

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအရကထာနိဿယ။

ဒုတိယတွဲ။

နမော၊ တဿ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

နမော၊ တဿ ဓမ္မဿ၊ သွာက္ခာ တဿ၊ သဒ္ဓိပ္ပိကာဿ။ ။

နမော၊ တဿ သံဃာဿ၊ သုပ္ပဗိုပန္နဿ၊ ဥဇုပ္ပဗိုပန္နဿ။ ။

၃-ပရိဗ္ဗာဓကဝဂ်-၆-သန္ဓကသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံ-အစရှိသောသုတ်သည်။ သန္ဓကသုတ္တံ၊ သန္ဓကသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ခဏှိသန္ဓကသုတ်၌၊ ဖိလက္ခ၊ ဂုဟာယန္တိ၊ ဖိလက္ခ၊ ဂုဟာယံဟူသည်ကား၊ တဿာဂုဟာယ၊ ထိုဂုဏ်၊ ခွါရေး၊ တံခါး၌၊ ဖိလက္ခ၊ ရုက္ခော၊ ညောင်ကြတ်ပင်သည်။ အဟောသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဖိလက္ခ၊ ဂုဟာတွေဝ၊ ဖိလက္ခ၊ ဂုဟာဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်၏၊ ပဗ္ဗိသလ္လာနာ၊ ဝုဋ္ဌိတောသိ၊ ပဗ္ဗိသလ္လာနာ-ဝုဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ ဝိဝေကတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထပြီးသည်ရှိသော်၊ ဒေဝကတ သောဗ္ဗောတိ၊ ဒေဝကတ-သောဗ္ဗောဟူသည်ကား၊ ဥဒကောနေဝ၊ မိဗ်းရေသည်သာလျှင်၊ ဘိန္နဠာနေ၊ ခွဲဖြိုအပ်သောအရပ်၌၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာဥဒကဒဟဒေါ၊ ရေခိုင်ကြီးတည်း၊ ဂုဟာဒဿနာယာတိဇ္ဇေ၊ ဂုဟာဒဿနာယ ဟူသော၍ပါ၌၊ ဂုဟာတိ၊ ဂုဟာဟူသည်ကား၊ ပံသုဂုဟာ၊ မြေဂူတည်း၊ သာဂုဟာ၊ ထိုဂူသည်၊ ဥန္တမေ၊ မြင့်သော၊ ဥဒကမုတ္တဗ္ဗာနေ၊ ဒေဝကတ-သောဗ္ဗ အိုင်၌ရေလွှတ်ရာ အရပ်၌၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဧကတော၊ တဘက်မှ၊ ဥမင်္ဂံ၊ ဥမင်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ခါဏုကေစ၊ သစ်တုတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပံသုဥမေ၊ မြေမှန်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဟ၊ ရှိပုံ၌၊ ထုတ်၍၊ အဇ္ဈော၊ မြေဂူ၏အတွင်း၌၊ ထဗ္ဗေ၊ တိုင်တို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်ဆောက်၍၊ မတ္တကေ၊ တိုင်၏အထက်၌၊ ပဒရန္တန္တဂေဟ

၂ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သင်္ခေပေန၊ ပျဉ်မိုးသောအိမ်၏အသွင်ဖြင့်၊ ကတားပြုအပ်သောဂူတည်း။
 တတ္ထ၊ ထိုဂူ၌၊ တေပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်
 ၏သော၊ ထိုဂူသည်။ ဝသောနေ၊ မိမိလေးအခါ၌၊ ဥဒကပုဏ္ဏား၊ အိုင်နေ
 ဖြင့်-ပြည့်သည်ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ နိဒါယေ၊ နေ့လအခါ၌၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂူ၌၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တံ၊ ထိုဂူကို
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဂဟာဒဿနာယာတိ၊ ဂဟာဒဿနာယဟူ၍၊ အာနန္ဒတ္ထ
 ရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တိ၊ အပ်သည်ကို
 ခိုဦးအံ့၊ ဝိဟာရဒဿနတ္ထံ၊ ကျောင်းကိုကြည့်ခြင်းငှါ၊ အနုမတဂ္ဂိယံ၊ အစ
 မထင်-သံသရာ၌ဖြစ်သည်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သမုဒ္ဒပဗ္ဗတဒ
 သနတ္ထံဝါဝိ၊ သမုဒ္ဒရာကိုကြည့်ခြင်း-တောင်ကိုကြည့်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ဂန္တံ၊
 သွားခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဥန္ဒာဒိနိယာ
 တိ၊ ဥန္ဒာဒိနိယာဟူသည်ကား၊ ဥစ္စံ၊ မြင့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နဒမာနာယ၊
 မြည်သောအသံရှိသောပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ စ၊ ဥစ္စာသဒ္ဓိ-မဟာသဒ္ဓိ
 ဟူသောဝုန်၏အနက်ကိုခိုဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နဒမာနာယ၊ မြည်သောအသံရှိ
 သော၊ အသံပါပရိသိယ၊ ထိုပရိသတ်အား၊ ဥဒ္ဓင်္ဂမနဝဓေသန၊ အထက်သို့သွား
 သောအသံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်၏၊ ဥဇ္ဈော၊ တက်သော၊ သဒ္ဓေါ
 အသံသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဒိသာသု၊ အရင်မျက်နှာတို့၌၊ ပတ္တုဝဓေသန၊ ပြန်နို့
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ မဟာသဒ္ဓေါ၊ များသောအသံ
 သည်အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥစ္စာသဒ္ဓိမဟာသဒ္ဓိ၊ ဥစ္စာသဒ္ဓိ
 မဟာသဒ္ဓိမည်၏၊ တာယဥစ္စာသဒ္ဓိမဟာသဒ္ဓိယ၊ ထိုအထက်သို့တက်
 သောအသံ- အရင်မျက်နှာတို့၌ ပြန်နို့သော- အသံရှိသော ပရိသတ်နှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တေသံပရိဗ္ဗာဇကောနံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့အား၊ ပါတောဝ၊ စောစော
 ကသာလျှင်၊ ဥဠာယ၊ ထ၍၊ ကတ္တဗ္ဗံနာမ၊ ပြုအပ်သည်မည်သော၊ စေတိယ
 ဝတ္ထံဝါ၊ စေတိပြင်၌ပြုရာသော-ဝတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗောဓိဝတ္ထံဝါ၊
 ဗောဓိပင်၌ပြုရာသော-ဝတ်သည်လည်းကောင်း၊ အာစရိယပုပဏ္ဏာယဝတ္ထံ
 ဝါ၊ ဆရာဥပဏ္ဏာယ်တို့၌ ပြုရာသော-ဝတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗောဓိနိ
 သော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကာရောဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့သည်၊
 ပါတောဝ၊ စောစောကသာလျှင်၊ ဥဠာယ၊ ထ၍၊ ဗာလာတပေ၊ နေပူစာ၌၊
 နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သာယံဝါ၊ ည့်ချမ်းသော
 အခါ၌လည်း၊ ကထာယ၊ စကားပြောဟောခြင်း၌၊ ဖါသုကာတာယ၊ ချမ်းသာ

၂၅

သည့်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သန္တိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
 ဣမဿ၊ ဤသို့၏။ ဟတ္ထော၊ လက်သည်၊ သောဘဏော၊ တင့်တယ်၏။
 ဣမဿ၊ ဤသို့၏။ ပါဒေါ၊ ခြေသည်၊ သောဘဏော၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိဇံ၊
 ဤသို့၊ အညမညဿ၊ တယောက်သည်-တယောက်၏။ ဟတ္ထပါဒါဒိနိဝါ၊
 လက်ခြေစသည်တို့ကိုလည်း။ အာရဟန္တ၊ စွဲ၍၊ ဣတ္ထိပုရိသဒါရကဒါရိကာ
 ဝဏ္ဏေါ၊ မိန်းမကြီး-ပောကျားကြီး-ပောကျားငယ်- မိန်းမငယ်တို့၏
 ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို လည်းကောင်း၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကာမဿာဒဘာ
 ဝဿာဒါဒိဝတ္ထံ၊ ကာမဂုဏ်၌ သာယာခြင်း-ဘဝ၌သာယာခြင်းအစ
 ရှိသောအကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ အာရဟန္တ၊ စွဲ၍၊ ကထံ၊ စကားကို၊
 ပဌပေတွားဖြစ်စေ၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ရာဇကထာဒိအနေက
 -ဝိဇံ၊ ရာဇကထာအစရှိသော-များသော အပြားရှိသော၊ တိရုစ္ဆာနကထံ၊
 မဂ်ဖိုလ်တို့၏ဖိလာဖြစ်သောစကားကို၊ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ ။

ဟိ၊ အဝယဝတ္ထကိုဆိုပြီးအံ့၊ သာကထာ၊ ထိုစကားတို့သည်၊ အနိယျာ
 နိကတ္တာ၊ ဝဋ်မှမထွက်မြောက်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဂ္ဂမောက္ခ
 မဂ္ဂါနံ၊ နတ်ရွာမဂ် ဖိုလ်တို့၏။ တိရုစ္ဆာနဘူတာ၊ ဖိလာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 ကထာ၊ စကားတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိရုစ္ဆာနကထာ၊ တိရုစ္ဆာ
 နကထာမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတိရုစ္ဆာနကထာ၌၊ ရာဇာနံ၊ ပြည်ရှင်မင်းကို၊
 အာရဟန္တ၊ စွဲ၍၊ မဟာသမ္ပတော၊ မဟာသမ္ပတမင်းသည်၊ မန္ဒာတာ၊ မန္ဒာတ်
 မင်းသည်၊ ဓမ္မာသောကော၊ ဓမ္မာသောကမင်းသည်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ မဟာနု
 ဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏။ ဣတ္ထိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေ
 န၊ နည်းဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ ရာဇကထာ၊ ရာဇ
 ကထာမည်၏။ စောရကထာဒိသု၊ စောရကထာ အစရှိသည်တို့၌၊ သေ
 ဇေသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
 တေသု၊ ထိုရာဇကထာအစရှိသည်တို့၌၊ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော၊
 ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဘိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏။ ဒဿနိယော၊ ရှုချင်
 တွက်ရှိ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဂေဟသိတ
 ကထာဝ၊ ကာမဂုဏ်၌စပ်သောစကားသည်သာလျှင်၊ တိရုစ္ဆာနကထာ၊
 မဂ်ဖိုလ်တို့၏ ဖိလာဖြစ်သောစကားမည်သည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အပ်
 သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော၊
 သေသိနာမ၊ ထိုမဟာသမ္ပတအမည်ရှိသော-မင်းအစရှိသည်လည်း၊ ခယံ၊
 ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်လေပြီ၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော

၄ မဇ္ဈိမဗျူဟာသဒ္ဓကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

စကားသည်။ ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝေ။ ကမ္မဋ္ဌာနိ၏အဖြစ်၌။ တိဋ္ဌတိ။ တည်၏။
 စောရေသုတ်။ ခိုးသူတို့တွင်လည်း။ မူလဒေဝေါ။ မူလဒေဝဦးသူသည်။ ဇေံ။
 ဤသို့။ မဟာနူဘာဝေါ။ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏။ မေဃာမာလော။ မေဃာ
 မာလဦးသူသည်။ ဇေံ။ ဤသို့။ မဟာနူဘာဝေါ။ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏။
 ဣတိ။ ဤသို့။ တေသံ။ ထိုဦးသူတို့၏။ ကမ္မံ။ ခိုးမှုကို။ ပဋိစ္စ။ စွဲ၍။ အဟောသု
 ရော။ ဩဉ်ရဲရင့်ပေစွ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂေဟသိတကထာဝ။ ကာမဂုဏ်နှင့်
 စပ်သောစကားသည်သာလျှင်။ တိရစ္ဆာနကထာ။ မဂ်ဖိုလ်တို့၏ဖိလာဖြစ်
 သောစကားမည်၏။ ယုဒ္ဓေဝိ။ စစ်ထိုးရာ၌လည်း။ ဘာရတယုဒ္ဓါဒိသု။ မဒ္ဒရာဇ်
 မင်း၏သား-တရာသော-ဘာရတ ညီနောင်မင်းတို့၏-စစ်ထိုးခြင်းအစရှိ
 သည်တို့၌။ အသုကေန။ ဤအမည်ရှိသော မင်းသားသည်။ အသုကော။
 ဤအမည်ရှိသောမင်းသားကို။ ဇေံ။ ဤသို့။ မာရိတော။ သတ်အပ်၏။ ဇေံ။
 ဤသို့။ ဝိဒ္ဓေါ။ ထိုးပစ်အပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကာမဿာဒဝသေန။ ကာမဂုဏ်
 ၌သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တာ။ ဖြစ်သော။ ကထာ။ စကားသည်
 တိရစ္ဆာနကထာ။ မဂ်ဖိုလ်တို့၏ဖိလာဖြစ်သော စကားမည်၏။ ပန။ အပ်
 သည်ကို ဆိုဦးအံ့။ တေပိနာမ။ ထိုဘာရတ မည်သော-ညီနောင်မင်းတို့
 သည်လည်း။ ခယံ။ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂတာ။ ရောက်လေကုန်ပြီ။ ဣတိဇေံ။ ဤသို့။
 ပဝတ္တာ။ ဖြစ်သော။ သဗ္ဗတ္ထ။ ခပ်သိမ်းသောအရာ၌။ ကထာ။ စကားသည်။
 ကမ္မဋ္ဌာနမေဝ။ ကမ္မဋ္ဌာနိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အပိစ။ ထိုမှတပ။
 လည်း။ အန္ဓာဒိသု။ ထမင်းအစရှိသည်တို့၌။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဇေံ။ ဣမိနာ
 ဝုတ္တမာနနယေန။ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဇေံ။
 ဤသို့။ ဝဏ္ဏဝန္တံ။ အဆင်းရှိသောအရသာကို။ ဂန္ဓဝန္တံ။ အနံ့ရှိသောအရသာ
 ကို။ ရသဝန္တံ။ အရသာရှိသော-အရသာကို။ ဗဿသမ္ပန္တံ။ အတွေ့နှင့်ပြည့်
 စုံသော-အရသာကို။ ခါဒိမ္မ။ ခဲဘူးကုန်ပြီ။ ဘုပ္ပိမ္မ။ စားဘူးကုန်ပြီ။ ဝိဝိမ္မ။
 သေခံဘူးကုန်ပြီ။ ပရိဘုပ္ပိမ္မ။ သုံးဆောင်ဘူးကုန်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကာမဿာ
 ဒဝသေန။ ကာမဂုဏ်၌သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကထေတံ။ ပြော
 ဆိုခြင်းငှါ။ နဝဇ္ဇတိ။ မအပ်။ ပန။ အပ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့။ သတ္ထကံ။ အကျိုးရှိ
 သည်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ပုဗ္ဗေ။ ရှေး၌။ ဇေံ။ ဤသို့။ ဝဏ္ဏာဒိသမ္ပန္တံ။ အဆင်းအစ
 ရှိသည်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အန္တံ။ ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ ပါနံ။ အဖျော်ကို
 လည်းကောင်း။ ဝတ္ထံ။ အဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ သယနံ။ အိပ်ရာနေရာကို
 လည်းကောင်း။ မာလံ။ ပန်းကိုလည်းကောင်း။ ဂန္ဓံ။ နံ့သာကိုလည်းကောင်း။
 သီလဝန္တာနံ။ သီလရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အဒမ္မ။ လှူဘူးကုန်ပြီ။

စေတိယေ၊ စေတိတော်၌၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကရိမ္မ၊ ပြုဘူးကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေတံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ။

ဥာတိကထာဒီသုပိ၊ ဥာတိကထာ အစရှိသည် တို့၌လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဣဒိနာ၊ ဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။ သုရာ၊ ရဲရင့်ကုန်၏၊ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဝိဋ္ဌဟိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ယာနေဟိ၊ ယာဉ်တို့ဖြင့်၊ စရိမ္မ၊ သွားလာဘူးကုန်ပြီ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဿာဒဝသေန၊ သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ပန၊ အပ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ သတ္တကံ၊ အကျိုးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နော၊ ငါတို့၏၊ တေပိဥာတကာ၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့သည်လည်း၊ မယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်လေကုန်ပြီ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဥပါဟနာ၊ သိနပ်တို့ကို၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား၊ အဒမ္မ၊ လှူဘူးကုန်ပြီ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ကထေတဗ္ဗော၊ ပြောဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဂါမကထာပိ၊ ဂါမကထာသည်လည်း၊ သုနိဝိဋ္ဌနုဇ္ဈိဝိဋ္ဌသုတိက္ခနုတ္တိက္ခာဒိဝသေနဝါ၊ ကောင်းစွာ တည်ခြင်း-ကောင်းစွာ မတည်ခြင်း-ဝပြောခြင်း-ငတ်မွတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသုကဂါမဝါသိနော၊ ဤအမည်ရှိသောရှာ၌ နေသောသူတို့သည်၊ သုရာ၊ ရဲရင့်ကုန်၏၊ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿာဒဝသေန၊ သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ပန၊ အပ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ သတ္တကံ၊ အကျိုးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အသုကဂါမဝါသိနော၊ ဤအမည်ရှိသောရှာ၌ နေသောသူတို့သည်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အသုကဂါမဝါသိနော၊ ဤအမည်ရှိသောရှာ၌ နေသောသူတို့သည်၊ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်း-ပျက်ခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်လေကုန်ပြီ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ နိဝမနဝရေနပဒကထာသုပိ၊ နိဝမကထာ-နဝရကထာ-ဇနပဒကထာတို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတ္ထိကထာပိ၊ ဣတ္ထိကထာသည်လည်း၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနာဒိနိ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိစ္စ၊ ဖွဲ့၍၊ အဿာဒဝသေန၊ သာယာသည်၏အစွမ်း

၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အားဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ အသုကဏ္ဍတ္တိ၊ ဤအမည်ရှိသော
 မိန်းမသည်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညို၏၊ အသုက
 ဏ္ဍတ္တိ၊ ဤအမည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်လေ
 ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊
 သုရကထာဝိ၊ သုရကထာသည်လည်း၊ နန္ဒိမိတ္တောနာမ၊ နန္ဒိမိတ္တအမည်ရှိ
 သော၊ ယောဓော၊ သူရဲကြီးသည်၊ သူရော၊ ရဲရင့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ အဿာဒဝသေနဝ၊ သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊
 ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ အသုကောယောဓော၊ ဤအမည်ရှိသောသူ
 ရဲကြီးသည်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုသည်
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အသုကောယောဓော၊ ဤအမည်ရှိသောသူရဲကြီးသည်၊
 ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်လေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤသို့သာ
 လျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ဝိသိခါကထာဝိ၊ ဝိသိခါကထာသည်
 လည်း၊ အသုက၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဝိသိခါ၊ ခရီးဆုံသည်၊ သုနိဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်
 လွယ်၏၊ နုဗ္ဗိဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်နှိုင်း၏၊ သုရော၊ ရဲရင့်၏၊ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ အဿာဒဝသေနဝ၊ သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊
 ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ အသုက၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဝိသိခါ၊ ခရီးဆုံ
 သည်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညို၏၊ အသုက၊
 ဤအမည်ရှိသော၊ ဝိသိခါ၊ ခရီးဆုံသည်၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်
 လေပြီ၊ ဣစ္စော၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ။

ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထာဝိပဒေန၊ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထာဟူသောဝေါဟာရဖြင့်၊ ကုမ္ဘဋ္ဌာ
 နဉာဏ ဟိတ္ထကထာဝိ၊ ဒိုးထိန်းသည်တို့၏ အရပ်နှင့်စပ်သော စကား
 ရေစိပ်နှင့်စပ်သော စကားကိုလည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘဒါသိကထာဝိ၊ ဒိုး
 ထိန်းသည်တို့၏ ကျွန်မနှင့်စပ်သော စကားကိုလည်းကောင်း၊ ဂုဏ္ဍလိ၊ လို
 အပ်၏၊ သာဝိ၊ ထိုဒိုးထိန်းသည်တို့၏ ကျွန်မသည်လည်း၊ ဝါသာဒိကား
 ကြည်ညိုတွယ်ရှိ၏၊ နန္ဒိဝံ၊ ကခြင်းငှါရင်း၊ ဝါယိဝံ၊ သိခြင်းငှါရင်း၊ သော
 ကာ၊ လိမ်မာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿာဒဝသေနဝ၊ သာယာသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ သာဝိ၊ ထိုဒိုးထိန်း
 သည်၏ကျွန်မသည်လည်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညို
 ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနဝ၊ နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆို
 ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ဂုဗ္ဗပေတကထာဝိ၊ ပုဗ္ဗပေတကထာ-ဟူသည်ကား
 အဝိတဉာဏိကထာ၊ လွန်လေပြီးသော-စွေမျိုးတို့နှင့် စပ်သောစကား

တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပုဗ္ဗပေတကထာ၌၊ ဝတ္ထမာနညာတိကထာသဒိသောဝ။
 ပုစ္ဆ၊ ပွန်-ဖြစ်သော-ဆွေမျိုးတို့နှင့်-စပ်သော စကားနှင့်-တူသည်သာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နာနတ္ထ
 ကထာတိ၊ နာနတ္ထကထာဟူသည်ကား၊ ပုရိမပစ္ဆိမကထာဝိရတ္တာ၊ ရှေ့စ
 ကား နောက်စကားမှလွတ်သော၊ အဝသေသော၊ ကြွင်းသော၊ နာနာသဘာ
 ဝနိရတ္ထကကထာ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိသော အကျိုးမရှိသောစ
 ကားတည်း။ လောကက္ခာယိကာတိ၊ လောကက္ခာယိကာ ဟူသည်ကား၊
 အဟံလောကော၊ ဤဩကာသလောကကို၊ ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊ နိဗ္ဗိ
 တော၊ ဘန်ဆင်းအပ်သနည်း။ အသုကေနနာမ၊ ဤအမည်ရှိသောသူသည်၊
 နိဗ္ဗိတော၊ ဘန်ဆင်းအပ်သော၊ ကာကော၊ ကျိုးသည်၊ သေတော၊ ငြိ၏၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဗ္ဗိနံ၊ အရိုးတို့၏၊ သေတတ္တာ၊
 ငြိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဗကာ၊ မျိုင်းတို့သည်၊ ရတ္တာ၊ နိကုန်၏၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ လောဟိ တဿ၊ သွေး၏၊
 ရတ္တာ၊ နိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေမာဒိကာ၊ ဤသို့
 အစရှိသော၊ လောကာယတဝိတဏှသလ္လာပကထာ၊ လောကာယတ
 ကျင်းဝိတဏှကျင်းကို ပြောဆိုသောစကားတည်း။ သမုဒ္ဓက္ခာယိကာ
 နာမ၊ သမုဒ္ဓက္ခာယိကကထာမည်သည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 သမုဒ္ဓေါ၊ သမုဒ္ဓရာသည်၊ သာဂရော၊ သာဂရမည်သနည်း၊ သာဂရေဒေ
 ဝေန၊ သာဂရမင်းသားသည်၊ ခဏိတတ္တာ၊ တူးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 သာဂရော၊ သာဂရမည်၏၊ မေ၊ ငါသာဂရမင်း သားသည်၊ ခတော၊
 တူးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟတ္ထမုဒ္ဓါယ၊ လက်ဆုပ်ပြသဖြင့်၊ နိဝေဒိတတ္တာ၊
 သိစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမုဒ္ဓေါ၊ သမုဒ္ဓရာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေမာဒိကာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နိရတ္ထကော၊ အကျိုးမရှိသော-စကားသည်၊
 သမုဒ္ဓက္ခာယိကကထာ၊ သမုဒ္ဓက္ခာယိကကထာမည်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘဝေါ၊
 အဘဝသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝါတံဝါ၊ ဟူးဟူး-ငြားငြား၊
 နိရတ္ထကကာရဏံ၊ အကျိုးမရှိခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝတ္တာ၊ ပြောဆို၍၊
 ပဝတ္ထိတကထာ၊ ဖြစ်စေအပ်သောကထာသည်၊ ဣတိ၊ ဘဝါဘဝကထာ၊
 ဣတိ၊ ဘဝါဘဝကထာမည်၏၊ စ၊ ဘဝသဒ္ဓါအဘဝသဒ္ဓါ၏ အနက်ကိုဆို
 ဦးအုံးဇတ္ထ၊ ဤဣတိဘဝါဘဝကထာဟူသောပါဌ၌၊ ဘဝေါတိ၊ ဘဝဟူ
 သည်အား၊ သသံတံ၊ သဿတအယူတည်း။ အဘဝေါတိ၊ အဘဝဟူ

၈ မန္တိမပဏ္ဍာသအတ္ထကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သညကား။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဥစ္ဆေဒအယူတည်း။ ဘဝေါတိ၊ ဘဝဟူသညကား။
 ဝုဇီ၊ ပွားခြင်းတည်း။ အဘဝေါတိ။ အဘဝဟူသညကား။ ဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်း
 တည်း။ ဘဝေါတိ။ ဘဝဟူသညကား။ ကာမသုခံ၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယော
 ဂတည်း။ အဘဝေါတိ။ အဘဝဟူသညကား။ အတ္တကိလမထော၊ အတ္တ
 ကိလမထာနုယောဂတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆဗ္ဗဓာယ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိ
 သော။ ဣမာယဣတိဘဝါဘဝကထာယ။ ဤဣတိဘဝါဘဝ ကထာနုဋ္ဌံ၊
 သဒ္ဓိံ။ တက္က၊ မာတ္တိံ သတိရုက္ခာနကထာနာမ။ သုံးဆယ်နှစ်ပါးသောမဂ်
 ဖိုလ်တို့၏ဖိလာဖြစ်သောစကားမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ တိရုက္ခာနကထံ။ မဂ်ဖိုလ်တို့၏ဖိလာဖြစ်သောစကားကို၊
 ကထေန္တိယာ၊ ပြောဆိုသောပရိသတ်၌။ သဒ္ဓိံသိန္ဓော၊ အညီအညွတ်ထိုင်
 နေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်၌။ သန္ဓကော၊ သန္ဓကအ
 မည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဆရာပရိဗ္ဗိတသည်။ တေပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုတ
 ပည့်ပရိဗ္ဗိတတို့ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဣမေပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဤတ
 ပည့်ပရိဗ္ဗိတတို့သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အဂါ
 ရဝါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိကုန်။ အပ္ပဋိဿာ၊ ကျိုးနွံထုပ်ဝပ်ခြင်းမရှိကုန်။ မယာဇ္ဇ၊
 ငါတို့သည်လည်း။ သမဏာသဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ပါတု
 ဘာဝတော၊ ထင်ရှားဖြစ်သော အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သူရိယုဂ္ဂမနေ၊ နေ
 တက်သောအခါမှ၊ ခန္ဓောပနကူပမာ၊ ပိုးစုံးကြူးလျှင်ဥပမာရှိကုန်သည်။ ဇာ
 တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ လာဘသက္ကာရောပိ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရသည်လည်း။
 နော၊ ငါတို့အား။ ပရိဟိနော၊ ယုတ်ခဲ့၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဣဓိဌာနံ၊
 ဤငါတို့နေရာအရပ်သို့။ သမဏောဂေါတမောဝါ၊ ရဟန်းဂေါတမသည်
 လည်းကောင်း။ ဂေါတမသာဝကောဝါ၊ ဂေါတမ၏တပည့်သည်လည်း
 ကောင်း။ တဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဂိဟိဥပဋ္ဌာကောပိ၊ လူဖြစ်သောအ
 လုပ်အကျွေးသည်လည်း။ သစေအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍လာငြားအံ့၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့လာသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ လန္ဓနိယံ၊ ရှက်
 ဘွယ်သည်။ ဘဝိဿာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ခေါပန၊ စင်စစ်ပရိသဒေါသော၊ ပရိ
 သတ်၏အဖြစ်သည်။ ပရိသဇေဋ္ဌ ကသေဝ၊ ပရိသတ်၏အကြီးဖြစ်သော
 သူ၏သာလျှင်။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အာရောဟတိ၊ တက်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ပိလောကေန္တော၊ ကြည့်
 လတ်သည်ရှိသော်။ ထေရံ၊ အရှင်အနန္ဒမထေရ်ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏။
 တေန၊ ထိုသို့မြင်သောကြောင့်။ အဒ္ဓသခေါသန္ဓကော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ (ပ)။

၃-ပရိဗ္ဗာဓကဝဂ်-၆-သန္ဓကသုတ်။

၆

တုဏှိအဟောသုန္တိ။ အဒ္ဓသခေါ သန္ဓကောပရိဗ္ဗာဓကော။(ပ)။ တုဏှိအ
ဟောသံဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

တတ္ထ။ ထိုအဒ္ဓသခေါသန္ဓကောအစရှိသောပါဌ၌။ သဗ္ဗပေသိတိ။
သဗ္ဗပေသိဟူသည်ကား။ သိက္ခာပေတိ။ ကျင့်စေ၏။ အဿာပရိသာယ။
ထိုပရိသတ်၏။ ဝဇ္ဇံ။ အပြစ်ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေသိ။ ဖုံးလွှမ်း၏။ ယထာ။ အကြင်
အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဌပိတေ။ ထားအပ်သည်ရှိသော်။ သုဌပိတာ။ ကောင်း
စွာထားအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တထာ။ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ။
ထိုပရိသတ်ကို။ ဌပေသိ။ ထား၏။ ပရိသမတ္ထံ။ ပရိသတ်၏ အလယ်သို့။ ပဝိ
သန္တော။ ဝင်သော။ ပရိသော။ ယောကျ်ားသည်။ ဝဇ္ဇပဋိစ္ဆာဒေနတ္ထံ။ အပြစ်
ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ။ နိဝါသနံ။ အဝတ်ကို။ သဗ္ဗပေတိယထာ။ ပြုပြင်သကဲ့
သို့။ ပါရပနံ။ အမြို့ကို။ သဗ္ဗပေတိယထာ။ ပြုပြင်သကဲ့သို့။ ရဇေကိဏ္ဏဋ္ဌာ
နံ။ မြူငြိမ်းရာ အရပ်ကို။ ဗုဒ္ဓတိယထာ။ သုတ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ ထိုအ
တူ။ အဿာပရိသာယ။ ထိုပရိသတ်၏။ ဝဇ္ဇပဋိစ္ဆာဒေနတ္ထံ။ အပြစ်ကို ဖုံး
လွှမ်းခြင်းငှါ။ အပ္ပသဒ္ဓါ တောန္တောတိ။ အပ္ပသဒ္ဓါတောန္တောဟူ၍။ သိက္ခာ
ပေန္တော။ ကျင့်စေသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ယထာ။ အကြင်အခြင်း အရာအား
ဖြင့်။ ဌပိတေ။ ထားအပ် သည်ရှိသော်။ သုဌပိတာ။ ကောင်းစွာထားအပ်
သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တထာ။ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ။ ထိုပရိသတ်
ကို။ ဌပေသိ။ ထား၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။
အပ္ပသဒ္ဓကာမာတိ။ အပ္ပသဒ္ဓ-ကာမာဟူသည်ကား။ အပ္ပသဒ္ဓံ။ နည်းသော
အသံကို။ ဣစ္ဆန္တိ။ အလိုရှိကုန်၏။ ဧကကာ။ တယောက်အထည်းထည်း။
နိသီဒန္တိ။ ထိုင်ကုန်၏။ ဧကကာ။ တယောက် အထည်းထည်း။ တိဋ္ဌန္တိ။
ရပ်ကုန်၏။ ဂဏသင်္ဂဏိကာယံ။ အပေါင်းအတော်၌ ရွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်။
နယာပေန္တိ။ မမျှကြကုန်။ အပ္ပသဒ္ဓဝိနိတာတိ။ အပ္ပသဒ္ဓဝိနိတာဟူသည်
ကား။ အပ္ပသဒ္ဓေန။ နည်းသော အသံရှိသော။ နိရဝေန။ အသံကင်းသော။
ဗုဒ္ဓေန။ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဝိနိတာ။ ဆုံးမတော် မူအပ်ကုန်၏။ အပ္ပ
သဒ္ဓဿ ဝဏ္ဏဝါဒီနေသတိ။ အပ္ပသဒ္ဓဿ- ဝဏ္ဏဝါဒီနေ- ဟူသည်ကား။
ယံဌာနံ။ အကြင် အရပ်သည်။ အပ္ပသဒ္ဓံ။ နည်းသော အသံရှိ၏။ နိဿဒ္ဓံ။
အသံမရှိ။ အပ္ပသဒ္ဓနိဿဒ္ဓံ။ အသံမရှိ။ တဿဌာနဿ။ ထိုအရပ်၏။ ဝဏ္ဏဝါ
ဒီနေ။ ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗံမညေယျာတိ။ ဥပသင်္က
မိတဗ္ဗံမညေယျဟူသည်ကား။ ဣဓ။ ဤငါတို့နေရာအရပ်သို့။ ဝန္တဗ္ဗံ။ သွား
အပ်၏ဟူ၍။ မညေယျ။ ဖွတ်သင်ရာ၏။ ပန။ စောဒနာသောနေသုန်ကို ထုတ်

၍ပြဦးအံ့၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ သေနေသာပရိဗ္ဗာဇကော၊ဤသန္ဓက
ပရိဒိဋ်သည်၊ထေရဿ၊အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ဥပသင်္ကမနံ၊ချဉ်းကပ်
ခြင်းကို၊ ပစ္စာသိသတိ၊ တောင့်တသနည်း၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊
ပုစ္ဆာ၊အမေးတည်း။ ။

အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပုစ္ဆိ၊ပွားစီးခြင်းကို၊ပတ္တယမာနော၊တောင့်တသည်
ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပစ္စာသိသတိ၊ တောင့်တ၏၊ ကိရိတ္တိယာရေမိ၊ခွဲဦးအံ့၊
ပရိဗ္ဗာဇကော၊ပရိဒိဋ်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓေသုဝါ၊မြတ်စွာဘုရား-တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ဗုဒ္ဓဿဝကေသုဝါ၊မြတ်စွာဘုရားတို့၏-တပည့်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သန္တိကံ၊အထံသို့၊ အာဂတေသု၊ လာလတ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဇ္ဇ၊ယနေ၊ အဋ္ဌာကံ၊ငါတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
သမတောဂေါတမော၊ရဟန်းဂေါတမသည်၊အာဂတော၊ကြွတော်မူလာ
၏၊အဇ္ဇ၊ယနေ၊သာရိပုတ္တော၊သာရိပုတ္တရာသည်၊ အာဂတော၊ကြွလာ၏၊
ပန၊စင်စစ်သော်ကား၊ ဧတေ၊ထိုရဟန်းဂေါတမ သာရိပုတ္တရာတို့သည်၊
ယဿဝါတဿဝါ၊ဟူးဟူးငြားငြားသောသူ၏၊သန္တိကံ၊အထံသို့၊နဂန္ထ
န္တိ၊မသွားကုန်၊အဋ္ဌာကံ၊ငါတို့ပရိဒိဋ်တို့၏၊ ဥတ္တမဘာဝံ၊မြတ်သည်၏အ
ဖြစ်ကို၊ပဿထ၊ရှုပါကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတွာ၊ဆို၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဥပဋ္ဌာ
ကာနံ၊ အလုပ်အကျွေးတို့၏၊ သန္တိကော၊အထံ၌၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
ဥက္ခိပန္တိ၊ပြီးမြောက်ကုန်၏၊ဥစ္စေ၊မြင့်သော၊ ဌာနေ၊အရာ၌၊ဥပေန္တိ၊ထား
ကုန်၏၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဥပဋ္ဌာကေဝိ၊ အလုပ်အကျွေးဒါယ
ကာတို့ကိုလည်း၊ဂဏှိသုံ၊ယူခြင်းငှါ၊ ဝါယမန္တိ၊အားထုတ်ကုန်၏၊ တေ
ပရိဗ္ဗာဇကော၊ထိုပရိဒိဋ်တို့သည်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဥပဋ္ဌာကေ
အလုပ်အကျွေးဒါယကာတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊တွေ့မြင်၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ကိရေ၊
ဆိုကုန်သတတ်၊ကိ'ဝဒန္တိ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊တုဋ္ဌာကံ၊သင်
ဒါယကာတို့၏၊သတ္တာ၊ဆရာဖြစ်သော၊ဘဝံဂေါတမေဝိ၊ အရှင်ဂေါတ
မသည်လည်းကောင်း၊ ဂေါတမဿ၊အရှင်ဂေါတမ၏၊ သာဝကာဝိ၊တ
ပည့်တို့သည်လည်းကောင်း၊အဋ္ဌာကံ၊ငါတို့ပရိဒိဋ်တို့၏၊ သန္တိကံ၊အထံ
သို့၊အာဂန္တန္တိ၊လာကုန်၏၊မယံ၊ငါပရိဒိဋ်ရှင်ဂေါတမတို့သည်၊အညမညံ
အချင်းချင်း၊သမဂ္ဂါ၊ညီညွတ်ကုန်၏၊ တုဋ္ဌေပန၊သင်တို့ ဒါယကာတို့မှာ
မူကား၊အဋ္ဌေ၊ငါတို့ပရိဒိဋ်တို့ကို၊အက္ခိဟိ၊မျက်စိတို့ဖြင့်၊ပဿိတုံ၊ရှုခြင်း
ငှါ၊နဇ္ဇန္တိ၊အလိုမရှိကုန်၊သာမိမိကမ္ပံ၊ အရိုအသေ-ပြုရာသောအမှုကို၊
နကရောထ၊မပြုကုန်၊ဂေါ၊သင်ဒါယကာတို့အား၊အဋ္ဌဟိ၊ငါတို့ပရိဒိဋ်တို့

သည့်ကိံ။ အဘယံအမှုကို၊ အပရန္တံ၊ ချွတ်ယွင်းအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အပ္ပေကစ္ဆေ၊ အချိုကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ ဇေတဝံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်သေး၏၊ အမှာကံ၊ ငါတို့ဒါယကာတို့အား၊ ကိံ၊ အဘယံဆိုတွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ သွားကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တေ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့ကို၊ ဒိသွားဒါယကာတို့ကတွေ့မြင်၍၊ နပ္ပမန္တန္တိ၊ မမေ့လျော့ကုန်၊ ဘုဏ္ဍိအဟော သုန္တိ၊ ဘုဏ္ဍိအဟောသံဟူသည်ကား၊ သန္ဓကံ၊ ဆရာဖြစ်သော-သန္ဓက ပရိဗိုဇ်ကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ နိဝိဒိသု၊ ခဏ်တံခဏ်တံထိုင်နေကုန်၏။

သွာဂတံဘောတောအာနန္ဒဿာတိ၊ သွာဂတံဘောတော အာနန္ဒဿ ဟူသည်ကား၊ ဘောတောအာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်၊ သုအာဂမနံ၊ ကောင်းစွာလာခြင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဝန္တေ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ အာဂတေ၊ ကြွလာသည်ရှိသော်၊ နော၊ ငါတို့ပရိဗိုဇ်တို့အား၊ အာနန္ဒော၊ အလွန်နှစ်သက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဝန္တေ၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဂတေ၊ ပြန်၍သွားသည်ရှိသော်၊ နော၊ ငါတို့ပရိဗိုဇ်တို့အား၊ သောကော၊ မိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြ၏၊ ဗိရသံခေါတိဇေတံ၊ ဗိရသံခေါဟူသောဤစကားသည်၊ ဝိယသမုဒါစာရဝစနံ၊ ချစ်တွယ်သော စကားကို-ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း၊ ပန၊ ဗိရသံခေါဟူသော စကား၏ အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါမပြတ်၊ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမံ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏ အရံသို့၊ စာရိကတ္ထာယ၊ ဟုဉ္ဇည်လည်ခြင်း၌၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုရိမဂမ နံ၊ ရှေး၌သွားဘူးသည်ကို၊ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဗိရသံ ခေါဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ ပရိဗိုဇ်ကဆို၏၊ ပန၊ နိဝိဒေတိဘဝံအာနန္ဒော ဟူ၍ဆိုခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝေဉ္စ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ မာနတ္ထဒွေါ၊ မာနဖြင့်ခိုင်မာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နနိဝိဒိ၊ ထိုင်၍မနေ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာသနာ၊ နေရာ၌၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ တံအာသနံ၊ ထိုနေရာကို၊ ပဗ္ဗေါဇေတွာ၊ ခါ၍၊ ထေရံ၊ အရှင် အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ အာသနေန၊ နေရာဖြင့်၊ နိမန္တေန္တော၊ ဘိတ်လိုသော သန္ဓကပရိဗိုဇ်သည်၊ နိဝိဒေတုဘဝံအာနန္ဒောဣဒမာသနံပညတ္တန္တိ၊ နိဝိ ဒေတုဘဝံ အာနန္ဒောဣဒမာသနံ ပညတ္တံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အန္တရက

၂၁

၁၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ထာဝရိပ္ပကထာတိ။ အန္တရာကထာ-ဝိပ္ပကထာ ဟူသည်ကား။ သန္တိသိန္နံ
နံ။ အညိအညွတ် ထိုင်နေကုန်သော။ ဝေါ။ သင်ပရိပိုဇ်တို့အား။ အာရေတ္တ
တော။ အားထုတ်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ ယာဝ။ အကြင်မျှသောက်။ မမ။
ငါအာနန္ဒာ၏။ အာဂမနံ။ လာခြင်းသည်။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ တာဝ။ ထိုမျှသောက်။
တေတ္ထိံ အန္တရေ။ ဤအတွင်း၌။ ကာနာမ။ အဘယ် မည်သော။ ကထာ။
စကားသည်။ ဝိပ္ပကထာ။ မပြီးသေးသနည်း။ မမ။ ငါအာနန္ဒာ၏။ အာဂမန
ပစ္စယာ။ လာခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကတမာ။ အဘယ်
မည်သော။ ကထာ။ စကားသည်။ ပရိယန္တံ။ အဆုံးသို့။ နဂတာ။ မရောက်
သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ။ မေး၏။ အထ။ ထိုသို့မေးသောအခါ၌။ ပရိဗ္ဗာ
ဇကော။ သန္တကပရိပိုဇ်တသည်။ သောကဿ။ ဤငါတို့ပြောဆိုသောစကား
သည်။ နိရုတ္တကကထာဝ။ အကျိုးမရှိသောစကားသည်သာလျှင်တည်း။
နိဿာရာ။ အနှစ်သာရမရှိသော စကားတည်း။ ဝဋ္ဋသန္တိသိတာ။ ဝဋ်ကို
မှီသောစကားတည်း။ တုဗ္ဗာကံ။ သင်အာနန္ဒာတို့၏။ ပုရတော။ ရှေး၌။ ဝတ္တဗ္ဗ
တံ။ ပြောဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ နအရဟတိ။ မထိုက်။ ဣတိဣဓံအတ္ထံ။
ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒီပေန္တော။ ပြလိုရကား။ တိဋ္ဌတေသာဘောတိဒေဝ
ဒိ။ တိဋ္ဌတေသာဘော ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ။ ပရိပိုဇ်တဆို
၏။ နေသာဘောတောတိ။ နေသာဘောတောဟူသည်ကား။ ဘဝံ။ အရှင်
အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သောတုကာမောနာခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ သစေ
ဘာဝိဿတိ။ အကယ်၍ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့ဖြစ်သည်။ သတိ။ ရှိသော်။
ပစ္ဆာဝိ။ နောက်အခါ၌လည်း။ သောကထာ။ ဤငါတို့ပြောဆိုသောစကား
သည်။ ဒုလ္လဘာ။ ရခဲသည်။ နဘာဝိဿတိ။ မဖြစ်လတ္တံ့။ ပန။ စင်စစ်သော်
ကား။ အဗ္ဗာကံ။ ငါတို့ပရိပိုဇ်တတို့၏။ ဣမာယကထာယ။ ဤငါတို့ပြောဆိုသော
စကား၏။ အတ္ထော။ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ပန။ မရှိသည်မှတစ်ပါး-ရှိသည်
ကိုဆိုဦးအံ့။ ဘောတော။ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏။ အာဂမနံ။ လာခြင်းကို။
ယာဝိတ္တာ။ ရကုန်၍။ အညဒေဝအညံဒေဝ။ တစ်ပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ သုကာ
ရထံ။ ကောင်းသောအကြောင်းရှိသော။ ကထံ။ စကားကို။ သောတုကာမာ။
ငါတို့နာခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်။ အဗ္ဗာဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဣဓံအတ္ထံ။ ဤသို့
သောအနက်ကို။ ဒီပေတိ။ ပြ၏။ တတော။ ထိုနောက်မှ။ ဓမ္မဒေသနံ။ တရား
ဒေသနာတော်ကို။ ယာဝဇန္တော။ တောင်းပန်လိုသော။ သန္တကပရိပိုဇ်တသည်။
သာရဝတဘာဝန္တိယေဝါတိအာဒိ။ သာရဝတဘာဝန္တိယေဝ ဤသို့အစ
ရှိသောစကားကို။ အာဟ။ ဆို၏။ တတ္ထ။ ထိုသာရဝတဘာဝန္တိယေဝဟူ

သောပါဌိန္ဒြိယ။ အာစရိယကောတိ။ အာစရိယကောဟူသည်ကား။ အာစရိယ
 သမယော။ ဆရာဖြစ်သော-ရှင်ဂေါတမ၏အယူ၌။ အနုဿာသိကာနီတိ။
 အနုဿာသိကာနီဟူသည်ကား။ အဿာသဝိရဟိတာနိ။ သာယာနှစ်သက်
 အပ်သောသဘောမှကင်းကုန်၏။ သံသက္ကန္တိ ဇေသေသဒ္ဓေါ။ သံသက္ကံဟူ
 သောဤသဒ္ဓါသည်။ ကေသက္ကော။ စင်စစ်ဟူသောအနက်၌။ ပဝတ္ထော။ ဖြစ်
 သော။ နိပါတော။ နိပါတ်ဝုဒ်တည်း။ ဝိညာ။ သိကြားလိမ္မာသော။ ဝုရိသော။
 ယောကျ်ားသည်။ ကေသေနေဝ။ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ နဝသေယျ။
 မသုံးရာ။ ဣတိအပမ်။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဝသန္တောစ
 နာရာဓေယျာတိ။ ဝသန္တောစနာရာဓေယျ ဟူသည်ကား။ နသမ္ပာဒေယျ။
 မပြီးစေရာ။ နပရိပူရေယျ။ မပြည့်စေရာ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလို
 သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဥာယံဓမ္မကုသလန္တိ။ ဥာယံဓမ္မကုသလံဟူသည်
 ကား။ ကာရဏဘူတံ။ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အနုဝဇ္ဇဋ္ဌေန။ အပြစ်မရှိ
 သောအနက်သဘောသတ္တိကြောင့်။ ကုသလံ။ ကုသိုလ်မည်သော။ ဓမ္မံ။
 တရားတည်း။ ။

ဣဓာတိ။ ဣပဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံလောကေ။ ဤသတ္တလောက၌။
 နတ္ထိဒိန္နန္တိ အာဒိနိ။ နတ္ထိဒိန္နံဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို။ သာလေယျက
 သုတ္တော။ သာလေယျကသုတ်၌။ မယာ။ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တာနိ။
 သွင့်ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီ။ စာတုမဟာဘူတိကောတိ။ စာတုမဟာဘူတိကော
 ဟူသည်ကား။ စာတုမဟာဘူတမယော။ မဟာဘူတံ လေးပါးဖြင့်ပြီး၏။
 ပထဝီပထဝီကာယန္တိ။ ပထဝီပထဝီကာယံ ဟူသည်ကား။ အဇ္ဈတ္တိကား
 အဇ္ဈတ္တိကသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ ပထဝီဓာတု။ ပထဝီဓာတ်သည်။ ဗာဟိရံ
 ပထဝီဓာတု။ ဗာဟိရံပထဝီဓာတ်သို့။ အနုပေတိတိ။ အနုပေတိဟူသည်
 ကား။ အနုယာတိ။ အစဉ်အားဖြင့်ရောက်၏။ အနုပဂစ္ဆတိတိ။ အနုပဂစ္ဆ
 တိဟူသောဝုဒ်သည်။ တသေဝ။ ထိုအနုပေတိ ဟူသောဝုဒ်၏ သာလျှင်။
 ဇောစနံ။ ဇေဝုဂ်ပရိယာဟံ စကားထွယ်တည်း။ အနုဂစ္ဆတိ။ အစဉ်အား
 ဖြင့်သွား၏။ ဣတိ။ ဤသို့လည်း။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်
 ၏။ ဥာယေနာပိ။ နှစ်ပါးစုံသော အနုပေတိဟူသောဝုဒ်-အနုဂစ္ဆတိဟူ
 သောဝုဒ်ဖြင့်လည်း။ ဥပေတိ။ ကပ်၏။ ဥပဂစ္ဆတိ။ ရောက်၏။ ဣတိဣဓံအဋ္ဌံ။
 ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒလောတိ။ ပြု၏။ အာပါဒိသုပိ။ အာပေါဓာတ်အစရှိ
 သည်တို့၌လည်း။ ဇေသေဝဇေသေဝေ။ ဤနည်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ နပေသ။
 နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဣန္ဒြိယာနီတိ။ ဣန္ဒြိယာနီဟူသည်ကား။

တသသန္တာတိ၊ တသသန္တာဟူသည်ကား။ တသသန္တာ။ ပြာလျှင်အသုံးရှိ
ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤတသသန္တာဟူသောပါဌ၌၊ အယမေဝ၊ ဤတသသန္တာဟူသော
ပုဒ်သည်ပင်လျှင်။ ပါဠိ၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏။ အာဟုတိယောတိ၊ အာဟုတိယောဟူ
သည်ကား။ ပဟောဏကံ၊ ဧည့်သည်တို့၏ အစို့ငြိစီရင်၍ ထားအပ်သော
သက္ကာရာဒိတေဒံ၊ ပူဇော်သက္ကာရာစသည်အပြားရှိသော။ ယံဒိန္နဒါနံ၊ အကြွဉ်
ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ ကြွင်းမဲ့ဥဒ္ဓါနံ၊ အလုံးစုံသော
တံဒိန္နဒါနံ၊ ထိုပေးလှူအပ်သောအလှူသည်။ သာရိကာဝသာနမေဝ၊ ပြာလျှင်
အသုံးရှိသည်သိလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေတော၊ ထိုသူကောင်ကိုဖိုတ်ကြိုက်
၍ပြာဖြစ်သည်ထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ ဗလဒါယကံ၊ အကျိုးကိုပေးတတ်သည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နဝဋ္ဌတိ၊ မသွား။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ဒတ္ထ၊ ပညတ္တိန္ဒ၊ ဒတ္ထ၊ ပညတ္တိဟူသည်ကား။ ဒတ္ထ၊ ဟိဗာလမနုဿ
ဟိ၊ မိုက်ရွာသောလူတို့သည်။ ပညတ္တိံ၊ ပညတ်အပ်၏။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပာ
ယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဗာလေဟိ၊ မိက်ကုန်သော၊ အဗုဒ္ဓိဟိ၊ ပညာမရှိကုန်သောသူတို့သည်။ ဣဒံ
ချိနံ၊ ဤအလှူကို၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်၏၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိသောသူတို့
သည်။ ဣဒံဒါနံ၊ ဤအလှူကို၊ နပညတ္တံ၊ မပညတ်အပ်။ ဗာလော၊ မိက်သော
သူတို့ကား၊ ဇေန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသောသူတို့က၊ ဂဏ္ဍန္တိ
ယူကုန်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ အတ္ထိက
ဝါဒန္တိ၊ အတ္ထိကဝါဒဟူသည်ကား။ ဗိန္နံ၊ ဒါနစေတနာသည်လည်းကောင်း၊
ဗိန္နဗလံ၊ ဒါနစေတနာ၏အကျိုးသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဣမံအတ္ထိကဝါဒံ၊ ဤအတ္ထိကအယူကို၊ ယေသမဏ၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်
ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေသံသမဏ၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထို
ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ ဟုန္တိ၊ အချည်းနှီးသာတည်း၊
ရသော၊ ချွတ်လွှဲသည်သာတည်း၊ ဝိလာပေါ၊ အထူးထူးအပြားပြားပြောဆို
ခြင်းတည်း၊ ဗာလေစပဏ္ဍိတေစာတိ၊ ဗာလေစပဏ္ဍိတေစဟူသည်ကား၊
ဗာလောစ၊ မိက်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာစ၊ ပညာရှိသော
သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အကတေနမေတ္ထေကတန္တိ၊ အကတေနမေ
တ္ထေကတံဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါအား၊ အကတေနေဝ၊ မပြုဘူးသေသည်
သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သမဏကဓမ္မန၊ ရဟန်း၏အမှုဖြင့်၊ ဧတဿ၊ ဤတိတ္ထိ
ဆရာ၏၊ ဧတ္ထသမယေ၊ ဤအယူ၌၊ ကမ္ဘံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ကတံနာမ၊
ပြုအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝုသိတေနေဝ၊ မသုံးဘူးသေး
သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယေန၊ ဖြစ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ ဝုသိတံနာ
မ၊ သုံးအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထာတိ၊ ဧတ္တဟူသည်ကား၊
တေတ္ထိံသမဏဓမ္မေ၊ ဤရဟန်းတရား၌၊ သမသမာတိ၊ သမသမာဟူ
သည်ကား၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သမာ၊ တူကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
သမေန၊ တူသော၊ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်အားဖြင့်၊ သမာ၊ တူကုန်၏၊ သာမညံပတ္တာ
တိ၊ သမညံပတ္တာဟူသည်ကား၊ သမာနဘာဝံ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္တာ
ရောက်ကုန်၏၊ ကရတောတိအာဒိနိ၊ ကရတော ဤသို့အစရှိသောစကားတို့
ကို၊ အပဏ္ဏကသုတ္တေ၊ အပဏ္ဏကသုတ်၌၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊
ဝုတ္တာနိ၊ တွင်ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီ၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နတ္ထိဟေတုတိအာဒိနိ၊ နတ္ထိ
ဟေတု ဤသို့အစရှိသော-စကားတို့ကို၊ အပဏ္ဏကသုတ္တေ၊ အပဏ္ဏက
သုတ်၌၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တာနိ၊ တွင်ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီ။ ။
ဓုတုတ္ထဗြဟ္မစရိယဝါသေ၊ လေးခုမြောက်သော- ဗြဟ္မစရိယဝါသ၌၊
အကဇ္ဇာတိ၊ အကဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ အကတော၊ ကုသိုလ်- အကုသိုလ်

၁၆ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တည်းဟူသော-အကြောင်း တရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်ကုန်၊ အကုသိုလ်
 ခာတိ၊ အကုသိုလ်ခာ ဟူသည်ကား၊ အကုသိုလ်ခာနာ၊ မပြုအပ်သော အစီ
 အရင်ရှိကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေနစိ၊ တစုံ
 တယောက် ကုန်သော၊ ကာရာပိတာ၊ ပြုစေအပ်သော- သူတို့သည်။
 နဟောန္တိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ အနိဗ္ဗိတာတိ၊ အနိဗ္ဗိတာဟူသည်ကား၊ ဣဒ္ဓိယာပိ၊ တန်ခိုးဖြင့်လည်း
 နနိဗ္ဗိတာ၊ မဘန်ဆင်းအပ်ကုန်၊ အနိဗ္ဗာတာတိ၊ အနိဗ္ဗာတာဟူသည်ကား၊
 အနိဗ္ဗာပိတာ၊ မဘန်ဆင်းစေအပ်ကုန်၊ ကေနစိအနိဗ္ဗိတဗ္ဗာတိပဒံ၊ ကေနစိအ
 နိဗ္ဗိတဗ္ဗာဟူသောဤပုဒ်ကို၊ ဝေန္တိ၊ အချို့ဆရာတို့ဆိုကြကုန်၏၊ တံပဒံ၊ ထိုပုဒ်
 သည်၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ နေဝသန္တိသတိ၊ မထင်၊ အဋ္ဌကထာယံ၊ တပါး
 သော၊ အဋ္ဌကထာ၌၊ နသန္တိသတိ၊ မထင်၊ ဝဉ္စျာတိ၊ ဝဉ္စျာဟူသည်ကား၊ ဝဉ္စျာ
 ပသုဝဉ္စျာတာလာဒယော၊ မြို့သောနွားမ အသီးမသီးသော ထန်းပင်အ
 စရှိသည်တို့သည်၊ အပလာရိယ၊ အကျိုးမရှိကုန်သကဲ့သို့၊ သတ္တကာယာ၊
 ခုနစ်ပါးသောကာယတို့သည်၊ အပလာ၊ အကျိုးမရှိကုန်၊ ကဿပိ၊ တစုံတ
 ခုသောတရားကို၊ အဇနကာ၊ မဖြစ်စေတတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏၊ ဧတေန၊ ဤဝဉ္စျာဟူသောစကားဖြင့်၊ ပလာရိကာယာဒိနံ၊ ပလာရိ
 ကာသအစရှိသည်တို့၏၊ ရူပါဒိဇနကာဘာဝံ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်ကိုဖြစ်စေ
 တတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိက္ခပတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ပဗ္ဗတကုဋ္ဌာရိယ၊ တောင်
 ထွတ်ကဲ့သို့၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုဋ္ဌ
 ဗ္ဗမည်ကုန်၏၊ ဤသိကဋ္ဌာယိဌိတာတိ၊ ဤသိကဋ္ဌာယိဌိတာဟူသည်ကား၊
 မုဉ္ဇေ၊ ဖြူဆံမြက်၌၊ ဤသိကာ၊ အညောကံတို့သည်၊ ဌိတာပိယ၊ တည်ကုန်
 သကဲ့သို့၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ တတြ၊ ထိုဤသိကဋ္ဌာယိ-ဌိတာဟူသောပါဌ
 ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ တိတ္ထိတို့၏အလိုတည်း၊ ဗိဇ
 တော၊ မျိုးစေ့မှပယ်အောင်အကုန်ရော၊ အကြင်အညွန့်အစရှိသည်သည်၊ ဇာယ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံအကုန်ရော၊ ထိုအညွန့်အစရှိသည်
 သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနမေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ မုဉ္ဇတော၊ ဖြူဆံမြက်
 မှ၊ ဤသိကာ၊ အညောကံသည်၊ နိက္ခမိပိယ၊ ထွက်သကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇမာနမေဝ၊
 ထင်ရှားရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အဓိပ္ပါယော၊ တိတ္ထိတို့၏အလိုတည်း၊ ဇေယကဋ္ဌာယိဌိတာတိပိ၊ ဇေယကဋ္ဌာ
 ယိဌိတာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠအချို့ရှိ၏၊ သုနိခါတော၊ ကောင်းစွာပိုက်
 အပ်သော၊ ဇေယကထာ၊ မွှာ၊ တံခါးတိုင်သည်၊ နိစ္စလော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ

သည့်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ တည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော အခြင်းအရာ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ အသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဥဘယေနပိ၊ နှစ်ပါးစုံသော၊ ဌာသော၊ အနက်တံခါးတိုင်
 ဟူသော အနက်ဖြင့်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုပထဝီကာယ အစရှိသော ခုနစ်ပါး
 သော ကာယတို့၏၊ ဝိနာသာဘာဝံ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ ။

နုဇ္ဈန္တိတိ၊ နုဇ္ဈန္တိ ဟူသည်ကား၊ သေကတ္တေန္တရိယ၊ တံခါးတိုင်ကဲ့
 သို့၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဝလန္တိ၊ မရွေ့ရှားကုန်၊ နဝိပရိ
 ကာမေန္တိတိ၊ နဝိပရိကာမေန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပကတိံ၊ ပြကတေသော
 သဘောကို၊ နဗဟန္တိ၊ မစွန့်ကုန်၊ နအညမညံဗျာဗာမေန္တိတိ၊ နအညမညံဗျာ
 ဗာမေန္တိ ဟူသည်ကား၊ အညမညံ၊ အချင်းအချင်း၊ နဥပဟနန္တိ၊ မထိပါး
 ကုန်၊ နာလန္တိ၊ နာလံဟူသည်ကား၊ နသမတ္ထော၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ပထဝီကာ
 ယောတိ အာဒိသု၊ ပထဝီကာယော ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဧဝံ ဣမိ နာဂုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သော-နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပထဝီယေဝ၊ ပထဝီဓာတ်သည်သာလျှင်၊ ပထဝီကာ
 ယော၊ ပထဝီကာယမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပထဝီသမူဟော၊ ပထဝီဓာတ်
 အပေါင်းသည်၊ ပထဝီကာယော၊ ပထဝီကာယမည်၏၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူ
 သည်တား၊ ဇီဝသတ္တမေသု၊ ဇီဝလျှင်ခုနစ်ခုမြောက်ရှိကုန်သော၊ တေသု
 ကာယေသု၊ ထိုကာယတို့၌၊ နတ္ထိဟန္တာဝါတိ၊ နတ္ထိဟန္တာဝါဟူသည်ကား၊
 ဟန္တာဝါ၊ သတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဃာတေတုံဝါ၊ သတ်စေခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း၊ သေတုံဝါ၊ နာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သာဝေတုံဝါ၊ နာစေ
 ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဇာနိတုံဝါ၊ သိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဇာနာပေတုံဝါ၊
 သိစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သော သူမည်သည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ သတ္တန္တံ တွေဝ
 ကာယာနန္တိ၊ သတ္တန္တံ တွေဝ ကာယာနံ ဟူသည်ကား၊ မုဂ္ဂရာသိအာဒိသု၊
 ပဲနောံကရအစရှိသည်တို့၌၊ ပဟာသု၊ ထိုးခတ်အပ်သော၊ သတ္တံ၊ ဓားစသော
 လက်နက်သည်၊ မုဂ္ဂရာသိအာဒိနံ၊ ပဲနောံကရအစရှိသည်တို့၏၊ အန္တရေန၊ အ
 တွင်းကြားဖြင့်၊ ပဝိသတိယထာ၊ ဝင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တန္တံ
 ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ကာယာနံ၊ ပထဝီကာယအစရှိသည်တို့၏၊ အန္တရေန၊
 ဆီဒွေနု၊ အကြားဖြင့်၊ ဝိဝရေန၊ အပေါက်ဖြင့်၊ သတ္တံ၊ ဓားအစရှိသော လက်
 နက်သည်၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသတ္တန္တံ တွေဝ ကာယာနံ ဟူသောပုဒ်

၁၈ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ၊ ဤသူကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၊ ဝေါရောပေမိ၊ ချစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ သညာမတ္တမေဝ၊ ပါဏာတိပါတဟူ၍
အမည်သညာ-နာမပညတ် မှုသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမံ
အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ။

ယောနိပမုခသတသဟဿာနိတိ၊ ယောနိပမုခသတ သဟဿာနိ
ဟူသည်ကား၊ ပမုခယောနိနံ ဥတ္တမယောနိနံ၊ မြတ်သောယောနိတို့၏၊ ရုဒ္ဓိ
သ သတသဟဿာနိ၊ တထိန်းလေးသောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ပမုခယောနိနံဥတ္တမယောနိနံ၊ မြတ်သောယောနိတို့၏၊ အညာနိဝ၊ တပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗိသတာနိ၊ တရောခြောက်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ပမုခယောနိနံဥတ္တမယောနိနံ၊ မြတ်သောယောနိတို့၏၊ အညာ
နိဝ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သသတာနိ၊ ခြောက်ရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စကမ္မုနောသတာနိတိ၊ ပဉ္စကမ္မုနော သတာနိဟူသည်
ကား၊ ပဉ္စကမ္မသတာနိဝ၊ ငါးရာသောက်တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ တတ္ထမတ္တကေန၊ ကြိဆကာမျှဖြင့်၊ နိရတ္ထကံ၊
အကျိုးမရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိဇ္ဇာအယူကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ပဉ္စကမ္မာနိတိ၊ ဣဝ
ကမ္မာနိတိအာဒိ၊ ပဉ္စကမ္မာနိတိ၊ ဣဝကမ္မာနိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်
တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေ
ဒိဟဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ကေဝိဆရာတို့၏ဝါဒကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကေဝိ၊ အချို့သော
သမာနဝါဒဆရာတို့သည်၊ ပဉ္စကမ္မာနိတိပဓန၊ ပဉ္စကမ္မာနိဟူသောပုဒ်ဖြင့်
ပဋိန္ဒြိယဝသေန၊ ငါးပါးသောအာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ဝိဇ္ဇာ
တိပဓန၊ ဝိဇ္ဇာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ကာယကမ္မာနိဝသေန၊ ကာယကံ အစရှိ
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ပန၊
ကမ္မေဝအနုကမ္မေဝဟူသောပုဒ်၏အတွင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကမ္မေဝအနုကမ္မေဝာ
တိတ္ထေ၊ ကမ္မေဝအနုကမ္မေဝဟူသောဤပါဠိ၌၊ အဿ၊ ထိုစတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်၏၊
ကာယကမ္မဉ္စ၊ ကာယကံသည် လည်းကောင်း၊ ဝစိကမ္မဉ္စ၊ ဝစိကံသည်
လည်းကောင်း၊ ကမ္မံ၊ ကံမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လဒ္ဓိ၊ အယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်၊ ဥပနုကမ္မံ၊ ဥပနုကံမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လဒ္ဓိ၊
အယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နုဋ္ဌိပဋိပဒါတိ၊ နုဋ္ဌိပဋိပဒါဟူသည်ကား၊ နွှါ
သဋ္ဌိပဋိပဒါ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောအကျင့်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေတိ၊
ဆို၏၊ နုဋ္ဌိန္ဒြရကပ္ပတိ၊ နုဋ္ဌိန္ဒြရကပ္ပဟူသည်ကား၊ ကေတ္တိ၊ ကပ္ပေ၊ တခုသော
အချို့ယူကပ်၌၊ စတုသဋ္ဌိ၊ အန္တရကပ္ပါနာမ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးပါးသောအန္တ

ရကပ်တို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဤသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့
 ပင်ရှိကုန်သော်လည်း။ အယံ၊ ဤစတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညေ၊ တပါးကုန်
 သော။ ဧဒ္ဓန္တိ၊ ပါးကုန်သော-အန္တရကပ်တို့ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသော
 ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဒုဋ္ဌန္တရကပ္ပိဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ခာဠာတိဇာတိယော။
 ခြောက်ပါးသော အဘိဇာတိတို့ကို။ အပဏ္ဏကသုတ္တေ၊ အပဏ္ဏကသုတ်၌၊
 မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝိတ္ထာရိတာ၊ ချွေအပ်ခဲ့ကုန်ပြီ။ ။

အဋ္ဌပုရိသဘူမိယောတိ၊ အဋ္ဌပုရိသ ဘူမိယော ဟူသည်ကား။ မန္တ
 ဘူမိ၊ မန္တဘူမိလည်းကောင်း။ ခိန္နာဘူမိ၊ ခိန္နာဘူမိလည်းကောင်း။ ဝိမံသက
 ဘူမိ၊ ဝိမံသကဘူမိ လည်းကောင်း။ ဥဇ္ဇကတဘူမိ၊ ဥဇ္ဇကတ ဘူမိလည်း
 ကောင်း။ သေက္ခဘူမိ၊ သေက္ခ-ဘူမိလည်းကောင်း။ သမဏဘူမိ၊ သမဏ
 ဘူမိ လည်းကောင်း။ ဇိနဘူမိ၊ ဇိနဘူမိ လည်းကောင်း။ ပန္နဘူမိ၊ ပန္နဘူမိ
 လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာပုရိသဘူမိယော။
 ဤပုရိသ ဘူမိတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ခေါ်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုရှစ်ပါးသော ပုရိသဘူမိတို့တွင်။ ဇာတ ဒိဝသတော၊ ဘွား
 သောနေမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သတ္တဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်၌။ သမ္ဗာဓဋ္ဌာနတော၊
 အမိဝမ်းတိုက် တည်းဟူသော ကျဉ်းမြောင်းရာ-အရပ်မှ။ နိက္ခန္တတ္တာ၊
 ထွက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ မန္တာ၊ နို့၊ နှေးကုန်
 သည်။ မောမ္မာ၊ ဘာ၊ ပြင်းစွာတွေဝေကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံ
 ဘူမိ၊ ဤဘူမိကို။ မန္တဘူမိတိ၊ မန္တဘူမိဟူ၍။ ဝဒတိ၊ တိတ္ထိတို့ပြောဆိုကုန်
 ၏။ ပန၊ မန္တဘူမိမှတစ်ပါး ခိန္နာဘူမိကိုဆိုပြီးအံ့။ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါ
 တို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိတော၊ ဒုဂ္ဂတိတုံမှ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ရောဒန္တိ
 စေတံ၊ ပိုလည်းပိုကြွေးကုန်၏။ ဝိရေန္တိ၊ မြည်လည်းမြည်တမ်းကုန်၏။
 ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ သုဂတိတော၊ သုဂတိတုံမှ။ အာဂ
 တာ၊ လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။
 တံ၊ ထိုသုဂတိတုံကို။ အနုဿရိတွာ၊ အနုဿရိတွာ။ အာနိတလဲလဲ
 အောက်မေ့၍အောက်မေ့၍။ ဟသန္တိ၊ ရယ်ရွှင်ကုန်၏။ အယံဘူမိ၊ ဤဘူ
 မိသည်။ ခိန္နာဘူမိနာမ၊ ခိန္နာဘူမိမည်၏။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏။
 ဟတ္ထံဝါ၊ လက်ကိုလည်းကောင်း။ ပါဒံဝါ၊ ခြေကိုလည်းကောင်း။ မဉ္ဇူဝါ၊
 ညောင်းစောင်း ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဠံဝါ၊ အင်းပျဉ် ကိုလည်း ကောင်း။
 ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပဒနိက္ခိပနံ၊ ခြေကိုချခြင်းသည်။ ဝိမံ

၂၀ မဇ္ဈိမဏ္ဍိယသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သကဘူမိနာမ။ ဝိမံသကဘူမိမည်၏။ ပဒသာဝ။ ခြေဖြင့်သာလျှင်။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ။ သမတ္ထကာလော။ စွမ်းနိုင်သောအခါသည်။ ဥဇုဂတဘူမိနာမ။ ဥဇုဂတဘူမိမည်၏။ သိပ္ပာနိ။ အတတ်တို့ကို။ သိက္ခနကာလော။ သင်သောအခါသည်။ သေက္ခဘူမိနာမ။ သေက္ခဘူမိမည်၏။ စာရာ။ အိမ်မှ။ နိက္ခမ္ပ။ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇနကာလော။ ရှင်ရဟန်းပြုသောအခါသည်။ သမဏဘူမိနာမ။ သမဏဘူမိမည်၏။ အာစရိယံ။ ဆရာကို။ သေဝိတွာ။ ဖြစ်၍။ ဇာနနကာလော။ သိသောအခါသည်။ ဖိနဘူမိနာမ။ ဖိနဘူမိမည်၏။ ဘိက္ခု၊ စပန္နကော၊ ဖိန္နောန ကိပ္ပိအာဟာတိ။ ဘိက္ခု၊ စပန္နကော၊ ဖိန္နောန ကိပ္ပိအာဟာဟူ၍။ ဇေံ၊ ဤသို့။ အလာဘိံ။ ဆွမ်းကိုမရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော။ သမဏံ။ တိတ္ထိတို့၏ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ ပန္နဘူမိတိ။ ပန္နဘူမိဟူ၍။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ ပန္နကော။ ဆွမ်းအလို့ငှါ သွားလာသော။ ဖိန္နော။ ပြတ်သော။ ဘိက္ခု၊ စ။ တိတ္ထိဖြစ်သောရဟန်းသည်လည်း။ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသောတရားကို။ ကသမိတိ။ တရံတလောက်သောသူအာလည်း။ နအာဟ။ မပြောမဟော။ ။

☞ ကျေနုပညာသ အာဇီဝသတေတိ။ ကျေနုပညာသအာဇီဝသတေဟူသည်ကား။ ကျေနုပညာသအာဇီဝ ဝုတ္တိသတာနိ။ တရားလေးဆဲ့ကိုးပါးသောအသက်မွေးခြင်း၏-အကြောင်းတို့တည်း။ ပရိဗ္ဗာဇကသတေတိ။ ပရိဗ္ဗာဇကသတေဟူသည်ကား။ ပရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗဇ္ဇသတာနိ။ တရားသောပရိမိုဇရဟန်းတို့တည်း။ နာဂါဝါသသတေတိ။ နာဂါဝါသသတေဟူသည်ကား။ နာဂမဏ္ဍလသတာနိ။ အရာသောနဂါး-အရာသောဆင်အပေါင်းတို့တည်း။ ဝိသေဇ္ဈန္ဒြိယသတေတိ။ ဝိသေဇ္ဈန္ဒြိယသတေဟူသည်ကား။ ဝိသေဇ္ဈန္ဒြိယသတာနိ။ တရားနှစ်ဆယ်သောဇ္ဈန္ဒြိတို့တည်း။ တိံသေနိရယသတေတိ။ တိံသေနိရယသတေဟူသည်ကား။ တိံသေနိရယသတာနိ။ တရားသုံးဆယ်သောရေတို့တည်း။ ရဇောဓာတုယောတိ။ ရဇောဓာတုယောဟူသည်ကား။ ရဇတြိတိရဏဌာနာနိ။ မြို့ပြင်းရာအရပ်တို့တည်း။ ဟတ္ထဝိဋ္ဌပါဒဝိဋ္ဌာဒီနိ။ လက်ဘရီးခြေဘရီးအစရှိသည်တို့ကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ သတ္တသညိဂန္တာတိပဒေန။ သတ္တသညိဂန္တာဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ဩဠဂေါဏ ဂန္ဒိတ အစပသုပိဂမဟိံသေ။ ကုလားအုပ်-ခွား-မြည်း-ဆိတ်မြန်မာ-ဆိတ်ကုလား-သမင်-ကျွဲ-အစရှိသော သားအပေါင်းကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ အသညိဂန္တာတိပဒေန။ အသညိဂန္တာဟူသောဝုန်ဖြင့်။ သာလိ ယဝ ဂေါရမ မုဂ္ဂ ကင်္ဂ ဝရက ကုဒ္ဒိကသေ၊ သလေး-ရေယောနုတ်ကောက်-ပဲနောက်-ဆတ်-ပြောင်း-လူးတို့ကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဝဒတိ။

ဆို၏။ နိဂဏ္ဌဂဏ္ဌာတိ။ နိဂဏ္ဌဂဏ္ဌာဟူသည်ကား။ နိဂဏ္ဌိ၌။ အဗုအဆစ်၌။
 စေတဂဏ္ဌာ။ ဖြစ်သောမျိုးစေတီတည်း။ ဥစ္ဆုဇေဇ္ဇနဇ္ဇာဒယော။ ကြိပ်
 ဝါးပင်-ကျူပင်-အစရှိသည်တို့ကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ သတ္တဒိဗ္ဗာ
 တိ။ သတ္တဒိဗ္ဗာဟူသည်ကား။ ဗဟုဒေဝါ။ များစွာသောစာတုမဟာရေ၏အစ
 ရှိသောနတ်တို့တည်း။ ပနတထာဝီ။ ထိုသို့များစွာသောနတ်ရှိသော်လည်း။
 သောပုဂ္ဂလော။ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တာတိ။ သတ္တဟူ
 ၍။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ မနုဿာပိ။ လူတို့သည်လည်း။ အနန္တာ။ အဆုံးမရှိကုန်။
 သောပုဂ္ဂလော။ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တာတိ။ သတ္တဟူ
 ၍။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ သတ္တဝိသာစာတိ။ သတ္တဝိသာစာဟူသည်ကား။ ဝိသာစာ
 မြေထုတ်ဘီလူးတို့သည်။ မဟန္တာ။ များကုန်၏။ သောပုဂ္ဂလော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ သတ္တာတိ။ သတ္တဟူ၍။ ဝဒတိ။ ဆို၏။

သရာတိ။ သရာဟူသည်ကား။ မဟာသရာ။ အိုင်ကြီးတို့တည်း။ ကဏ္ဍ
 မုဏ္ဍရထကာရအနောတတ္တသီဟပပါတကုဋိရမုဗ္ဗလိန္ဒကုဏာလဒဟော။
 ကဏ္ဍမုဏ္ဍအိုင်- ရထကာရအိုင်- အနောတတ္တအိုင်- သီဟပပါတအိုင်
 ကုဋိရအိုင်-မုဗ္ဗလိန္ဒအိုင်ကုဏာလအိုင်တို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ဝဒတိ။ ဆို
 ၍။ သဗုဒ္ဓာတိ။ သဗုဒ္ဓာဟူသည်ကား။ ဂဏ္ဌိကာ။ တောင်၏ အဗု-အဆစ်တို့
 တည်း။ ပပါတာတိ။ ပပါတာဟူသည်ကား။ မဟာပပါတာ။ ကမ်းပါးပြတ်
 ကြီးတို့တည်း။ ပပါတသတာနိတိ။ ပပါတသတာနိဟူသည်ကား။ ခုဒ္ဒက
 ပပါတသတာနိ။ ငယ်သောကမ်းပါးပြတ်အရာတို့တည်း။ သုဝိနာတိ။ သုဝိ
 နာဟူသည်ကား။ မဟာသုဝိနာ။ အိမ်မက်ကြီးတို့တည်း။ သုဝိနသတာ
 နိတိ။ သုဝိနသတာနိဟူသည်ကား။ ခုဒ္ဒကသုဝိနသတာနိ။ ငယ်သော-အိမ်
 မက် အရာတို့တည်း။ မဟာကပ္ပိနောတိ။ မဟာကပ္ပိနော ဟူသည်ကား။
 မဟာကပ္ပါနံ။ မဟာကပ်တို့၏။ ဧတ္ထ။ ဤမဟာကပ္ပိနောဟူသောပါဌ်၌။ ဧက
 မှာ။ တခုသော။ သရာ။ အိုင်မှ။ ဝဿသတေဝဿသတေ။ အနှစ်တရာ
 အနှစ်တရာ၌။ ကုသဂ္ဂေန။ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်။ ဧကံဝ။ တခုသာလျှင်ဖြစ်
 သော။ ဥဒကဗိန္ဒု။ ရေပေါက်ကို။ နိဟရိတွာနိဟရိတွာ။ ထုတ်၍-ထုတ်၍။
 သတ္တက္ခတ္တံ။ ခုနစ်ကြိမ်။ တဒိသဇေ။ ထိုအိုင်၌။ နိရုဒကော။ ရေမရှိသည်ကို။
 ကတေ။ ပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဧကော။ တခုသော။ မဟာကပ္ပေါ။ မဟာ
 ကပ်မည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒတိ။ စတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်ဆို၏။ ဧဝံပနိ။ ဤသို့
 သဘော ရှိကုန်သော။ မဟာကပ္ပါနံ။ မဟာကပ်တို့၏။ စတုရာသီတိသတ
 သဟသုသာနိ။ ရှစ်သန်း လေးသိန်းတို့ကို။ ခေပေတွာ။ ကုန်စေ၍။ ဗာလာစ။

၂၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဍိတသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယဝဂ္ဂံ

သူရိက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာယ၊ ပညာရှိသော သူတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တိ၊ အဆုံးကို၊ ကရောဏိ၊ ပြုကုန်၏။
 ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုစတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်၏၊ လမ္ဘိ၊ အယူတည်း၊
 ပဏ္ဍိတောဝိ၊ ပညာရှိသောသူသည်လည်း၊ အန္တရာ၊ မဟာကပ်ရှစ်သန်းလေး
 သိန်းတို့၏အကြား၌၊ သုဇ္ဈိတံ၊ ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊ နုသက္ကော
 ကိကိရ၊ မစွမ်းနိုင်သတတ်၊ ဗာလောပိ၊ သူရိက်သည်လည်း၊ တတော၊
 ထိုမဟာကပ်ရှစ်သန်းလေးသိန်းထက်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်၊ နဂန္ထ၊ တိကိရ၊ မသွား
 သတတ်၊ ဝီလနာတိ၊ ဝီလေနဟူသည်ကား၊ အစေလကဝီလေနဝါ၊
 အစေလကတို့၏ အလေ့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညေန၊ ကပါးသော၊ ယေန
 ကေနဝါ၊ အမှတ်မရှိသောအလေ့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝတေနာတိ၊ ဝတ
 နဟူသည်ကား၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝတေန၊ အကျင့်ဖြင့်၊
 တပေနာတိ၊ တပေနဟူသည်ကား၊ တပေါကဓမ္မန၊ ခြိုးခြံသောအမှုဖြင့်၊
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ တဝါ
 မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္တရာ၊ မဟာကပ်ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့၏အကြား
 ၌၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အပရိပက္ခံ၊
 မရင့်သေးသော ကံကို၊ ပရိပါစေတိနာမ၊ ရင့်စေသည် မည်၏၊ ယော၊
 အကြင်သူသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗာလော၊ ရိက်သည်၊ တဝါမိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တပရိမာဏံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော-မဟာကပ်ရှစ်သန်းလေးသိန်း
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကာလံ၊ ကာလကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ ယာတိ၊
 သွား၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ပရိပက္ခံ၊ ရင့်ပြီးသောကံသို့၊ ဗုဿဗုဿ၊ ရောက်
 ၍-ရောက်၍၊ ဗျန္တိ၊ ကရောဘိနာမ၊ ကင်းခြင်းကိုပြုသည်မည်၏။ ။

ဟောဝံနုတ္တိဘိ၊ ဟောဝံနုတ္တိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ တံဥာယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော ရင့်စေခြင်းကင်းခြင်းကိုပြုစေခြင်းကို
 လည်း၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နုသက္ကော၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့
 သောအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြ၏၊ ဒေါဏမိတေတိ၊ ဒေါဏမိတေဟူသည်
 ကား၊ ဒေါဏေန၊ စရွာဘိတောင်းဖြင့်၊ မိတံဝိယ၊ ချင်၏သကဲ့သို့၊ သုခဒုက္ခ
 တိ၊ သုခဒုက္ခဟူသည်ကား၊ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ ပရိယန္တက
 တေတိ၊ ပရိယန္တကတေ ဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တပရိမာဏေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောမဟာကပ်ရှစ်သန်းလေးသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကာလေန၊ ကာ
 လဖြင့်၊ ကတပရိယန္တော၊ ပြုအပ်သောအဆုံးသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ နုတ္တိဟာယန
 ဝဗုနေတိ၊ နုတ္တိဟာယနဝဗုနေဟူသည်ကား၊ ဟာယနဝဗုနေနိ၊ ယူတ်ခြင်း

ပွားခြင်းတို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ သံသာရော၊ သံသာရသည်။ ပဏှိ
 တဿ၊ ပညာရှိသောသူအား၊ နဟာယတိ၊ မယုတ်၊ သံသာရော၊ သံသာရ
 သည်။ ဗာလဿ၊ မိုက်သောသူအား၊ နာနုတိ၊ မပွား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဥက္ကံသာဝကံသေတိ၊ ဥက္ကံသာဝကံသေ
 ဟူသည်ကား။ ဥက္ကံသာဝကံသာ၊ မြတ်ခြင်းယုတ်ခြင်းတို့တည်း။ ဇေတံ၊
 ဤဥက္ကံသာဝကံသာဟူသောစကားသည်။ ဟာယနဝနာနမေဝ၊ ယုတ်
 ခြင်း-ပွားခြင်းတို့၏ သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစပရိယာယ် စကားလွယ်
 တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်၊
 သာဓေဇန္တာ၊ ပြီးစေလိုသောကြောင့်၊ သေယျထာဝရိနာမာတိအာဒိ၊ သေယျ
 ထာဝရိနာမဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ သန္ဓကပရိဗိုဇကဆို၏။ တတ္ထ
 ထိုသေယျထာဝရိနာမ ဟူသောပါဌ၌၊ သုတ္တရဇ္ဇေတိ၊ သုတ္တရဇ္ဇေဟူသည်
 ကား။ ဝေဇ္ဇေတွာ၊ ရစ်၍၊ ကတသုတ္တရဇ္ဇံ၊ ပြုအပ်သောချည်လုံးတည်း။ နိဗ္ဗေဋ္ဌိ
 ယမာနမေဝပလေတိတိ၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌိယမာနမေဝပလေတိ ဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗ
 တေဝါ၊ တောင်၌လည်းကောင်း၊ ရုက္ခဇ္ဇေဝါ၊ သစ်ပင်ပျား၌လည်းကောင်း၊
 ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝိတ္တံ၊ ပစ်အပ်သောချည်လုံးသည်။ သုတ္တပမာဏေန၊ ချည်
 လုံးပမာဏဖြင့်၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌိယမာနာ၊ ဖြေသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၍၊
 သုတ္တေ၊ ချည်သည်။ ဝိဏေ၊ ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုကုန်ရာအရပ်၌၊
 တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝုတ္တကာလ
 တော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောမဟာကာဝ်ရှစ်သန်းလေးသိန်းရှိသောကာလထက်
 ဥဋ္ဌံ၊ အလွန်၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကိုးဒေသ
 တိ၊ ပြု၏။ ၊

ကိမိဒန္တိ၊ ကိမိဒံဟူသည်ကား။ တဝ၊ သင်အား၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 ဣဒံ၊ ဤလူမှဆိုတ်သော ရွာအစရှိသည်ကို၊ အညာဏံ၊ မသိသနည်း။ တံ၊
 သင်သည်၊ သဗ္ဗညုနာမကိ၊ သဗ္ဗညုမည်သလော၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝုဇ္ဇော၊
 မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နိယတိဝါဒေ၊ နိယတိအယူ
 ၌၊ ပက္ခိပဇ္ဇန္တာ၊ ထည့်လိုသောကြောင့်၊ သုညံမေအဂါရန္တိ အာဒိ၊ သုညံမေ
 အဂါရံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ သန္ဓကပရိဗိုဇကဆို၏။ အနုဿ
 ဝိကောဟောတိတိ၊ အနုဿဝိကောဟောတိဟူသည်ကား။ အနုဿဝနိဿိ
 တော၊ အဆင့်ကြားခြင်းကို ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုဿဝ
 သစ္စေတိ၊ အနုဿဝသစ္စေဟူသည်ကား။ သဝနံ၊ အဆင့်ကြားဘူးသော
 စကားကို၊ သစ္စတော၊ မှန်သောအားဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဋီတော၊ တည်၍

ပိဋကသမ္ပဒါယာတိ၊ ပိဋကသမ္ပဒါယဟူသည်ကား။ ဝဂ္ဂပဏ္ဏာသကာယ။
 ဝဂ္ဂငါးဆယ်ရှိသော၊ ပိဋကဂန္ထသမ္ပတ္တိယာ။ ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်၏ ပြည့်စုံ
 သောအားဖြင့်၊ မန္ဒေသတိ၊ မန္ဒေသဟူသည်ကား၊ မန္ဒပညော၊ နို့ နှေးသောပညာ
 ရှိသည်။ မေါမူဟောတိ၊ မောမူဟောဟူသည်ကား၊ အတိမုဉ္ဇော၊ အလွန်တွေ
 ဝေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါစာပိက္ခေပံအာပဇ္ဇတိတိ၊ ဝါစာပိက္ခေပံအာပဇ္ဇ
 တိဟူသည်ကား၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ ပိက္ခေပံ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊
 ရောက်၏။ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့ပျံ့လွင့်ခြင်းအယူသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အမရာပိက္ခေပံ၊
 အပိုင်းအခြားမရှိ ပျံ့လွင့်ခြင်းရှိသော-အမရာပိက္ခေပ တိတ္ထိသို့၊ အာပဇ္ဇ
 တိ၊ ရောက်၏။ အပရိယန္တပိက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိပျံ့လွင့်ခြင်းသို့၊ အာ
 ပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အမရာနာမ၊ အမရာအမည်ရှိသော၊ မစ္ဆဇာတိ၊
 ငါးမျိုးသည်၊ အတ္ထိရှိ၏။ သာ၊ ထိုအမရာမည်သောငါးမျိုးသည်၊ ဥမ္မုဇ္ဇနနိ
 မုဇ္ဇနာဒိဝသေန၊ ပေါ်ခြင်း၊ ဖုတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ သန္ဓာဝမာနာ၊ ပြေးသွားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂဟေတုံး
 ဖမ်းယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်း
 အယဇ္ဇိဝါဒေါ၊ ဤအမရာ ပိက္ခေပ မည်သော အယူသည်လည်း၊ ဣတော
 စိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ သန္ဓာဝတိ၊ ပြေးသွား၏၊ ဂါဟံ၊ ဖမ်းယူခြင်း
 သို့၊ နဥပဂစ္ဆတိ၊ မရောက်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အမရာပိက္ခေပံ၊ အမရာပိက္ခေ
 ပနှင့်တူသော ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့
 သဘောရှိသော၊ အမရာပိက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိပျံ့လွင့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇ
 တိ၊ ရောက်သနည်း။ ဧဝံတိပိမေနောတိအာဒိသု၊ ဧဝံတိပိမေနော ဤသို့အစ
 ရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဣဒိနာဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့
 ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်၊
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်လော၊ ဣတိဣဒိနာပကာရေန၊ ဤသို့သောအပြားအား
 ဖြင့်၊ ဝုဉ္ဇော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံတိပိ၊ ဤသို့ကုသိုလ် ဟူ၍လည်း။
 မေ၊ ငါ၏၊ ဝါဒေါ၊ အယူသည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊
 ဆို၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်၊ အကုသုလံတိ၊ အကု
 သိုလ်လော၊ ဣတိဣဒိနာပကာရေန၊ ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ဝုတ္တော
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တထာတိပိ၊ ထိုအကုသိုလ်ဟူသောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်လည်း။ မေ၊ ငါ၏၊ ဝါဒေါ၊ အယူသည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဥတယတော၊ နှစ်ပါးစုံသောကုသိုလ်အကုသိုလ်မှ၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဟောတိကိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိဣမိနာပကာရေန၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုပြန်အပ်သည်ရှိသော်၊ အညထာတိ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်မှတပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်၏ ဟူ၍လည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝါဒေါ၊ အယူသည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ တိရိစ္ဆေနာပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ကုသိုလ်အကုသိုလ်မှတပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ သင်၏၊ လန္ဈိ၊ အယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိဣမိနာပကာရေန၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဝုတ္တေ၊ မေးဆိုအပ်သည်ရှိသော် နောတိပိ၊ သုံးပါးအပြားအားဖြင့်မဖြစ်ဟူ၍လည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝါဒေါ၊ အယူသည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ နောတိပိ၊ မဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နောနောတိပိ၊ မဟုတ်သည်မဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တေ၊ သင်၏၊ လန္ဈိ၊ အယူသည်၊ ဟောတိကိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိဣမိနာပကာရေန၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဝုတ္တေ၊ မေးဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နောနောတိပိ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်မှ တပါးသောတရား မဟုတ်သည် မဟုတ်ဟူ၍လည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝါဒေါ၊ အယူသည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဧကသ္မိဗ္ဗိပက္ခေ၊ တခုသောအပျို့၌လည်း၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မထည်၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇပက္ကမတိတိ၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇပက္ကမတိဟူသည်ကား၊ သေသောသက္ကာ၊ ဤတိတ္ထိဆရာသည်၊ အတ္တနောပိ၊ မိမိ၏လည်း၊ အဝဿယော၊ ကိုးကွပ်ရာသည်၊ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာတိ၊ မတတ်နှိုင်းတုံသေး၏ရှင်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ အဝဿယော၊ ကိုးကွပ်ရာသည်၊ ကိံ သက္ခိယတိ၊ အတတ်မှာ တတ်နှိုင်းအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇတော၊ ငြိမ်းငွေ့၍၊ ပက္ကမတိ၊ ဖဲလေ၏၊ ပုရိမေသု၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊ အနဿာသိကေသုပိ၊ အနဿာသိကဝါရတို့၌လည်း၊ သေဝသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

သန္နိမိကာရကံကာမေပရိဘုဉ္ဇိတုန္တိ၊ သန္နိမိကာရကံ ကာမေပရိဘုဉ္ဇိတုံဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝိဟိဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊ ဟုဝ္ဘော၊ ဖြစ်၍၊ သန္နိမိံ၊ ဆိုပြီးခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝတ္ထုကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိယထာ၊ သုံးဆောင်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ တိလတဏှ၊ လသပ္ပိနုနိတာဒိနိ၊ နှင်း-ဆန်-ထောပတ်-ဆီဦးအစရှိသည်တို့ကို၊ သန္နိမိံ၊ သိုမှီးခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုရဟန္တာဖြစ်သောအခါ၌၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ

၂၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၁၆

သုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ အာဇ္ဈော၊ မထိုက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ နန္ဒစစောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအုံး၊ အသ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာကျောင်း၌၊ တိလတဏှုလာ၊ ဧယော၊ နှင်း
 ဆန်-အစရှိသည်တို့သည်၊ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်သည် မဟုတ်တုံလော၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ နပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်
 သည်ကား၊ နော၊ မဟုတ်ကုန်၊ ပညာယန္တိ ဧဝံ၊ ထင်ကုန်သည်သာလျှင်
 ကည်း၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧသဧသော ဝိကာသဝေါ၊ ဤရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေ၊ ထိုနှင်း-ဆန်-အစရှိသည်တို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 အတ္တာယ၊ အလိုငှါ၊ နဋ္ဌပေသိ၊ ထားသည်မဟုတ်၊ အဗာသုကပဗ္ဗဇိတာဒိနံ၊
 မကျန်းမမာသော ရဟန်း-အစရှိသည်တို့၏၊ အတ္တာယ၊ အလိုငှါ၊ ဋ္ဌပေသိ၊
 ထား၏၊ အနာဂါမိယ၊ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကထံဟောတိ၊ အာပတ်သို့
 ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ တဿာပိ၊
 ထိုအနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ငါးပါးသော-ကာမဂုဏ်
 တို့ကို၊ သဗ္ဗသောဝ၊ ခပ်သိမ်းသော-အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ပဟိ
 နာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဓမ္မေန၊ တရား၌၊ သမေန၊
 ညီသဖြင့် လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော-ပစ္စည်းကို၊ ဝိစာရေတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊
 ပရိသုဒ္ဓတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ပုတ္တမတာယ၊ ပုတ္တတိ၊ ပုတ္တမတာယ၊ ပုတ္တာ
 ဟူသည်ကား၊ သောသန္ဓကော၊ ထိုသန္ဓကပရိဗိုဇ်သည်၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤအရှင်
 အာနန္ဒာ ဟောတော်မူအပ်သော-တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊
 အာဇီဝကာ၊ အာဇီဝက တက္ကတွန်းတို့သည်၊ မတာနာမ၊ သေသည်မည်
 ကုန်၏၊ ဣတိသညိ၊ ဤသို့သောအမှတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ပုတ္တမတာယ၊ ပုတ္တာဟူ၍၊ အာဟာတိရ၊ လျှောက်ဆိုသတတ်၊ ဟိဝိတ္ထာရေ၊
 မိ၊ ရွှေဦးအုံး၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဇေယျံ၊ ဤပုတ္တမတာယ၊ ပုတ္တာဟူ
 သောပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုတ္တအာဇီဝိကာ၊ သားဖြစ်သောအာ
 ဇီဝကတက္ကတွန်းတို့သည်၊ မတာနာမ၊ သေသည်မည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို
 အာဇီဝက တက္ကတွန်းတို့၏၊ မတာ၊ အမိသည်၊ ပုတ္တမတာ၊ သားသေ
 သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဇီဝကာ၊ အာဇီဝက
 တက္ကတွန်းတို့သည်၊ ပုတ္တမတာယ၊ သားသေသောအမိ၏၊ ပုတ္တာနာမ၊
 သားမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမဏေဂေါတမေတိ၊ သမ
 ဏေဂေါတမ ဟူသည်ကား၊ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊
 ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သော-သီတင်းကို သုံးခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၆-သန္ဓကသုတ်။

အညတ္ထ၊ရဟန်းဂေါတမမှ တပါးသောသုန္ဓ၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်
သောသီတင်းကိုသုံးခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိ၊ဣဒံ၊အတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက်
ကို၊ဒိပေတိ၊ပြု၏၊သေသံ၊ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံး
စုံတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်-သန္ဓ
ကသုတ်၏ အတွင်းအပြီးတည်း။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ သန္ဓ
ကသုတ္တံ၊သန္ဓကသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၇-မဟာသကုလုဒါယီသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသော သုတ်သည်။ မဟာသကုလု
ဒါယီသုတ္တံ၊မဟာသကုလုဒါယီ သုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ထိုမဟာသကုလုဒါ
ယီသုတ်၌၊မောရနိဝါပေတိ၊ မောရနိဝါပေ ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ၊ဌာနေ၊
ထိုအရပ်၌၊ မောရာနံ၊ ဥဒေါင်းတို့အား။ အဘယံ၊ဘေးမရှိခြင်းကို၊ဧသော
သေတွာ၊ကြွေးကြော်၍၊ဘောဇနံ၊ အစာကို၊အဒံသု၊ ပေးကုန်၏၊တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊တံဌာနံ၊ထိုအရပ်သည်။ မောရနိဝါပေါတိ၊ မောရနိဝါပဟူ၍၊
သင်္ခံ၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ရောက်၏။ အန္ဓဘာရောတိ၊ အန္ဓဘာရောဟူ
သောအမည်သည်။ ဧကဿ၊တယောက်သော၊ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ပရိဗိုဇ်၏
နာမံ၊အမည်တည်း။ ဝရေရောတိ၊ ဝရေရောဟူသော-အမည်သည်။ တ
ထာ၊ထိုအတူ၊ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ပရိဗိုဇ်၏၊နာ
မံ၊အမည်တည်း။ အညေစာတိ၊အညေစဟူသည်ကား။ ဧကဝလံ၊သက်
သက်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်ကုန်သော-ပရိဗိုဇ်တို့သည်သာ၊န၊
မဟုတ်ကုန်သေး။ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဘိညာတာ၊
အလွန်ထင်ရှား ကုန်သော၊ ဗဟူ၊များကုန်သော၊ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ပရိဗိုဇ်တို့
သည်၊အညေ၊အညေမည်ကုန်၏။ အပ္ပသဒ္ဓဿ၊ဝဏ္ဏဝါဒီတိ၊ အပ္ပသဒ္ဓဿ
ဝဏ္ဏဝါဒီ ဟူသည်ကား၊ဣဒ၊ဤမဟာသကုလုဒါယီသုတ်၌၊ အပ္ပသဒ္ဓဝိနိ
တောတိ၊အပ္ပသဒ္ဓဝိနိတောဟူ၍။ အဝတွာဝ၊သန္ဓကသုတ်၌ ကဲ့သို့ဟော
တော်မမူမူ၍သာလျှင်၊ ဣဒံ၊ဤအပ္ပသဒ္ဓဿ ဝဏ္ဏဝါဒီဟူသော စကားကို
သာ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ဝုတ္တံ၊ဟော
တော်မူအပ်သနည်း။ ဟိယသ္မာ၊အကြံကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ အညေန၊တပါးသောသူသည်၊ နဝိနိတော၊မဆုံးမအပ်၊ တသ္မာ၊ထို
ကြောင့်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၂၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ပုရိမာနိတိ။ ပုရိမာနိဟူသည်ကား။ဟိယေချာဒိဝသံ။ ယမန်နေကိုဥပါဒါယ။ထောက်၍။ပုရိမာနိနာမ။ ပုရိမမည်ကုန်သည်။ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။တတော။ ထိုပုရိမနေ့မှပရံ။နောက်ဖြစ်သောနေ့သည်။ပုရိမတရောနိ။ပုရိမတရမည်ကုန်သည်။ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ကုတုဟလသာလာယန္တိ။ကုတုဟလသာလာယံဟူသည်ကား။ကုတုဟလသာလာနာမ။ကုတုဟလသာလာမည်သည်ကား။ ပစ္စေကသာလာ။ အသီးသောစရပ်သည်။နတ္ထိမရှိ။ပန။စင်စစ်သော်ကား။ ယဉ္ဇ္ဈ။အကြင်စရပ်၌။နာနာတိတ္ထိယာ။ အထူးထူးသောအယူရှိကုန်သော။သမဏဗြာဟ္မဏာ။ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။နာနာဝိဇံ။အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ကထံစကားကို။ပဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်စေကုန်၏။သာသာလာ။ထိုစရပ်ကို။ဗဟူနံ။ များစွာကုန်သောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။အယံ။ ဤဆရာက။ကိံဝဒတိ။ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။အယံ။ဤဆရာက။ကိံဝဒတိ။အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ဣတိ။ဤသို့။ကုတုဟလပ္ပတ္တိဋ္ဌာနတော။အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်ရာအရပ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကုတုဟလသာလာတိ။ကုတုဟလသာလာဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ။ဆိုအပ်၏။ကောတုဟလသာလာတိပိ။ ကောတုဟလသာလာဟူ၍လည်း။ ပါဠော။ ပါဌအချို့ရှိ၏။လာဘာတိ။လာဘာဟူသည်ကား။ ယေအင်္ဂမာဂဓာ။အကြင် အင်္ဂတိုင်းမဂဓတိုင်း၌နေကုန်သောသူတို့သည်။ဧဝဉ္စပေ။ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။သမဏဗြာဟ္မဏေ။ပူရဏကဿပ အစရှိကုန်သော-ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကိုဒဠ္ဍဝါ။ဖူးမြင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပဉ္စ။ပြဿနာကို။ပုစ္ဆိတုံဝါ။ မေးခြင်းငှါလည်းကောင်း။နေသံ။ထိုပူရဏကဿပအစရှိကုန်သောသူတို့၏။ဓမ္မကထံ။တရားစကားကို။သောတုံဝါ။နာခြင်းငှါလည်းကောင်း။လသန္တိ။ရကုန်၏။တေသံအင်္ဂမာဂဓာနံ။ ထိုအင်္ဂတိုင်းမဂဓတိုင်း၌နေသောသူတို့အား။ဣမေ။ဤပူရဏကဿပအစရှိသောသူတို့ကို။လာဘာ။ ရအပ်ကုန်၏။ဣတိအယံ။ဤသည်ကား။ အတ္ထော။အနက်တည်း။သဃိနေတိအာဒိသု။သဃိနေဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။အဝယဝတ္ထော။အစိတ်ဖြစ်သောအနက်ကို။ ဧဝံဣမိနာဝုစ္စမာနနယေန။ဤသို့ဆိုလတ္တံ့။သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏။ဧတေသံ။ဤပူရဏကဿပအစရှိသောသူတို့အား။ပဗ္ဗဇိတသမူဟသင်္ခါတော။ ရဟန်းအပေါင်းဟုဆိုအပ်သော။သံဃော။အပေါင်းသည်။အတ္ထိရှိ၏။ဣတိတသ္မာ။ ထို့ကြောင့်။သဃိနေ။သဃိမည်ကုန်၏။ ဧတေသံ။ထိုပူရဏကဿပအစရှိသောသူတို့အား။သွေဝသောဝေပဗ္ဗဇိတသမူဟသင်္ခါတော။ရဟန်းအပေါင်းဟုဆိုအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ဂဏော။

၂၀

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၇-မဟာသကုလုဒါယိသုတ်။ ၂၆

ဂိုဏ်းသည်။ အတ္တိ၊ ဂြိဇ္ဈိ၊ ဣတိတသ္မာ။ ထို့ကြောင့်၊ ဂဏိနော၊ ဂဏိမည်ကုန်
 ၏။ အာစာရသိက္ခာပနဝသေန။ အံကျင့်ကံကျင့်စေသည်၏။ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ တဿဂဏဿ၊ ထိုဂိုဏ်း၏။ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့တည်း။ ဣတိတသ္မာ
 ထို့ကြောင့်၊ ဂဏာစရိယာ၊ ဂဏာစရိယမည်ကုန်၏။ ဥာတတိ၊ ဥာတာဟူ
 သည်ကား။ ပညာတာပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ဧတေသံသမဏဗြာဟ္မဏာ
 နံ၊ ထိုပူရဏကဿပအစရှိကုန်သော-ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ယထာဘူတ
 ဂုဏေဟိစေတ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော-ဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အယထာ
 ဘူတဂုဏေဟိစ၊ မဟုတ်မမှန်သောဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သမုပ္ပတော
 ပျံ့နှံ့၍တက်သော၊ ယသော၊ ကျော်စောခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ဂြိဇ္ဈိ၊ ဣတိတသ္မာ
 ထို့ကြောင့်၊ ယသသိနော၊ ယသသိမည်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပူရဏာဒိ
 နံ၊ ပူရဏကဿပ အစရှိကုန်သောသူတို့အား။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုနည်း၏။
 သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်၏။ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝတ္ထမ္ဘိ၊ အဝတ်ကိုမျှလည်း။ နနိဝါသေတိ၊ မဝတ်။ ဣတိအဒိနာ၊ ဤသို့
 အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ယသော၊ ကျော်စောခြင်းသည်။ သမုပ္ပ
 တော၊ ပျံ့နှံ့၍တက်၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဣတိဝိသော
 တဂဝါတိအာဒိဟိ၊ ဣတိဝိသောတဂဝါဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ယထာဘူ
 တဂုဏေဟိ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသောဂုဏ်တော်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ယသော၊
 ကျော်စောခြင်းသည်။ သမုပ္ပတော၊ ပျံ့နှံ့၍တက်၏။ တိတ္ထကရာတိ၊ တိတ္ထ
 ကရာဟူသည်ကား။ လတ္တိကရာ၊ အယူကိုပြုတတ်ကုန်၏။ သာရသမ္ပတာတိ
 သာရသမ္ပတာ ဟူသည်ကား။ ဣမေ၊ ဤပူရဏကဿပ အစရှိသောမြတ်
 စွာဘုရားတို့သည်။ သာဓု၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ကောင်းကုန်၏။ သပ္ပုရိသတိ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့ဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ပတာ၊ သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ဗဟုဇနဿာတိ၊ ဗ
 ဟုဇနဿဟူသည်ကား။ အသုတဝတော၊ အကြားအမြင်မရှိသော၊ အန္တ
 ဗာလပုထုဇ္ဇနဿစေတ၊ ပညာမြက်မိအမြင်မရှိသော၊ မိက်စွာသောပုထုဇဉ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဘာဝိနော၊ ထင်စွာပြုတတ်သော၊ ပဏ္ဍိတဇနဿစ၊
 ပညာရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုမိက်သောသူပညာရှိသော
 သူတို့တွင်၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့ကို။ ဗာလဇနဿ၊ မိက်သောသူသည်လည်း၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ သမ္ပတာ၊ သမုတ်အပ်ကုန်၏။ တထာဂတော၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဏ္ဍိတဇနဿ၊ ပညာရှိသောသူသည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ သမ္ပတာ၊ သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ဣမိနာ နယေန
 ဤနည်းဖြင့်၊ ပူရဏော၊ ကဿပေါသံဃ်တိ အာဒိသု၊ ပူရဏော ကဿ

၇၀ မဏိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ပေါသံဃိ- ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ တိတ္ထိတို့၏-တိတ္ထကရမည်သည်မှတပါး-မြတ်စွာ
ဘုရား၏ တိတ္ထကရ မည်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အဋ္ဌတိံသအာရမ္မဏာနိ၊ ပထဝီကသိုဏ်းအစရှိ
သောသုံးဆွဲရှစ်ပါးသောအာရုံတို့ကို၊ ဝိဘဇန္တော၊ ဝေတန်းတော်မူလိုသည်
ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ နိဗ္ဗာနဩတရဏာတိတ္ထာနိ၊ နိဗ္ဗာန်
သို့သက်ဝင်ရာဆိပ်တို့ကို။ အာကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိတ္ထကရော၊ တိတ္ထကရမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗေဝိ၊
ကြွင်းမဲ့ဥဿု အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထိုဆသတ္ထာရတို့ကို၊
တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဩသဇ္ဇာပန၊ ဝင်၍နေကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ ဝုန္တော၊ အမေးတည်း၊ ဥပဋ္ဌာကရက္ခနတ္ထဉ္စေတ၊ အလုပ်အကျွေး
တို့ကို-စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါရင်း၊ လာဘသက္ကာရတ္ထဉ္စေတ၊ လာဘပူဇော်သက္ကာ
ရအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဩသဇ္ဇာပန၊ ဝင်၍နေကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ
ထိုဆသတ္ထာရတို့အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ အဗ္ဘကံ၊ ငါတို့ဆသတ္ထာ
ရတို့၏၊ ဥပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါ
တမကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆေယျံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏၊ တေ
စ၊ ထိုဆည်းကပ်ကုန်သော-အလုပ်အကျွေး-တို့ကိုလည်း၊ ရက္ခိယာမ၊
ငါတို့ စောင့်ရှောက်ကုန်အံ့။ စ၊ ဥပဋ္ဌာကရက္ခနတ္ထဉ္စေတ-ဟူသောပုဒ်၏ အ
ကျယ်မှ တပါး-လာဘသက္ကာရတ္ထဉ္စေတဟူသောပုဒ်၏ အကျယ်ကို ဆိုပြီး
အံ့၊ သမဏသဂေါတမသ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဥပဋ္ဌာကေ၊ အလုပ်အကျွေး
တို့ကို၊ သက္ကာရံ၊ အရိအသေကို၊ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်တို့ကို၊ ဝိသ္မာ၊ ငါတို့၏
အလုပ်အကျွေးတို့ကမြင်ကုန်၍၊ အဗ္ဘကမ္ပိ၊ ငါတို့ဆသတ္ထာရတို့၏လည်း၊
ဥပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ သက္ကာရံ၊ အရိအသေကို၊ ကရိယန္တိ၊
အတုပြုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယတ္ထဗဟုတ္ထ၊ အကြင်အကြင်မြို့ရွာနိဂုံး၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဩသရတိ၊ ဝင်၍နေတော်မူ၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်-ဝင်၍ နေတော်မူရာဖြစ်သော-ထိုထိုမြို့ရွာနိဂုံး၌၊ သဗ္ဗေ၊ ခင်သိမ်း
ကုန်သောဆသတ္ထာရတို့သည်၊ ဩသရန္တိ၊ ဝင်၍နေကုန်၏၊ ဝံအာရော
ပေတွာတိ၊ ဝါဒအာရောပေတွာဟူသည်ကား၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ဧဝံ၊ အပြစ်

ကို၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ အပက္ကန္တာတိ၊ အပက္ကန္တာဟူသည်ကား။ အ
 ပုဂတာ၊ ဖဲကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့သောတိတ္ထိတို့သည်။ ဒိသံ၊ အရပ်တပါးသို့။
 ပက္ကန္တာ၊ သွားကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့သောတိတ္ထိတို့သည်။ ဂိဟိတာဝံ၊ လူ၏
 အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့သောတိတ္ထိတို့သည်။ ဇ္ဇမံသသ
 သနံ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား၏-သာသနာတော်ကို။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။
 သဟိတံမေတိ၊ သဟိတံမေဟူသည်ကား၊ မယှံ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။
 သဟိတံ။ အကျိုးစီးပွားနှင့် တကွဖြစ်၏။ သိလိဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်၏။ အတ္ထယုတ္တံ၊
 အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်ယှဉ်၏။ ကာရဏယုတ္တံ၊ အကြောင်းနှင့်စပ်ယှဉ်၏။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။ အသဟိတံတေတိ၊ အသဟိ
 တံတေဟူသည်ကား။ တုယှံ၊ သင်ပူရဏကဿပ၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။
 အသဟိတံ။ အကျိုးစီးပွားနှင့် တကွမဖြစ်။ အမိမိဏ္ဍတေဝိပရာဝတ္တန္တိ၊
 အမိမိဏ္ဍတေဝိပရာဝတ္တံ ဟူသည်ကား။ တုယှံ၊ သင်ပူရဏ ကဿပ၏။
 ဒိဗာရတ္တာမိဏ္ဍဝသေန၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေညဉ့်ပတ်လုံး လေ့ကျက်သည်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သုပရဏံ၊ လွန်စွာလေ့လာအပ်သော။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်
 စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဧကဝစနေနေ
 ဝ၊ တခွန်းတည်းသောစကားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိပရာဝတ္တံ၊ ဘောက်ပြန်၏။ ဝိပရိ
 ဝတ္တိတွာ၊ ဘောက်ပြန်၍။ ဌိတံ၊ တည်၏။ ကိဉ္စ၊ ပိုးစဉ်းမျှ။ နုဇေတံ၊ မဖြစ်။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။ အာရောပိတောတေဝါ
 ဒေါတိ၊ အရောပိတောတေဝါဒေါဟူသည်ကား။ မယသ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်
 ပူရဏကဿပ၏။ ဝါဒေ၊ အယူ၌။ ဒေါသော၊ အပြစ်ကို။ အာရောပိတော၊
 တင်အပ်၏။ စရဝါဒပမောက္ခယာတိ၊ စရဝါဒပမောက္ခယဟူသည်ကား။
 ဒေါသမောစနတ္ထံ၊ အပြစ်မှလွတ်ခြင်းငှါ။ စရ၊ သွားလေလော။ ဝိစရ၊ လှည့်
 လည်လေလော။ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့။ ဂန္တိ၊ သွား၍။ သိက္ခ၊ သင်လေ
 ဦးလော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။ နိဗ္ဗေဠေဟိဝါ
 သစေပဟောသိတိ၊ နိဗ္ဗေဠေဟိဝါ သစေပဟောသိဟူသည်ကား။ သယံ၊
 ကိုယ်တို့။ အထပဒုဟာသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့
 စွမ်းနိုင်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣဒါနော၊ ယခုပင်လျှင်။ နိဗ္ဗေဠေဟိ၊ ဖြေမူ
 လည်းဖြေဦးလော။ ဓမ္မက္ခောသေနာတိ၊ ဓမ္မက္ခောသေန ဟူသည်ကား။
 သတာဝက္ခောသေန၊ သဘောအားဖြင့်-ဆဲရေးခြင်းဖြင့်။ ။

ဇာန်နောသောသာမာတိ၊ ဇာန်နောသောသာမဟူသည်ကား၊ အမှောက်၊
 အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို

သုကိဿာမနာပါကုန်အံ့၊ ခုဒ္ဒမရန္တိ၊ ခုဒ္ဒမရံ ဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကမက္ခိကာဟိ၊ ပျားငယ်တို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဒဏ္ဍကမရံ။ အတံ၌စွဲသောပျားတည်း၊ အနေလကန္တိ၊ အနေလကံဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒေါသံ၊ အပြစ်မရှိ၊ အပဝတမန္တိကဏ္ဍကံ။ ကင်းသောပျားဥရှိ၏။ ဝိဇ္ဇေယျာတိ၊ ဝိဇ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ ဒေဒေယျ၊ ညှစ်၍ပေးရာ၏။ ပစ္စာသိသမာနရှူပေါတိ၊ ပစ္စာသိသမာနရှူပေါဟူသည်ကား၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဘာဇနံ၊ ခွက်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဒဿတိနုခေါ၊ ပေးလတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာဇနဟတ္ထော၊ ခွက်လက်စွဲသည်၊ ပစ္စာသိသမာနော၊ တောင့်တသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဗြဟ္မစာရိဟိသမ္ပယောဇေတွာတိ၊ သဗြဟ္မစာရိဟိသမ္ပယောဇေတွာဟူသည်ကား၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ဝိဝါဒံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတရိတရေနာတိ၊ ဣတရိတရေနဟူသည်ကား၊ လာမကေန၊ ယုတ်သောသင်္ကန်းဖြင့်၊ ပရိဝိတ္တောတိဣဒံ၊ ပရိဝိတ္တောဟူသောဤစကားကို၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိမိုဇ်သည်။ ကာယာပိဝေကမတ္တံ၊ ကာယာပိဝေကမျှကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပိဝေကကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပိဝေကေဟိ၊ ကာယာပိဝေကမိတ္တပိဝေက ဥပမိပိဝေကတို့ဖြင့်၊ ပိဝိတ္တောစ၊ ဆိတ်လည်းဆိတ်တော်မူ၏။ ။

ကောသကာဟာရာတိ၊ ကောသကာဟာရာဟူသည်ကား၊ ပိဏ္ဍဒါနဂဟပာဝီနံ၊ ဆွမ်းလှူသောအိမ်ရှင်တို့၏၊ ဣရေ၊ အိမ်၌၊ အဂ္ဂဘိက္ခဝဋ္ဌပနတ္ထံ၊ ဆွမ်းဦးကိုထည့်၍ ထားခြင်းငှါ၊ ခုဒ္ဒကသရာဝါ၊ ခွက်ငယ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ ဒါနပတိနော၊ အလှူရှင်တို့သည်။ အဂ္ဂဘတ္တံဝါ၊ ဆွမ်းဦးကိုလည်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုခွက်ငယ်၌၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏၊ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္ပတ္တေ၊ အိမ်သို့ရောက်လာသည်ရှိသော်၊ တံဘတ္တံ၊ ထိုခွက်ငယ်၌ထည့်၍ထားသောဆွမ်းကို၊ တဿပဗ္ဗဇိတဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ တံသရာဝကံ၊ ထိုခွက်ငယ်ကို၊ ကောသကောတိ၊ ကောသကဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယေဝသာဝကော၊ အကြင်ငါဘုရား၏ တပည့်တို့သည်လည်း၊ ဧကေနော၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဘတ္တကောသကေန၊ ခွက်ငယ်၌ထည့်သောဆွမ်းဖြင့်၊ ယာပေန္တိ မျှကုန်၏၊ တေသာဝကော၊ ထိုငါဘုရား၏တပည့်တို့ကို၊ ကောသကာဟာရာတိ၊ ကောသကာဟာရာဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဗေဠုဝါဟာရာတိ၊ ဗေဠုဝါဟာရာဟူသည်ကား၊ ဗေဠုဝမတ္တဘတ္တဘဟာရာ၊ ဥသျှစ်

သီးမျှရှိသောဆွမ်းလျှင်အာဟာရရှိကုန်၏။ သမတိတ္ထိကန္တိ၊ သမတိတ္ထိကံ
 ဟူသည်ကား၊ ဩဠဝဋ္ဋိယာ၊ သမိတ်အနားရေး၏။ ဟေဠိမ လေခါသမံ၊
 အောက်အနားရေးနှင့်အမျှ၊ ဣမိနာဓဓ္မေနာတိ၊ ဣမိနာဓဓ္မေနဟူသည်ကား၊
 ဣမိနာအပ္ပါဟာရတာဓဓ္မေန၊ ဤနည်းသော အာဟာရရှိသည်၏ အဖြစ်
 တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဇေတ္ထ၊ ဤဣမိနာ
 ဓဓ္မေနအစရှိသောပါဌ်၌၊ သဗ္ဗာကာရေနော၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအား
 ဖြင့်သာလျှင်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အပ္ပါဟာရောတိ၊ နည်းသောအာ
 ဟာရရှိ၏ဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်၊ ပဓာနဘူမိယံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန့်
 သောအရာ၌၊ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အပ္ပါဟာရောဝ၊ နည်း
 သောအာဟာရရှိသည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဝေရဉ္ဇာယံ၊ ဝေရဉ္ဇ
 ပြည်၌၊ တယောမာသေ၊ သုံးလတို့ပတ်လုံး၊ ပတ္တောဒနေနေဝ၊ တကွမ်းစား
 သော-ဆွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယာပေတိ၊ မျှတော်မူပြီ၊ ပါလိလေယျကဝန
 သဇ္ဈော၊ ပါလိလေယျကတောအုပ်၌၊ တယောမာသေ၊ သုံးလတို့ပတ်လုံး၊
 တိသမူလေဟောဝ၊ ကြာစွယ်-ကြာရင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ယာပေသိ၊ မျှတော်
 မူပြီ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣမေဤသုတ်၌၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော
 အနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ကိံ ဒဿတိ၊ အဘယ်သို့ပြတော်မူ
 သနည်းဟူမူကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားမှာမူကား၊ ဧကတ္ထိံကာလေ၊ တခုသော
 အခါ၌၊ အပ္ပါဟာရော၊ နည်းသောအာဟာရရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
 မယံ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာပန၊ တပည့်တို့မှာမူကား၊ ရတင်္ဂသမာဒါန
 တော၊ ရတင်ကိုဆောက်တည်သည်မှာ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်
 ဆုံးသည်တိုင်အောင်၊ ရတင်္ဂံ၊ ရတင်ကို၊ နဘိန္ဒန္တိ၊ မဖျက်ဆီးကုန်၊ ဣတိ
 ဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တေသာဝကာ၊ ထိုငါဘုရား၏တပည့်သားတော်တို့သည်၊ ဣမိ
 နာဓဓ္မေန၊ ဤနည်းသော အာဟာရရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ယဒိသက္ကဓေယျံ၊ အကယ်၍အရိအသေပြုကုန်ငြားအံ့၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုကုန်သည်၊ သန္တေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မယာဟိမယာ
 ဧဝံ၊ ငါဘုရားထက်သာလျှင်၊ တေသာဝကာ၊ ထိုတပည့်သားတော်တို့
 သည်၊ ဝိသေသတရာ၊ အထူးအားဖြင့်နည်းသော-အာဟာရရှိကုန်၏၊ ပန၊
 အရိအသေပြုခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ ယေနဓဓ္မေန၊ အကြင်အကြောင်း
 ကြောင့်၊ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ တေသာဝကာ၊ ထိုတပည့်သားတော်တို့သည်၊
 သက္ကဓောန္တိ၊ အရိအသေပြုကုန်၏၊ အညောစေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်

သော၊သောဓမ္မော၊ထိုအကြောင်းသည်။ အတ္တိ၊ရှိ၏၊ဣတိ၊ဣမံအတ္တံ၊ဤသို့
သောအနက်ကို။ ဒဿတိ၊ပြတော်မူ၏။ ဣမိနာနယေန၊ဤသို့သောနည်း
ဖြင့်၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ခပ်သိမ်းသောဝါရတို့၌၊ ယောဇနာ၊ဟည်ခြင်းကို၊ဝေဒိ
ကဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။ ပံသုကူလိကာတိ၊ပံသုကူလိကာဟူသည်ကား။ သမာ ၁၆၆
ဒိန္နပံသုကူလိကာ၊ဆောက်တည်အပ်သော-ပံသုကူရတင်ရှိကုန်၏၊လူခ
စိဝရေရာတိ၊ လူခစိဝရေရာ ဟူသည်ကား။ သတ္တသုတ္တ လူခါနိ၊ ထိုထို
အရပ်တို့၌- ဓားငယ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်သည်-ချည်ဖြင့် ချုပ်အပ်သည်ဖြစ်၍
ကြမ်းထန်းကုန်သော၊ စိဝရာနိ၊သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဓာရုယမာနာ၊ဆောင်ကုန်
၏။ နန္ဒကာနိတိ၊ နန္ဒကာနိဟူသည်ကား။ အန္တရိရဟိတာနိ၊ အစွန်းမှ
ကင်းကုန်သော၊ ဝတ္ထုဓဏ္ဍာနိ၊ပုဆိုးပိုင်းတို့တည်း။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊နေသံ၊
ထိုပုဆိုးပိုင်းတို့အား၊အန္တော၊အစွန်းသည်၊ယဒိဘဝေယျ၊အကယ်၍ဖြစ်
ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ဤသို့ဖြစ်သည်။ သတိ၊ရှိသော်၊ ဝိသောတိကာတိ၊ပုဆိုးခွမ်း
ဟူ၍၊သင်္ခံ၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဝန္တေယျ၊ရောက်ကုန်ရာ၏၊ ဥန္တိန္ဒိတွာတိ၊
ဥန္တိန္ဒိတွာဟူသည်ကား၊ပါလေတွာ၊ခွဲ၍၊ ဒုပ္ပလဋ္ဌာနံ၊အားနည်းရာအရပ်
ကို၊ မဟာယ၊ ပယ်၍၊ ထိရဋ္ဌာနမေဝ၊ ဖြိုမြှိုခိုင်းရာအရပ်ကိုသာလျှင်၊
ဝဟေတွာ၊ယူ၍၊အလာဗုလောမသာနိတိ၊အလာဗုလောမသာနိဟူသည်
ကား၊ အလာဗုလောမသဒိသသုတ္တာနိ၊ ဗူးရွက်၏အမွေးနှင့်တူသောချည်
ရှိကုန်သော၊ သုရမာနိ၊ သိမ်မွေ့သော သင်္ကန်းတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒိပေတိ၊ပြတော်မူ၏။ ဝေဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣတ္တာဝတာ၊ဤသို့သိမ်မွေ့သော
သင်္ကန်းကို ဆောင်ကာမျှတည်းဖြင့်၊ သတ္တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ စိဝရ
သန္တောသေန၊ စိဝရသန္တောသဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌေတိ၊ မရောင့်ရဲဟူ၍၊
နဝတ္ထဗ္ဗော၊မဆိုအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ အသ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားအား၊အတိ
မုတ္တကသုသာနတော၊ သူကောင်ကိုစွန့်ပစ်ရာသုသာန်မှ၊ ပုဏ္ဏဒါသိယာ၊
ပုဏ္ဏအမည်ရှိသော-ကျွန်မအား၊ ပါရုပိတွာ၊ဖြိုလွှမ်း၍၊ ပါတိတသာဏ
ပံသုကူလံ၊ပစ်ချအပ်သော-ပိုက်ဆံလျှော်မြှင်ဖြင့်ရက်အပ်သော-ပံသုကူ
သင်္ကန်းကို၊ ဝဏ္ဍနံဒိဝသေ၊ကောက်ယူတော်မူသောနေ၌၊ ဥဒကပရိယန္တံ၊
ရေအဆုံးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ အကဓိ၊
လှုပ်၏၊ပန၊ဣန္ဒြိယတတ္ထကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣမေ၊ဤသုတ်၌၊ ဧတမတ္ထံ၊ဤဆိုလတ္တံ့
သောအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကိံဒဿတိ၊ အဘယ်သို့ပြ
တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အဟံ၊ငါဘုရားမှာမူကား၊ ဧကသ္မိံ၊ယေဝကာ
လေ၊တစ်စုံတစ်ရာသောအခါ၌သာလျှင်၊ ပံသုကူလံ၊ပံသုကူသင်္ကန်းကို၊ ဝဏ္ဍိ

ကောကံယူတေသီမူ၏။ မယံ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာပန၊ တပည့်သားတော်
တို့မှာမူကား၊ ခုတင်သမာဒါနတော၊ ခုတင်ကိုဆောက်တည်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာ
ယ၊ စ၍၊ သာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ခုတင်၊ ခုတင်ကို၊ နတ္ထိန္ဒြိယ၊ မဖျက်
ဆီးကုန်၊ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်
မူ၏။

ပိဏ္ဍပါတိကာတိ၊ ပိဏ္ဍပါတိကာ ဟူသည်ကား၊ အတိရေကလာဘံ၊
ပိုလျှံသောလာဘ်ကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ သမာဒိန္ဒြိယပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ဆောင်
တည်အပ်သောပိဏ္ဍပါတ်ခုတင်ရှိကုန်၏။ သာပဒါနစာရိနောတိ၊ သာပဒါ
နစာရိနောဟူသည်ကား၊ လောလုပ္ပစာရံ၊ ကုသိုလ်ထုပ်ကိုဖြင်းစွာလုယက်
တတ်သော တဏှာကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ သမာဒိန္ဒြိယသာပဒါနစာရာ၊
ဆောက်တည်အပ်သော-သာပဒါနစာရ ခုတင်ရှိကုန်၏။ ဥဗ္ဘာသကောဝ
တေရတာတိ၊ ဥဗ္ဘာသကောဝတေရတာဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဘာစရိယသင်္ခါ
တေ၊ ဆွမ်းခံယူည့်လည်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပက
တိဝတေ၊ ပြကတေသောအကျင့်၌၊ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏။ ဥဗ္ဘာနိစစာရ
ဒ္ဓါရုဗ္ဗာယိနော၊ အမြတ်အယုတ်ဖြစ်သော-အိမ်တံခါး၌ရပ်စေ့ရှိကုန်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကဗရမိယကံ၊ အကြောင် အကျားရောနှောသော၊
ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ သံဟရိတွာ၊ ရဆောင်း၍၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အန္တရဗာရန္တိ၊ အန္တ
ရဗာရံဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မာယုသုတ္တေ၊ ဗြဟ္မာယုသုတ်၌၊ ဥဗ္ဘာရတော၊
တံခါးခုံမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အန္တရဗာရံ၊ ရွာတွင်းမည်၏။ ဣမ၊ ဤသုတ်၌၊ ဣန္ဒ
ဝိလတော၊ တံခါးတိုင်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အန္တရဗာရန္တိ၊ ရွာတွင်းမည်၏ဟူ၍၊
အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိသော
စကားအစဉ်ဖြင့်လည်း၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပိဏ္ဍပါတသန္တော
သေန၊ ဆွမ်း၌ရောင့်ရဲခြင်းဖြင့်၊ အသန္တ၊ ငွေ့တိ၊ မရောင့်ရဲဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗော၊
မဆိုအပ်၊ အပ္ပါဟာရတာယ၊ နည်းသောအာဟာရရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
ဝုတ္တံနိယာမေနပ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအမှတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗံပန၊ အလုံး
စုံကိုကား၊ ပိတ္တာရေတဗ္ဗံ၊ ချွေအပ်၏။ ဣပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ဧတမတ္ထံ၊
ဤဆိုသတ္တံသော အနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကိံဒဿတိ၊
အဘယ်သို့ပြတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကေဗ္ဗိ
ယေဝကာလေ၊ တပါးသောအခါ၌သာလျှင်၊ နိမန္တနံ၊ ဒါယကာတို့ပင့်ဘိတ်
၍လှူအပ်သောဆွမ်းကို၊ နဿာဒိယိ၊ မသာရာ၊ မယံ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝ

၃၆

မဇ္ဈိမဗျူဟာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယပတ်၊

ကာပန၊ တပည့်သားတော်တို့သည်ကား၊ ရတင်္ဂသမာဒါနတော၊ ရတင်္ဂကို
ဆော်တည်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ရတင်္ဂ၊ ရ
တင်ကို၊ နဘိန္ဒန္တိ၊ မပျက်ဆီးကုန်၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဿ
တိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ရုက္ခမူလိကာတိ၊ ရုက္ခမူလိကာဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒ၊ အမိုး
ကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ သမာဒိန္ဒရုက္ခမူလိကာ၊ ဆောက်တည်အပ်သော
ရုက္ခမူရတင်ရှိကုန်၏၊ အဗ္ဘောကာသိကာတိ၊ အဗ္ဘောကာသိကာဟူသည်
ကား၊ ဆန္ဒ၊ အမိုးကိုလည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလဉ္စ၊ သစ်ပင်ရင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ သမာဒိန္ဒရုက္ခမူလိကာ၊ ဆောက်
တည်အပ်သော-အဗ္ဘောကာသိကာ ရတင်္ဂရှိကုန်၏၊ အဋ္ဌမာသေတိ၊ အဋ္ဌ
မာသေဟူသည်ကား၊ ဟေမန္တဂိမ္ဘိကော၊ ဆောင်းဥတု-နွေဥတုဟုဆိုအပ်
ကုန်သော၊ မာသေ၊ ရှစ်လတို့ပတ်လုံး၊ ပန၊ ဗျုတိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အန္တော
ဝဿေ၊ မိဗ်းလအတွင်း၌၊ စိဝရာနုဂ္ဂဟနတ္ထံ၊ သင်္ကန်းကိုခြီးမြှောက်ခြင်း
အကျိုးငှါ၊ ဆန္ဒ၊ အမိုးရှိသောကျောင်းတွင်းသို့၊ ပပိသန္တိ၊ ဝင်၍နေကုန်၏၊
စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ရလစ်မွန်ချွန်တပ်သော-ကျောင်း
၌နေကာမျှတည်းဖြင့်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သေနာသနသန္တောသေ
န၊ သေနာသနသန္တောသဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌေတိ၊ ရောင့်ရဲတော်မမူဟူ၍၊
နဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်၊ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌ရောင့်ရဲ
ခြင်းကိုပြုပြီးအံ့၊ အသတကဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ သေနာသန
သန္တောသော၊ သေနာသနသန္တောသကို၊ ဆဗ္ဗသိကမဟာပဓာနေနစ၊
မြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး ကြီးစွာသောဒုက္ခရစရိယအကျင့်ကို-ကျင့်ခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပါလိလေယျကဝနသဇ္ဈေနစ၊ ပါလိလေယျကတောအုပ်
၌နေတော်မူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒီပတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ ပန၊ ဣန္ဒြိတတ္ထ
ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣမ၊ ဤမဟာသကုလုဒါပီသုတ်၌၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သော
အနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ကိံဒဿတိ၊ အဘယ်သို့ပြတော်မူ
သနည်းဟူမူကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားရှာမူကား၊ ဇေတသ္မိံယေဝကာလေ၊ တခု
သောအခါ၌သာလျှင်၊ ဆန္ဒ၊ အမိုးရှိသော ကျောင်းအတွင်းသို့၊ နပပိသိံ၊
ဝင်၍နေတော်မူ၊ မဟံ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာပန၊ တပည့်သားတော်တို့
ရှာမူကား၊ ရတင်္ဂသမာဒါနတော၊ ရတင်္ဂကိုဆော်တည်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ
၍၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ရတင်္ဂ၊ ရတင်ကို၊ နဘိန္ဒန္တိ၊ မပျက်ဆီးကုန်
ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ။

၃-ပရိဗ္ဗာဏကဝင်-၇-မဟာသကုလုဒါယီသုတ်။ ၃၂

အရညကာတိ၊ အရညကာဟူသည်ကား၊ ဂါမန္တသေနာသနံ၊ ရွာနည်း
 ကျောင်းကို၊ ပဋိက္ခိဝိတွာ၊ ပယ်၍၊ သမာဒိန္နအရညကာ၊ ဆောက်တည်
 အပ်သော-အရညကတောင်ရှိကုန်၏၊ သံဃာမဇ္ဈေဩသရန္တိတိပဒေန၊ သံဃာ
 မဇ္ဈေဩသရန္တိဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အဗဒ္ဓဘိမာယ၊ အဗဒ္ဓဟုဆိုအပ်သော
 ဂါမသိမ်အစရှိသည်၌၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ဗျုတ်ရိက်ကို ဆိုဦးအံ့၊
 ဗဒ္ဓဘိမာယံ၊ ဗဒ္ဓသိမ်၌၊ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေယေဝ၊ နေရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်
 ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ရဟန်း
 ယောကျ်ား-ရဟန်းမိန်းမ-သီတင်းသည်ယောကျ်ား-သီတင်းသည်မိန်းမ
 တို့နှင့်ရောပြွမ်းကာမျှတည်းဖြင့်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နောပဝိဝိတ္တော
 တိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့မကပ်ဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊
 ဣန္ဒာမဟံ ဘိက္ခဝေ အာမာသံ ပဋိသလ္လိယိတုန္တိ၊ ဣန္ဒာမဟံဘိက္ခဝေ
 အာမာသံပဋိသလ္လိယိတံဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿာဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ ပဝိဝေကော၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ပန၊
 ဣန္ဒိတတ္ထကို ဆိုဦးအံ့၊ ဣဓ၊ ဤမဟာသကုလုဒါယီ သုတ်၌၊ ဧတမတ္ထံ၊
 ဤဆိုလတ္တံ့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ကိ၊ ဒေသတိ၊ အဘယ်
 သို့ပြတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားမှာမူကား၊ ဧကေကသ္မိ
 ယေဝ၊ တခုတခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊
 သမယေ၊ အခါ၌၊ ပဋိသလ္လိယိ၊ တယောံ အထည်းထည်းကိန်းအောင်း၍နေ
 တော်မူပြီ၊ မယံ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာပန၊ တပည့်သားတော်တို့မှာမူကား၊
 ဂုတင်္ဂသမာဒါနတော၊ ဂုတင်္ဂကိုဆောင်တည်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝဇီ
 ဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဂုတင်္ဂံ၊ ဂုတင်္ဂကို၊ နဘိန္ဒန္တိ၊ မပျက်ကုန်၊ ဣတိဣဓံ
 အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ မမသာဝကာတိ၊ မမ
 သာဝကာဟူသည်ကား၊ မယံ သာဝကာ၊ ငါဘုရား၏တပည့်သားတော်တို့
 သည်၊ သနိဒါနန္တိ၊ သနိဒါနံဟူသည်ကား၊ သပ္ပစ္စယံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊ ဟု
 တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကိ၊ ပန၊ အသိနည်း၊ အပ္ပစ္စယံ၊ အပ္ပစ္စယဓမ္မဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာ
 နံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ နဒေသတိ၊ ဟောတော်မူသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ နဒေသတိ၊ ဟောတော်မူသည်ကား၊ နောမဟုတ်၊
 ဒေသတိဧဝ၊ ဟောတော် မူသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 တံဒေသနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောတရားဒေသနာတော်ကို၊ သဟေတုကံ၊
 အကြောင်းနှင့်တကွ၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံ

၃၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဒေသနံ။ ထိုဒေသနာတော်ကို အဟောတုကံ အကြောင်းမရှိသည်ကို ကတွါ
ပြုတော်မူ၍၊ နောဒေသေတိ။ ဟောတော်မူ၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊
ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။ သပ္ပါဒိဟာရိယန္တိတေဝစနံ။ သပ္ပါဒိဟာရိယံ
ဟူသောဤစကားသည်၊ ပုရိမသေဝ၊ ရှေးဖြစ်သော သနိဒါနံဟူသောဝုန်
၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝုန်ပရိယာယ်စကားတွယ်တည်း။ သကာရဏံ၊
အကြောင်းနှင့်တကွ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။
တံဝတာတိတ္ထေ၊ တံဝတာဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဝတာတိတေံပဒံ၊ ဝတဟူ
သောဤဝုန်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ဝုန်မျှသာတည်း။ တံအနာဂတံဝါဒ
ပထန္တိ။ တံအနာဂတံဝါဒပထံဟူသည်ကား၊ အစ္စယနေ၊ ဌပေတွာ၊ ထား
ဦး၍၊ သွေဝါ၊ နက်ဖြန်၌လည်းကောင်း၊ ပုနဒိဝသေဝါ၊ တာသနိဓိသောကံ
သောနေ၌လည်းကောင်း၊ အမာသေဝါ၊ လွဲရောက်သော အခါ၌လည်း
ကောင်း၊ မာသေဝါ၊ တလရောက်သော အခါ၌လည်းကောင်း၊ သံဝန္တရေ
ဝါ၊ တနှစ်ရောက်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ တသတသပဉ္စသ၊ ထိုထို
ပြဿနာ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အာဂမနဝါဒပထံ၊ လာလတ္တံ့သော စကား
၏အကြောင်းကို၊ နဒက္ခတိတိ၊ နဒက္ခတိဟူသည်ကား၊ သစ္စကားသစ္စ
ကအမည်ရှိသော၊ နိဂဇ္ဈော၊ နိဂဇ္ဈပရိဗိုဇ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊
နိဂဏှနတ္ထံ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ၊ အာဂတကာရဏံ၊ လာသော အကြောင်းကို၊ ဝိသေ
သေတွာ၊ သထူးပြု၍၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသည်ဟူတွာ၊ ဖြစ်လျက်၊ အဒ္ဓသယထာ
မမြင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ဤအတူ၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတ
မသည်၊ နဒက္ခတိ၊ မမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇ
တိ၊ မရှိ၊ သကမဓ္မေနာတိ၊ သဟမဓ္မေနဟူသည်ကား၊ သကာရဏေန၊ အ
ကြောင်းနှင့်တကွ၊ အန္တရေန္တရာ ကထာ ဩပါတေယျန္တိ၊ အန္တရေန္တရာ
ကထာဩပါတေယျဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ ကထာဝါဒံ၊ ပြောဆို
အပ်သော-စကားအစဉ်ကို၊ ပန္နိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အန္တရေန္တရေ၊ အကြား
အကြား၌၊ အတ္တနော၊ မိမိဟု ဆိုအပ်သော-တပည့်အပေါင်း၏၊ ကထံ၊
စကားကို၊ ပဝေသေယျ၊ သွင်းကုန်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္တော၊ အနက်တည်း။ နခေါပနာဟံဥဒါယိတိ၊ နခေါပနာဟံဥဒါယိဟူ
သည်ကား၊ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယိ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အဗ္ဗဋ္ဌသောဏဒဏ္ဍ
ကုဋဒဏ္ဍသစ္စကနိဂဏ္ဌာဒိတိ၊ အဗ္ဗဋ္ဌလုလင်-သောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏား-ကုဋ
ဒဏ္ဍပုဏ္ဏား-သစ္စကနိဂဏ္ဌ ပရိဗိုဇ်အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ မဟာ
ဝါဒေ၊ ကြီးစွာသော-အယူသည်၊ ဝတ္တမာနေဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ မေ၊ ငါ

ဘုရား၏။ ကေသာဝကောပိ။ တယောကံသော-တပည့်သားတော်သည်
 လည်း။ ဥပမံဝါ၊ ဥပမာကို၎င်း၊ ကာရဏံဝါ၊ အကြောင်းကို၎င်း။ အာဟာ
 ရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ဒေဒယျ၊ ပေးပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ဩဌာန်ကောင်းလေ
 စွ၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့။ သာဝကောသု၊ တပည့်သားတော်တို့၌။ အနုသာသနိံ။
 ဆုံးမကမ္ဘြစ်ခြင်းကို။ နပစ္စာသိသာမိ၊ ငါဘုရား-တောင့်တတော်မူ။ မမံ
 ယေဝါတိ၊ မမံယေဝဟူသည်ကား။ ဧဝရူပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော
 ဌာနေသု၊ အယူဝါဒပြိုင်သော အခါတို့၌။ သာဝကာ၊ တပည့်သားတော်တို့
 သည်။ မမံယေဝ၊ ငါဘုရား၏သာလျှင်။ အနုသာသနံ၊ ကမ္ဘြစ်ခြင်းကို၊ ဩ
 ဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ပစ္စာသိသန္တိ။ တောင့်တကုန်၏။ တေသာဟံစိတ္တံအာ
 ရာဓေတိ၊ တေသာဟံစိတ္တံအာရာဓေမိ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါဘုရား
 သည်။ တဿပဉ္စဿ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးကို-မေးသော-ပြဿနာကို။ ဧဝ
 ယျာကရဏေန၊ ဖြေသောအားဖြင့်။ တေသံသာဝကာနံ၊ ထိုတပည့်သား
 တော်တို့၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဂဏှာမိ၊ ယူတော်မူ၏။ သမ္ဘာဓေမိ၊ နှလုံး၏အလို
 ကို-ပြီးစေတော်မူ၏။ ပရိပူရေမိ၊ ပြည့်စေတော်မူ၏။ အဗ္ဗံ၊ သရက်ပင်ကို။
 ပုဠော၊ မေးအပ်သော-သူသည်။ လဗုဇံ၊ တောင်ပိန္နဲကို။ ဗျာကရောတိဝိယ၊
 ဖြေဆိုသကဲ့သို့။ အညံ၊ တပါးသော-အနက်ကို။ ပုဠော၊ မေးအပ်သော
 ငါဘုရားသည်။ အညံ၊ မေးအပ်သော အနက်မှ-တပါးသော အနက်ကို။
 နဗျာကရေမိ၊ ဖြေတော်မူ။ ဧတ္ထစ၊ ဤငါးပါးသော-တရားတို့တွင်လည်း။
 အဓိဝီလေ သန္တာဝေန္တိတိ၊ အဓိဝီလေသန္တာဝေန္တိဟူ၍။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊
 ဟောတော်မူအပ်သောအရာ၌။ ဗုဒ္ဓသီလံနာမ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-သာဝကတို့
 ၏-သီလထက် လွန်သော-မြတ်စွာဘုရားတို့၏-သီလမည်သည်ကို၊ ကထိ
 တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဘိက္ကန္တေ ဥာဏဒဿနေ သန္တာဝေန္တိတိ။
 အဘိက္ကန္တေဥာဏဒဿနေ သန္တာဝေန္တိဟူ၍။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သော-အရာ၌။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ ကထိ
 တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဓိပညာယ သန္တာဝေန္တိတိ၊ အဓိပညာယ
 သန္တာဝေန္တိဟူ၍။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော-အရာ၌။ ဌာနုပ္ပတ္တိ
 ကပညာ၊ ထိုထိုခဏ၌-ဖြစ်သော ပညာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ ယေနုဒုက္ခေနာတိ၊ ယေနုဒုက္ခေနဟူ၍။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်
 သောအရာ၌။ သစ္စဗျာကရဏပညာ၊ သစ္စာလေးပါးကို-ဟောတတ်သော
 ပညာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော-ဉာဏ်
 တို့တွင်။ သဗ္ဗညုတညာဏဉ္စ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို လည်းကောင်း။

၁၆၈

၄၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသဒ္ဓကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ။

သစ္စယျာကရဏပညာဉ္စ၊ သစ္စယျာကရဏပညာကို လည်းကောင်း၊ ဌပတွာ၊
ထား၍။ အဝသေသာ၊ နှစ်ပါးသော ပညာမှ-ကြွင်းသော၊ ပညာ၊ ပညာ
သည်။ အဓိပညံ၊ အဓိပညာသို့၊ တဇတိ၊ ဝင်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေသံ တေသံ ဝိသေသာမိဂမာနံ၊ ထိုထိုသတိ
ပဋ္ဌာနံ အစရှိကုန်သော- ရောက်အပ်သော တရားအထူးတို့၏၊ ပဋိပဒံ၊
အကျင့်ကို၊ အာပိက္ခန္ဓော၊ ကြားတော်မူလိုသောကြောင့်၊ ဝုနစပရံ ဥဒါ
ယိတိအာဒိ၊ ဝုနစပရံဥဒါယိ-ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟာ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝုနစပရံဥဒါယိအစရှိသောပါဌ်၌၊ အဘိညာဝေါသာ
နပါရမိပ္ပတ္တာတိ၊ အဘိညာဝေါသာန ပါရမိပ္ပတ္တာဟူသည်ကား၊ အဘိညာ
ဝေါသာနသင်္ခါတဉ္စေဝ၊ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးတို့၏-အဆုံးဟုဆိုအပ်
သည်လည်းဖြစ်သော၊ အဘိညာပါရမိသင်္ခါတဉ္စေဝ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး
တို့၏-ကမ်းတဘက်သို့ ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော-တပည့်သားတော်တို့သည်၊ ဝိဟ
ရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ သမ္မပ္ပဓာနေတိ၊ သမ္မပ္ပဓာနေ ဟူသည်ကား၊ ဥပါယပဓာ
နေ၊ အရိယာမဂ်ကို ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော-အားထုတ်ခြင်း၌၊ ဆန္ဒံ
ဇနေတိတိ၊ ဆန္ဒံ ဇနေတိ ဟူသည်ကား၊ ကတ္တုကဗျတာ ကုသလဆန္ဒံ၊
ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော-ကုသိုလ်ဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊
ဖြစ်စေ၏၊ ဝါယမတိတိ၊ ဝါယမတိဟူသည်ကား၊ ဝါယာမံ၊ လုံ့လကိုလွန်
စွာအားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ဝိရိယံအာရတတိတိ၊ ဝိရိယံအာရ
တတိဟူသည်ကား၊ ဝိရိယံ၊ ကာယိက ဝိရိယ-စေတသိက ဝိရိယကို၊
ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဗိတ္တံပဂ္ဂဏ္ဍတိတိ၊ ဗိတ္တံပဂ္ဂဏ္ဍတိ ဟူသည်ကား၊
ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥက္ခိပတိ၊ ယှဉ်းရခြင်းအတို့မှ ဖြီးမြှောက်၏၊ ပဒဟတိတိ၊ ပဒ
ဟတိဟူသည်ကား၊ ဥပါယပဓာနံ၊ အရိယာဖိုလ်ကိုရခြင်း၏ အကြောင်း
ဖြစ်သော-အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ဘာဝနာယပါရိပူရိယာတိ၊
ဘာဝနာယပါရိပူရိယာဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗိယာ၊ ပွားခြင်း၏၊ ပရိပူရဏတ္ထံ၊
ပြည့်ခြင်းငှါ၊ ဧတ္ထ၊ ဤသမ္မပ္ပဓာနံ၌၊ အဝိစပရောနဿော၊ နည်းတပါးကို၊
မဟာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္ဆတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ယောဌိတိ၊ အကြင်အကု
သိုလ်မှကင်းဝေးသောအားဖြင့်-ကုသိုလ်တရား၏တည်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ
ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုကုသိုလ်တရား၏တည်ခြင်းသည်၊ အသမ္မောသော၊ အသမ္မေ
သမည်၏၊ ယံဝေဝုဇ္ဈံ၊ အကြင်ပြန့်ပြောခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထို
ပြန့်ပြောခြင်းသည်၊ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာပါရိပူရိမည်၏၊ ဣတိဇေ၊

ဤသို့၊ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သော-ဗြဟ္မာဏဟူသော ပုရိသဉာဏ်၊ ပုရိမဿ၊ ရှေးဖြစ်
သော-အသမ္ဘောဿာယ ဟူသောပုရိဇာတိ။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပစ္ဆိမံ၊
နောက်ဖြစ်သော-ဓမ္မပုဏ္ဏာယဟူသောပုရိသဉာဏ်၊ ပစ္ဆိမဿ၊ နောက်ဖြစ်
သော-ဘာဝနာပါရိပုရိယဟူသောပုရိဇာတိ။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣတိဗိ
ဣဒဓိအတ္ထဇာတံ၊ ဤသို့သော-အနက်ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ဣမေဟိ သမ္ဗုဒ္ဓဓာနေဟိ။ ဤသမ္ဗုဒ္ဓဓာန်တို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အနက်
သဘောကို။ ကဝိတံပန၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ကဿပသံယုတ္တ
ပရိယာယေန၊ ကဿပသံယုတ်ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ သာဝကဿ၊ တပည့်
သားတော်အပေါင်းတို့အား၊ ပုဗ္ဗဘာဝပဋိပဒါ၊ မဂ်၏ရှေးအတို့၌ဖြစ်သော
အကျင့်ကို။ ကဝိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိသဗ္ဗံ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို
ကဿပသံယုတ်ဒေသနာတော်၌၊ စတ္တာရောမေအာရုသော သမ္ဗုဒ္ဓဓာနာ
(ပ)အာတပ္ပံကရောတိတိ၊ စတ္တာရောမေအာရုသော သမ္ဗုဒ္ဓဓာနာ(ပ)အာ
တပ္ပံကရောတိဟူသော၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏
အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သမ္ဗုဒ္ဓဓာနာ၊ သမ္ဗုဒ္ဓဓာန်တို့သည်၊ ဣမေစတ္တာရော၊
ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်
သည်တို့နည်း၊ ဟူမူကား၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမေ၊ ဤသာသနာတော်
၌၊ ဟိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အနုပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်ကုန် သေးသော၊ ပါ
ပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊
တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈမာနာ၊ ဖြစ်လာ ကုန်သည်ရှိသော်၊ အနတ္တာယ၊ အ
ကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
နှလုံးသိုက်၍၊ အာတပ္ပံ၊ ပြင်းစွာသော လုံ့လကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ မေ၊ ငါ
အား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာ ကုန်သော၊ အကုသ
လာ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ အပဟိယုမာနာ၊ ဗယ်
အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အနတ္တာယ၊ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထေယျံ၊
ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိမနသိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသိုက်၍၊ အာတပ္ပံ၊ ပြင်းစွာ
သောလုံ့လကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အနုပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်ကုန် သေး
သော၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အနုပ္ပဇ္ဈ
မာနာ၊ မဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အနတ္တာယ၊ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထေ
ယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိမနသိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသိုက်၍၊ အာတပ္ပံ၊ ပြင်း
စွာသောလုံ့လကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊
ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ချုပ်

၄၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဝျ-ဒုတိယတွဲ။

ကုန်သည်ရှိသော်၊ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထေယျ၊ ဖြစ်ကုန်
ရာ၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ အာတပ္ပံ၊ ပြင်းစွာသောလုံ့လ
ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ။

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကဿပ-သံယုတ်ဒေသနာတော်၌၊ ပါပ
ကာ အကုသလာတိပဒေန၊ ပါပကာ-အကုသလာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ လော
ဘာဒယော၊ လောဘအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ အနုပ္ပန္နာ
ကုသလာဓမ္မာတိပဒေန၊ အနုပ္ပန္နာကုသလာဓမ္မာဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ သမ
ထေဝိပဿနာစေတ၊ သမထေဝိပဿနာကိုလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေါစ၊ မဂ်ကို
လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ကုသလာ
နာမ၊ ကုသိုလ်တို့မည်သည်ကား၊ သမထေဝိပဿနာဝ၊ သမထေဝိပဿနာ
တို့သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ သကိံ၊
တကြိမ်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈာမာနော၊ ချုပ်သည်ရှိသော်၊ အနတ္ထာယ၊
အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထနိကောနာမ၊ ဖြစ်စေတတ်သည်မည်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သောမဂ္ဂေါ၊ ထိုမဂ်သည်၊ ပလဿ၊ အနန္တရေဖိုလ်
၏၊ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒတွာဝ၊ ပေး၍သာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ ဝါ၊
တနည်းသော်ကား၊ ပုရိမသ္မိစ္ဆိ၊ အနုပ္ပန္နာမေ- ကုသလာဓမ္မာ-အနုပ္ပန္နာမာ
နာအနတ္ထာယသံဝတ္ထေယျဟူသော- ရှေးဖြစ်သောတတိယ ဝါရ၌လည်း၊
သမထေဝိပဿနာဝ၊ သမထေဝိပဿနာတို့ကိုသာလျှင်၊ ဝဟေတဗ္ဗာ၊ ယူ
အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ကေမိဆရာတို့ဆိုအပ်၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့
ပင်ဆိုအပ်သော်လည်း၊ တံဝစနံ၊ ထိုကေမိဆရာတို့စကားသည်၊ နယုတ္တံ၊
မသင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုသမထကထာ၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သမထေဝိပဿနာ
သမထေဝိပဿနာတို့သည်၊ နိရုဇ္ဈာမာနော၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အနတ္ထာ
ယ၊ အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထဿ၊
အနက်၏၊ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ လင်စွာဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊
ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။ ။

၂၁

ဧကော၊ တပါးသော၊ ဝိကာသဝတ္ထေချော၊ ဇဟန္တာ မထေရ်သည်၊
မဟာစေတိယဉ္စ၊ မဟာစေတီကို၎င်း၊ မဟာဗောဓိဉ္စ၊ မဟာဗောဓိကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝန္ဒိဿာမိ၊ ရှိခိုးအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးလွင်း၍၊ သမာ
ပတ္တိလာဘိနာ၊ သမာပတ်ကိုရခြင်းရှိသော၊ ဘဏ္ဍုဂါဟက သာမဏေရေန၊
ဘဏ္ဍာကိုဆောင်ယူတတ်သောသာမဏေနှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ ဇနပဒတော၊
တခုသောဇနပုဒ်မှ၊ မဟာပိဟာရရံ၊ မဟာဝုန်ကျောင်းတိုက်သို့၊ အာဝတ္တံ၊

တြိလောကံ၊ ဖိဝရပရိဝေဏံ၊ ဖိဝရမည်သော-ပရိဝုဏ်သို့၊ ပါဝိသိကိရ၊ ဝင်
သုတတ်၊ သာယံန္တသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ မဟာဘိက္ခုသံဃော၊
ဗျားစွာသော-ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ စေတိယံ၊ စေတိတော်ကို၊ ဝန္တမာနေ၊
ရှိခိုးသည်ရှိသော်၊ စေတိယံ၊ စေတိတော်ကို၊ ဝန္တနတ္ထာယ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ န
နိက္ခမိကိရ၊ မထွက်သေး-သတတ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နနိက္ခမိ၊ မ
ထွက်သေးသနည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ဝိဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာ
ဝုပ္ပါလ်တို့အား၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ရတနေသု၊ ရတနာတို့၌၊ မဟန္တံ၊
ကြီးစွာသော၊ ဂါရဝံ၊ ရိုသေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ရတ
နာသုံးပါးတို့၌ဗျားစွာရိုသေခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နနိက္ခမိ၊ မထွက်၊
ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ဝန္တတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဋိက္ခမန္တေ၊ ဖဲသည်
ရှိသော်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ သာယမာသဘုတ္တဝေဿယံ၊ ညစာ-စားသော
အခါ၌၊ သာမဏေရတ္တံ၊ သာမဏေကိုလည်း၊ အဇာနာပေတွာ၊ မသိစေမူ၍၊
စေတိယံ၊ စေတိတော်ကို၊ ဝန္တဿာမိ၊ ရှိခိုးအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံး
သွင်း၍၊ ဧကကောဝ၊ တပါးထည်းသာလျှင်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်ခဲ့၏၊ သာမဏေ
ရော၊ ဘဏ္ဍာကိုဆောင်ယူတတ်သော သာမဏေသည်၊ ကိန္နုခေါ၊ အသို့
နည်း၊ ထေရော၊ ငါ၏ဆရာမထေရ်သည်၊ အဝေဿာယံ၊ အခါမဟုတ်သည်
၌၊ ဧကကောဝ၊ တပါးထည်းသာလျှင်၊ ဝန္တတိ၊ တြွေတော်မူ၏၊ ဇာနိဿာမိ၊
သိအောင်ပြုဦးအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဥပဏ္ဍာယဿ၊ ဥ
ပဏ္ဍာဟ်မထေရ်၏၊ ပဒါနုပဒိကေါ၊ ဘဝါးခြေထပ်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်ခဲ့၏၊ ထေရော
ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ အနာဝဇ္ဇနေန၊ မဆင်ခြင်မိသောအားဖြင့်၊ တဿ
သာမဏေရဿ၊ ထိုဘဏ္ဍာကိုဆောင်ယူတတ်သော သာမဏေ၏၊ အာဂ
မနံ၊ လာသည်ကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒက္ခိတာဒ္ဓါနေ၊
တောင်မျက်နှာတံခါးဖြင့်၊ စေတိယဂ်ဏံ၊ စေတိပြင်သို့၊ အာရုဟိ၊ တက်
တော်မူ၏၊ သာမဏေရောပိ၊ ဘဏ္ဍာကိုဆောင်ယူတတ်သော သာမဏေ
သည်လည်း၊ အနုပဒံယေဝ၊ ဘဝါးခြေထပ်သာလျှင်၊ အရုဋ္ဌော၊ တက်၍
လိုက်၏၊ မဟာထေရော၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ မဟာစေတိယံ၊ မဟာစေ
တိတော်ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရားဂုဏ်
လျှင်အာရုံရှိသော၊ ပီတိ၊ ပီတိကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သဗ္ဗံ၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿု၊ အ
လုံးစုံကို၊ စေတသော၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာနှလုံးသွင်း၍၊
ဟဗ္ဗပဟဋ္ဌော၊ အလွန် ရွှင်လန်းသည်ဖြစ်၍၊ စေတိယံ၊ စေတိတော်ကို၊ ဝန္တတိ
ရှိခိုး၏၊ သာမဏေရော၊ ဘဏ္ဍာကိုဆောင်ယူတတ်သော သာမဏေသည်၊ ထေ

ရဿ၊ ဥပဏ္ဍာယံမထေရ်၏၊ ဝဇ္ဇနာကာရံ၊ ရှိခိုးအံ့သောအခြင်းအရာကို၊ ဒိသ္မာ
 မြင်၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥပဏ္ဍာယော၊ ဥပဏ္ဍာယံမထေရ်သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်
 သျှင်၊ ပဿန္နမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ရှိခိုး၏၊ ကိံနဲ့
 ခေါ်၊ အသို့နည်း၊ ဝုပ္ပာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ က
 ရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ထေရော၊ ဥပဏ္ဍာယံမထေရ်သည်
 ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ သိရတိ၊ ဦးခေါင်း၌၊ အဇ္ဈတိ၊ လက်အုပ်ကို၊
 ဋ္ဌပေတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ မဟာစေတီယံ၊ မဟာစေတီတော်ကို၊ ဩဇော
 ကေတွာ၊ ကြည့်ရှု၍၊ ဌိတော၊ ရပ်၏၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်၊ ဥက္ကာ
 သိတွာ၊ ချောင်းဟန်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဇာနာပေသိ၊ သိစေ၏၊ ထေရော၊ ဥပဏ္ဍာယံမထေရ်သည်၊ ပရိဝတ္တေတွာ
 ပြန်လည်၍၊ ဩဇောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သာမဏေရ၊
 သာမဏေ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌၊ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်၊
 အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 တုဗ္ဗာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ စေတီယံ၊ စေတီတော်ကို၊ ဝဇ္ဇနကာလေ၊ ရှိခိုး
 သောအခါ၌၊ အာဂတော၊ လာပါ၏၊ အတိဝိယ၊ အလွန်သျှင်၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်
 ညိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စေတီယံ၊ စေတီတော်ကို၊ ဝဇ္ဇိတ္ထ၊ ရှိခိုးတော်မူကုန်၏၊
 ကိံနဲ့ခေါ်၊ အသို့နည်း၊ ဝုပ္ပာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ပူဇေယျာထ၊ ပူဇော်
 တော်မူကုန်အံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ သာမဏေရ၊ သာမ
 ဏေ၊ အာမပူဇေယျာမ၊ ဩဝုဇော်ကုန်အံ့၊ ဣမသ္မိံ၊ စေတီယေဝိယ၊ ဤစေ
 တီတော်၌ကဲ့သို့၊ အညတြ၊ တပါးသော စေတီတော်၌၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအ
 တိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဓာတုနံ၊ ဓာတ်တော်တို့၏၊ နိဓာနံနာမ၊ ဌာပနာသည်
 မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အသဒိသံ၊ အတူမရှိ
 သော၊ မဟာထူပံ၊ စေတီတော်ကြီးကို၊ ဝုပ္ပာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ
 လျက်၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နပူဇေယျ၊ မပူဇော်ဘဲရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ပန်းပူဇော်တော်
 မူလိုတပြီးကား၊ အဓိဝါသေထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်ဦးလော၊ အာဟ
 ရိဿာမိ၊ အကျွန်ုပ်ဆောင်ပါချေဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၍၊ တာဝ
 ဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဣဒ္ဓိယာ၊
 တန်ခိုးဖြင့်၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာတောသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓသမ္ပန္နပုပ္ဖာ
 နိ၊ အဆင်းအနံ့နှင့်ပြည့်စုံသောပန်းတို့ကို၊ ပရိဿာဝနံ၊ ရေစစ်ကို၊ မူရေတွာ၊
 ပြည့်စေ၍၊ မဟာထေရေ၊ ဥပဏ္ဍာယံဆရာမဟာထေရ်မြတ်သည်။ ဒက္ခိဏ

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝင်-၇-မဟာသကုဿဒါယိသုတ်။ ၄၅

မုခတော၊ တောင်အရပ်မျက်နှာမှ၊ ပစ္ဆိမံ၊ အနောက်အရပ်ဖြစ်သော၊ မုခံ၊
မျက်နှာကို၊ အသမ္ပတ္တေယေဝ၊ မရေခံမိသာလျှင်၊ အာဂတိံ၊ တိမဝန္တာတော
မှပြန်လာလတ်၍၊ ပုပ္ဖပရိဿာဝနံ၊ ပန်းတို့ကိုထည့်သောရေစစ်ကို၊ ပာဠေ၊
လက်၌၊ ဂပောတွာ၊ ယူ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပူဇေယ၊ ပူဇော်ကုန်လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ထေရော၊ ဥပဏ္ဍာပတ်မထေရ်သည်။ သာမ
ဏေရ၊ သာမဏေ၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့သည်။ အတိမန္ဒာနိ၊ အလွန်
လျှင်နည်းပါးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ခဝိ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဂစ္ဆိ
ယ၊ ကြွသာကြွတော်မူပါကုန်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်
တော်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပူဇေယ၊ ပူဇော်တော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ထေရော၊ ဥပဏ္ဍာပတ်မထေရ်သည်။ ပစ္ဆိမမုခ
နိဿိထေန၊ အနောက်မျက်နှာကိုမှီသော၊ သောပါနေန၊ စောင်းတန်းငွေခါး
ဖြင့်၊ အာရုပ္ပ၊ တက်တော်မူ၍၊ ကုစ္ဆိဝေဒိကာဘူမိယံ၊ ပွတ်တိုင်၏အတွင်း
ဖြစ်သောတံ၌၊ ပုပ္ဖပူဇံ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာရုဇ္ဈေ၊
အားထုတ်တော်မူ၏၊ ဝေဒိကာဘူမိယံ၊ ပွတ်တိုင်၏အတွင်းဖြစ်သောတံ၌၊
ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်ကုန်သော၊ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့သည်။ ပတိတွာ၊ ကျ၍၊ ဒုတိယ
ဘူမိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောတံ၌၊ ဇဏ္ဍုပမာဏေန၊ ဝုဆစ်ပမာဏရှိသော၊
ဩဓိနာ၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ပုပ္ဖရာသိ၊ ပန်းအရတို့သည်။ ပူရေယိံ၊ ပြည့်
ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနှစ်ခုမြောက်သောတံမှ၊ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း
လတ်၍၊ ပါဒဝိဋ္ဌိကပန္နိံ၊ အခြေအင်းပျဉ်အစဉ်ကို၊ ပူဇေယိ၊ ပူဇော်ပြီး
တသာဝိ၊ ထိုအခြေ-အင်းပျဉ်အစဉ်၏လည်း၊ ပရိပုဏ္ဏဘာဝံ၊ ပြည့်သည်
၏အဖြစ်ကို၊ ဉတ္ထာ၊ သိ၍၊ ဟေဋ္ဌမတလေ၊ အောက်အပြင်၌၊ ဝိကိရန္တော၊
ကြံဖြန့်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ သဗ္ဗစေတိယင်္ဂဏံ၊
အလုံးစုံသောစေတိပြင်သည်။ ပရိပူရိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်ပြည့်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုစေတိ
ပြင်သည်။ ပရိပုဏ္ဏေ၊ ပန်းတို့ဖြင့်ပြည့်သည်ရှိသော်၊ သာမဏေရ၊ သာမ
ဏေ၊ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့သည်။ နိဗ္ဗိယန္တိ၊ မကုန်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပရိဿာဝနံ၊ ပန်းထည့်သောရေစစ်ကို၊
အဝေမုခံ၊ အောက်သို့မျက်နှာမူသည်ကို၊ ကရေယ၊ ပြုတော်မူပါကုန်
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ သာမဏေကလျှောက်သည်ရှိသော်၊ အဝေမုခံ၊
အောက်သို့မျက်နှာမူသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စာလေသိ၊ ထုပ်၏၊ တဒါ၊ ထို
ထုပ်သောအခါ၌၊ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့သည်။ ဝိဏာနိ၊ ကုန်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။

၀၀၀

၄၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

ထေရော။မထေရ်သည်။ပရိသာဝနံ။ပန်းတည့်သော ရေစစ်ကို။ သာ
မဏေရဿ။သာမဏေအား။ဒတွာ။ပေးလိုက်၍။ဟတ္ထိပါကာရေန။ဆင်ပုမာ
ဏရှိသောတံတိုင်းနှင့်။သဒ္ဓိံ။တကွ။စေတိပံ။စေတီတော်ကို။တိက္ခတ္တံ။သိုး
ကြိမ်။ပဒက္ခိဏံ။လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို။ကတွာ။ပြု၍။စတုဿ။လေးပါး
ကုန်သော။ဌာနေဿ။အရပ်တို့၌။ဝန္တိတွာ။ရှိခိုး၍။ပရိဝေဏံ။ပရိဝုဏ်သို့။
ဂစ္ဆန္တော။သွားသည်ရှိသော်။ဗိန္တေသိ။ကြံ၏။ကိံဗိန္တေသိ။အဘယ်သို့
ကြံသနည်းဟူမူကား။အယံသာမဏေရော။ဤသာမဏေသည်။ယာဝအ
တိဝိယ။အလွန်လျှင်။မဟိဒ္ဓိကောဝတ။တန်ခိုးကြီးပေစွတကား။ဣမံဣဒ္ဓံ န
ဘာဝံ။ဤတန်ခိုး၏အာနုဘော်ကို။ရက္ခိတံ။စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။သက္ခိဿ
တိနုခေါ။တတ်နှိုင်းလတ္တံ့လော။ဣတိ။ဤသို့။ဗိန္တေသိ။ကြံ၏။တတော။ထို
သို့ကြံပြီးသည်မှ။ဣမံဣဒ္ဓိနုဘာဝံ။ဤတန်ခိုး၏အာနုဘော်ကို။ရက္ခိတံ။
စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။နသက္ခိဿတိ။မတတ်နှိုင်းလတ္တံ့။ဣတိ။ဤသို့။ဒိသုခ။
မြင်တော်မူ၍။သာမဏေရံ။သာမဏေကို။အာဟ။ဆို၏။ကိံအာဟ။အ
ဘယ်သို့ဆိုသနည်း။သာမဏေရ။သာမဏေ။တွံ။သင်သည်။ဣဒါနိ။ယခု
အခါ၌။မဟိဒ္ဓိကော။ကြီးသောတန်ခိုးရှိပေ၏။ပနတယာဝိ။ထိုသို့ပင်ကြီး
သော-တန်ခိုးရှိသော်လည်း။ဧဝဇ္ဈပံ။ဤသို့သဘောရှိသော။ဣဒ္ဓိံ။တန်ခိုး
ကို။နာသိတွာ။ဖျက်ဆီး၍။ပစ္ဆိမကာလေ။နောက်ဖြစ်သောအခါ၌။ကာဏ
ပေသကာရိယာ။ကန်းသောရက်ကန်းသည်ဒါယကာမ၏။ဟတ္ထေန။လက်
ဖြင့်။မဇ္ဈိတကဉ္စိပံ။နယ်အပ်သော-ပခုရည်ကို။ဝိဝိဿတိ။သင်သောက်
ရလတ္တံ့။ဣတိ။ဤသို့။အာဟ။ဆို၏။သောသာမဏေရော။ထိုသာမဏေသည်
ဥပဇ္ဈာယဿ။ဆရာဥပဇ္ဈာယ်၏။ကထာယ။စကား၌။သံဝိဇ္ဇိတွာ။ထိတ်
လန့်၍။ဘန္တေ။အရှင်ဘုရား။ဧမ။အကျွန်ုပ်အား။ကမ္မဋ္ဌာနံ။ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။အာ
မိက္ခယ။ကြားတော်မူပါကုန်။ဣတိ။ဤသို့။ယံနယာဝိ။အကြင်ကြောင့်မ
တောင်းပန်။ဧသဧသောဒေါသော။ဤမတောင်းပန်ခြင်းတည်းဟူသောအ
ဖြစ်သည်။ဒဟရကဘာဝဿ။ငယ်သည်၏အဖြစ်၏။ဒေါသောနာမ။အဖြစ်
မည်၏။ပန။စင်စစ်သော်ကား။အဓာကံ။အကျွန်ုပ်တို့၏။ဥပဇ္ဈာယော။ဆရာ
ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ကိံ။အဘယ်သို့သောစကားကို။ဝဒတိ။ဆိုသနည်း။ဣတိ။
ဤသို့။တံဝစနံ။ထိုစကားကို။အသုဏန္တာဝိယ။မကြားသကဲ့သို့။အဂမာ
တိ။သွားပြီ။ထေရော။ဥပဇ္ဈာယ်မထေရ်သည်။မဟာစေတိယဉ္စ။မဟာစေ
တီတော်ကို၎င်း။မဟာဗောဓိဉ္စ။မဟာဗောဓိကိုလည်းကောင်း။ဝန္တိတွာ။
ရှိခိုး၍။သာမဏေရံ။သာမဏေကို။ပတ္တဝီဝရံ။သပိတ်ယက်နိုးကို။ဂါဟာ

လေတွာ၊ ယူဆောင်စေ၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ကုဋေဋ္ဌိတိဿမဟာ
 ဝိဟာရံ၊ ကုဋေဋ္ဌိတိဿမဟာဝုန်ကျောင်းတိုက်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်
 မူလေ၏၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်၊ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်
 ၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ပဒါနုပဒိကော၊ တဝါးခြေထမ်းဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခဝ
 စာရံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းကို၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကတရံ၊
 အဘယ်မည်သော၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ပဝိသထ၊ ဝင်ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုဏ္ဏိတွာပန၊ မေးလျှောက်ပြီး၍ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ဥပဇ္ဈာယော၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်သည်၊ ဂါမန္နိရံ၊ ရွာတံခါးသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်
 သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အတ္တနောစ၊
 မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဈာယဿစ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်၏လည်းကောင်း၊
 ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ အာကာသေန၊
 ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတိံ၊ လာလတ်၏၊ ထေရဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်မထေရ်၏၊
 ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဒတွာ၊ ဆောင်နှင်းခဲ့၍၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့
 ဌ၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ ထေရော၊ ဥပဇ္ဈာယ်မထေရ်သည်၊ သဗ္ဗ
 ကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊ ကံ၊ ဩဝဒတိ၊ အဘယ်သို့ဆုံးမ
 သနည်း၊ သာမဏေရ၊ သာမဏေ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တန်ခိုးဖြင့် သွားလာခြင်းကို၊
 မာအာကာသိ၊ သင်မပြုလင့်၊ ပုဏ္ဏန္တိန္ဒိနာမ၊ ပုဏ္ဏဇဉ်တို့၏တန်ခိုးမည်
 သည်ကား၊ စယ၊ ရွှေရှားတတ်၏၊ အနိဗ္ဗာနိ၊ မမြဲ၊ အသပ္ပာယ်၊ မလျှောက်
 ပတ်သော၊ ချပါဒိအာရမ္မဏံ၊ ရူပအစရှိသောအာရုံကို၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊ အပ္ပ
 မတ္တကေနော၊ အနည်းငယ်မျှဖြင့်သာလျှင်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီးတတ်၏၊ သန္တိ
 ယ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ သမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်သည်၊ ပရိဟိနာယ၊ ဆုတ်
 ယုတ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သော သီတင်းသုံးခြင်း
 သည်၊ သန္တိန္တိတံ၊ တည်တန်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။

သာမဏေရော၊ သာမဏေအည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်
 သည်၊ ကံ၊ ကထေသိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောဝရံ၊ နာခြင်း
 ဌ၊ နစ္ဆန္တတိ၊ အလိုမရှိ၊ တထေဝ၊ ရှေးအတူသာလျှင်၊ ကရောတိ၊ ထိုတန်ခိုး
 တန်ဆင်းခြင်းကို ပြုပြု၏၊ ထေရော၊ ဥပဇ္ဈာယ်မထေရ်သည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊
 အစဉ်အားဖြင့်၊ စေတိယဝန္ဓနံ၊ စေတိတော်ကိုရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြု
 သည်ရှိသော်၊ ကမ္မဗိန္ဒု၊ ဝိဟာရံနာမ၊ ကမ္မဗိန္ဒုမည်သောကျောင်းတိုက်သို့
 ဂတော၊ ကြွလေ၏၊ တုတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတိုက်၌၊ ထေရော၊ ဥပဇ္ဈာယ်မထေရ်

၄၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

၂၀

သည်း ဝသန္တေပိ၊ နေသော်လည်း။ သာမဏောရော၊ သာမဏောသည်၊ တ
ထေဝ။ ထိုအတူသာလျှင်၊ ကရောတိ၊ တန်ခိုးသန်ဆင်းခြင်းကို ပြုပြု၏။
အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေသောနေ၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊
ပေသကာရေတိတာ၊ ရက်ကန်းသည်၏သို့သည်။ အသိရူပါ၊ အလွန်အဆင်း
လှ၏၊ ပဌမဝယေ၊ ပဌမအရွယ်၌၊ ဌိတာ၊ တည်၏၊ ကမ္မုဗိန္ဒု၊ ဂါမတော၊ ကမ္မု
ဗိန္ဒု၊ ရွာမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဒုမသရံ၊ ပဒုမာရေအိုင်သို့၊ ဩရယျ၊ သက်
ဆင်း၍၊ ဂါယမာနာ၊ သိချင်းသိလျက်၊ ယုဗ္ဗာနိ၊ ကြာပန်းတို့ကို၊ ဘဇ္ဇတိ၊ ချိုး
၏၊ ပန၊ အသံ၌တပ်ခြင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုသို့သိချင်းသိသော
အခါ၌၊ သာမဏောရော၊ သာမဏောသည်၊ ပဒုမသရမတ္ထကေန၊ ပဒုမာရေ
အိုင်၏အထက်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလတ်သည်ရှိသော်၊ သိလေသိကာယ၊
အစေး၌၊ ကာဏမန္တိကာ၊ ကန်းသောရင်သည်၊ ဗန္ဓိရိယ၊ ခွဲမိသကဲ့သို့၊
တထာ၊ ထိုသတို့သို့လည်း၊ ဂီတသဒ္ဓေ၊ သိချင်းသိသောအသံ၌၊ ဗန္ဓိ၊ ခွဲ၏
တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ ဣန္ဒြိယာ၊ တန်ခိုးမှ၊ အန္တရဟိတော၊ ကွပ်
ပျောက်ခဲ့၏၊ ဆိန္နပက္ခကာကောဝိယ၊ အတောင်ပြတ်သော ကျီးကဲ့သို့၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပန၊ မြေ၌တည်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သန္တသမာပတ္တိဗလေ
န၊ ထင်ရှားရှိဘူးသော သမာပတ်၏အစွမ်းကြောင့်၊ တတ္ထေဝဥဒကပိဋေ၊
ထိုပဒုမာရေအိုင်၏အပြင်၌သာလျှင်၊ အပတိတွာ၊ မကျမူ၍၊ သိမ္မလိတုလံ၊
လက်ပံလဲသည်၊ ပတမာနံရိယ၊ ကျသိသကဲ့သို့၊ ပတမာနံ၊ ကျသည်ဖြစ်
၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ပဒုမသရတိရေ၊ ပဒုမာရေအိုင်၏ကမ်း၌၊
အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ သောသာမဏောရော၊ ထိုသာမဏောသည်၊ ဝေဂေန၊
လျင်စွာ၊ ဂစ္ဆော၊ သွား၍၊ ဥပဏ္ဍာယသ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာယ်၏၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သ
ပိတ်သက်န်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေးခဲ့၍၊ နိဝတ္တိ၊ ပြန်နစ်၏၊ မဟာထေရော၊ ဥပဏ္ဍာယ်
မထေရ်သည်၊ ပဂေဝ၊ ငှေးမရွက်သာလျှင်၊ ဧတံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်း
ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်၏၊ နိဝါရိယမာနေပိ၊ တားမြစ်သော်
လည်း၊ နနိဝတ္တိသတိ၊ မပြန်နစ်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်
၍၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောစကားကိုမျှ၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်း
အဖို့၌၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူလေ၏၊ သာမဏောရော၊ သာမဏောသည်၊ ဂစ္ဆော၊
သွား၍၊ ဘိဿ၊ ထိုသတို့သို့လည်း၊ ပစ္စုတ္တရဏံ၊ ရေအိုင်မှတက်သည်
ကို၊ အာဂမယမာနေ၊ ငုံ့လင့်နေသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမသရတိရေ၊ ပဒုမာရေ
အိုင်၏ကမ်း၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ သာပိ၊ ထိုသတို့သို့လည်းလည်း၊
သာမဏောရံ၊ သာမဏောကို၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊

သွားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂုဏ်တရား၊ အာဂတိယ၊ လာ၍၊ ဥတု၊ တည်
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ သေသေသာသမဏော
ရော၊ ဤသာမဏေသည်၊ မ၊ ငါ့ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဥက္ကဋ္ဌာတော၊ ဆန့်ကျင်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတု၊ သိ၍၊ သာမဏေရ၊ အမောင်သာမဏော၊ ပရိက္ခမ၊ ဖဲ၍
နေပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သေသာသမဏောရော၊ ထိုသာမ
ဏေသည်၊ ပရိက္ခမ၊ စဉ်းငယ်ဖဲ၍နေ၏၊ ဣတရော၊ ဤမှတစ်ပါးသေသာသတို့သို့
ငယ်သည်၊ ပစ္စုတ္တရိတွာ၊ ရေအိုင်မှတစ်ဆင့်၊ သာဓူကံ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို၊ နိဝါ
သေတွာ၊ ဝတ်၍၊ တံသာမဏေရံ၊ ထိုသာမဏေသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်း
ကပ်၍၊ တန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ကိံ၊ အကြောင်းအာယံသိရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှော့၏၊ သေသာသမဏေရော၊ ထိုသာမဏေသည်၊ တမတ္ထံ၊
ထိုတစ်နှစ်သက်သောအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ပြန်ကြား၏၊ သာ၊ ထို
သတို့သို့ငယ်သည်၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်း
တို့ဖြင့်၊ ဗာရာဇာ၊ အိမ်ရာထောင်သော-လူ၏ဘောင်၌၊ အာဒိနဝဉ္စ၊ အ
ပြစ်ကိုရှင်း၊ ဗြဟ္မစရိယာ၊ ငါးသေ၊ မြတ်သောသီတင်းသုံးခြင်း၌၊ အာနိသံသဉ္စ
အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသေတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဒမာနာပိ၊ ပြောဆိုပါသော်
လည်း၊ တဿ သာမဏေရဿ၊ ထိုသာမဏေ၏၊ ဥက္ကဋ္ဌာ၊ ဆန့်ကျင်
ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတုံ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်
သည်ဖြစ်၍၊ အယံသာမဏေရော၊ ဤသာမဏေသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကာရ
ဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဇေဓူပါယ၊ ဤသို့သတောရှိသော၊ ဣဒ္ဓိယာ၊
တန်ခိုးမှ၊ ပရိဟိနေ၊ ဆုတ်ယုတ်ခဲ့၏၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ ပရိစ္ဆဇိတုံ၊ စွန့်ခြင်းငှါ၊
နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ မနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌
ပင်လျှင်၊ တိဋ္ဌ၊ ရပ်တန့်ရပ်ဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မှာဆိုခဲ့၍၊ ဗာရံ၊
အိမ်သို့၊ ဂတိယာ၊ သွား၍၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့အား၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထို
အကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ပြန်ကြား၏၊ တေပိ၊ ထိုအမိအဘတို့သည်
လည်း၊ အာဂတိယ၊ လာလတ်၍၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော
စကားကို၊ ဩဝဒမာနာ၊ ဆိုဆုံးမကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝစနံ၊ ဆိုဆုံးမသော
စကားကို၊ အဂဏ္ဌန္တံ၊ မယူလိုသော-သာမဏေကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊
ကိံ၊ အာဟံသု၊ အာဟံသိဆိုကုန်သနည်း၊ တုံ၊ အမောင်သာမဏေသည်၊
အမှေ၊ ငါတို့ကို၊ ဥစ္စကုလေတိ၊ မြတ်သောအမျိုးတို့ဟူ၍၊ သဗ္ဗက္ခေသိ၊ မှတ်
ထင်တိသလော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပေသကာရာ၊ ရက်ကန်းသည်မျိုးတို့
သည်၊ ပေသကာရကမ္မံ၊ ရက်ကန်းသည်တို့၏အမှုကို၊ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊

သက္ခိယသတိ၊ စွမ်းနိုင်သတ္တံ၊ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာသု၊ ဆိုကုန်၏။ သာမ
ဏေရော၊ သာမဏေသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသ
နည်း၊ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ ဝိဟိတူတောနာမ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သောသူမည်
သည်။ ပေသကာရကမ္ဘဝါ၊ ရက်ကန်းသည်တို့၏အမှုကိုလည်း။ ကရေယျ၊
ပြုရာ၏။ နုဇ္ဈကာရကမ္ဘဝါ၊ ကျူးထရံသည်တို့၏အမှုကိုလည်း။ ကရေယျ၊
ပြုရာ၏။ ဣမိနာသာဓုကမတ္တေန၊ ဤပုဆိုးမျှဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
လောဘံ၊ တသိနှစ်သက်ခြင်းကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်သိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
အာဟ၊ ဆို၏။ ပေသကာရော၊ ရက်ကန်းသည်သည်။ ဥဒရေ၊ ရင်၌၊ ဗန္ဓသာ
ဓုကံ၊ ခွဲသောပုဆိုးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဗာရံ၊ အိမ်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊
မိတရံ၊ သွီးကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုသာမဏေလူထွက်သည်။ ပေသ
ကာရကမ္ဘံ၊ ရက်ကန်းသည်တို့၏ အမှုကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတွာ၊ သင်၍၊ ပေသကာ
ရေဟိ၊ ရက်ကန်းသည် အပေါင်းတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ သာယာယ၊ ရက်
ကန်းရက်ရာတင်းကုတ်၌၊ ကမ္ဘံ၊ ရက်ကန်းရက်သော အမှုကို၊ ကရောတိ၊
ပြု၏။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော-ရက်ကန်းသည်ယောက်ျားတို့၏၊ ဣတ္ထိ
ယော၊ မိန်းမတို့သည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကသာလျှင်၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊
သမ္ဘာဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ အာဟာရိံသု၊ ဆောင်ယူခဲ့ကုန်၏။ တဿ၊ ထို
သာမဏေလူထွက်၏၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ နတာဝအာဂစ္ဆတိ၊ မလာ
သေး။ သော၊ ထိုသာမဏေလူထွက်သည်။ ဣတရေသု၊ ဤမှတပါးကုန်
သော-ရက်ကန်းသည်အပေါင်းတို့သည်။ ကမ္ဘံ၊ ရက်ကန်းရက်သောအမှု
ကို၊ ဝိသုဇ္ဈိတွာ၊ လွှတ်၍၊ သုဇ္ဈမာနေသု၊ စားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝါသရံ၊
ရောက်လုံးကို၊ ဝတ္တေန္တော၊ ရောက်သည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ
၏။ သာ၊ ထိုသာမဏေလူထွက်၏မယားသည်။ ပစ္ဆိမ၊ နောက်မှ၊ အဂမာ
သိ၊ ထမင်းပို့လာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့လာသောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမိမိ မယားကို၊
သော၊ ထိုသာမဏေလူထွက်သည်။ အတိဝိနေ၊ အလွန်ကြာမြင့်မှ၊ အာဂ
တာ၊ လာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ တဇ္ဇေသိ၊ ခြိမ်းချောက်၏၊
စ၊ မာတုဂါမတို့၏သဘောကိုဆိုဦးအံ့၊ မာတုဂါမေနာမ၊ မာတုဂါမမည်
သည်ကား။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ပဗ္ဗိဗန္ဓပိတ္တံ၊ တသိနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်
ကို၊ ဥတွာ၊ သိသည်ရှိသော်၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာနံအပိ၊ စကြာဝတေးမင်းကို
စဉ်လျက်လည်း။ ဒါသံဝိယ၊ ကျွန်ယောက်ျားကိုကဲ့သို့၊ သဗ္ဗေက္ခေသိ၊ မှတ်
တင်တတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထိုသာမဏေလူထွက်၏မယား
သည်။ ဧံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အညေ

သံ၊ တပါးကုန်သော-ပေသကဉ္စိတိန္ဒြိယံ။ စာရေးအိမ်၌၊ ဒါရူပဏ္ဏသောကာ
 နိနိ၊ ထင်း-ဟင်းရှက်-ဆားအစရှိသည်တို့ကို၊ သန္တိဟိတာနိ၊ သိပြီး၍ထား
 အပ်ကုန်၏။ ဗာဟိရတော၊ အပြင်သော-တောတောင်စသည်မှ၊ အာဟာ
 ရိတွာ၊ ယူဆောင်၍၊ ဒါယကပေသနကာပိ၊ ပေးတတ်စေတတ်သောသူတို့
 သည်လည်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဟံပန၊ ငါ့မှာမူကား၊ ဇေတိကာဝ၊
 တယောကံအထည်းထည်းသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တွဗ္ဗိ၊ မောင်မင်း
 သည်လည်း၊ မယံ၊ ငါ၏၊ စာရေးအိမ်၌၊ ဣဒံ၊ ဤမည်သော-ထင်း-ဟင်းရှက်
 ဆားအစရှိသည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤမည်သော-ထင်း-ဟင်းရှက်
 ဆားအစရှိသည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သစေဣန္ဒြိ
 သိ၊ အကုယ်၍စားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဘုဉ္ဇ၊ စားလော၊ နောစေဣန္ဒြိ
 သိ၊ အကုယ်၍စားခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ မာဘုဉ္ဇ၊ မစားလင့်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုသာမဏေလူထွက်သည်၊ ကောဝလဉ္ဇ၊ သက်
 သက်လည်း၊ ဥဿူရေးနေမြင့်မှ၊ တတ္ထံ၊ ထမင်းကို၊ နအာဟာရသိ၊ ဆောင်
 နဲ့သည်သာမဟုတ်သေး၊ ဝါစာယပိ၊ စကားဖြင့်လည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ စာရေးသိ၊
 ထိပါး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုဣ္ဍိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊
 ပဟာရဏံ၊ ဝုတ်ခတ်ကြောင်းဖြစ်သော-တုတ်-ထွတ်တံကို၊ အပဿန္တော၊
 မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ တမေဝဝါ သရဒဏ္ဍကံ၊ ထိုရောက်လုံး၌ တပ်သော
 ရောက်ရိုးကိုပင်လျှင်၊ ဝါသရတော၊ ရောက်လုံးမှ၊ လုဗ္ဗိတွာ၊ နှုတ်၍၊ ခိပိ၊
 ပစ်လိုက်၏။ သာ၊ ထိုသာမဏေလူထွက်၏မယားသည်၊ အာဂတံ၊ လာ
 သော၊ တံဝါသရဒဏ္ဍကံ၊ ထိုရောက်ရိုးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဤသကံ၊ စဉ်း
 ငယ်၊ ပရိဝတ္တိ၊ မျက်နှာကိုလှည့်လိုက်၏၊ စ၊ ရောက်ရိုး၏သဘောကိုဆိုပြီးအံ့
 ဝါသရဒဏ္ဍကဿ၊ ရောက်ရိုး၏၊ ကောဋိနာမ၊ အစွန်းမည်သည်၊ ဝိဝိဏာ၊
 အလွန်ထက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုရောက်ရိုးစွန်းသည်၊ တဿာ၊
 ထိုသာမဏေလူထွက်၏မယားသည်၊ ပရိဝတ္တမာနာယ၊ မျက်နှာကိုလှည့်
 လိုက်သည်ရှိသော်၊ အက္ခိကောဋိယံ၊ မျက်ထောင့်စွန်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ စူး
 ဝင်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သာ၊ ထိုသာမဏေ၏မယားသည်၊ ဥဘောဟိ
 ဟတ္ထေဟိ၊ သက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ဝေဝေန၊ လျင်စွာ၊ အက္ခိ၊ မျက်ပိကို၊
 အဂ္ဂဟေသိ၊ ကိုင်၏။ ဝိန္ဒဉ္ဇာနတော၊ ပေါက်ရာအရပ်မှ၊ သောဟိတံ၊ သွေး
 သည်၊ ပဋ္ဌရတိ၊ ပုထိုး၏၊ သော၊ ထိုသာမဏေလူထွက်သည်၊ တသ္မိံ၊ ကာ
 လေ၊ ထိုသွေးယိုသောအခါ၌၊ ဥပဏ္ဍာယဿ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာယ်၏၊ ဝစနံ၊ ဆို
 ဆုံးမသောစကားကို၊ အနုဿရိ၊ အစဉ်လျှောက်၍အောက်မေ့၏၊ ဣဒံကာ

၅၂ မဇ္ဈိမဗျူဟာသုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယဝဂ္ဂ

ရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို သန္ဓာယ၊ ရှည်တော်မူ၍၊ ဗံ၊ ငါ့ကို ဥပဗ္ဗာယော၊ ဥပဗ္ဗာယံ ဆရာသည်။ အနာဂတေကာလေ၊ အနာဂတ်ကာလ၌၊ ကာလာပသကာရိယာ၊ ကန်းသောရက်ကန်းသည်မ၏။ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ မဇ္ဈိတကဗ္ဗိယံ၊ နတ်အပ်သော ပဒုံးရည်ကို၊ ဝိဝိဿသိ၊ သင်သောကရလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူဘူး၏။ ဣဒံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ထေရေန၊ ငါ၏ဥပဗ္ဗာယံ ဆရာမထေရ်သည်။ ဗိဇ္ဇံ၊ မြင်အပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ အဟော၊ ဪ အံ့သွယ်ရှိစွ၊ အယျော၊ အရှင်သည်၊ ဒီဃဒဿိ၊ အရှည်ကိုမြင်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာသဒ္ဓေန၊ သည်းစွာသော အသံဖြင့်၊ ရောဒိတံ၊ ဝိုင်းကြွေးခြင်းငှါ၊ အာရတိ၊ အားထုတ်၏။ တဇေနံ၊ တံဇေနံ၊ ထိုသောမထော လူထွက်ကို၊ အညေ၊ တပါးသော- ရက်ကန်းသည်တို့က၊ အာရသော၊ အမောင်၊ အလံ၊ မသင့်၊ မာရောဒိ၊ မိုင်းကြွေးပါလင့်၊ အက္ခိနာမ၊ မျက်စိမည်သည်ကား၊ ဘိန္နံ၊ ပျက်စီးပြီးသော်၊ ရောဒနေန၊ ဝိုင်းကြွေးသော အားဖြင့်၊ ပဋိပါကတိကံ၊ ပြုကတေ့ရှိအောင်၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသောမထော လူထွက်သည်၊ အဟံ၊ ကျွန်တော်သည်၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤမျက်စိပျက်စီးခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နရောဒါမိ၊ ဝိုင်းကြွေးသည်မဟုတ်ပါ၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣဓံ၊ ဤဆရာဆိုဆုံးမသော ဗကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ရောဒါမိ၊ ကျွန်တော်ငိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော- ဆရာဥပဗ္ဗာယံ စံကားကို၊ ပဋိပါနိယော၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ သမထဝိပဿနာ၊ သမထဝိပဿနာသည်၊ နိရုဏ္ဏမာနာ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်၊ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အပရတ္ထိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ တိံ သမတ္ထာ၊ သုံးကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကဏ္ဍာဏီမဟာစေတီယံ၊ ကဏ္ဍာဏီမဟာစေတီတော်ကို၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဓူဝိမဂ္ဂေန၊ တောအုပ်ခရီးဖြင့်၊ မဟာမဂ္ဂံ၊ ခရီးမသို့၊ ဩတရမနာ၊ သက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ ဇျာမဓေတ္တေ၊ မီးလောင်သော တောင်ရှေ့၊ ကမ္ဘံ၊ တောင်သူ၏အမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဂန္တန္တံ၊ လာသော်ဧကံ၊ တယောက်သော၊ မနုဿံ၊ လူကို၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုတောင်သူယောကျ်ားတယောက်၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်၊ မံသိမက္ခိတံဝိယ၊ မင်ဖြင့် လိမ်းကျံသိသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မံသိမက္ခိတံယေဝ၊ မင်

ဖြင့်လိမ်းကျအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဇနီး၊ တထည်သော၊ သာဓုကံ၊
 ပုခိုးကို၊ ကန္တ၊ ပိဋေတွာ၊ အောပိုးကျက်၍၊ နိဝတ္ထံ၊ ဝတ်သောယောကျ်ား
 ကို၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကုန်၏၊ ဩလောကိယမာနော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ဈာ
 မခါဏုကောဝိယ၊ မီးလောင်သောသစ်ခုတ်ကဲ့သို့၊ ခါယတိ၊ ထင်၏သော၊
 ထိုတောင်သူယောကျ်ားသည်၊ ဒိဝသဘာဂေ၊ နေအစို၌၊ ကမ္ဘံ၊ တောင်သူ
 အမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဥပဗုဒ္ဓာယမာနာနံ၊ ထက်ဝက်မီးလောင်ကုန်သော
 ဒါရုနံ၊ သစ်သားတို့၏၊ ကလာပံ၊ အစည်းကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ထင်း၍၊ ပိဋိယံ၊
 ကျောက်ကုန်း၌၊ ဝိပ္ပကိဏ္ဍဟိ၊ မရှိမဲ့ကြ၍ထွဲလျားကျကုန်သော၊ ကေသ
 ဟိ၊ ဆံဘို့ဖြင့်၊ ကုမဂ္ဂေန၊ ခရီးမဟုတ်သော-တောအရပ်ဖြင့်၊ အာဂတိံ၊ လာ
 လတ်၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သမ္ပူဇေ၊ မျက်မှောက်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ထား
 ၍၊ သာမဏေရာ၊ သာမဏေငယ်တို့သည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၏၊ အညမညံ၊
 အချင်းချင်း၊ ဩလောကိယမာနော၊ ကြည့်ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍၊ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ပိတာ၊ အဘလော၊ တုယံ၊ သင်၏၊ မဟာပိတာ၊ အ
 တိုးလော၊ တုယံ၊ သင်၏၊ မာတုလော၊ ဦးမိုးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟသမာနာ၊
 ရယ်ရွှင်ကုန်လျက်၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာကြီး၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ပုစ္ဆိ
 သု၊ မေးကုန်၏သော၊ ထိုတောင်သူယောကျ်ားသည်၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ပုစ္ဆိ
 တော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိပ္ပဒူသာရိ၊ နှလုံးမသာရာခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ
 ဖြစ်၍၊ ဒါရုကလာပံ၊ ထင်းစည်းကို၊ ဆဒ္ဓေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ ဝတ္ထံ၊ ကိုယ်အဝတ်
 ပုခိုးကို၊ သံဝိဓာယ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်စီရင်၍၊ နိဝါသေတွာ၊ ပြင်ဝတ်
 ၍၊ မဟာထေရေ၊ မထေရ်ကြီးတို့ကို၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုးလျက်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့၊ တာဝတိဋ္ဌထ၊ ရပ်တန့်တော်မူပါကုန်ဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ လျှောက်၏၊ မဟာထေရာ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်တန့်
 ကုန်၏၊ ဒဟာသာမဏေရာ၊ သာမဏေငယ်တို့သည်၊ အာဂတိံ၊ လာလတ်
 ၍၊ မဟာထေရာနံ၊ မထေရ်ကြီးတို့၏၊ သမ္ပူဇေ၊ မျက်မှောက်၌လည်း၊ ပရိ
 ဟာသံ၊ နေထိုင်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာ
 က၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရားတို့၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဖံ၊ တပည့်တော်ကို၊ ပသိ
 တွာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ပရိဟသထ၊ ရယ်ရွှင်ကုန်၏၊ ဧတ္တကေနော၊ ဤမျှလောက်
 သာလျှင်၊ မတ္ထကံ၊ အတွင်အဝိပ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်၊ အမှားဖြစ်
 ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာသလ္လက္ခေထ၊ မမှတ်ပါကုန်လင့်၊ အဟစိ၊ တပည့်

၀၀၀

၅၄ မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသဒ္ဓကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

တော်သည်လည်း၊ ဂုဏ္ဍေ၊ ရှေး၌၊ တုမှာဒိသောဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့နှင့်တူသည်
သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပါပြီ၊ ပန၊
စင်စစ်သော်ကား၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ဖိက္ခကမ္မဂ္ဂတာမတ္တကမ္မိ၊
စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းမျှသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိသေး၊ အဟံ၊ တပည့်တော်
မှာမူကား၊ ဣမသ္မိံသာသနော၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌၊ မဟိဋ္ဌိ
ကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနန္ဒတော်ရှိ
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပါပြီ၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ ပထဝီ၊ မြေဖြစ်အောင်၊ ကရောမိ၊ ပြုနိုင်ပါ၏၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ ဂဟေ
တွာ၊ ယူ၍၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ဖြစ်အောင်၊ ကရောမိ၊ ပြုနိုင်ပါ၏၊ နုရံ၊
ဝေးသောအရပ်ကို၊ ဂဏ္ဍိတွာ၊ ယူ၍၊ သန္တိကံ၊ အနီးအရပ်ဖြစ်အောင်၊ က
ရောမိ၊ ပြုနိုင်ပါ၏၊ သန္တိကံ၊ အနီးဖြစ်သောအရပ်ကို၊ ဂဏ္ဍိတွာ၊ ယူ၍၊ နုရံ၊
ဝေးသောအရပ်ဖြစ်အောင်၊ ကရောမိ၊ ပြုနိုင်ပါ၏၊ စက္ကဝါဠသတသဟာသံ
စကြဝဠာတသိန်းကို၊ စေတန၊ တစထခြင်းဖြင့်၊ ဝိနိဝိဇ္ဈာမိ၊ ထုတ်ခြင်းထွင်း
၍သွားနိုင်ပါ၏၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို၊ ပဿထ၊ ရှုပါ
ကုန်သော၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မတ္တဗုဟတ္တသဒိသာ၊ မျောက်၏လက်နှင့်တူ
ကုန်၏၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဣမေဟဝဟတ္ထပိ၊ ဤလက်တို့ဖြင့်
သာလျှင်၊ ဣမ၊ ဤမြေ၌၊ နိသိန္နောဝ၊ ထိုင်နေထုတ်သာလျှင်၊ စန္ဒိမသုရိယေ၊
လနေတို့ကို၊ ပရာမသိ၊ သုံးသပ်ဘူးပါပြီ၊ ဣမသံယေဝပါဒါနံ၊ ဤခြေတို့
၏သာလျှင်၊ စန္ဒိမသုရိယေ၊ လနေတို့ကို၊ ပါဒကထလိကံ၊ ခြေပတ်အိုးခြင်း
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိသိဒိ၊ နေဘူးပါပြီ၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးသည်၊ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်၊ အန္တ
ရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ပါပြီ၊ ဂုဏ္ဍေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ မာပမဏ္ဍိတ္ထ၊
မမေ့မလျော့ပါကုန်လင့်ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့ခြင်း
ကြောင့်၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ပါပုဏန္တိ၊
ရောက်တတ်ပါကုန်၏၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဟ
ရန္တော၊ နေကုန်သောသူတို့သည်၊ ဇာတိဇရာမရဏာသာ၊ ဇာတိဇရာမရဏာ
၏၊ အန္တိ၊ အဆုံးကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘန္တေ၊ အ
ရှင်ဘုရားတို့၊ ဂုဏ္ဍေ၊ ကိုယ်တော်တို့သည်၊ မညေဝ၊ တပည့်တော်ကိုသာ
လျှင်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်
ဟောထ၊ ဖြစ်ပါကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အါဟ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဇ္ဇတွာ
မြင်းချော၍၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တံဿ၊ ထိုတောင်သူ

ယောကျ်ားသည်၊ ကထေန္တဿေဝ၊ ပြောဆိုစဉ်ပင်လျှင်၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်
လန့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရေခဲကုန်၍၊ ဝိပဿမာနာ၊ ဝိပဿနာကိုပွားကုန်
သော၊ တေကိံ သဇနာ၊ ထိုသုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ တက္ကေဝ၊ ထို
တောအရပ်၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိံ သု၊ ရောက်
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-တပါးသောဝတ္ထု၊ အပြီးတည်း။ ဝေဓိ၊ ဤသို့
လည်း၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ သမထဝိပဿနာ၊ သမထဝိပဿနာတို့
သည်၊ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်ခြင်း
ဌာ၊ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဓိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

စ၊ ဆိုဘွယ်အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣတ္ထ၊ ဤအုပ္ပန္နာနံပါ
ပကာနံအစရှိသောပါဌ၌၊ အနုပ္ပန္နာနံပါပကာနန္တိ၊ အနုပ္ပန္နာနံပါပကာနံဟူ
သည်ကား၊ အနုပ္ပန္နောဝါကာမာသဝေါနဥပ္ပဇ္ဇတိတိအာဒိသု၊ အနုပ္ပန္နောဝါ
ကာမာသဝေါနဥပ္ပဇ္ဇတိဟူသော သဗ္ဗာသဝသုတ်၏ အတွင်းအစရှိသည်
တို့၌၊ ဝုတ္တနုယေန၊ ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်၊ အတ္တေ၊ အနက်ကို၊
ဝေဓိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဒုတိယဝါကျ၏ အတွင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ ဥပ္ပန္နာ
နံပါပကာနန္တိ ဣတ္ထစ၊ ဥပ္ပန္နာနံပါပကာနံ ဟူသော ဤပါဌ၌လည်း၊ ဥပ္ပန္နံ၊
ဥပ္ပန္နသည်၊ ဝတ္ထမာနုပ္ပန္နံ၊ ဝတ္ထမာနုပ္ပန္န လည်းကောင်း၊ ဘုတွာဝိဂတုပ္ပန္နံ၊
ဘုတွာဝိဂတုပ္ပန္န လည်းကောင်း၊ ဩကာသဂတုပ္ပန္နံ၊ ဩကာသဂတုပ္ပန္န
၎င်း၊ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နံ၊ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေး
ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ယေကိလေသ၊ အကြင်ကိလေ
သာတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဥပ္ပါဒါ
ဒိသမာဂီနော၊ ဥပါဒ်အစရှိသည်နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤကိလေသာအ
အပေါင်းသည်၊ ဝတ္ထမာနုပ္ပန္နံနာမ၊ ဝတ္ထမာနုပ္ပန္နမည်၏၊ ပန၊ ဝတ္ထမာနုပ္ပန္န
မှတပါး-ဘုတွာဝိဂတုပ္ပန္န ကိုဆိုဦးအံ့၊ ကဗ္ဗေ၊ ကုသိုလ်ကံ-အကုသိုလ်ကံ
သည်၊ ဇဝိတေ၊ ရနစ်ကြိမ်စောပြီးသည်ရှိသော်၊ အာရမ္မဏာရသံ၊ အာရုံ၏
အရသာကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစားပြီး၍၊ နိရုဇ္ဈဝါကော၊ တဒါရုံဖြစ်၍ချုပ်
သော-ဝိပါက်စိတ်သည်၊ ဘုတွာဝိဂတံနာမ၊ ခံစား၍ ကင်းသည်မည်၏၊
ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ နိရုဇ္ဈံ၊ ချုပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ-အကုသိုလ်ကံ
သည်၊ ဘဝိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဂတံနာမ၊ ကင်းသည်မည်၏၊ တဒုဿယန္တိ၊ ထိုနှစ်
ပါးစုံသော-ဝိပါက်ကံ သည်လည်း၊ ဘုတွာ ဝိဂတုပ္ပန္နန္တိ သစ်၊ ဘုတွာ
ဝိဂတုပ္ပန္နဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဝန္တတိ၊ ရောက်၏၊ ကုသယာ ကုသလံ၊
ကုသိုလ်-အကုသိုလ် ဟုဆိုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ အညဿ၊ တပါး

၅၆ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သော။ ကမ္မဿကံ၏။ ဝိပါကံ။ အကျိုးကို။ ပဋိဗ္ဗာဟေတုတော။ တားမြစ်၍။
 အတ္တနော။ မိမိဟုဆိုအပ်သော-ကုသိုလ်-အကုသိုလ်ကံ၏။ ဝိပါကသု။
 အကျိုး၏။ ဩကာသံ။ အခွင့်ကို။ ကရောတိ။ ပြု၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဩကာသေ။
 အခွင့်ကို။ ကတေ။ ပေးသည်ကို-ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဈမာနော။ ဖြစ်ဆဲ
 ဖြစ်သော။ ဝိပါကော။ အကျိုးသည်။ ဩကာသကရဏတော။ အခွင့်ကို
 ပြုသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ ဥပ္ပန္နောတိသင်္ခံ။ ဖြစ်ပြီးသော-ရေတွက်ခြင်းသို့။
 ဂစ္ဆတိ။ ရောက်၏။ ဣဒံ။ ဤဥပ္ပန္နသည်။ ဩကာသကတုပ္ပန္နနာမ။ ဩကာသ
 ကတုပ္ပန္နမည်၏။ ပန။ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နကိုဆိုပြီးအံ့။ ပဉ္စခန္ဓာ။ ခန္ဓာငါးပါးတရား
 တို့သည်။ ဝိပဿနာယ။ ဝိပဿနာ၏။ ဘူမိနာမ။ အရာမည်၏။ တေ။ ထိုခန္ဓာ
 ငါးပါးတို့သည်။ အတိတာဒိသောဒါ။ အတိတ်စသည် အပြားရှိကုန်သည်။
 ကောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန။ ခန္ဓာမှတပါး-ကိလေသာကိုဆိုပြီးအံ့။ တေသု။ ထို
 ဝိပဿနာ ပညာ၏-အရာဖြစ်၍-ဖြစ်သော-ခန္ဓာငါးပါး-တရားတို့၌။ အနု
 သယိတကိလေသာ။ အကြောင်းရှိလျှင်-ဖြစ်ခွင့်ရှိသောကိလေသာတို့ကို။
 အတိတာတိဝါ။ အတိတ်ကိလေသာတို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ အနာဂတတတိ
 ဝါ။ အနာဂတ် ကိလေသာတို့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နတိဝါ။ ပစ္စုပ္ပန်
 ကိလေသာတို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ နဝတ္ထဗ္ဗာ။ မဆိုအပ်ကုန်။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။
 အတိတာခန္ဓေသု။ အတိတ်ဖြစ်သောခန္ဓာတို့၌။ အနုသယိတာဝိ။ အကြောင်း
 သင့်လျှင်ဖြစ်ခွင့်ရှိသော ကိလေသာတို့ကိုလည်း။ အပ္ပဟိနာဝ။ မပယ်အပ်
 ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အနာဂတခန္ဓေသု။ အနာဂတ်
 ဖြစ်သောခန္ဓာတို့၌။ အနုသယိတာဝိ။ အကြောင်းသင့်လျှင် ဖြစ်ခွင့်ရှိသော
 ကိလေသာ တို့ကိုလည်း။ အပ္ပဟိနာဝ။ မပယ်အပ် ကုန်သည်သာလျှင်။
 ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓေသု။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောခန္ဓာတို့၌။ အနုသယိ
 တာဝိ။ အကြောင်းသင့်လျှင်ဖြစ်ခွင့်ရှိသော ကိလေသာတို့ကိုလည်း။ အပ္ပ
 ဟိနာဝ။ မပြင် မပယ်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒံ
 ကိလေသဇာတံ။ ဤအနုသယကိစ္စတတ်သောကိလေသာအပေါင်းသည်
 ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နနာမ။ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နမည်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ ပေါရာဏာ။ ရှေး
 ဆိုရာတို့သည်။ တာသုတာသု ဘူမိသု အသမုတ္တိတိတကိလေသာဘူမိ
 လဒ္ဓုပ္ပန္နာတိ သင်္ခံ ဂစ္ဆန္တိတိ။ တာသုတာသု ဘူမိသုအသမုတ္တိတိတကိ
 လေသာ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နာတိ သင်္ခံ ဂစ္ဆန္တိဟူ၍။ အာဟု။ ဆိုကုန်ပြီ။ တာသု
 တာသုဘူမိသု။ ထိုထိုလူနတ်အစရှိသည်တို့၏-အတ္တဘောဟုဆိုအပ်သော
 ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၌။ အသမုတ္တိတိတကိလေသာ။ မပြင် မခွါအပ်သေး

၀၀၀

သော-ကိလေသာတို့သည်။ ဘူမိလန္ဒုပ္ပန္နာတိ။ ဘူမိလန္ဒုပ္ပန္နဟူ၍။ သင်္ခါ
ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ ။

အပရစ္စိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဥပ္ပန္နသည်။ သမုဒါစာရုပ္ပန္နံ၊
သမုဒါ စာရုပ္ပန္နလည်းကောင်း။ အာရမ္မဏာမိဂဟိတုပ္ပန္နံ၊ အာရမ္မဏာမိ
ဂဟိတုပ္ပန္န လည်းကောင်း။ အဝိက္ခန္တိတုပ္ပန္နံ၊ အဝိက္ခန္တိ တုပ္ပန္န လည်း
ကောင်း။ အသမုတ္တုတိတုပ္ပန္နံ၊ အသမုတ္တုတိတုပ္ပန္န လည်းကောင်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ သမ္ပတိ၊
ယခုအခါ၌။ ဝတ္တမာနံယေဝ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော-ကိလေသာသည်သာလျှင်။
သမုဒါစာရုပ္ပန္နံ နာမ၊ သမုဒါစာရုပ္ပန္နမည်၏။ သကိံ၊ တကြိမ်။ စက္ခု၊ နှိမ့်မျက်
စိတို့ကို။ ဥဇ္ဈိယိတွာ၊ ဘွင့်၍။ အာရမ္မဏာ၊ အာရုံ၌။ နိမိတ္တေ၊ နိမိတ်ကို။ ဂဟိတေ
ယူအပ်သည်ရှိသော်။ အနုဿရိတာ၊ နုဿရိတာစကော၊ အောက်မေ့တိုင်း
အော်မေ့တိုင်းသောစကော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ နုပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊
မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ ကာသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အာရမ္မဏဿ၊ အာရုံ၏။ အမိဂဟိတတ္ထာ၊ စွဲ၍ယူ
ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယထာကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ
ကား။ ခီရုက္ခဿ၊ ရှားစောင်းကြီးပင်အား။ ကုဓာရိယာ၊ ဓားမဖြင့်။ အာဟာ
တာဟတဋ္ဌာနေ၊ ခုတ်မိရာတိုင်း ခုတ်မိရာတိုင်းသောအရပ်၌။ ခီရံ၊ ခီရည်
သည်။ နနိက္ခမိဿတိ၊ မထွက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဝတ္တဗ္ဗံယထာ၊ မဆို
အပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ဤအတူ။ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ ဣဒံကိလေသ
ဇာတံ၊ ဤကိလေသာအပေါင်းသည်။ အာရမ္မဏာမိဂဟိတုပ္ပန္နံ နာမ၊ အာ
ရမ္မဏာမိ ဂဟိ တုပ္ပန္နမည်၏။ ပန၊ အာရမ္မဏာ မိဂဟိတုပ္ပန္နမှတစ်ပါး- အ
ဝိက္ခန္တိတုပ္ပန္နကိုဆိုပြီးအံ့။ သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်သည်။ အဝိက္ခန္တိတာ၊
မခွဲအပ်ကုန်သေးကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဣမသ္မိံ နာ
မဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သောအရာ၌။ နုပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ ကာသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အဝိက္ခန္တိ
တတ္ထာ၊ သမာပတ်ဖြင့်-မခွဲအပ် သေးသည်၏-အဖြစ်ကြောင့်-တည်း။
ယထာကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ခီရုက္ခေ၊ ရှားစောင်းကြီးပင်
၌။ ကုဓာရိယာ၊ ဓားမဖြင့်။ သစေအာဟာနေယျ၊ အကယ်၍ ခုတ်ကုန်ငြား
အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ခုတ်ကုန်သည်။ သန္တေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ
နာမဋ္ဌာနေ၊ ဤအမည်ရှိသော အရပ်၌။ ခီရံ၊ ခီရည်သည်။ နနိက္ခမေယျ၊
မထွက်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဝတ္တဗ္ဗံယထာ၊ မဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊

၅၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဤအတူ။ နဝတ္ထဗ္ဗာမခရိအပ်ကုန်။ ဣဒံကိလေသဇာတံ။ ဤကိလေသာ
အပေါင်းသည်။ အဝိက္ခန္တိတုပ္ပန္နံနာမ။ အဝိက္ခန္တိတုပ္ပန္နမည်၏။ ဗန။ အဝိ
က္ခန္တိတုပ္ပန္နမှတပါး- အသမုပ္ပာတိတုပ္ပန္နကို ဆိုဦးအံ့။ မဂ္ဂေန။ မဂ်သည်။
အသမုပ္ပာတိတ ကိလေသာ။ မခွါအပ်သေးသော ကိလေသာ တို့သည်။
ဘဝဂ္ဂေ။ နေဝသညာနာ သညာယတနတံ၌။ နိဗ္ဗတ္တဿာပိ။ ဖြစ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုရိမနယေနဝ။
ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ။ ချွဲအပ်၏။ ဣဒံ။ ဤကိလေသာ အ
ပေါင်းသည်။ အသမုပ္ပာတိတုပ္ပန္နံနာမ။ အသမုပ္ပာတိ တုပ္ပန္နမည်၏။ ဣမေ
သုဥပ္ပန္နေသု။ ဤရှစ်ပါး ကုန်သော ဥပ္ပန္နတို့တွင်။ ဝတ္ထမာနုပ္ပန္နံ။ ဝတ္ထမာ
နုပ္ပန္နကိလေသာ လည်းကောင်း။ သုတွာဝိဂတုပ္ပန္နံ။ သုတွာ ဝိဂတုပ္ပန္နကိ
လေသာလည်းကောင်း။ ဩကာသကတုပ္ပန္နံ။ ဩကာသကတုပ္ပန္နကိလေ
သာလည်းကောင်း။ သမုဒါစာရုပ္ပန္နံ။ သမုဒါစာရုပ္ပန္န ကိလေသာလည်း
ကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ စတုဗ္ဗိဓံ။ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ဥပ္ပန္နံ။ ဥပ္ပန္နကိလေသာ
ကို။ နမဂ္ဂဝဇ္ဇာ။ မဂ်သည်မသတ်အပ်။ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နံ။ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္န ကိလေ
သာလည်းကောင်း။ အာရမ္မဏာဝိဂတိတုပ္ပန္နံ။ အာရမ္မဏာဝိ ဝိဂတိတုပ္ပန္န
ကိလေသာလည်းကောင်း။ အဝိက္ခန္တိတုပ္ပန္နံ။ အဝိက္ခန္တိတုပ္ပန္နကိလေသာ
လည်းကောင်း။ အသမုပ္ပာတိတုပ္ပန္နံ။ အသမုပ္ပာတိတုပ္ပန္န ကိလေသာ
လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ စတုဗ္ဗိဓာ။ လေးပါးအပြားရှိကုန်သောကိလေ
သာတို့ကို။ မဂ္ဂဝဇ္ဇာ။ မဂ်သည်သတ်အပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ မဂ္ဂေါ။ မဂ်
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ။ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဇေတကိလေသေ။ ဤကိလေသာ
တို့ကိုပဇဟတိ။ ပပယ်၏။ သောမဂ္ဂေါ။ ထိုမဂ်သည်။ ဇေတကိလေသေ။ အကြင်
ကိလေသာတို့ကိုပဇဟတိ။ ပပယ်၏။ ဇေတကိလေသေ။ ထိုကိလေသာတို့ကို
အတိတာတိဝါ။ အတိတ်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ အနာဂတာတိဝါ။ အနာ
ဂတ်တို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန်တိဝါ။ ပစ္စုပ္ပန်တို့ဟူ၍လည်းကောင်း။
နဝတ္ထဗ္ဗာမခရိအပ်ကုန်။ စသစ္စံ။ မှန်၏။ အတိဟေ။ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။
ကိလေသေ။ ကိလေသာတို့ကို။ ဟဉ္စိပဇဟတိ။ အဇာယံ၍ပပယ်သည်ဖြစ်အံ့။
တေနဟိ။ ထိုသို့အတိတ်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို ပပယ်သည်ရှိသော်။
ဝိဇ္ဇာ။ ကုန်ပြီးသောကိလေသာကို။ ဇေပတိ။ ကုန်စေသည်မည်၏။ နိရုဒ္ဓံ။
ကင်းပြီးသောကိလေသာကို။ နိရောဓေတိ။ ကင်းစေသည်မည်၏။ အတ္ထင်္ဂီ
တံ။ ချုပ်ပြီးသောကိလေသာကို။ အတ္ထင်္ဂီမေတိ။ ချုပ်စေသည်မည်၏။ အတိ
တံ။ အတိတ်ဖြစ်သော။ ယံကိလေသဇာတံ။ အကြင်ကိလေသာအပေါင်း

သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံကိလေသဇာတံ၊ ထိုမရှိသောကိလေသအပေါင်းကို၊
ပဇဟတိ၊ ပယ်သည်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အနာဂတော၊ အနာ
ဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဟဉ္စိပဇဟတိ၊ အကယ်
၍ပယ်သည်ဖြစ်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့အနာဂတ်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို
ပယ်သည်ရှိသော်၊ အဇာတံ၊ မဖြစ်သေးသောကိလေသာကို၊ ပဇဟတိ၊
ပယ်သည်မည်၏၊ အနိဗ္ဗတ္တံ၊ အသစ်မဖြစ်သေးသော ကိလေသာကို၊ အ
နုပ္ပန္နံ၊ ခဏတ္တယသို့-မရောက်သေးသော- ကိလေသာကို၊ အပါတုဘူတံ၊
ထင်ရှားမဖြစ်သေးသောကိလေသာကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်သည်မည်၏၊ အနာ
ဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ ယံကိလေသဇာတံ၊ အကြင်ကိလေသာအပေါင်း
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံ၊ ထိုမရှိသော ကိလေသာအပေါင်းကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်
သည်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊
ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဟဉ္စိပဇဟတိ၊ အကယ်၍ပယ်သည်ဖြစ်အံ့၊
တေနဟိ၊ ထိုသို့ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော-ကိလေသာတို့ကို-ပယ်သည်ရှိသော်၊
မုတ္တော၊ တတ်သောသူသည်၊ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်သည်မည်၏၊
ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်ထွက်သောသူသည်၊ ဒေါသံ၊ ဒေါသကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်
သည်မည်၏၊ မုဋ္ဌော၊ တွေဝေသောသူသည်၊ မောဟံ၊ မောဟကို၊ ပဇဟတိ၊
ပယ်သည်မည်၏၊ ဝိနိဗ္ဗော၊ ထောင်လွှားသောသူသည်၊ မာနံ၊ မာနကို၊ ပဇ
ဟတိ၊ ပယ်သည်မည်၏၊ ပရာမဋ္ဌော၊ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်သောသူ
သည်၊ ဗိဋ္ဌိံ၊ ဗိဋ္ဌိကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်သည်မည်၏၊ ဝိက္ခေပဂတော၊ ပျံ့လွင့်
ခြင်းသို့ရောက်သောသူသည်၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်သည်မည်၏၊
အနိဋ္ဌဂတော၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့-မရောက်သောသူသည်၊ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ဝိစိ
ကိစ္ဆာကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်သည်မည်၏၊ ထာမဂထော၊ အားအစွမ်းသို့
ရောက်သောကိလေသာရှိသောသူသည်၊ အနုသယံ၊ အနုသယကို၊ ပဇဟ
တိ၊ ပယ်သည်မည်၏၊ ကဏ္ဍသုက္ကဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားကုသိုလ်တရား
တို့သည်၊ ယုဂနန္ဒာ၊ အစုံဘွဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သံကိလေ
သိကာ၊ ညစ်ညူးခြင်းရှိသော၊ မဂ္ဂတာဝနာ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်းသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဇေတံဝုစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တဗ္ဗိဝုတ္တံ
ဝေ၊ ဟောသတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

တေနဟိ၊ ထိုသို့ကာလသုံးပါး၌ဖြစ်သော ကိလေသာကိုမပယ်တငြီး
ကား၊ မဂ္ဂတာဝနာ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသလော၊ ဗလသန္တိ၊ ကိ
ရိယသု၊ ဖိုလ်ကိုမျှော်မှောက်ပြုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသလော၊ ကိလေသပ္ပဟာ

၆၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

နံ၊ ကိလေသာကိုပယ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသလော၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာ
လေးပါးတရားကိုယ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေ၊ မေး
အပ်သည်ရှိသော်၊ မဂ္ဂဘာဝနာ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ (ပ)၊
ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုယ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယထာ
ကထံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ တရုဏော၊ နှုသော၊ အပလော၊
အသီးမသီးသေးသော၊ ရုက္ခောသေယျထာဝိ၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့တည်း၊ (ပ)၊
အပါတုဘူတာနေဝ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်သေးသော သစ်သီးတို့သည်သာ
လျှင်၊ နပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊
အဇာတဖလရုက္ခော၊ အသီးမသီးသေးသောသစ်ပင်ဥပမာသည်၊ အာဂ
တော၊ လာ၏၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်လာသော်လည်း၊ ဇာတဖလရုက္ခေန၊
ဖြစ်သောအသီးရှိသော သစ်ပင်ဖြင့်၊ ဒီပေတဗ္ဗံ၊ ပြအပ်၏၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်
ထင်စွာပြဦးအံ့၊ သပလော၊ အသီးရှိသော၊ ယောတရုဏမ္မ ရုက္ခော၊ အ
ကြင်သရက်ပင်ပျိုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုသရက်ပင်ပျို၏၊ ဖလော
နိ၊ အသီးတို့ကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင် ကုန်
ရာ၏၊ သေဿာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ဖလောနိ၊ အသီးတို့ကို၊ ပါတေတွာ၊
ကြွေချ၍၊ ပစ္ဆိယော၊ ခြင်းတောင်းတို့ကို၊ ပူရေယျ၊ ပြည့်စေကုန်ရာ၏၊
အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အညော၊ တပါးသော၊ ဝရိသော၊ ယောက်ျားတ
ယောက်သည်၊ တံ၊ ထိုသရက်ပင်ပျိုကို၊ ဖရသုနာ၊ ဝုဆိန်ဖြင့်၊ ဆိန္နေယျ၊
ခုတ်ဖြတ်ရာ၏၊ တေနဝရိသေန၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ အဿ၊ ထိုသရက်
ပင်ပျို၏၊ အတိတာနိ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖလောနိ၊ အသီးတို့ကို၊ နာသိ
တာနိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်၊ နေဝဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အနာဂတပစ္စု
ပ္ပန္နာနိ၊ အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖလောနိ၊ အသီးတို့ကို၊ နာသိတာနိ၊
ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အတိတာနိ၊
အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖလောနိ၊ အသီးတို့ကို၊ မနုဿဟိ၊ လူတို့သည်၊ ပရိ
ဘုတ္တာနိ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်ပြီ၊ အနာဂတာနိ၊ အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊
ဖလောနိ၊ အသီးတို့သည်၊ အနိဗ္ဗတ္တာနိ၊ အသစ်မဖြစ်ကုန်၊ နာသေဝံ၊ ဖျက်
ဆီးခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအသီးကိုမဖျက်
ဆီးအပ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ယသ္မိံ၊ သမယော၊ အကြင်အခါ၌၊ သော၊ ထိုသ
ရက်ပင်ပျိုကို၊ ဆိန္နော၊ ဖြတ်အပ်၏၊ တဒါ၊ ထိုသို့ဖြတ်သောအခါ၌၊ ဖလောနိ
ယေဝ၊ အသီးတို့သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ထာသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ပစ္စုပ္ပန္နာနိ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအသီးတို့ကိုလည်း၊ အနာသိတာ

၆၀

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၇-မဟာသကုလုဒါပဏိသုတ်။ ၆၀

နိမ္မိတဿိအပ်ကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ရုက္ခော၊ သရက်ပင်မျိုးကို၊
 အတ္ထိန္ဒော၊ မဖြတ်အပ်သည်၊ သဗ္ဗေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ အထ၊
 ထိုသို့မဖြတ်သည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုသရက်ပင်မျိုးအား၊ ပဏ္ဍိတသဗ္ဗ၊
 မြေ၏အရ သာကိုလည်းကောင်း၊ အာပေါရသဗ္ဗ၊ ရေ၏ အရသာကို၎င်း၊
 အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ယာနိဗလ္လာနိ၊ အကြင်အသီးတို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေယျံ၊ ဖြစ်စေကုန်
 ရာ၏၊ ယာနိဗလ္လာနိ၊ အကြင်အသီးတို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊
 တာနိဗလ္လာနိ၊ ထိုအသီးတို့သည်၊ နာသိတာနိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဇာတာဝနေဝ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသည်
 သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိဗလ္လာနိ၊ ထိုအသီးတို့သည်၊ နဇာယန္တိ ယထာ၊
 မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ အနိဗ္ဗတ္တာနေဝ၊ အသီးမဖြစ်ကုန်သေးသည်သာလျှင်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိဗလ္လာနိ၊ ထိုအသီးတို့သည်၊ နနိဗ္ဗတ္တန္တိ ယထာ၊ အသစ်
 မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ အပါတုဘူတာဝနေဝ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်သေးသည်သာ
 လျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိဗလ္လာနိ၊ ထိုအသီးတို့သည်၊ နပါတုဘာဝန္တိ
 ယထာ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မဂ္ဂေါ၊
 မဂ်သည်၊ အတိတာဒိဘောဒေ၊ အတိတ်စသည်အပြားရှိကုန်သော၊ ကိလေ
 သော၊ ကိလေသာတို့ကို၊ နာပိပဇဟတိ၊ ပယ်လည်းမပယ်၊ နာပိနပဇဟတိ၊
 မပယ်သည်လည်းမဟုတ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယေသံကိလေသာနံ၊ အကြင်ကိ
 သာတို့၏၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ အပရိညာတေသု၊ ပိုင်းခြား၍
 မသိအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မဂ္ဂေန၊
 မဂ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ပရိညာတတ္ထာ၊ ပိုင်းခြား၍သိ
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဇာတာဝ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသည်သာလျှင်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ တေကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်၊ နဇာယန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်
 အနိဗ္ဗတ္တာဝ၊ အသစ်မဖြစ်ကုန်သေးသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေကိ
 လေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်၊ နနိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ အသစ်မဖြစ်ကုန်၊ အပါတု
 ဘူတာဝ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်သေးသည် သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေကိ
 လေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်၊ နပါတုဘာဝန္တိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်၊ တရု
 ထာပုတ္တာယ၊ ငယ်နုသောသားရှိသော၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမအား၊ ပုန၊ တဖန်၊
 ဝိဇာယနုတ္တံ၊ သားသွားခြင်းငှါ၎င်း၊ ဗျာဓိကာနံ၊ အနာရှင်စက်ကုန်သောသူ
 တို့အား၊ ရောဂုပ္ပဿမနုတ္တံ၊ အနာ၏ငြိမ်းခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝိတရောဂ
 ဘောသန္ဓေဟိစာပိ၊ သောက်အပ်သောအနာကိုပျောက်စေတတ်သောဆေး
 တို့ဖြင့်၎င်း၊ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝိဘာဝေတဗ္ဗော၊ ထင်စွာပြုအပ်

၆၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ယေကိလေသေ။ အကြင်ကိလေသာတို့ကို။
 ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။ တေကိလေသေ။ ထိုကိလေသာတို့ကို။ အတိတာတိဝါ၊
 အတိတ်တို့ ဟူ၍ကောင်း။ အနာဂတာတိဝါ၊ အနာဂတ်တို့ဟူ၍ကောင်း။
 ပစ္စုပ္ပန်တိဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်တို့ဟူ၍ကောင်း။ နဝတ္ထဗ္ဗာ၊ ခေတ္တအပ်ကုန်၊ မဂ္ဂေါ၊
 မဂ်သည်။ ကိလေသေ။ ကိလေသာတို့ကို။ နပဇဟတိ၊ မပယ်သည်ကား။
 နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ ပဇဟတိဧဝ၊ ပယ်သည်သာလျှင်တည်း။
 နစနပဇဟတိ၊ ပယ်လည်းပယ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။
 ယေကိလေသေ။ အကြင်ကိလေသာတို့ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။ တေကိလေ
 သေ။ ထိုကိလေသာတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဥပ္ပန္နာနံပါပကာနန္တိ အာဒိ၊ ဥပ္ပ
 န္နာနံပါပကာနံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏။ ဝ၊
 မုချမှတပါးဥပစာရကိုဆိုပြီးအံ့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။
 ကိလေသေယေဝ၊ ကိလေသာတို့ကိုသာလျှင်။ နပဇဟတိ၊ ပယ်သည်
 မဟုတ်သေး။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို။ အပ္ပ
 တိနတ္ထာ၊ မပယ်အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယေစဥပါဒိန္ဒကခန္ဓာ
 အကြင်ဥပါဒိန္ဒကခန္ဓာတို့သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေပိ၊
 ထိုဥပါဒိန္ဒကခန္ဓာတို့ကိုလည်း။ ပဇဟတိယေဝ၊ ပယ်သည်သာလျှင်တည်း။
 စသစ္စံ၊ မှန်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာဏေန၊ (ပ)နိရုဇ္ဈန္တိတိ၊ သောတာပတ္တိ
 မဂ္ဂဉာဏေန၊ (ပ)နိရုဇ္ဈန္တိဟူသော၊ တေမ္ဘိဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာဏေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ အဘိ
 သင်္ခါရဝိညာဏဿ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်၏။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။
 သတ္တဘဝေ၊ ခုနစ်ဘဝတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော
 အစရှိသောသံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ နာမဉ္စ၊ နာမ်သည်လည်းကောင်း။ ရူပဉ္စ၊
 ရုပ်သည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဧတေ၊ ဤနာမ်ရုပ်တရားတို့သည်။ ဧတ္ထေ၊ ဤခုနစ်
 ဘဝ၌၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ဥပါဒိန္ဒအနုပါဒိန္ဒ
 တော၊ ဥပါဒိန္ဒခန္ဓာအနုပါဒိန္ဒခန္ဓာမှ၊ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ ပန၊ ဥပါဒိန္ဒခန္ဓာမှထသည်
 မှတပါး-ဘဝမှထသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဘဝဝသေန၊ ဘဝ၏။ အစွမ်းအားဖြင့်။
 သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်။ အပါယဘဝတော၊ အပါယ်
 ဘဝမှ၊ ဝုဠာသိ၊ ထ၏။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သကဒါဂါမိမဂ်သည်။ သုဂတိ
 ဘဝေကဒေသတော၊ သုဂတိဘဝတစ်မှ၊ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ အနုဂါမိမဂ္ဂေါ၊

၂

အနာဂါမိမဂ်သည်။ သုဂတိကာမဘဝတော။ ကာမသုဂတိဘဝမှ။ ဝုဠာသိ။
 လ၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ။ အရဟတ္တမဂ်သည်။ ရူပါရူပဘဝတော။ ရူပဘဝအ
 ရူပဘဝမှ။ ဝုဠာသိ။ လ၏။ သဗ္ဗဘဝမဟိ။ အလုံးစုံသောဘဝတို့မှ။ ဝုဠာသိ
 ယေဝ။ လသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိပိ။ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ။ ဆရာတို့
 ဆိုကုန်၏။ အေဝ။ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မဂ္ဂက္ခဏေ။ မဂ်ဇာတိ။ ကထံ။ အ
 ဘယ်သို့လျှင်။ အနုပ္ပန္နာနံ။ မဖြစ်ကုန်သေးသော-ကုသိုလ်တရားတို့၏။ ဥပ္ပါ
 ဒါယ။ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဘာဝနာ။ ပွားစေခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်သနည်း။ ကထံ
 ဝါ။ အဘယ်သို့လည်း။ ဥပ္ပန္နာနံ။ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော-ကုသိုလ်တရားတို့၏။
 ဌိတိယာ။ တည်ခြင်းငှါ။ ဟောတိ။ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိအပံ။ ဤသည်ကား။
 ဝုဠာ။ အမေးတည်း။ မဂ္ဂပဝတ္တိယာယေဝ။ မဂ်၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။
 အနုပ္ပန္နာနံ။ မဖြစ်ကုန်သေးသောတရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒါယ။ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဘာဝ
 နာ။ ပွားစေခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နာနံ။ ဖြစ်ကုန်ပြီးသောတရားတို့
 ၏။ ဌိတိယာ။ တည်ခြင်းငှါ။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ အကျယ်ချဉ်း
 အံ့။ မဂ္ဂေါ။ မဂ်သည်။ ပဝတ္တိမာနော။ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မဂ္ဂေါ။ မဂ်ကို။ ဝုဠေ
 ရှေးဌိ။ အနုပ္ပန္နပုဗ္ဗတ္တာ။ မဖြစ်ဘူးသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုပ္ပန္နောနာ
 မ။ အနုပ္ပန္နတရားမည်၏ဟူ၍။ ဝုဠတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဟိတံပါကဋ်ကရောမိ။
 ထိုစကားကိုထင်စွာပြဉ်းအံ့။ အနာဂတပုဗ္ဗံ။ မရောက်ဘူးသေးသော။ ဌာနံ။
 အရပ်သို့။ အာဂတိာဝါ။ လာ၍လည်းကောင်း။ အနုဘူတပုဗ္ဗံ။ မခံစားဘူး
 သေးသော။ အာရမ္မဏံ။ အာရုံကို။ အနုဘဝိတွာဝါ။ ခံစား၍လည်းကောင်း။
 အနာဂတဌာနံ။ မရောက်ဘူးသေးသောအရပ်သို့။ အာဂတာ။ ရောက်ရကုန်
 သည်။ အဌာ။ ဖြစ်ပေကုန်ပြီ။ အနုဘူတံ။ မခံစားဘူးသေးသော။ အာရမ္မဏံ။
 အာရုံကို။ အနုဘဝါမ။ ခံစားရပေကုန်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ထာရော။ ဆိုတတ်
 ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ စ။ ဥပ္ပါဒါယ-ဘာဝနာဟောတိဟူသော
 ဝုန်၏အကျယ်မှတစ်ပါး-ဥပ္ပန္နာနံ-ဌိတိယာဟူသော-ဝုန်၏အကျယ်ကိုဆိုဉ်း
 အံ့။ အေဝ။ ထိုမဂ်၏။ ယာပဝတ္တိ။ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ အယ
 မေဝ။ ဤအကြောင်းအားလျော်စွာ-မဂ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်ပင်လျှင်။ ဌိတိနာ
 မ။ တည်သည်မည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဌိတိယာ။ တည်ခြင်းငှါ။ ဘာဝေဝါ။ ပွား
 စေ၏။ ဣတိ။ ဤသို့လည်း။ ဝတ္ထု။ ဆိုခြင်းငှါ။ ဝဋ်တိ။ သင့်၏။ ဣပ္ပါဒေသု။
 ဣပ္ပါဒ်တို့၌။ သင်္ခေပကထာ။ အကျဉ်းဖြစ်သောစကားကို။ စေတောနိလ
 သုတ္တေ။ စေတောနိလသုတ်၌။ ဝုတ္တာ။ ဘွဲ့ဆိုအပ်ပြီး။ ယံနန္ဒိယံ။ အကြင်အုဋ်
 သည်။ ဣပသမမာနံ။ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနံ-သရဇ္ဈေဒပဟာနံတို့၏ အစွမ်းအား

၆၄ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဖြင့်ကိလေသာတို့ကိုငြိမ်းစေသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဣန္ဒြိယံ၊ ထိုဣန္ဒြေသည်၊ ဥပသမဂါမိ၊ ဥပသမဂါမိမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလေသုပသမတ္ထံ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းငှါ ဂစ္ဆတိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပသမဂါမိ၊ ဥပသမဂါမိမည်၏။ ယံဣန္ဒြိယံ၊ အကြင်ဣန္ဒြေသည်၊ သမ္ပုဏ္ဏမာနာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဣန္ဒြိယံ၊ ထိုဣန္ဒြေသည်၊ သမ္ဗောဓဂါမိ၊ သမ္ဗောဓဂါမိမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မဂ္ဂသမ္ဗောဓတ္ထာယ၊ မဂ်ကိုထိုးတွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆတိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ဗောဓဂါမိ၊ သမ္ဗောဓဂါမိမည်၏။ ။

ဝိဝေကနိဿိတာဒိနိ၊ ဝိဝေကနိဿိတအစရှိသည်တို့ကို၊ သဗ္ဗာသဝသံဘရေ၊ သဗ္ဗာသဝသံဘရေသုတ်၌၊ ဂုတ္တာနိ၊ ဘွင့်ဆိုအပ်ကုန်ပြီ၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပပဉ္စသုဒ္ဓနီအမည်ရှိသော မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခပေါ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ပန၊ အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ဖြစ်သော၊ အယံဗောဓိပက္ခိယကထာ၊ ဤဗောဓိပက္ခိယကထာကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဂုတ္တာ၊ ဘွင့်ဆိုအပ်ပြီ၊ ဝိမောက္ခကထာယံ၊ ဝိမောက္ခကထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကိုးဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ဝိမောက္ခာတိ၊ ဝိမောက္ခဟူသည်ကား၊ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ ဝိမောက္ခာ၊ ဝိမောက္ခမည်ကုန်သနည်း၊ အဓိမုပ္ပနဋ္ဌေန၊ အထူးနှင့်တကွ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော- တရားတို့မှလွတ်သော- အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ ဝိမောက္ခာ၊ ဝိမောက္ခမည်ကုန်၏။ အယံအဓိမုပ္ပနဋ္ဌောနာမ၊ ဤကောင်းစွာနှလုံးသွင်း တတ်သောသတ္တိမည်သည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ပစ္စနိကဓမ္မဟိစ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောတရားတို့မှလည်း၊ သုဋ္ဌ၊ လွန်စွာ၊ မုပ္ပနဋ္ဌော၊ လွတ်ခြင်းအနက်သဘောသတ္တိသည်၊ အဓိမုပ္ပနဋ္ဌောနာမ၊ အဓိမုပ္ပနဋ္ဌမည်၏။ အာရပ္ပဏေစ၊ အာရုံ၌လည်း၊ အဘိရတိဝသေန၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ လွန်စွာ၊ မုပ္ပနဋ္ဌော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းအနက်သဘောသတ္တိသည်၊ အဓိမုပ္ပနဋ္ဌောနာမ၊ အဓိမုပ္ပနဋ္ဌမည်၏။ ပိတု၊ အဘ၏၊ အင်္ဂေ၊ ရင်ခွင်၌၊ ဝိဿဉ္ဇင်္ဂပစ္စင်္ဂဿ၊ လွတ်အပ်သောအင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသော၊ ဒါရကဿ၊ သူငယ်၏၊ သယနံဝိယ၊ အိပ်ခြင်းကိုကဲ့သို့၊ ဈာနဿ၊ ဈာန်၏။ အနိဂ္ဂဟိတဘာဝေန၊ နှိပ်နင်းအပ်သောဆန့်ကျင်ဘက်တရား၏မရှိသောအားဖြင့်၊ နိရာသကံတာယ၊ ရှိရှားခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊

၃-ပရိဗ္ဗာဓကဝဂ်-၇-မဟာသကုလုဒါပဏိသုတ်။

၆၅

အာရမ္မဏော၊ အာရုံ၌၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့။ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်သည် ပစ္ဆိမဝိမောက္ခော၊ အခုံးဖြစ်သော-နိရောဓ သမာပတ်ဟုဆို အပ်သောဝိမောက္ခ၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝုရိမေသု၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောချစ်ပါးသော-ဝိမောက္ခတို့၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂူပိဂူပါနိပဿတိတိတ္ထေ၊ ဂူပိဂူပါနိပဿတိ ဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဂူပိတိပဒဿ၊ ဂူပိဟူသော ဝုန်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဇေဏ္ဍိနာဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဧဝမိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌၊ ကေသာဒိသု၊ ခံအစရှိသည်တို့၌၊ နိလကသိတာဒိဝသေန၊ နိလကသိုဏ်းအစရှိသည်တို့၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပာဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဂူပဇ္ဈာနံ၊ ဂူပါဝစရဈာန်သည် ရုပ်၊ ရုပ်မည်၏။ အဿဝုဂ္ဂလဿ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ တံရုပ်၊ ထိုဂူပါဝစရဈာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂူပိ၊ ဂူပိမည်၏။ ဂူပါနိပဿတိတိ၊ ဂူပါနိပဿတိဟူသည်ကား၊ ဗဟိဒ္ဓါဝိ၊ အပလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ နိလကသိတာဒိနိ၊ နိလကသိုဏ်းအစရှိကုန်သော၊ ဂူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို၊ ဈာနစက္ခုနာ၊ ဈာန်တည်းဟူသောမျက်စိဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဣမိနာ၊ ဤဂူပိဂူပါနိပဿတိဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါဝတ္ထု၊ ကေသု၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓဝတ္ထု ဖြစ်ကုန်သော၊ ကသိဏောသု၊ ကသိုဏ်းတို့၌၊ ဥပ္ပာဒိတဇ္ဈာနဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သောဈာန်ရှိသော၊ ဝုဂ္ဂလဿ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ စတ္တာရိဝိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂူပါဝစရဈာနာနိ၊ ဂူပါဝစရဈာန်တို့ကို၊ ဒဿိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ အဇ္ဈတ္တံအရူပသညိတိ၊ အဇ္ဈတ္တံ အရူပသညိ ဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌၊ ရူပသညိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကေသာဒိသု၊ ခံအစရှိသည်တို့၌၊ အနုပ္ပါဒိတဂူပါဝစရဈာနော၊ မဖြစ်စေအပ်သောဂူပါဝစရ ဈာန်ရသော ဝုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဗဟိဒ္ဓါသု၊ အပဖြစ်ကုန်သောကသိုဏ်းအစရှိသောအာရုံတို့၌၊ ပရိကမ္မံစီးဖြန်းခြင်းပရိကံဆို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗဟိဒ္ဓါဝိ၊ အပဖြစ်သောကသိုဏ်းအစရှိသော အာရုံ၌လည်း၊ ဥပ္ပာဒိတဇ္ဈာနဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သောဈာန်ရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂူပါဝစရဈာနာနိ၊ ဂူပါဝစရဈာန်တို့ကို၊ ဒဿိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ ။

သုဘန္တေဝအဝိရတ္တောဟောတိတိဣမိနာဝ၊ သုဘန္တေဝအဝိရတ္တောဟောတိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သုဝိသုဒ္ဓေသု၊ အလွန်စင်ကြယ်ကုန်

၆၆ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သောနိဿယဒီသုနိဿအစရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထု ကသိဏေသု၊ ဝတ္ထုကသိဏ်း
 တို့၌၊ ပဝတ္ထာနိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဈာနာနိ၊ ရူပါဝစရဗျဉ်တို့ကို။ ဒသသိတာနိ၊
 ပြအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ။ ထိုသုဘန္တေဝ အဓိမုတ္တောဟောတိဟူသောပါဌ
 ၌၊ အန္တောအပ္ပနာယံ၊ အပ္ပနာ၏အတွင်း၌။ သုဘန္တိ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍၊ အာ
 ကောဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ကိဉ္ဇာဝိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားမရှိ၏ရှင်၊
 ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်မရှိသော်လည်း။ ယောဈာနလောဘိ၊ အကြင်ဈာနလော
 ဘိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုဝိသုန္ဓံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော၊ သုဘံ၊ တင့်တယ်သော၊
 ကသိဏံ၊ ကသိဏ်းကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော
 ဈာနလောဘိ၊ ထိုဈာနလောဘိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သုဘန္တိ
 တင့်တယ်၏ဟူ၍၊ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထုဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သုဘန္တေဝ အဓိမုတ္တောဟောတိဟူ၍၊ ဒေသ
 နာ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်၏။ ပဋိသန္တိဒါမဂ္ဂေပန၊ ပဋိ
 သန္တိဒါမဂ်၌မူကား၊ ကထံသုဘန္တေဝ၊ (ပ)ဝိမောက္ခောတိ၊ ကထံသုဘန္တေ
 ဝ(ပ)ဝိမောက္ခဟူ၍၊ ဓမ္မသေနာပတိတ္ထေရေန၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူ
 သောအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကထံ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ သုဘန္တေဝ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍သာလျှင်၊ အဓိမုတ္တော၊
 နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိမောက္ခော
 ဝိမောက္ခ မည်သနည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
 မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဧကံ၊
 တခုသော၊ ဒိသံ၊ အရပ်ကို။ ဗရိတွာ၊ နံ့၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ (ပ)၊ မေတ္တာယ၊
 မေတ္တာ၏၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်။ အပ္ပဋိကူလာ၊ မရွံ့ရှာအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ က
 ရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွသော၊ မုဒိတာသဟဂတေန၊ မုဒိ
 တာနှင့်တကွသော၊ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွသော၊ စေတ
 သ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဒိသံ၊ အရပ်သို့၊ ဗရိတွာ၊ နံ့၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏
 (ပ)ဥပေက္ခာယ၊ ဥပေက္ခာ၏၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပဋိကူလာ၊ မရွံ့ရှာအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုဘန္တေဝ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍သာလျှင်၊ အဓိမုတ္တော၊
 နှလုံးသွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိမောက္ခော၊
 ဝိမောက္ခမည်၏။ သဗ္ဗသေရူပသညာနန္တိအာဒိသု၊ သဗ္ဗသေရူပသညာ

၆၆

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၇-မဟာသကုလုဒါယီသုတ်။ ၆၇

နံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗွံ၊ ဆိုအပ်
၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း
၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ အယံအဋ္ဌမောရိမောက္ခာ
တိ၊ အယံအဋ္ဌမောရိမောက္ခာဟူသည်ကား။ အယံဝိမောက္ခော၊ ဤဝိမောက္ခ
သည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ၊ နာမက္ခန္ဓာတို့၏၊ သဗ္ဗသော၊
အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဝိဿဋ္ဌတ္တာ၊ စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊
ဥတ္တမော၊ မြတ်သော၊ ဝိမောက္ခောနာမ၊ ဝိမောက္ခမည်၏။ ။

အဘိဘာယတနကထာယံ၊ အဘိဘာယတနကထာ၌၊ အဘိဘာယတ
နာနီတိ၊ အဘိဘာယတနာနီဟူသည်ကား။ အဘိဘဝနကာရဏာနိ၊ နှိပ်
နင်းခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောစွဲတို့ကို၊ ဘာဝေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏၊ ကိံ၊
အဘယ်ကို၊ အဘိဘဝန္တိ၊ နှိပ်နင်းကုန်သနည်း။ ပစ္စနိကဓမ္မေပိ၊ ဆန့်ကျင်
ဘက်ဖြစ်ကုန်သော-နိဝရဏတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏာနိပိ၊
ကသိုဏ်းအာရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဘဝန္တိ၊ နှိပ်နင်းကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာ
ရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ တာနိအဘိဘာယတနာနိ၊ ထိုအဘိဘာယတနဟူ၍မှတ်
အပ်သောစွဲတို့သည်၊ ပဋိပက္ခဘာဝေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဌိ
တေ၊ တည်ကုန်သော၊ ပစ္စနိကဓမ္မေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော နိဝရဏ
တရားတို့ကို၊ အဘိဘဝန္တိ၊ နှိပ်နင်းကုန်၏။ ဝုပ္ပလဿ၊ ဝုပ္ပုလ်၏၊ ဥာဏုတ္တ
ရိတာယ၊ လွန်ကဲသော ဥာဏ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာရမ္မဏာနိ၊
ကသိုဏ်းအာရုံတို့ကို၊ အဘိဘဝန္တိ၊ နှိပ်နင်းကုန်၏၊ ပန၊ အဘိဘာယတနာ
နီဟူသောပုဒ်၏ အတွင်းမှတစ်ပါး-အဇ္ဈတ္တရူပသည်ဟူသော ပုဒ်၏အတွင်း
ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဇ္ဈတ္တရူပသည်တိအာဒိသု၊ အဇ္ဈတ္တရူပသည် ဤသို့အစရှိ
သည်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဣမိနာဝုပ္ပမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့
သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိဝာဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဇ္ဈတ္တရူပေ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော
ဆံ-သည်းခြေ အစရှိသောရုပ်၌၊ ပရိကမ္မဝသေန၊ စီးဖြန်းခြင်း ပရိကံ၏အ
စွမ်းအားဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌၊ ရူပသည်နာမ၊ ကသိုဏ်းရုပ်ဟူ
၍အမှတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌
နိလပရိကမ္မံ၊ နိလပရိကံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေသေ
ဝါ၊ ဆံ၌လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထေဝါ၊ သည်းခြေ၌လည်းကောင်း၊ အက္ခိတာ
ရကာယဝါ၊ မျက်လုံး၌လည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဝိတပရိကမ္မံ၊ ဝိတ
ပရိကံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေဒေဝါ၊ အဆီခဲ၌

၆၈ မဇ္ဈိမဏ္ဍာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

လည်းကောင်း၊ သမိယာဝါ၊ အရေ၌လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထတလပါဒတလေ
 သုဝါ၊ လက်တဝါးအပြင်-ခြေတဝါးအပြင်တို့၌ လည်းကောင်း၊ အင်္ကျီနံ၊
 မျက်စိတို့၏၊ ဝိတကဋ္ဌာနေ၊ ရွှေသောအရပ်၌ လည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊
 ပြု၏၊ လောဟိတပရိကမ္ဘံ၊ လောဟိတပရိကံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူ
 သည်၊ မံသေဝါ၊ အသား၌လည်းကောင်း၊ လောဟိတေဝါ၊ အသွေး၌လည်း
 ကောင်း၊ ဇိဝှါယံဝါ၊ လျှာ၌လည်းကောင်း၊ အင်္ကျီနံ၊ မျက်စိတို့၏၊ ရတ္တဋ္ဌာနေ
 ဝါ၊ နီသောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဩဒါတပရိကမ္ဘံ၊ ဩဒါ
 တကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်၊ အဋ္ဌိဒ္ဓိဝါ၊ အရိုး၌
 လည်းကောင်း၊ ဒန္တေဝါ၊ သွား၌လည်းကောင်း၊ နခေဝါ၊ လက်သည်း-ခြေ
 သည်း၌လည်းကောင်း၊ အင်္ကျီနံ၊ မျက်စိတို့၏၊ သေတဋ္ဌာနေဝါ၊ ပြုသော
 အရပ်၌လည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပန၊ ဆိုဘွယ်အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊
 တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော-ဆံပင်အစရှိသောအရပ်သည်၊ သုနိလံ၊ ကောင်း
 စွာညိုသည်၊ သုပိတကံ၊ ကောင်းစွာရွှေသည်၊ သုလောဟိတကံ၊ ကောင်း
 စွာနီသည်၊ သုဩဒါတံ၊ ကောင်းစွာဖြူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဝိသုဒ္ဓ
 မေဝ၊ မစင်ကြယ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဧကောဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿတိတိ၊ ဧကောဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿတိဟူသည်
 ကား၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧတံပရိကမ္ဘံ၊ ဤနီလနီလဟူ၍စီးဖြန်း
 ခြင်းပရိကံသည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ နိမိတ္တံပန၊ ပဋိဘာဝနိမိတ်မှာမူကား၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌၊ ပရိကမ္ဘဿစ၊ စီးဖြန်းခြင်း ပရိကံ၏လည်း
 ကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌၊ အပ္ပနာယစ၊ အပ္ပနာ၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော-ဆံအစရှိသည်ကို၊
 ရူပသည်၊ ကသိုဏ်းရုပ်ဟူသောအမှတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကော
 ဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿတိတိ၊ ဧကောဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿတိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ပရိတ္တာနိတိ၊ ပရိတ္တာနိဟူသည်ကား၊ အဝဇိတာနိ၊ မပွားစေအပ်သောနိ
 မိတ်တို့ကို၊ သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဏာနိတိ၊ သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဏာနိဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏာနိ
 ဝါ၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ
 နိဝါ၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိကုန် သည်လည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊
 ပရိတ္တဝသေနေဝ၊ မပွားစေအပ်သော-ကသိုဏ်းပဋိဘာဝနိမိတ်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဣဒံအဘိဘာယတနံ၊ ဤအဘိဘာယတနံကို၊ ဝုစ္စန္တံ၊ ဟော

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၇-မဟာသကုလုဒါယိသုတ်။

၆၆

တော်မူအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ တာနိအဘိဘုယျာတိ။
 တာနိအဘိဘုယျဟူသည်ကား။ ယထာနာမ။ အတန္တုဥပမာမည်သည်
 ကား။ သမ္ပန္နဂဟဏိကော။ ကြီးသောဝင်းတိုက်ရှိသောသူသည်။ ကဋ္ဌန္တု၊
 မတ္တံ။ တယောက်ချီမျှလောက်သော။ ဘတ္တံ။ ထမင်းကို။ လဘိတွာ။ ရ၍။
 ဧတ္ထ။ ဤတယောက်ချီမျှလောက်သောထမင်း၌။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ။ စားလောက်
 သောသဘောသည်။ ကိံအတ္ထိ။ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။
 ဆို၍။ သံကမိတွာ။ ရုံးရ၍။ ဧကကဗဇ္ဇမေဝ။ တလုပ်ထည်းကိုသာလျှင်။
 ကရောတိယထာ။ ပြုလိုက်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ။ ဤအတူသာလျှင်။ ဥာဏုတ္တ
 ရိကော။ လွန်သောဥာဏ်ရှိသော။ ဝိသဒဉာဏော။ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော
 ဥာဏ်ရှိသော။ ဝုဂ္ဂလော။ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရိတ္တကေ။ အနည်းငယ်သော။
 ဧတ္ထအာရမ္မဏေ။ ဤပဋိဘာဂနိမိတ်ဟု ဆိုအပ်သောအာရုံ၌။ သမာပဇ္ဇိ
 တဗ္ဗံ။ ဝင်စားလောက်သော သဘောသည်။ ကိံအတ္ထိ။ အဘယ်မှာရှိအံ့
 နည်း။ အယံ။ ဤပဋိဘာဂနိမိတ်ဟု ဆိုအပ်သောဝန်သည်။ မမ။ ငါအား။
 နဘာရော။ ဝန်မလေး။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ တာနိရူပါနိ။ ထို
 ပဋိဘာဂနိမိတ်ဟု ဆိုအပ်သော ရုပ်တို့ကို။ အဘိဘဝိတွာ။ လွှမ်းမိုး၍။
 သမာပဇ္ဇတိ။ ဝင်စား၏။ နိမိတ္တုပ္ပါဒေနေဝ။ ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်သည်နှင့်
 သာလျှင်။ သဟ။ တကွ။ ဧတ္ထ။ ဤအနည်းငယ်သောနိမိတ်၌။ အပ္ပနံ။ အပ္ပနာ
 သို့။ ပါပေတိ။ ရောက်စေ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း
 ပန။ ဇာနာမိပဿာမိ ဟူသောပုဒ်၏ အတွင်းကိုဆိုပြီးအံ့။ ဇာနာမိပဿာ
 မိတိဣဒိနာ။ ဇာနာမိပဿာမိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ အဿ။ ထိုဈာနလာဘီ
 ဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အာဘောဂေါ။ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ကထိတော။ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ သောစခေါအာဘောဂေါ။ ထိုနှလုံးသွင်းခြင်းကိုလည်း။ သမာပတ္တိ
 တော။ သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿ။ ထသောဝုဂ္ဂိုလ်အား။ ကထိတော။ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ အန္တောသမာပတ္တိယံ။ သမာပတ်၏ အတွင်း၌။ နကလိ
 တော။ ဟောတော်မမူအပ်။ ။

ဧဝံသညိဟောတိတိ။ ဧဝံသညိဟောတိ ဟူသည်ကား။ အာဘောဂ
 သညာယာပိ။ နှလုံးသွင်းခြင်းတည်းဟူသော-သညာဖြင့် လည်းကောင်း။
 ဈာနသညာယာပိ။ ဈာန်ဟုဆိုအပ်သော- သညာဖြင့် လည်းကောင်း။ ဧဝံ
 သညိ။ ဤသို့သညာရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိသန္တံ။ မှန်၏။ အဿ။ ထိုဈာ
 နလာဘီဝုဂ္ဂိုလ်အား။ အဘိဘဝသညာ။ နှိပ်နင်းအံ့ဟူသောသညာသည်။
 အန္တောသမာပတ္တိယံ။ သမာပတ်၏အတွင်း၌လည်း။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ပန။ ဈာန

၇၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သညာမှတပါး-အာဘောဂသညာကိုဆိုပြီးအံ့။ အာဘောဂသညာ။ နှလုံး
သွင်းခြင်းတည်းဟူသောသညာသည်။ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်၌၊ ဖုဋ္ဌိ
တသေဝ၊ ထသောပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အပ္ပမာဏာနိတိ၊
အပ္ပမာဏာနိဟူသည်ကား၊ ဝဇိတပ္ပမာဏာနိ၊ ပွားစေအပ်သောပမာဏ
ရှိသော-ကသိုဏ်းပဋိဘာဂနိမိတ်တို့ကို၊ မဟန္တာနိ၊ ကျယ်သောကသိုဏ်း
ပဋိဘာဂနိမိတ်တို့ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ပန၊ အဘိဘုယျဟူသောပုဒ်၏အတွင်းကို ဆိုပြီးအံ့။ အဘိဘုယျာတိတ္ထေ၊
အဘိဘုယျ ဟူသောဤပါဌ၌၊ မဟန္တသော၊ အစားကြီးသော၊ ပုရိသော၊
ယောက်ျားသည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဘတ္တဝဇိကကံ၊ ထမင်းပွဲကို၊ လတိတွာ၊
ရ၏၊ အညောဝိ၊ တပါးသောထမင်းပွဲသည်လည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေဦး၊
အညောဝိ၊ တပါးသော ထမင်းပွဲသည်လည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေဦး၊ သေ
သောဘတ္တဝဇိတကော၊ ဤထမင်းပွဲသည်၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကိံကရိဿ
တိ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တံ၊ ထိုထမင်းပွဲကို၊
မဟန္တတော၊ များသောအားဖြင့်၊ နပဿတိယထာ၊ မရှုသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊
ဤအတူသာလျှင်၊ ဥာဏုတ္တရော၊ လွန်ကဲသော ဥာဏ်ရှိသော၊ ဝိသဒဉာ
ဏော၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ဥာဏ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
တ္ထေ၊ ဤကျယ်သော ကသိုဏ်းနိမိတ်၌၊ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဝင်စားသောသူ
သည်၊ ကိံအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣဒံ၊ ဤကျယ်သောကသိုဏ်းပဋိ
ဘာဂနိမိတ်သည်၊ အပ္ပမာဏံ၊ ကျယ်ဝန်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ စိတ္တကဝ္ဂတာကရဏေ၊ စိတ်၏တည်ကြည်
ခြင်းကိုပြုခြင်း၌၊ ဘာရော၊ ဝန်လေးခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိမနသိ
ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ တာနိ၊ ထိုကျယ်သောပဋိဘာဂနိမိတ်တို့ကို၊ အဘိ
ဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုးဘိစီး၍၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။
နိမိတ္တုပ္ပါဒေနေဝ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်သည်နှင့်သာလျှင်၊ သဟ၊ တကွ၊
တ္ထေ၊ ဤကျယ်သောကသိုဏ်းပဋိဘာဂနိမိတ်၌၊ အပ္ပနံ၊ အပ္ပနာသို့၊ ပါပေ
တိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
အဇ္ဈတ္တံအရူပသညတိ၊ အဇ္ဈတ္တံအရူပသညတိဟူသည်ကား၊ အလောဘိတာ
ယဝါ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ရှိသော-ဆံအစရှိသည်တို့၌ ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို
မရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနတ္တိကတာယဝါ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ရှိ
သော-ဆံအစရှိသည်တို့၌ပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုအလိုမရှိသောကြောင့်လည်း

ကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တရူပေ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သောရုပ်၌၊ ပရိကမ္မသညာပိရ
ဟိတော၊ ပရိကမ္မသညာဝှကင်း၏။ ။

ဧကောဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿတိတိ၊ ဧကောဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿတိဟူသည်
ကား၊ သဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရိကမ္မဋ္ဌာမီးဖြန်းခြင်းမရိကံ၏လည်း
ကောင်း၊ နိမိတ္တဋ္ဌိ၊ နိမိတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါဝ၊ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထု၌သာ
လျှင်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤ
သို့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထု၌၊ ပရိကမ္မဿစေဝ၊ မီးဖြန်းခြင်းမရိကံ၏ လည်း
ကောင်း၊ အပ္ပနာယစ၊ အပ္ပနာချာန်၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော ခပ်အစရှိသော
ဝတ္ထုကို၊ အရူပသညာ၊ ကသိုဏ်းရုပ်ဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဟုတွင်၊
ဖြစ်၍၊ ဧကောဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿတိတိ၊ ဧကောဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿတိဟူ၍၊
ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတ္ထစတုတ္ထာဘိဘာယတနေ၊ ဤစတုတ္ထာဘိဘာယတန
၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ လေးပါးသောအာရုံတို့၏အထူးကို
ဆိုပြီးအံ့၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသု၊ ဤအဘိဘာယတနတို့၌၊
ပရိတ္တံ၊ ခွက်ငယ်မျှရှိသောကသိုဏ်းသည်၊ ဝိတက္ကစရိတဝသေန၊ အကြံ
များသောပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ အပ္ပမာဏံ၊ ကောက်
နယ်တလင်းခန့်ပမာဏရှိသောကျယ်သောကသိုဏ်းသည်၊ မောဟစရိတ
ဝသေန၊ တွေဝေခြင်းမပြတ်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတံ၊
လာ၏၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိသောကသိုဏ်းသည်၊ ဒေါသစရိ
တဝသေန၊ အမျက်များသောပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊
ဗုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ မကောင်းသောအဆင်းရှိသောကသိုဏ်းသည်၊ ရာဂစရိတဝသေန
ရာဂထူထပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ဟိသန္တံ၊
မှန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဧတေနိ၊ ဤပရိတ္တသုဝဏ္ဏုဗုဗ္ဗဏ္ဏအာရုံ
တို့သည်၊ သပ္ပါယာနိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ နေသံ၊ ထို
အကြံများသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သာသပ္ပါယတာ၊ ထိုလျောက်ပတ်သည်
၏အဖြစ်ကို၊ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျင်း
၌၊ စရိယနိဇ္ဈေသေ၊ စရိယနိဇ္ဈေသ၌၊ ဝုတ္တာ၊ ပြဆိုအပ်ပြီး၊ ပဉ္စမအဘိဘာယ
တနာဒိသု၊ ပဉ္စမအဘိဘာယတန အစရှိသည်တို့၌၊ နိလာနိတိ၊ နိလာနိ
ဟူသောစကားကို၊ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကဝသေန၊ အလုံးစုံကိုသိမ်းကျုံး၍ယူ
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နိလဝဏ္ဏာနိတိ၊ နိလ

၇၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဝဏ္ဏာနိဟူသောစကားကို၊ ဝဏ္ဏဝသေန၊ သဘောဖြစ်သော အဆင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နိလနိဒဿနာနိတိ၊ နိလနိဒဿနာနိဟူသောစကားကို၊ နိဒဿနဝသေန၊ ထင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အပညာယမာနဝိဝရာနိ၊ အကြားအပေါက်မထင်ကုန်သည်၊ အသန္တိဏ္ဏဝဏ္ဏာနိ၊ ဝိသဘာဝတို့နှင့်မစပ်သောအဆင်းရှိကုန်သည်၊ ဧကနိလဝနေဝ၊ တခဲနက်ညိုကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆိုဘွယ်အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ နိလနိဘာသာနိတိဣဒံ၊ နိလနိဘာသာနိဟူသော-ဤစကားကို၊ ဩဘာသဝသေန၊ အရောင်အလင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နိလောဘာသာနိ၊ ညိုသောအရောင်ရှိကုန်၏၊ နိလပသာယုတ္တာနိ၊ ညိုသောအရောင်နှင့် ဗျဉ်ကုန်၏၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတေန၊ ဤနိလဘာသာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုအဘိဘာယတနတို့၏၊ သုဝိသုဒ္ဓတံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိသုဒ္ဓဝဏ္ဏဝသေန၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော အဆင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိအဘိဘာယတနာနိ၊ ဤအဘိဘာယတနတို့ကို၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ။

ဥဗ္ဗာပုဗ္ဗန္တိ၊ ဥဗ္ဗာပုဗ္ဗံ ဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတံပုဗ္ဗံ ဤစတောက်ပွင့်သည်၊ သိနိဇ္ဈံ၊ ပြေပြစ်စွာ၊ မုဒု၊ နူးညံ့စွာ၊ ဒိဿမာနန္တိ၊ ထင်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ နိလမေဝ၊ ညိုသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဂိရိကဏ္ဍိကပုဗ္ဗာဒိနိ၊ အောင်မဲညိုပွင့်အစရှိသည်တို့သည်၊ ဒိဿမာနာနိ၊ အညိုအားဖြင့်ထင်ကုန်သည်၊ သေတဓာတုကာနိ၊ ဖြူသောသဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒမေဝ၊ ဤစတောက်ပွင့်ကိုသာလျှင်၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ တာနိ၊ ထိုအောင်မဲညိုပွင့်အစရှိသည်တို့ကို၊ နဂဟိတာနိ၊ မယူအပ်ကုန်၊ ဗာရာဏသေယျကန္တိ၊ ဗာရာဏသေယျကံ ဟူသည်ကား၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသိတိုင်း၌၊ ဘဝံ၊ ဖြစ်သောအဝတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသိတိုင်း၌၊ ကပ္ပါယောပိ၊ ဝါသည်လည်း၊ မုဒု၊ နူးညံ့၏၊ သုတ္တကန္တိ၊ ကာယောပိ၊ ချည်ကိုငင့်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ တန္တဝါယောပိ၊ ရက်ကန်းသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဆေကာကိရ၊ လိမ္မာကုန်သတတ်၊ ဥဒကမ္ဘိ၊ ရေသည်လည်း၊ သုဝိ၊ စင်ကြယ်၏၊ သိနိဇ္ဈံ၊ ပြေပြစ်၏၊

ကသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ ဝတ္ထံ။ဗာရာဏသီတိုင်း၌ဖြစ်သောအဝတ်သည်၊ ဥဘ
 ဧဘာဘာဝဓိမဋ္ဌံ၊ နှစ်ဘက်သောအင်္ကျီမှပြေပြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 နိဿိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ပသေသသုနံ၊ ပါးတို့၌၊ မဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်သည်။ မုဒု၊ နူးညံ့
 သည်။ သိနိဋ္ဌံ၊ ချောမွေ့သည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍၊ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ဝိတာနိတိအာ
 ဒိသု၊ ဝိတာနိဤသို့အစရှိသောဝုဒ်တို့၌၊ ဣမိနာဝနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ နိလ ကသိဏံ၊ နိလကသိုဏ်း
 ကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍန္တော၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၏အဖြစ်ဖြင့်ယူသောဝုတ္တုလ်သည်။ နိလသ္မိံ၊
 ညှိသောဝတ္ထု၌၊ နိလနိမိတ္တံ၊ ညှိသောအာရုံကို၊ ဂဏ္ဍတံ၊ ယူ၏။ ပန၊ ဂန္ထဂရု
 ကိုပယ်ဦးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥဂ္ဂဟနိမိတ်၌၊ ဝုပ္ပသ္မိံ ဝါ၊ အညှိအစရှိသောပန်းပွင့်၌
 လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထသ္မိံ ဝါ၊ အညှိအစရှိသော အဝတ်၌လည်းကောင်း၊
 ဝတ္ထဝေတုယာဝါ၊ ညှိသောအဆင်းရှိသောကြေးခတ်ကျော်ခတ်၌၎င်း၊
 ဣတိအာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ကသိဏကရဏညေဝ၊ ကသိုဏ်းကိုပြု
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရိကမ္မဉ္စ၊ စီးဖြန်းခြင်းပရိကံကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပ
 နာဝိဓာနဉ္စ၊ အပ္ပနာအစီအရင်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကား
 ရပ်ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝိက္ခာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝုတ္တ
 မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ အဘိညာဝေါသာနပါရမိပတ္တာ
 တိ၊ အဘိညာဝေါသာနပါရမိပတ္တာဟူသည်ကား၊ ဣတော၊ ဤအဘိဘာ
 ယတနကထာမှ၊ ဝုဗ္ဗေသု၊ ချွေးဖြစ်ကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာဒိသု၊ သတိပဋ္ဌာန
 အစရှိသည်တို့၌၊ တေမဓမ္မေ၊ ကိုသတိပဋ္ဌာနတရားအစရှိသည်တို့ကို၊ ဘာ
 ဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တပတ္တာဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကုန်သော
 သူတို့သည်သာလျှင်၊ အဘိညာဝေါသာနပါရမိပတ္တာနာမ၊ အဘိညာဝေါ
 သာနပါရမိပတ္တမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ ဤအဘိဘာယ
 တနကထာ၌အလိုရှိအပ်သည်ကိုဆိုဦးအံ၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ
 သုအဘိဘာယတနေသု၊ ဤအဘိဘာယတနတို့၌၊ ဝိက္ခာဝသိဘာဝါယေဝ၊
 လေ့လာအပ်ပြီးသော ဝသိဘောဝိရှိကုန်သော ဝုတ္တုလ် တို့သည်သာလျှင်၊
 အဘိညာဝေါသာနပါရမိပတ္တာနာမ၊ အဘိညာဝေါသာနပါရမိပတ္တမည်ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကသိဏကထာယံ၊ ကသိဏကထာ၌၊ သက
 လဋ္ဌေန၊ အလုံးစုံဟူသောအနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ ကသိုဏာနိ၊ ကသိ
 ဏမည်ကုန်၏။ တဒါရုပ္ပဏာနံ၊ ထိုကသိုဏ်းလျှင်အာရုံရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
 စီးဖြန်းခြင်းဘာဝနာတရားတို့၏၊ ဧတ္တဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ဘူးသော အနက်သဘော
 သတ္တိကြောင့်လည်းကောင်း၊ အမိဋ္ဌာနဋ္ဌေန ဝါ၊ တည်ရာဖြစ်သောအနက်

သဘောသတ္တိကြောင့်လည်းကောင်း။ အာယတနာနိ။ အာယတနတို့မည် ကုန်၏။ ၊

ဥဒ္ဓန္တိ၊ ဥဒ္ဓဟူသည်ကား။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဂဂနတလာဘိမုခံ၊ ကောင်း ကင်အပြင်သို့ရှေးရှု၊ အဝေတိ၊ အဝေဟူသည်ကား။ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဘူမိတလာဘိမုခံ။ မြေအပြင်သို့ရှေးရှု၊ တိရိယန္တိ၊ တိရိယံဟူသည်ကား။ ခေတ္တမဏ္ဍလံဣဝ၊ လယ်အဝန်းကဲ့သို့၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပရိစ္ဆိဒ္ဓိ တွားပိုင်းခြား၍၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအုံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ ဥဒ္ဓမေဝ၊ အထက်သို့သာလျှင်၊ ကသိဏံ၊ ကသိုဏ်းနိမိတ်ကို၊ ဝဇေ တိ၊ ပွားစေ၏။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဝေ၊ အောက် သို့၊ ကသိဏံ၊ ကသိုဏ်းနိမိတ်ကို၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမန္တတော၊ လင့်ကဲတဖြာမှ၊ ကသိဏံ၊ ကသိုဏ်းနိ မိတ်ကို၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ တေနတေနကာရဏေန၊ ထိုထိုအခံအထက် အစရှိသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿာရေတိ၊ ဖြန့်၏။ ယထာကံ၊ အ တယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ဣပဒဿ နကာမော၊ ခုရအာသန္တ-ပဋိစ္ဆန္တသဏ္ဌာသုဓမ္မဖြစ်သောပစ္စုပ္ပန်ရူပါရုံကို မြင် ခြင်းငှါအလိုရှိသောအဘိညာလာဘိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာလောကံ၊ အာလောက ကသိုဏ်းပညတ်ပဒိုဘာဂနိမိတ်ကို၊ ပဿာရေတိဣဝ၊ ဖြန့်သကဲ့သို့တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပထဝီကသိဏမေကောသည္ဇာနာတိဥဒ္ဓမေဝေတိရိယန္တိ၊ ပထဝီကသိဏ မေကောသည္ဇာနာတိ ဥဒ္ဓမေဝေ တိရိယံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော တော်မူအပ်၏။ အဒ္ဓယန္တိ၊ အဒ္ဓယံ ဟူသည်ကား၊ ဒိဿအနုဒိဿာသု၊ က သိုဏ်းဝန်း၏ ဘူဠဖြစ်သောအရပ်အထောင့်ဖြစ်သောအရပ်တို့၌၊ အဒ္ဓယံ၊ နှစ်ပါးမဟုတ်သည်ကို၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအုံ၊ ဣဒံ၊ ဤအဒ္ဓယံ ဟူသောပုဒ် ကို၊ ဧကဿ၊ ပထဝီကသိုဏ်းအစရှိသည်၏၊ အညာဘာဝါနုပဂမနံတ္ထံ၊ တ ပါးသောကသိုဏ်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ် ၏။ ဟိတံပါကဋ်ကရောမိ၊ ထင်ရှားစွာပြဦးအုံ၊ ဥဒကံ၊ ရေထဲသို့၊ ပဝိဋ္ဌဿ ဝင်သောသူအား၊ သဗ္ဗဒိဿာသု၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ဥဒက မေဝ၊ ရေသည်သာလျှင်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အနညံ၊ ရေမှတပါး အခြားမရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအစာသာလျှင်၊ ပ ထဝီကသိဏံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းသည်၊ ပထဝီကသိဏမေဝ၊ ပထဝီကသိုဏ်း သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းအား၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကသိဏသန္တဒေါ၊ ကသိုဏ်းနှင့် ရောယှက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊

၃-ပရိဗ္ဗာဓကဝဂ်-၇-မဟာသကုလုဒါပီသုတ်။

၂၅

မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
ကသိုဏ်းတို့၌၊ သေသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အပ္ပမာဏန္တိ ဣဒံ၊ အပ္ပမာဏဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ တဿ
တဿ၊ ထိုထိုကသိုဏ်းကို၊ ဖရဏအပ္ပမာဏဝသေန၊ နှိုင်းခြင်း၏ ပမာဏမရှိ
သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထို
ကသိုဏ်းကို၊ စေတဿ၊ ဘာဝနာစိတ်ဖြင့်၊ ဖရန္တော၊ နှိုသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ သကလမေဝ၊ အလုံးစုံကိုသာသျှင်၊ ဖရတိ၊ နှို၏၊ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အဿ၊ ထိုကသိုဏ်း၏၊ အာဒိ၊ အစတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ မဇ္ဈိ၊
အလယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ နဂဏ္ဍတိ၊ မယူ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝိညာဏကသိဏန္တိ
ဧတ္ထ၊ ဝိညာဏကသိဏံဟူသော ဤပါဌ၌၊ ကသိဏုပ္ပါဒို့ မာကာသေ၊
ကသိုဏ်းပညတ်-ပဋိဘာဂနိမိတ်၏-ရသောနိမိတ်၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊
ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ဖြစ်သော၊ ကသိဏဝသေန၊ ကသိုဏ်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
တတ္ထကသိဏုပ္ပါဒို့ မာကာသေ၊ ထိုကသိုဏ်းပညတ် ပဋိဘာဂနိမိတ်၏
ခွါရာဖြစ်သော ကောင်းကင် ပညတ်၌ လည်းကောင်း၊ ကသိဏုပ္ပါဒို့မာ
ကာသဝသေန၊ ကသိုဏ်းပညတ်ပဋိဘာဂနိမိတ်၏ ခွါရာဖြစ်သောကောင်း
ကင်ပညတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တတ္ထဝိညာဏေ၊ ထိုဖြစ်သောပဌမာရူပ
ဝိညာဉ်၌လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓံ အသေဘိရိယဏာ၊ အထက်အောက် ဖိသာ
၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊
ဤမဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ပန၊ အကျယ်ကို
ဆိုပြီးအံ့၊ ကမ္မဋ္ဌာန ဘာဝနာနယေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားနေသော နည်းဖြင့်၊
တောနိပထဝီကသိဏာဒိနိ၊ ဤပထဝီကသိုဏ်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိတ္ထာ
ရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဂုတ္တာနေဝ၊ ဆို
အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဓာပိ၊ ယခုကသိဏကထာ၌လည်း၊ ဝိဇ္ဇန္တ
ဝသိဘာဝေနေဝ၊ လေ့လာပြီးသောဝသိတော်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဘိညာဝေါ
သာနပါရမိပတ္တာ၊ အဘိညာဝေါသာနပါရမိပတ္တမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုအခါ
ဣတော၊ ဤကသိဏကထာမှ၊ အနန္တရေသု၊ အခြားမဲ့ ဖြစ်ကုန်သော၊ စတူ
သု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဈာနေသု၊ ဈာန်တို့၌၊ ဝိဇ္ဇန္တဝသိဘာဝေနေဝ၊ လေ့လာ
အပ်ပြီးသောဝသိတော်ဖြင့် သာလျှင်၊ အဘိညာ ဝေါသာန ပါရမိပတ္တာ၊
အဘိညာဝေါသာန ပါရမိပတ္တမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊

၇၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဂန္ထဂရုဏိပယံဦးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသောဈာန်တို့၌၊ ဝတ္ထုဗွံ၊ ဆိုအပ်သော
ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ မဟာ
အဿပုရသုတ္တေ၊ မဟာအဿ ပုရသုတ်၌၊ ဝတ္ထုမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိပဿနာဉာဏေ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၌၊ သမတိနိဝိဋ္ဌာနံ၊
ကောင်းစွာအကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ချီတိအာဒိနံ၊ ချီတိသို့အစရှိကုန်သော
ပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝတ္ထောယေဝ၊ တွင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်သာ
လျှင်တည်း။ ။

ဧတ္ထသိတံဧတ္ထပဋိပဒ္ဓန္တိ၊ ဧတ္ထသိတံဧတ္ထပဋိပဒ္ဓံ ဟူသည်ကား၊ စာတု
မဟာဘူတိကေ၊ မဟာဘုတ် လေးပါးတို့ဖြင့်ပြီးသော၊ ဧတ္ထကာယေ၊ ဤစု
ပကာယ၌၊ နိသိတဉ္စ၊ ခြံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိပဒ္ဓန္တံ၊ စပ်သည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုဘောတိ၊ သုဘောဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရော၊
ကောင်း၏၊ ဇာတိမာတိ၊ ဇာတိမာဟူသည်ကား၊ သုပရိသုန္ဒအာကာရသမုဋ္ဌိ
တော၊ အလွန်စင်ကြယ်သော-အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်၏၊ သုပရိကမ္မကတော
တိ၊ သုပရိကမ္မကတောဟူသည်ကား၊ သုဗ္ဗုကတ ပရိကမ္မော၊ ကောင်းစွာ
ပြုအပ်သော အပြေအပြစ်ရှိ၏၊ အပနိတ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ပယ်အပ်ပြီး
သော ကျောက်ပြုတ်-ကျောက်စရစ်ရှိ၏၊ အန္တောတိ၊ အန္တောဟူသည်
ကား၊ တနုန္တိ၊ ပါးသောအရေရှိ၏၊ ဝိပ္ပသန္ဓေတိ၊ ဝိပ္ပသန္ဓေ ဟူသည်
ကား၊ သုဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိပ္ပသန္ဓေ၊ ကြည်၏၊ သဗ္ဗာကာရ သမ္ပန္နောတိ
သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ ခေဝနဝေခနာဒိတိ၊ ပွတ်တိုက်ခြင်း
ဘောက်ထွင်းခြင်းအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အာကာ
ရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏၊ နိလန္တိ အာဒိတိ၊ နိလံဤသို့
အစရှိကုန်သောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သုတ္တဿ၊ ချည်၏၊ ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိံ၊ အဆင်း၏
ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘော
ရှိသော၊ အာရုတံ၊ သိအပ်သောကြိုးသည်၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝမေဝခေါတိဧတ္ထ၊ ဧဝမေဝခေါဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဥပမာသန္ဓနံ၊ ဥပမာနှင့် ဥပမေယျကိုနှိုးနှောခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ၊ မဏိဝိယ၊ ပတ္တမြားကဲ့သို့၊ ကရဇ္ဇကာယော
ကရဇ္ဇကာယကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အာရုတံ၊ သိအပ်သော၊ သုတ္တံဝိယ၊
ကြိုးကဲ့သို့၊ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ စက္ခု
မာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ဝုရိသောဝိယ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဝိပဿနာဇာတိ
ဝိပဿနာပညာကိုရသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဟတ္ထေ

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၇-မဟာသံကုလုဒါပဏိသုတ်။ ၇၇

လက်ဝါးအပြင်၌၊ ကရိတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ ပစ္စဝေက္ခိတော၊ ဆင်ခြင်
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ခေါ်စစ်စစ်၊ အယံ၊ ဤဝတ္ထုကား၊ မဏိ၊ ပတ္တမြားတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဏိနော၊ ပတ္တမြား၏၊ အာဝိဘူတကာလောဝိယ၊ ထင်ရှားဖြစ်
သောအခါကဲ့သို့၊ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို၊ အဘိနိဟရိတွာ၊
ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိသိန္နဿံ၊ ထိုင်နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ စာတု
မဟာဘူတိကကာယဿ၊ မဟာဘုတ်လေးပါးဖြင့်ပြီးသော-ရူပကာယ၏၊
အာဝိဘူတကာလော၊ ထင်ရှားဖြစ်သောအခါကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ။

တတြိဒံသုတ္တ အာဝုတန္တိ၊ တတြိဒံ သုတ္တအာဝုတံ ဟူသည်ကား၊
သုတ္တဿ၊ သီအပ်သောကြိုး၏၊ အာဝိဘူတကာလောဝိယ၊ ထင်ရှားဖြစ်
သောအခါကဲ့သို့၊ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို၊ အဘိနိဟရိတွာ၊
ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိသိန္နဿံ၊ ထိုင်နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ တဒါရုဗ္ဗ
ဏာနံ၊ ထိုရုပ်တရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သော၊ ဗလပဉ္စမကာနံ ဘိ၊ ဗလလျှင်
ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သောတရားတို့၏လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗမိတ္တစေတသိကာ
နံ ဘိ၊ အလုံးစုံသော စိတ်စေတသိက်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာ ဉာ
ဏဿဝ ဘိ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏သာလျှင် လည်းကောင်း၊ အာဝိဘူတကာ
လော၊ ထင်ရှားဖြစ်သော အခါကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ပန၊ စောဒနာ
သောနောပုဒ်ကိုပြဦးအံ့၊ ကံ၊ အသို့နည်းတော်၊ ဤဝိပဿနာ ဉာဏ်သည်၊
ဉာဏဿ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ဆင်ခြင်သော ပေစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အား၊
အာဝိဘူတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်သလော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဝိဘူတံ၊
ထင်ရှားဖြစ်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဉာ
ဏဿ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ဆင်ခြင်သောပေစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်အား၊ အာ
ဝိဘူတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ တဿ၊ ထို
ပေစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အား၊ အာဝိတာဝတ္ထာ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏ထင်ရှား
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဝိဘူတာဝ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စ၊ ပါဠိသန္နိဝေသကုသိုဦးအံ့၊
ဣဒံဝိပဿနာဉာဏံ၊ ဤဝိပဿနာဉာဏ်သည်၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏၊ အနန္တရံ၊
အခြားမဲ့၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံသန္တေဝိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ အဘိညာဝါရေ၊ အဘိညာဝါရကို၊ အာရေန္တ၊ အားထုတ်
အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဧတဿ၊ ဤအဘိညာဉ်၏ လက္ခဏာလည်းမရှိ-အ
ဘိညာဉ်လည်း မဟုတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်၏၊ အန္တရေ၊ အဘိညာဉ်
မဂ်တို့၏အကြား၌၊ ဝါရော၊ အထွဋ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊

၇၈

မဏိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ။

ဣဓေ။ ဤဗုပ္ပါဝစရ-စတုတ္ထဈာန်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်။ ဣဒံ။ ဤဝိပဿနာ
 ဉာဏ်ကို။ ဒသိတံ။ ပြုတော်မူအပ်၏။ စ။ တနည်းလည်း။ ယသ္မာ။ အကြင်
 ကြောင့်။ အနိစ္စာဒိဝသေန။ အနိစ္စအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အကတ
 သဗ္ဗသနဿ။ မပြုအပ်သောသုံးသပ်ခြင်းရှိသော။ ဒိဗ္ဗာယသောတဓာတုယာ
 ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဧတဝရသန္တံ။ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအသံကို
 သုဏတော။ ကြားသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိယာ။ ပုဗ္ဗေနိဝါ
 သာနုဿတိအဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဘေရဝေ။ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိကုန်သော။
 ခန္ဓေ။ ခန္ဓာတို့ကို။ အနုဿရတော။ အောက်မေ့သော-ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
 ကောင်း။ ဒိဗ္ဗေနစက္ခနာ။ ဒိဗ္ဗစက္ခအဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဘေရဝရူပံ။ ကြောက်
 မက်ဘွယ်အဆင်းကို။ ပဿတော။ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။
 ဘယသန္တာသော။ ကြောက်ခြင်း-ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။
 အနိစ္စာဒိဝသေန။ အနိစ္စအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကတသဗ္ဗသနဿ
 ပြုအပ်သောသုံးသပ်ခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဘယသန္တာသော။ ကြောက်
 ခြင်း-ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ။ မဖြစ်၊ တသွားထိုကြောင့်။ အဘိညာ
 ပတ္တဿ။ အဘိညာဉ်သို့ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဘယဝိနောဒကဟေတု
 သမ္ပါဒနတ္ထဗ္ဗိ။ ကြောက်ခြင်းကို-ပျောက်ခြင်း၏အကြောင်းကိုပြီးစေခြင်းငှါ
 လည်း။ ဣဒံ။ ဤဝိပဿနာဉာဏ်ကို။ ဣဓေ။ ဤစတုတ္ထဈာန်၏အခြားမဲ့၌
 သာလျှင်။ ဒသိတံ။ ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣဓာပိ။ ဤဝိပဿနာဉာဏ်၌လည်း။
 အရဟတ္တဝသေနေဝ။ အရဟတ္တဖိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ အဘိညာ
 ဝေါသာနပါရမိပတ္တတာ။ အဘိညာဝေါသာနပါရမိပတ္တမည်သည်ကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ မနောမယိဒ္ဓိယံ။ မနောမယိဒ္ဓိကထာ၌။ စိဏ္ဏဝသိတာယ။
 လေ့လာအပ်ပြီးသော-ဝသိဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်အားဖြင့်။ အဘိညာဝေါ
 သာနပါရမိပတ္တတာ။ အဘိညာဝေါသာနပါရမိပတ္တ၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ ။

တတ္ထ။ ထိုမနောမယိဒ္ဓိကထာ၌။ မနောမယန္တိ။ မနောမယံဟူသည်ကား။
 မနေန။ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တံ။ ဖြစ်သည်တည်း။ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂိန္တိ။ သဗ္ဗင်္ဂ
 ပစ္စင်္ဂဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေဟိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိစ။
 ကြီးသောအင်္ဂါတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ပစ္စင်္ဂေဟိစ။ ငယ်သောအင်္ဂါတို့နှင့်၎င်း
 သမန္နာဝတံ။ ပြည့်စုံ၏။ အဟိနိန္ဒြိယန္တိ။ အဟိနိန္ဒြိယံဟူသည်ကား။ သဏ္ဌာ
 နဝသေန။ သဏ္ဌာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အဝိကလိန္ဒြိယံ။ မချိုတ်သောဣန္ဒြေရှိ
 ၏။ ဟိသစ္စံ။ ဖြစ်၏။ ဣဒ္ဓိမတာဣဒ္ဓိမန္တေန။ တန်ခိုးရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိဗ္ဗိတရူ

ဝံ၊ ဘန်ဆင်းအပ်သောရုပ်သည်။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဩဒါ
တော၊ ပြူသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်။ သတိ
ရှိသော်၊ တမ္ပိ၊ ထိုဘန်ဆင်းအပ်သောရုပ်သည်လည်း။ ဩဒါတံ၊ ပြူသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသောသူသည်။ အဝိဒ္ဓကဏ္ဍော၊ မထွင်း
အပ်သောနားရှိသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်
သည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ တမ္ပိ၊ ထိုဘန်ဆင်းအပ်သောရုပ်သည်လည်း။ အဝိဒ္ဓ
ကဏ္ဍံ၊ မထွင်းအပ်သောနားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာ
ကာရေဟိ၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ တေန၊ ထိုဘန်ဆင်းတတ်
သောပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သဒိသမေဝ၊ တူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုဉ္ဇေဌာ
ဤသိကာန္တိအာဒိ၊ မုဉ္ဇေဌာဤသိကံဤသို့အစရှိသော၊ ဥပမတ္ထယမ္ပိ၊ ဥပမာသုံး
ခုအပေါင်းကိုလည်း၊ တံသဒိသဘာဝ ဒဿနတ္ထမေဝ၊ ထိုဘန်ဆင်း အပ်
သောရုပ်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါသာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တဿ၊ ထိုဖြူဆံမြက်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ပဝတ္ထာ
ဖြစ်သော၊ ဤသိကာ၊ အတန်သည်၊ မုဉ္ဇသဒိသာဧဝံ၊ ဖြူဆံမြက်နှင့်တူသည်
သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသိ၊ သန်လျက်သည်၊ ကောသသဒိသောဟေဝ
အအိမ်နှင့်တူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဇ္ဇာယ၊ လုံးသော၊ ကောသိ
ယံ၊ သန်လျက်အိမ်၌၊ ဝဇ္ဇံ၊ လုံးသော၊ အသိမေဝ၊ သန်လျက်ကိုသာလျှင်၊
ပက္ခိပန္တိ၊ သွင်းကုန်၏။ ပတ္ထဋ္ဌာယ၊ ပြန့်သော၊ ကောသိယံ၊ သန်လျက်အိမ်
၌၊ ပတ္ထဋ္ဌံ၊ ပြန့်သော၊ အသိမေဝ၊ သန်လျက်ကိုသာလျှင်၊ ပက္ခိပန္တိ၊ သွင်းကုန်
၏။ ကရုဏ္ဍာတိဣဒ္ဓိ၊ ကရုဏ္ဍာဟူသော - ဤအမည်သည်လည်း၊ အဟိကဉ္စု
ကဿ၊ လဲပြီးသောမြွေရေ၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဝိလိကရုဏ္ဍကဿ၊ မြွေ
ထည့်သောပခြုပ်၏။ နနာမံ၊ အမည်မဟုတ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဟိကဉ္စု
ကော၊ မြွေရေလဲသည်၊ အဟိနာ၊ မြွေနှင့်၊ သဒိသောဝ၊ တူသည်သာလျှင်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြွေရေလဲဥပမာ၌၊ ပုရိသောအဟိကရုဏ္ဍာဥဒ္ဓ
ရေယျာတိ၊ ပုရိသောအဟိကရုဏ္ဍာဥဒ္ဓရေယျဟူ၍၊ ဟတ္ထေန၊ ထောက်ရှု
၏လက်ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓရမာနောဝိယ၊ ထုတ်သကဲ့သို့၊ ကိဉ္ဇာဝိဒဿိတော၊ အကယ်
၍ကား- ပြတော်မူအပ်၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ပြတော်မူ အပ်သော်လည်း။
ဝိတ္ထနေဝ၊ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဿစ၊ ထိုမြွေကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓရဏံ၊ ထုတ်ခြင်း
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယံအဟိနာမ၊ ဤမြွေမည်သည်
ကား၊ သုဇာတိယံ၊ မိမိဇာတ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကဗ္ဗန္တ
ရံဝါ၊ ထုံးကြားကိုလည်းကောင်း၊ ရုက္ခန္တရံဝါ၊ သစ်ပင်ကြား ကိုလည်း

ကောင်း၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍ တစတော၊ မိမိ၏အရေဟောင်းမှ၊ သရီရနိက္ကမ နပ
ယောဂသင်္ခါတေန၊ ကိုယ်ကိုငင်ခြင်းလုံ့ လဟုဆိုအပ်သော၊ ထာမေန၊ အ
စွမ်းဖြင့်၊ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ခါဒမာနံဝိယ၊ ကိုက်ခဲဘိသကဲ့သို့၊ ပုရာဏတံ၊
မိမိ၏အရေဟောင်းကို၊ ဖိရုစ္ဆန္တော၊ စက်ဆုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမဟိကာရဏဟိ၊ ဤအ
ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ ကမ္မကံ၊ အရေဟောင်း
ကို၊ ဟောတိ၊ စွန့်၏၊ တတော၊ ထိုလေးပါးသောအကြောင်းမှ၊ အညေန၊ တ
ပါးသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓရိထုံ၊ အရေဟောင်းမှမြွေကိုထုတ်ခြင်းငှါ၊ န
သက္ကာ၊ မကတ်ကောင်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စိတ္တေန၊ ယောကျ်ားစိတ်ဖြင့်၊
ဥဒ္ဓရဏံ၊ အရေဟောင်းမှမြွေကိုထုတ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ချည်၍၊ ဣဒံစနံ၊
ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်း၏၊ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်၊ မုဗ္ဗာဒိသဒိ
သံ၊ ဖြုတ်မြှောက်အစရှိသည်နှင့်တူ၏၊ နိဗ္ဗိတရူပံ၊ ဘန်ဆင်း အပ်သောရုပ်
သည်၊ ဤသိကာဒိသဒိသံ၊ အတန်အစရှိသည်နှင့်တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤ
သို့ဆိုအပ်ပြီးသောစကားသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုံးပါးသောဥပမာ၌၊ ဩပဗ္ဗသံ
သန္ဓနံ၊ ဥပမာနှင့်ဥပမေယျကိုနှိုးနှောကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း။ ၊

ပန၊ ဂန္ထဂရုကိုပယ်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဘိညာကထာ၌၊ နိဗ္ဗာနဝိဝာနဉ္စ၊
ဘန်ဆင်းရာသောအစီအရင်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရတော၊ နောက်မှ၊ ဣဒ္ဓိဝိ
ဝေဒိပဉ္စအဘိညာကထာစ၊ ဣဒ္ဓိဝိဝေဒိအစရှိသောငါးပါးသောအဘိညာဉ်ကို
ပြဆိုရာ စကားရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသောအ
ခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝိတ္ထာရိတာ၊ ချဲ့အပ်ကုန်
ပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဂုတ္တနယေနော၊
ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ အထူးကိုဆို
ဦးအံ့၊ ဥပမာမတ္တမေဝ၊ ဥပမာမျှသာလျှင်၊ ဣမ၊ ဤပပဉ္စသုဒ္ဓနိအမည်ရှိ
သောမဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ၌၊ အဓိကံ၊ လွန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာ၌၊ ဆေ
ကကုမ္ဘကာရာဒယောဝိယ၊ တတ်သိလိမ္မာသောအိုးထိန်းသည်ယောကျ်ား
အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ဣဒ္ဓိဝိဥပဇာဏလာဘိ၊ ဣဒ္ဓိဝိဥပဇာဏကိုရသော၊ ဘိက္ခု
ရဟန်းသည်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ သုပရိကမ္ဘကာတမတ္တိကာဒယောဝိယ၊
ကောင်းစွာ-အပြေအပြစ်ပြုအပ်သောမြေညက်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ဣဒ္ဓိဝိ
ဥပဇာဏံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဥပဇာဏကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတာဝနနိကာတိ
အာဒိကရုဏံဝိယ၊ အလိုရှိတိုင်း-အလိုရှိတိုင်းသော-ခွက်အထူး အစရှိ

သည့်ကိုပြုခြင်းကိုကဲ့သို့။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိကုပ္ပနံ၊ တန်ခိုး
တန်ဆင်းခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣဓာပိ၊ ဤဣဒ္ဓိဝိဓကထာ၌လည်း၊ ဝိဇ္ဇာ
ဝသိတာဝသေနေဝ၊ လေ့လာ အပ်ပြီးသော-ဝသိတော်၏ အတွင်းအား
ဖြင့်သာလျှင်၊ အဘိညာဓေါသာနပါရမိပတ္တတာ၊ အဘိညာဓေါသာနပါရ
မိပတ္တမည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣတော၊ ဤဣဒ္ဓိဝိဓက
ထာမှ၊ ပရေသု၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ အဘိညာ
သု၊ အဘိညာဉ်တို့၌၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဘိညာဓေါသာန ပါရမိပတ္တ
တာ၊ အဘိညာဓေါသာနပါရမိပတ္တမည်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ
အပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုနောက်ဖြစ်ကုန်သောလေးပါးကုန်သောအဘိညာဉ်တို့တွင်၊
ဒိဗ္ဗသောတဓာတုဥပမာယံ၊ ဒိဗ္ဗသောတဓာတုအဘိညာဉ်၏ဥပမာ၌၊ သင်္ခ
ဓမ္မောတိ၊ သင်္ခဓမ္မောဟူသည်ကား၊ သင်္ခ၊ ခရုသင်းတို့ကို၊ ဓမ္မကော၊ မှတ်
တတ်သောသူတည်း၊ အပ္ပကသိရေနောဝါတိ၊ အပ္ပကသိရေနောဟူသည်
ကား၊ နိရုက္ခနေဝ၊ ဆင်းရဲမရှိသဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိညာပေယျာတိ၊ ဝိညာပေယျ
ဟူသည်ကား၊ ဇာနာပေယျ၊ သိစေရာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်
၏ဥပမာ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စာတုဒ္ဓိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို၊ ဝိညာပေန္တေ၊
သိစေတတ်သော၊ သင်္ခဓမ္မက၊ ခရုသင်းမှတ်တတ်သောသူသည်၊ အယံ
သင်္ခသဒ္ဓေါ၊ ဤခရုသင်းသံသည်၊ ပာတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေတ္တိပေန္တော
နံ၊ မှတ်တတ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ တဿသင်္ခသဒ္ဓဿ၊
ထိုခရုသင်းသံ၏၊ အာဝိဘူတကာလောဝိယ၊ ထင်ရှားဖြစ်သောအခါကိုကဲ့
သို့၊ ယောဂိနော၊ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နုရသန္တိကတောဒါနံ၊ အဝေးအနီး
အပြားရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာနံ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓါနုဉ္ဇေဝ၊ အသံတို့၏
လည်းကောင်း၊ မာနုဿကာနံ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓါနုဗ္ဗ၊ အသံတို့၏
လည်းကောင်း၊ အာဝိဘူတကာလော၊ ထင်ရှားဖြစ်သော အခါကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော
မှတ်အပ်၏၊ စေတောပရိယဉာဏဥပမာယံ၊ စေတောပရိယဉာဏ်၏ဥပမာ
၌၊ ဒဟရောတိ၊ ဒဟရောဟူသည်ကား၊ တရုဏော၊ ငယ်နု၏၊ ယုဝါတိ၊
ယုဝါဟူသည်ကား၊ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊
မဏ္ဍနကဇာတိကောတိ၊ မဏ္ဍနကဇာတိကော-ဟူသည်ကား၊ ယုဝါ၊ ပျို
သည်၊ သမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ အလသိယော၊ ဖျင်းရိသည်၊ ကိလိဋ္ဌ
ဝတ္ထသုရိရော၊ ညစ်နွမ်းသောအဝတ်ကိုဝတ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ အလခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မဏ္ဍနကပကတိကော၊ တန်ဆာ

ဆင်တတ်သောသဘောရှိ၏။ ဒိဝသဿ၊ နေ့၏။ နွေတယောဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်
သုံးကြိမ်တို့ပတ်လုံး။ နှာယိတွာ၊ ရေချိုး၍။ သုဒ္ဓဝတ္ထ ပရိဒဟနအလင်္ကာရ
ကရုဏာသိလော၊ စင်ကြယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်တတ်သောအလေ့-တန်
ဆာဆင်တတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ သကဏိကန္တိ၊ သကဏိကံဟူသည်ကား။ ကာဠတိလက
ဝက်မုခဒုသိပိဋ္ဌကာဒိနံ၊ နှင်းစေ့-ပမာဏရှိသော မွှေမည်းမွှေဖြူ ညှင်းပြောက်
ဝက်ခြင်-အစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရေန၊ တပါးပါးဖြင့်၊ သဒေါသံ၊ အ
ပြစ်ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစေတောပရိယဉာဏကထာ၌၊ မုခနိမိတ္တံ၊ မျက်နှာရိပ်ကို
ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ မုခဒေါသော၊
မျက်နှာ၌ အပြစ်ရှိခြင်းမျက်နှာ၌အပြစ်မရှိခြင်းသည်။ ပါကဇော၊ ထင်ရှား
သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ စေတောပရိယ
ဉာဏာယ၊ စေတောပရိယဉာဏ်ဖြင့်၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို။ အဘိနိဟရိတွာ၊ ရှေး
ရှုဆောင်၍။ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပရေသံ၊
သူတပါးတို့၏။ သောဠသဝိဓံ၊ တဆွဲခြောက်ပါးအပြားရှိသော။ မိတ္တံ၊ မိတ်
သည်။ ပါကဠံ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
အပ်၏။ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉ္စပမာဒိသု၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉ္စပမာအစရှိသည်တို့၌၊ ယံဝ
စနံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဘွင့်ဆိုအပ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော
စကားကို။ မဟာအဿပုရေ၊ မဟာအဿပုရသုတ်၌၊ ပုတ္တမေဝ၊ ဘွင့်ဆို
အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

အယံခေါဉဒါယိပဉ္စမေဝေဓ္မောတိ၊ အယံခေါဉဒါယိပဉ္စမေဝေဓ္မောဟူ
သည်ကား။ ဧကေနဝိသတိပဗ္ဗာနိ၊ တခုယုတ်နှစ်ဆယ်သော အစပ်အဆစ်
တို့ကို။ ပဋိပဒါဝသေန၊ သမထဝိပဿနာမဂ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧကံဓမ္မံ၊
တခုသောတရားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဉ္စမေဝေဓ္မောတိ၊ ပဉ္စမေဝေဓ္မောဟူ၍၊
ပုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ၊ ဉပမာဖြင့်ထင်ရှားပြဦးအုံး၊ အဋ္ဌကနာဂရ
သုတ္တေ၊ အဋ္ဌကနာဂရသုတ်၌၊ ဧကာဒသပဗ္ဗာနိ၊ တဆွဲတခုသော အစပ်အ
ဆစ်တို့ကို။ ပုစ္ဆာဝသေန၊ ပုစ္ဆာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသော
တရားကို။ ကထောယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ဤအတူ၊ ဣဓ၊ ဤမဟာ
သကုလုဒါယိသုတ်၌၊ ဧကေနဝိသတိပဗ္ဗာနိ၊ တခုယုတ်နှစ်ဆယ်သောအစပ်
အဆစ်တို့ကို။ ပဋိပဒါဝသေန၊ သမထဝိပဿနာမဂ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဧကော၊ တခုသော၊ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ကထော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိ
တဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ပန၊ အဘိညာဓေါသာနပါရမိပတ္တကိုဆိုပြီးအုံး၊ ဧကု

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၇-မဟာသကုလုဒါပီသုတ်၊ ၈၃

နဝိသတိယာ၊ တခုယုတ်နှစ်ဆယ်သော၊ ဣမေသုပဗ္ဗေသုစ၊ ဤအစပ် အ
ဆစ်တို့တွင်လည်း၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
ကောဋ္ဌာသေသု၊ ကောဋ္ဌာသတို့၌၊ ဝိပဿနာဉာဏေစ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၌
လည်းကောင်း၊ အာသဝက္ခယဉာဏေစ၊ အာသဝက္ခယ ဉာဏ်၌လည်း
ကောင်း၊ အရဟတ္တဝသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိညာ
ဝေါသာနပါရမိပတ္တတာ၊ အဘိညာဝေါသာန ပါရမိပတ္တမည်သည်၏အ
ဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သေသေသု၊ တွင်းကုန်သောအဘိဘာယတ
နအစရှိသောတဆွဲတပါးသောကောဋ္ဌာသတို့၌၊ ဝိဇ္ဇန္တဝဘိဘာဝဝသေန၊
လေ့သာအပ်ပြီးသော ဝဘိဘော်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိညာဝေါသာန
ပါရမိပတ္တတာ၊ အဘိညာဝေါသာန ပါရမိပတ္တမည်သည်၏ အဖြစ်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊ တွင်းကျန်သောစကားသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊
အလုံးစုံသောအရာ၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သည်လျှင် မဟာသကုလုဒါပီသုတ်၏ အခွင့်အပြီးတည်း၊ သတ္တမံ၊
ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ မဟာသကုလုဒါပီသုတ္တံ၊ မဟာသကုလုဒါပီသုတ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၈-သမဏမုဏ္ဍိကသုတ်၊

☞ ဧဝံမေသုကန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ သမဏမုဏ္ဍိက
သုတ္တံ၊ သမဏမုဏ္ဍိကသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသမဏမုဏ္ဍိက သုတ်၌၊
ဥဂ္ဂါဟမာနောတိနာမံ၊ ဥဂ္ဂါဟမာနောဟူသော ဤအမည်သည်၊ တဿ
ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ထိုပရိဗိုဇ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ သုမနောတိ၊ သုမနောဟူ
သောဤအမည်သည်၊ ပကတိနာမံ၊ ပြကတေ သောအမည်တည်း၊ ပန၊ ဥဂ္ဂါ
ဟမာနမည်ခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကိဉ္စိကိဉ္စိ၊ မိုးစဉ်းမိုးစဉ်းမျှ၊ ဥဂ္ဂ
ဟိတုံ၊ မိမိသင်ခြင်းငှါရင်း၊ ဥဂ္ဂါဟေတုံ၊ သူတပါးကိုသင်စေခြင်းငှါရင်း၊
သမတ္ထတာယ၊ စွမ်းနှိုင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဂ္ဂါဟမာနောတိ၊ ဥဂ္ဂါဟ
မာနဟူ၍၊ နံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ကို၊ သဇ္ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဆရာရှိသော
စရပ်၌၊ သမယံ၊ အယူကို၊ ပဝေန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ပြော
ဆိုရာဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ သမယပဝါဒကံ၊ သမယပဝါဒကမည်၏၊
တသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌၊ စက္ကိတာရုက္ခပေါက္ခရသဘတိပ္ပာသုတယော၊ စက္ကိ
ပုဏ္ဏား-ဝံ၊ ရုက္ခပုဏ္ဏား-ပေါက္ခရသဘတိပုဏ္ဏားအစရှိကုန်သော၊ ပြာဟ္မ

၈၄ မဏိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကာစ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ နိဂဏ္ဌာစ၊ နိဂဏ္ဌတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ စေလကပရိဗ္ဗာဇကာဒယော၊ စေလကပရိဗ္ဗိဒ်အစရှိကုန်သော၊
 ပဗ္ဗဇိတာစ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္နိပတိတွာ၊ ရဝေးကုန်၍၊
 အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိ-မိမိ၏၊ သမယံ၊ အယူကို၊ ပဝဇန္တိကထေန္တိ ကိရ၊
 ပြောဆိုကုန်သတတ်၊ ဒိပေန္တိ ကိရ၊ ပြကုန်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သောအာရာမော၊ ထိုအာရာမ်ကို၊ သမယပ္ပဝါဒကောတိ၊ သမယပ္ပဝါ
 ဒကဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သွေဝသောဝေအာရာမော၊ ထိုအာရာမ်မည်
 သည်ပင်လျှင်၊ တိန္ဒုကာစိရသင်္ခါတာယ၊ တိန္ဒုကာစိရဟုဆိုအပ်သော၊
 တိဗ္ဗရသကရက္ခပန္နိယာ၊ တည်ပင်အစဉ်၏၊ ပရိက္ခိတတ္တာ၊ ရံအပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တိန္ဒုကာစိရံ၊ တိန္ဒုကာစိရမည်၏၊ ပန၊ ဧကသာလမည်
 ကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအာရာမ်၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဌမံ၊
 ရှေးဦးစွာ၊ ဧကော၊ တခုသော၊ သာလာ၊ စရပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ မဟာပုညံ၊ ကြီးသော-ဘုန်းရှိသော၊ ပေါဠပါဒပရိဗ္ဗာဇ
 ကံ၊ ပေါဠပါဒပရိဗ္ဗိဒ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ သာလာ
 စရပ်တို့ကို၊ ကတာ၊ ဆောက်လုပ် အပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကံ၊
 တဆောင်သော၊ တမေဝသာလံ၊ ထိုစရပ်ကိုပင်လျှင်၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်း
 ပြု၍၊ လဒ္ဓမာနဝသေန၊ ရအပ်သောအမည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧကသာလ
 ကောတိ၊ ဧကသာလကောဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ မလ္လိကာယအာရာ
 မောဟူသောပုဒ်၏အတွင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော
 ပသေနဒိရဉ္ဇော၊ ပသေနဒိမင်း၏၊ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရား၏၊ ဥယျာနဘူတော၊
 ဥယျာဉ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ သောအာရာမော၊ ထိုအာရာမ်သည်၊ ပုပ္ဖဗလသန္တန္တော
 အပွင့် အသီးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော၊ အာရာမော၊ အာရာမ်တည်း၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ဣဒိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ မလ္လိကာယအာ
 ရာမောတိ၊ မလ္လိကာယအာရာမောဟူ၍၊ သင်္ခါ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊
 ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ သမယပ္ပဝါဒကော၊ အယူကို
 ပြောဆိုရာဖြစ်သော၊ တိန္ဒုကာစိရေ၊ တည်ပင်စဉ်အာရာမ်ရှိသော၊ ဧကသာ
 လကော၊ တဆောင်သော စရပ်ရှိသော၊ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏၊
 တသ္မိံ အာရာမေ၊ ထိုအာရာမ်၌၊ ပဒိုဝသတိတိ၊ ပဒိုဝသတိဟူသည်ကား၊
 ဝါသယာသုတာယ၊ နေခြင်း၌ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝသတိ၊
 နေ၏၊ ဒိဝါဒိဝသတိ၊ ဒိဝါဒိဝသဟူသည်ကား၊ ဒိဝသဿ၊ နေ၏၊ ဒိဝါ
 နာမ၊ နေမည်သည်ကား၊ မဇ္ဈိနာတိက္ကမော၊ မွန်းတည့်ခြင်းကို နှုတ်သော

အခါတည်း၊ ဒိဝသသပိ၊နေ၏လည်း၊ ဒိဝါဘူတေ၊ နေ့ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
အုတိက္ကန္တမတ္တေ၊ လွန်ကာမျှဖြစ်သော၊ တသ္မိမတ္တိန္ဒြိယေ၊ ထိုမွန်းတည့်
သောအခါ၌၊ နိက္ခမတိ၊ထွက်ခဲ့၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊
အနက်တည်း၊ ပဋိသလ္လိနနာတိ၊ ပဋိသလ္လိနော ဟူသည်ကား၊ တတော
တတောရူပါဒိဂေါစရတော၊ ထိုထိုရူပါရုံအစရှိသောအာရုံမှ၊ ဝိတ္တံ၊ဝိတ်
တော်ကို၊ပဋိသံဟရိတွာ၊ရုံးစု၍၊လိနော၊ကိန်းအောင်းတော်မူ၏၊ ဈာနရတိ
သေဝနဝသေန၊ဈာန်ဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းကိုမှီဝဲသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဧကီ
ဘာဝံ၊ကိုယ်တော်ထည်း၏အဖြစ်သို့၊ဂတော၊ရောက်တော်မူ၏၊မနောဘာဝ
နိယာနန္တိ။ မနောဘာဝနိယာနံဟူသည်ကား၊ မနဝဇုနကာနံ၊ဝိတ်နှလုံးကို
ပွားစေတတ်သောရဟန်းတို့ကို၊ယေစ၊အကြင်တရားတို့ကိုလည်း၊အာဝဇ္ဇ
တော၊ဆင်ခြင်သော၊ မနသိကရောတော၊နှလုံးသွင်းသောသူ၏၊ဝိတ္တမတ္တံ၊
ဝိတ်မျှသည်၊ ဝိနိဝရဏံ၊ဝိတ်ပင်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဥန္တမတိ၊
တက်ကြွ၏၊ ဝဇုတိ၊ သဒ္ဓါတရားပွားများ၏၊ ယာဝတာတိ၊ ယာဝတာဟူ
သည်ကား၊ ယတ္ထကာ၊အကြင်မျှလောက်၊ အယံတေသံအညတရောတိ၊
အယံတေသံအညတရောဟူသည်ကား၊ အယံ၊ဤပဉ္စကင်္ဂအမည်ရှိသော
လက်သွားကြီးသည်၊ တေသံ၊ထိုရှင်ဂေါတမ၏ တပည့်ဖြစ်သောလူတို့
၏၊အတ္တန္တရော၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော၊ ဧကော၊တယောက်သော၊ သာဝ
ကော၊တပည့်တည်း၊အပ္ပေဝနာမာတိ၊အပ္ပေဝနာမဟူသည်ကား၊ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမနံ၊ပဉ္စကင်္ဂလက်သွားကြီး၏ ဆည်းကပ်ခြင်း
ကို၊ပတ္တယမာနော၊တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊တရားစကားကိုဆို၏၊
ပန၊ ဂန္တိဂရုကိုပယ်ဦးအံ့၊ပတ္တနာကာရဏံ၊တောင့်တခြင်း၏ အကြောင်း
ကို၊သန္ဓကသုတ္တေ၊သန္ဓကသုတ်၌၊ ဂုတ္တမေဝ၊ ဘွဲ့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်သာ
လျှင်တည်း။ ။

ဧတဒဂေါစာတိ၊ ဧတဒဂေါစဟူသည်ကား၊ အယံဂဟပတိ၊ ဤသူ
ကြွယ်သည်၊ဒန္တပညော၊နို့ နှေးသောပညာရှိ၏၊ဓမ္မကာထာယ၊တရားစကား
ဖြင့်၊နံ၊ထိုပဉ္စကင်္ဂအမည်ရှိသော လက်သွားကြီးကို၊သင်္ဂဏိတွာ၊သင်္ဂြိုဟ်
ခြီးမြှောက်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သာဝကံ၊တပည့်ကို၊ ကရိသသင်၊ငါဖြစ်
အောင်ပြုအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မညမာနော၊မှတ်သင်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတံစတူဟိ
ခေါတိအာဒိဝစနံ၊ ဤစတူဟိခေါဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အဂေါစ၊
ဆို၏၊ တတ္ထ၊ထိုစတူဟိခေါအစရှိသောပါဌ၌၊ ပညပေမိတိ၊ပညပေမိဟူ
သည်ကား၊ ဒေသံမိ၊ပြု၏၊ ဌပေမိ၊ထား၏၊ သမ္ပန္နကုသယန္တိ၊သမ္ပန္နကု

၈၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

၈၆

သလံဟူသည်ကား၊ ပရိပုဏ္ဏကုသလံ၊ ပြည့်စုံသောကုသိုလ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 ဟူ၍၊ ပရမကုသလန္တိ၊ ပရမကုသလံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမကုသလံ၊ မြတ်
 သောကုသိုလ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အယောဇ္ဈန္တိ၊ အယောဇ္ဈံဟူသည်
 ကား၊ ဝါဒယုဒ္ဓေန၊ အယူတည်းဟူသော-စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်၊ ယုတ္တိတွာ၊ စစ်
 ထိုး၍၊ စာလေတုံ၊ ထွပ်ရှားခြင်း၌၊ အသက္ကုဏေယျံ၊ မတတ်နိုင်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အစလံ၊ မထွပ်ရှားသော၊ နိက္ကမံ၊ သွားခြင်းမရှိသော၊ ထိရံ၊
 မြဲမြံ ခိုင်ခံ့သော ယောကျ်ား ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ပညပေမိ၊ ပရိဗုဒ္ဓိပညတ်၏၊
 နကရောတိတိ၊ နကရောတိဟူသည်ကား၊ အကရဏမတ္တမေဝ၊ မပြုကာမျှ
 ကိုသာလျှင်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ပန၊ အနွယဌတပါး-ဗျုတ်ရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊
 ဤနကရောတိ ဟူသောပါဌ၌၊ သံဝရပဟာနံဝါ၊ သံဝရပဟာနံကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပဋိသေဝနပဟာနံဝါ၊ ပဋိသေဝနပဟာနံကိုလည်းကောင်း၊ နဝဒ
 တိ၊ မဆိုးသေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောနာသာသတိ-နသင်္ကပ္ပတိ-နအာဇီ
 ဝတိဟူသော ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသေဝဇ္ဇဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ န
 ယော၊ နည်းတပါးကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နေဝအာဘိနန္ဒိတိ၊ နေဝအာဘိ
 နန္ဒိဟူသည်ကား၊ တိတ္ထိယာနာမ၊ တိတ္ထိတို့မည်သည်ကား၊ ဇာနိတွာပိ၊ သိ၍
 လည်းကောင်း၊ အဇာနိတွာပိ၊ မသိမူ၍လည်းကောင်း၊ ယံဝါတံဝါ၊ ဟူးဟူး
 ငြားငြားသောစကားကို၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊
 မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ နာဘိနန္ဒိ၊ ဝန်မခံ၊ နပဋိက္ခောသိတိ၊ နပဋိက္ခောသိဟူ
 သည်ကား၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်အား၊ အနုလောမံဝိယ၊ လျော်ပတ်
 သကဲ့သို့၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပသန္နာကာရံဝိယ၊ ကြည်ညိုသော
 အခြင်းအရာကဲ့သို့၊ ဝဒတိ၊ ပြောဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊ မှတ်ထင်
 သည်ဖြစ်၍၊ နပဋိသေဝေတိ၊ မတားမြစ်၊ ယထာဥဂ္ဂါဟမာနဿာတိ၊ ယထာ
 ဥဂ္ဂါဟမာနဿဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တဿ
 ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ထိုဥဂ္ဂါဟမာနပရိဗုဒ္ဓိ၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ သန္တေ၊ ရအပ်သည်ရှိသော်၊ ဥတ္တာန
 သေယျကော၊ ပက်လက်အိပ်တတ်ကာမျှဖြစ်သော၊ ကုမာရော၊ သတို့သား
 ငယ်သည်၊ အယောဇ္ဈသမဏောထိရသမဏော၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သောရဟန်း
 သည်၊ ဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မယံပန၊ ငါတုရားတို့မှာမူကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 နဝဒါမ၊ ဟောတော်မူကုန်၊ ဣတိဗျမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒွိပေတိ၊ ပြတော်
 မူ၏၊ ကာယောတိဝိနဟောတိတိ၊ ကာယောတိဝိ-နဟောတိဟူသည်ကား၊
 သကကာယောတိဝိ၊ မိမိကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပရကာယောတိဝိ၊ သူ

တပါးကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝိသေသဉာဏ်ထူးသော ဉာဏ်သည်။ နုဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။

အညတြဖန္ဒိတမတ္တာတိ၊ အညတြဖန္ဒိတမတ္တာဟူသည်ကား၊ ပစ္စတ္တရဏော၊ အိပ်ရာလွှမ်း၌၊ ဝလိသမ္ဗုဿနဝါ၊ အတွန့်အလိပ်၏အဝွေ့ကြောင့် ၎င်း၊ မဂ်ိလဒဋ္ဌနဝါ၊ ကြမ်းပိုး၏ ကိုက်ခဲခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာယဖန္ဒနမတ္တံနာမ၊ ကိုယ်၏ တုန်လှုပ်ခြင်း မျှမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုကိုယ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းမျှမည်သည်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ကာယောန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ကရဏာကမ္မံနာမ၊ ပြုအပ်သောအမှုမည်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တစ္စိ၊ ထိုအမှုသည်လည်း၊ ကိလေသသဟဂတစိတ္တေနဝ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတည်းဟူသောကိလေသာနှင့် တကွဖြစ်သောစိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါစာတိဝိနုဟောတိတိ၊ ဝါစာတိဝိနုဟော တိဟူသည်ကား၊ မိစ္ဆာဝါစာတိဝိ၊ မိစ္ဆာဝါ စာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သမ္မာဝါစာတိဝိ၊ သမ္မာဝါစာဟူ၍လည်းကောင်း၊ နာနုတ္ထိ၊ အထူးသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ရောဒိတမတ္တာတိ၊ ရောဒိတမတ္တာဟူသည်ကား၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဖိစန္ဒာဝိပါသာပရေတဿ၊ ထမင်းမွတ်ခြင်း-ရေခိပ်ခြင်းသည်-နှိပ်စက်အပ်သောသူငယ်အား၊ ရောဒိတမတ္တံ၊ ပိုခြင်းမျှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တစ္စိ၊ ထိုပိုခြင်းမျှသည်လည်း၊ ကိလေသသဟဂတစိတ္တေနဝ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းဟူသော- ကိလေသာနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သကံပ္ပေတိ၊ သကံပ္ပေတိဟူသည်ကား၊ မိစ္ဆာသကံပ္ပေတိဝိ၊ မိစ္ဆာသကံပ္ပဟူ၍လည်းကောင်း၊ သမ္မာသကံပ္ပေတိဝိ၊ သမ္မာသကံပ္ပဟူ၍လည်းကောင်း၊ နာနုတ္ထိ၊ အထူးသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိကုဇိတမတ္တာတိ၊ ဝိကုဇိတမတ္တာဟူသည်ကား၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဝိကုဇိတမတ္တံ၊ အောက်ခွေကာမျှသည်၊ နဿရနိတမတ္တံ၊ အသံကိုမဆောင်ခြင်းမျှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗဟရုက္ခမာရကာနံ၊ ငယ်ကုန်သော သတ္တိသားတို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်သည်၊ အတိတာရမ္မဏံ၊ အတိတ်လျှင် အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဝုတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ နိရယတော၊ ငရဲမှ၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သောသူငယ်တို့သည်၊ နိရယဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ သရိတွာ၊ အောင်မှ၍၊ ရောဒန္တိ၊ ပိုကုန်၏။ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ရွာမှ၊ အာဂတာလာကုန်သောသူငယ်တို့သည်၊ ဒိဗ္ဗသုခံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာကို၊ သရိတွာ၊ အောင်မှ၍၊ ဟသန္တိ၊ ရယ်ရွှင်ကုန်၏။ တစ္စိ၊ ထိုပိုခြင်း-ရယ်ရွှင်ခြင်းသည်လည်း၊ ကိလေသသဟဂတစိတ္တေနဝ၊ ကိလေသာနှင့်တကွဖြစ်သော-စိတ်ဖြင့်

၈၈ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတိယတွဲ၊

သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အာဇီဝေါတိ၊အာဇီဝေါဟုသည်ကား၊ မိစ္ဆာဇီဝေါတိ၊မိစ္ဆာဇီဝဟူ၍လည်းကောင်း၊ သမ္မာဇီဝေါတိ၊ သမ္မာဇီဝဟူ၍လည်းကောင်း၊နာနတ္ထံ၊ အထူးသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အညတြိမာတုထညာတိ၊အညတြိမာတုထညာဟုသည်ကား၊ ထညစောရဒါရကာနာမ၊ နို့၊ကိုခိုးတတ်သောသူငယ်တို့မည်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ မာတရိ၊အမိသည်၊ ခီရံ၊နို့ရည်ကို၊ ပါယန္တိယာ၊ စို့စေသည်ရှိသော်၊ အဝိဝိတွာ၊မစို့မူ၍၊မာတု၊အမိ၏၊အညာဝိတိတကာလေ၊ အမိသည်တပါးကိုစီရင်သောအခါ၌၊ ဝိဠိပဿေန၊ ကျောက်ကုန်းနံပါးဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာထည့်၍၊ထည့်၊နို့ရည်ကို၊ ဝိဝန္တိ၊ စို့ကုန်၏၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော မိစ္ဆာဇီဝကို၊မုဉ္ဇိတွာ၊လွှတ်၍၊အညော၊ တပါးသော၊ မိစ္ဆာဇီဝေါ၊မိစ္ဆာဇီဝသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊အယဓိ၊ဤမိစ္ဆာဇီဝသည်လည်း၊ ကိလေသ သဟဂတဝိတ္တနေဝ၊ ကိလေသနှင့်တကွဖြစ်သော-ဝိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ဒဿတိ၊ပြ၏။

ဧဝံ၊ဤသို့၊ပရိဗ္ဗာဇကဝါဒံ၊ပရိဗိုဇ်၏အယူကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ပယ်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သယံ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ သေခဘူမိယံ၊ သေခဘူမိ၌၊မာတိကံ၊မာတိကာကို၊ဌပေဇ္ဇော၊ ထားတော်မူလိုရကား၊ စတုဟိခေါအဟန္တိ အာဒိ၊ စတုဟိခေါ-အဟံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစတုဟိခေါအဟံအစရှိသောပါဌ၌၊ သမဓိဂယှတိဌတိတိ၊သမဓိဂယှတိဌတိဟုသည်ကား၊ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍၊ တိဌတိ၊တည်၏၊ နကာယေနပါပကမ္မန္တိအာဒိသု၊ နကာယေနပါပကမ္မံဤသို့အစရှိသောပါဌ်ရပ်တို့၌၊အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဣဒါနာဂုစ္စမာနနယေန၊ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊အကရဏမတ္တမေဝ၊မပြုကာမျှသည်သာလျှင်၊န၊မဟုတ်သေးပန၊စင်စစ်သော်ကား၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤကိုယ်ဖြင့်မကောင်းမှုကိုမပြုရာ၌၊ သံဝရပဟာနပဋိသင်္ခံ၊ သံဝရပဟာန- ပဋိသင်္ခပဟာနကို၊ပညပေတိ၊ပညတံတော်မူ၏၊တံ၊ ထိုသေခပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ဧဝံ၊ဤသို့နကာယေနပါပကမ္မံအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ပန၊အနွယဌတပါးမျှတိရိက်ကိုဆိုဦးအံ့၊နစေသမ္ပန္နကုသလန္တိ အာဒိ၊နစေသမ္ပန္နကုသလံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ဝိကာသဝံ၊ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ရတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ အသေက္ခဘူမိယံ၊ အသေက္ခဘူမိ၌၊ မာတိကံ၊မာတိကာကို၊ ဌပေဇ္ဇော၊

၁၈

ထေးတော်မူလိုရကား၊ ဒေသဟိခေါအဟန္တိ အာဒိ၊ ဒေသဟိခေါအဟံဉ္စိသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒေသဟိခေါအဟံ
 အစရှိသောပါဌ၌၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပဒါနိ၊ ပုဒ်တို့ကို၊ နိဿာယ၊
 ဖြစ်၍၊ ဇွေနှစ်ပါးကုန်သော၊ ပဌမစတုတ္ထာ၊ ပဌမစတုတ္ထတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဌဝိတာ၊ ထေးအပ်ကုန်၏၊ ဧကံပဒံ၊ တပါးသောပုဒ်ကို၊
 နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဇွေနှစ်ပါးကုန်သော၊ ပဋ္ဌိမစတုတ္ထာ၊ ပဋ္ဌိမစတုတ္ထတို့ကို၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဌဝိတာ၊ ထေးအပ်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤမာတိ
 ကာသည်၊ သေခဏမိယံ၊ သေခဏ၌၊ အာဂတာ၊ လာသော၊ မာတိကာ၊ မာတိ
 ကာတည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံမာတိကံ၊ ထိုမာတိကာကို၊ ဝိဘဇန္တော၊ ဝေသာနိ
 တော်မူလိုသောကြောင့်၊ ကတမေဓထပတိ အကုသလသိလာတိအာဒိ၊
 ကတမေဓထပတိအကုသလသိလာဉ္စိသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကတမေဓထပ
 တိအကုသလသိလာအစရှိသောပါဌ၌၊ သရာဂန္တိ၊ သရာဂ်ဟူသည်ကား၊
 အဋ္ဌပိဓလောဘသဟဂတံ၊ ရှစ်ပါးသော လောဘ နှင့်တကွ ဖြစ်သော၊
 ဝိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ သဒေါသန္တိ၊ သဒေါသ်ဟူသည်ကား၊ ပဋိဗ္ဗာသဗ္ဗယုတ္တ
 ဝိတ္တနွယံ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းတည်း၊ သမောဟန္တိ၊
 သမောဟ်ဟူသည်ကား၊ ဝိစိကိန္နု၊ ခွေ သဟဂတဝိတ္တနွယမ္ပိ၊ ဝိစိကိန္နော
 သဟဂတံ-ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတံ စိတ်နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊
 သင့်၏၊ သဗ္ဗာကုသလဝိတ္တာနိပိ၊ အလုံးစုံသော-အကုသိုလ်စိတ်တို့သည်
 လည်း၊ ဝဋ္ဋန္တိ၊ သင့်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ သဗ္ဗာ
 ကုသလေ၊ အလုံးစုံသော-အကုသိုလ်စိတ်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတောသမုဋ္ဌာနာတိ၊ ဣတောသမုဋ္ဌာနာဟူသည်ကား၊
 ဧတေသံ အကုသလသနံ၊ ဤအကုသိုလ်တို့အား၊ ဣတောသရာဂါဒိ ဝိတ္တ
 ဧတာ၊ ဤသရာဂအစရှိသောစိတ်မှ၊ သမုဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိတဿော၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတောသမုဋ္ဌာနာ၊ ဣတောသမုဋ္ဌာနမည်
 ကုန်၏၊ ကုဟိန္တိ၊ ကုဟိဟူသည်ကား၊ ကတရံ၊ အတယ်မည်သော၊ ဌာနံ၊
 အရပ်သို့၊ ပါပုဏိတ္တာ၊ ရောက်၍၊ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမဲ့၊ နိရုဏိန္တိ၊
 ချုပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဧတ္ထေတေတိ၊ ဧတ္ထေတေဟူသည်ကား၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ
 ပတ္တိဖိုလ်ဟူသောအနက်၌၊ ဘုဗ္ဗံ၊ သတ္တဝီဝိတတ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။

၆၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည်။ သောတာပတ္တိ
ဖလေ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပရိပုဏ္ဏံ။ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တံဋ္ဌာ
နံ။ ထိုသောတာပတ္တိဖိုလ်တည်းဟူသောအရပ်သို့။ ပတွာ။ ရောက်၍။ အကု
သလသီလံ။ အကုသိုလ်တည်းဟူသောသီလသည်။ အသေသံ။ အကြွင်း
မဲ့။ နိရုဏ္ဏတိ။ ချုပ်၏။ စ။ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ အကုသလသီလန္တိ ဧတံ။ အကု
သလသီလံဟူသော ဤအမည်သည်။ ဒုသီလဿ။ ကိုယ်နှုတ်ကိုကောင်း
စွာမထားနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဓိဝစနံ။ အမည်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ။

အကုသလာနံသီလာနံ နိရောဓယပဋိပဇ္ဇောတိဇ္ဇေ။ အကုသလာနံသီ
လာနံ နိရောဓယပဋိပဇ္ဇော ဟူသောဤပါဌ၌။ ယာဝသောတာပတ္တိမဂ္ဂါ။
အကြွင်းသောတာပတ္တိမဂ်တိုင်အောင်။ နိရောဓယ။ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇော
နာမ။ ကျင့်ဆဲမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပန။ အနွယ်မှတပါး-ဗျုတ်ရိက်ကို
ဆိုပြီးအံ့။ ဖလပတ္တေ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ တေ။
ထိုအကုသိုလ်တို့သည်။ နိရောဓိတာနာမ။ ချုပ်ပြီးသည် မည်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝီတရာဂန္တိ အာဒိဟိ။ ဝီတရာဂ်ဤသို့အစရှိသောပါဌ
တို့ဖြင့်။ အဠာရိမံ။ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော။ ကာမာဝစရကုသလဝိတ္တမေဝ။
ကာမာဝစရကုသိုလ်စိတ်ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိသစ္စံ။
မှန်၏။ ဧတေန။ ဤကာမာဝစရကုသိုလ်စိတ်ကြောင့်။ ကုသလသီလံ။ ကုသိုလ်
သီလသည်။ သမုဋ္ဌာတိ။ ဖြစ်၏။ သီလဝါဟောတိတိ။ သီလဝါဟောတိ
ဟူသည်ကား။ သီလသမ္ပန္နော။ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
ဂုဏသမ္ပန္နောဝ။ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည် သာလျှင်တည်း။ သီလမယောတိ။
သီလမယော ဟူသည်ကား။ ဧတ္တာဝတာ။ ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိသော
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သီလဖြင့်။ အလံ။ တံပြီ။ ဣတော။ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏သီလထက်။ ကိဉ္စိ။ တစ်ခုတစ်ခုသော။ ဥတ္တရိ။ အလွန်။ ကရုဏီယံ။ ပြုစွယ်
ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ သီလမယောဝ။ သီလမယမည်သည်
သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယတ္ထဿတေတိ။ ယတ္ထဿတေဟူသည်ကား။
အရဟတ္တဖလေ။ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောအနက်၌။ ဘုဗ္ဗံ။ သတ္တဝီဝိဘတ်
တည်း။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ အရဟတ္တဖလံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ။ ရောက်၍။
အကုသလသီလံ။ အကုသိုလ်သီလသည်။ အသေသံ။ အကြွင်းမဲ့။ နိရုဏ္ဏ
တိ။ ချုပ်၏။ နိရောဓယပဋိပဇ္ဇောတိဇ္ဇေ။ နိရောဓယပဋိပဇ္ဇော ဟူသော
ဤပါဌ၌။ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ။ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်။ နိရောဓယ။

၃-ပရိဗ္ဗာဓကဝဂ်-ဂ-သမဏမုဏ္ဍိကသုတ်။ ၆၁

ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နောနာမ၊ ကျင့်ဆဲမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အနွယ
မှတပါး-ဗျုတ်စိုက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဗလပတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်
ရှိသော်၊ တေအကုသလသင်္ခါယ၊ ထိုအကုသိုလ် သိလတို့သည်၊ နိရောဓ
တာနာမ၊ ချုပ်ပြီးသည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာမသညာ
ဒီသု၊ ကာမသညာအစရှိသည်တို့တွင်၊ ကာမသညာ၊ ကာမသညာသည်၊
အဋ္ဌလောဘသဟဂတ ဗိတ္တသဟဇာတာ၊ ရှစ်ပါးသော-လောဘသဟ
ဂုဏ်စိတ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတရ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဧစ္စ၊ ရှစ်ပါး
ကုန်သော- ဗျာပါဒသညာ- ဝိဟိံသာသညာတို့သည်၊ ဒေါမနဿသဟ
ဂတစိတ္တဒ္ဓယေန၊ ဒေါမနဿသဟဂုဏ်စိတ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းနှင့်၊ သဟ
ဇာတာ၊ တကွဖြစ်ကုန်၏။ ။

ပဌမဇ္ဈာနန္တိ၊ ပဌမဇ္ဈာနံဟူသည်ကား၊ အနာဂါမိဗလပဌမဇ္ဈာနံ၊ အနာ
ဂါမိဖိုလ်နှင့်တကွဖြစ်သော ပဌမဇ္ဈာနံတည်း၊ ဧတ္ထေတေတိ၊ ဧတ္ထေတေ
ဟူသည်ကား၊ အနာဂါမိဗလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ဟူသော အနက်၌၊ ဘုဒ္ဓံ၊
သတ္တဝီရိဘတ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အနာဂါမိဗလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့
ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အကုသလသင်္ခါယ၊ အကုသိုလ်သင်္ခါယတို့သည်၊ အပရိ
သေသာ၊ အကြွင်းမဲ့၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ နိရောဓယပဋိပန္နောတိဧတ္ထ၊
နိရောဓယပဋိပန္နော ဟူသောဤပါဌ၌၊ ယာဝအနာဂါမိမဂ္ဂါ၊ အနာဂါမိ
မဂ်တိုင်အောင်၊ နိရောဓယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နောနာမ၊ ကျင့်ဆဲမည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အနွယမှတပါး-ဗျုတ်စိုက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဗလပတ္တေ၊
အနာဂါမိဖိုလ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တေအကုသလသင်္ခါယ၊ ထိုအကု
သိုလ်သင်္ခါယတို့သည်၊ နိရောဓတာနာမ၊ ချုပ်ပြီးသည် မည်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နေက္ခမ္မသညာဒယော၊ နေက္ခမ္မသညာ
အစရှိကုန်သော၊ တေဝိ၊ ထိုသညာတို့သည်လည်း၊ အဋ္ဌကာမာဝစရကုသ
လသဟဇာတသညာဝ၊ ရှစ်ပါးသောကာမာဝစရကုသိုလ်နှင့် တကွဖြစ်
ကုန်သောသညာအစရှိသည်တို့သည်သာလျှင်၊ ဧတ္ထေတေတိ၊ ဧတ္ထေတေဟူ
သည်ကား၊ အရဟတ္တဗလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောအနက်၌၊ ဘုဒ္ဓံ၊ သတ္တ
ဝီရိဘတ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒုတိယဇ္ဈာနိကံ၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော၊
အရဟတ္တဗလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ ကုသလသင်္ခါယ၊
ကုသိုလ်သင်္ခါယတို့သည်၊ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမဲ့၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်
၏၊ နိရောဓယပဋိပန္နောတိဧတ္ထ၊ နိရောဓယပဋိပန္နောဟူသောဤပါဌ၌၊
ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်၊ နိရောဓယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊

ပဗ္ဗိပန္နောနာမ။ ကျင့်ဆဲမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အနွယ်မှတစ်ပါး
 ဗျုတ်တိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဗလပတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊
 တေကုသလသင်္ကပ္ပ၊ ထိုကုသိုလ်သင်္ကပ္ပတို့သည်၊ နိရောဓိတာနာမ၊ ချုပ်
 ပြီးသည်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော
 စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အသုံးစုံသောအရာ၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်
 သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သမဏမုဏ္ဍိကသုတ်၏အတွင်းအပြီး
 တည်း။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ သမဏမုဏ္ဍိကသုတ္တံ၊ သမဏ
 မုဏ္ဍိကသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၉-ရူဠသကုလုဒါပီသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ ရူဠသကုလုဒါ
 ပီသုတ္တံ၊ ရူဠသကုလုဒါပီသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုရူဠသကုလုဒါပီသုတ်
 ၌၊ ယဒါပနဘန္တေဘဂဝါတိဣဒံ၊ ယဒါပနဘန္တေဘဂဝါဟူသောဤစကား
 ကို၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သကုလုဒါပီပရိဗ္ဗိတိသည်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကား
 ကို၊ သောတုကာမော၊ နာခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာတော်၌၊ သာလယဘာဝံ၊ တပ်
 နှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသောကြောင့်၊ အာဟ၊
 လျှောက်ဆို၏။ တံယေဝေတ္ထပဗ္ဗိဘာတူတိ၊ တံယေဝေတ္ထ ပဗ္ဗိဘာတူဟူ
 သည်ကား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သောတုကာမော၊ နာခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊
 သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထ၊
 ဤတရားကိုနာလိုရာ၌၊ တုဌေစ၊ သင်သကုလုဒါပီပရိဗ္ဗိတိတို့သည်လည်း၊
 ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်၏၊ ဂေါစရော၊ အာရုံဖြစ်သော၊ ဧကော၊ တစ်သော၊ ပဉ္စော၊
 ပြဿနာသည်၊ ဧကကာရဏံ၊ တစ်သောအကြောင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌာတု၊
 ထင်စေပြီးလော၊ ယထာမံပဗ္ဗိဘာသေယျာတိ၊ ယထာမံပဗ္ဗိဘာသေယျဟူ
 သည်ကား၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ မမ၊ ငါတရား
 ၏၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတော်သည်၊ ဥပဋ္ဌဟေယျ၊ ထင်ရာ၏၊ ဟိ၊
 အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧကေနကာရဏေန၊ တစ်သောအကြောင်းကြောင့်၊
 ကထာယ၊ စကားသည်၊ သမုဗ္ဗိတာယ၊ ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 တော်ကို၊ ဒေသေတု၊ ငါဟောခြင်းငှါ၊ သုခံ၊ လွယ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤ
 အနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြရာ၏၊ တဿမဟိတန္တေတိ၊ တဿမဟိတန္တေဟူ

၃-ပရိဗ္ဗာဓကဝဂ်-၆-စူဠသကုလုဒါပီသုတ်။ ၆၃

သည့်ကား၊ သော၊ ထိုသကုလုဒါပီပရိဗ္ဗိဓိသည့်၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမ၊ ဤအရဟတ္တမဂ်
၌၊ သမေအဘဝိဿာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိ
သော်၊ အယံအက္ခော၊ ဤအနက်သည်။ တေသာဘာသိတဿ၊ ဤပါဠိ၏၊
အက္ခော၊ အနက်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပသဟသံ၊ ဆီမီးတထောင်ကို၊
ဥစ္ဆလာပေတိဝိယ၊ ညှိထွန်းစေဘိသကဲ့သို့၊ ဥစ္ဆလာပေတွာ၊ ညှိထွန်းစေ၍၊
အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ မေ၊ ငါအား၊ ပါကဗ္ဗံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ အကရိဿာ၊ ပြုရာ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသဗလံယေဝ၊ အားတော်ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်၊ အနုဿတိကိရ၊ မပြတ်အောက်မေ့သတတ်၊
တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿမယံတန္တေတိအာဒိံ၊ တဿမယံတန္တေဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတဿမယံတန္တေ
အစရှိသောပါဌ်၌၊ အဟောနန္နာတိ၊ အဟောနန္နဟူသော ဤဝုဒ်နှစ်ပါးတို့၏
အပေါင်းသည်၊ အနုဿရဏက္ခော၊ မပြတ်အောက်မေ့ခြင်း တည်းဟူသော
အနက်၌၊ နိပါတန္တယံ၊ နိပါတ်ဝုဒ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းတည်း။ တေနနိပါတန္တ
ယေန၊ ထိုနိပါတ်ဝုဒ်နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
အနုဿရန္တဿ၊ မပြတ်အောက်မေ့သော၊ တဿ၊ ထိုသကုလုဒါပီပရိ
ဗ္ဗိဓိအား၊ ဧတံသောပရိဝိတက္ခော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်ပြီ၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ ကထေယျ၊ ဟောပါမူကား၊ အဟောနန္န၊ ဩဝါကောင်း
လေစွ၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားဆိုတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်။
ကထေယျ၊ ဟောပါမူကား၊ အဟောနန္န၊ ဩဝါကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဧတံသောပရိဝိတက္ခော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ယောဣမေသန္တိ၊ ယောဣမေသံဟူသည်ကား၊ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမေသာနံဓမ္မာနံ၊ ဤတရားတို့၌၊ သုကုသလောတိ၊
သုကုသလောဟူသည်ကား၊ သုဠု၊ လွန်စွာ၊ ကုသလော၊ လိမ္မာတော်မူ၏။
နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့တော်မူ၏၊ ဆေကော၊ တတ်သိတော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထေယျ၊ ဟောတော်မူပါမူကား၊ အဟောနန္န၊
ဩဝါကောင်းလေစွ၊ သောသုဂတော၊ ထိုကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်
မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထေယျ၊ ဟောတော်မူပါမူကား၊
အဟောနန္န၊ ဩဝါကောင်းလေစွ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဿ ဘဂဝတော၊
ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏဿ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်အား။

၂၁

၆၄ မဏိပေဏ္ဍာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အနုကောနိ၊ ဈာနောကုန်သော၊ ကပ္ပကောနိ သဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာကုဓေ
 တလောင်တို့သည်၊ ကောဏာနိ၊ တပြင်တည်းကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ပါကဋ္ဌာနိ၊ လင်ရှားကုန်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဟောနဲ့
 တဂဝါ အစရှိသောပါဌ်၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ သကုလုဒါယိ ပရိဗိုဇ်၏အလို
 တည်း၊ တဿဝါဟံဝုဗ္ဗန္တံအာရဟ္မာဟိ၊ တဿဝါဟံဝုဗ္ဗန္တံအာရဟ္မဟူ
 သည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယောဝုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ လာဘိ၊ ဝုဗ္ဗနိဝါသအဘိညာဉ်ကိုရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဝုဂ္ဂ
 လော၊ ထိုရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝုဗ္ဗ၊ ရှေး၌၊ တံ၊ သင်သည်၊ ခတ္တိယော၊ မင်း
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ဘူးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဘုရားကဆိုသည်ရှိသော်၊ ဇာနန္ဒော၊ သိသော
 ကြောင့်၊ သက္ကန္တံ၊ ရိုသေစွာ၊ သုဿသတိ၊ နားထောင်၍၊ ပန၊ အနွယ်မှတပါး
 ဗျာဓိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အလာဘိ၊ ဝုဗ္ဗနိဝါသအဘိညာဉ်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပေလတ္တံ့၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 ပေလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိသကမ္မမတ္တမေဝ၊ ဦးခေါင်းကို ထွင်ခါမျှကိုသာ
 လျှင်း၊ ဒေသတိ၊ ပြရာ၍၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ တဿဝါဟံ
 ဝုဗ္ဗန္တံအာရဟ္မပဉ္စဿ ဝေယျာကရဏေန ဗိတ္တံအာရာဓေယျန္တိ၊ တဿဝါ
 ဟံ-ဝုဗ္ဗန္တံအာရဟ္မပဉ္စဿ ဝေယျာကရဏေန ဗိတ္တံအာရာဓေယျံဟူ၍၊ အာပာ
 ပောတောဉ်မူ၏။

သောဝါမံအပရန္တန္တိ၊ သောဝါမံအပရန္တံဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊
 အကြင် ကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုလာဘိနော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် ကိုရသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနာဂတံသညာဏံ၊ အနာဂတံ သညာဏံသည်၊ ဣန္ဒြိယံ၊
 ပြည့်စုံ၍၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧံ၊ ဤသို့သောဝါမံအပရန္တံအာရဟ္မပဉ္စဿ
 အစရှိသောစကားကို၊ အာပာ၊ ဟောတောဉ်မူ၏၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော
 စကားသည်၊ ဝုဗ္ဗ၊ ရှေးဖြစ်သောဝုဗ္ဗနိဝါသအဘိညာဉ်၌၊ ဝုတ္တနယမေ
 ဝ၊ ယောဟိလာဘိဟောတိအစရှိသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဓမ္မတေဒေသိဿာမီတိ၊ ဓမ္မတေဒေသိဿာမီဟူသည်
 ကား၊ ကံရ၊ စင်စစ်၊ အယံ၊ ဤသကုလုဒါယိပရိဗိုဇ်သည်၊ အတိတေ၊ အတိတ်
 တရားနှင့်၊ ဒေသိယမာနေဝိ၊ ဘုရားဟောတော်မူအပ်သော်လည်း၊ နဗုန္တိ
 သတိ၊ မသိလတ္တံ့၊ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်တရားကို၊ ဒေသိယမာနေဝိ၊
 ဘုရားဟော တော်မူအပ်သော်လည်း၊ နဗုန္တိသတိ၊ မသိလတ္တံ့၊ အထ၊
 ထိုသို့မသိသည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုသကုလုဒါယိပရိဗိုဇ်အား၊ ဘဂဝါ၊

၃-ပရိဗ္ဗာဓကဝဂ်-၉-စူဠသကုလုဒါယိသုတ်၊ ၉၅

မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဏ္ဌသုခမံ။ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော။ ပစ္စယသကာရံ။
ပရိစ္ဆသမုပ္ပာန်တရားကို။ ဒေသေတုကာမော။ ဟောတော်မူခြင်းငှါအလို
ရှိတော်မူ သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ။ ဤသို့ခေမ္မတေ ဒေသိဿာမိဟူ၍။ အာဟာ။
ဟောတော်မူ၏။ ပန။ စောဒနာသောဓနာပုဒ်ကိုလျက်၍ဆိုပြီးအံ့။ တံ။ ထိုပ
ရိစ္ဆသမုပ္ပာန်တရားကို။ ဗုဒ္ဓိဿတိကံ။ သိလတ္တံ့သော။ ဣတိအယံ။ ဤသည်
ကား။ ပုစ္ဆာ။ အမေးတည်း။ ဧတံ။ ဤပရိစ္ဆသမုပ္ပာန်တရားကို။ ပဂေဝ။
အဘယ်ဆို ဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ နဗုဒ္ဓိဿတိ။ မသိလတ္တံ့။ ဣတိအယံ။
ဤသည်ကား။ ပရိဟာရော။ အဖြေတည်း။ ပနတထာဝိယင်းသို့တပ်ဖြစ်
လင့်ကစား။ အနာဂတေ။ လာလတ္တံ့သောဘဝ၌။ အဿ။ ထိုသကုလုဒါယိ
ပရိဗိုဇ်အား။ ဝါသနာယ။ ဝါသနာ၏။ ပစ္စယော။ အကြောင်းသည်။ ဘဝိ
ဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒိသွာ။ မြင်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘု
ရားသည်။ ဧဝံ။ ဤသို့ခေမ္မတေဒေသိဿာမိဟူ၍။ အာဟာ။ ဟောတော်မူ၏။
ပံသုပိဿာစကန္တိ။ ပံသုပိဿာစကံ ဟူသည်ကား။ အသုပိဋ္ဌာနေ။ မစင်
ကြယ်ရာအရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိပိဿာစံ။ ဖြစ်သောမြေဖုတ်-ဘီလူးတည်း။ သောဝိ။
ထိုမြေဖုတ်-ဘီလူး သည်လည်း။ ဧကံ။ တခု သော။ မူလံ။ ဆေးမြစ်ကို။
ဂဟေတွာ။ ကိုင်၍။ အဒိဿမာနကာယော။ မထင်သော ကိုယ်ရှိသည်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။

တဩ။ ထိုဆေးမြစ်၏အစွမ်းဖြင့်-မထင်သော ကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်
၌။ ဣဒံ။ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဝတ္ထု။ ဝတ္ထုတည်း။ ကိရိပိတ္တာရေဝိ။
အကျယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့။ ဧကော။ တယောက်သော။ ယက္ခိနိ။ ဘီလူးမသည်။
နွေဒါရုကော။ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူငယ်တို့ကို။ ထူပါရာမန္ဒါရေ။ ထူပါရုံ
စေတီတံခါး၌။ နိသီဒါပေတွာ။ ထိုင်နေရပ်စေ၍။ အာဟာရုပရိယေသနတ္ထံ။
အာဟာရကိုရှာဖွေခြင်းငှါ။ နဂရံ။ အနုရာဓမြို့တွင်းသို့။ ဂတော။ ဝင်သွားလေ
၏။ ဒါရုကာ။ သူငယ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဧကံ။ တဦးသော။ ပိဏ္ဍပါတိ
ကစ္ဆရံ။ ပိဏ္ဍပါတိကမယေရ်ကို။ ဒိသွာ။ ကွေ့မြင်ကုန်၍။ အာဟံသု။ လျှော်
ကုန်၏။ ကိံ။ အာဟံသု။ အဘယ်သို့လျှောက်ကုန်သနည်း။ ဘန္တေ။ အရှင်
ဘုရား။ အမ္မာကံ။ အကျွန်ုပ်တို့-သူငယ်နှစ်ယောက်တို့၏။ မာတော။ အမိသည်။
အန္တောနဂရံ။ အနုရာဓမြို့တွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌာ။ ဝင်သွားပါလေ၏။ တဿာ။ ထို
အကျွန်ုပ်တို့သူငယ်နှစ်ယောက်တို့၏-အမိအား။ ဝဒေယျာထ။ ဆိုတော်မူပါ
လေကုန်။ ကိံ။ ဝဒေယျာထ။ အဘယ်သို့ဆိုရာကုန်သနည်းဟူမူကား။ ယံဝါ
တံဝါ။ ဟူးဟူးငြားငြားသော။ လန္ဓကံ။ ရအပ်သောအာဟာရကို။ ဂဟေတွာ။

၉၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ယူဆောင်၍၊ သိစံ။ လျင်စွာ၊ ဂစ္ဆန္တိ။ သွားလေ၊ တေ၊ သင်-ဘိလူးမ၏၊ ဒါ
ရကော။ သူငယ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဇီဃန္တိတာ၊ မွတ်သိပ်ဆာလောင်
ကုန်ပြီးတံ၊ ထိုသို့မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းကို၊ သန္ဓာရေတံ၊ တည်တန့်ခြင်း
ဌ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျာထ၊ ဆိုကုန်လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသင်တို့၏-အမိကို၊ အဟံ၊
ငါရဟန်းက၊ ကထံ၊ အဘယ့်သို့သော-အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဿိဿာ
မိ၊ မြင်ရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ရဟန်းကဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ ဣဒံ၊ ဤဆေးမြစ်ကို၊ ဂဏ္ဍထ၊ ယူ၍ကြွတော် မူပါလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ မူလဓဏ္ဍံ၊ ဆေးမြစ်ပိုင်းကို၊
အဒံသု၊ ပေးလိုက်ကုန်၏၊ ထေရဿ၊ ဝိဇ္ဇာပါတိက-မထေရ်အား၊ အနေ
ကောနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ယက္ခသဟဿာနိ၊ ဘိလူးအထောင်တို့သည်၊
ပညာယိံသု၊ ထင်ကုန်၏၊ သောထေရော၊ ထိုဝိဇ္ဇာပါတိကမထေရ်သည်၊
ဒါရကေဟိ၊ သူငယ်နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဒိန္နသညာဏေန၊ ပေးအပ်သော
အမှတ်ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇပံ၊ တောက်ပြန်သောအဆင်းရှိသော၊ ဝိဂစ္ဆန္တိ၊ အဆင်းမလွှ
သော၊ ကောဝလံ၊ သက်သက်၊ ဝိဝိယံ၊ ခးရိ၍၊ ဂစ္ဆမလံ၊ ကိုယ်ဝန်အညစ်
အကြေးကို၊ ပစ္စာသိသမာနံ၊ တောင့်တသော၊ တံယက္ခိနိံ၊ ထိုဘိလူးမကို၊
အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ တမတ္ထံ၊ သူငယ်နှယောက်တို့ကမ္ဘာလိုက်
သောထိုအကြောင်းကို၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏၊ ကထံ၊ အဘယ့်သို့သော
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တွံ၊ သင်ရဟန်းသည်၊ မံ၊ ကျွန်တော်မကို၊ ပဿသိ၊
မြင်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဘိလူးမကဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တဉ္စ
မူလဓဏ္ဍံ၊ ထိုဆေးမြစ်ပိုင်းကိုလည်း၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ သာ၊ ထိုဘိလူးမ
သည်၊ အတ္ထိန္ဒိတွာ၊ လူ၍၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူလေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပံသုဝိသာစကာ၊ မြေ
ဖုတ်ဘိလူးတို့သည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ မူလံ၊ ဆေးမြစ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍
အဒိဿမာနကာယာ၊ မထင်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တံ၊ ထိုသို့မထင်သောကိုယ်ရှိသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပံသုဝိသာစကာမ္ပိ
နပဿာမိတိ၊ ပံသုဝိသာစကာမ္ပိနပဿာမိဟူသော၊ ဧတံစစနံ၊ ထိုကားကို၊
အာဟ၊ သကုလုဒါယိပရိမိဇိကလျှောက်၏၊ နမက္ခာယတိတိ၊ နမက္ခာယတိ
ဟူသည်ကား၊ နဒိဿတိ၊ မမြင်နိုင်ပါ၊ နဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်နိုင်ပါ။

ဒိဃာဝိခေါတေသောတိ၊ ဒိဃာဝိခေါတေသောဟူသည်ကား၊ ဥဒါယိ၊
ဥဒါယိ၊ တဝ၊ သင်၏၊ သောဝါစာ၊ ဤစကားသည်၊ ဒိဃာဝိ၊ ရည်သည်
လည်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တဿစ၊ ဆိုသည်လည်းဖြစ်

၉၆

သော၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊ တသ္မိံ၊ ထိုစကား၌၊ ဝဿသတမ္ပိ၊ အနှစ်တရာသည်လည်းကောင်း၊ ဝဿသတသဟသမ္ပိ၊ အနှစ်တသိန်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရေ၏၊ အတ္ထံ၊ အလိုရှိအပ်သောအနက်ကို၊ နစဒိပေယျ၊ ပြုလည်းမပြရ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အပ္ပါဒိတိရကတန္တိ၊ အပ္ပါဒိတိရကတံဟူသည်ကား၊ အနိယျာနိကံ၊ စောဒကလက်မှ မထွက် မြောက်နိုင်သည်၊ အမူလကံ၊ အကြောင်းမရှိသည်၊ နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံဝဏ္ဏံ၊ ထိုဝဏ္ဏကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသောသကုလုဒါပီပရိဗိုဓ်သည်၊ သေယျထာဝိတန္တတိအာဒိံ၊ သေယျထာဝိတန္တဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသေယျထာဝိတန္တအစရှိသောပါဌ၌၊ ပဏ္ဍုကမ္မလေနိက္ခိတ္တောတိ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလေနိက္ခိတော ဟူသည်ကား၊ ဝိသဘာဝဝဏ္ဏေ၊ သဘောမတူသော အဆင်းရှိသော၊ ရုတ္တကမ္မလေ၊ တွေးတွေးနိသောကမ္မလာ၌၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်သော ပတ္တမြားသည်၊ ဧဝံဝဏ္ဏောအတ္တာဟောတိတိဣဒံ၊ ဧဝံဝဏ္ဏောအတ္တာဟောတိဟူသောဤစကားကို၊ သော၊ ထိုသကုလုဒါပီပရိဗိုဓ်သည်၊ သုဘကိဏ္ဍဒေဝလောကေ၊ သုဘကိဏ္ဍဗြဟ္မဝံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တခန္ဓေ၊ ဖြစ်သောခန္ဓာတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ချပ်၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ မတကာလေ၊ သေသောအခါ၌၊ အတ္တော၊ အတ္တဘောသည်၊ သုဘကိဏ္ဍဒေဝ လောကေ၊ သုဘကိဏ္ဍဗြဟ္မဝံ၌၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ဇောတေန္တိဝိယ၊ တောက်ပကုန်သကဲ့သို့၊ ဇောတေတိ၊ တပြောင်ပြောင်တောက်ပ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ချို၏၊ အယံဣမေသံဥတိန္ဒန္တိ၊ အယံဣမေသံဥတိန္ဒ ဟူသည်ကား ။ သော၊ ထိုသကုလုဒါပီပရိဗိုဓ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မဏိဿ၊ ပတ္တမြား၏၊ အာဘာ၊ အရောင်သည်၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နနိစ္ဆရတိ၊ မထွတ်၊ ပဇ္ဇောပနကဿ၊ ပိုးဝုံးကြူး၏၊ အာဘာ၊ အရောင်သည်၊ အင်္ဂုလန္တုလစတုရင်္ဂုလမတ္ထံ၊ လက်တသစ်လက်နှစ်သစ်လက်လေးသစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်သို့၊ နိစ္ဆရတိ၊ ထွက်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ မဟာခဇ္ဇောပနကဿ၊ ပိုးဝုံးကြူးကြီး၏၊ အာဘာ၊ အရောင်အလင်းသည်၊ ခဇ္ဇမဏ္ဍလမတ္တမ္ပိ၊ ကောက်နုယ်တလင်းခန့်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်သို့လည်း၊ နိစ္ဆရတိယေဝ၊ ထွက်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အယံဣမေသံဥတိန္ဒဟူ၍၊ အာဟာကိရ၊ လျှောက်ဆိုသတတ်၊ ဝိဒ္ဓေတိ၊ ဝိဒ္ဓေဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဗိဇေ၊ လှေတော်

၆၈ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ချင်းထွင်းသော၊ မေဃဝိဂမေန၊ ခိုဗ်းတိမ်၏ကင်းခြင်းကြောင့်၊ ဒုရိဘူတေ၊
 ဝေးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဝိဂတဝလာဟကေတိ၊ ဝိဂတဝလာဟကေဟူသည်ကား၊ အပ
 ဂတမေဃော၊ ကင်းသောခိုဗ်းတိမ်ရှိသော၊ ဒေဝေတိ၊ ဒေဝဟူသည်ကား
 ဝသော၊ ခိုဗ်းသည်၊ ဩသမိ တာရကာတိ၊ ဩသမိ တာရကာဟူသည်
 ကား၊ သုက္ကတာရကာ၊ ဖြူသောကြယ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာ၊ ထိုဖြူသော
 ကြယ်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုဖြူသောကြယ်၏၊ ဥဒယတော
 တက်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ဝချ်၊ တေနသညာဏေန၊ ထိုတက်သောအမှတ်ဖြင့်
 ဩသခါနိ၊ ဆေးမြစ်တို့ကို၊ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဩသမိတာရကာတိ၊ ဩသမိတာရကာဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ အဘိဒေါသံအစုရက္ခသမယန္တိ ပဓေန၊ အဘိဒေါသံအစုရက္ခသ
 မယံဟူသောဤပုန်ဖြင့်၊ အဘိန္ဒေ၊ မပျက်သေ၊ အစုရက္ခသမယေ၊ ညဉ့်ထက်
 ဝက်အခါ၌၊ ဂဂနမဇ္ဈေ၊ ကောင်းကင်၏အလယ်၌၊ ဌိတဝန္တံ၊ တည်သောလကို
 ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ အဘိဒေါသံမဇ္ဈန္တိကေဝိ၊ အဘိဒေါသံမဇ္ဈန္တိကဟူသော
 ပုန်၌လည်း၊ ဇေသဝဇေသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အတောခေါတိ၊ အတောခေါဟူသည်ကား၊ ယေဒေ
 ဝါ၊ အကြင်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ အနုဘောန္တိ၊ နေလတို့၏အရောင်ကို ဌိဝံသုံး
 ဆောင်ကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုဌိဝံသုံးဆောင်ကုန်သော ဗြဟ္မာတို့ထက်၊ ဗဟု
 တရာ၊ အလွန်များကုန်၏၊ ဗဟုဝေဝ၊ များလည်းများကုန်၏၊ ဗဟုတရာစ၊
 အလွန်လည်းများကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 အာဘာနာနုဘောန္တိတိ၊ အာဘာနာနုဘောန္တိဟူသည်ကား၊ ဩဘာသံ၊
 နေလတို့၏အရောင်ကို၊ နဝဇ္ဇန္တိ၊ မသုံးဆောင်ကုန်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရိ
 ရောဘာသေနေဝ၊ ကိုယ်၏အရောင်ဖြင့်သာလျှင်၊ အလောကံ၊ အလင်းကို၊
 ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုသကုလုဒါယိပရိ
 ဗိုဇ်သည်၊ ဧကန္တသုခံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ လောကံ၊ လောကကို၊
 ဝုန္တိ သာသမိ၊ မေးအံ့၊ ဣတိမနသိကတွါ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေ
 ၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်နေလင့်ကစား၊ ဝုန္တိ၊ မရဉ္ဇော၊ မေးခြင်း၌တွေဝေ
 သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နံ၊ ထိုသကုလုဒါယိပရိဗိုဇ်ကို၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဝုန္တံ၊ ထိုအမေးကို၊ သရာပေန္တော၊
 အောက်မှ စေလိုတော် မူသောကြောင့်၊ ကိံပနဉ္စဒါယိ အတ္ထိဧကန္တသု

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၉-ပုဗ္ဗသကုလုဒါယီသုတ်။

၉၉

ခေါလောကောတိအာဒိ၊ ကိံပနဥဒါယိအတ္ထိ-ဧကန္တသုခေါ- လောကော
ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကိံပန
ဥဒါယိ အတ္ထိအစရှိသောပါဠိ၌၊ အာကာရ ဝတိတိ၊ အာကာရ ဝတိဟူ
သည်ကား၊ ကာရဏဝတိ၊အကြောင်းရှိသောအကျင့်တည်း။ အညတရံ
ဝါပန တပေါရုဏန္တိပဒေန၊ အညတရံဝါပန- တပေါရုဏံ ဟူသော
ဤပုဒ်ဖြင့်၊ အစေလကပါဠိ၊ အစေလကပါဠိကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊အာဟ၊
ဆို၏၊ သုရာပါနပိရတိ၊သုရာပါနမှ ကြဉ်ရှောင်သည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်
၍၊အာဟ၊ဆို၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ကတ
မာပနသာဘန္တေ အာကာရဝတိ ပဋိပဒါဧကန္တ သုခဿာတိ၊ ကတမာ
ပနသာဘန္တေ အာကာရဝတိ ပဋိပဒါဧကန္တ သုခဿဟူ၍၊ ကသ္မာ၊အ
ဘယ်ကြောင့်၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သကုလုဒါယိ ပရိဗ္ဗိတိသည်၊ ပုစ္ဆတိ၊မေး
သနည်း၊ ဧဝံ၊ဤသို့သော- စိတ်အကြံသည်၊ အဿ၊ ထိုသကုလုဒါယိ
ပရိဗ္ဗိတိအား၊ အဟောသိကိရံ၊ဖြစ်သတတ်၊ ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်
သို့ဖြစ်သနည်း၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဧကန္တသုခံ၊
စင်စစ်ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်ကို၊ဝဒါမ၊ ပြောဟောကုန်၏၊ ပဋိပဒံပန၊အ
ကျင့်ကိုမူကား၊ ကာလေန၊ရံခါ၊သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ဝဒါမ၊ ပြောဟောကုန်
၏၊ ကာလေန၊ရံခါ၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို၊ ဝဒါမ၊ ပြောဟောကုန်၏၊ ခေါပန၊
စင်စစ်၊ ဧကန္တသုခဿ၊ စင်စစ်ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊
ပဋိပဒါယမိ၊အကျင့်ဖြင့်လည်း၊ဧကန္တသုခါယ၊စင်စစ်ချမ်းသာခြင်းသည်၊
ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ပေရာ၏၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ ကဿ၊စကားသည်၊ အနိယျာ
နိကာ၊ စောဒကလက်မှ မထွက်မြောက်စေတတ်၊ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား
၏၊ကဿဝ၊ စကားတော်သည်သာလျှင်၊ နိယျာနိကာ၊ စောဒကလက်မှ
ထွက်စေတတ်၏၊ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ
၌၊သတ္ထာရံယေဝ၊မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးလျှောက်၍၊
ဇာနိဿာမိ၊သိအောင်ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟော
သိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊မေးလျှောက်၏၊ ဧတ္ထမယံအနုဿာ
မာတိ၊ဧတ္ထမယံအနုဿာမဟူသည်ကား၊ ဧတသ္မိံကာရဏေ၊ ဤနန္ဒဿ
ဥဒါယိ အစရှိသည်ဖြင့်ဆိုသော အကြောင်း၌၊ မယံ၊ပရိဗ္ဗိတိတို့သည်၊အ
နုဿာမ၊ မနှစ်သက်ကုန်၊ ပန၊စောဒနာ-သောနနာပုန်ကိုထုတ်၍ဆိုဦးအံ့၊
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပရိသာ၊ သကုလုဒါယိပရိဗ္ဗိတိ၏ ပရိသတ်တို့
သည်၊ဧဝံ၊ဤသို့ဧတ္ထမယံ အနုဿာမဟူ၍၊ အာဟံသု၊ဆိုကုန်သနည်း။

၁၀၀ မဏ္ဍိပဏ္ဍာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တေပရိသာ၊ ထိုသကုလုဒါယီပရိမိဇ်၏ ပရိသတ်တို့သည်၊ ဂုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
 ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ပတ်ဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ကထိ
 ကပရိကမ္ဘ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတိယဇ္ဈာနံ၊ တတိယဈာန်
 ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အပရိဟိနဇ္ဈာနာ၊ မပုတ်သောဈာန်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်ကုန်၍၊ ကာလံကတွာ၊ သေသည်ကိုပြုကုန်၍၊ သုဘကိဏ္ဍေသု၊ သုဘ
 ကိဏ္ဍဗြဟ္မတုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊ ကိရ၊ သိ
 ကုန်သတတ်၊ ပန၊ မတ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကာလေ၊ အခါသည်၊ ဂစ္ဆန္တေ
 ဂစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ်လွန်လတ်သည်ရှိသော်၊ ကထိကပရိကမ္ဘမ္ဘိ၊ ကသိုဏ်း
 ပရိကံမျှကိုလည်း၊ နဇာနိသု၊ မသိကုန်၊ တတိယဇ္ဈာနမ္ဘိ၊ တတိယဈာန်ကို
 လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ပန၊ စင်
 စင်သော်ကား၊ ပဉ္စပုဗ္ဗဘာဂဓမ္မေ၊ ငါးပါးသော ရှေးအတို့၌ ဖြစ်သော
 တရား၌၊ အာကာရဝတိ၊ အခြင်းအရာရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စပုဗ္ဗဘာဂဓမ္မေတိအာဒိဝစနံမတ္တံ၊ ပဉ္စပုဗ္ဗဘာဂဓမ္မေ-ဤသို့
 အစရှိသောစကားမျှကို၊ ဥဂ္ဂဟိတွာ၊ သင်၍၊ တတိယဇ္ဈာနံ၊ တတိယဈာန်
 သည်၊ ဧကန္တသုခေါ၊ စင်စစ်ချမ်းသာသော၊ လောကော၊ လောကတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဂ္ဂဟိသု၊ သင်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့သင်သောကြောင့်၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့ဧတ္ထမဟံ အနဿာမိဟူ၍၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဥတ္တရိတရန္တိ၊ ဥတ္တ
 ရိတရံဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣတောဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊
 ဤပါဏာတိပါတေ၌ ကြဉ်ခြင်း အစရှိသောတရားတို့ထက်၊ ဥတ္တရိတရံ၊
 လွန်မြတ်သော၊ ပဋိပဒံဝါ၊ အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ တတိယဇ္ဈာနတော၊
 တတိယဈာန်ထက်၊ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ဧကန္တသုခံ၊ စင်စစ်သော
 ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ လောကံဝါ၊ လောကကိုလည်းကောင်း၊ နဇာနာမ၊
 မသိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပသဒ္ဓေ
 ကတွာတိ၊ အပ္ပသဒ္ဓေကတွာ ဟူသည်ကား၊ ဧကပ္ပဟာရေနဝ၊ တပြိုင်
 နက်ထည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မဟာသဒ္ဓံ၊ ကြီးစွာသောအသံကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်း
 ငှါ၊ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်အပ်သောပရိသတ်တို့ကို၊ နိဿဒ္ဓေ၊ အသံမရှိသည်
 တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊

သန္တိ ကိရိယာဟေတုတိဧတ္ထ၊ သန္တိ ကိရိယာဟေတုဟူသောဤပါဌ်၌
 သန္တိ ကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းတို့သည်၊ ပဋိလသတိသန္တိ ကိရိယာစ၊
 ရသောအားဖြင့်မျက်မှောက်ပြုခြင်း လည်းကောင်း၊ ပစ္စက္ခသန္တိ ကိရိယာ
 စ၊ မြင်သောအားဖြင့် မျက်မှောက်ပြုခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေ၊

နှစ်ပါးတို့တည်း။ တတ္ထံ။ ထိုနှစ်ပါးသော- မျက်မှောက်ပြုခြင်းတို့တွင်။ တတိယဇ္ဈာန်။ တတိယချာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ။ ဖြစ်စေ၍။ အပရိဟိနဇ္ဈာန်နော။ မယုတ်သောချာန်ရှိသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ကာလံကတွာ။ သေခြင်းကိုပြု၍။ သုဘကိဏ္ဍလောကော။ သုဘကိဏ္ဍဗြဟ္မာတံ၌။ တေသံဒေဝါနံ။ ထိုဗြဟ္မာတို့အား။ သမာနာဝဇ္ဈော။ တူမျှသောအသက် တူမျှသောအဆင်းရှိသည် ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိတိ။ ဖြစ်၏။ အယံ။ ဤမျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်။ ပဋိလာဘသန္တိကိရိယာနာမ။ ပဋိလာဘသန္တိကိရိယမည်၏။ စတုတ္ထဇ္ဈာန်။ စတုတ္ထချာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ။ ဖြစ်စေ၍။ ဣဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗနေန။ တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းဖြင့်။ သုဘကိဏ္ဍလောကံ။ သုဘကိဏ္ဍဗြဟ္မာအပေါင်းသို့။ ဂစ္ဆာ။ သွား၍။ တေဟိဒေဝေဟိ။ ထိုသုဘကိဏ္ဍဗြဟ္မာတို့၌။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ သန္တိဋ္ဌတိ။ တည်လည်းတည်၏။ သလ္လပတိ။ စကားလည်းပြောဟော၏။ သာကန္တိ။ ဆွေနှေးမေးမြန်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ။ ရောက်လည်းရောက်၏။ အယံ။ ဤမျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်။ ပစ္စက္ခသန္တိကိရိယာနာမ။ ပစ္စက္ခသန္တိကိရိယာမည်၏။ ခိန္နိန္ဒ။ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာသံ။ ထိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းတို့တွင်။ တတိယဇ္ဈာန်။ တတိယချာန်သည်။ အာကာရေဝတိ။ အခြင်းအရာရှိသော။ ပဋိပဒါနာမ။ အကျင့်မည်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ တံ။ ထိုတတိယချာန်ကို။ အနုပ္ပာဒေတွာ။ မဖြစ်စေမူ၍။ သုဘကိဏ္ဍလောကော။ သုဘကိဏ္ဍဗြဟ္မာတံ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတံ။ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ နေဝသက္ကာ။ မတတ်ကောင်း။ စတုတ္ထဇ္ဈာန်။ စတုတ္ထချာန်ကို။ ဥပ္ပါဒေတံ။ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒုပိဓေ။ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဧတံသန္တိကိရိယံ။ ဤမျက်မှောက်ပြုခြင်းကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဧတဿနန္နဘန္တေကန္တသုခဿလောကဿသန္တိကိရိယာဟေတူဟိ။ ဧတဿနန္နဘန္တေ-ကန္တသုခဿလောကဿသန္တိကိရိယာဟေတုဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။

ဥဒဗ္ဗနိကောတိ။ ဥဒဗ္ဗနိကောဟူသည်ကား။ ဥဒကဝါရကော။ ရေကိုသယ်ယူသောအိုးငယ်တည်း။ အန္တရာယမကာသိတိ။ အန္တရာယမကာသိဟူသည်ကား။ ယထာ။ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ကရိယမာနေပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗန္တံ။ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ နလတတိ။ မရေ့ငံတထာ။ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဥပဒ္ဓုတံ။ သေးနုန်ကို။ အကါသိ။ ပြု၏။ ယထာယေနကာရဏေန။ အကြင်သို့သောအကြောင်းကြောင့်။ ဥပနိဿယာပိပ္ပန္တံ။ ဥပနိဿယ၏ဖျက်စီးခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တထာတေနကာရဏေန။ ထိုသို့သော-အကြောင်းကြောင့်။ အကာသိ။ ပြု၏။ အယံ။ ဤသကဲ့သို့ပရိမိဝိသုတ်။

၁၀၂ မဏ္ဍိပပဏ္ဍိတသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကဿပဗုဒ္ဓကာယေ။ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ။
ရှင်ရဟန်းပြု၍။ သမဏဓမ္မံ။ ရဟန်းတရားကို။ အကာသိကိရ။ ပြုဘူးသတတ်
အထ။ ထိုအခါ၌။ အဿ။ ထိုသကုလုဒါယီပရိဗိုဇ်အလောင်း၏။ ဧကော။
တယောက်သော။ သဟာယဧကော။ အတော်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။
သာသနော။ သာသနာတော်၌။ အနတ္တိရတော။ မမွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။
အာရုသော။ ငါ့ရှင်။ ဝိဗ္ဗမိဿာမိ။ လူထွက်တော့အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာရော
စေသိ။ ကြားပေ၏။ သော။ ထိုသကုလုဒါယီပရိဗိုဇ်၏အလောင်းဖြစ်သော
ရဟန်းသည်။ တဿ။ ထိုမမွေ့လျော်သောရဟန်း၏။ ပတ္တစိဝရေ။ သပိတ်
သင်္ကန်း၌။ လောတံ။ တပ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပာဒေတွာ။ ဖြစ်စေ၍။ ဝိဟိတာဝါယ။
လူ၏အဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏံ။ ကျေးဇူးကို။ အကာသိ။ ခြီးငဲ့၍ဆို၏။ ဣတရော။ ဤမှ
တပါးသောသာ သနာတော်၌-မမွေ့လျော်သော ရဟန်းသည်။ တဿ။
ထိုသကုလုဒါယီပရိဗိုဇ်၏အလောင်းဖြစ်သောရဟန်းအား။ ပတ္တစိဝရံ။ သ
ပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဒတွာ။ ဆောင်နှင်းခဲ့၍။ ဝိဗ္ဗမိ။ လူထွက်၍သွားလေ၏။ တေ
နကမ္မုနာ။ ထိုအကုသိုလ်ကံကြောင့်။ အဿ။ ထိုသကုလုဒါယီပရိဗိုဇ်အား။
ဣဒါနိ။ ယခုဘဝ၌။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ပုခါ။ မျက်မှောက်
တော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ။ ရဟန်းအဖြစ်၏။ အန္တရာယော။ အန္တရာယ်သည်။ ဇာ
တော။ ဖြစ်လာ၏။ ပနတထာဝိ။ ထိုသို့ပင်ရဟန်း၏အန္တရာယ်ဖြစ်သော်လည်း
ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဿ။ ထိုသကုလုဒါယီပရိဗိုဇ်အား။
အတိရေက ဘာဏဝါရမတ္တံ။ တဘာဏဝါရအတိုင်း အရှည်ထက်လွန်
သော။ ဗုရိမသုတ္တံ။ ရှေးသုတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘာဏဝါရမတ္တံ။ တဘာဏ
ဝါရအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဣဒံ။ ဤသုတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဧတ္တကာယ။ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ တန္တိယာ။ ပါဠိဖြင့်။ ဓမ္မော။ တရား
ကို။ ကထိတော။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဧကဒေသနာယဝိ။ တခုသောဒေသနာ
တော်မျှဖြင့်လည်း။ မဂ္ဂဖလပဒ္ဓိဝေဓော။ မဂ်ဖိုလ်ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။
နဇာတော။ မဖြစ်ပန။ ဒေသနာတော်၏အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့။ အနာဂတေ။
နောင်အခါ၌။ အဿ။ ထိုမဂ်ဖိုလ်ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏။ ပစ္စယော။ အ
ကြောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့နှလုံးသွင်း
တော်မူ၍။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ။ တရားတော်ကို။ ဒေသသိ။
ဟောတော်မူပြီး။ အနာဂတေ။ နောင်အခါ၌။ အဿ။ ထိုမဂ်ဖိုလ်တို့ကိုထိုး
ထွင်း၍သိခြင်း၏။ ပစ္စယဘာဝဉ္စ။ အကြောင်း၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ဖိသွာ။ မြင်
တော်မူ၍။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရေမာနော။ ထင်ရှားရှိစဉ်။ ဧကံ။

တဦးသော။ ဘိက္ခုမ္ဘိရဟန်းကိုမျှလည်း။ မေတ္တာဝိဟာရိမ္ဘိ။ မေတ္တာဖြင့်နေ
လေ့ရှိခြင်း၌။ တေဒဂ္ဂေ။ တေဒဂ်အရာ၌။ နဋ္ဌပေထိ။ ထားတော်မမူ။ ဟိသတ္တံ။
မှန်၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာဂတေ။ နောင်အခါ၌။ အယံ။ ဤသ
ကုလုဒါယီပရိဗိုဇ်သည်။ မမ။ ငါဘုရား၏။ သာသနေ။ သာသနာတော်၌။
ပဗ္ဗဇိတွာ။ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ မေတ္တာဝိဟာရိနံ။ မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ။ မြတ်သည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။
ပဿတိ။ မြင်၏။ သော။ ထိုသကုလုဒါယီပရိဗိုဇ်သည်။ ဘဂဝတိ။ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော် မူပြီးသည်ရှိသော်။ ဓမ္မာ
သောကရာဇကောသေ။ ဓမ္မာသောကမင်း၏ လက်ထက်၌။ ပါဠိလိပုတ္တေ။
ပါဠိလိပုတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ။ ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ။ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တံ။
အရဟဒ်သို့။ ပတ္တော။ ရောက်သော။ အဿဂုတ္တတ္ထေရာနာမ။ အဿ
ဂုတ္တမထေရ်အမည်ရှိသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ မေတ္တာဝိဟာရိနံ။ မေတ္တာဖြင့်
နေလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ။ မြတ်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီးထေ
ရဿ။ အဿဂုတ္တမထေရ်၏။ မေတ္တာနူဘာဝေန။ မေတ္တာ၏အာနုဘော်အား
ဖြင့်။ ကိရန္တိန္ဒာနဂတာပိ။ ကိရန္တိန္ဒာနိတို့သည်လည်း။ မေတ္တာစိတ္တံ။ မေတ္တာစိတ်
ကို။ ပဋိလတိ သု။ ရကုန်၏။ ထေရော။ အဿဂုတ္တမထေရ်သည်။ သကလ
ဓမ္မဒီပေ။ အလုံးစုံသောဓမ္မဒီပံကျွန်း၌။ ဘိက္ခုသံဃဿ။ ရဟန်းအပေါင်း
အား။ ဩဝါဒါစရိယော။ အဆုံးအမကိုပေးတတ်သောဆရာသည်။ ဟုတွာ။
ဖြစ်၍။ ဝတ္တနိသေနာသနေ။ ဝတ္တနိမည်သောကျောင်း၌။ အာဝသိ။ အမြဲသီ
တင်းသုံး၍နေတော်မူ၏။ တိ သယောဓနမတ္တာ။ ယူဇနာသုံးဆယ်အတိုင်း
အရှည်ရှိသော။ အဝုတိ။ တောအုပ်သည်။ ဧကံ။ တစပ်ထည်းသော။ ပဓာနဃ
ရံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရာကျောင်းအများသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီးထေရော။
အဿဂုတ္တမထေရ်သည်။ အာကာသေ။ ကောင်းကင်၌။ စမ္မာဏ္ဍံ။ သားရေ
နွယ်ပိုင်းကို။ ပတ္တရိတွာ။ ဖြန့်၍။ တတ္ထ။ ထိုသားရေနွယ်ပိုင်း၌။ နိသိန္ဓော။ ထိုင်နေ
သည်ဖြစ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေသိ။ ဟောကြား၍။ ကာလေ။ ဟော
ကြားချိန်အခါသည်။ ဂန္ထန္တေ။ လွန်လတ်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝာရံ။ ဆွမ်း
ခံရွာသို့။ အဂတိံ။ မကြမူ၍။ ဝိဟာရေ။ ကျောင်း၌။ နိသိန္ဓော။ ထိုင်နေသည်
ဖြစ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေသိ။ ဟောကြား၍။ နေဿာ။ လူတို့
သည်။ ဝိဟာရမေဝ။ ကျောင်းသို့သာလျှင်။ ဂတိံ။ သွားကုန်၍။ ဧါနံ။ အလှူငှား
အံ့သု။ လှူကုန်၏။ ဓမ္မာသောကရာဇာ။ ဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည်။ ထေ
ရဿ။ အဿဂုတ္တမထေရ်၏။ ဂုဏံ။ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ ဓမ္မာ

၁၀၄ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကာမော၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တိက္ခတ္တု၊ သုံးကြိမ်၊ ပဟိ၊ ဟိ၊ တမန်စေလွှတ်၏။ ထေရော၊ အဿဂုတ္တမထေရ်သည်။ တိက္ခ၊ သံဃသ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ မှာဆိုလိုက်၍၊ ဧကဝါရမ္မိ၊ တကြိမ်မျှလည်း။ နဝတော၊ မသွား။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဓူဠသကုလုဒါပဓိသုတ်၏အတွင်းအပြီးတည်း။ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော။ ဓူဠသကုလုဒါပဓိသုတ္တံ၊ ဓူဠသကုလုဒါပဓိသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၁၀-ဝေခနသသုတ်။

ဝေခနသသုတ်၊ ဝေခနသသုတ်အစရှိသောသုတ်သည်။ ဝေခနသသုတ္တံ၊ ဝေခနသသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဝေခနသသုတ်၌။ ဝေခနသောတိ၊ ဝေခနသောဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤဝေခနသပရိဗ္ဗိတံသည်။ သကုလုဒါပဓိသ၊ သကုလုဒါပဓိပရိဗ္ဗိတံ၏။ အာစရိယောကိရ၊ ဆရာဖြစ်သတတ်။ သော၊ ထိုဝေခနသ ပရိဗ္ဗိတံသည်။ ပရမဝဏ္ဏပဉ္စော၊ ပရမဝဏ္ဏ ပြဿနာကိုမေးသော။ သကုလုဒါပဓိပရိဗ္ဗာဇကော၊ ငါ၏တပည့် သကုလုဒါပဓိပရိဗ္ဗိတံသည်။ ပရာဇိတော၊ ရှင်ဂေါတမရှုံးခြင်းသို့ရောက်၏။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ မယာ၊ ငါဝေခနသပရိဗ္ဗိတံသည်။ သော၊ ထိုသကုလုဒါပဓိ ပရိဗ္ဗိတံကို။ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ။ ဥဂ္ဂဟာရိတော၊ သင်စေအပ်၏။ တေနာပိ၊ ထိုသကုလုဒါပဓိပရိဗ္ဗိတံသည်လည်း။ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ။ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ သင်ယူအပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးရှာလေသနည်း။ ဟန္တု၊ ယခု။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဂစ္စံ၊ သွား၍။ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ပရမဝဏ္ဏပဉ္စံ၊ ပရမဝဏ္ဏ ပြဿနာကို။ ဝုတ္တိတွာ၊ မေးလျှောက်၍။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအောင်ပြုတော့အံ့။ ဣတိမနံသိကတွာ၊ ဤသို့နုလုံးသွင်း၍။ ရာဇဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ။ ပဉ္စဝတ္ထာ၊ ဧသယောဇနံ၊ လေးဆွဲငါးယူဇနာရှိသော။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂစ္စံ၊ သွား၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်လေ၏။ ပန၊ ချဉ်းကပ်သည်မှတစ်ပါး ဥဒါန်းကျူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိ၊ ကော၊ အထံတော်၌။ ဥဒါနံ၊ အယံပရမောဝဏ္ဏော

အယံ ပရမောဝဇ္ဇောဟူသော-ဥဒါန်းစကားကို။ ဥဒါနေသိ။ ကျူးရင့်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝေခနသသုတ်၌။ ဝုရိမသဒိသံ။ ရှေးသုတ်နှင့်တူသော ပါဠိစကား ရပ်ကို။ ဝုတ္တနယေနဝ။ ဘွင်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ပဉ္စခေါဇ္ဇမေတိ။ ပဉ္စခေါ ဇ္ဇမေဟူသောဤစကားကို။ ကာသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ အာရတိ။ အားထုတ်တော်မူသနည်း။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ အဂါရိယောပိ၊ လူသည့်လည်း။ ကာမဂရုကော၊ ဝတ္ထုကာမနှင့်တကွ-ကိလေသာကာမကိုအလေးအမြတ်ပြုခြင်းရှိသည်။ ကာမာဓိမုတ္တော၊ ဝတ္ထုကာမနှင့်တကွ-ကိလေသာကာမတို့၌ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ အဂါရိယောပိ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူသည်လည်း။ နိက္ခမ္မဂရုကော၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ပဌမဈာန်အစရှိသောစကားကိုအလေးအမြတ်ပြုခြင်းရှိသည်။ နိက္ခမ္မာဓိမုတ္တော၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ပဌမဈာန်အစရှိသည်တို့၌ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပဗ္ဗဇိတောပိ၊ ရဟန်းသည်လည်း။ ကာမဂရုကော၊ ဝတ္ထုကာမနှင့်တကွကိလေသာကာမကိုအလေးအမြတ်ပြုခြင်းရှိသည်။ ကာမာဓိမုတ္တော၊ ဝတ္ထုကာမနှင့်တကွ-ကိလေသာ-ကာမတို့၌နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပဗ္ဗဇိတောပိ၊ ရဟန်းသည်လည်း။ နိက္ခမ္မဂရုကော၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ပဌမဈာန်-အစရှိသည်ကိုအလေးအမြတ်ပြုခြင်းရှိသည်။ နိက္ခမ္မာဓိမုတ္တော၊ ရဟန်း၏-အဖြစ်ပဌဈာန်-အစရှိသည်တို့၌နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဤသုတ်ကိုဟောခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့။ အယံ၊ ဤဝေခနသပရိဗိုဓ်သည်။ ကာမဂရုကော၊ ဝတ္ထုကာမနှင့်တကွ-ကိလေသာကာမကို-အလေးအမြတ် ပြုခြင်းရှိသည်။ ကာမာဓိမုတ္တော၊ ဝတ္ထုကာမနှင့်တကွ-ကိလေသာကာမတို့၌- နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဝေခနသပရိဗိုဓ်သည်။ ဇ္ဇမာယကထာယ ဤပဉ္စခေါဇ္ဇမေအစရှိသောစကားကို၊ ကထိယမာနာယ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ကာမာဓိမုတ္တကံ၊ ဝတ္ထုကာမနှင့် တကွကိလေသာကာမတို့၌-နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သလ္လက္ခိယတိ၊ မှတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မှတ်နိုင်သည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုဝေခနသပရိဗိုဓ်အား။ အယံဧသေနာ၊ ဤပဉ္စခေါ-ဇ္ဇမေအစရှိသော- ဧသေနာတော်သည်၊ သပ္ပာယာ၊ လျှောက်ပတ်သည်။ ဘဝိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇ္ဇတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဇ္ဇံမံဧသနံ၊ ဤပဉ္စခေါ-ဇ္ဇမေအစရှိသောဧသေနာကို၊

ပါပိတောဘာဝိဿတိတိ၊ ပါပိတောဘာဝိဿတိဟူသည်ကား၊ အဇာနနဘာဝံ၊ မဝိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါပိတော၊ ရောက်စေအပ်သည်။ ဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ နာမကံယေဝ သမ္ပန္နတိတိ၊ နာမကံယေဝ သမ္ပန္နတိဟူသည်ကား၊ နိရုတ္တကဝစနမတ္တမေဝ၊ အကျိုးမရှိသောစကားမျှသည်သာလျှင်၊ သမ္ပန္နတိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ တိဋ္ဌတုပုဗ္ဗန္တောတိဋ္ဌတုအပရန္တောတိ၊ တိဋ္ဌတုပုဗ္ဗန္တော-တိဋ္ဌတုအပရန္တော-ဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တုယံ၊ သင်္ဂေခနသပရိပိုဇ်အား၊ အတိတကထာယ၊ အတိတ်နှင့်စပ်သောစကားအား၊ အနုန္တဝိကံ၊ လျော်ပတ်သော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏံသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အနာဂတကထာယ၊ အနာဂတ်နှင့်စပ်သောစကားအား၊ အနုန္တဝိကံ၊ လျော်ပတ်သော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုညာဏံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုညာဏံသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတံဥဘယန္တိ၊ ဤနှစ်ပါးဝံသောအတိတ်နှင့်စပ်သော စကား-အနာဂတ်နှင့်စပ်သော စကားသည်လည်း၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သုတ္တဗန္ဓနေဟိတိ၊ သုတ္တဗန္ဓနေဟိဟူသည်ကား၊ သုတ္တမယဗန္ဓနေဟိ၊ ဘွဲ့ချည်အပ်သော-ချည်ဖြင့်ပြီးသော-ကြိုးငယ်တို့ဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ အာရက္ခနက္ခယ၊ ဝုံးရဲ နတ်ရဲတို့ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဟတ္ထပါဒေသုစေဝ၊ လက်ခြေတို့၌၎င်း၊ ဂိဝါယစ၊ လည်၌လည်းကောင်း၊ သုတ္တကာနိ၊ ချည်ကြိုးငယ်တို့ကို၊ ဗန္ဓန္တိ၊ ဘွဲ့ချည်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုချည်ကြိုးငယ်တို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသုတ္တဗန္ဓနေဟိဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန၊ လွတ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ မဟလ္လကကာလေ၊ ကြိုးသောအရွယ်သို့ရောက်သောအခါ၌၊ တာနိ၊ ထိုကြိုးငယ်တို့သည်၊ သယံဝါ၊ အလိုလိုမူလည်း၊ ပူဝီနိ၊ ပုပ်ဆွေးကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ မုစ္ဆန္တိ၊ ပြေကုန်၏။ ဆိန္ဒိတွာဝါ၊ ဖြတ်၍မူလည်း၊ ဟရန္တိ၊ ဖွန်ပယ်ကုန်၏။ ဧဝမေဝခေါတိဣဒိနာ၊ ဧဝမေဝခေါဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ဒဟရဿ၊ အလွန်ငယ်သော၊ ကုမာရဿ၊ သတို့သားအား၊ သုတ္တဗန္ဓနာနံ၊ ဘွဲ့ချည်အပ်သောကြိုးငယ်တို့ကို၊ အဇာနနကာလေဝိယ၊ မဝိသောအခါကိုကဲ့သို့၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ ပုရိမာယ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ကောဋိယာ၊ အစွန်းကို၊ အဇာနနံ၊ မဝိခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖြတ်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ ပုရိမာယ၊ ရှေးဖြစ်

သော။ ကောဋိယာ။ အစွန်းကို။ ညာဝံ။ သိခြင်းငှါ။ နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်း။
 လန။ တတ်ကောင်းသည်ကို ဆိုဦးအံ့။ မောစနကာလေ။ ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်သောအခါ၌။ ဇာနနသဒိသံ။ သိသည်နှင့်တူ၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန။ အရ
 ဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာပန္နနဿ။ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့၏။
 ပမောက္ခော။ လွတ်ခြင်းသည်။ ဇာတော။ ဖြစ်ပေပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဇာနနံ။ ပယ်
 အပ်ပြီးသောကိလေသာကိုဆင်ခြင်သော-ပစ္စဝေက္ခဏာဥဒဏ်ဖြင့်သိခြင်း
 ကို။ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒေသတိ။ ပြအပ်၏။ သေသံ။ ကြွင်းကျန်
 သောပါဠိရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထံ။ အလုံးစုံသောအရာ၌။ ဥတ္တရနမေဝ။ ပေါ်သည်
 သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်ဝေဓနသသုတ်၏အခွင့်အပြီးတည်း။ ။
 ဒသမံ။ ဆယ်ခုမြောက်သော။ ဝေဓနသသုတ္တံ။ ဝေဓနသသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ။
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ တတိယော။ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။
 ဝဂ္ဂေါ။ ဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ရာဇဝဂ်-၁-စာဒုံကာရသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသောသုတ်သည်။ စာဒုံကာရသုတ္တံ။
 စာဒုံကာရသုတ်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုစာဒုံကာရသုတ်၌။ သိတံပါတွာကာသိ
 တိ။ သိတံပါတွာကာသိဟူသည်ကား။ မဟာမဂ္ဂေန။ ခရီးမဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော။
 ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ အညတရံ။ အမှတ်မရှိသော။ ဘူမိပဒေသံ။ မြေ
 အရပ်ကို။ ဩလောကေတွာ။ မံသစက္ခုဖြင့်ကြည့်တော်မူ၍။ စရိယံ။ သဗ္ဗညု
 တညာဏ်၏အဆောက်အဦးဖြစ်သောအကျင့်ကို။ စရမာနေန။ ကျင့်သော။
 မယာ။ ငါသူရားသည်။ ဣမသ္မိံဌာနေ။ ဤအရပ်၌။ နိဂုဠပုဗ္ဗံ။ နေဘူးသော
 သဘောသည်။ အတ္တိနုခေါ။ ရှိလေသလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇန္တော။ ဆင်
 ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်။ အဒ္ဓသ။ မြင်တော်မူ၏။ ကိံ။ အဒ္ဓသ။ အဘယ်သို့
 မြင်တော်မူသနည်းဟူမူကား။ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ။ ကဿပဘုရား၏လက်
 ထက်တော်၌။ ဣမသ္မိံဌာနေ။ ဤအရပ်၌။ ဝေဂဠိဂံနာမ။ ဝေဂဠိဂံအမည်ရှိ
 သော။ ဂါမနိဂမော။ ရွာနိဂုံးသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ အတံ။ ငါသည်။ တဒါ
 ထိုအခါ၌။ ဇောတိပါလောနာမ။ ဇောတိပါလအမည်ရှိသော။ မာဏဝေါ။ လူ
 လင်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ဘူးပြီ။ မယံ။ ငါ၏။ သဟာယော။ အဘော်ဖြစ်
 သော။ စာဒုံကာရောနာမ။ စာဒုံကာရအမည်ရှိသော။ ဂုဏ္ဌကာရော။ ဒိုင်း
 ထိန်းသည်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ တေန။ ထိုစာဒုံကာရ ဒိုင်းထိန်းသည်

၁၀၀၈ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

နှင်းသဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ မယာ၊ ငါသည်။ ဣ၊ ဤ၊ အရပ်၌၊ ကေ၊ တခုသော၊ သုကာ
ရကံ၊ ကောင်းသောအကြောင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုဘူးပြီ၊ ဣ၊ ဤသို့၊ အဒ္ဓ၊
မြင်၏၊ တံ၊ ထိုမြင်တော်မူသောအကြောင်းသည်၊ ဘိက္ခု၊ သံဃာသား၊ ရဟန်း
အပေါင်းအား၊ အပါကဉ္စ၊ မထင်ရှား၊ ပဋိန္ဒန္တံ၊ ဗုံးကွပ်၏၊ ဟန္တ၊ ယခုနံ၊
ထိုအတိတ်အကြောင်းကို၊ ဘိက္ခု၊ သံဃာသား၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ ပါကဉ္စ၊
ထင်ရှားစွာ၊ ကရောမိ၊ ငါပြုတော်မူအံ့၊ ဣ၊ မနုဿိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပြု၍၊
မဂ္ဂ၊ ခရီးမမှ၊ ဩက္ကမ္မ၊ ဖွဲ့တော်မူ၍၊ အညတရသ္မိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပဒေ
သေ၊ အရပ်၌၊ ဌိတကောဝ၊ ရပ်တော်မူလျက်သာလျှင်၊ သိတပါတုကမ္ပံ၊
ပြုံးခြင်းကိုထင်စွာပြုသောအမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ၊ အဂ္ဂုဒန္တေ၊
အဖျားအဖျားဖြစ်သော သွားတော်တို့ကို၊ ဒဿတွာ၊ ထင်စေတော်မူ၍၊
မန္တဟသိတံ၊ စဉ်းငယ်ပြုံးရယ်တော်မူခြင်းကို၊ ဟသိ၊ ပြုံးရယ်တော်မူ၏၊
လောကိယမနုဿာ၊ လောကီဖြစ်သော-ကြော့ကြမ်း-ဟောခွရမ်းသောလူ
တို့သည်၊ ဥရု၊ ရင်ကို၊ ပဟရန္တာ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်လျက်၊ ကုဟံကုဟန္တိ၊
ကုဟံကုဟံဟူ၍၊ ဟသန္တိ၊ ယထာ၊ ရယ်ရွှင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧတထာ၊ ဤ
အတူ၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ နဟသန္တိ၊ ရယ်ရွှင်တော်မူကုန်၊
ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဟသိတံ၊ ပြုံးရယ်တော်
မူခြင်းသဉ္ဇံ၊ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌာကာရမတ္တမေဝ၊ ရွှင်သောအခြင်းအရာအပြား
အားဖြင့်- ရွှင်သောအခြင်းအရာမျှသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝ၊ ရယ်ခြင်း
၏အပြားကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတံဟသိတံနာမ၊ ဤပြုံးရယ်ခြင်းမည်သည်ကား၊
တေရသဟိ၊ တဆွဲသုံးပါးကုန်သော၊ သောမနဿသဟဂတမိတ္တေဟိ၊
ကာမာဝစရသောမနဿသဟဂုဏ်စိတ်တို့ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊
ထိုတဆွဲသုံးပါးသော-ကာမာဝစရ သောမနဿသဟဂုဏ်စိတ်တို့တွင်၊
လောကိယမဟာဇနော၊ လောကီလူအများသည်၊ အကုသလတော၊ အကု
သိုလ်စိတ်မှ၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော-လောဘာမူသောမနဿသဟဂုဏ်
စိတ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာမာဝစရကုသလတော၊ ကာမာဝစရမဟာ
ကုသိုလ်စိတ်မှ၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော-သောမနဿသဟဂုဏ်စိတ်
တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မိတ္တေဟိ၊
စိတ်တို့ဖြင့်၊ ဟသတိ၊ ရယ်ရွှင်၏၊ သေခါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အကုသလ
တော၊ အကုသိုလ်စိတ်မှ၊ ဧန္တရုရကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတသဗ္ဗယုတ္တာနိ၊ ဒိဋ္ဌိဂတ
သဗ္ဗယုတ်စိတ်တို့ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ သဟိ၊ ခြေခံပါးကုန်သော၊ မိတ္တေ
ဟိ၊ ဒိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ်- သောမနဿသဟဂုဏ်စိတ်နှစ်ခု မဟာကုသိုလ်

သောမနဿသဟဂုတ်စိတ်လေးခုတို့ဖြင့်ဟသန္တိ။ ရယ်ရွှင်ကုန်၏။ ခဏ
သဝါ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ စတုဟိ။ လေးပါးကုန်သော။ သဟေတု
ကကြိယာစိတ္တဟိ။ သဟိတ်မဟာကြိယာသောမနဿသဟဂုတ်စိတ်တို့
ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧကေန။ တပါးသော။ အဟေတုကကြိယာစိတ္တေန။
အဟိတ်ကြိယာဟာသိတုပ္ပါဒ်စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ။
ငါးပါးကုန်သော။ စိတ္တဟိ။ စိတ်တို့ဖြင့်ဟသန္တိ။ ပြုံးရယ်ကြကုန်၏။ တေ
သုဟိ။ ထိုငါးပါးသောစိတ်တို့တွင်လည်း။ ဗလဝါရမ္မဏေ။ ပြန့်ပြောသော
အာရုံသည်။ အာပါတဂတေ။ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော်။ နှိဟိ။ နှစ်ပါး
ကုန်သော။ ဥာဏသမ္ပယုတ္တစိတ္တဟိ။ မဟာကြိယာဥာဏသမ္ပယုတ်သော
မနဿသဟဂုတ်စိတ်တို့ဖြင့်ဟသန္တိ။ ပြုံးရယ်တော်မူကုန်၏။ ဒုဗ္ဗလသရမ္မ
ဏေ။ မပြန့်ပြောသောအာရုံသည်။ အာပါတဂတေ။ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိ
သော်။ ဒုဟေတုကစိတ္တန္တယေနစ။ နှိဟိတ်မဟာ ကြိယာသောမနဿသဟ
ဂုတ်-စိတ်နှစ်ခုတို့၏-အပေါင်းဖြင့်၎င်း။ အဟေတုကစိတ္တေနစ။ အဟိတ်ကြိ
ယာဟာသိတုပ္ပါဒ်စိတ်ဖြင့်၎င်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ တိဟိ။ သုံးပါးကုန်သော။ စိတ္တဟိ
စိတ်တို့ဖြင့်ဟသန္တိ။ ပြုံးရယ်ကုန်၏။ ပန။ ဣတ္ထိတတ္ထကိသိုဉ်းအံ။ ဣမသ္မိ
ဌာနေ။ ဤအရာ၌။ ကိရိယာဟေတုကမနောပိညာဏဓာတုသောမနဿသ
ဟဂတစိတ္တံ။ ကြိယာအဟိတ်မနောပိညာဏဓာတ်သောမနဿသဟဂုတ်
ဟာသိတုပ္ပါဒ်စိတ်သည်။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဟဋ္ဌာကာရ
မတ္တံ။ ရွှင်သောအခြင်းအရာမျှရှိသော။ ဟာသိတံ။ စဉ်းငယ်ပြုံးရယ်တော်မူ
ခြင်းကို။ ဥပ္ပာဒေသိ။ ဖြစ်စေတော်မူပြီ။ ပန။ အရှင်အာနန္ဒာ၏-သိခြင်း၏ အ
ကြောင်းကိုဆိုဉ်းအံ။ တံဇေတံဟာသိတံ။ ထိုပြုံးရယ်တော် မူခြင်းသည်။ ဧဝံ
ဤသို့။ အပ္ပမတ္တကမ္မိ။ အနည်းငယ်ဖြစ်သော်လည်း။ တံဇေတံဟာသိတံ။ ဤပြုံး
ရယ်ခြင်းသည်။ ထေရဿ။ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား။ ပါကဇ္ဇံ။ ထင်ရှား
သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ ကထံ။ အဘယ်သို့။ အဟောသိ။ ထင်ရှားဖြစ်သ
နည်းဟူမူကား။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ အကျယ်ချဲ့ဉ်းအံ။ တထာရူပေ။ ထိုသို့သ
ဘောရှိသော။ ကာလေ။ ပြုံးရယ်တော်မူသောအခါ၌။ တထာဂတဿ။
မြတ်စွာဘုရား၏။ စတုဟိ။ လေးချောင်းကုန်သော။ ဒါဌာဟိ။ စွယ်တော်တို့
မှ။ စတုဒီပိကမဟာမေဃမုခတော။ လေးကျွန်းစုံရွာသော၊ ကြီးစွာသော
ရိပ်းတိမ်ဝမှ။ သတေဂိတဝိဇ္ဇုလတာဝိယ။ သတေဂိမည်သောလျှပ်စစ်
နွယ်ကဲ့သို့။ ပိရောစုမာနာ။ တောက်ပကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍။ မဟာတာလက္ခ
နွပမာဏာ။ ထန်းလုံးကြီးလောက်ရှိကုန်သော။ ရသ္မိဝဋ္ဋိယော။ ရောင်ခြည်

၁၁၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တော်လုံးတို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ။ တက်သတ်၍။ တိက္ခတ္တံ။ သုံးကြိမ်။ သိသဝ
 ရံ။ ဦးခေါင်းတော်မြတ်ကို။ ပဒက္ခိတံ။ လက်ျာရစ်တွည့်သည်ကို။ ကတွာ။
 ပြု၍။ ဒါဋ္ဌဓဇ္ဈသုယေဝ။ စွယ်တော်ဖျားတို့၌သာလျှင်။ အန္တရဓာယန္တိ။ ကွယ်
 ကုန်၏။ တေနသညာဏေန။ ထိုရောင်ခြည်တော်ထွက်သောအမှတ်ဖြင့်။
 အာယသ္မာအာနန္ဓော။ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘဝဂတော။ မြတ်စွာဘု
 ရား၏။ ပစ္ဆိတော။ နောက်တော်မှ။ ဂစ္ဆမာနော။ သွားသည်ရှိသော်။ သိတပါ
 ထုဘာဝံ။ ပြုံးရယ်တော်မူခြင်း၏။ ထင်စွာဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာတိ။
 သိ၏။ ဘဂဝန္တိတေဒဝေါစာတိ။ ဘဂဝန္တိတေဒဝေါစ ဟူသည်ကား။
 ဧတ္ထ။ ဤမြေအပေါ်၌။ ကဿပေါ။ ကဿပအမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ။
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိက္ခသံစာ။ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ဩဝါဒိကိရ။ ဆုံးမ
 တော်မူသတတ်။ စတုသစ္စပကာသနံ။ သစ္စာလေးပါးကိုပြုခြင်းကို။ အကာ
 သိကိရ။ ပြုတော်မူသတတ်။ ဘဂဝတောပိ။ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။
 ဧတ္ထ။ ဤမြေအပေါ်၌။ နိဝိဒိဝံ။ သိတင်းသုံးတော်မူခြင်းငှါ။ ရုမိ။ အလိုကို။
 ဥပ္ပာဒေသသမိ။ ဖြစ်စေအံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အယံဘူမိဘာဝဂေါ။
 ဤမြေအပေါ်သည်။ ခွိဟိ။ နှစ်ဘူကုန်သော။ ဗုဒ္ဓေဟိ။ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။
 ပရိဘုဏ္ဍော။ သုံးဆောင်တော်မူအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ မဟာ
 ဇနော။ များစွာသောလူပင်းသည်။ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ။ ပန်းနံ့သာစသည်တို့
 ဖြင့်။ ပူဇေတွာ။ ပူဇော်၍။ စေတိယဋ္ဌာနံ။ စေတီအရပ်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ပရိစ
 ရန္တော။ လုပ်ကျွေးပူဇော်သည်ရှိသော်။ သပ္ပမဂ္ဂပရာယဏော။ နတ်ရွာခရီး
 သို့လည်းလျောင်းရသည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပိန္နတော။
 ကြံ၍။ တေတေနဟိဘန္တတိအာဒိဝစနံ။ ဤတေနဟိဘန္တဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို။ အဝေါစ။ လျှောက်၏။ ။

မုဏ္ဍကေနသမဏကေနာတိ။ မုဏ္ဍကေနသမဏကေနဟူသည်ကား။
 မုဏ္ဍံ။ ဦးပြုံးသောသူကို။ မုဏ္ဍောတိ။ ဦးပြုံးသောသူဟူ၍။ ဝတ္တံ။ ဆိုခြင်း
 ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ။ ဘင်၏။ သမဏံဝါ။ ရဟန်းကိုလည်း။ သမဏောတိ။ ရဟန်းဟူ၍။
 ဝတ္တံ။ ဆိုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ။ သင့်၏။ ပန။ ဇောတိပါလလူလင်၏နှလုံးသွင်းသည်
 ကိုဆိုပြီးအံ့။ အယံ။ ဤဇောတိပါလလူလင်သည်။ အပရိပတ္တဉာဏတ္တာ။ မရင့်
 သေးသောဉာဏ်ရှိသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်။ ပြာဟူဏကုလေ။ ဗုဒ္ဓားမျိုး၌။
 ဥဂ္ဂဟိတဝေါဟာရဝသေနေဝ။ သင်အပ်သောဝေါဟာရ၏အစွမ်းအားဖြင့်
 သာလျှင်။ ဟိဇ္ဇေန္တော။ ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ။ ဤသို့ကိ်။ နပတေနမုဏ္ဍကေ
 နသမဏကေနဒိဋ္ဌေနဟူ၍။ အာဟ။ ဆို၏။ သောတ္တိသိနာနန္တိ။ သောတ္တိသိနာ

နံဟူသည်ကား။ သိနာနုတ္တယ။ ရေချိုးခြင်းငှါ။ ကတသောတ္တိ။ ပြုအပ်သော
ချည်လုံးချည်စည်းတည်း။ သောတ္တိနာမ။ သောတ္တိမည်သည်ကား။ ကုရုဗ္ဗန္တ
ပါသာဏရတ္ထာနိ။ ကုရုဗ္ဗန္တမည်သောကျောက်မှန်တို့ကို။ သာခါယ။ ချိပ်ဖြင့်
ဗန္ဓိတွာ။ သွေ့၍။ ကတဂုဗ္ဗိကကလာပကာ။ ပြုအပ်သော ချည်လုံးချည်စည်းတို့
ကို။ ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။ ယံ။ အကြင်ပြုအပ်သောချည်လုံးချည်စည်းကို။ သန္ဓာ
ယ။ ရည်၍။ တေနခေါပနသမယေနသဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု။ ကုရုဗ္ဗန္တကသုတ္တိကာ
ယန္နာယန္တိတိ။ တေနခေါပနသမယေနသဗ္ဗဂ္ဂိယာ-ဘိက္ခု။ ကုရုဗ္ဗန္တက-သုတ္တိ
ကာယန္နာယန္တိဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ တံ။ ထိုပြုအပ်သောချည်
လုံးချည်စည်းကို။ ဥဘောသု။ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ အန္တေသု။ အစွန်းတို့၌။
ဝဟေတွာ။ ကိုင်၍။ သရိရံ။ ကိုပ်ကိုပ်။ စံသန္တိ။ ပွတ်တိုက်ကုန်၏။ ဧဝံသမ္ပာ
တိ။ ဧဝံသမ္ပ-ဟူသည်ကား။ ဧတရဟိဝိ။ ယခုကာလ၌လည်း။ မနုဿာ။
လူတို့သည်။ စေတိယဝန္ဓနတ္ထာယ။ စေတိကို ရှိခိုးဖူးမြော်ခြင်းငှါ။ မယံ။
ငါတို့သည်။ ဂစ္ဆာမ။ သွားကုန်ဖို့။ ဓမ္မသဝန္ဓတ္ထာယ။ တရားနာခြင်းငှါ။
ဂစ္ဆာမ။ သွားကုန်ဖို့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တာ။ ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။
ဥဿာဟံ။ အားထုတ်ခြင်းကို။ နကာရောန္တိ။ မပြုကုန်။ ပန။ ဗျတ်ရိက်မှတပါး
အန္ဓယကိုဆိုပြီးအံ့။ နုဿမဇ္ဇာဒိဿနတ္ထာယ။ ကချေသဘင်အစရှိသည်
ကို-ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ မယံ။ ငါတို့သည်။ ဂစ္ဆာမ။ သွားကုန်ဖို့။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဝုတ္တာ။ ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကဝစနေနေဝ။ တခွန်းထည်းသော
စကားဖြင့်သာလျှင်။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယထာ။ ဝန်ခံကုန်သကဲ့သို့။ တထေဝ။ လို
အတူသာလျှင်။ သိန္နာယိတုန္တိ။ သိန္နာယိတုံဟူ၍။ ဝုတ္တ။ ဆိုအပ်သည်ရှိ
သော်။ ဧကဝစနေန။ တခွန်းထည်းသော စကားဖြင့်။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယန္တော။ ဝန်ခံ
လိုသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဇောတိပါလံမာဏဝံ အာမန္တေသိတိ။ ဇောတိပါလံမာဏဝံအာမန္တေ
သိဟူ၍။ ဧကမသေ။ တခုသောနံပါး၌။ အရိယပရိဟာရေန။ အရိယာတို့၏
စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်။ ပဌမတရံ။ ရှေးဦးစွာ။ နှာယိတွာ။ ရေချိုး၍။ ပစ္စုတ္တ
ရိတွာ။ ရေမှတစ်ဆင့်တက်၍။ ဥတော။ တည်၏။ မဟန္တေန။ ကြီးစွာသော။
ဣဿရိယပရိဟာရေန။ အစိုးရသောသူတို့၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်။ နှာ
ယန္တဿ။ ရေချိုးသော။ တဿ။ ထိုဇောတိပါလလှလင်၏။ နှာနဝရိယော
သာနံ။ ရေချိုးခြင်း၏ အဆုံးကို။ အာဂမေတွာ။ ငုံ့လင့်၍။ နိဝတ္ထနိဝါသနံ။
အဝတ်ကိုဝတ်ပြီးသော။ ကေသေ။ ဆံတို့ကို။ ဝေါဒကေ။ ရေမရှိသည်ကို။
ကုရုမာနံ။ ပြုပြီးသော။ တံ။ ထိုဇောတိပါလလှလင်ကို။ အာမန္တေသိ။ ခေါ်ဆို

၏။ အာရာမဿ။ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ ကျောင်းအရံ၏။ အာသန္နတ္ထာ။
 နီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံ။ ထိုကျောင်းတော်အရံကို။ ဒဿန္တော။ ပြင်ပ
 သောဗုဒ္ဓိကာရလုလင်သည်။ အယန္တိ။ အယံဟူ၍။ အာဟာ။ ဆို၏။ ဩဝဠိကံ
 ဝိနိဝဇ္ဇေတွာတိ။ ဩဝဠိကံဝိနိဝဇ္ဇေတွာဟူသည်ကား။ နာဂဗလော။ ဆင်
 ပြောင်အားနှင့်တူသောအားရှိသော။ ဗေမိသတ္တော။ ဘုရားအလောင်းဇာတိ
 ပါလလုလင်သည်။ သဗ္ဗ။ အဆွေ။ အပေဟိ။ ဗဲလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။
 ဤသကံ။ စဉ်းငယ်။ ပရိဝတ္တမာနောစ။ နောက်သို့ဆုတ်သော်လည်း။ တေန။
 ထိုဗုဒ္ဓိကာရလုလင်သည်။ ဂဟိတဂဟာဏံ။ ကိုင်အပ်သောအရပ်ကို-ကိုင်
 သည်ကို။ ဝိဿန္ဓာပေတွာ။ လွှတ်စေ၍။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။
 အနက်တည်း။ ကေသေသုပရာမသိတွာဇေတဝေါစာတိ။ ကေသေသုပရာ
 မသိတွာဇေတဝေါစ ဟူသည်ကား။ သော။ ထိုဗုဒ္ဓိကာရ လုလင်သည်။
 ဝိန္ဒေသိကိရ။ ကြံသတတ်။ ကိံ။ ဝိန္ဒေသိ။ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။ အယံ
 ဇာတိပါလော။ ဤဇာတိပါလလုလင်သည်။ ပညဝါ။ ပညာရှိ၏။ သကံ။
 တကြိမ်။ ဒဿနံ။ ဖူးမြင်ခြင်းကို။ ဓာတမာနော။ ရသည်ရှိသော်။ တထာ
 ဂတဿ။ ကဿပမြတ်စွာဘုရားအား။ ဒဿနေဝိ။ ဖူးမြင်ခြင်း၌လည်း။
 ပဝီဒိဿတိ။ ကြည်ညိုလတ္တံ့။ ဓမ္မကထာယဝိ။ တရားစကား၌ လည်း။
 ပဝီဒိဿတိ။ ကြည်ညိုလတ္တံ့။ ပသန္ဓေစ။ ကြည်ညိုသော ဇာတိပါလ
 လုလင်သည်လည်း။ ပသန္ဓာကာရံ။ ကြည်ညိုသောအခြင်းအရာကို။ ကာ
 တံ။ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ခိဿသိ။ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ တဒတ္ထံ။ ထိုအကျိုးမဲ့ ကိုတား
 မြစ်၍ အကျိုးရှိသည်၌ ယှဉ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ မိတ္တာနာမ။ အဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်းတို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ယံကိစ္ဆိ။ အမှတ်မရှိသော
 အမှုကို။ ကာတွာ။ ပြု၍။ မမ။ ငါဗုဒ္ဓိကာရလုလင်၏။ သဟာယံ။ အပေါင်းအ
 ဘော်ဖြစ်သောဇာတိပါလလုလင်ကို။ ဂဟေတွာ။ ခေါ်ယူ၍။ ဒသဗလဿ။
 အားတော် ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော- ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။
 သန္တိကံ။ အထံတော်သို့။ ဂမိဿာမိ။ သွားတော့အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိန္ဒေသိ။
 ကြံ၏။ တသ္မာ။ ထိုသို့အကြံရှိခြင်းကြောင့်။ နံ။ ထိုဇာတိပါလလုလင်ကို။
 ကေသေသု။ ဆံတို့၌။ ပရာမသိတွာ။ သုံးသပ်၍။ ဇေတံဝစနံ။ ဤအယံသဗ္ဗဇာ
 တိပါလအစရှိသောစကားကို။ အဝေါစ။ ဆို၏။ ဣတ္ထရုစေ္စေတိ။ ဣတ္ထရုစေ္စေ
 ဟူသည်ကား။ အညဇာတိကော။ တပါးသောဇာတ်ရှိသည်။ မယံ။ ငါဇာ
 တိပါလလုလင်နှင့်။ သန္တိ။ တကွ။ အသမာနဇာတိကော။ မတူမျှသောဇာတ်ရှိ
 သည်။ သမာနော။ ဖြစ်လျက်။ လာမကဇာတိကော။ ယုတ်သောဇာတ်ရှိသည်။

ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ နဝတိဒန္တိ။ နဝတိဒံဟူ
 သည်ကား။ အဒ္ဓာကံ။ ငါတို့နှစ်ယောက်တို့၏။ ဣဒံမနံ။ ဤသွားခြင်းသည်။
 ဝတ။ စင်စစ်။ ဩရကံ။ ယုတ်သည်။ နဘဝိဿတိ။ မဖြစ်လတ္တံ့။ ခုဒ္ဒကံ။ ငယ်
 သည်။ နဘဝိဿတိ။ မဖြစ်လတ္တံ့။ မဟန္တံ။ များမြတ်သောအကျိုးရှိသည်။
 ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ အယံ။ ဤစာဒို့ကာရလုလင်သည်။
 အတ္တနော။ မိမိ၏။ ထာမေန။ အစွမ်းဖြင့်။ နဂဏ္ဍိ။ မဆွဲငင်။ သတ္တု။ ကသပ
 မြတ်စွာဘုရား၏။ ထာမေန။ အစွမ်းတော်ဖြင့်။ ဂဏ္ဍိ။ ဆွဲငင်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ဂဟဏသ္မိံ။ ယေဝ။ ဆံပင်ကို-ကိုင်ဆွဲခြင်း၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗ္ဗံ။ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။
 အဂမာသိ။ ရောက်ပြီ။ ယာဝတာဒေါဟိဝိတိတ္ထေ။ ယာဝတာဒေါဟိဝိဟူ
 သောဤပါဌ်၌။ ဒေါကာရ ဟိကာရ ဝိကာရာ။ ဒေါအက္ခရာ-ဟိအက္ခရာ-ဝိ
 အက္ခရာတို့သည်။ နိပါတာ။ နိပါတ်ပုဒ်တို့ချည်းတည်း။ ယာဝတာ။ အကြင်
 မျှလောက်။ ဥပရိမံ။ အထက်သို့တက်၍ပြုဘိသလော။ ဣတိအယံ။ ဤသည်
 ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော။ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်
 ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္ထော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝါစာယ။ နှုတ်ဖြင့်။ အာလ
 ပနဉ္စ။ ခေါင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဩဝဋ္ဌိကာယ။ အောက်ပိုးကျိုက်
 သောပုဆိုးစွန်း၌။ ဂဟဏဉ္စ။ ကိုင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ အတိတ္ထမိတ္တာ။
 လွန်၍။ ယာဝ။ အကြင်မျှလောက်။ ကေသဂ္ဂဟဏဓိ။ ဆံကိုကိုင်ခြင်းသည်
 လည်း။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တာဝ။ ထိုမျှလောက်။ ကတ္ထ။ ထိုကသပမြတ်စွာဘုရား
 ရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဂမနတ္ထံ။ သွားခြင်း၌။ ပယောဂေါ။ အားထုတ်ခြင်း
 ကို။ ကတ္တဗ္ဗော။ ပြုအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္ထော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ ။

ဓမ္မိယာကထာယာတိ။ ဓမ္မိယာကထာယဟူသည်ကား။ ဣဝ။ ဤအရာ၌။
 သတိပဋိလာဘတ္တာယ။ သတိကိုရခြင်း၌။ ပုဗ္ဗေနိဝါသပဋိသံယုတ္တာ။ ရှေး၌
 နေဘူးသည်နှင့် စပ်လျဉ်သော။ ဓမ္မိကထာ။ တရားစကားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။
 သိအပ်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ အကျယ်ချဉ်းအံ့။ တဿ။ ထိုဇောတိပါလလုလင်
 အား။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇောတိပါလ။ ဇောတိပါလ။ တွံ။ သင်
 သည်။ လာမကဋ္ဌာနံ။ ယုတ်သောအရာသို့။ ဩတိဏ္ဏသတ္ထော။ သက်သော
 သတ္တဝါသည်။ န။ မဟုတ်။ ပန။ စင်စစ်သော်ကား။ မဟာဗောဓိပလ္လင်္ဂေ။
 မဟာဗောဓိပလ္လင်၌။ သဗ္ဗညုတညာဏံ။ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို။ ပတ္ထေတွာ။
 တောင့်တ၍။ ဩတိဏ္ဏော။ သက်သောသတ္တဝါတည်း။ တာဒိဿဿနာမ။
 ထိုသို့သောဝါရှိသည်မည်သောသင်အား။ ပမာဒဝိဟာရော။ မေ့လျော့၍

၁၁၄ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

နေခြင်းသည်။ နယုတ္တော၊ မသင့်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယောန၊
 နည်းဖြင့်၊ သတိပဋိလာဘာယ၊ သတိကိုရခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေ
 သိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ပန၊ ဓမ္မ၊ ဒိဋ္ဌိကုန်းသား-ရဟန်းတို့၏ အယူကိုဆိုပြီး
 အံ၊ ပရသမုဒ္ဒဝါသိ၊ ဓမ္မ၊ ဒိဋ္ဌိကုန်း၌နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်ကြီး
 တို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံ ဝဒန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဆိုကုန်သနည်းဟူမူ
 ကား၊ ဇောတိပါလ၊ ဇောတိပါလ၊ အဟံ၊ ငါကသပမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဒသပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသောပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်၍၊ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဝိသတိသ
 ဟသသတိက္ခ၊ ပရိဝါရော၊ နှစ်သောင်းသော ရဟန်းအပေါင်း - အခြံအရံ
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကော၊ လောက၌၊ ဝိစရာမိယထာ၊ ထည့်လည်သကဲ့သို့၊
 ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တွတ္ထိ၊ သင်ဇောတိပါလလုလင်သည်လည်း၊
 ဒသပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသောပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သဗ္ဗညု
 တဉာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ သမဏ
 ဂဏပရိဝါရော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံသည်ဖြစ်၍၊ လောကော၊ လောက၌၊
 ဝိစရိဿသိ၊ ထည့်လည်ရလတ္တံ့၊ ဧဝဉ္စပေနနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်
 မည်သော၊ တယာ၊ သင်ဇောတိပါလလုလင်သည်၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်း
 သို့၊ အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဟော
 တော်မူပြီး၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကထိယမာနေ၊ ဟော
 အပ်သည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤဇောတိပါလလုလင်သည်၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ရဟန်း
 ၏အဖြစ်၌၊ ဝိတ္တံ၊ ပိတ်သည်၊ နမတိ၊ ညွတ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမရုဏ်တို့၌၊ အာဒိန ဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 နေက္ခမ္မေ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်၌၊ အာနိသံသဉ္စ၊ အကျိုးကို လည်းကောင်း၊
 ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

အလတ္တခေါအာနန္ဒ(ပ)ပဗ္ဗန္ဓအလတ္တဥပသမ္ပဒန္တိ၊ အလတ္တခေါအာနန္ဒ
 (ပ)ပဗ္ဗန္ဓအလတ္တဥပသမ္ပဒံဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္ဓတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ ကိံ၊
 အဘယ်အမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြုသနည်း၊ ဗောဓိသတ္တေဟိ၊ ဘုရားအလောင်း
 တို့သည်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္ပံ၊ အကြင်အမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တံကမ္ပံ၊ ထိုအမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်၌၊ ဦးအံ၊ ဗောဓိ
 သတ္တာ၊ ဘုရားအလောင်းတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သမ္ပ၊ ခေ၊
 မျက်မှောက်၌၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ပန၊ ရဟန်းပြုသည်မှတစ်ပါး
 ကောင်းစွာ ကျင့်သည်ကိုဆိုပြီးအံ၊ ပဗ္ဗန္တိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုပြီး၍လည်း၊

ဣတ္ထရသတ္တဝါယံယုတ်ညံ့သောသတ္တဝါတို့ကဲ့သို့၊ ပတတသိင်္ဂါ၊ ချံအပ်
 သောဥာဏ်တည်းဟူသော-ဦးချိုရှိကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ပန၊
 ဗျုတ်ရိက်မှတပါး-အနွယ်ကိုဆိုပြီးအံ့။ စတုပါရိသုန္ဒိသီလေ၊ စတုပါရိသုန္ဒိ
 သီလ၌၊ သုပတိဋ္ဌာယ၊ ကောင်းစွာတည်၍၊ တေပိဋကံ၊ ထိုပိဋကတ်သုံးပုံဟု
 ဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်
 ယူ၍၊ တေရသ ရတင်္ဂါနိ၊ တဆဲ့သုံးပါးသော ရတင်တို့ကို၊ သံမာဒါယ၊
 ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ အရညံ၊ တောကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊
 ဂတပစ္စာဂတဝတ္ထံ၊ ဂတပစ္စာဂတဝတ်ကို၊ ပူရယမာနာ၊ ပြည့်စေကုန်
 သည်။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
 အနုလောမညာဏံ၊ အနုလောမညာဏ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်
 အဟာစ္စ၊ ထိဆိုက်၏၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ မဂ္ဂပလတ္တံ၊ မဂ်ဖိုလ်အလို၊ ဌာ၊
 ဝါယာမံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဇောတိပါလောပိ၊ ဇော
 တိပါလသည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြုပြီးအဆုမာ
 သူပသမ္ပန္နတိ၊ အဆုမာသူပသမ္ပန္န ဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ကုလဒါရကံ၊ အမျိုးသားငယ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍၊
 မာသမ္ပိ၊ တလပတ်လုံးသည်၊ အဝသိတွာ၊ မနေမူ၍၊ ဂတေ၊ ကြွသွားတော်
 မူသည်ရှိသော်၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့အား၊ သောကော၊ မိုးရိပ်ခြင်း
 သည်။ နဂူပသမ္ပန္တိ၊ မငြိမ်း၊ သောပိ၊ ထိုအမျိုးသားငယ်ရှင်ရဟန်းသည်
 လည်း၊ ပတ္တစိဝရဂဟဏံ၊ သဝိတ်ကိုကိုင်ခြင်း-သင်္ကန်းကိုကိုင်ခြင်းကို၊
 နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဒဟရတိက္ခုဿာမဏောရေဟိ၊ ရဟန်းငယ်-သာမဏော
 ငယ်တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဝိဿာသော၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 မဖြစ်၊ ထေရေဟိ၊ သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သောမထေရ်တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊
 သိနေဟော၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ နပတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်၊ ဂတဂတဋ္ဌာ
 နေ၊ ရောက်ရာရောက်ရာအရပ်၌၊ အနဘိရတိ၊ မပွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အနွယ်မှတပါး-ဗျုတ်ရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်
 သော၊ ကာလံ၊ လခွဲကာလပတ်လုံး၊ နိဝါသေ၊ ရှင်ရဟန်းပြုရာအရပ်၌နေ
 ရသည်။ သဘိ၊ ရှိသော်၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်-ဘခင်တို့သည်၊ တံ၊ ထို
 ပဉ္စင်းသစ်-သာမဏေသစ်ကို၊ ပဿိတုံ၊ တွေ့မြင်ခြင်းငှါ၊ လဘန္တိ၊ ရကုန်
 ၏၊ တေန၊ ထိုသို့ရခြင်းကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုမိခင်-ဘခင်တို့အား၊ သောကော၊
 မိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ တနုဘာဝံ၊ ပါးသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ပတ္တဝီဝရဂဟဏံ၊ သပိတ်ကိုကိုင်ခြင်း-သက်န်းကိုကိုင်ခြင်းကို၊ ဇာနာတိ၊
 သိ၏။ သာမဏောရဒဟာရ ဘိက္ခုဟိ၊ သာမဏောလေ- ရဟန်းလေတို့နှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိဿာသော၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။
 ထေရေဟိ၊ သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော ထေရ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သိနေ
 ဟော၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊
 ရောက်ရာရောက်ရာအရပ်၌၊ အဘိရမတိ၊ အလွန်မွေ့လျော်၏။ နဥက္ကဏ္ဍ
 တိ၊ မဆန့်ကျင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော လခွဲကာ
 လပတ်လုံး၊ ဝသိတုံ၊ သီတင်းသုံးနေခြင်းငှါ၊ ဝနုတိ၊ သင့်၏။ ဣတိမနသိ
 ကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ အဘုမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဝသိတွာ၊ သီတင်းသုံး
 နေတော်မူ၍၊ ပတ္တမိ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့ဖကြွတော်မူ၏။ ။

ပဏ္ဍုပုဋ္ဌကဿသာလိနောတိ၊ ပဏ္ဍုပုဋ္ဌကဿသာလိနောဟူသည်
 ကား၊ ပုဋ္ဌကေ၊ အထုပ်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုက္ခာပိတဿ၊ ခြောက်စေ
 အပ်သည်ဖြစ်၍- ဖြော့တော့သောအဆင်းရှိသော၊ သာလိနော၊ သလေး၏၊
 ဘောဇနံကိရ၊ ဘောဇဉ်ဖြတ်သတတ်၊ ဝပ္ပကာလတော၊ စိုက်ပျိုးသော
 အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အစောင့်
 အရှောက်တည်း၊ ကေဒါရာ၊ လယ်တို့ကို၊ သုပရိကမ္မကဿ၊ ကောင်းစွာ
 အပြေအပြစ်ပြုအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကောင်းစွာ
 အပြေအပြစ်ပြုအပ်သောလယ်၌၊ ဝိဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊
 တည်စေ၍၊ ဂန္ဓောဒကေန၊ နံ့သာရေဖြင့်၊ သိဇ္ဇိံသု၊ သွန်းလောင်းကုန်၏။
 ဝပ္ပကာလေ၊ စိုက်ပျိုးသောအခါ၌၊ ဝိတာနံဝိယ၊ ဝိတာနံကဲ့သို့၊ ဥပရိ၊ ကော်
 ပင်၏အထက်၌၊ ဝတ္ထကိဇ္ဇဉ္ဇံ၊ အဝတ်ဖျာကို၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲကြက်၍၊ ပရိပတ္တ
 ကာလေ၊ ရင့်မှည့်သောအခါ၌၊ ဝိဟိသိသာနိ၊ ကောက်နှံတို့ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊
 ဖြတ်၍၊ မုဋ္ဌမတ္တေ၊ တလက်ဆုပ်မျှကုန်သော၊ ပုဋ္ဌကေ၊ အစည်းတို့ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယောက္ကဗန္ဓေ၊ ကြိုးဖြင့်ဆွဲသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝေဟာသံ
 ယေဝ၊ ကောင်းကင်၌သာလျှင်၊ သုက္ခာပေတွာ၊ ခြောက်သွေ့စေ၍၊ ဂန္ဓ
 ဝုဏ္ဏာနိ၊ နံ့သာမှုန့်တို့ကို၊ အတ္တရိတွာ၊ ဖြန့်ကြဲ၍၊ ကောဋ္ဌကေသု၊ ကျိုကြတို့၌၊
 ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ တတိယေဝသေ၊ သုံးနှစ်ရှိသောအခါ၌၊ ဝိဝရိံသု၊
 ဘွင့်၍ယူကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိဝသံ၊ သုံးနှစ်ပတ်လုံး၊ ပရိဂုတ္တဿ၊ သိုမှီး၍
 ထားအပ်သော၊ သုဂန္ဓရတ္တဿာလိနော၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော-နီသော
 သလေးစပါး၏၊ အပဂတကာဋ္ဌကေ၊ ကင်းသောမည်းညစ်ခြင်းရှိကုန်သော၊
 သုပရိသုဇ္ဈေ၊ အလွန်စင်ကြယ်ကုန်သော၊ တဏှာလေ၊ ဆန်တို့ကို၊ ဂဟေ

တွာ၊ ယူ၍၊ ခန္ဓကပိကတိဋ္ဌိ၊ ခဲဘွယ်အထူးကိုလည်းကောင်း၊ ဘတ္တိဋ္ဌိ၊ ထမင်း
 ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိယာဒိယိံ သု၊ စီရင်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့စီရင်သည်ကို။
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ပဏီတံခါဒနိယံ ဘောဇနိယံ (ပ)ကာလံ အာရောစာပေသိဟူ၍။ ဝိတိ၊
 ပဏီတံခါဒနိယံဘောဇနိယံ (ပ)ကာလံ အာရောစာပေသိဟူ၍။ ဝုတ္တံ
 ဟောတော်မူအပ်၏။ အဓိဝုဠောမေတိ။ အဓိဝုဠောမေဟူ၍၊ ကိံ၊ အဘယ်
 အကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဒတိ၊ မိန့်တော်မူသနည်း။ ဝေဂဋ္ဌိင်္ဂတော၊
 ဝေဂဋ္ဌိင်္ဂနိဂုံးမှ။ နိက္ခမနကာလေ၊ ထွက်တော်မူခဲ့သောအခါ၌။ ဃာဒိကာ
 ရော၊ ဃာဒိကာရလုလင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝဿာ
 ဝါသံ၊ ဝါဆို၍နေခြင်းကို။ ဝသိတတ္ထာယ၊ နေတော်မူခြင်းငှါ။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံ
 ခြင်းကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူပြီးတံ၊ ထိုသို့ဝန်ခံသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဒ
 တိ၊ အဓိဝုဠောမေဟူ၍-မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဟုဒေဝအညယတ္တံအဟုဒေါမနဿန္တိ။ အဟုဒေဝအညယတ္တံအ
 ဟုဒေါမနဿံဟူသည်ကား၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဒါနံ၊ အလှူ
 ကို၊ ဒါတု၊ လှူခြင်းငှါ၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်း။ သောတု၊ နာခြင်းငှါ၊
 ဣမိနာစနိယာမေန၊ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်လည်း။ ဝိသတိဘိက္ခုသဟဿာ
 နိ၊ နှစ်သောင်းသော-ရဟန်းတို့ကို။ ပဋိဇဉ္ဇိတု၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ။ နာလတ္ထံ၊
 မရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အလာသံ၊ မရခြင်းကို။ အာရက္ခ၊ စွဲ၍၊ ဗိတ္တညယတ္တံ၊ စိတ်တ
 ပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဗိတ္တဒေါမနဿံ၊ စိတ်၏
 နှလုံးမသာရာခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးတော့ကတံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို။ အာရက္ခ၊ စွဲ၍၊ ဗိတ္တညယတ္တံ၊ စိတ်တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်
 သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဗိတ္တဒေါမနဿံ၊ စိတ်၏-နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။
 နအဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီးကသွား၊ အတယံ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သောတာ
 ပန္နတ္ထာ၊ သောတာပန်ဖြစ်သည်၏-အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊
 အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ သော၊ ထိုကိတိအမည်ရှိသော-ဗာရာဏသီမင်းသည်။
 ဝုဠေ၊ ရှေး၌၊ ပြာဟ္မဏာဘတ္တော၊ ပုဏ္ဏားတို့၌-ဆွမ်းကျွေးခြင်း ရှိသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးအထူး၊ ထိုနောက်မှ၊ ကေတ္ထိံ သမယေ၊ တပါးသော
 အခါ၌၊ ပစ္စန္ဓေ၊ ပစ္စန္ဓရစ်သည်။ ကုပိတေ၊ ပုံကန်သောင်းကျန်း လတ်
 သည်ရှိသော်၊ ဂူပသမနတ္ထံ၊ ပြင်းစေခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိ
 သော်၊ ဥရုန္တိနာမ၊ ဥရုန္တိအမည်ရှိသော၊ ဝိတရံ၊ သွေးတော်ကို၊ အဗ္ဗေ၊
 ချစ်သွီး၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ ဒေဝေ၊ နတ်၏သဘွယ်ဖြစ်သော-ပုဏ္ဏားတို့ကို၊
 မာပပဗ္ဗိ၊ မင်္ဂမ၊ မင်္ဂလျာ့ ရပ်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဌာဆိုခဲ့၏၊ ပြာဟ္မ

၁၁၀ မန္တိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဏာ။ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တံရာဇမိတရံ။ ထိုမင်းသွီးကို။ ဒိသွာ။ တွေ့မြင်၍။ ဝိသ
 ညိနော။ တွေ့စေမိန်းမောကုန်သည်။ အဟောသံ။ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဣမေဝ။ ဤတွေ
 ဝေ-မိန်းမောကုန်သောသူတို့သည်လည်း။ ဧက။ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဝုတ္တေ။ မင်းသွီးကဆိုသည်ရှိသော်။ တုဌာကံ။ သခင်မတို့၏။ ဘူမိဒေ
 ဝါနာမ။ ဘူမိဒေဝအမည်ရှိသော-ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။ ဧဝရူပါ။ သခင်မကို
 တပ်နှစ်သက်၍။ ရူးမူးကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေ။
 တင်လျှော့သည်ရှိသော်။ နိဠုဟိတွာ။ ထို့ဟူ၍တံထွေးထွေး၍။ ပါသာဒံ။
 ပြာသာဒ်ထက်သို့။ အဘိရူဟိ။ တက်သွားလေ၏။ သာ။ ထိုဥရုန္တဒေဝအမည်
 ရှိသော-မင်းသွီးသည်။ ဧကဒိဝသံ။ တနေ့သောနေ့၌။ ဝီရိယံ။ ခရီးကို။
 ဩလောကေန္တိ။ ကြည့်လျက်။ ဥတော။ တည်သည်ရှိသော်။ ကဿပဿ။
 ကဿပအမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဂ္ဂသာဝ
 ကံ။ အဂ္ဂသာဝကမထေရ်ကို။ ဒိသွာ။ တွေ့မြင်၍။ ပက္ခော သာပေတွာ။
 ပင့်ခေါ်စေ၍။ ဝိဏ္ဏုပါတံ။ ဆွမ်းကို။ ဒတွာ။ ယူ၍။ အနုမောဒနံ။ အနုမောဒနာ
 ပြုသည်ကို။ သုဏ္ဏမာနာယေဝ။ နာစဉ်ပင်လျှင်။ သောတာပန္နာ။ သောတာပန်
 သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ အညေပိ။ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်း
 တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ။ ရှိကုန်သေးသလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တိတွာ။ မေးလျှော့
 ၍။ သတ္တာ။ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိသတိယာဘိက္ခုသဟာဿေဟိ
 နှစ်သောင်းသော-ရဟန်းတို့နှင့်။ သန္တိ။ တကွ။ ဣသိပတနေ။ ဣသိပတနမိ
 ဂဒါဝုန်တော၌။ ဝသတိ။ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ဣတိစ။ ဤစကားကို
 လည်း။ သုတွာ။ ကြား၍။ နိမန္တေတွာ။ ပင့်ဘိတ်၍။ ဒါနံ။ အလှူကို။ အဒါသိ။
 လှူပြီးရာဇာ။ ကိကိအမည်ရှိသောဗာရာဏသီမင်းကြီးသည်။ ပစ္စန္တံ။ ပစ္စန္တ
 ရစ်ကို။ ဂူပသမေတွာ။ ပြင်းစေ၍။ အာဂတော။ ပြန်လာခဲ့၏။ အထ။ ထိုသို့ပြန်
 လာသောအခါ၌။ နံ။ ထိုကိကိအမည်ရှိသော ဗာရာဏသီမင်းကြီးကို။ ပဌမ
 တရမေဝ။ ရှေးမဆွကသာလျှင်။ ပြာဟ္မဏာ။ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ အာဂတိံ။
 လာကုန်၍။ ဝိတု။ သွီးတော်၏။ အဝဏ္ဏံ။ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဝတွာ။ ပြောဆိုတင်
 လျှောက်ကုန်၍။ ပရိဘိန္တံ။ သု။ ကွဲပြားစေကုန်၏။ ပန။ မင်းကြီး၏အမျက်
 ထွက်သည်ကိုဆိုဦးအံ့။ ရာဇာ။ ကိကိအမည်ရှိသော-ဗာရာဏသီမင်းကြီး
 သည်။ ဝိတု။ သွီးတော်၏။ ဇာတကာလေယေဝ။ သွားစကပင်လျှင်။ ဝရံ။ ဆု
 ကို။ အဒါသိ။ ပေးပြီးတဿာ။ ထိုသွီးတော်အား။ သတ္တဒိဝသာနိ။ ခုနစ်ရက်တို့
 ပတ်လုံး။ ရန္တံ။ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ဒါတပ္ပံ။ ပေးအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေ။ မင်း
 ကြီးကဆိုသည်ရှိသော်။ ဥာတကာ။ ဆွေမျိုးတို့သည်။ ဝရံ။ ဆုကို။ ဂဏ္ဍိ

၁၁၀

သု၊ ယူကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသံ၊ ထိုဥရုန္တဒအမည်ရှိသောသွီး
တော်အား၊ ရာဇာ၊ ကိကိအမည်ရှိသောဗာရာဏသီမင်းကြီးသည်၊ သတ္တ
မိဝသနိ၊ ခုနစ်ခုက်တို့ပတ်လုံး၊ ရန္တ၊ မင်း၏ အဖြစ်ကို၊ နိယျာဇေသိ၊ ဆောင်
နှင်းပြီးသော၊ ထိုဥရုန္တဒအမည်ရှိသောသွီးတော်သည်၊ သတ္တာရုံ၊ ကသပ
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘောဇယမာနာ၊ ဆွမ်းကျွေးသည်ရှိသော်၊ ရာဇာနံ၊
ကိကိအမည်ရှိသော-မမည်းတော်ဗာရာဏသီ-မင်းကြီးကို၊ ပက္ခောသာ
ပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ ဗဟိသာဏိပံ၊ တင်းတိမ်ရုံ၏အပ၌၊ နိဝီဒါပေသိ၊ နေစေ
ပြီးရာဇာ၊ ကိကိအမည်ရှိသောဗာရာဏသီမင်းကြီးသည်၊ သတ္တ၊ ကသပ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူသည်ကို၊ သုတွာဝ၊
နာရ၍သာလျှင်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊
စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သောတာပန္နသမာနာမ၊ သောတာပန်အားကား၊ တထာ
ဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာရုဗ္ဗ၊ စွဲ၍၊ အာဗာတော၊ ရန်ငြိုးခွဲခြင်းသည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နတထာဂတံအာရုဗ္ဗာတိ၊ နတထာဂတံအာ
ရုဗ္ဗဟူ၍၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏၊ ယံဇ္ဇန္တ
တိတံဟရတုတိ၊ ယံဇ္ဇန္တ တိတံဟရတုဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုစာမိုးကာရ
လုလင်သည်၊ ဘာဇနာနိ၊ အိုးခွက်တို့ကို၊ ပမိတွာ၊ ဖုတ်ပြီး၍၊ ကယဝိတ္တပံ၊
ရောင်းခြင်းဝယ်ခြင်းကို၊ နကရောတိကိရ၊ မပြုသတတ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ယံဇ္ဇန္တ တိတံဟရတုဟုဆို၍၊ ဒါရုတ္တာယဝါ၊ သစ်
ထင်းအလိုငှါလည်းကောင်း၊ မတ္တိကတ္တာယဝါ၊ မြေညက်အလိုငှါလည်း
ကောင်း၊ ပလာလတ္တာယဝါ၊ ကောက်ရိုးအလို ငှါလည်းကောင်း၊ အရေညံ့၊
တောသို့၊ ဂန္တ တိ၊ သွား၏၊ မဟာဇနာ၊ အိုးခွက်ဝယ်လာသောမျှားစွာသော
လူအပေါင်းတို့သည်၊ စာမိုးကာရေန၊ စာမိုးကာရလုလင်သည်၊ ဘာဇနာနိ၊ အိုး
ခွက်တို့ကို၊ ပက္ခာနိ၊ ဖုတ်အပ်ကုန်ပြီးဇူတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ငရိ
သုဒ္ဓ-တဏှ၊ လ-လောဏ-ဒမိ-တေလ-ဟဏိတာဒိနိ၊ စင်ကြယ်သောဆန်
စင်ကြယ်သောဆား-စင်ကြယ်သောနို့၊ မင်း-စင်ကြယ်သောသီ-စင်ကြယ်
သောတင်လဲ-အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာဂန္တန္တိ၊ အဝယ်
လာကုန်၏၊ ဘာဇနံ၊ အိုးခွက်သည်၊ မဟန္တံ၊ အဘိုးအများထံက်သည်၊
သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ မူလံ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော အဘိုးသည်၊
အပ္ပံ၊ နည်းသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်၊
သတိ၊ ရှိသော်၊ ယံဝါတံဝါ၊ ဟူးဟူးငြားငြားသောအဘိုးကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊
ဂဏှာမ၊ အိုးခွက်တို့ကိုယူကုန်အံ့၊ ဇူတိမနဝိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊

တံ။ ထိုအိုးခွက်ကို၊ နဂဏ္ဍန္တိ၊ မယူကုန်၊ ခမ္ဘိကော၊ တရားစောင့်သော၊ ဝါဏိဇ္ဇော၊ အိုး ကုန်သည်တည်း။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပဋိဇဂ္ဂတိ၊ လုပ်ကျွေးပေ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ လုပ်ကျွေးပေ၏။ နော၊ ငါတို့အား၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဂစ္စံ၊ အိမ်သို့ပြန်သွားကုန်၍၊ မူလံ၊ အတိုးကို၊ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူပြန်ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဘာဇနံ၊ အိုးခွက်သည်။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ အတိုးအနည်းထိုက်သည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ အာဘတံ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော၊ မူလံ၊ အတိုးသည်။ ဗဟုံ၊ များ၏။ ခမ္ဘိကော၊ တရားစောင့်သော၊ ဝါဏိဇ္ဇော၊ အိုးကုန်သည်တည်း။ အမ္ဘာကံ၊ ငါတို့အား၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ ယထာဘတံ၊ ဆောင်ယူခဲ့တိုင်းသော အတိုးကို၊ ဗုဒ္ဓသမ္ပာဒိကောဝိယံ၊ အိမ်ရှင်ကဲ့သို့၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဋိသာမေတွာ၊ သိပြီးခဲ့၍၊ ဂစ္စန္တိ၊ အိမ်သို့ပြန်သွားကုန်၏။ ပန၊ အန္ဓေဇိဇ္ဈော၊ မာတာပိတရော-ပေါသေတိဟူသောဝါကျကို ဟောခြင်း၏ အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ရှိပါလျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ပဇာမူ၍၊ နပဗ္ဗဇတိ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍ မနေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရညော၊ ကိကိအမည်ရှိသော-ဗာရာဏသီမင်းကြီး၏၊ ဝစနပထံ၊ ဆိုရာသောစကားအစဉ်ကို၊ ပဋိန္ဒန္တော၊ ဖြတ်တော်မူလိုသော ဘုရားရှင်သည်။ အန္ဓေဇိဇ္ဈော၊ မာတာပိတရော ပေါသေတိတိ၊ အန္ဓေဇိဇ္ဈောမာတာပိတရော ပေါသေတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ပောတော်မူ၏။ ။

ကောနုခေါတိ၊ ကောနုခေါဟူသည်ကား၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတောနုခေါ၊ သွားလေသနည်း။ ကုန္တိယာတိ၊ ကုန္တိယာဟူသည်ကား၊ ဥက္ခလိတော၊ ထမင်းအိုးမှ၊ ပရိယောဂါတိ၊ ပရိယောဂါဟူသည်ကား၊ သူပဘာဇနတော၊ ဟင်းအိုးမှ၊ ဘုဇ္ဇာတိ၊ ဘုဇ္ဇဟူသည်ကား၊ ပရိဘုဇ္ဇ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူပါလော၊ ပန၊ စောဒနာသောဓနာ-ပုဒ်ကိုရုတ်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧတေ၊ ဤဗာဒိကာရ၏မိဘ မျက်မမြင်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဘုဇ္ဇဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဗာဒိကာရော၊ ဗာဒိကာရလုလင်သည်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ ပစိတွာ၊ ချက်ပြီး၍၊ သူပံ၊ ဟင်းလျာကို၊ သမ္မာဒေတွာ၊ ကောင်းစွာစီရင်၍၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ တောဇိတွာ၊ ကျွေးမွေးပြီး၍၊ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဘုဇ္ဇိတွာ၊ စားပြီး၍၊ ဘဂဝတော၊

ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ အတ္တယ။ အလို၌။ ဝဗ္ဗမာနကံ။ ထမင်းစွဲကို
လည်းကောင်း၊ ဘတ္တသ္မပံ၊ ထမင်းဟင်းလျာကိုလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌပေတွာ။
ဖြစ်စေ၍၊ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍၊ အာဓာရကံ၊ သပိတ်ခြေ
ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ။ အနီး၌ထား၍၊ ဥဒကံ၊ သောက်ရေသုံးဆောင်ရေကို၊ ပစ္စ၊
ပဋ္ဌပေတွာ။ ရှေးရှုတည်ထား၍။ မာတာဝိတုနံ။ မိခင်ဘခင်မျက်မမြင်တို့
အား၊ သညံ၊ အမှတ်ကို။ ဒတွားပေးခဲ့၍၊ အရညံ၊ တောသို့။ ဂစ္ဆတိဂိရ၊
သွားသတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အဘိဝိဿ
ဌောတိ၊ အဘိဝိဿဌောဟူသည်ကား၊ အဘိဝိဿဌော၊ အလွန်အကျွမ်း
ဝင်၏၊ ပီတိသုခံနဝိဇဟတိတိ၊ ပီတိသုခံနဝိဇဟတိဟူသည်ကား၊ နိရုန္တရံ၊
မပြတ်ဖြစ်၍၊ နဝိဇဟတိ၊ မစွန့်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ရတ္တိတာဂေ
ဝါ၊ ညဉ့်အတို့၌လည်းကောင်း၊ ဒိဝသတာဂေဝါ၊ နေ့အတို့၌လည်းကောင်း၊
ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း၊ အရညေဝါ၊ တော၌လည်းကောင်း၊ ယသ္မိံ
ယသ္မိံခဏေ၊ အကြင်အကြင်ခဏ၌၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊
လောကေ၊ သတ္တလောက၌၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂလောနာမ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊
မဟံ၊ ငါဗုဒ္ဓိကာရ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်တွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကြွတော်မူ၍၊
သဟတ္ထေန၊ ကိုယ်တော်၏ လက် တော်ဖြင့်၊ အာမိသံ၊ အာမိသကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူ၏၊ မေ၊ ငါဗုဒ္ဓိ
ကာရလုလင်အား၊ လာဘာဝတ၊ အရတော်လေ့တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အနုဿရတိ၊ မပြတ်အောက်မေ့၏၊ တသ္မိံ၊ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုထိုအောက်
မေ့သောခဏ၌၊ ပဉ္စဝဏ္ဏာ၊ ခုနကပီတိအစရှိသည်တို့၏ အတွင်းအားဖြင့်
ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ပီတိ၊ ပီတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုပီတိကို၊ သန္ဓာ
ယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အစုမသံပီတိသုခံနဝိဇဟတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ပောတော်
မူအပ်၏၊ ကလောပိယာတိ၊ ကလောပိယာဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆိတော၊ ခြင်း
တောင်းမှ၊ ပန၊ စောဒနာသောနော ပုန်ကိုထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ ကိံ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာသိ၊ အကပ်မခံဘဲ
ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ခြင်းကိုပြုသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊
အမေးတည်း၊ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊
ဘတ္တသဒိသော၊ ဆွမ်းနှင့်တူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာသိ၊
အကပ်မခံဘဲဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ခြင်းကိုပြုတော်မူ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
ကိက္ခာပဒပညတ္တိမိ၊ သိက္ခာပုန်ကိုပညတ်တော် မူခြင်းသည်လည်း၊ သာဂ

၂

၁၂၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကာနံယေဝ။ တပည့်သားတော်တို့အားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
ဘုရားရှင်တို့အား။ သိက္ခာပဒ ဝေသာနာမ၊ သိက္ခာပုဒ်၏ အပိုင်းအခြား
မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ရညော၊ ပြည်ရှင်မင်း၏၊
ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ဝုပ္ပဗလ္လာနိ၊ အပွင့်အသီးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ တာနိ၊ ထိုအပွင့်အသီးတို့ကို၊ ဂဗ္ဘန္တာနံ၊ ဆွတ်ယူကုန်သော၊ အညေ
သံ၊ မင်းမှတပါးကုန်သောသူတို့အား။ နိပ္ပတံ၊ နှိပ်ကွပ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊
ပြုကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ပြည်ရှင်မင်းမှာမူကား၊ ယထာရူပိယာ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပရိ
ဘုဉ္ဇတိယထာ၊ သုံးဆောင်ရသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧတံသမ္ပဒံ၊ ဤ
ဥပမာ၏-ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ပန၊ ဓမ္မုဒိပ်ကျွန်းသား-ရဟန်း
များတို့၏-အယူကိုဆိုဦးအံ့၊ ပရသရဒ္ဒဝါသိ၊ ဓမ္မုဒိပ်ကျွန်း၌ နေထွေရှိကုန်
သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဒိုဂ္ဂဟေတွာ၊
တာဝန်ယူ၍၊ အဒံသုကိရ၊ ယူကုန်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊
ဟရထဘန္တေ ဟရထဘန္တိမုခါတိ၊ ဟရထဘန္တေ ဟရထဘန္တိ မုခါဟူ
သည်ကား၊ အမှာကံ၊ ငါတို့ မိဘမျက်မမြင်တို့၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ကု
ဟိ၊ အဘယ့်အရပ်သို့၊ ဂတော၊ သွား၍နေသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ငါတို့မိဘတို့ကမေးဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဗ္ဗ၊ ဒိုမိခင်ဘခင်
တို့၊ ဒသဗလဿ၊ အားတော်ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ကဿပ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်သို့၊ ဂတော၊ သွားသည်၊ အဓိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ငါတို့မိဘတို့အားပြောကြား၏၊ ကုဟိ၊ အဘယ့်
မည်သောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိနုခေါ၊ ငါ့သားသွား၍ နေပါလိမ့် မည်နည်း၊
သတ္တ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝသနဋ္ဌာနဿ၊ နေတော်မူရာအရပ်၏၊
ဩဝဿကာဘာဝဓိ၊ မိခင်းစွတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ နဇာနာတိ၊ ငါတို့
၏သားမသိလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ သားကိုပြောဆိုမြည်တမ်းရာ၌၊ အပရာ
ဓေသညိနေ၊ အပြစ်ရှိ၏ဟူ၍ အမှတ်ရှိလျက်၊ ဂဟဏေ၊ မိုးသော-မြက်
သက်ပေကိုယူခြင်း၌၊ ထုဋ္ဌမိတ္တာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သောမိဘ
မျက်မမြင်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟရထဘန္တေ ဟရထဘန္တိမုခါဟူ၍၊ အာ
ဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ။

တေမာသံအာကာသန္တိဒနံအဋ္ဌာသိတိ၊ တေမာသံ အာကာသန္တိဒနံ
အဋ္ဌာသိ ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတုန္နံ၊
လေးခုကုန်သော၊ ဝသမိကာနံ၊ မိခင်းကာလဖြစ်ကုန်သော၊ မာသာနံ၊ လတို့
တွင်၊ ဧကံမာသံ၊ တလကို၊ အတိတ္တမိတ္တာ၊ လွန်၍၊ တိဏံ၊ မိုးသောမြက်ကို၊

ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာဟာရာပေသိကိရ၊ ဆောင်ယူစေသတတ်၊ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တေမာသံဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပန၊ အဝ
ယဝတ္ထကိုဆိုပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤတေမာသံအာ
ကာသန္တဒနံ အဋ္ဌာသိ ဟူသောပါဌ်၌၊ ပဒတ္ထော၊ ပုဒ်၏ အနက်တည်း၊
အယံ၊ ထိုစာစဉ်ကာရလုလင်၏ အိမ်အား၊ အကာသံ၊ ကောင်းကင်ဟုဆို
အပ်သော၊ ဆဒနံ၊ အမိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အာ
ကာသဆဒနံ၊ အကာသဆဒနမည်၏၊ နဒေဝေါတိဝသယိတိ၊ နဒေဝေါတိ
ဝသယိဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ နာတိဝသယိ၊ မိဗ်းမစွတ်သည်
သာ၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤစာစဉ်ကာရ၏အိမ်၌၊
ပကတိယာစ၊ သဘောအားဖြင့်လည်း၊ နိဗ္ဗကောသယ၊ တံစက်မြိတ်၏၊
ဥဒကပါတဋ္ဌာနန္တန္တရေ၊ ရေပေါက်ကျရာအရပ်၏ အတွင်း၌၊ ကေမ္ပိ၊ တခု
လည်းဖြစ်သော၊ ဥဒကမိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်၊ နာတိဝသယိယထာစ၊ မစွတ်
သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ စာနဆဒနဂေဟန္တန္တရေ၊ တခဲနက်
အမိုးရှိသော အိမ်၏အတွင်း၌၊ ဝါတာထပါဝိ၊ လေနေပူတို့သည်လည်း၊
အာဗာဓံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို၊ နအကံသုဝိယ၊ မပြုကုန်သကဲ့သို့၊ ဝါတာထပါ
ဝိ၊ လေနေပူတို့သည်လည်း၊ အာဗာဓံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို၊ နအကံသု၊ မပြုကုန်၊
ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဥတုဗရဏမေဝ၊ ဥတု၏ နှံ့ခြင်းသည်သာ
လျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အပရတာဂေ၊ နောက်အတို့၌၊ တသ္မိနိဂမေ၊ ထို
ဝေဂဗွိက်မည်သောနိဂုံးကို၊ ဆဒ္ဓိတေဝိ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော်လည်း၊ တံဋ္ဌာနံ၊
ထိုစာစဉ်ကာရ၏ အိမ်ရာအရပ်သည်၊ အနောဝသကမေဝ၊ မိဗ်းမစွတ်
သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကမ္မံ၊ လယ်လုပ်ခြင်း စသောအမှုကို၊
ကရောန္တော၊ ပြုကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒေဝေ၊ မိဗ်းသည်၊
ဝဿန္တေ၊ ရွာလတ်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုစာစဉ်ကာရ၏ အိမ်ရာအရပ်၌၊
သာစူကေ၊ အဝတ်ဝတ်ဆိုးတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထားကုန်၍၊ ကမ္မံ၊ လယ်လုပ်ခြင်း
စသောအမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ယာဝကပ္ပဋ္ဌာနာ၊ ကမ္ဘာဆုံးသည်
တိုင်အောင်၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုစာစဉ်ကာရ၏အိမ်ရာ အရပ်သည်၊ တာဒိသမေဝ၊
ထိုသို့မိဗ်းမစွတ်သောသဘောရှိသည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
ခေါပန၊ စင်စစ်၊ တဉ္စ၊ ထိုသို့မိဗ်းမစွတ်သောသဘောသည်လည်း၊ တထာ
ဂတဿ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒ္ဓါ၊ နုဘာဝေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်
တော်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တေသံယေဝ၊
ထိုနှစ်ဦးသေဒမိတာ မျက်မမြင်တို့၏ သာလျှင်၊ ဂုဏသမ္ပတ္တိယာ၊ ဂုဏ်၏

၁၂၄ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

၁၂၄

ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသော
မိဘမျက်မမြင်တို့အား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ကတ္တ၊ အဘယ်မည်သော အရင်၌၊ နလဘေယျ၊ အလိုတော်ရှိသျှင် မြက်
သက်ငယ်မျက်မရဘဲရှိရာအံ့နည်း၊ အဗ္ဘာကံနာမ၊ ငါတို့ကဲ့သို့ သဘောရှိ
သည်မည်သော၊ နိန္ဒ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ အန္ဓကာနံ၊ သူကန်းတို့၏၊ နိဝေသနံ၊
အိမ်ကို၊ ဥတ္တိဏံ၊ မိုးသော မျက်မရှိသည်ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြုတော်မူပေ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုအမိုးမရှိအောင် ပြုခြင်း တည်းဟူသောအ
ကြောင်းကြောင့်၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ နဉ္ဇဒပါဒိ၊ မဖြစ်၊
ပန၊ ဒေါမနဿမှတပါး-သောမနဿဖြစ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ သဒေဝကေ၊
နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ ဩကာသလောက၌၊ အဂ္ဂဂုဂ္ဂလော၊ မြတ်
သောဂုဂ္ဂုလ်သည်၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့ မျက်မမြင်တို့၏၊ နိဝေသနာ၊ အိမ်မှ၊
တိဏံ၊ မိုးသောမြက်သက်ငယ်ကို၊ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်ယူစေတော်
မူ၍၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူရာ ဂန္ဓကုဋိကို၊ ဆာဒါပေသိ၊ မိုးစေ
တော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသော မိဘ မျက်မမြင်တို့အား၊
အနပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော၊ ဗလဝံ၊ အားကြီးသော၊ သောမနဿံ၊ ဝမ်း
မြောနှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဣတိဣမိနာဂုတ္တနယေန၊
ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တေသံယေဝ၊ ထိုနှစ်ဦးသော မိဘမျက်
မမြင်တို့၏သာလျှင်၊ ဂုဏသမ္ပတ္တိယာ၊ ဂုဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဣဒံပါဒိ
ဟာရိယံ၊ ဤတန်ခိုးပြာဆိုဟာသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ တဗ္ဗာလဝါဟ သတာနိတိဇ္ဇေ၊ တဗ္ဗာလဝါဟသတာနိဟူ
သောဤဝုဒ်၌၊ နွေသံကဋ္ဌာနိ၊ တွင်းနှစ်စီးဖြင့်တင်အပ်သောဝန်တို့ကို၊ ဧကော
တခုသော၊ ဝါဟော၊ ဝါဟကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တဒုပိယဉ္ဇသုပေ
ယုန္တိ၊ တဒုပိယဉ္ဇသုပေယျံဟူသည်ကား၊ သုပတ္တာယ၊ ဟင်းလျှာအလို
၎င်း၊ တဒုဉ္ဇရူပံ၊ ထိုတဝါဟအားလျော်သော၊ တေလဗာဏိတာဒိ၊ ဆီ-တင်
လဲအစရှိသည်ကို၊ ဝိသတိ၊ ဘိက္ခုသဟဿသံ၊ နှစ်သောင်းသောရဟန်း
တို့အား၊ တေမဒသတ္ထာယ၊ ဝါတွင်းသုံးလအလို၎င်း၊ တတ္ထံ၊ ဆွမ်းသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသညာယ၊ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်၊ ရာဇေ၊ ကိ
ကိမည်သောဗာရာဏသီမင်းကြီးသည်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော လှူငွယ်
ဝတ္ထုကို၊ ပေသေသိကိရ၊ စာဆိုကာရ၏၊ အထံသို့ပို့သစေသတတ်၊ အလံမေ
ရုညောဟောတူတိ၊ အလံမေရုညော ဟောတု ဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အ
သယ်ကြောင့်၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်သနည်း၊ အဓိဂတအပ္ပိန္နတာယ၊ ရအပ်ပြီး

သော အလိုနည်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိကိစ္စိ၊ ပယ်၏။ တဿ။
 ထိုစာမိုးကာရ လုလင်အား။ ဇေံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ အဟံ၊ ငါ
 စာမိုးကာရလုလင်ကို။ ရညာ၊ ကိကိမည်သော ဗာရာဏသီမင်းကြီးသည်။
 နဒိဋ္ဌဝုဗ္ဗော၊ မမြင်စဘူးကထံနဲ့ခေါ်။ အဘယံသို့သော အကြောင်းကြောင့်။
 ပေသေထိ၊ ပို့သစေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အဟော
 သိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြန်၏။ ကိ
 စိန္တေသိ။ အဘယံသို့ ကြံပြန်သနည်း။ သတ္တာ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏။
 အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ သော၊ ထိုကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်။ ရညာ၊ ကိကိမည်
 သောဗာရာဏသီ မင်းကြီး၏။ ဝဿဝါသံ၊ ဝါဆို၍နေခြင်းကို။ ယသိယ
 မာနော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ရှိသော်။ မဟံ၊ ငါစာမိုးကာရ လုလင်အား။
 ပဋိညာတဘာဝံ၊ ဝန်ခံတော်မူသည်၏အဖြစ်ကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား
 တော်မူ၍။ မမ၊ ငါစာမိုးကာရ၏။ ဂုဏကထံ၊ ဂုဏ်နှင့်စပ်သောစကားကို။
 ကယေသိ၊ ပြောကြားပြီ။ ပန၊ အပြစ်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဂုဏကထာယ၊ ဂုဏ်ကျေး
 ဇူးကိုပြောခြင်းကြောင့်။ လဒ္ဓလာဘော၊ ရအပ်သောလာဘ်သည်။ နဇ္ဇေန၊
 ကချေသည်သည်။ နစ္စိတွာ၊ ကစေ၍။ လဒ္ဓိယစ၊ ရအပ်သောလာဘ်ကဲ့သို့
 လည်းကောင်း။ ဂါယိတွာ၊ သိ၍။ လဒ္ဓိယစ၊ ရအပ်သော လာဘ်ကဲ့သို့
 လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမိနာ၊ ဤမင်းမှပို့သ၍ရအပ်သောလာဘ်
 ဖြင့်။ မဟံ၊ ငါစာမိုးကာရအား။ ကိ၊ အဘယံမူစအံ့နည်း။ ကမ္မံ၊ အိုးလုပ်ခြင်း
 အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်သောလာဘ်ဖြင့်။ မာတာပိတုနဓိ၊ မိခင်
 ဘခင်တို့အားလည်းကောင်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿပိ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား
 အားလည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊
 တတ်ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော
 စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စာမိုးကာရသုတ်၏ အတွင်းအပြီးတည်း။
 ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ စာမိုးကာရသုတ္တံ၊ စာမိုးကာရသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-ရာဇဝင်-၂-ရဋ္ဌပါလသုတ်။

ဇေံမေသုတန္တိ၊ ဇေံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ ရဋ္ဌပါလသုတ္တံ၊
 ရဋ္ဌပါလသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုရဋ္ဌပါလသုတ်၌။ ယုလ္လကောဋ္ဌိကန္တိ၊ ယုလ္လ

၁၂၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ကောဋ္ဌိကံဟူသည်ကား။ ထုလ္လကောဋ္ဌိပရိပုဏ္ဏကောဋ္ဌာဝါရံ၊ ပြည့်သော ကျီကြိရှိ၏။ ကိရ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သောဇနပဒေါ၊ ထိုထုလ္လကောဋ္ဌိကမည်သောဇန ဝုဒ္ဓိသည်။ နိစ္စသသော၊ မြဲသောကောက်ရှိ၏။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဗီဇ ဘဏ္ဍံ၊ မျိုးစေ့တည်းဟူသောဘဏ္ဍာသည်။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ ခလဘဏ္ဍံ၊ တလင်း၌ ထားအပ်သော-စပါးဘဏ္ဍာသည်။ ပဝိသတိ၊ ကျီကြသို့ဝင်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တထိ'နိဂမေ၊ ထိုထုလ္လကောဋ္ဌိကမည်သော နိဂုံး၌၊ ကောဋ္ဌာ၊ ကျီကြတို့သည်။ နိစ္စပူရာဝ၊ အမြဲပြည့် ကုန်သည် သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုနိဂုံးသည်။ ထုလ္လကောဋ္ဌိ ကဏ္ဍေဝ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ ။

ရဋ္ဌပါလောတိ၊ ရဋ္ဌပါလောဟူသည်ကား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ရဋ္ဌပါလော၊ ရဋ္ဌပါလမည်သနည်း။ ဘိန္နံ၊ ပျက်စီးလေပြီးသော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်း ပြည်ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ ပြကတွေတည်စေခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ရဋ္ဌပါလော၊ ရဋ္ဌပါလမည်၏။ ပန၊ စောဒနာသော ခနာဝုဒ္ဓိကိုထုတ်၍ဆိုဦးအံ့။ အဿ၊ ထိုရဋ္ဌပါလအာ၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ ၌၊ ဧတံနာမံ၊ ဤရဋ္ဌပါလဟူသောအမည်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ပဒုမုတ္တရသမ္မာသမ္ပုဒ္ဓကာ လော၊ ပဒုမုတ္တရ ဘုရားလက်ထက်တော်၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သတသဟဿကပ္ပမတ္ထကော၊ ကမ္ဘာ တသိန်း၏ အထက်၌။ ဝဿသတသဟဿာယုကေသု၊ အနှစ်တသိန်း အသက်ရှိကုန်သော။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိသော။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပွင့်တော် မူ၍။ ဘိက္ခုသတသဟဿပရိဝါရော၊ ရဟန်းတသိန်းအခြံအရံရှိသည် ဖြစ်၍။ လောကဟိတာယ၊ လောက၏အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ။ စာရိကံ၊ ဒေသ စာရိကို၊ စရိ၊ တည်လည်တော်မူ၏။ ယံ၊ အကြင်ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ နဂရေဟံသဝတိယာ၊ အာနန္ဒောနာမခတ္တိယော၊ သုဇာ တာနာမဇနိကာ၊ ပဒုမုတ္တရဿ သတ္တုနောတိ၊ နဂရေဟံသဝတိယာ၊ အာ နန္ဒောနာမခတ္တိယော၊ သုဇာတာနာမဇနိကာ၊ ပဒုမုတ္တရဿသတ္တုနောဟူ၍ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဟံသဝတိယာ၊ ဟံသာဝတီ အမည်ရှိ သော။ နဂရေ၊ မြို့၌။ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော။ သတ္တု နော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာနန္ဒောနာမ၊ အာနန္ဒာအမည်ရှိသော။ ခတ္တိယော၊

ခမည်းတော်မင်းကြီးသည်၊ အတ္တိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ သုဇာတာနာမ၊ သုဇာတာအမည်
ရှိသော၊ ဇနိကာ၊ မယံတော်သည်၊ အတ္တိ၊ ဂိဇ္ဈိ။ ။

ပန၊ ရတနပါလဇ္ဈိ၊ ရှေးအကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပဒုမုတ္တရေ၊ ပဒုမုတ္တရတရား
ရှင်သည်၊ အနုပ္ပန္နေဝေ၊ ပွင့်တော်မမူမီသာလျှင်၊ ဟံသဝတိယာ၊ ဟံသာ
ဝတီမြို့၌၊ နွေကုဋုမ္ပိကာ၊ သူကြွယ်နှစ်ဦးတို့သည်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်
ပြည့်စုံကုန်၏၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ကပဏန္ဒိကယာဝကောဒိနံ၊ အထီး
ကျန်သောသူ-ခရီးသွား-သူတောင်းစားအစရှိသည်တို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
ပဋ္ဌဟိံ၊ သု၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဗ္ဗတဝါသိနော၊ တောင်ချပ်
တောင်ဝှမ်း၌နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ တာပသ၊
ရသေ့တို့သည်၊ ဟံသာဝတိံ၊ ဟံသာဝတီမြို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်လာ
ကုန်၏၊ နွေ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေဇနာ၊ ထိုသူကြွယ်တို့သည်၊
တာပသဂဏံ၊ ရသေ့အပေါင်းကို၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ နှစ်ရာငါး
ဆယ်စီခွဲ၍၊ ဥပဋ္ဌဟိံ၊ သု၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏၊ တာပသ၊ ရသေ့တို့သည်၊
ကိဉ္စိကာလံ၊ စိုးစဉ်းသောကာလပတ်လုံး၊ ဝသိတွာ၊ နေပြီး၍၊ ပဗ္ဗတပါဒ
မေဝ၊ တောင်ခြေရင်းသို့သာလျှင်၊ ဂတာ၊ ပြန်သွားကုန်၏၊ နွေ၊ နှစ်ဦးကုန်
သော၊ သံဃာဇ္ဈေရာ၊ သံဃာထေရ်ဖြစ်ကုန်သောရသေ့တို့သည်၊ ဩဟိယိံ
သု၊ ကျန်ရစ်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုသံဃာထေရ်ဖြစ်ကုန်သော
ရသေ့တို့အား၊ တေ၊ ထိုနှစ်ဦးကုန်သော သူကြွယ်တို့သည်၊ ယာဝဇီဝံ၊
အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင်၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကြ
ကုန်၏၊ တာပသေသု၊ ရသေ့တို့သည်၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စားပြီး၍၊ အနုမောဒနံ၊
အနုမောဒနကို၊ ကရောဇ္ဇေသု၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧကော၊ တဦးသော
ရသေ့သည်၊ သက္ကာဘဝနဿ၊ သိကြားမင်း၏စည်းမိမိ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူး
ကို၊ ကထေသိ၊ ပြောဟောပြီး၊ ဧကော၊ တဦးသောရသေ့သည်၊ ဘုဒ္ဓိန္ဒရနာ
ဂရာဇာဘဝနဿ၊ ဘုဒ္ဓိန္ဒရမည်သော-နဂါးမင်း၏စည်းမိမိ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေး
ဇူးကို၊ ကထေသိ၊ ဆိုပြီး၊ ကုဋုမ္ပိကေသု၊ နှစ်ဦးသေသူကြွယ်တို့တွင်၊ ဧကော
တဦးသောသူကြွယ်သည်၊ သက္ကာဘဝနံ၊ သိကြားမင်း၏စည်းမိမိကို၊ ပဋ္ဌ
နံ၊ တောင့်တသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သက္ကာသက္ကာဿ၊ သိကြားမင်း၏၊
ဟုတွာဘာဝေနံ၊ အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊ တဦးသောသူကြွယ်
သည်၊ နာဂဘာဝနေ၊ နဂါးပြည်၌၊ ပါလိတနာဂရာဇာနာမ၊ ပါလိတနဂါးမင်း
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ သက္ကာ၊ သိကြားမင်းသည်၊ အတ္တ
နော၊ မိမိအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားရာသို့၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ တံ၊ ထိုပါလိတနဂါး

၁၂၈ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ နာဂပေသာနိယံ၊ နဂါး၏အမျိုး၌၊ အဘိဓမ္မထိ၊ ဓမ္မေ၊ လျော်
 ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ သော၊ ထိုပါလိတနဂါးမင်းသည်၊ နာဘိ
 ရမာမိ၊ အကျွန်ုပ်မဓမ္မေ၊ လျော်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့မ
 ဓမ္မေ၊ လျော်တပြီးကား၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ တဂ
 ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဌာနေ၊
 ဤတာဝတိံသာ နတ်ပြည်အရပ်၌၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊
 ပြုလော၊ ဥဘော၊ ငါတို့နှစ်ဦးတို့သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝသိဿာမ၊ နေ
 ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ နာဂရာဇာ၊ ပါလိတမည်သောနဂါးမင်း
 သည်၊ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်တိတ်၍၊
 တိက္ခသတသဟဿပရိဝါရဿ၊ ရဟန်း-တသိန်းအခြံအရံရှိသော၊ တဂ
 ဝတော၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊
 မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒဒမာနေ၊ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမုတ္တ
 ရဿ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်တော် ရှိသော၊ ဒသဗလဿ၊ အားတော်ဆယ်
 ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုတ္တံ၊ သားတော်ဖြစ်သော၊
 ဥပရေဝတံနာမ၊ ဥပရေဝတ အမည်ရှိသော၊ သာမဏေရံ၊ သာမဏေ
 ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်၊ မြောက်သော၊ ဒိဝသေ၊ နေ၌၊ ဗုဒ္ဓ
 ပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ သံဃဿ၊ သင်္ဃာတော်အား၊ ဗိဗ္ဗဝတ္ထာ
 နိ၊ နတ်၌ဖြစ်သော အဝတ်ဝတ်ဆိုးတို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ သာမဏေရဿ၊
 ဥပရေဝတအမည်ရှိသောသာမဏေ၏၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာအထူးကို၊ ပတ္တေ
 သိ၊ တောင့်တပြီ၊ ဘဂဝါ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနာဂတံ၊ အနာ
 ဂတံကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအ
 ခါ၌၊ ဂေါတမဿနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဝုတ္တော၊ သားတော်ဖြစ်သော၊ ရာဟုလကုမာရော၊ ရာဟုလာသတို့
 သားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ တေ၊
 သင်နဂါးမင်း၏၊ ပတ္တနာ၊ တောင့်တခြင်းသည်၊ သမိန္ဒါဿတိ၊ ပြည့်စုံ
 လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏၊ နာဂရာဇာ၊ ပါလိတမည်သော
 နဂါးမင်းသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုဗျာဒိတ်ရ ခဲ့သောအကြောင်းကို၊ သက္ကဿ၊
 သိကြားမင်းအား၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊
 တဿ၊ ထိုပါလိတမည်သောနဂါးမင်း၏၊ ဝစနံ၊ ပြောကြားသောစကား
 ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တထေဝ၊ ထိုပါလိတမည်သော-နဂါးမင်းနှင့် အတူ
 သာလျှင်၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊

ဘိန္နံ၊ ပျက်စီးလေပြီးသောရဋ္ဌံ၊ တိုင်းပြည်သို့၊ သန္ဓာရေတုံ၊ ပြကတေ၊
တည်စေခြင်းငှါ၊ ပါလေတုံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထကုလေ၊ စွမ်းနိုင်
သောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သန္ဓါပဗ္ဗဇိတရဋ္ဌပါလံနာမ၊ သန္ဓါယုံ
ကြည်၍-ရဟန်းပြုသောရဋ္ဌပါလမည်သော၊ ကုလသုတ္တံ၊ အမျိုးသားကို၊
ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အဟိန္ဒြိ၊ ငါသိကြားမင်းသည်လည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်သော
အခါ၌၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ တုဌာဒိသေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့သဘော
ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ပွင့်တော်မူသော်သည်ရှိသော်၊
ဘိန္နံ၊ ပျက်စီးလေပြီးသောရဋ္ဌံ၊ တိုင်းပြည်ကို၊ သန္ဓာရေတုံ၊ ပြကတေ၊
တည်စေခြင်းငှါ၊ ပါလေတုံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထကုလေ၊ စွမ်းနိုင်
သောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အယံကုလသုတ္တောဝိယ၊ ဤအမျိုးကောင်း
သားကဲ့သို့၊ သန္ဓါပဗ္ဗဇိတော၊ သန္ဓါယုံကြည်၍ ရဟန်းပြုသောရဋ္ဌပါလော
နာမ၊ ရဋ္ဌပါလအမည်ရှိသောသူသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလျိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ သမိတ္တနကဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့၊ သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ၊
သိတော် မူသောကြောင့်၊ သရာဇိကံစတုဝဏ္ဏိံ၊ ပေါသေတုံယံပဟော
ဿတိ၊ ရဋ္ဌပါလကုလံနာမ၊ တတ္ထဇာယိဿတေအယန္တိ၊ သရာဇိကံစ
တုဝဏ္ဏိံ၊ ပေါသေတုံယံပဟောဿတိ၊ ရဋ္ဌပါလကုလံနာမ၊ တတ္ထဇာယိ
ဿတေအယံဟူသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါတာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ သရာဇိကံ၊ မင်းပရိသတ် နှင့်တကွသော၊ စတုဝဏ္ဏိံ၊ အမျိုး
လေးပါးရှိသောရဋ္ဌပါလကုလံနာမ၊ ရဋ္ဌပါလအမျိုးမည်သော၊ ယံ၊ အကြင်
အမျိုးကို၊ ပေါသေတုံ၊ ပွေးမြူခြင်းငှါ၊ ပဟောဿတိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့၊ တတ္ထ၊
ထိုအမျိုး၌၊ အယံ၊ ဤသိကြားမင်းသည်၊ ဇာယိဿတေ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဒုမုတ္တရသမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏
လက်ထက်တော်၌၊ တဿ၊ ထိုရဋ္ဌပါလအား၊ ဇေတံနာမံ၊ ဤရဋ္ဌပါလဟူ
သောအမည်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊

၁၂၉

တေဒဟောသီတိ၊ တေဒဟောသီ ဟူသည်ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့
သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေသနည်း၊ ယထာယထာခေါတိ
အာဒိ၊ ယထာယထာခေါ ဤသို့အစရှိသော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်ပြီ၊ တတြ၊ ထိုယထာယထာခေါ အစရှိသောပါဌ်၌၊ အယံ၊ ဤသို့လတ္တံ့၊
သည်ကား၊ သင်္ခေပကထာ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ အဟံခေါ၊
ငါရဋ္ဌပါလသည်ကား၊ ယေနယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြင်သို့သော

၁၃၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အကြောင်းဖြင့်။ ဘဝဝတာ။ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဓမ္မံတရားတော်ကို။
 ဒေသိတံ။ ဟောတော် မူအပ်သည်ကို။ အာဇာနည်မိသိ၏။ တေနတေန။
 ထိုထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ မေ။ ငါရဋ္ဌပါလသည်။ ဥပပရိက္ခတော။
 စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဇေ။ ဤသို့။ လန္တံရအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 ယဒေတံသိက္ခတ္တယံ ဗြဟ္မစရိယံ။ အကြင်သိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းဖြင့် ရေ
 တွက်အပ်သောမြတ်သောအကျင့်သည်။ အတ္ထိရှိ၏။ တံသိက္ခတ္တယဗြဟ္မစ
 ရိယံ။ ထိုသိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းဖြင့်ရေတွက်အပ်သော မြတ်သောအကျင့်
 ကို။ ဧကဒိဝသမ္ဘိတနေမျှလည်း။ အဓဇ္ဈာ။ မကျိုးသည်ကို။ ကတ္တာ။ ပြု၍။ စရိမ
 ကမိတ္တံ။ အဆုံးဖြစ်သောစိတ်တိုင်အောင်။ ပါပေတဗ္ဗတာယ။ ရောက်စေအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ။ စင်စစ်ပြည့်စုံစွာ။ စရိတဗ္ဗံ။ ကျင့်
 အပ်၏။ စ။ သည်သာမကသေး။ ဧကဒိဝသမ္ဘိတနေမျှလည်း။ ကိလေသ
 မလေန။ ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်အကြေးသည်။ အမလိနံ။ မလူး
 မကပ်မလိမ်းကျ အပ်သည်ကို။ ကတ္တာ။ ပြု၍။ စရိမကမိတ္တံ။ အဆုံးဖြစ်သော
 စိတ်တိုင်အောင်။ ပါပေတဗ္ဗတာယ။ ရောက်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ။ စင်စစ်ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်စွာ။ သင်္ခလိခိတံဝိလိခိတ
 သဒိသံ။ ခြစ်အပ်ဆေးကြောအပ်သော ခရုသင်းနှင့် တူသည်ကို။ ဓောတ
 သင်္ခသပ္ပဒိုဘာဝံ။ ပွတ်တိုက်အပ်ပြီးသောခရုသင်းနှင့်တူသည်ကို။ ကတ္တာ။
 ပြု၍။ စရိတဗ္ဗံ။ ကျင့်အပ်၏။ အဂါရံအဂါရမဇ္ဈေ။ အိမ်၏အလယ်၌။ အဇ္ဈာ
 ဝသတာ။ အဇ္ဈာဝသန္တေန။ နေသော သူသည်။ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ။ စင်စစ်
 ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံစွာ။ ဣဒံ။ ဤသိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော
 မြတ်သော အကျင့်ကို။ (ပ)စရိတံ။ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နသုကရံ။ မလွယ်။ အယံ။
 ငါသည်။ ကေသေစ။ ဆံတို့ကိုလည်းကောင်း။ မသုဉ္စ။ မဆိတ်ကြင်စွယ်ကို
 လည်းကောင်း။ ဩဟာရေတွာ။ ပယ်ချ၍။ ကာသာယ ရသပီတတာယ။
 ဖန်ရည်ကိုသောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာသာယာနိ။ ကာသာယမည်
 ကုန်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ။ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တနံ။ ကျင့်ကုန်သော
 သူတို့အား။ အနုစ္ဆရိကာနိ။ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ။ အဝတ်တို့
 ကို။ အန္တဘေတွာ။ ဖုံးလွှမ်း၍။ အဂါရသ္မာ။ လူ၏ဘောင်မှ။ နိက္ခမိတွာ။ ထွက်
 ၍။ အနဂါရိယံ။ ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇေယျံ။ ရဟန်း ပြုရပါမူကား။ ယံနုနု။
 ကောင်းလေစွတကား။ ဣတိ။ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်
 ပြီ။ အစိရပက္ကန္တသုယုဇ္ဈကောဗ္ဗိကေသုဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကေသု ယေန
 ဘဂဝါတေနုပသင်္ကပိတိ။ အစိရပက္ကန္တန္တသုယုဇ္ဈကောဗ္ဗိကေသု ဗြာဟ္မဏ

ဂဟပတိကေသုယေနာဂဝါတေနုပသင်္ကမိ ဟူသည်ကား။ ရဲဗွပါလော၊
 ရဲဗွပါလသည်။ တေသု၊ ထိုပုတ္တကား သူကြွယ်တို့သည်။ အနုဗ္ဗိတေသု၊ ထ၍
 သွားကုန်မိ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို။
 နယာမိ၊ မတောင်းပန်းကသွား။ အဘယံ၊ ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ထ၍၊ ထို
 ပရိသတ်၌။ အဿ၊ ထိုရဲဗွပါလ၏။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ ဥာတိသာလော
 ဟိတာ၊ မိဆွေဘမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း။ မိတ္တာမစွာ၊ အဆွေခင်ပွန်း
 အပေါင်းအဘော်တို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုမိဆွေ
 ဘမျိုးအဆွေခင်ပွန်း အပေါင်းအဘော်တို့သည်။ ဝံ၊ သင်ရဲဗွပါလသည်။
 မာတာပိတုနံ၊ အမိအဖတို့၏။ ဧကပုတ္တကော၊ တယောက်ထည်းသော
 သားငယ်တည်း။ တယာ၊ သင်ရဲဗွပါလသည်။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်း
 ဌ၊ နုလတ္တံ၊ မရအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဗာဟာယတ္ထိ၊ လက်မောင်းကို
 လည်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အာကဗေယျံ၊ ဆွဲငင်ကုန်ရာ၏။ တတော၊ ထိုသို့
 ဆွဲငင်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်
 ၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်။ သဟေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊
 ထလတ်၍။ ဧထိကံ၊ အတန်ငယ်။ ဂန္တံ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွသွားဦး၍။ ပုန၊ ထ
 ဘန်။ ကေနမိသရိရကိစ္စလေသေန၊ တစုံတခုသောကိပ်ကိုသုတ်သင်ခြင်း
 ကိစ္စရှိသောအသွင်ဖြင့်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်ခဲ့၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့
 ဥပသင်္ကမ္ပ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ ယာမိ၊ တောင်းပန်၍။
 တေန၊ ထိုကြောင့်။ အထခေါရဗ္ဗ ပါလောကုလပုတ္တော အဓိရပက္ကန္တေသု
 ထုလ္လ ကောဗ္ဗိကေသု(ပ)ပဗ္ဗာဇေတုမံဘဂဝါတိ၊ အထခေါ- ရဲဗွပါလော
 ကုလပုတ္တောအဓိရပက္ကန္တေသုထုလ္လကောဗ္ဗိကေသု(ပ)ပဗ္ဗာဇေတုမံဘဂ
 ဝါဟူ၍။ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘဂဝါပနံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ရာဟုလကုမာရဿ၊ ရာဟုလသတို့သား၏။ ပဗ္ဗ
 ဇိတတော၊ ရှင်ရဟန်းပြုသောအခါမှ။ ပသုတိ၊ စ၍။ မာတာပိတုဟိ၊ မိခင်ဘ
 ခင်တို့သည်။ အနုညာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ နပဗ္ဗာဇေတိ၊
 ရှင်ပြုတော်မူ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နံ၊ ထိုရဲဗွပါလကို။ အနုညာတောသိ
 ပနတွံရဗ္ဗပါလမာတာပိတုဟိ(ပ)ပဗ္ဗန္တံယာတိ၊ အနုညာတောသိပနတွံရဗ္ဗ
 ပါလမာတာပိတုဟိ(ပ)ပဗ္ဗန္တံယဟူ၍။ ပုန္နိ၊ မေးတော်မူ၏။ ။

အဗ္ဗတာတာတိတ္ထေ၊ အဗ္ဗတာတာဟူသောဤပါဌ်၌၊ သမာဓိနိဝိဇ္ဇေန
 ကောင်းစွာအကျိုးဝင်သော၊ အဗ္ဗာတိပဒေန၊ အဗ္ဗာဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ မာ

၁၃၂ မဇ္ဈိမဏ္ဍိယသဒ္ဓကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တရံ၊ အမိကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ တာတာတိပဒေန၊ တာတာဟူသောဤပုဒ်
ဖြင့်၊ ပိတရံ၊ အဘကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ ဧကပုတ္တကောတိ၊ ဧကပုတ္တကော
ဟူသည်ကား၊ ဧကောဝ၊ တယောက်သည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပုတ္တကော
သားငယ်တည်း။ အညော၊ တပါးသော၊ ကောမိ၊ တရံတယောက်သော၊ ဧ
ဋ္ဌောဝါ၊ အစ်ကိုကြီးသည်လည်းကောင်း၊ ကနိဋ္ဌောဝါ၊ ညီငယ်သည်လည်း
ကောင်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဧတ္ထဝ၊ ဤဧကပုတ္တကောဟူသောပုဒ်၌လည်း၊ ဧက
ပုတ္တောတိ၊ ဧကပုတ္တောဟူ၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုချက်၊ အနုကမ္မာဝသေန၊
အစဉ်သနားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧကပုတ္တကောတိ၊ ဧကပုတ္တကော
ဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပိယောတိ၊ ပိယောဟူသည်ကား၊ ပီတိဇနကော၊ နှစ်
သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ မနာပေါတိ၊ မနာပေါဟူသည်ကား၊ မနဝနန
ကော၊ စိတ်ကိုပွားစေတတ်၏။ သုခေမိတောတိ၊ သုခေမိတော ဟူသည်
ကား၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဧမိတော၊ ကြီးပွားစေအပ်၏။ သုခသံဝဓိ
တော၊ ချမ်းသာသဖြင့်ကြီးပွား၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ သုခပရိဟဇ္ဇောတိ၊ သုခပရိဟဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ သုခေန၊
ချမ်းသာသဖြင့်၊ ပရိဟဇ္ဇော၊ ထိမ်းရ-ချိပိုးအပ်၏။ ဇာတကာလတော၊ ဘွား
သောအခါမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ ဓာတိတိ၊ အထိန်းတို့သည်၊ အကံတော၊ ရင်ခွင်
တခုမှ၊ အကံ၊ ရင်ခွင်တခုသို့၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဓာရိယမာနော၊
ထိန်းရ-ချိပိုးအပ်သည်၊ အဿက ရထကာဒိတိ၊ မြင်းရုပ်ငယ် ရထားငယ်
အစရှိကုန်သော၊ ဗာလကိဋ္ဌနကောတိ၊ သူငယ်တို့၏ ကလူစသွယ်တို့ဖြင့်၊
ကိဋ္ဌယမာနော၊ ကစားစေသည်။ သာရုရသဘောဇနံ၊ ကောင်းမြတ်သော
အရသာရှိသောစားသွယ်တို့ကို၊ ဘောဇယမာနော၊ ကျွေးမွေးအပ်သည်
ဖြစ်၍၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ပရိဟဇ္ဇော၊ ရွက်ဆောင်အပ်၏။ နတွံတာတ
ရဋ္ဌပါလကဿမိ ဒုက္ခဿဇာနာသိတိ၊ နတွံတာတ ရဋ္ဌပါလ-ကဿမိ
ဒုက္ခဿဇာနာသိ ဟူသည်ကား၊ တာတရဋ္ဌပါလ၊ အမောင်ရဋ္ဌပါလ၊ တွံ၊
သင်သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အပ္ပမတ္တကမ္မိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော
ကလဘာဝံ၊ အစိတ်ဖြစ်သောအတို့တို့ကို၊ နဇာနာသိ၊ မသိစဘူး၊ နပသံ၊
တိ၊ မမြင်စဘူး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မရဏော
နပိတေမယံအကာမကာမိနာဘာဝိဿာမာတိ၊ မရဏောနပိတေမယံအကာ
မကာမိနာဘာဝိဿာမဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌေသု၊ ငါတို့အမိအဘ တို့သည်၊
ဇိဝမာနေသု၊ အသက်ရှင်ကုန်စဉ်၊ တဝ၊ သင်ရဋ္ဌပါလ၏၊ မရဏံ၊ သေခြင်း
သည်၊ သစေဝိဘဝေယျ၊ အကယ်၍ မူလည်းဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်

သည်။ သတိရှိသော်၊ တေ။ သင်ရဋ္ဌပါလ၏၊ တေနမရဏေနပိ၊ ထိုသို့သေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ မယံ၊ ငါတို့မိဘနှစ်ဦးတို့သည်၊ အကာမကာအနိစ္ဆန္တာ၊ အလိုမရှိကုန်ဘဲ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်၊ ဝိနာ၊ ကွေကွင်းရကုန်သည်၊ နဘဝိဿာမ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့၊ တယာ၊ သင်ချစ်ထွစွာသောသားနှင့်၊ ဝိယောဝံ၊ ကွေကွင်းရခြင်းသို့၊ ပါပကိဿာမ၊ ရောက်ရကုန်အံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိံပနမယံတန္တိ၊ ကိံပနမယံတံဟူသည်ကား၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့သေသော်လည်း သင်ချစ်သားနှင့်အလိုမရှိဘဲကွဲရခြင်း ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ မယံ၊ ငါတို့မိဘတို့သည်၊ ဇီဝန္တံ၊ အသက်ရှင်သော၊ တံ၊ သင်ချစ်သားကို၊ အနုဇာနိဿာမ၊ ခွင့်ပြုရကုန်အံ့၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ကိံပနကိံနာမကာရဏံ၊ အဘယ် အကြောင်းတဲနည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိံပနမယံတန္တိ၊ ကိံပနမယံတံ ဟူသည်ကား၊ ကေနပနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ မယံ၊ ငါတို့မိဘတို့သည်၊ ဇီဝန္တံ၊ အသက်ရှင်သော၊ တံ၊ သင်ချစ်သားကို၊ အနုဇာနိဿာမ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌ခွင့်ပြုရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤကိံပနမယံတံဟူသောပါဌ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ ငှတ်အပ်၏။

တတ္ထေဝါတိ၊ တတ္ထေဝဟူသည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဥတံ၊ တည်သော၊ နံ၊ ထိုရဋ္ဌပါလကို၊ မာတာဝိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ နာနုဇာနိံ သု၊ ခွင့်မပြုကုန်၊ တတ္ထေဝဌာနေ၊ ထိုခွင့်မပြုရာအရပ်၌သာလျှင်၊ အနန္တရဟိတာယာတိ၊ အနန္တရဟိတာယဟူသည်ကား၊ ကေနပိ၊ တရံတခုသော အတ္ထရဏေန၊ အခင်းဖြင့်၊ အနတ္ထတာယ၊ မခင်းအပ်သေးသောခြေ၌၊ ပရိစာရေဟိတိ၊ ပရိစာရေဟိဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓဗ္ဗနုဓုနာဓုကာဒိနိ၊ စောင်းသွားကချေသည်- အလုပ်အကျွေးမိန်းမ-အစရှိသည်တို့ကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌပေတွာ၊ ရှေးရှုဖြစ်စေ၍၊ တတ္ထေ၊ ထိုဝံသဘင်၌၊ သဟာယကေဟိ၊ အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ကျွဲအစရှိသော ဣန္ဒြေတို့ကို၊ စာရေဟိ၊ နာဋတယ်စမွယ်စေသော၊ ဣတောပိတောစ၊ လိုမှ ဤမှလည်း၊ ဥပနေဟိ၊ ဆောင်လေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရိစာရေဟိတိ၊ ပရိစာရေဟိဟူသည်ကား၊ တာတ၊ အမောင်၊ ဂန္ဓဗ္ဗနုဓုနာဓုကာဒိနိ၊ စောင်းသွားကချေသည်- အလုပ်အကျွေး မိန်းမ-အစရှိသည်တို့ကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌပေတွာ၊ ရှေးရှုဖြစ်စေ၍၊ သဟာယကေဟိ၊ အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊

လဠု၊ မြိုးထူးလေလော၊ ဥပလဠု၊ အလွန်မြို့ထူးလေလော၊ ရမ၊ မွေလျော်လေ
လော၊ ကိဠုသု၊ ကစားလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဂုတ္တံ၊ ဂုတ္တော၊ ခုလို
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမေပရိဘုဉ္ဇန္တောတိ၊ ကာမေပရိဘုဉ္ဇန္တောဟူ
သည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂုတ္တဒါရေဟိ၊ သားမယားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊
တက္က၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်စံစားသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ပုညာနိကရောဇန္တောတိ၊ ပုညာနိကရောဇန္တောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊
မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကို၎င်း၊ သံဃာဉ္စ၊
သံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ အာရဟန္တ၊ အာရုံပြု၍၊ ဒါနပ္ပဒါနာဒိနိ၊ လှူခြင်း
အပြားအားဖြင့်-လှူခြင်းအစရှိကုန်သော၊ သုဂတိမဂ္ဂံ၊ သုဂတိဘဝသို့လား
ကြောင်းဖြစ်သောခရီးကို၊ သံသောကောနိ၊ သုတ်သင်တတ်ကုန်သော၊ ကုသ
လကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ ကရောဇန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ တုဏှိအဟော
သိတိ၊ တုဏှိအဟောသိဟူသည်ကား၊ ကထာနုပ္ပဗန္ဓ၊ ဝိဇ္ဇန္တ၊ ဒနတ္ထံ၊ ပြောဆို
သောစကားအစဉ်ကိုဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နိရာဇာပသလ္လာပေါ၊ ရှေးဦးစွာသောပြော
ဆိုခြင်းစကားတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းမရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးအထ၊ ထိုအခါ၌
အသ၊ ထိုရဋ္ဌပါလ၏၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံး
ကြိမ်၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပဋိဝစနန္တိ၊ စကားတုံ ကိုလည်း၊ အလဘမာနာ၊ မရကုန်
သည်ရှိသော်၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ သဟာယကေ၊ အပေါင်း
အတော်တို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ ဝေါ၊ သင်အပေါင်းအတော်
တို့၏၊ သဟာယကော၊ အတော်ဖြစ်သော၊ ဇေသဇေသ၊ ရဋ္ဌပါလော၊ ဤရဋ္ဌ
ပါလသည်၊ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါအလိုရှိ၏၊ နံ၊ ထိုရဋ္ဌပါလကို၊
နိဝါရေထ၊ နိုင်အောင်တားမြစ်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်
၏၊ တေပိ၊ ထိုအပေါင်းအတော်တို့သည်လည်း၊ တံ၊ ထိုရဋ္ဌပါလသို့၊ ဥပ
သင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေသန္တိ၊
ထိုအပေါင်းအတော်တို့အားလည်း၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ပြီးတော့၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါရဋ္ဌပါလဿ၊ ကုလဂုတ္တဿ၊ သဟာ
ယကာ(ပ)တုဏှိအဟောသိတိ၊ အထခေါရဋ္ဌပါလဿ၊ ကုလဂုတ္တဿ၊ သ
ဟာယကာ(ပ)တုဏှိအဟောသိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အထ၊
ထိုနေ့မှ၊ အသ၊ ထိုရဋ္ဌပါလ၏၊ သဟာယကာနံ၊ အပေါင်းအတော်တို့အား
တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဇေတံဇေသောပရိဝိတက္ခော၊ ဤသို့သောအ
ကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အယံ
ဤရဋ္ဌပါလသည်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အလဘမာနော၊ မရသည်ရှိ

သော်။ သစေမရိဿတိ။ အကပင်၍သေဌားအံ့။ ဇေံ။ ဤသို့သေသည်။ သတိ။
 ရှိသော်။ ကောပိ။ တစုံတခုသော။ ဂုဏော။ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ နုလတ္တံတိ။
 မရအပ်။ ပဗ္ဗဇိတံပန။ ရဟန်းဖြစ်ပြီးသော်ကား။ နံ။ ထိုရဋ္ဌပါလကို။ မာတာ
 ပိတရောပိ။ မိခင်ဘခင်တို့သည်လည်း။ ကာလေနကာလံ။ ရံခါရံခါ။ ပဿိ
 သန္တိ။ မြင်ရကုန်လတ္တံ့။ မယတ္တိ။ ငါတို့အပေါင်းအဘော်တို့သည်လည်း။
 ကာလေနကာလံ။ ကြိုးကြား ကြိုးကြား။ ပဿိဿာမ။ တွေ့မြင်ရကုန်အံ့။
 ဧသာပဗ္ဗဇ္ဇာပိစနာမ။ ဤရဟန်း၏အဖြစ်မည်သည်လည်း။ ဘာရိယာ။ ဝန်
 လေး၏။ ဒိဝသေဒိဝသေ။ နေ့စဉ်နေ့စဉ်။ မတ္တိကာပတ္တံ။ မြေခွက်ကို။ ဂဟ
 တွာဝ။ ယူ၍သါလျှင်။ ပိဏ္ဍာယ။ ဆွမ်းအဖို့ငှါ။ စရိတဗ္ဗံ။ လှည့်လည်ရ၏။ ဧက
 သေယျ။ တယောဝံလည်းသာအိပ်ရ၏။ ဧကဘတ္တံ။ တထပ်လည်းသာစားရ
 ၏။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ။ မြတ်သောအကျင့်ကိုလည်း။ အတိရုက္ကရံ။ အလွန်ပြုနိုင်ခဲ့၏။
 အယဉ္စ။ ဤရဋ္ဌပါလသည်လည်း။ သုခုမာလော။ သိပ်မွေ့၏။ နာဂရကုလဇာ
 တိယော။ မြို့၌ကြီးပွားသောအမျိုး၌ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သော။ ထိုရဋ္ဌပါလ
 သည်။ တံ။ ထိုမြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတံ။ ကျင့်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော။
 မတတ်နိုင်သည်ရှိသော်။ ဂုနစ။ တတန်လည်း။ ဣဓေဝ။ ဤမိဘအိမ်သို့သာ
 လျှင်။ အာဂမိဿတိ။ လာပြန်လတ္တံ့။ ဟန္တ။ ယခု။ အဿ။ ထိုရဋ္ဌပါလ၏။
 မာတာပိတရော။ မိခင်ဘခင်တို့ကို။ အနုဇာနာပေဿာမ။ အနုအညွတ်
 ခွင့်လွှတ်စေကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့သောမိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။
 ဣတိ။ ဤသို့။ စိန္တေတွာ။ ကြံပြီး၍။ တေ။ ထိုအပေါင်း အဘော်တို့သည်။
 တထာ။ ထိုသို့ကြံတိုင်း။ အကံသု။ ပြုကုန်၏။ မာတာပိတရောပိ။ မိခင်ဘခင်
 တို့သည်လည်း။ နံ။ ထိုရဋ္ဌပါလကို။ ပဗ္ဗဇိတေနစပနတေနမာတာပိတရောဥဒ္ဓိ
 သာပေတဗ္ဗာတိ။ ပဗ္ဗဇိတေနစပနတေနမာတာပိတရောဥဒ္ဓိဿာပေတဗ္ဗာ
 ဟူ၍။ ဣမံကတိကံ။ ဤအချိန်းအချက်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ အနုဇာနိံ သု။ ခွင့်ပြု
 ကုန်၏။ ပန။ စင်စစ်။ ပဗ္ဗဇိတေနစ။ ရဟန်းပြုပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ တေန။
 ထိုသင်တို့၏အဆွေဖြစ်သောရဋ္ဌပါလသည်။ မာတာပိတရော။ မိခင်ဘခင်
 တို့ကို။ ဥဒ္ဓိဿာပေတဗ္ဗာ။ အထက်၌ပြုအပ်ကုန်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ အထ
 ခေါရဋ္ဌပါလဿ။ ကုလပုတ္တဿသဟာယကာယေန ရဋ္ဌပါလဿ။ ကုလ
 ပုတ္တဿမာတာပိတရော(ပ)အနုညာတောသိမာတာပိတုဟိတိ။ အထခေါ
 ရဋ္ဌပါလဿ-ကုလပုတ္တဿ-သဟာယကာယေန- ရဋ္ဌပါလဿ- ကုလ
 ပုတ္တဿမာတာပိတရော(ပ)အနုညာတောသိမာတာပိတုဟိဟူ၍။ ဂုတ္တံ။
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၁၃၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗာတိ၊ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗာဟူသညကား၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ဒေသတဗ္ဗာ၊
ပြအပ်ကုန်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒေသိယမာနေ၊ ပြအပ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုရဋ္ဌပါလကို၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါမပြတ်၊ ပဿ
န္တိ၊ မိဘတို့သည် မြင်ရကုန်၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာ
ဂတိံ၊ မိဘတို့အထံသို့လာ၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသတဗ္ဗာ၊ ပြအပ်
ကုန်၏၊ ဗလံဂဟေတွာတိ၊ ဗလံဂဟေတွာဟူသညကား၊ သပ္ပာယဘောဇနာ
နိ၊ လျှောက်ပတ်သော စားသွယ်တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်သည်ဖြစ်၍၊
ဥဒ္ဓိသဒနာဒိတိစ၊ ရေချိုးခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊
ပရိဟရန္တော၊ ရှက်ဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဗလံ၊ ကိုယ်အားကို၊ ဇနေ
တွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အသု
မုခံ၊ မျက်ရည်ဖြင့်ပြည့်သော မျက်နှာရှိသော၊ ဥာတိပရိဝရံ၊ အဆွေအမျိုး
အပေါင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ခဲ့၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပ
သင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်၏(ပ)၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ခံ၊ တပည့်တော်ကို၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗာဇေတု၊ ရဟန်းပြုတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဌိတံ၊
တည်သော၊ အညတရံ၊ မမှတ်မရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတဦးကို၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ရဋ္ဌပါလကရဟန်းပြုလိုတပြီးကား၊ ရဋ္ဌပါလံ၊ ရဋ္ဌ
ပါလကို၊ ပဗ္ဗာဇေဟိစေဝ၊ ဥပဏ္ဍာယံပြု၍ရှင်လည်းပြုလေလော့၊ ဥပသမ္ပာဒေ
ဟိစ၊ ဥပဏ္ဍာယံပြု၍ပဉ္စင်းလည်းခံလေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့သျှင်
သောဘိက္ခု၊ ထိုအမှတ်မရှိသောရဟန်းသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
အား၊ ပဋိသုတွာ၊ ရှေးရှုနာ၍၊ ရဋ္ဌပါလံ၊ ရဋ္ဌပါလအမည်ရှိသော၊ ကုလပုတ္တံ၊
အမျိုးသားကို၊ ဇိနဒတ္တိယံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ပေးသနားတော်မူအပ်
သော၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်ကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရသည်ဖြစ်၍၊
ပဗ္ဗာဇေသိစေဝ၊ ဥပဏ္ဍာယံပြု၍ရှင်လည်းပြု၏၊ ဥပသမ္ပာဒေသိစ၊ ဥပဏ္ဍာယံ
ပြု၍ပဉ္စင်းလည်းခံ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အလတ္ထခေါရဋ္ဌပါလောကုလ
ပုတ္တောဘဂဝတောသန္တိကောပဗ္ဗန္တံ၊ အလတ္ထဥပသမ္ပဒန္တိ၊ အလတ္ထခေါရဋ္ဌ
ပါလောကုလပုတ္တောဘဂဝတောသန္တိကောပဗ္ဗန္တံ၊ အလတ္ထဥပသမ္ပဒံဟူ၍၊
ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ပဟိတက္ခောဝိဟရဇ္ဇောတိ။ ပဟိတက္ခောဝိဟရဇ္ဇောဟူသည်ကား၊
ခွါဒသသံဝတ္ထရာနိ၊ တဆဲနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တယောက်အထည်း
ထည်း- အပေါင်းအတော်မှခွာ၍၊ ဝိဟရဇ္ဇော၊ မမေ့မလျော့ နေသည်ရှိ
သော်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်
ရဋ္ဌပါလသည်၊ နေယျုပုဂ္ဂလော၊ နေယျုပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့နေယျု
ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုညဝါ၊ ကုသိုလ်ရှိသည်၊ အဘိနိဟာ
ရသမ္ပန္နော၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ သမာနောဝိ၊ ဖြစ်သော်
လည်း၊ အဇ္ဇအဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့၌ ပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
ဂဏ္ဌိဿာမိ၊ ယူအံ၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ သမဏဓမ္မံ၊
ရဟန်းတရားကို၊ ကရောဇ္ဇောဝိ၊ ပြုပါသော်လည်း၊ ခွါဒသမေ၊ တဆဲနှစ်နှစ်
မြောက်သော၊ ဝဿ၊ နှစ်၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်
၏၊ ယေနဘဂဝါတေနုပသကံမိတိ၊ ယေနဘဂဝါတေနုပသကံမိဟူသည်
ကား၊ မယုံ၊ ငါရဋ္ဌပါလ၏၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊
ရှင်ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ အနုဇာနိမာနာ၊ ခွင့်ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တယာ၊
သင်ရဋ္ဌပါလသည်၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါမပြတ်၊ အာဂတ္တံ၊ မိဘအထံ
သို့လာ၍၊ အဗျာကံ၊ ငါတို့မိဘတို့အား၊ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေး
အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အနုဇာနိံ သု၊ အနုအညွတ်ခွင့်လွှတ်ပေ
ကုန်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ နုတ္တရကာ
ရကာ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကိုပြုပေကုန်၏၊ အဟဉ္ဇ၊ ငါရဋ္ဌပါလသည်လည်း၊
ယေနဇ္ဈာသယေန၊ အကြင်အလိုဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ရဟန်းပြု၏၊ သော၊
ထိုအလိုသည်၊ မေ၊ ငါရဋ္ဌပါလအား၊ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ပက္ခော၊
ရောက်ပေပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာပုန္နိတွာ၊
ပန်ကြားလျှောက်ထား၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မာတာပိတုနံ၊ မိခင်ဘခင်
တို့အား၊ ဒဿိဿာမိ၊ ပြုချေဦးအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇန္တတွာ၊ ကြံ၍၊ အာပုန္နိ
တုကာမေ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုပန်ကြားလျှောက်ထားခြင်းငှါ အလိုရှိသောရဋ္ဌ
ပါလသည်၊ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်၏၊ မနဿာကာသိတိ၊ မနဿာကာသိဟူ
သည်ကား၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ရဋ္ဌပါလေ၊ ရဋ္ဌပါလသည်၊ ဂတေ၊ မိဘအထံ
သို့သွားသည်ရှိသော်၊ ကောဝိ၊ တရံတခုသော၊ ဥပဒ္ဒဝါ၊ ဘေးရန်သည်၊
ဘဝိဿတိနုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနသိ၊ မိတ်တော်၌၊ အကာ
သိ၊ ပြုတော်မူပြီ၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဥပဒ္ဒဝါ၊ ဘေးရန်သည်၊ ဘဝိဿ
တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ရဋ္ဌပါလေ၊ ရဋ္ဌပါလ

၁၁

သည်။ တံ၊ ထိုဘေးရန်ကို၊ မဒ္ဒိတုံ၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿတိ၊ နှစ်စွမ်း
နှိုင်းလတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩလောကောန္တာ၊ ကြည့်တော်မူပြန်သည်
ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုရုဋ္ဌပါလ၏၊ အရဟတ္တသမ္ပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်
ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ သက္ခိဿတိ၊ စွမ်းနှိုင်းလတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာဘဂဝါအညာ
သိ(ပ)ကာလံမညသိတိ၊ ယထာဘဂဝါအညာသိ(ပ)ကာလံမညသိဟူ၍၊
ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မိဂစီရေတိ၊ မိဂစီရေဟူသည်ကား၊ ဇေနာမ
ကော၊ ဤသို့မိဂစီရေဟူ၍အမည်ရှိသော၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
တံ၊ ထိုဥယျာဉ်ကို၊ ရညာ၊ ကောရဗျမင်းကြီးသည်၊ အကာလေ၊ အခါ
မဟုတ်သည်၌၊ သမ္ပတ္တပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရောက်လာသောရဟန်းတို့အား၊ ဒိန္န
မေဝ၊ လှူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤမိဂစီရေမည်သောဥယျာဉ်ကို၊
ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပရိဘုဉ္ဇတု၊ သုံးဆောင်စေသတည်း၊ ဣတိဇေ၊
ဤသို့၊ အနုညာတမေဝ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယေရော၊ ရုဋ္ဌပါလမထေရ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာဂတ
ဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို၊ မာတာဝိတုနံ၊ အမိအဘတို့အား၊ အာရော
စေဿာမိ၊ ကြားဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြားသည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုမိခင်ဘခင်
တို့သည်၊ မေ၊ ငါရုဋ္ဌပါလအား၊ ပါဒဓောဝနဥဏ္ဍာဒကပါဒမက္ခနတေ
လာဒိနိ၊ ခြေဆေးရေ-ရေနွေး-ခြေနယ်ဆီစသည်တို့ကို၊ ပေသိဿန္တိ၊ ပို့သ
စေကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တဗွိ၊ ဗိတ်ကိုမျှလည်း၊ အနုပ္ပါဒေတွာ၊ မဖြစ်
စေမူ၍၊ ဥယျာနမေဝ၊ မိဂစီရေမည်သောဥယျာဉ်တွင်းသို့သာလျှင်၊ ပါဝိသိ၊
ဝင်သွားလေ၏၊ ဗိဏ္ဍာယပါဝိသိတိ၊ ဗိဏ္ဍာယပါဝိသိဟူသည်ကား၊ ဒုတိ
ယဒိဝသေ၊ ဥယျာဉ်သို့ရောက်၍ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိ
ကံ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကန်ရုံး၌၊ ဗိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ မဏ္ဍိ
မာယာတိ၊ မဏ္ဍိမာယဟူသည်ကား၊ သတ္တဒ္ဓါရကောဋ္ဌကဿ၊ တံခါးမုတ်
ချနစ်ချရှိသော၊ စာရဿ၊ အိမ်၏၊ မဏ္ဍိမေ၊ အလယ်၌ ဖြစ်သော၊ ဒ္ဓါရကောဋ္ဌ
ကော၊ တံခါးမုတ်၌၊ ဥလ္လိက္ခာပေတိတိ၊ ဥလ္လိက္ခာပေတိဟူသည်ကား၊ ကပ္ပ
ကေန၊ ဆတ္တာသည်သည်၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ပဟရာပေတိ၊ ပယ်စေ
၏၊ တေဒဂေါစာတိ၊ တေဒဂေါစဟူသည်ကား၊ ဣမေသမဏကာ၊ ဤ
ရဟန်းဆိုးတို့သည်၊ အဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဝိယဂုတ္တကံ၊ ချစ်စွာစွာသောသား
ငယ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊
နိက္ခိပိတွာ၊ ထား၍၊ နဒဿာပေန္တိဝိယ၊ မပြကုန်သကဲ့သို့၊ ကေဒိဝသမ္ပိ၊

တနေ့မျှလည်း။ နဒဿာပေန္တိ၊ မမြင်စေကုန်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဗရသကာရ
ကား၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကိုပြုတတ် ကုန်သော၊ ဇေတေ၊ ဤဦးပြည်
တို့သည်။ ပုန၊ တတန်း၊ ဣဓံဌာနံ၊ ဤငါတို့နေရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗံ၊
ချဉ်းကပ်အပ်၏ဟူ၍၊ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်ပြန်ကုန်၏၊ ဇေတေ၊ ဤဦးပြည်တို့
ကို၊ ဇေတ္တာဝ၊ ဤအရပ်မှသာလျှင်၊ နိကဗ္ဗိတဗ္ဗာ၊ နှင်ထုတ်လိုက်အပ်ကုန်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဇေတံဣမေဟိ ဝိဇ္ဇာကေဟိတိအာဒိဝစနံ၊
ဤဣမေဟိဝိဇ္ဇာကေဟိဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အဝေါဝ၊ အဘ-ဒါယ
ကာကဆို၏၊ ဥာတိဒါဝိတိ၊ ဥာတိဒါဝိဟူသည်ကား၊ ဥာတကာနံ၊ အစွေ
အမျိုးတို့၏ဒါဝိ၊ ကျွန်မတည်း။ ။

အာဘိ ဒေါသိကန္တိ၊ အာဘိဒေါသိကံ ဟူသည်ကား၊ ပါရိဝါသိကံ၊
သိုးလေပြီးသော၊ ဧကရတ္တာတိက္ကန္တံ၊ တညဉ့်ကိုလွန်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပူတိ
ဘူတံ၊ ပုပ်သိုးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောမုယောထမင်းကို၊ တတ္ထ၊ ထိုအာဘိ
ဒေါသိကံဟူသောဝုန်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ပဒေတ္တာ၊ ဝုန်၏အ
နက်တည်း၊ ပူတိဘာဝဒေါသေန၊ ပုပ်သိုးသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော
အဖြစ်သည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အဘိဒေါသော၊ အဘိဒေါသမည်၏၊ သောဝ၊ ထိုအဘိဒေါသဟူသောဝုန်
သည်ပင်လျှင်၊ အာဘိဒေါသိကော၊ အာဘိဒေါသိကမည်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆို
ဦးအံ့၊ ယဒိဒံယာသောအာဘိ ဒေါသိကောတိသညာ၊ အကြင်အာဘိဒေါ
သိကဟူသောဤအမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောသညာ၊ ဤအာဘိဒေါသိ
ကဟူသောအမည်သည်၊ ဧကရတ္တာတိက္ကန္တံသေဝ၊ တညဉ့်ကိုလွန်ပြီး
သောမုယောထမင်း၏သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ တံအာဘိဒေါသိကံ၊
ထိုသိုးလေပြီးသောမုယောထမင်းကို၊ ကုမ္ဘာသန္တိ၊ ကုမ္ဘာသံဟူသည်ကား၊
ယဝကုမ္ဘာသံ၊ မုယောထမင်းကို၊ ဆဒ္ဓေတုကာမာဟောတိတိ၊ ဆဒ္ဓေတု
ကာမာဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အန္တမသော၊
အဆုံး၌တည်သောအားဖြင့်၊ ဒါသကမ္မကာရာနဗ္ဗိ၊ ကျွန်အမှုလုပ်သောသူ
တို့အားလည်းကောင်း၊ ဂေါရုပါနဗ္ဗိ၊ နွားအပေါင်းတို့အားလည်းကောင်း၊
အပရိဘောဂါရဟောသုံးဆောင်ခြင်းဌာမထိုက်၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့သုံးဆောင်
ခြင်းဌာ မထိုက်ခြင်းကြောင့်၊ နံ၊ ထိုသိုးလေပြီး သောမုယော ထမင်းကို၊
ကဓဝရံပိယ၊ အမှိုက်ကဲ့သို့၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ ဆဒ္ဓေတုကာမာ၊ စွန့်ခြင်းဌာ အ
လိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သစေတန္တိပဒဿ၊ သစေတံဟူသောဤဝုန်
၏၊ သစေတန္တိပဒေတ္တဒေါ၊ သစေတံဟူသောဤဝုန်ဖြစ်ခြင်းကိုးကာ

၁၄၀ မဏ္ဍိပပဏ္ဍိတသံဃကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤသိုးလေပြီး သောမယောထမင်းသည်၊ ဆဒ္ဒနိ
ယဓမ္မံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သောသဘောရှိသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့
တဂိနိတိ၊ တဂိနိဟူသည်ကား၊ အရိယဂေါဟာရေန၊ အရိယာ၏ခေါ်ဝေါ်
ခြင်းဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တံဓာတိညာတိဒါယိ၊ ထိုအတိန်းဖြစ်သောဆွေ
မျိုးတို့၏ကျွန်မကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ဆဒ္ဒနိယဓမ္မန္တိ၊ ဆဒ္ဒနိယဓမ္မဟူ
သည်ကား၊ ဆဒ္ဓေတဗ္ဗသတာဝံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သောသဘောရှိ၏၊ ဣဒံအယံ
အဓိပ္ပာယော၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တဂိနိ၊ နှမ၊ ဧတံ၊ ဤသိုးလေပြီးသောမယောထမင်းကို၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ ဆဒ္ဒ
နိယဓမ္မံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သောသဘောရှိသည်၊ နိဿဋ္ဌပရိဂ္ဂဟံ၊ စွန့်ပစ်အပ်
သောသိမ်းဆည်းခြင်းရှိသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
ဖြစ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ မေးငါ၏၊ ဣပေတ္တေ၊ ဤသတိတံ၌၊ အာကိရာဟိ၊
လောင်းလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊
စောဒနာသောနော ဝုဒ္ဓိကိုထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣပေပေတ္တေအာကိ
ရာဟိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ လတ္တကိကံ၊ ရအပ်သလော၊ ဝိညတ္တိဝါ၊
ဝိညတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပယုတ္တဝါစာဝါ၊ ဝိညတ်နှင့်စပ်သောစကား
သည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိတိ၊ မဖြစ်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ဝုတ္တော၊ အမေးတည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ကသ္မော၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
နိဿဋ္ဌပရိဂ္ဂဟတ္တာ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော သိမ်းဆည်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်တည်း၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်၊
ဆဒ္ဒနိယဓမ္မံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော သဘောရှိ၏၊ နိဿဋ္ဌပရိဂ္ဂဟံ၊ စွန့်ပစ်
အပ်သော သိမ်းဆည်းခြင်းရှိ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ဝတ္ထု၌၊ သာမိကာ၊ ဥစ္စာ
ရှင်တို့သည်၊ အနာလယာ၊ တပ်ခြင်းမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစွန့်ပစ်အပ်သော ဝတ္ထုဥစ္စာရှင်တို့သည်-တပ်
ခြင်းမရှိသောဝတ္ထုကို၊ ဒေဝေ၊ ပေးကုန်လော၊ အာဟာရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်
လော၊ အာကိရထ၊ လောင်းကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇ
တိ၊ သင့်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ တေနော၊ ထိုသို့ဆိုခြင်းငှါအပ်ခြင်းကြောင့်သာ
လျှင်၊ အယံအာယသ္မော၊ ဤရဋ္ဌပါလသည်၊ အဂ္ဂအရိယာဝံသိကော၊ မြတ်
သောအရိယာဝံသတရားကို ဆောင်ခြင်းရှိသည်၊ သမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်
လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣပေတ္တေအာကိရာဟိဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ဟတ္တာနန္တိ၊
ဟတ္တာနံဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခာဂဟဏတ္တံ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်

၀၀၀

ကို၊ ဥပနာမယတော၊ ညွတ်စေသောရဋ္ဌပါလ၏။ မဏိဗန္ဓတော၊ လက်
 ကောက်ဝတ်မှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ ဇိန္နံ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ဟတ္ထာနံ၊ လက်တို့၏။
 ပါဒါနန္တိ၊ ပါဒါနံဟူသည်ကား၊ နိဝါသနန္တတော၊ သင်းပိုင်စွန်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍၊ ဇိန္နံ၊ နှစ်ဘက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဒါနံ၊ ခြေတို့၏။ သရဿာတိ၊
 သရဿဟူသည်ကား၊ သစေတံတင်နိတိ၊ သစေတံတင်နိဟူသော၊ ဝါဓံ၊
 စကားကို၊ နိစ္ဆာရယတော၊ မြွက်သောရဋ္ဌပါလ၏။ သရဿစ၊ အသံ၏
 လည်း၊ နိမိတ္တံအဂ္ဂဟေသိတိ၊ နိမိတ္တံအဂ္ဂဟေသိဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထဝိဋ္ဌိ
 အာဒိနိ၊ လက်ဘရီးအစရှိသည်တို့ကို၊ ဩလောကယမာနာ၊ ကြည့်သော
 ကျွန်မသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တဿ၊ သားဖြစ်သော၊ ရဋ္ဌပါလဿ၊ ရဋ္ဌပါလ၏။
 ဟတ္ထပါဒဝိဋ္ဌိယောပိယ၊ လက်ဘရီး-ခြေဘရီးကဲ့သို့၊ သုဝဏ္ဏကန္တပဝိဋ္ဌိ
 သဒိဿ၊ ရွှေလိပ်ကုန်းနှင့်တူကုန်သော၊ ဣမာဟတ္ထပါဒဝိဋ္ဌိယော၊ ဤလက်
 ဘရီး-ခြေဘရီးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဟရိတာလဝဋ္ဌိယောပိယ၊ ဆေး
 ဒန်းမြင်းသီလာအတောင့်တို့ကဲ့သို့၊ သုဝဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာလုံးကုန်သော၊
 အင်္ဂုလိယော၊ လက်ချောင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ မရုရော၊ သာယာ
 သော၊ သရော၊ အသံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂိဟိကာလေ၊ လူဖြစ်
 သောအခါ၌၊ သလ္လက္ခိတပုဗ္ဗံ၊ မှတ်ဘူးသော၊ အာကာရံ၊ အခြင်းအရာကို၊
 အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။ သဉ္ဇာနိ၊ သိ၏။ သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်မိ၏။ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏။ ဤဒ
 သဝဿာနိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အရညာဝါသဉ္ဇေဝ၊ တောကျောင်း
 ၌နေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇိယာလောပဘောဇနဉ္စ၊ ဆွမ်းခံ၍ရသော
 ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ၊ သုံးဆောင်သော၊ အာယသ္မ
 တော၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိသော၊ တဿ၊ ထိုရဋ္ဌပါလ၏။ အညာဒိ
 သော၊ တပါးသောသူနှင့်တူသောသဘောရှိသော၊ သရိရဝဇ္ဇေဌာ၊ ကိုယ်
 အဆင်းသည်၊ အဟေသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နံ၊ ထိုရဋ္ဌပါလကို၊
 နသဉ္ဇာနာတိ၊ ကျွန်မကအတတ်အကြပ်မသိ၊ ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်၊ ဒိသ္မာဝ၊
 မြင်ရလျက်သာလျှင်၊ နသဉ္ဇာနာတိ၊ မသိ၊ ပနတဿာပိ၊ ထိုသို့ပင်တတ်အပ်
 မသိလျှင်မူလည်း၊ နိမိတ္တံ၊ အခြင်းအရာကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ရဋ္ဌပါလဿမာတရံတေဒဝေါစာတိ၊ ရဋ္ဌပါလဿမာတရံတေဒဝေါ
 စဟူသည်ကား၊ ထေရဿ၊ ရဋ္ဌပါလမထေရ်၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီး
 ငယ်တို့ကို၊ သဏ္ဌာပေတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ နိရုလည်း၊ နို့၊ ရည်ကို၊ ပါယေတွာ၊
 တိုက်ကျွေး၍၊ သံဝဇီတဓာတိ၊ ကြီးပွားစေအပ်သောအထိန်းသည်၊ သမာ

၀၄၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

နာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုပြီး၍။ မဟာဒီကာသဝတာဝံ၊ ရဟန္တာကြီး၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တေန၊ ရောက်သော။ သာမိပုတ္တေန၊ အရှင်သားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တွံ၊ သင်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ ရဋ္ဌပါလောနုခေါ၊ ရဋ္ဌပါလမဟုတ်ပါလော။ ဣတိအာဒိဝစနံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အဝိသဟန္တိ၊ မဝံ့သည်ဖြစ်၍။ ဝေဝေန၊ လျင်စွာ။ စာရံ၊ အိမ်တွင်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်တည့်၍။ ရဋ္ဌပါလဿ၊ ရဋ္ဌပါလ၏။ မာတရံ၊ အမိကို။ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ယဋ္ဌေတိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ ယဋ္ဌေဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ အာရောစနတ္ထေ၊ ကြားခြင်းဟူသောအနက်၌။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုဒ်တည်း။ သစေဇေသစ္စန္တိတ္ထေ၊ သစေဇေသစ္စဟူသောဤပါဌ်၌။ သမာဓိနိဝိဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော။ ဇေတိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ ဇေဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ အာလပနေ၊ ကျွန်မကိုခေါ်ဝေါ်ခြင်းအနက်၌၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုဒ်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့ဇေဟူ၍။ တသ္မိံ၊ ဇနပဒေ။ ထိုထုလ္လကောဋ္ဌိကမည်သောဇနဝုဒ်၌။ ဒါသိဇနံ၊ ကျွန်ဖြစ်သောသူကို။ အာလပန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏။ တသ္မာဟိတသ္မာဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘောဒါသိ၊ ဒိုကျွန်မ။ တွံ၊ သင်သည်။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ သစောဏာသိ၊ အကယ်၍ဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဇေံ၊ ဤသို့ဆိုသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤသစေဇေသစ္စဟူသောပါဌ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ။

ဥပသင်္ကသိတိ၊ ဥပသင်္ကမိဟူသည်ကား။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်သနည်း။ မဟာကုလေ၊ မြတ်သောအမျိုး၌၊ ပဝတ္တိနိယော၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ ဗဟိ၊ အိမ်တွင်းမှအပသို့။ နိက္ခမန္တာ၊ ထွက်၍လွည့်လည်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဂရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့။ ပါပကန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣဒ္ဓေ၊ ဤအမှုသည်လည်း။ အပ္ပာယိကာကိစ္စံ၊ အဆောတလျင်ပြုအပ်သောအမှုတည်း။ သေဋ္ဌိဿ၊ အာသုဋ္ဌေးကြီးအား။ နံ၊ ထို့အကြောင်းကို။ အာရောစေဿာမိ၊ ကြားဦးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ အညတရံ၊ ကုန်မူလန္တိ၊ အညတရံကုန်မူလံဟူသည်ကား။ တသ္မိံ၊ ဇေသေ၊ ထိုထုလ္လကောဋ္ဌိကအရပ်၌။ ဒါနပတိနံ၊ အပ္ပူရှင်တို့၏။ စာရေသု၊ အိမ်တို့၌။ သာလာ၊ ဆွမ်းစားစရပ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကိရ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်သတတ်။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤစရပ်၌။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းထားအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊

ဖြစ်ကုန်၏။ ဥဒကကဋ္ဌိယံ၊ သောက်ရေး-ပအုံးရည်-ဟင်းလျာကို။ ဥပဋ္ဌာပိ
 တံ၊ အနီး၌တည်ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆွမ်းစား
 စရပ်၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၌။ စရိတွာ၊
 လှည့်လည်ပြီး၍။ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်ကုန်၍။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ဒါန
 ပတိနန္တိ၊ အလှူရှင်တို့၏လည်း။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော-ပအုံးရည်ဟင်း
 လျာကို၊ သစေ့၏။ အကယ်၍ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဂဗ္ဘန္တိ၊ ယူကုန်
 ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ယူကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တစိ၊ ထိုရဋ္ဌပါလ၏ဖြစ်၍
 နေရာဖြစ်သောနံရံရင်းကိုလည်း။ အညတရဿ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ကုလဿ၊
 အမျိုး၏။ ဤဒိဿယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သာလာယ၊ ဆွမ်းစားစရပ်
 ၏။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ကုဋ္ဌမူလန္တိ၊ ကုဋ္ဌမူလဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။ ဟိ၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကပဏ
 မနုဿာ၊ အထီးကျန်သော လူတို့သည်။ ဘုဉ္ဇန္တိပိယ၊ စားကုန်သကဲ့သို့၊
 အသာရဋ္ဌေ၊ မလျောက်ပတ်သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်ကုန်၏။
 နဘုဉ္ဇန္တိ၊ မသုံးဆောင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

အတ္ထိနာမတာတာတိဇ္ဈေ။ အတ္ထိနာမ တာတာဟူသော ဤပုဒ်၌၊ သမ
 ဘိနိဝိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်သော။ အတ္ထိတိဇ္ဈေသသဒ္ဓေါ၊ အတ္ထိ
 ဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ ဝိဇ္ဇမာနဇ္ဈေ၊ ထင်ရှားရှိသောအနက်၌။ ပဝတ္တော၊
 ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ နာမာတိဇ္ဈေသသဒ္ဓေါ၊ နာမဟူသော
 ဤသဒ္ဓါသည်။ ပုစ္ဆနဇ္ဈေ၊ မေးခြင်းဟူသောအနက်၌။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊
 နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ မညနဇ္ဈေ၊ အော်မေ့ခြင်း
 အနက်၌။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါ
 ယော၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာတာ
 ရဋ္ဌပါလ၊ အမောင်ရဋ္ဌပါလ။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ
 နုခေါ၊ များစွာရှိပါသည်မဟုတ်တုံလော၊ တုံ၊ သင်ချစ်သားရဋ္ဌပါလသည်။
 ဤဒိသေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဌာနေ၊ မလျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိ
 ဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ ယေသံနော၊ အကြင်ငါတို့၏။ အာတိဒေါသိကံ၊ သိုးလေငြိုး
 သော၊ ကုမ္မာသံ၊ ပုစ်သောမုယောထမင်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိဿတိ၊ သုံးဆောင်ဘိ
 သလော၊ စောမယံ၊ ထိုငါတို့ကို။ နိဒ္ဒနာတိ၊ ဥစ္စာမရှိသော လူတို့ဟူ၍၊ နနံ၊
 စင်စစ်။ ဝတ္ထုဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ တာတာရဋ္ဌပါလ၊ ချစ်သားရဋ္ဌပါလ။
 အမှာကံ၊ ငါတို့အဖိအဘတို့၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ထင်

၁၄၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ရှားရှိပါသေးသည်မဟုတ်တုံလော၊ ယေသံနော၊ အကြင်ငါတို့မိဘတို့၏၊
ဝုတ္တော၊ သားဖြစ်ပါလျက်၊ တွံ၊ သင်ချစ်သားရဋ္ဌပါလသည်၊ ဤဒိဋ္ဌေ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဌာနေ၊ မရေ့ချာက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသီဒိတွာ၊
ထိုင်၍၊ အာဘိဒေါသိကံ၊ သိုးလေပြီးသော၊ ကုမ္မာသံ၊ ဝှပ်သောရယောထ
မင်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိဿတိ၊ သုံးဆောင်တိသလော၊ တေမယံ၊ ထိုငါတို့မိဘတို့
ကို၊ မတာတိ၊ သေလေပြီဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗာနနု၊ ဆိုအပ်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊
တာတ ရဋ္ဌပါလ၊ ချစ်သား ရဋ္ဌပါလ၊ သုဘောဇနရသ သံဝဇိတောဝိ၊
ကောင်းသောအရသာရှိသောဘောဇဉ်ဖြင့်ကြီးပွားသည်လည်းဖြစ်သော၊
ယံတွံ၊ အကြင်သင်ချစ်သားသည်၊ ဖိဂုစ္ဆ နေယျံ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသော၊
အာဘိဒေါသိကံ၊ သိုးလေပြီးသော၊ ဣမံကုမ္မာသံ၊ ဤဝှပ်သော ရယော
ထမင်းကို၊ အမတံဣဝ၊ အမြှိုက်သုဒ္ဓါတုတ်ကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗိကာရော၊ ဘောက်ပြန်
ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိဿတိ၊ သုံးဆောင်တိသလော၊ တဿတဝ၊
ထိုသင်ချစ်သား၏၊ အဗ္ဘန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်
ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ပဋိလဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော၊ သမဏဂုဏော၊ ရဟန်းတို့၏
ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြစ်သောစွာနိမိတ်သည်၊ အတ္ထိမညေ၊ ရှိလေယောင်တကား၊
ဝါ၊ ရှိလေရောသလား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ။

ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ သောဂဟပတိ၊ ထိုသူကြွယ်
သည်၊ ဒုက္ခာတိတုန္နတာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်ထိုးကျင့်အပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဇေတမတ္တံ၊ ဤပြဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ကို၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အပြည့်အစုံ၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောဇ္ဇော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊
အတ္ထိနာမတာတရဋ္ဌပါလ အာဘိဒေါသိကံ ပူတိကုမ္မာသံ ပရိဘုဉ္ဇိဿတိ
တိ၊ အတ္ထိနာမတာတရဋ္ဌပါလ-အာဘိဒေါသိကံပူတိကုမ္မာသံ ပရိဘုဉ္ဇိဿ
သိဟူ၍၊ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှသောစကားကိုသာလျှင်၊ အဝစ၊ ဆိုနိုင်တော့
၏၊ အက္ခရပိန္နကာပန၊ သဒ္ဓါဆရာတို့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအတ္ထိနာမတာတ
အစရှိသောပါဌ၌၊ ဣဒံလက္ခဏံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောလက္ခဏာကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
ကုန်၏၊ အနောကပ္ပနာပရိသဟာနတ္ထဝသေန၊ အနောကပ္ပနအနက်အပရိသ
ဟာနအနက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထေ၊ ဖြစ်သော၊ အတ္ထိသဒ္ဓေ၊ အတ္ထိသဒ္ဓါ
သည်၊ ဥပပဒေ၊ ဝုန်၏အနီး၌တည်သည်ရှိသော်၊ ပရိဘုဉ္ဇိဿတိတိ၊ ပရိ
ဘုဉ္ဇိဿသိဟူသော၊ ဇေတံအနာဂတဝစနံ၊ ဤအနာဂတ်ဝိဘတ်ကို၊ ကတံ၊

ပြီအပ်၏။ တဿ၊ ထိုအတ္ထိနာမတာတရဋ္ဌပါလအဘိဒေါသိကံပူတိကုမ္မာ
သံပရိတုညိဿသိ ဟူသောဝါကျ၏။ အဟံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အ
တ္တော၊ အနက်တည်း။ ပရိတုညိဿတိ၊ သုံးဆောင်ဘိ၏။ အတ္ထိနာမ၊ ယုံပင်
မယုံကြည်နိုင်။ တာတရဋ္ဌပါလ၊ ချစ်သားရဋ္ဌပါလ။ အဘိဒေါသိကံ၊ သိုး
လေပြီးသော။ ပူတိကုမ္မာသံ၊ ပုပ်သောမုယောထမင်းကို။ ယံတုညိဿတိ၊
အကြင်သုံးဆောင်ဘိ၏။ တံ၊ ထိုသုံးဆောင်ခြင်းကို။ အတ္ထိနာမ၊ ယုံပင်မယုံ
ကြည်နိုင်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သုံးဆောင်သည်ကို။ ပစ္စက္ခမ္ပိ၊ မျက်မှောက်ပင်ဖြစ်
သော်လည်း။ အဟံ၊ ငါအဘသူဌေးကြီးသည်။ နုသဒ္ဓဟာမိ၊ ယုံပင်မယုံ
ကြည်နိုင်။ နပရိသဟာမိ၊ သက်ပင်မသက်ဝင်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တွေ့ကံ၊
ဤမျှလောက်သော။ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဂဟပတိ၊ အဘသူဌေး
ကြီးသည်။ ထေရဿ၊ ရှင်ရဋ္ဌပါလမထေရ်၏။ ပတ္တမုခဝဋ္ဋိယံ၊ သပိတ်အနား
ရေး၌။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ကထေသိ၊
ဆို၏။ ထေရောပိ၊ ရှင်ရဋ္ဌပါလမထေရ်သည်လည်း။ ဝိတရိ၊ အဘသူဌေး
ကြီးသည်။ ပတ္တမုခဝဋ္ဋိယံ၊ သပိတ်အနားရေး၌။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍။ ဌိတ
ယော၊ ရပ်စဉ်ပင်လျှင်။ တံပူတိကုမ္မာသံ၊ ထိုပုပ်သိုးလေပြီးသော မုယော
ထမင်းကို။ ပရိတုညိ၊ သုဒ္ဓါတုတ်ကဲ့သို့သုံးဆောင်၏။ သုနုခဝန္တသဒိသံ၊ ခွေး
အနံ့တတ်နှင့်တူသော။ ပူတိကုတ္တု၊ ဣတ္ထံ၊ ကြက်ဥရပ်သည်။ ဘိန္နဉ္စာနေ၊ ကွဲ
ပျက်ရာအရပ်၌။ ပူတိကံ၊ ပုပ်သောအနံ့ကို။ ဝါယန္တိ၊ လှိုင်စေတိသကဲ့
သို့။ ပူတိကံ၊ ပုပ်သိုးသော အနံ့သည်။ ဝါယန္တိ၊ လှိုင်သော။ ပုထုဇ္ဇနေန၊
များစွာသောလူအပေါင်းသည်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကုမ္မာ
သံ၊ ပုပ်သောမုယောထမင်းကို။ ပရိတုညိတံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ နုသက္ကာ
ကိရ၊ မတတ်ကောင်းသတတ်၊ ထေရောပန၊ ရှင်ရဋ္ဌပါလမထေရ်မှာမူကား။
အရိယိဒ္ဓိယံ၊ အရိယာတို့၏တန်ခိုး၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဒိဗ္ဗောဇံ၊ နတ်၌ဖြစ်
သောဩဇာကို။ အမတရသံ၊ အမြိုက်သုဒ္ဓါတုတ်ကို။ ပရိတုညမာနောပိယ၊
သုံးဆောင်ဘိသကဲ့သို့။ ပရိတုညိတွာ၊ သုံးဆောင်၍။ ဓမ္မကရဏေန၊ ဓမ္မက
ရိုက်ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ပတ္တဉ္စ၊ သပိတ်ကိုလည်း
ကောင်း။ မုခဉ္စ၊ ခံတွင်းကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါဒေစ၊ လက်ခြေတို့ကို
လည်းကောင်း။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေးလျှော်သုတ်သင်၍။ ကုတောနောဂဟပတိ
တိအာဒိ၊ ကုတောနောဂဟပတိ-ဤသို့အစရှိသော-စကားကို။ အာဟ၊ ဆို
တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကုတောနောဂဟပတိဟူသောပုဒ်၌။ ကုတောနောတိ၊
ကုတောနောဟူသည်ကား။ ကုတောနု၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။

၁၄၆ မဏိပေဏ္ဍာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

နေဝဒါနန္တိ၊ နေဝဒါနံဟူသည်ကား။ ဒေယျဓမ္မဝသေန၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒါနံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ နေဝအလတ္တံ၊ ငါတို့မရခဲ့ကုန်၊
 နပစ္စက္ခာနန္တိ၊ နပစ္စက္ခာနံဟူသည်ကား။ ကိ၊ အသို့နည်း၊ တာတရေဋ္ဌပါလ၊
 အမောင်ရေဋ္ဌပါလ၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ခမနိယံ၊ ခံ၊ ကျန်းပါ၏
 လော၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ အပ္ပကိလမထေန၊ မပြုပြင်သဖြင့်၊ အာဂတော၊
 လာခဲ့ရသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော၊ တာတ၊ ချစ်သားရေဋ္ဌပါလ၊ ဂေဟေ၊
 အိမ်၌၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်၊ နတာဝသဋ္ဌာဒိယတိ၊ မပြီးပါသေး၊ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓာရဝသေန၊ ပျူငြါလောကဝတ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပစ္စက္ခာ
 နန္တိ၊ တာတနံ ပြောကြားခြင်းကိုလည်း၊ နအလတ္တံ၊ ငါတို့မရခဲ့ကုန်၊ ပန၊
 စောဒနာ- သောနနာပုန်ကို-ထုတ်၍ ပြဦးအံ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 ထေရော၊ အရှင်ရေဋ္ဌပါလ မထေရ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နေဝ ဒါနံ အလတ္တံ
 နပစ္စက္ခာနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုသနည်း၊ ပိတု၊ အဘအား၊ အနုဂ္ဂဟေန၊ ခြီး
 မြှောက်လိုသောကြောင့်၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ အဿ၊ ထိုအရှင်ရေဋ္ဌပါလ မထေရ်
 အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊
 ကိ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သေသော၊ ဤအဘယုတ္တယံ
 သည်၊ ခံ၊ ငါရေဋ္ဌ ပါလမထေရ်ကို၊ ဝဒတိယထာ၊ ဆိုသကဲ့သို့၊ အညေဝိ၊
 တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဧဝံတထာ၊ ဤအတူ၊
 ဝဒတိမညေ၊ ဆိုလေယောင်တကား၊ စ၊ အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌၊ ပတ္တန္တရေ၊ အရှက်တို့၏အကြား၌၊ ပနမံ
 ဝိယ၊ ပနမာကြာပွင့်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဘသ္မာဆန္ဒော၊ ပြာသည်ဖုံးလွှမ်း
 အပ်သော၊ အဂ္ဂိဝိယ၊ မီးခဲကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဖေဂ္ဂပဋိစ္ဆန္ဒော၊ အကာ
 သည်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ စန္ဒနုသာရောဝိယ၊ စန္ဒကူးနှစ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 သိဗ္ဗိကာပဋိစ္ဆန္တံ၊ လောက်သွားခရသည် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ မုတ္တရတနံ
 ဝိယ၊ ပုလဲရတနာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝလာဟကပဋိစ္ဆန္ဒော၊ တိမ်တိုက်
 သည်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ စန္ဒိဒေဝိယ၊ ထမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မာဒိသာ
 နံ၊ ငါတို့ကဲ့သို့သော သဘောရှိကုန်သော၊ ပဋိစ္ဆန္တံ ဂုဏာနံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်
 သောအရဟတ္တဖိုလ် ဂုဏ်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ အန္တော၊
 အစုံသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေသုပိ၊ ထိုများစွာသောရဟန္တာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၌လည်း၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝစနံ၊ ဣမေဟိ မုဏ္ဍကေဟိ
 သမဏကေဟိဟူ၍ရန်ရင်းကြမ်းတန်းသော စကားကို၊ နပဝတ္တိဿတိ၊
 မဖြစ်စေလတ္တံ့၊ သံဝရေ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း၌၊ ဌဿတိ၊ ထည်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊

၉

ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အဟောသိကိရ။ ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ။ ဤသို့။
အနုဂ္ဂဟေန။ အာ သုတ္တုဝ်အာ။ ခြီးမြှောက်လိုသောကြောင့်။ ဧဝံ။ ဤသို့။
နေဝဒေါနံ အလတ္တမှန်ပစ္စက္ခာနံဟူ၍။ အာဟ။ ဆို၏။ ဖော်တာတာတိ။ ဖော်
တာတဟူသည်ကား။ တာတ။ ချစ်သား။ တုယံ။ သင်ချစ်သားအား။ စာရံ။
အိပ်သည်။ မဟောတု။ မရှိသည်ဖြစ်တန်စေ။ ဖော်လောလှည့်။ စာရံ။ ငါတို့
အိပ်သို့။ ဂမိဿာမ။ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒတိ။ အာသုတ္တုဝ်က
ဆို၏။ အလန္တိ။ အလံဟူသည်ကား။ ထေရော။ အရှင်ရဲဗွပါလမထေရ်သည်။
ဥက္ကဋ္ဌကောသနိကတာယ။ ဥက္ကဋ္ဌကောသနိတ်ရတင်ကို ဆောက်တည်
ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိက္ခိပန္နော။ ပယ်လိုရကား။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အလံ
ဟူ၍။ အာဟ။ ဆို၏။ အမိဝါသေသိတိ။ အမိဝါသေသိဟူသည်ကား။ ထေ
ရောပန။ အရှင်ရဲဗွပါလမထေရ်သည်ကား။ ပကတိယာ။ သဘောအားဖြင့်။
ဥက္ကဋ္ဌသာပဒါနစာရိကော။ ဥက္ကဋ္ဌသာပဒါနစာရိရတင်ကို ဆောက်တည်
ခြင်းရှိ၏။ သွာတနာယ။ နက်ဖြန်အလို ဌာ။ ဘိက္ခံ။ နာမ။ ဆွမ်းမည်သည်ကို။
နာမိဝါသေတိ။ သည်းမခံ။ ပန။ သည်းခံခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့။ မာတု
အမိအား။ အနုဂ္ဂဟေန။ ခြီးမြှောက်လိုသောကြောင့်။ အမိဝါသေတိ။ သည်း
ခံ၏။ အဿ။ ထိုအရှင်ရဲဗွပါလမထေရ်၏။ မာတု။ အမိအား။ ထေရံ။ သား
ဖြစ်သောအရှင်ရဲဗွပါလမထေရ်ကို။ အနုသရိတွာ။ မပြတ်အောက်မေ့၍။
မဟာသောကော။ ပြင်းစွာသောဝိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိကိရ။ ဖြစ်သတတ်။
ရောဒေနနေဝ။ ပိုကြွေးခြင်း ကြောင့်သာလျှင်။ ပက္ကက္ခိပိယ။ ကျက်သော
မျက်စိရှိသကဲ့သို့။ ဇာတာ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုသို့ပိုကြွေးခြင်းကြောင့်။ ထေ
ရော။ အရှင်ရဲဗွပါလမထေရ်သည်။ အဟံ။ ငါသည်။ အသဟိတွာ။ နက်ဖြန်
အလို ဌာသည်းမခံမူ၍။ တံ။ ထိုအမိကို။ အပဿိတွာ။ မရှုလျှင်ဘဲ။ သစေ
ဂမိဿာမိ။ အကပ်၍သွားသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့။ သွားခြင်းသည်။ သတိ။
ရှိသော်။ အဿာ။ ထိုငါ၏အမိ၏။ ဟဒယမ္ပိ။ နှလုံးသည်လည်း။ ဟလေယျ။
ကွဲလေရာ၏။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ အနုဂ္ဂဟေန။ ခြီးမြှောက်
လိုသောကြောင့်။ အမိဝါသေတိ။ သည်းခံ၏။ ကာရာပေတွာပိ။ ကာရာ
ပေတွာ ဟူသည်ကား။ ဟိရညဿ။ ငွေ၏။ ကေံ။ တခုသော အခုလည်း
ကောင်း။ သုဝဏ္ဏဿ။ ရွှေ၏။ ကေံ။ တခုသောအခု လည်းကောင်း။ ဣတိ။
ဤသို့။ နွေ။ နှစ်ခုကုန်သော။ ပုဗ္ဗေ။ အရတို့ကို။ ကာရာပေတွာ။ ပြုစေ၍။ ပန။
စောဒနာ-သောဓနာ ပုဒ်ကို-ထုတ်၍ပြပြီးအံ့။ ပုဗ္ဗာ။ အရတို့သည်။ ကိံဝ
မဟန္တာ။ အတိမျှသောက် ကြီးကုန်သည်။ အပောသံ။ ဖြစ်ကုန်သနည်း။

၁၄၀ မဇ္ဈိမဗျူဟာသဒ္ဓကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ တေ။ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ ဩရတော၊ ဤဌာတက်မှ၊ ဌိတော၊ ရပ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား
သည်၊ ပါရတော၊ ထိုဌာတက်မှ၊ ဌိတံ၊ ရပ်သော၊ မဇ္ဈိမဗျူဟာ၊ အလတ်
ပမာဏရှိသော၊ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
အခြင်းအရာဖြင့်၊ မဟန္တံ၊ ကြီး၏။ ။

ဣဒံတေတာတာတိ၊ ဣဒံတေတာတဟူသည်ကား၊ ကဟာပဏဝုဉ္ဇဉ္ဇ၊
ငွေပုံကိုလည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏပုဉ္ဇဉ္ဇ၊ ရွှေပုံကိုလည်းကောင်း၊ ဒသေန္နော
ပြသောအာတုကြွယ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မတ္တိကန္တိ၊ မတ္တိကဟူသည်ကား
မာတိတော၊ အမိမှ၊ အာဂတံ၊ လာသောဥစ္စာတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာသည်၊
တေ၊ သင်ရဋ္ဌပါလ၏၊ မာတာမဟိယာ၊ အဘွားမသည်၊ ဣဝံဂေဟံ၊ ဤအိမ်
သို့၊ အာဂန္တန္တိ၊ ယာ၊ လာသော၊ မာတု၊ သင်၏အမိအား၊ ဂန္ဓမာလာဒိနံ၊ ပန်း
နံသာစသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလိုက်သော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာ
တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အညံပိတ္တိကံ
ခနံအညံပိတာမဟန္တိ၊ အညံပိတ္တိကံခနံအညံပိတာမဟံ ဟူသည်ကား၊
တေ၊ သင်ချစ်သား၏၊ ပိတုစ၊ အဘ၏လည်းကောင်း၊ ပိတာမဟာနဉ္စ၊
အဘိုးတို့၏လည်းကောင်း၊ ယံပနသန္တကံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်၊ အညံယေဝ၊ တပါးသာလျှင်တည်း၊ နိဒဟဉ္စ၊ မြေ၌ဖြုတ်
ထားအပ်သော ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း၊ ပယုတ္တဉ္စ၊ ကြွေးမြီချအပ်သော
ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဗဟု၊ များသေး၏၊ စ၊
အဝယဝတ္ထကိုဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအညံပိတ္တိကံခနံအညံပိတာမဟံဟူသော
ပုဒ်၌၊ ပိတာမဟန္တိ၊ ပိတာမဟံဟူသည်ကား၊ တဒ္ဓိတလေဝပံ၊ တဒ္ဓိတဏ
ပစ္စည်း၏ကျေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ ပေတာမဟန္တိ၊ ပေတာမဟံဟူ၍လည်း၊ ပါဌော၊ ပါဌအချို့ရှိ၏၊
သက္ကာတာတရဋ္ဌပါလာတိ၊ သက္ကာတာတရဋ္ဌပါလဟူသည်ကား၊ တာတ
ရဋ္ဌပါလ၊ ချစ်သားရဋ္ဌပါလ၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်း
ဖြစ်သောသူသည်၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊
တတ်ကောင်းသည်မဟုတ်သေး၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကို၊ အဇ္ဈာဝသန္တေနပိ၊ ပိုး
အုပ်၍နေသောသူသည်လည်း၊ ဘောဂေစ၊ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း၊ သုပ္ပိတု၊
သုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ဘိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သရ
ဏေသု၊ သရဏဂု်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ပဉ္စသိက္ခာပဒါနိ၊
ငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ သမာဒိယိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊

ဥဇ္ဇာရာနိ၊ ပြန်ပြောကုန်သော၊ ဒါနာဒိနိ၊ အယူအစရှိကုန်သော၊ ပုညာနိစ၊
ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ တာတ
ချစ်သား၊ ဇေယျံ၊ လာလှည့်၊ တံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ (ပ)၊ ပုညာနိစ၊ ကောင်း
မှုတို့ကိုလည်း၊ ကာရာယိ၊ ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ အာဘုဌေးက
ဆို၏။

တတောနိဒါနန္တိ၊ တတောနိဒါနံဟူသည်ကား၊ နေဟေတု၊ ဥစ္စာဟူ
သော အထောက် အပံ့ကြောင့်၊ နေပစ္စယာ၊ ဥစ္စာဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်၊ တံတံခနံ၊ ထိုထိုဥစ္စာကို၊ ရက္ခန္တဿ၊ စောင့်ရှောက်ရသောသူ
အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သောကာဒယောစ၊ စိုးရိမ်ခြင်းအစရှိ
သည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ရာဇာဒိနံ၊ မင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊
အစွမ်းဖြင့်၊ နေပရိက္ခယံ၊ ဥစ္စာ၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏန္တဿ၊ ရောက်သော၊
ကဿမိ၊ တစ်တယောက်သောသူအား၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သော
ကာဒယောစ၊ စိုးရိမ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သန္ဓာယ၊ ရည်
၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တတောနိဒါနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ရဋ္ဌပါလကဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တေ၊ ရဋ္ဌပါလမထေရ်ကဆိုသည်ရှိသော်၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်ဖြစ်သော၊
သေဋ္ဌိ၊ အာဘုဌေးကြီးသည်၊ အဟံ၊ ငါအာဘုဌေးသည်၊ ဣမံ၊ ဤရဋ္ဌပါ
လမထေရ်ကို၊ ဥပ္ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ လူထွက်စေအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
နှလုံးသွင်း၍၊ အာနေမိ၊ ဆောင်ပါ၏၊ သော၊ ထိုငါသားရဋ္ဌပါလသည်၊ ဒါနိ၊
ယခု၊ မေ၊ ငါအာဘုဌေးကြီးအား၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကာတုံ၊
ပြုခြင်းငှါ၊ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်ပြန်ခဲ့၏၊ အယံ၊ ဤငါသားရဋ္ဌပါလသည်၊
မေ၊ ငါအာဘုဌေးကြီး၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ နကရိဿတိ၊ မလိုက်နာလတ္တံ့၊
ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတည့်၍၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊
တဿ၊ ထိုရဋ္ဌပါလ၏၊ ဩရောဓာနံ၊ ခင်ပွန်းဟောင်းတို့အား၊ နှိရံ၊ တံခါး
ကို၊ ဝိဝရာပေတွာ၊ ဘွင့်စေ၍၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဝေါ၊ ရှင်မတို့၏၊ သာမိ
ကော၊ ချစ်လင်တည်း၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော
အံ့မှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နံ၊ ထိုရှင်မတို့၏မောင်ကို၊ ဂဏ္ဍိတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ ဝါယ
မထ၊ အားထုတ်လေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဥယျာဇေသိ၊ လွှတ်
လိုက်၏၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝယေသု၊ ကြီးသောအရွယ်-ငယ်သော
အရွယ်-အလတ်ဖြစ်သောအရွယ်တို့၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ နာဓုကိတ္တိ
ယော၊ ကိုယ်လုပ်မိန်းမတို့သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်လာကုန်၍၊ ဇေယျံ၊ အရှင်
ရဋ္ဌပါလမထေရ်ကို၊ ပရိဝါရယိံ၊ သုံးထက်ဝန်းကျင်၌မြဲရုံကုန်၏၊ တာသု၊

၁၂၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ထိုကိုယ်လုပ်မိန်းမတို့တွင်။ နွေနှစ်ဦးကုန်သော၊ ဇေဋ္ဌကိတ္တိယော၊ ပြဋ္ဌာန်းသောမိန်းမတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုရုဏဒုတိယိကာတိအာဒိ၊ ဝုရုဏဒုတိယိကာဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၍။ ပစ္စေကံပါဒေသုဂဟတွာတိ၊ ပစ္စေကံပါဒေသုဂဟတွာဟူသည်ကား။ ဧကောကမ္ဘိ၊ တဘက်တဘက်သော၊ ပါဒေ၊ ခြေ၍။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ကိဒိသာနာမတာအယျုဝုတ္တအန္တရာယောတိ၊ ကိဒိသာနာမတာအယျုဝုတ္တအန္တရာယောဟူသည်ကားကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိဒိသာနာမအစရှိသောစကားကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်သနည်း။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သမ္ပဟုလေ၊ များစွာကုန်သော၊ ခတ္တိယကုမာရေဝိ၊ မင်းသားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏကုမာရေဝိ၊ ဝုတ္တားသားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သေဗ္ဗိပုတ္တေဝိ၊ သူဌေးသားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာသမ္ပတ္တိယော၊ ကြီးစွာသောစည်းစိမ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇန္တေ၊ ရှင်ရဟန်းပြုသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဗ္ဗဇာဂုဏံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်း၏အကျိုးကို။ အဇာနန္တ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဠာပေန္တိ၊ ကိရ၊ ဖြစ်စေကုန်သတတ်။ ကိံသမုဠာပေန္တိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေကုန်သနည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧတေ၊ ဤမင်းသား-ပုတ္တားသား-သူဌေးသားတို့သည်။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တန္တိ၊ မေးကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့မေးကုန်သောအခါ၌။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့က။ ဒေဝန္တရာနာဓုကာနံ၊ နတ်သို့းဖြစ်သော-ကိုယ်လုပ်မိန်းမတို့၏။ ကာရုဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ပြောကြားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဠာပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သာကထာ၊ ထိုစကားသည်။ ဝိတ္တာရိကာ၊ ပြန်နှံ့ခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော-ရှင်ရဋ္ဌပါလ၏ မယားဟောင်းတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိဒိသာနာမအစရှိသောစကားကို။ အာဟံသု၊ ဆိုဟုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ ဆိုသောအခါ၌။ ထေရော၊ အရှင်ရဋ္ဌပါလ မထေရ်သည်။ ပဋိက္ခိပန္တော၊ ပယ်လိုကား။ နခေါမယံဘဂိနိတိအာဒိ၊ နခေါမယံဘဂိနိဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

သမုဒါစရတိတိ၊ သမုဒါစရတိဟူသည်ကား။ ဝေါဟရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏။ ဝဒတိ၊ ပြောဆို၏။ တတ္ထေဝမုန္တိဟာပပတိံသုတိ၊ တတ္ထေဝမုန္တိတာပပတိံသုဟူသည်ကား။ ဘဂိနိဝါဒေန၊ နှမဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်။ သမုဒါစရန္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်သော၊ တံ၊ ထိုအရှင်ရဋ္ဌပါလမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်

၍မယံ၊ ငါတို့မယားဟောင်းတို့သည်။ အဇ္ဈယနေ၊ အာဂမိယတိ၊ ငါတို့
မောင်လာလတ္တံ့။ အဇ္ဈယနေ၊ အာဂမိယတိ၊ ငါတို့မောင်လာလတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒမဝဿာနိ၊ တဆွေနှစ်နှစ်တို့တိုင်တိုင်။ ဗဟိ၊ အိမ်တွင်းမှ
အပာသို့။ နနိက္ခန္တံ၊ မထွက်ကုန်။ ယေသံဒါရကာနံ၊ အကြွင်သားဖြစ်သော
သုဇယံတို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဇီဝေယျာမ၊ ငါတို့
အသက်ရှင်ရပေကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤအရှင်သားရဋ္ဌပါလကို။ နိဿာယ၊ ငြိမ်း
နော၊ ငါတို့မယားဟောင်းတို့အား။ တေဒါရကာ၊ ထိုသားဖြစ်သောသုဇယံ
တို့ကို။ နလဗ္ဗါ၊ မရအပ်ကုန်သေး။ ဣတောစ၊ ဤအမျိုး၌ခံစားအပ်သော
စည်းစိမ်ချမ်းသာမှုလည်း။ ပရိဟိနာ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်သည်။ အဗ္ဗာ၊ ဖြစ်
ကုန်ပြီ။ အညတောစ၊ တပါးသောအမျိုး၌ခံစားအပ်သော စည်းစိမ်ချမ်း
သာမှုလည်း။ ပရိဟိနာ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်သည်။ အဗ္ဗာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အယံလော
ကောနာမ၊ ဤလူအပေါင်းမည်သည်ကား။ အတ္တနောဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်။ အ
တ္တယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဗိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကြံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
တာပိ၊ ထိုမယားဟောင်းတို့သည်လည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ ငါတို့
သည်။ အနာယာ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိကုန်သည်။ ဧတာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အတ္တနောဝ၊ မိမိသို့သာလျှင်။ ဗိန္တိယမာနာ၊ ကြံကုန်သောမယား
ဟောင်းတို့သည်။ အယံ၊ ဤအရှင်သားရဋ္ဌပါလသည်။ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့ကို
ဒါနိ၊ ယခု။ အနတ္ထိကော၊ အလိုမရှိပြီ။ သော၊ ထိုအရှင်သားရဋ္ဌပါလသည်။
အဓမ္မ၊ ငါတို့သည်။ ပဇာပတိယော၊ ဇနီးအိမ်သူတို့သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ပါ
ကုန်လျက်။ အတ္တနာ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော အရှင်သားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
ဧကမာတုကုန္တိယာ၊ တမိဝမ်းခေါင်း၌။ သယိတဒါရိကာပိယ၊ ကိန်းအောင်း
သောနှုမဇယံကဲ့သို့။ မညတိ၊ မှတ်ထင်တိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမုပ္ပန္နဗလဝ
သောကာ၊ ဖြစ်သောအားကြီးသော-ပိုးရိမ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
ကုန်၍။ တသ္မိံယေဝပဒေသ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ မုန္တိတာ၊ မိန်းမကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ပပတိံ၊ သုလည်းကုန်ပြီ။ ပပတိတာ၊ လည်းကုန်ပြီ။ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

မာနောပိဟောဋ္ဌထာတိ၊ မာနောပိဟောဋ္ဌထပူသည်ကား။ အဓမ္မ၊ ငါတို့
ရဋ္ဌပါလတို့ကို။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒသေတောစ၊ ပြု၍လည်းကောင်း။ မာတုဂါ
မေ၊ မာတုဂါမတို့ကို။ ဥယျာဇေတွာစ၊ လွှတ်လိုက်၍လည်းကောင်း။ မာပိ
ဟောဋ္ဌယိတ္ထ၊ မညည်းဆဲပါကုန်လင့်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ပိဟောသာ၊
ညည်းဆဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊

အနက်တည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မာနောဝိဟေဋ္ဌေထဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုသနည်း၊ မာတာဝိတုနံ၊ အမိအဘတို့အား၊ အနုဂ္ဂဟေန၊ ခြီးမြှောက်လိုသောကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မာနောဝိဟေဋ္ဌေထဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိရိတ္တရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ သောသေဋ္ဌိ၊ ထိုအဘသူဌေးကြီးသည်၊ ပဗ္ဗဇိတလိင်္ဂံနာမ၊ ရဟန်းအသွင်မည်သည်ကား၊ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်း၏၊ ပဗ္ဗဇဝေသံ၊ ရဟန်း၏အသွင်ကို၊ ဟာရေတွာ၊ ပယ်ဦး၍၊ နှာယိတွာ၊ ရေချိုးပြီး၍၊ တယောဇနာ၊ ငါတို့သားမိဘ သုံးယောက်တို့သည်၊ ကေတော၊ တကွနက်၊ သုဋ္ဌိဿာမ၊ စားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊ ဖွတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်ရဋ္ဌပါလမထေရ်အား၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ နဇေတိ၊ မလှူ၊ ထေရော၊ အရှင်ရဋ္ဌပါလမထေရ်သည်၊ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိသော၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာဟာရန္တရာယံ၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးခြင်း၏ အန္တရာယ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧတေ၊ ဤမိခင်ဘခင်တို့သည်၊ ဗဟံ၊ များစွာ၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝေယျ၊ ပွားစေကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုမိခင်ဘခင်တို့အား၊ အနုဂ္ဂဟေန၊ ခြီးမြှောက်လိုသောကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မာနောဝိဟေဋ္ဌေထဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ ဂါထာအဘာသိတိ၊ ဂါထာအဘာသိ ဟူသည်ကား၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပဿာတိ၊ ပဿဟူသည်ကား၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ ဌိတဇနံ၊ တည်သောလူအပေါင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဗိတ္တန္တိ၊ ဗိတ္တံဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တဝိဗိတ္တံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်-အထူးသဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊ ဗိမ္မန္တိ၊ ဗိမ္မံဟူသည်ကား၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ အရုကာယန္တိ၊ အရုကာယံဟူသည်ကား၊ နဝန္တံ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဝဏမုခါနံ၊ အမာဝတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဏကာယံ၊ အမာ၏သဘွယ်ဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ သမုသယိတန္တိ၊ သမုသယိတံဟူသည်ကား၊ တိဏိအဋ္ဌိသတာနိ၊ သုံးရာသောအရိုးတို့ကို၊ နဝဟိန္နာရသတေဟိ၊ ကိုးရာသောအကြောတို့ဖြင့်၊ ဗန္တိတွာ၊ ခွဲ၍၊ နဝဟိမံသပေသိသတေဟိ၊ ကိုးရာသောအသားတစ်တို့ဖြင့်၊ လိမ္မိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဥသယိတံ၊ စိုက်ဆောက်အပ်၏၊ အာတုရန္တိ၊ အာတုရံဟူသည်ကား၊ ဇရာတုရတာယစ၊ အိုခြင်းဖြင့်ကျင်နာခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရောဂါတုရတာယစ၊ ရောဂါဖြင့်ကျင်နာခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိလေသာတုရတာယစ၊ ကိလေသာဖြင့်ကျင်နာခြင်းဖြင့်

လည်းကောင်း၊ နိစ္စါတုရံ၊ အမြဲကျင်နာခြင်းရှိ၏၊ ဗဟုသင်္ကပ္ပန္တိ၊ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ ဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဥပ္ပန္နပတ္တနာသင်္ကပ္ပေဟိ၊ ဖြစ်သော တောင့်တခြင်းကြံစည်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ၊ များသောအကြံအစည်ရှိ ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ား တို့၏၊ သင်္ကပ္ပါ၊ ရာဂ၏အစွမ်းဖြင့် ကြံစည်ခြင်းတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် ၏၊ တေသံ၊ ထိုယောကျ်ားတို့၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏၊ သင်္က ပ္ပါ၊ ရာဂ၏အစွမ်းဖြင့် ကြံစည်ခြင်းတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စ၊ သည်သာ မဟုတ်သေး၊ သုသာနေ၊ သုသာနံ၌၊ ဆန္ဒိတကဇ္ဇေဝရတူတစ္စ၊ စွန့်ပစ်အပ် သောအကောင်ပုပ်ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ ဇေတံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ကာက ကုလံလာဒယော၊ ကျီးစွန့်ရဲအစရှိသည်တို့သည်၊ ပတ္တယန္တိယေဝ၊ လော လုပ္ပတဏှာ၏အစွမ်းဖြင့်တောင့်တကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့လောလုပ္ပတဏှာ၏-အစွမ်းဖြင့်တောင့်တကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယေဝ၊ ကိုယ်သည်၊ ဗဟု သင်္ကပ္ပေါနာမ၊ ဗဟုသင်္ကပ္ပ မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဿနတ္ထိရဝံဋ္ဌတိတိ၊ ယဿနတ္ထိရဝံဋ္ဌတိ ဟူသည်ကား၊ ယဿကာယဿ၊ အကြင်ကိုယ်အား၊ မာယာ မရိစိဗေဏာပိဏှဥဒကပုဗ္ဗ ဌာဒိနံ၊ မျက်မှည့်သည်တို့သည်ပြုအပ်သောဝတ္ထုတံလျှပ်ရေမြှုပ်စိုင်း-ရေ ငြိတ်အစရှိသည်တို့အား၊ ဋ္ဌတိနာမ၊ အမြဲတည်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိဝိယ၊ မရှိသကဲ့သို့ ဇေတံသေနေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဋ္ဌတိနာမ၊ ဘေးကပ်ပြန် ခြင်းမရှိအမြဲတည်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ နိယတော၊ အမြဲ၊ ဘိဇ္ဇနဓမ္မတာ ဝ၊ ပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တစေနတြိနန္တန္တိ၊ တစေနတြိနန္တံ ဟူသည်ကား၊ အလ္လမနုဿစမ္ပေန၊ စိုစွတ်သောလူရေဖြင့်၊ ဩနန္တံ၊ မြှေးရှက်အပ်၏၊ သဟဝတ္ထေသိသောဘာတိတိ၊ သဟဝတ္ထေသိသော ဘာတိဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓာဒိဟိစ၊ နံ၊ သာအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဏိကုဏ္ဍလေဟိစ၊ ပတ္တမြား နားချောင်း တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တက တစ္စ၊ ဆန်းကြယ်စွာပြုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ရှပ်၊ ကိုယ်သည်၊ ဝတ္ထေ ဟိ၊ အဝတ်တို့နှင့်၊ သဟေဝ၊ တကွသာလျှင်၊ သောဘာတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဝတ္ထေဟိ၊ အဝတ်တို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ဇေဂုန္တံ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသည်၊ အနောလောကက္ခမံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါမျှ မခံ့သည်၊ ဟောသတိ၊ ဖြစ်၏၊ အ လတ္တကကတာတိ၊ အလတ္တက ကတာဟူသည်ကား၊ အလတ္တကေနချုပ် ရည်ဖြင့်၊ ရှေ့တာ၊ တုပ်စွန်းစေတတ်၏၊ ခုဏ္ဏကမက္ခိတန္တိ၊ ခုဏ္ဏကမက္ခိတံ ဟူသည်ကား၊ သာသပကဏ္ဍေန၊ မုံညင်းမှုန်ဖြင့်၊ မုခပိဋကဒိနိ၊ ဝက်ခြင်

၂

အစရှိသည်တို့ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ လောကမတ္တိကာယ၊ ဆားမြေညက်
ဖြင့်၊ ဒုဋ္ဌလောဟိတံ၊ မကောင်းသောသွေးကို၊ ဝိလိယာပေတွာ၊ ကျေစေ၍၊
တိလဝိဋ္ဌေန၊ နှင်းမှုန့်ဖြင့်၊ လောဟိတံ၊ သွေးကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်စေ၍၊
ဟလိဒ္ဓိယာ၊ နှင်းဖြင့်၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ရုဏ္ဏက
ဂဏ္ဍိကာယ၊ နံ့သာမှုန့်အပေါင်းဖြင့်၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ပဟရန္တိ၊ ပွတ်တိုက်
ကုန်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဧသဧသောဝဏ္ဏော၊ ဤအဆင်းသည်၊ အတိဝိ
ယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ပြုသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊
ရည်၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤရုဏ္ဏကမက္ခိတံဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ အဋ္ဌာပဒကတာတိ၊ အဋ္ဌာပဒကတာဟူသည်ကား၊ ကေသေ၊
ဆံတို့ကို၊ ရသောဒကေန၊ ဆဒိကမည်သော အစေးနှင့် ရောသောရေဖြင့်၊
မက္ခိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ နုလသုပရိယန္တေ၊ နဖူးစွန်း၌၊ အာဝဋ္ဌနပရိဝတ္တေ၊
ရှေးရှုလည်သည်ထက်ဝန်းကျင်လည်သည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဋ္ဌာပဒ
ကရစနာယ၊ တကျစ်ရေးလထက်ဝက်သဏ္ဌာန်ရေးသားခြင်းဖြင့်၊ ရစိတာ၊
ရေးသားအပ်၏၊ အဉ္စနိတိ၊ အဉ္စနိဟူသည်ကား၊ အဉ္စနနာဠိကာ၊ မျက်စင်း
ကျည်တည်း၊ ဩဒဟိတိ၊ ဩဒဟိဟူသည်ကား၊ ဌပေတိ၊ ထား၏၊ ပါသန္တိ၊
ပါသံဟူသည်ကား၊ ဝါဂုရုဇာလံ၊ ပိုက်ကွန်ကို၊ နာသဒါတိ၊ နာသဒါဟူသည်
ကား၊ နုစာဠယိ၊ မကပ်ငြိ၊ နိဝါပန္တိ၊ နိဝါပံဟူသည်ကား၊ နိဝါပသုတ္တေ၊ နိဝါ
ပသုတ်၌၊ ဝုတ္တနိဝါပတိတာသဒိသဘောဇနံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစိုက်
ပျိုးအပ်သော မြက်နှင့်တူသော ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုတွာ၊ စား၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊
သွားအံ့။ ၊

ကန္ဓန္တေတိ၊ ကန္ဓန္တေဟူသည်ကား၊ ဝိရဝမာနေ၊ မြည်တမ်းစဉ်၊ ပရိဒေ
ဝမာနေ၊ ပိုကြွေးစဉ်၊ ဟိ၊ ဥပမာနှင့်ဥပမေယျကိုနှိုးနှော၍ ပြဦးအံ့၊ ဣမာယ
ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ထေရော၊ အရှင်ရုဋ္ဌပါလမထေရ်သည်၊ မာတာ
ဝိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ မိဂလုဒ္ဓကေဝိယ၊ သားမူဆိုးတို့ကို ကဲ့သို့၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အဝသေသဉ္ဇာတကေ၊ အမိမှ ကြွင်းသော
ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့ကို၊ မိဂလုဒ္ဓကပရိသံဝိယ၊ သားမူဆိုး၏ ပရိသတ်ကဲ့
သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ငွေပုံရွှေပုံမယားဟောင်း
ကို၊ ဝါဂုရုဇာလံ၊ ပိုက်ကွန်ကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အတ္တ
နာ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောရုဋ္ဌပါလသည်၊ ဘုတ္တဘောဇနံ၊ သုံးဆောင်အပ်သော
ဘောဇဉ်ကို၊ နိဝါပတိတံဝိယ၊ ပိုက်ပျိုးအပ်သော မြက်ကဲ့သို့၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မဟာမိဂံဝိယ၊ သမင်ကြီးကဲ့သို့၊

ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသသိ၊ ပြု၍၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြဦးအံ့။ မဟာမိဂေါ၊
သမင်ကြီးသည်၊ ယာဝဒတ္တံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ နိဝါပတိဏံ၊ ပိုက်မျိုးအပ်သော
မြက်ကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ ပါနိယံ၊ ရေကို၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ဂိဝံ၊ လည်ကို၊
ဥက္ခိဝိတွာ၊ မော်တက်၍၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍
ဣမံနာမဋ္ဌာနံ၊ ဤမည်သောအရပ်သို့၊ ဂတဿ၊ သွားသောငါ့အား၊ သောတ္ထိ
ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံး
သွင်း၍၊ မိဂလုဒ္ဒကာနံ၊ သားမူဆိုးတို့သည်၊ ပရိဒေဝန္တာနံယေဝ၊ ပိုကြွေး
ကုန်စဉ်သာလျှင်၊ ဝါဂုရံ၊ ပိုက်ကွန်ကို၊ အစာဗို့ယမာနေဝ၊ မကပ်ငြိသည်
ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခံ၍၊ အရညံ၊ တောအုပ်ကြီးသို့၊ ပဝိသိတွာ၊
ဝင်၍၊ စာနုစ္ဆာယဿ၊ တခဲနက်အရိပ်ရှိသော၊ ဆတ္တဿဝိယ၊ ကီးနှင့်တူ
သော၊ ဂုပ္ဖဿ၊ ချုံကြီး၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ မန္ဓမန္ဓေန၊ ညှင်းညှင်းလာ
သော၊ ဝါထေန၊ လေသည်၊ ဗိဇယမာနေဝ၊ ခပ်တိုက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာ
ဂတမဂ္ဂံ၊ လာရာခရီးကို၊ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်လျက်၊ တိဋ္ဌတိယထာ၊
တည်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ထေရော၊ အရှင်ရဋ္ဌပါလ
မထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ ဘာသိတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ အာကာ
သေနဝ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ မိဂစိရေ၊ မိဂစိရ
မည်သောဥပချာဉ်၌၊ ပစ္စ၊ ပဋ္ဌာသိ၊ ရှေးရှုတည်လာ၏၊ ပန၊ စောဒနာ-သော
နေဝုဒ်ကိုထုတ်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ထေရော၊ အရှင်ရဋ္ဌ
ပါလမထေရ်သည်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်၊ ဂတော၊ သွား
သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ အဿ၊ ထိုရဋ္ဌ
ပါလမထေရ်၏၊ ဝိတာ၊ အဘဖြစ်သော၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်၊ သတ္တ
သု၊ ခုနစ်ခုတူနဲ့သော၊ ခွါရကောဋ္ဌကေသု၊ တံခါးမုတ်တို့၌၊ အဂ္ဂဉ္ဇံ၊ မင်းတုံး
ကို၊ ဒါပတွာ၊ ပေးစေ၍၊ မလ္လေ၊ လက်ပန်း၊ သည်တို့ကို၊ အာဏာပေသိ
ကိရ၊ စေသတတ်၊ ကိံ၊ အာဏာပေသိ၊ အဘယ်သို့၊ စေသနည်းဟူမူကား၊
နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ သစေဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ငါ့သားရဋ္ဌပါလသွားသည်
ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သွားသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဟတ္ထပါဒေသု၊ လက်ခြေတို့၌၊
နံ၊ ထိုငါ့သားရဋ္ဌပါလကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍၊ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်
စွန်းသောသင်္ကန်းတို့ကို၊ ဟရိတွာ၊ ပယ်ရှား၍၊ ဂိဟိဝေသံ၊ လူ၏အသွင်ကို၊
ဂဏှာပေထ၊ ယူစေကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေရိုင်း၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်၊ မာဒိ
သံ၊ ငါကဲ့သို့ရှုအပ်သော၊ မဟာဝိဇာသံ၊ ရဟန္တာကြီးကို၊ ပာတ္တေဝါ၊

လက်၌လည်းကောင်း၊ ပါဒေဝါ၊ ခြေ၌လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍ အပူညံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ပဿဝေယျ၊ ပွားကုန်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်၊ နေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ဤ၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ ပန၊ ဝါဒအထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပရသမုဒ္ဒဝါသိတ္ထေရောပန၊ သမုဒ္ဒရာတာဘက်၌ နေလေ့ရှိသောမထေရ်သည်ကား၊ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်းဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ ဘာသိတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တုဂ္ဂတံ၊ ယုံဘက်၍၊ ရညောကောရဗျဿ၊ ကောရဗျမင်း၏၊ မိဂစီရေ၊ မိဂစီရမည်သောဥယျာဉ်၌၊ ပစ္စုပဋ္ဌာသိ၊ ဇွေးရှုတည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟဆို၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဝါစနာမရွှေ့လေဝ၊ ချစ်ဉ်သင်စဉ်သာတည်း။ ၊

မိဂဝေါတိ၊ မိဂဝေါ ဟူသည်ကား၊ တဿဥယျာနပါလဿ၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့်သောယောကျ်ား၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ သောဓေန္တောတိ၊ သောဓေန္တောဟူသည်ကား၊ ဥယျာနမဂ္ဂံ၊ ဥယျာဉ်သို့ သွားရာဖြစ်သောခရီးကို၊ သမံ၊ ညီညွတ်စွာ၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ အန္တောဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၏အတွင်း၌၊ တန္တိတဗ္ဗယုတ္တဋ္ဌာနာနိ၊ ရွှေအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သောမြင့်ရာအရပ်တို့ကို၊ တန္တောပေန္တော၊ ရွှေစေသည်၊ သမ္ပန္တိတဗ္ဗယုတ္တာနိ၊ တမြက်လှည်းအပ်သည်နှင့်ယှဉ်ကုန်သောဋ္ဌာနာနိ၊ အရပ်တို့ကို၊ သမ္ပန္တောပေန္တော၊ တမြက်လှည်းစေသည်၊ ဝါလုကာဩကိရဏပုပ္ဖာနိဝိကိရဏပုပ္ဖာစာဓူဋ္ဌပနကဒလိခန္ဓဋ္ဌပနာဒီနိစ၊ သဲတို့ကိုကြ၍-ပန်းတို့ကိုထိုမှ ဤမှကြံဖြန့်၍ရေပြည့်အိုးတင်ထားခြင်း-ဌက်ပျောပင်ရှင် စိုက်ခြင်း- အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယေနရာဇာကောရဗျောတေနုပသကံမိတိ၊ ယေနရာဇာကောရဗျောတေနုပသကံမိဟူသည်ကား၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ ရာဇာ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဣမဿကုလပုတ္တဿ၊ ဤရုဋ္ဌပါလအမျိုးသား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေသိ၊ ပြောဆိုတော်မူ၏၊ ဧတံ၊ ဤရုဋ္ဌပါလအမျိုးသားကို၊ ပဿိတုကာမော၊ တွေ့မြင်ခြင်း၌၊ အလိုရှိလှ၏၊ ပန၊ စင်စစ်၊ အဿ၊ ထိုရုဋ္ဌပါလ၏၊ အာဂတာဘာဝံ၊ လာသည်၏၊ အဖြစ်ကို၊ နဇာနာတိ၊ ငါတို့အရှင်သိတော်မမူသေး၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အယံပဏ္ဏာကာရော၊ ဤနှုတ်လက်ဆောင်သည်၊ မဟာ၊ မြတ်သော လက်ဆောင်တည်း၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ ရညော၊ ငါတို့အရှင်-ကောရဗျ-မင်းကြီးအား၊ အာရော

စေသာမိ၊ တင်လျှောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ယေန၊ အကြင်
အရပ်၌၊ ကောရဗျော၊ ကောရဗျအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုမင်းရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိတ္တိယမာနောအဟောသိသိ၊ ကိတ္တိ
ယမာနော အဟောသိဟူသည်ကား၊ သောရာဇာ၊ ထိုကောရဗျမင်းကြီး
သည်၊ ထေရံ၊ အရှင်ရဋ္ဌပါလမထေရ်ကို၊ အနုဿရိတွာ၊ မပြတ်အောင်
မေ့၍၊ ဗလမဇ္ဈေပိ၊ မိုတ်ပါတို့၏အလယ်၌လည်းကောင်း၊ နာမူကမဇ္ဈေပိ၊
မောင်းမတို့၏ အလယ်၌လည်းကောင်း၊ တာဝအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊
မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပယ်၍၊ ပဗ္ဗ
ဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ ဝုန၊ တတန်၊ အနိဝတ္တိတွာ၊ လူ့ဘောင်သို့မလည်မူ၍
အနဝလောကေန္တေန၊ ငွေကွက်ခြင်းမရှိသော၊ ကုလဝုတ္တေန၊ အမျိုးသားဖြစ်
သောရဋ္ဌပါလသည်၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သည်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် စပ်သောစကားကို၊ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏၊ တံ၊ ထို
သို့ပြောဆိုသောစကားကို၊ ဂပောတွာ၊ ယူ၍၊ အယံ၊ ဤမိဂဝဥယျာဉ်စောင့်
သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိတ္တိယမာနောအဟောသိဟူ၍၊ အာဟကိရ၊ ဆိုသတတ်၊
ဝိဿဇ္ဇေထာတိဝတွာတိ၊ ဝိဿဇ္ဇေထာတိဝတွာဟူသည်ကား၊ ဩရောဓ
မဟာမတ္တဗလကာယာဒိသု၊ မောင်းမအမတ်ကြီးမိုတ်ပါအစရှိသောသူတို့
တွင်၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ ယံ၊ အကြင်လူ့ဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ အနုန္တ
ဝိကံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ တံ၊ ထိုလူ့ဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒေါ
ပေတွာ၊ လူစေ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥဿ
ဇာယဥဿဇာယာတိ၊ ဥဿဇာယဥဿဇာယဟူသည်ကား၊ ဥဿိဇာယ
ဥဿိဇာယ၊ အမျိုးစည်းစိမ်အကြားအမြင်ပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် ကျော်
စောထင်ရှား-ကျော်စောထင်ရှားသောအားဖြင့်၊ ပဝတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
မဟာမတ္တမဟာရမ္ဗိကာဒိနံ၊ အမတ်ကြီး-တိုင်းကြီး၌ နေကုန်သောသူအစ
ရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥဂ္ဂတဘူတံ၊ ကျော်စောထင်ရှား
သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တမေဝပရိသံ၊ ထိုပရိသတ်ကိုသာလျှင်၊ ဂပောတွာ၊
ခေါ်၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဣဘာဝံရဋ္ဌပါလောဟတ္ထတ္ထရေနိသိဒတုတိ၊ ဣဘာဝံရဋ္ဌပါလော
ဟတ္ထတ္ထရေနိသိဒတုဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထတ္ထရော၊ ဆင်ကုန်းနှီးသည်၊ တ
နုကော၊ နူးညံ့၏၊ ဗဟုလုပ္ပာဒိဂုဏံ၊ ထူထဲသောပန်းအစရှိသည်ကို၊ ကတွာ
ပြု၍၊ အတ္ထတော၊ ခင်းအပ်သည်၊ အတိလက္ခိတော၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်

၀၅၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဖြင့်မှတ်အပ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တာဒိသေ၊ထိုသို့သဘောရှိသော အခင်း၌၊အနာပုစ္ဆိတွာ၊မပန်မူ၍၊နိသိဒိတံ၊နေခြင်းငှါ၊နယုတ္တံ၊မသင့်၊ဣတိ၊ဤသို့၊မညမာနော၊မှတ်ထင်သော ကောရဗျမင်းသည်။ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဣတောဝံ၊ရဋ္ဌပါလောဟတ္ထတ္ထရေနိသိဒိတုဟူ၍၊အာဟ၊ဆို၏။ ။

ပါရိဇုညာနိတိ၊ပါရိဇုညာနိဟူသည်ကား၊ ပါရိဇုညဘဝပရိက္ခယာ၊ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော ကုန်ခန်းခြင်းတို့သည်။ ဇိဇ္ဈောတိ၊ဇိဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ ဇရာဇိဇ္ဈော၊ ဇရာသည်နှိပ်စက်သော အားဖြင့် အိုမင်းသောသူတည်း။ ဂုဇ္ဈာတိ၊ ဂုဇ္ဈာဟူသည်ကား၊ ဝယောဂုဇ္ဈာ၊ အရွယ်အားဖြင့် ကြီးသောသူတည်း။ မဟလ္လကောတိ၊ မဟလ္လကောဟူသည်ကား၊ ဇာတိမဟလ္လကော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ကြီးသောသူတည်း။ အဒ္ဓဂတောတိ၊ အဒ္ဓဂတောဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓါနံ၊ နှစ်ဆက်-သုံးဆက်သော-မင်းဟုဆိုအပ်သော-အဓွန့်ကာလကို၊ အတိတ္တန္တော၊ လွန်သောသူတည်း။ ဝယောအနုပ္ပတ္တောတိ၊ ဝယောအနုပ္ပတ္တော ဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆိမဝယံ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်သောသူတည်း။ ပဗ္ဗဇတိတိ၊ ပဗ္ဗဇတိဟူသည်ကား၊ ဂုရုရိဟာရံ၊ အပြီးဖြစ်သောကျောင်းသို့၊ ဂဇ္ဇိာ၊ သွား၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်ရွယ်သောအခါ၌၊ ဗဟံ၊ ချားစွာ၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးပါ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဟလ္လကော၊ ကြီးရင့်သည်အဖို့၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ မဟလ္လကဿစ၊ ကြီးရင့်သောသူ၏လည်း။ သောပဗ္ဗဇ္ဇာနာမ၊ ဤရှင်၏အဖြစ်မည်သည်ကား။ စေတိယင်္ဂီတံ၊ စေတိပြင်ကို၊ သမ္ပဇ္ဇိတွာ၊ တမြက်ထွန်း၍၊ အပ္ပဟရိတံ၊ စိမ်းသောမြက်သစ်ပင်မရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဇိဝိဿာမိ၊ အသက်မွေးပါအံ့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဧ၊ အကျွန်ုပ်အိုမင်းသောသူကို၊ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရှင်ပြုပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာရုဉ်၊ သနားဘွယ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေသည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ ထေရာ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ အနုကမ္မာယ၊ သနားသောအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရှင်ပြုကုန်၏။ တံ၊ ထိုရှင်ပြုသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤပဗ္ဗဇတိဟူသော စကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဒုတိယဝါရေပိ၊ ဒုတိယဝါရ၌လည်း။ ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အပ္ပါဗာဓောတိ၊ အပ္ပါဗာဓော ဟူသည်ကား၊ အရောဂေါ၊ အနာမရှိ၊ အပ္ပါတကောတိ၊ အပ္ပါတကောဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲမရှိ၊ သမဝေပါကိနိယာတိ၊ သမ

ဝေပါဏိနိယာ ဟူသည်ကား၊ သမဝေပါဏိနိယာ၊ ကောင်းစွာ- ကျေစေ
 တတ်သော၊ ဂဟဏိယာတိ၊ ဂဟဏိယာဟူသည်ကား၊ ကမ္မဇတေဇော
 ဓာတုယာ၊ ပါစကဇတေဇောဓာတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ တတ္ထံ
 ထိုသမဝေပါဏိနိယာ ဟူသောပုဒ်၌၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘုတ္တ
 ဘုတ္တော၊ စားတိုင်း စားတိုင်းသော၊ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်၊
 ဇီရတိ၊ ကျေ၏၊ ပန၊ မကျေသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယဿဝါ၊ အကြင်သူအား
 လည်း၊ ပုဗ္ဗဘတ္တံဝိယ၊ ထုတ်၍ထားအပ်သောထမင်းကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထို
 စားအပ်သောအာဟာရဖြင့်သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဧတဉ္စဘောဝိ၊
 ဤနှစ်ပြီးသောသူတို့သည်လည်း၊ သမဝေပါဏိနိယာ၊ အညီအညွတ်ချက်
 တတ်သော၊ ဂဟဏိယာ၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 ကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ ပန၊ ပြည့်စုံသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယဿ၊ အကြင်
 သူအား၊ ဘုတ္တကာလေ၊ စားချိန်ရောက်သောအခါ၌၊ ဘတ္တန္တန္တော၊ ထမင်း
 ကိုအလိုရှိခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အယံ၊ ဤသူ
 သည်၊ သမဝေပါဏိနိယာ၊ အညီအညွတ်ချက်တတ်သော-ပါစကဇတေ
 ဇောဓာတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော သူတည်း၊ နာတိသီတာယ
 နစ္စုဏ္ဍာယာတိ၊ နာတိသီတာယနစ္စုဏ္ဍာယဟူသည်ကား၊ တေနေဝကာ
 ရဏေန၊ ထိုသို့အညီအညွတ်ချက်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်သာလျှင်၊ နာတိသီတာယ၊ မအေးလွန်းသော၊ နစ္စုဏ္ဍာရာ၊ မပူလွန်း
 သောကမ္မဇတေဇောဓာတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ အနုပုဗ္ဗေနာ
 တိ၊ အနုပုဗ္ဗေနဟူသည်ကား၊ ရာဇာနောဝါဟရန္တိတိအာဒိနာ၊ ရာဇာနော
 ဝါဟရန္တိဤသို့အစရှိသော၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဒုတိယဝါရေ၊
 ကတမဉ္စတောရဋ္ဌပါလဉ္စာတိပါရိဇုညံဟူသော ဤဒုတိယဝါရ၌၊ ရာဇတ
 ယစောရတယဆာတကာယာဒိနာ၊ မင်းဘေး-ရိုးသူဘေး-မွတ်သိင်ဆာ
 လောင်သော ဘေးအစရှိသော၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ် အားဖြင့်၊ ဓမ္မုဒ္ဓေ
 သာဥဒ္ဓိဋ္ဌာတိ၊ ဓမ္မုဒ္ဓေသာဥဒ္ဓိဋ္ဌာ ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မုဒ္ဓေသာ၊ တရားကို
 အကျယ်ပြုခြင်းတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ အထက်၌ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဥပနိယုတိတိ၊ ဥပ
 နိယုတိဟူသည်ကား၊ ဇရာမရဏသန္တိကံ၊ အိုခြင်း-သေခြင်း၏အနီးသို့၊
 ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ အာယုက္ခယေနဝါ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းကြောင့်လည်း၊
 တတ္ထံ၊ ထိုအိုခြင်း-သေခြင်း၏အနီးသို့၊ နိယုတိ၊ ရောက်၏၊ အရဝေါတိ၊
 အရဝေါဟူသည်ကား၊ ခုဝဋ္ဌာနိရဟိတော၊ ဖြစ်ရာအရပ်မှကင်း၏၊ အတာဝ
 ဏောတိ၊ အတာဝဏောဟူသည်ကား၊ တာယိဝံ၊ ဇာတိအစရှိသော-ယွက်

စီးခြင်းမှ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထေန၊ စွမ်းနိုင်သော အစိုးရသော
 အတ္တဘောမှ၊ ဝိရဟိတော၊ ကင်း၏။ အနဘိသရေတိ၊ အနဘိသရေဟူ
 သည်ကား။ အသရေကော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ အဘိသရိတွာအဘိဂံတွာ၊
 ရှေးရှုသွား၍၊ အဿာသေတုံ၊ သက်သာရာကိုရစေခြင်းငှါ။ သမတ္ထေန၊
 စွမ်းနိုင်သောအရပ်မှ၊ ဝိရဟိတော၊ ကင်း၏။ အဿကောတိ၊ အဿကော
 ဟူသည်ကား။ နိဿကော၊ မိမိဥစ္စာမဟုတ်၊ သကာဘဏ္ဍဝိရဟိတော၊ မိမိ
 ဥစ္စာမှကင်း၏။ သဗ္ဗိပဟာယဂမနိယန္တိ၊ သဗ္ဗိပဟာယဂမနိယံဟူသည်
 ကား။ သကာဘဏ္ဍန္တိ၊ မိမိဥစ္စာဟူ၍၊ သဗ္ဗက္ခိတံ၊ မှတ်အပ်သော၊ သဗ္ဗိ၊
 ခပ်သိမ်းသောဥစ္စာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်ပစ်ခဲ့၍၊ လောကေန၊ လူအပေါင်း
 သည်၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ တမလွန်လောကသို့သွားအပ်၏၊ တဏှာဒါသောတိ၊ တဏှာ
 ဒါသောဟူသည်ကား။ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ ဒါသော၊ ကျွန်တည်း။ ၊

ဟတ္ထိသိန္တိ၊ ဟတ္ထိသိန္တိဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိသိပ္ပေ၊ ဆင်၏အတတ်၌၊
 ကတာဝိတိ၊ ကတာဝိဟူသည်ကား။ ကတကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော
 အတတ်ရှိ၏။ သိက္ခိတသိက္ခော၊ သင်အပ်ပြီးသောအတတ်ရှိ၏၊ ပဂုဏ
 သိပ္ပေ၊ လေ့လာအပ်ပြီးသော အတတ်ရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်တို့၌၊ သေနယော၊ ဤ
 နည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဗြူဗလီတိ၊ ဗြူဗလီဟူသည်ကား။ ဗြူဗလသမ္ပန္နော၊
 ပြည့်စုံသောခြေအားရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗလကဉ္စ၊ ကာကိုလည်းကောင်း၊
 အာရုဓဉ္စ၊ လက်နက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ စွဲကိုင်၍၊ ပရသေနံ၊
 တပါးသော စစ်သည်တို့၏ဘောင်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်သွား၍၊ အဘိန္နံ၊
 မပျက်စီးသေးသောသူတပါးတို့၏စစ်သည်ကို၊ ဘိန္နတော၊ ပျက်စီးသော၊
 ဘိန္နံ၊ ပျက်စီးပြီးသောမိမိစစ်သည်ကို၊ သန္ဓာရယတော၊ ကောင်းစွာတည်
 စေသော၊ ယဿ၊ အကြင်မင်းအား၊ ပရဟတ္ထဂတံ၊ တပါးသောမင်းတို့၏
 လက်၌ရှိသော၊ ရန္တံ၊ တိုင်းပြည်ကို၊ အာဟရိတုံ၊ ဆောင်ယူခြင်းငှါ၊ ဗြူ
 ဗလံ၊ ခြေအားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤမင်းသည်၊ ဗြူဗလီနာမ၊ ဗြူဗလီ
 မည်၏၊ ဗာဟုဗလီတိ၊ ဗာဟုဗလီဟူသည်ကား။ ဗာဟုဗလသမ္ပန္နော၊ ပြည့်
 စုံသော လက်ရုံးအားရှိ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုရိမသဒိ
 သမေဝ၊ ရှေးဖြစ်သော ဗြူဗလီဟူသောပုဒ်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။
 အလမတ္ထောတိ၊ အလမတ္ထောဟူသည်ကား။ သမတ္ထအတ္တဘာဝေါ၊ စွမ်း
 နိုင်သော အတ္တဘောရှိ၏၊ ပရိယောဓာယ ဝတ္ထိယန္တိတိ၊ ပရိယောဓာယ
 ဝတ္ထိယန္တိဟူသည်ကား။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဥပ္ပဒ္ဓဝံ၊ ဘေးရန်ကို၊ ဩဓာယ၊

၈

အစောင့် အရှောက်ထား၍၊ အဝတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဝတ္ထိယန္တိ၊ ကျင့်
ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သလ္လက္ခိတွာ၊ မှတ်၍၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်
၏၊ သံဝိဇ္ဇတိခေါ်ဘောရဲဗွပါလ ဣမသ္မိံရာဇကုလေ ဗဟုတံ ဟိရညသု
ဝတ္ထန္တိဣဒံစနံ၊ သံဝိဇ္ဇတိခေါ်ဘောရဲဗွပါလဣမသ္မိံ ရာဇကုလေဗဟုတံ
ဟိရညသုဝတ္ထိဟူသောဤစကားကို၊ သောရာဇာ၊ ထိုကောရဗျမင်းသည်၊
ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဓမ္မုဒ္ဓေသဿ၊ တရားကိုအကျယ်ပြခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊
အကြောင်းကို၊ အာဟာရန္တော၊ ဆောင်လိုရကား၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ။

အသာပရံ ဇေတဒဝေါစာတိ၊ အသာပရံ ဇေတဒဝေါစ ဟူသည်ကား၊
ပဿာမိလောကေတိအာဒိနာ၊ ပဿာမိလောကေဤသို့အစရှိသော၊ နယေ
န၊ နည်းဖြင့်၊ စတုန္ဒ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မုဒ္ဓေသနံ၊ တရားကိုအကျယ်
ပြခြင်းတို့၏၊ ဇေတံအနုဂိတံ၊ ဤဂါထာအပေါင်းကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ တတ္ထံ၊
ထိုပဿာမိ လောကေအစရှိသောဂါထာ၌၊ ဘိယျောဝကာမေအဘိပတ္တ
ယန္တိတိ၊ ဘိယျောဝကာမေအဘိပတ္တယန္တိဟူသည်ကား၊ ဇက်၊ တခုသော
ဇာတ်ရှိသောဝတ္ထုကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဇွေနှစ်ခုသောဇာတ်ရှိသောဝတ္ထု
ကာမတို့ကို၊ ပတ္တယန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏၊ ဇွေနှစ်ခုသောဇာတ်ရှိသောဝတ္ထု
ကာမတို့ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ စတ္တာရော၊ လေးခုကုန်သောဝတ္ထုကာမတို့ကို၊
ပတ္တယန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တရုတ္တရိ၊ အထက်အထက်
၌၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ-ကိလေသသ ကာမတို့ကို၊
ပတ္တယန္တိ ယေဝ၊ တောင့်တကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပဿပ္ပာတိ၊ ပဿ
ဟူသည်ကား၊ သမ္ပတ္တိဂဏံ၊ စည်းစိမ် အပေါင်းကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊
လွှမ်းမိုး၍၊ သဿာဂရန္တန္တိ၊ သဿာဂရန္တိဟူသည်ကား၊ သာဂရန္တေန၊
သရဒ္ဓရာအပိုင်းအခြားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဩရံသမုဒ္ဓဿာတိ၊ ဩရံသ
မုဒ္ဓဿဟူသည်ကား၊ သမုဒ္ဓဿ၊ သမုဒ္ဓရာ၏၊ ဩရတော၊ ဤဌာတာကံမှ၊
ယံသကရဉ္စ၊ အကြင်မိမိတိုင်းပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုမိမိတိုင်း
ပြည်ဖြင့်၊ အတိတ္တရူပေါ၊ မရောင့်ရဲသောသဘောရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နဟတ္ထိတိတ္ထေ၊ နဟတ္ထိဟူသောဤပုဒ်၌၊
နဟိအတ္ထိတိ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ နဟိအတ္ထိဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊
ပြုအပ်၏၊ အဟောဝတနောတိ၊ အဟောဝတနောဟူသည်ကား၊ အဟော
ဝတန၊ မသေပါမူကား-ဪကောင်းလေစွ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အယ
မေဝ၊ ဤအဟောဝတနဟူ၍သာလျှင်၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ အမရာတိ
တာဟုတိတ္ထေ၊ အမရာတိတာဟုဟူသောဤပါဠိ၌၊ အမရံဣတိစအာဟုတိ

ပဒန္တဒေါ။ အမရ်ဇ္ဇတိစအာဟုဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်
 ၏။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံမတံ၊ အကြင်သေသောသူကို။ ဥာတိ၊ အဆွ
 အမျိုးတို့သည်။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ကန္တန္တိ၊ မြည်တမ်းကုန်၏။ နံ၊ ထိုသေ
 သောသူကို။ အဟောဝတ၊ ဩဌာန်ကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိလေစွတ
 ကား။ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏။ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်။ မတော၊ သေခဲ့ပြီ။ ဝုတ္တော၊
 သားသည်။ မတော၊ သေခဲ့ပြီ။ ဣတိအာဒိနိပိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့
 ကိုလည်း။ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ ဗုသန္တိ၊ ဗုသန္တိ၊ ဗုသန္တိ၊ ဗုသံဟူသည်
 ကား။ မရဏဗုသံ၊ သေခြင်းတည်းဟူသောအစွေကို။ ဗုသန္တိ၊ စွေကုန်
 ၏။ တထေဝဗုဠောတိ၊ တထေဝဗုဠောဟူသည်ကား။ ဗာလောပိ၊ မိုက်
 သောသူသည်လည်းကောင်း။ မိရောပိ၊ ပညာရှိသောသူသည်လည်းကောင်း။
 ဗုဠောယထာ၊ စွေရသကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ မရဏဗုသော
 န၊ သေခြင်းတည်းဟူသောအစွေဖြင့်။ ဗုဠော၊ စွေရ၏။ အဗုဠောနာမ၊
 သေခြင်းကို မစွေရသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
 သောစကားအစဉ်သည်ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ ဗာလောစဗာ
 လျာဝမိတောဝသေတိတိ၊ ဗာလောစဗာလျာဝမိတောဝသေတိဟူသည်
 ကား။ ဗာလော၊ မိုက်သောသူသည်။ ဗာလတာဝေန၊ မိုက်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ မရဏဗုသံ၊ သေခြင်းတည်းဟူသောအစွေကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။
 ဝမိတောဝ၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ အဘိဟတော
 ဝ၊ အလွန်ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ သယတိ၊ အိပ်ရ၏။ မေမယာ၊ ငါ
 သည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို။ အကတံဝတ၊ မပြုမိလေစွတကား။ ဣတိ
 အာဒိဝိပ္ပဒိုသာရဝသေန၊ ဤသို့အစရှိသောနှလုံးမသာယာခြင်း၏။ စလတိ၊
 ရွှေ့ရှား၏။ ဝေဓတိ၊ လှုပ်ရှား၏။ ဝိပ္ပန္နတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ မိရောဝနဝေဓတိတိ၊
 မိရောဝနဝေဓတိ ဟူသည်ကား။ မိရော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ သုဂတိ
 နိမိတ္တံ၊ သုဂတိဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သောကမ္မနိမိတ်ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်
 ရသောကြောင့်။ နဝေဓတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ နစလတိ၊ မရွှေ့ရှား။ ယာယဝေါသာ
 နံဣဓာမိဂစ္ဆသိတိ၊ ယာယဝေါသာနံဣဓာမိဂစ္ဆသိဟူသည်ကား။ ယာယ
 ပညာယ၊ အကြင်ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ ဣမသ္မိံလောကေ၊ ဤလောက၌။ သဗ္ဗ
 ကိစ္စဝေါသာနံ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့၏အဆုံးဖြစ်သော။ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ကို။ အမိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ သာဝ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကိုရကြောင်း

ဖြစ်သောဝိပဿနာပညာဖြင့်သာလျှင်။ ခနတော၊ ခပ်သိမ်းသောဥစ္စာထက်
ဥတ္တမတရား၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သော ဥစ္စာမည်၏။ ။

အဗျောသိတတ္တာတိ၊ အဗျောသိတတ္တာ ဟူသည်ကား၊ အပရိယေသသိ
တတ္တာ၊ အပြီးသို့မရောက်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟတ္တပတ္တိယာ၊ အ
ရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၏၊ အဘါဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘဝါဘဝေသုတိ၊ ဘဝါဘဝေသုဟူသည်
ကား၊ ဟိနပဏီတေသု၊ ယုတ်ကုန်မြတ်ကုန်သော၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊ ဥပေ
တိဂန္တုဉ္စပရဉ္စလောကန္တိ၊ ဥပေတိဂန္တုဉ္စပရဉ္စလောကံ ဟူသည်ကား၊ ပါပံ၊
မကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တေသု၊ ပြုကုန်သော၊ တေသု၊ ထိုသတ္တဝါတို့တွင်၊
ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ ပရမ္မရာယ၊ အတ္တ
ဘောအဆက်ဆက်ဖြင့်၊ သံသာရံ၊ သံသာသော၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊
ဂန္တုဉ္စ၊ အမိဝမ်းတိုက်သို့လည်းကောင်း၊ ပရံ၊ တပါးသော၊ လောကဉ္စ၊
တမလွန်လောကသို့လည်းကောင်း၊ ဥပေတိ၊ ကပ်ရ၏၊ တဿပ္ပပညောတိ၊
တဿပ္ပပညော ဟူသည်ကား၊ တဿတာဒိသဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိ
သော၊ အပ္ပပညဿ၊ နည်းသော ပညာရှိသောသူ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
သုတွာ၊ ကြား၍၊ အညော၊ တပါးသော၊ အပ္ပပညော၊ နည်းသောပညာရှိသော
သူသည်၊ အဘိသဒ္ဓဟန္တော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သကမ္မုနာဟညတိ
တိ၊ သကမ္မုနာဟညတိဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတကမ္မဝ
သေန၊ ပြုအပ်သောအမှု၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကသာတိဝိ၊ အဆူးရှိသောကြိမ်တို့
ဖြင့်လည်း၊ တာဠေတိ၊ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်၏၊ ဣတိအာဒိတိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်
သော၊ ကမ္မကရဏာတိ၊ ကမ္မကရဏတို့ဖြင့်၊ ဟညတိ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊
ပေတ္တပရမ္ပိလောကေတိ၊ ပေတ္တပရမ္ပိလောကေ ဟူသည်ကား၊ ဣတော၊ ဤ
ကိုယ်၏အဖြစ်မှ၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပရမ္ပိ၊ တမလွန်ဖြစ်သော၊ အပါယလော
ကေ၊ အပါယ်လောက၌၊ ဝိရူပရူပေနာတိ၊ ဝိရူပရူပေနဟူသည်ကား၊ ဝိဝိ
ရူပေန၊ ရူပါရုံ - သဒ္ဓါရုံအစရှိသော - အထူးထူးသောသဘောဖြင့်၊ နာနာ
သဘာဝေန၊ အထူးထူးသော သဘောဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာမဂုဏေသုတိ၊ ကာမဂုဏေသုဟူသည်ကား၊
ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ဘရာယိကေသု၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ဖြစ်ကုန်
တမလွန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗကာမဂုဏေသု၊ အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်
ငါးပါးတို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဒဟရာတိ၊ ဒဟရာဟူသည်
ကား၊ အန္တမသော၊ ထုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ကလလမတ္တဘာဝံ၊

၁၆၄ မဇ္ဈိမဏ္ဍိယသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကလလရေကြည်မျှ၏အဖြစ်ကို၊ ဥပါဒါယံ၊ စွဲ၍။ တရုဏာ၊ ငယ်နို့သောသူ
မည်ကုန်၏။ ဂုဗ္ဘာတိ၊ ဂုဗ္ဘာဟူသည်ကား။ ဝဿသတာတိက္ကန္တာ၊ အနှစ်
တရာကို လွန်ကုန်သောသူတို့တည်း။ အပဏ္ဏကဿာမညမေဝသေယျော
တိ၊ အပဏ္ဏကဿာမညမေဝသေယျဟူသည်ကား။ အဝိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း
မရှိသော။ အဝိရုဒ္ဓံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းမရှိသော။ အနုဇ္ဈဂါမိ၊ နှစ်ခွသွားခြင်း
မရှိသော။ ဧကန္တနိယျာနိကံ၊ စင်စစ်ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း
ဖြစ်သော။ သာမညမေဝ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်
၏။ ဥတ္တရိတရဉ္စ၊ အထူးအားဖြင့်လည်းမြတ်၏။ ပဏိတတရဉ္စ၊ အထူး
အားဖြင့်လည်းတောင့်တအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာဓေတွာ၊ စူးစမ်းဆင်
ခြင်၍၊ မဟာရာဇ၊ ကောရဗျမင်းမြတ်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ငါ့ရဟန်းပြုသည်၊ အသ္မိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တသ္မာ၊ ထိုရဟန်းပြုသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ တံ၊ သင်ကောရဗျမင်းကြီးသည်။ ကိဒိသ္မာဝါသုတွာဝါတိ၊ ကိ
ဒိသ္မာဝါသုတွာဝါဟူ၍၊ ယံ၊ အကြင်ရဟန်းပြုခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝဒသိ၊
ဆို၏။ ဣဒံ၊ ဤရဟန်းပြုခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဒိသ္မာစ၊ မြင်၍လည်းကောင်း၊
သုတွာစ၊ ကြားနာရ၍လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အသ္မိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေသနံ၊
ဒေသနာတော်ကို၊ နိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
ရဋ္ဌပါလသုတ်၏ အတွင်အပြီးတည်း။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊
ရဋ္ဌပါလသုတ္တံ၊ ရဋ္ဌပါလသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ရာဇဝင်-၃-မစာဒေဝသုတ်။

ဇေဝံမေသုတန္တိ အာဒိ၊ ဇေဝံမေသုတံဤသို့အစရှိသောသုတ်သည်၊ မစာ
ဒေဝသုတ္တံ။ မစာဒေဝသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုမစာဒေဝသုတ်၌၊ မစာဒေဝ
အဓ္မဝနေတိ၊ မစာဒေဝအဓ္မဝနေဟူသည်ကား။ ဂုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သောဤကမ္ဘာ
၌၊ မစာဒေဝေါနာမ၊ မစာဒေဝအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံအဓ္မဝနံ
ထိုသရက်ဥယျာဉ်ကို၊ ရောပေသိ၊ စိုက်ပျိုးစေပြီ။ တေသုရက္ခေသု၊ ထို
မစာဒေဝမင်းသည်-စိုက်ပျိုးအပ်သော သစ်ပင်တို့သည်၊ ပလုဇ္ဇမာနေသု၊
ပျက်စီး၍ကုန်သည်ရှိသော်၊ အပရတာဂေ၊ နောက်အခို၌၊ အညေဝိ၊ ထပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ ရောပေသံယေဝ၊ တာဝန်
စိုက်ပျိုးစေပြန်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ဂုဗ္ဗတေဟာရအားဖြင့်တွင်

သည့်ကိုဆိုဦးအံ့၊ တံအဗ္ဗဝနံ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်သည်၊ ပဌမဝေါဟာရ
ဝသေန၊ ရှေးဦးစွာ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဃဒေဝဗ္ဗဝနဇ္ဇိဝ၊
မဃဒေဝဗ္ဗဝနံဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ကတံ၊ ရောက်၏၊ သိ
တံပါတွာကာသီတိ၊ သိတံပါတွာကာသီဟူသည်ကား၊ သာယန္တသမယေ၊
ညချမ်းသောအခါ၌၊ ဝိဟာရစာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ်တွည့်လည်ခြင်းကို၊ စရ
မာနော၊ တွည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ရမဏီပသံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်
ရှိသော၊ ဘူမိတာဝံ၊ မြေအဖို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊
ဣမသ္မိ၊ ဩကသေ၊ ဤအရပ်၌၊ ဝသိတပုဗ္ဗနုခေါ၊ နေဘူးသလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်မြင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အဟံ၊
ငါတုရားသည်၊ မဃဒေဝေါနာမ၊ မဃဒေဝအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်း
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမံအဗ္ဗဝနံ၊ ဤသရက်ဥယျာဉ်ကို၊ ရောပေသိ၊ ရိုက်
မျိုးဘူးပြီးစေ္ဆီဝ၊ ဤသရက်ဥယျာဉ်၌ပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ - ရဟန်း
ပြု၍၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့
ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွား၍၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်ဘူးပြီးခေါ
ပန၊ စင်စစ်၊ တံဇေတံကာရဏံ၊ ထိုဖြစ်ဘူးသောအကြောင်းသည်၊ ဘိက္ခုသံ
ဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ အပါကဋ္ဌံ၊ မထင်ရှားသေးပါကဋ္ဌံ၊ ထင်ရှား
သည်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုတော်မူအံ့၊ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊
အဂ္ဂုဒန္တေ၊ အဖျားအဖျားသော သွားတော်တို့ကို၊ ဒေသန္တော၊ လင်စေ
တော်မူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိတံ၊ ပြုံးတော်မူခြင်းကို၊ ပါတုံ၊ ထင်စွာ၊ အ
ကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီးအသေ၊ ထိုမဃဒေဝမင်းအား၊ ဓမ္မေ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်
၏အဆောင်အဦဖြစ်သောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မိ
ကော၊ ဓမ္မိကမည်၏၊ ဓမ္မေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်
၏၊ ဣတိတသ္မိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မရာဇာ၊ ဓမ္မရာဇာမည်၏၊ ဓမ္မဌိတောတိ၊ ဓမ္မ
ဌိတောဟူသည်ကား၊ ဒသကုသလကမ္မပထဓမ္မေ၊ ဆယ်ပါးသောကုသိုလ်
ကမ္မပထတရား၌၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဓမ္မံစရုတိတိ၊ ဓမ္မံစရုတိဟူသည်ကား၊
သံဃံ၊ အညီအညွတ်၊ စရုတိ၊ ကျင့်၏၊ တတြ၊ ထိုဓမ္မိကော အစရှိသောပါဌ
၌၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေသုတိ၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေသု ဟူသည်ကား၊
ပုဗ္ဗရာဇုဟိ၊ ရှေးမင်းတို့သည်၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ယောပိသော
ဒိန္နပရိဟာရော၊ အကြင်လှူခြင်း ပူဇော်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊
ထိုလှူခြင်းပူဇော်ခြင်းကို၊ အဟာပေတွာ၊ မယုတ်စေရ၍၊ ပကတိနိယာမေ
နော၊ ပဝေဏီအဖွင့် လာသော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဒါသိ၊ လေးလှူ

ပူဇော်ပြီး၊ ဂဟပတိကာနံ။ သူကြွယ်၍အား၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဒါယိ၊
 ပေးလှူပြီးတံ၊ ထိုပေးလှူသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤပြာဟဉ္ဇကဟ
 ပတိကေသု ဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပက္ခသံသတိ
 ဣမိနာ၊ ပက္ခသဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပါဠိဟာရိကပက္ခာဝိ၊ ပါဠိဟာရိက
 ဥပုသ်အတို့ကိုလည်း၊ သင်္ဂဟိတော၊ သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်၏။ ဟိဝိတ္ထာ
 ရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ အဋ္ဌမိဥပေါသထဿ၊ အဋ္ဌမိဥပုသ်နေ့၏၊ ပစ္စုပ္ပန်နာ နုဂ္ဂမန
 ဝသေန၊ မရောက်သောရက်-နောက်၌လိုက်သောရက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 သတ္တမိယဉ္စ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း၊ နဝမိယဉ္စ၊ ကိုး
 ရက်မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း၊ စတုဒ္ဒသ ပန္နရသာနံ၊ စတုဒ္ဒသီ
 ဥပုသ်နေ့ပန္နရသီဥပုသ်နေ့တို့၏၊ ပစ္စုပ္ပန်နာ နုဂ္ဂမနဝသေန၊ မရောက်သေး
 သောရက်-နောက်၌ လိုက်သောရက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တေရထိယဉ္စ၊
 တဆဲ့သုံးရက် မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း၊ ပါဠိပဒေစ၊ အထွက်
 တရက်နေ့၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဒိဝဿ၊ ဤလေးရက်တို့ကို၊
 ပဋိဟာရိကပက္ခာဝိ၊ ပဋိဟာရိကပက္ခဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။
 တေသုပိ၊ ထိုအကြိုရက်-အပိုရက် တို့၌လည်း၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊
 ဥပဝသိ၊ သုံး၏၊ ဒေဝဒူတာတိဇ္ဇေ၊ ဒေဝဒူတာဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဒေဝေါတိ
 ဒေဝေါဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈ၊ သေမင်းတည်း၊ တဿ၊ ထိုဒေဝမည်သော
 သေမင်း၏၊ ဒူတာ၊ တမန်တို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေဝဒူတာ၊
 ဒေဝဒူတမည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ပလိတေသု၊ ဆံဖြူ
 တို့သည်၊ ပါတုဘူတေသု၊ ထင်ရှားဖြစ်လာကုန်သည်ရှိသော်၊ မဇ္ဈရာဇဿ
 သေမင်း၏၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ ဌိတောဝိယ၊ တည်ရသကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပလိတာနိ၊ ဆံဖြူတို့သည်၊ မဇ္ဈဒေဝဿ၊ သေ
 မင်း၏၊ ဒူတာ၊ တမန်တို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဒေဝဒူ
 တာ၊ ဒေဝဒူတ မည်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားအောင်ပြဦးအံ့၊ အ
 လင်္ကတပဋိယတ္တာယ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်
 သည်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌတော၊ တည်၍၊ အသုကဒိဝသေ၊ ဤ
 မည်သောနေ့၌၊ မရိဿတိ၊ သေလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလာသည်
 ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ တထေဝ၊ ထိုဆိုတိုင်း မှန်သည်သာလျှင်၊
 ဟောတိယထံ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌၊
 ပလိတေသု၊ ဆံဖြူတို့သည်၊ ပါတုဘူတေသု၊ ထင်ရှားဖြစ်လာကုန်သည်
 ရှိသော်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ဗျာကရဏသဒိသဇေဝ၊ ကြားအပ်သည်

နှင့်တူသည်သာလျှင်၊ဟောတီးဖြစ်၏။ တသွာ၊ထိုကြောင့်၊ပလိတာနိ၊ဆံဖြူ
တို့ကို၊ဒေဝသဒိဿ၊နတ်တို့နှင့်တူကုန်သော၊ နုတာတိ၊ တမန်တို့ဟူ၍၊
ဝုတ္တန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါနံ၊ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏၊ဗျူတာ၊တမန်တို့တည်း
ဣတိတသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဒေဝဗျူတာ၊ ဒေဝဗျူတမည်ကုန်၏၊ ဟိ
ဝိတ္ထာရေမိ၊ချွဲဦးအံ့၊သဗ္ဗပေါမိသတ္တ၊အလုံးစုံသောတရားအလောင်းတော်
တို့သည်၊ ဖိဏ္ဏဗျာမိတ မတပဗ္ဗဇိတေ၊ သူဒို-သူနာ-သူသေ-ရဟန်းတို့
ကို၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊
ရောက်၍၊နိက္ခမ္ဘတောထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ရသေ့၊ရဟန်း၊ ပြုတော်မူကုန်၏၊
မယာ၊ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တဿ၊ဆိုအပ်သောစကား၏၊ သာဓကံ၊
သက်သေဖြစ်သော၊ ယထာကိံဝစနံ၊ အဘယ်သို့သော စကားကို၊
ဘဂဝါ၊မြတ်စွာတရားသည်၊ အာဟ၊ဟောတော်မူသနည်း၊ ဖိဏ္ဏဗ္ဗဒိသ္မာ
ဒုဒိတဗ္ဗဗျာမိတံ၊ မတဗ္ဗဒိသ္မာ ဂတမာယုသင်္ခယံ၊ ကာသာယ ဝတ္ထံပဗ္ဗဇိ
တဗ္ဗဒိသ္မာ၊တသ္မာအဟံပဗ္ဗဇိတောမြိရာဇာတိ၊ ဖိဏ္ဏဗ္ဗဒိသ္မာဒုဒိတဗ္ဗဗျာမိ
တံ၊မတဗ္ဗဒိသ္မာ ဂတမာယုသင်္ခယံ၊ ကာသာယဝတ္ထံ ပဗ္ဗဇိတဗ္ဗ ဒိသ္မာ၊
တသ္မာအဟံပဗ္ဗဇိတောမြိရာဇာဟူ၍၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဖိဏ္ဏဗ္ဗ
သူဒိုကိုလည်း၊ဒိသ္မာအဒ္ဓဿ၊မြင်၏၊ဒုက္ခိတံ၊ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော၊
ဗျာမိတဗ္ဗ၊သူနာကိုလည်း၊ ဒိသ္မာအဒ္ဓဿ၊မြင်၏၊အာယုသင်္ခယံ၊အသက်၏
ကုန်ခြင်းသို့၊ဂတံ၊ရောက်သော၊ မတဗ္ဗ၊သူသေကိုလည်း၊ ဒိသ္မာအဒ္ဓဿ၊
မြင်၏၊ကာသာယဝတ္ထံ၊ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကိုဝတ်သော၊ပဗ္ဗဇိတဗ္ဗ
ရဟန်းကိုလည်း၊ဒိသ္မာအဒ္ဓဿ၊မြင်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ရာဇာ၊မင်းမြတ်
အဟံ၊ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အဋ္ဌံ၊ဖြစ်၏။ ။ဣဒိနာပရိ
ယာယေန၊ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ပလိတာနိ၊ ဆံဖြူတို့ကို၊ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါ
နံ၊ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏၊ဗျူတာတ္တာ၊တမန်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝဗျူတာ
တိ၊ဒေဝဗျူတတို့ဟူ၍၊ဝုတ္တန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။

ကပ္ပကဿဂါမဝရံဒတွာတိ၊ကပ္ပကဿဂါမဝရံ ဒတွာဟူသည်ကား၊
သတသဟသုဋ္ဌာနကံ၊ အခွန်တသိန်းထွက်သော၊ ဇေဋ္ဌကဂါမံ၊ရွာကြီး
ကို၊ဒတွာ၊ပေး၍၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊အဒါယိ၊ပေးသနည်း၊ ဟိဝိတ္ထာ
ရေမိ၊ချွဲဦးအံ့၊ တဿ၊ထိုမဃဒေဝမင်းအား၊ အဇ္ဈလိယှို၊လျက်ချပ်၌၊ ဥပိ
တာနိ၊တင်ထားအပ်ကုန်သော၊ပလိတာနိ၊ဆံဖြူတို့ကို၊ ဒိသ္မာဝ၊မြင်၍သာ
လျှင်၊သံဝေဂေါ၊ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊အညာနိ၊တပါးကုန်
သော၊စတုရာသိတိဝဿသဟသုဋ္ဌာနိ၊ အနှစ်ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့

၁၆၈ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပတ်လုံး၊ အာယု၊ အသက်ကြွင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိသေး၏။ ဧဝံသန္တေဝိ၊ ဤသို့ ရှိသေးသော်လည်း။ မဇ္ဈိရာဇဿ၊ သေမင်း၏။ သန္တိကော၊ အနီး၌၊ ဌိတံဝိယ၊ တည်ရသကဲ့သို့။ အတ္တိဉာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ မညမာနော၊ ဖွတ်ထင်သည်။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ ရောစေတိ၊ နှစ်သက်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သိရေဒိသ္မာနပလိတံ၊ မစာဒေဝေါဒိသမ္ပတိ၊ သံဝေဂံအသဘိဓိရော၊ ပဗ္ဗန္တံသမရောစယိတိ၊ သိရေဒိသ္မာနပလိတံ၊ မစာဒေဝေါဒိသမ္ပတိ၊ သံဝေဂံအသဘိဓိရော၊ ပဗ္ဗန္တံသမရောစယိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဒိသမ္ပတိ၊ အချစ်မျက်နှာကိုအစိုးရသော၊ မစာဒေဝေါ၊ မစာဒေဝမင်းသည်။ သိရေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပလိတံ၊ ဆံဖြူကို။ ဒိသ္မာန၊ မြင်လတ်၍၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ အသဘိ၊ ရေပြီ။ ဓိရော၊ ပညာရှိသော။ မစာဒေဝမင်းသည်။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို။ သမရောစယိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏။

၂

အပရမ္ပိ၊ တပါးလည်း။ ဥတ္တမင်္ဂရုဟာမယံ၊ ဣမေဇာတာဝယောဟရာ၊ ပါတုဘူတာဒေဝဒူတာ၊ ပဗ္ဗန္တံသမယောမမန္တိ၊ ဥတ္တမင်္ဂရုဟာမယံ၊ ဣမေဇာတာဝယောဟရာ၊ ပါတုဘူတာ ဒေဝဒူတာ၊ ပဗ္ဗန္တံသမယောမမံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဝယောဟရာ၊ အရွယ်ကို ဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ဣမေဥတ္တမင်္ဂရုဟာ၊ ဤမြတ်သောအင်္ဂါ၌ရောက် ကုန်သောဆံဖြူတို့သည်။ ဇာတာ၊ ပေါက်ရောက်ကုန်ပြီ။ ဣမေဒေဝဒူတာ၊ ဤနတ်တို့၏ တမန်တို့သည်။ ပါတုဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြစ်လာကုန်ပြီ။ မမ၊ ငါ့အား။ ပဗ္ဗန္တံသမယော၊ ရဟန်းပြုရအံ့သော အခါတည်း။ ဝုရိသယုဂေတိ၊ ဝုရိသယုဂေ ဟူသည်ကား။ ဝံသသမ္ဘဝေ၊ အနွယ်အဆက်၌ ဖြစ်သော၊ ဝုရိသေ၊ ယောကျ်ားသည်။ သတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကေသမဿ၊ ဩဟာရိတွာတိ၊ ကေသမဿ၊ ဩဟာရိတွာ ဟူသည်ကား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့၊ ရဟန်းပြုကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကေသမဿ၊ ဆံရဲတိကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ချ၍။ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရသေ့ရဟန်း ပြုကုန်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝုရိတေ၊ စည်ပင်ကြီးပွားကုန် သော။ ကေသ၊ ဆံတို့ကို။ ဗန္တိတွာ၊ ဘွဲ့စည်း၍၊ ဇေယျကဿာပမရာ၊ ဆံကျစ် စည်းကိုဆောင်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တိ၊ ထည့်လည်ကုန်၏။ ဗေဝိ သက္ကောဝိ၊ ငါတို့ဘုရားအလောင်းသည်လည်း။ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်း ၏အဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုကုန်၏။ ပန၊ ရသေ့ရဟန်းပြုသည်မှတပါး

ဗြဟ္မဝိဟာရ-တရားကိုပွားသည်ကိုဆိုခြင်းအံ့။ ပဗ္ဗဇိတော။ ရသေ့ရဟန်းပြု
 ပြီးသောငါတို့တရားအလောင်းသည်။ အနေသန့်။ မရှာဖွေအပ်သည်ကိုရှာဖွေ
 ခြင်းကို။ အနုနုယုတ္တိတွာ။ အားမထုတ်မှု၍။ ရာဇဂေဟတော။ မင်း၏အိမ်နန်း
 တော်မှ။ အာဟာတဘိက္ခယ။ ဆောင်အပ်သောဆွမ်းဖြင့်။ ယာပေန္တော။
 မျှတသည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မဝိဟာရံ။ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားကို။ ဘာဝေသိ။ ပွားပြီ။
 တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သောမေတ္တာသဟဂတေနာတိအာဒိ။ သောမေတ္တာသ
 ဟဂတေနုဉ္စိသို့အစရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ။ ပောတော်မူအပ်၏။ ။

ကုမာရကိဗ္ဗိကံကိဗ္ဗိတိ။ ကုမာရကိဗ္ဗိကံကိဗ္ဗိဟူသည်ကား။ အကော်နုရင်
 ခွင်တခုမှ။ အကံ။ ရင်ခွင်တခုသို့။ ပရိဟရိယမာနော။ ရှုကံဆောင်အပ်သည်
 သာလျှင်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ကိဗ္ဗိ။ သူငယ်၏ကစားခြင်းဖြင့်ကစား၏။ ပဟိသန္တံ။ မှန်
 ၍။ မာလာကလာပံဝိယ။ ပန်းစည်းကိုကဲ့သို့။ နံ။ ထိုမဃဒေဝမည်သောမင်း
 သားငယ်ကို။ ဥက္ခိပိတွာ။ ချိဝိုးကြ၍သာလျှင်။ ဝိစရိံ။ သုညံလည်သွား
 လာကုန်၏။ ရုညောမဃဒေဝဿဝုတ္တော(ပ)ပဗ္ဗဇိတိ။ ရုညောမဃဒေဝဿ
 ဝုတ္တော(ပ)ပဗ္ဗဇိဟူသည်ကား။ ဣမဿ။ ဤဒုတိယမင်း၏။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝဿ။
 ရသေ့ရဟန်းပြုသောနေ့၌။ ပဉ္စမင်္ဂလာနိ။ ငါးပါးသောမင်္ဂလာတို့သည်။ အ
 ဟောသုံ။ ဖြစ်ကုန်ပြီးမဃဒေဝရုညော။ ပဉ္စမမဃဒေဝမင်း၏။ မတကာဘတ္တံ။ မ
 တကာဘတ်ကိုလျှင်လည်းကောင်း။ တဿရုညော။ ထိုဒုတိယမင်း၏။ ပဗ္ဗ
 ဇိတမင်္ဂလံ။ ရသေ့ရဟန်းပြုသော မင်္ဂလာလည်းကောင်း။ တဿ။ ထိုဒုတိယ
 မင်း၏။ ဝုတ္တဿ။ သားတော်၏။ ဆတ္တုဿပနမင်္ဂလံ။ ထီးဖြူဆောင်းမင်္ဂလာ
 လည်းကောင်း။ တဿ။ ထိုဒုတိယမင်း၏။ ဝုတ္တဿ။ သားတော်၏။ ဥပရုဇ္ဈ
 မင်္ဂလံ။ အိမ်ရှေ့မင်္ဂလာလည်းကောင်း။ တဿ။ ထိုစတုတ္ထမင်း၏။ ဝုတ္တဿ။
 သား၏။ နာမကရဏမင်္ဂလံ။ ခွဲအမည်ပေးသောမင်္ဂလာလည်းကောင်း။ ဣတိ
 ဤသို့။ ဧကတ္ထိံယေဝသမယေ။ တခုသောအခါ၌သာလျှင်။ ပဉ္စမင်္ဂလာနိ။ ငါး
 ပါးသောမင်္ဂလာတို့သည်။ အဟောသုံ။ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပတလေ။
 အလုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိမြေအပြင်၌။ ဥန္နင်္ဂလံ။ ထွန်ထုံးပြတ်သည်။ အဟောသိ။
 ဖြစ်ပြီ။ ။

ဝုတ္တပဝုတ္တကာတိ။ ဝုတ္တပဝုတ္တ ကာဟူသည်ကား။ ဝုတ္တာစ။ သားတို့
 သည်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တပဝုတ္တာစ။ သား၏သားတို့ သည်လည်းကောင်း။
 ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ ပဝုတ္တာ။ ဖြစ်ကုန်သော။ တဿ။ ထိုမဃဒေဝမင်း၏။ ပရံပရာ
 အဆက်ဆက်တို့တည်း။ ပဉ္စိမကောအဟောသတိတိ။ ပဉ္စိမကောအဟော
 သိဟူသည်ကား။ ပဉ္စမပဉ္စိမကော။ ရဟန်းပြုသောမင်းတို့တွင်အဆုံးဖြစ်

သောမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဖြစ်ဟူသောကော၊ ဖြစ်ဟူပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊
 ဖြစ်သော၊ ပေါမိသတ္တော၊ ငါတို့ဘုရားအလောင်းသည်။ မယာ၊ ငါပဌမမစာ
 ဒေဝမင်းသည်။ မနုဿသောကော၊ လူ့ပြည်၌။ နိဟတံ၊ ထားအပ်သော၊ တံက
 လာဏဝတ္ထံ၊ ထိုကောင်းမှု၏အကြောင်းဖြစ်သောကျင့်ဝတ်သည်။ ပဝတ္တတိ
 နုခေါ၊ ဖြစ်လေသေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သည်
 ရှိသော်၊ အဒ္ဓသကိရ၊ မြင်သတတ်၊ ကိံ အဒ္ဓသ၊ အဘယ်သို့မြင်သနည်းဟူမူ
 ကား၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သေး၏
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နပဝတ္တိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ
 ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဟံ၊ ငါပဌမမစာဒေဝမင်းဖြစ်ဘူးသော၊ ဖြစ်ဟူ
 ကြီးသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ပဝေဏိယာ၊ အစဉ်အဆက်၏၊ ဥန္တိန္တိတံ၊ ပြတ်ခြင်း
 ဌာ၊ နဒဿာမိ၊ မပေးအံ့၊ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့နုလုံးပိုက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ဟုဆိုအပ်သော-ပဌမမစာဒေဝမင်း၏၊ ဝံသေ၊ အနွယ်၌၊ ဇာတရညောယေ
 ဝ၊ ဖြစ်သောမင်း၏သာလျှင်၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုယားကြီး၏၊ ကုန္တိသ္မိံ၊
 ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်
 သော-ပဌမမစာဒေဝမင်း၏၊ ဝံသဿ၊ အနွယ်၏၊ နေမိံ၊ အကွပ်ကို၊ ဃာဇေ
 န္တောပိယ၊ ပတ်ဘိသကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ တောနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
 အဿ၊ ထိုအဆုံးဖြစ်သောမင်းအား၊ နိမိတိနာမံ၊ နိမိဟူသောအမည်သည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သော၊ ထိုနိမိမင်းသည်၊ ပဗ္ဗဇိတရာဇုနံ၊ ရဟန်းပြုကြ
 သောမင်းတို့တွင်၊ သဗ္ဗပန္နိမကော၊ အလုံးစုံသောမင်းတို့၏ အဆုံး၌ဖြစ်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာပန္နိမကော
 ရဟန်းပြုသောမင်းတို့တွင် အဆုံးဖြစ်သောမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
 ပန၊ ဂုဏ်အားဖြင့်ထူးသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ အတိရေက
 တရာ၊ အထူးအားဖြင့်လွန်ကဲသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 တဿ၊ ထိုနိမိမင်းအား၊ သဗ္ဗရာဇုဟိ၊ အလုံးစုံသောမင်းတို့ထက်၊ အတိရေက
 တရာ၊ အထူးအားဖြင့်လွန်ကုန်သော၊ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်တို့
 သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ကိံ အဟောသံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ကုန်သနည်းဟူ
 မူကား၊ စတုသု၊ လေးခုကုန်သော၊ ခွါရေသု၊ တံခါးတို့၌၊ သတသဟဿံ သ
 တသဟဿံ၊ တသိန်းတသိန်းသောဥစ္စာကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍၊ ဒေဝ
 သိကံ၊ နေ့တိုင်း၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒါသိ၊ ပေးပြီးစ၊ ဒါနံမှတစ်ပါးသိလ်ကိုဆိုဦးအံ့
 အနုပေါသထိကဿ၊ ဥပုသ်မဆောင်တည်သောသူအား၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်း
 ကို၊ နိဝါရေထိ၊ တားမြစ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ အနုပေါသထိကေသု၊

ဥပုသ်မဆောက်တည်သောသူတို့သည်၊ ရာဇာနံ၊ နိမိမင်းကို၊ ပသယိဿာမ
 ဖူးမြင်ကုန်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဂတေသု၊ သွားကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဒေါဝါရိကော၊ တံခါးစောင့်က၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဥပေါ
 သထိကာ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ကုန်၏လော၊ နောဝါ၊ မဆောက်တည်ကုန်
 သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ ဆီး၍မေး၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ အနု
 ပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်မဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တေ၊ ထိုဥပုသ်မဆောက်တည်ကုန်သောသူတို့ကို၊ နိဝါရေတိ၊ တားမြစ်
 ၏၊ အနုပေါသထိကာနံ၊ ဥပုသ်မဆောက်တည်ကုန်သောသူတို့အား၊ ရာဇ
 ဒဿနံ၊ မင်းကိုဖူးမြင်ခြင်းကို၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နိ
 ဝါရေတိ၊ တားမြစ်၏၊ ဟိ၊ တားမြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ ဇနပဒဝါ
 သိနော၊ တောဇနပုန်၌ နေရကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့ဆင်းရဲ သားတို့သည်၊
 ကာလေ၊ အလိုရှိဆဲသောအခါ၌၊ ဘောဇနံ၊ စားဘွယ်ကို၊ ကုဟိ၊ အဘယ်
 မှာ၊ သသိဿာမ၊ ရရှိင်ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပုသ်မ
 ဆောက်တည်ခြင်း၌၊ ဝစနောကာသော၊ ဝကားဆိုရာအခွင့်သည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ဟိ၊ ပြည့်စုံသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ စတုသု၊ လေးခုကုန်သော၊ ခွါရေသုစ၊
 တံခါးတို့၌လည်းကောင်း၊ ရာဇင်္ဂဏေစ၊ မင်းဆင်ပြင်၌လည်းကောင်း၊ အနေ
 ကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ တတ္ထစာဒိသဟဿာနိ၊ ထမင်းအိုးကြီးတထောင်
 တို့ကို၊ ပဋိယတ္တာနေဝ၊ စီရင်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဣန္ဒြိတိန္ဒြိ
 တဋ္ဌာနေ၊ အလိုရှိတိုင်းအလိုရှိတိုင်းသောအရပ်၌၊ မဿု၊ မုဆိတ်ကြင်
 စွယ်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုပြင်စေ၍၊ နှာယိတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ဝတ္ထာနိ၊ အသစ်စဲစဲ
 သောအဝတ်တို့ကို၊ ပရိဝတ္တိတွာ၊ လဲလှယ်၍ဝတ်၍၊ ယထာရူပိတံ၊ အကြင်
 အကြင်အလိုရှိအပ်သော၊ ဘောဇနံ၊ စားဘွယ်ကို၊ တုဋ္ဌိတွာ၊ စား၍၊ ဥပေါ
 သထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ရညော၊ နိမိ
 မင်း၏၊ ဂေဟဒ္ဓါရုံ၊ နန်းတော်တံခါးသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဒေါဝါရိကော၊
 တံခါးစောင့်သည်၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဥပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်ဆောက်
 တည်ကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်မေးအပ်ကုန်
 သောသူတို့သည်၊ အာမ၊ ဩဝါဠာဥပုသ်ဆောက်တည်ကုန်၏၊ အာမ၊ ဩဝါဠာ
 ဥပုသ်ဆောက်တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တေနဟိ၊
 ထိုသို့ဥပုသ်ဆောက်တည်တပြီးကား၊ အာဂစ္ဆယ၊ လာကုန်လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပဝေသေတွာ၊ အတွင်းတော်သို့သွင်း၍၊ ရညော၊ နိမိ

၁၂၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မင်းအား၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဣ
ဏေဟိ၊ ဤဂုဏ်တို့ဖြင့်။ အဏိရေကတရော၊ အထူးအားဖြင့်လွန်ကဲသည်။
အကောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။

ဒေဝါနံတာဝတိံသာနန္တိ၊ ဒေဝါနံတာဝတိံသာနံဟူသည်ကား၊ တာ
ဝတိံသာဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တဒေဝါနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောနတ်
တို့၏၊ ဝိဒေဟရဋ္ဌေ၊ ဝိဒေဟတိုင်း၌၊ မိထိလနဂရဝါသိနော၊ မိထိလာမြို့၌
နေဘူးကုန်သော၊ ရဉ္ဇော၊ နိမိမင်း၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊ တည်
ကြ၍၊ ပဉ္စသီလာနိ၊ ငါးပါးသောသီလတို့ကို၊ ရက္ခိတွာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်
၍၊ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်သုံးသောအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝ
တိံသာနတ်ဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ကြကုန်သော၊ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊
ရဉ္ဇော၊ နိမိမင်း၏၊ ဂုဏကထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော စကားကို၊ ကထေ
န္တိကိရ၊ ပြောဆိုကုန်သတတ်၊ တေ၊ ထိုပြောဆိုကုန်သောတာဝတိံသာနတ်
တို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဒေဝါနံတာဝတိံသာနန္တိ၊ ဒေဝါနံတာဝတိံသာ
နံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နိသိန္နောဟောတိတိ၊ နိသိန္နောဟောတိ
ဟူသည်ကား၊ ပါသာဒ ဝရဿ၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်၏၊ ဥပရိဂတော၊
အထက်၌တည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒါနဉ္စ၊ ဒါနကိုလည်းကောင်း၊ သီလဉ္စ၊
သီလကိုလည်းကောင်း၊ ဥပပရိက္ခမာနော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည် ဖြစ်၍၊ နိ
သိန္နော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုနိမိမင်းသားအား၊ ဧဝံ၊
ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိံအဟော
သိ၊ အတတ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ မဟန္တံနုခေါ၊ မြတ်လေသ
လော၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ မဟန္တံနုခေါ၊ မြတ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိန္နောတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ မဟန္တံ၊ မြတ်သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အ
ကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ ယွမ်းမိုး
၍၊ ဒါနမေဝ၊ အလှူကိုသာလျှင်၊ ဒဿာမိ၊ လှူတော်မူအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်
သီလံ၊ သီလသည်၊ မဟန္တံ၊ မြတ်သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ
သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သီလမေဝ၊ သီလကိုသာလျှင်၊ အဇ္ဈောတ္တ
ရိတွာ၊ ယွမ်းမိုး၍၊ ပူရိဿာမိ၊ ငါးဖြည့်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံ
သည်၊ အကောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣဒံ၊ ဤကောင်းမှုသည်၊ မဟန္တံ၊ မြတ်၏၊ ဣဒံ၊
ဤကောင်းမှုသည်၊ မဟန္တံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိန္ဒိတု၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ၊
အသက္ကောန္တဿေဝ၊ မတတ်နိုင်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တဿ၊ ထိုနိမိ
မင်း၏၊ သက္ကောသိကြားသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ လူ့ရွာသို့သွား၍၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊

ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တေန၊
ထိုကြောင့်။ အထခေါ အာနန္ဒ(ပ)သမ္ဗုဒ္ဓေ ပါတုရဟောသိတိ။ အထခေါ
အာနန္ဒ(ပ)သမ္ဗုဒ္ဓေ-ပါတုရဟောသိဟူ၍။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
အဿ၊ ထိုသိကြားမင်းအား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်ပြီ၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ရှေ့ညော၊ နိမိမင်းအား၊ ကင်္ခါ၊
ယုံမှားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုနိမိမင်း၏။ ကင်္ခန္ဓေ ဒနတ္ထံ၊ ယုံ
မှားခြင်းကိုပျော်ခြင်း၌။ ပဉ္စုပ္ပ၊ ပြဿနာကိုလည်း။ ကထိဿာမိ၊ ငါဖြေဆို
အံ့။ ဣမ၊ ဤငါတို့နေရာ-တာဝတိံ သာနတ်ပြည်သို့။ အာဂမနတ္တာယ၊ လာ
ခြင်း၌၊ ပဋိညဉ္စ၊ ဝန်ခံခြင်းကိုလည်း၊ ဂဏ္ဌိဿာမိ၊ ငါယူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော
စိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ လူ့ပြည်သို့
သွား၍၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ နိမိမင်း၏ရှေ့မှောက်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။
ရာဇာ၊ နိမိမင်းသည်၊ အဒိဋ္ဌဗုဒ္ဓံ၊ မမြင်ဘူးသောရှုပုံ၊ သိကြား၏ကိုယ်ကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘိတော၊ ကြောက်လန့်သည်။ လောမဟာဋ္ဌဇာတော၊ ဖြစ်
သောကြက်ဘီး မွေးညှင်းထခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အထ၊ ထို
အခါ၌။ နံ၊ ထိုနိမိမင်းကို၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းက၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
မာတာယိ၊ ကြောက်ပါလင့်၊ ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်ပဉ္စုပ္ပ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုစ္ဆ၊
မေးလော၊ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏။ ကင်္ခံ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ပဋိဝိနေသဒေသ၊
မိ၊ အကျွန်ုပ်ပယ်ဖျော့ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ရာဇာ၊ နိမိမင်းကြီး
သည်။ ဝုစ္ဆာမိတံမဟာရာဇ၊ သဗ္ဗဘူတာနမိဿရ၊ ဒါနံ ဝါ ဗြဟ္မစရိယံ ဝါ၊
ကတမံသုမဟာဗ္ဗလန္တိ၊ ဝုစ္ဆာမိတံမဟာရာဇ၊ သဗ္ဗဘူတာနမိဿရ၊ ဒါနံ ဝါ
ဗြဟ္မစရိယံ ဝါ၊ ကတမံသုမဟာဗ္ဗလံဟူ၍၊ ပဉ္စုပ္ပ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုစ္ဆ၊ မေး၏။
သဗ္ဗဘူတာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဣဿရ၊ အစိုးရသော၊
မဟာရာဇ၊ မြတ်သောသိကြားမင်း၊ တံ၊ သင်သိကြားမင်းကို၊ ဝုစ္ဆာမိ၊ ငါ
မေး၏၊ ဒါနံ ဝါ၊ အလှူသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ ဝါ၊ မြတ်သောသီလ
သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသောတရားတို့တွင်၊ က
တမံ၊ အဘယ်မည်သောတရားသည်၊ သုမဟာဗ္ဗလံ၊ အလွန် အကျိုးကြီးသ
နည်း။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒါနံနာမ၊ အလှူမည် သည်ကား၊
ကိံ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း။ သီလမဝ၊ သီလသည်သာလျှင်၊ ဂုဏ်သိဋ္ဌ
တာယ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးမြတ်၏၊
ဟိ၊ ထိုစကားမှန်စွာ၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောနိမိမင်းကြီး၊ အဟံ၊ ငါသိကြား
မင်းသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဒသဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်

၁၇၃

၁၂၄ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တသောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဒသန္တိဇဗ္ဗိလသဟဿာနံ၊ ရသေ၊ တသောင်းတို့
အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဝိတ္တိဝိသယတော၊ ပြိတ္တာတုံနှင့်တူ
သောခြောက်ထပ်သောနတ်ရွာမှ၊ နမေတ္တာ၊ မလွတ်၊ ပန၊ သီလအကျိုးကို
ဆိုပြီးအံ့၊ သီလဇန္ဓော၊ သီလရှိသော တသောင်းသောရသေ့ တို့သည်၊ မ
ယံ၊ ငါသိကြားမင်း၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ တုဗ္ဗိတွာ၊ သုံးဆောင်ကုန်၍၊ ဗြဟ္မလော
ကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကြ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ပြောဆိုပြီး၍၊
ဣမာဂါယာ၊ ဤဟိနေနဗြဟ္မစရိယေနအစရှိသောဂါယာတို့ကို၊ အဝေါစ၊
ဆို၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ။

ဟိနေန၊ ယုတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယေန၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ ခတ္တိယေ၊
မင်းမျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဏိမေန၊ အလတ်ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယေနစ၊
မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်လည်း၊ ဒေဝတ္တံ၊ နတ်၏အဖြစ်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယေန၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊
ကိလေသာကာမမှ စင်ကြယ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယာစယောဂေန၊ လှူ
ဒါနံ၊ ပူဇော်ခြင်းနှင့်-စပ်ယှဉ်သော၊ ကေနမိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော ကောင်းမှု
ကြောင့်၊ ဇေတကာယာ၊ ဤဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ သုလဘာ၊ ခုလွယ်
ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တပသိနော၊ ခြိုးခြံသောအကျင့်ကိုမှီ
ကုန်သော၊ ယေအနာဂါရာ၊ အကြင်တသောင်းသောရသေ့ တို့သည်၊ သန္တိ
ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုတသောင်းသောရသေ့ တို့သည်၊ ကာယေ၊ ဗြဟ္မတုံ၌၊
ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

ဇေ၊ ဤသို့၊ ရုညော၊ နိမိမင်းကြီး၏၊ ကင်္ခိ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊
ပယ်ဖျောက်၍၊ ဒေဝလောကဂမနာယ၊ နတ်ပြည်သို့သွားခြင်း၌၊ ပဋိညာဂ
ဟဏတ္ထံ၊ ဝန်ခံခြင်းကိုယူခြင်း၌၊ လာဘာဝေါမဟာရာဇာတိအာဒိ၊ လာ
ဘာဝေါမဟာရာဇဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထို
လာဘာဝေါမဟာရာဇအစရှိသောပါဌ၌၊ အဝိကမ္မမာနောတိ၊ အဝိကမ္မမာ
နောဟူသည်ကား၊ အဘာယမာနော၊ မကြောက်မလန့်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ အမိဝါသေသိတိ၊ အမိဝါသေသိ ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါနိမိမင်းကြီး
သည်၊ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ သမာဒပေသိံ၊
ဆောက်တည်စေပြီး၊ ပန၊ နတ်ပြည်သို့ လိုက်ခြင်း၏ အကျိုးကိုဆို ပြီးအံ့၊
ပုညဝန္တာနံ၊ တုန်းရှိကုန်သော သူတို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ဖြစ်သော
နတ်ရွာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ခဲ့၍၊ အာဂတေန၊ လာသော ငါနိမိမင်းကြီးသည်၊
မနုဿာပထေ၊ လူ့ရွာခရီး၌၊ ပုညပလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ ကလေတုံ၊

ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ သုခံ၊ လွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
နှလုံးငိုက်၍၊ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံပြီး ။

ဇေဝံဘဒ္ဒန္တဝါတိ၊ ဇေဝံဘဒ္ဒန္တဝါဟူသည်ကား၊ တဝ၊ အရှင်သိကြားမင်း
၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်း၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မာတလိနတ်သားကဆို၍၊ ယောဇေတွာတိ၊ ယောဇေတွာဟူ
သည်ကား၊ ကေသ္မိံယေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ယုဂေ၊ ထင်းပိုး၌၊ သ
ဟဿ အဿဇာနိယေ၊ တထောင်သောအာဇာနည်မြင်းတို့ကို၊ ယောဇေ
တွာ၊ က၍၊ ပန၊ အာဇာနည် မြင်းတို့၏ သဘောကို ဆိုဦးအံ့၊ တေသံ၊ ထိုတ
ထောင်သောအာဇာနည်မြင်းတို့အား၊ ပါဠိဧက္ကံ၊ အသီး၊ ယောဇနာကိဇ္ဇံ၊ ထင်း
ပိုး၌ကမြင်းကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မနံ၊ မာတလိနတ်သားသိကြားမင်း၏မိတ်
ကို၊ အာဂမ္မံ၊ စွဲ၍၊ ယုတ္တာယေဝ၊ ထင်းပိုး၌ယှဉ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ရုထာဒေဝါပမာဏာကိုဆိုဦးအံ့၊ သောဒိဗ္ဗရထော၊ ထိုနတ်၏
ရုထာဒေဝါသည်၊ ဒိယာမုယောဇနသတိကော၊ အခွဲနှင့်တကွယူဇနာသုံးရာရှိသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နန္ဒိတော၊ ရုထာဒေဝါနှင့်အပိုင်းအခြားအားဖြင့် ဝင်ရိုးခွဲရာ
အရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ရထသိသံ၊ ရုထာဒေဝါသည်၊ ပညာသယောဇနာနိ၊ ယူ
ဇနာငါးဆယ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အက္ခဗန္ဓော၊ ဝင်ရိုးခွဲရာ
အလယ်ရပ်သည်၊ ပဏ္ဏာသယောဇနာနိ၊ ယူဇနာငါးဆယ် ရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အက္ခဗန္ဓတော၊ ဝင်ရိုးခွဲရာအလယ်အရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
စ၍၊ ပစ္ဆိမတာဂေါ၊ အနောက်အတိုသည်၊ ပဏ္ဏာသယောဇနာနိ၊ ယူဇ
နာငါးဆယ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောရ
ုထာဒေဝါသည်၊ သတ္တဝေဏ္ဏရတနမယော၊ ခုနစ်ပါးသော အဆင်းရှိသောရတ
နာဖြင့်ပြီး၏၊ ဒေဝလောကောနာမ၊ နတ်ပြည်မည်သည်၊ ဥန္တံ၊ အထက်၌၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနုဿလောကော၊ လူ့ပြည်မည်သည်၊ အဓော၊ အောက်၌၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟေဋ္ဌာမုခံ၊ အောက်သို့ရှေးရှု၊ ရထံ၊
ရုထာဒေဝါပေသေသိ၊ စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နသလ္လက္ခေတဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊ ပန၊
မှတ်အပ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ပကာတိမဂ္ဂံ၊ ပြကတေ သောခရီးကို၊ ပေသေသိ
ယထာ၊ စေသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊
သာယမာသဘာဧတ္တံ၊ ညစာထမင်းစားခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီးလတ်
သော်၊ စန္ဒေန၊ လှောင်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ယုဂနန္တံ၊ အစုံခွဲသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ပေသေသိ၊ စေ၏၊ ယမကစန္ဒာ၊ အစုံသောလတို့သည်၊ ဥဗ္ဗိတာဝိယ၊ တက်
ကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်း

သည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ယမကစန္ဒာ၊ အစုံသောလတို့သည်၊ ဥဂ္ဂတာ၊ တက်ကုန်
 ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာလတ်လာ
 လတ်သည်ရှိသော်၊ ယမကစန္ဒာ၊ အစုံသောလတို့သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊
 ဧကံ၊ တခုသော၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာနိတည်း၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာနိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊
 ဧကော၊ တခုသော၊ ရထော၊ ရထားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုပြန်၏။
 ရထောဝိ၊ ရထားသည်လည်း၊ အာဂစ္ဆန္တေ၊ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာလတ်လာ
 လတ်သည်ရှိသော်၊ ပကတိရထပ္ပမာဏောဝ၊ ပြကတေသော လူတို့၏
 ရထားပမာဏရှိသည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဿာဝိ၊ မြင်းတို့သည်
 လည်း၊ ပကတိအဿပ္ပမာဏောဝ၊ ပြကတေသောလူတို့၏ မြင်းပမာဏရှိ
 ကုန်သည်လည်း၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ အာဟ
 မိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ရညော၊ နိမိမင်းကြီး၏၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊
 လက်ျာရစ်ထုည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပါဗီနသိဟပဉ္စရဋ္ဌာနေ၊ အရှေ့
 ခြင်္သေ့ ခံသော လေသာနန်းတံခါးအရပ်၌၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊
 ထုည့်၍၊ အာဂတမဂ္ဂါဘိရခံ၊ လာရာခရီးသို့ရှေးရှု၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သိဟ
 ပဉ္စရေ၊ ခြင်္သေ့ ခံသော လေသာနန်းတံခါး၌၊ ဌတွာဝ၊ တန့်ရပ်၍ သာလျှင်၊
 အောရောဟနသန္တံ၊ တက်စီးအံ့သော အစီအရင်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌပေသိ၊
 ထား၏၊ အဘိရုဟ၊ မဟာရာဇာတိ၊ အဘိရုဟမဟာရာဇ ဟူသည်ကား၊
 ရာဇာ၊ နိမိမင်းကြီးသည်၊ ဒိဗ္ဗယောနံ၊ နတ်၏ယာဉ်ကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ လန္တ
 ရအပ်ပြီ၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုရထားဆိုက်
 သောဓဏ၌သာလျှင်၊ နအဘိရုဟတိ၊ တက်စီးသည်မဟုတ်သေး၊ ပန၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ နာဂရာနံ၊ ပြည်သူတို့အား၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အဒါသိ၊
 ပေးခဲ့သေး၏၊ ကိံ အဒါသိ၊ အဘယ်သို့ပေးခဲ့သနည်းဟူမူကား၊ တာတာ
 အချင်းပြည်သူတို့၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို၌၊
 ဒေဝရညာ၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗရထော
 နတ်၏ရထားကို၊ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊
 ပေသိတော၊ စေလွှတ်အပ်၏၊ သောစ၊ ထိုသို့စေလွှတ်ခြင်းသည်လည်း၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ ဇာတိဂေါတ္တံဝါ၊ ဇာတ်အနွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကုလပ္ပဒေသံဝါ၊
 အမျိုးအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပနိစ္စ၊ စွဲ၍၊ နပေသိတော၊ မစေလွှတ်အပ်၊ ပန၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ မယံ၊ ငါမင်းမြတ်၏၊ သီလာစာရဂုဏေ၊ သီလဂုဏ်အာ
 စာရဂုဏ်၌၊ ပဝီဒိသွာ၊ ကြည်ညို၍၊ ပေသိတော၊ စေလွှတ်အပ်၏၊ ကုမ္ပေ၊
 သင်ပြည်သူတို့သည်လည်း၊ သီလံ၊ သီလကို၊ သစေရက္ခိဿထ၊ အကယ်၍

စောင့်ရှောက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသန္တေသု။ ဤသို့စောင့်ရှောက်ကုန်သည်ရှိ
သော်၊ ဝုဋ္ဌာကမ္ဘိ၊ သင်ပြည်သူတို့အားလည်း၊ ပေသိဿတိ၊ စေလွှတ်လတ္တံ့
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတံသီလံနာမ၊ ဤသီလမည်သည်ကို၊ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်
ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်မြတ်၏၊ အဟံ၊ ငါနိမိမင်းကြီးသည်၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်
ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ နမိရာယိဿာမိ၊ မကြာမြင့်စေအံ့၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့
မလျော့ကုန်သည်၊ ဟောသ၊ ဖြစ်ရန်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံး
အမကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ ဩဝ
ဒိတွာ၊ ဆုံးမခဲ့ပြီး၍၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပတ်ဉ္စာ
ပေတွာ၊ တည်ရစ်စေ၍၊ ရုယံ၊ ရထားသို့၊ အဘိရုဟိ၊ တက်စီး၏၊ တတော၊
ထိုနောက်မှ၊ သင်္ဂါဟကော၊ လူတို့ကိုခြီးမြှောက်တတ်သော၊ မာတလိ၊
မာတလိနတ်သားသည်၊ အဟတ္ထိ၊ ငါမာတလိနတ်သားသည်လည်း၊ မဟာ
ရာဇဿ၊ နိမိမင်းမြတ်အား၊ မမ၊ ငါမာတလိနတ်သားအား၊ အနုစ္ဆရိကံ၊
လျောက်ပတ်သောအမှုကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှ
လုံးပိုက်၍၊ အာကာသဌ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဧဒေဝေ၊ နှစ်ကြောင်းသောခရီးတို့
ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ အဝိစမဟာရာဇာတိအာဒိ၊ အဝိစမဟာရာဇ
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဝိစမဟာရာဇအစ
ရှိသောပါဌ၌၊ ကတမေနာတိ၊ ကတမေနဟူသည်ကား၊ မဟာရာဇ၊ နိမိမင်း
မြတ်၊ ဣမေသုမဂ္ဂေသု၊ ဤနှစ်ကြောင်းသောခရီးတို့တွင်၊ ဧကော၊ တကြောင်း
သောခရီးသည်၊ နိရယံ၊ ငရဲကို၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဧကော၊ တကြောင်းသော
ခရီးသည်၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဇစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ကြောင်း
သောခရီးတို့တွင်၊ တံ၊ ထိုအရှင်မင်းကြီးကို၊ ကတမေန၊ အဘယ်ခရီးဖြင့်၊ နေ
မိ၊ ဆောင်ရအံ့နည်း၊ ယေနာတိ၊ ယေနဟူသည်ကား၊ ယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်
ခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ပါပကမ္မန္တာ၊ မကောင်းမှုကို
ပြုကုန်သောသူတို့သည်၊ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ အကုသိုလ်
ကံတို့၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိသံဝေဒိယန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏၊ တံဌာနံ၊ ထိုအ
ရပ်ကို၊ ပသသိတံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နုတိယပဒေဝိ
ယေနဝါကဗျာဏကမ္မာအစရှိသောပုဒ်၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဧဝ၊ ဤသို့
သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧတဒကဝိ၊
နိမိဇာတ်၌လည်း၊ ကေနတံနေမိမဂ္ဂေန၊ ရာဇသေဋ္ဌဒိသမ္ပတိ၊ ယေနရာပါပ
ကမ္မန္တာ၊ ပုညကမ္မာစယေနရာတိ၊ ကေနတံနေမိမဂ္ဂေန၊ ရာဇသေဋ္ဌဒိသမ္ပတိ

၁၇၈ မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသမ္မာကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ယေနရာပါပကမ္မန္တာ၊ ဝုညကမ္မာစယေနရာဟူသော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ အယမေဝ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော-အနက်ပင်လျှင် တည်း။ ၊ ဒိသမ္ပတိ၊ အရပ်မျက်နှာကိုအစိုးရသော၊ ရာဇသေဋ္ဌ၊ မင်းမြတ်။ ပါပကမ္မန္တာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုကုန်သော၊ ယေနရာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနဗ္ဗိ၊ နေရာအရပ်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝုညကမ္မာ၊ ကောင်းမှုကိုပြုကုန်သော။ ယေစနရာ၊ အကြင်သူတို့ သည်လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနဗ္ဗိ၊ နေရာအရပ် သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအရှင်မင်းကြီးကို၊ ကေနမဂ္ဂေန၊ အဘယ်ခရီး ဖြင့်၊ နေမိ၊ ဆောင်ရအံ့နည်း။ ၊ တေနေဝ၊ ထိုသို့မာတလိကမေးခြင်းကြောင့် သာလျှင်။ နိရယံတာဝပဿာမိ၊ အာဝါသံပါပကမ္မိနံ၊ ဌာနာနိလုဒ္ဓကမ္မာနိ၊ ဒုသသိလာနဉ္စယာဂတိတိ၊ နိရယံတာဝပဿာမိ၊ အာဝါသံပါပကမ္မိနံ၊ ဌာနာ နိလုဒ္ဓကမ္မာနိ၊ ဒုသသိလာနဉ္စယာဂတိဟူ၍၊ အာဟ၊ နိမိဇာတ်၌ဟောတော် မူ၏။ ၊ လုဒ္ဓကမ္မာနိ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကိုပြုကုန်သော၊ ယာနိဌာနာနိ၊ အကြင်အရပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒုသသိလာနံ၊ သိလမရှိကုန်သောသူ တို့၏၊ ယာဂတိစ၊ အကြင်လားရာအရပ်သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပါပကမ္မိနံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသောသူတို့၏၊ အာဝါသံ၊ နေရာဖြစ်သော တံနိရယံ၊ ထိုနေ့ကို၊ တာဝ၊ မဆွစွာ၊ ပဿာမိ၊ ငါနိမိမင်းရှုဦးအံ့။ ၊

ဥဘယေနေဝ မံမာတလိနေဟိတိ၊ ဥဘယေနေဝမံမာတလိနေဟိဟူ သည်ကား၊ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား၊ ဇွိဟိ၊ နှစ်ကြောင်းကုန်သော၊ မဂ္ဂေ ဟိ၊ ခရီးတို့ဖြင့်၊ မံ၊ ငါနိမိမင်းကို၊ နေဟိ၊ ဆောင်လော၊ အဟံ၊ ငါနိမိမင်းသည် နိရယံ၊ ငရဲကို၊ ပဿိတုကာမော၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါအလိုရှိ၏၊ ဒေဝလောကမ္မိ၊ နတ်ပြည်ကိုလည်း၊ ပဿိတုကာမော၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကတမေန၊ အဘယ်ခရီးဖြင့်၊ နေမိ၊ ဆောင်ရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မာတလိနတ်သားက ဆိုသည်ရှိ သော်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နိရယမဂ္ဂေန၊ ငရဲသို့သွားသောခရီးဖြင့်၊ နေဟိ၊ ဆောင်လော၊ တတော၊ ထိုနေ့မှ၊ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သားသည်၊ အတ္တ နော၊ မိမိ၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ရာဇာနံ၊ နိမိမင်းကြီးကို၊ ပဉ္စဒသမဟာနိရယေ၊ တဆဲ့ငါးထပ်သောငရဲကြီးတို့ကို၊ ဒသေသိ၊ ပြု၏၊ ပန၊ ဂန္ဓဂရုကိုပယ်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤငရဲကြီးတို့ကိုပြုရာ၌၊ ဝိတ္ထာရကထာ၊ အကျယ်ဖြစ်သောစကားကို၊ ဒသေသိမာတလိရညော၊ ဒုဂ္ဂံဝေတ္ထရဏိ နဒိ၊ ကုမိတံခါရသံယုတ္တံ၊ တတ္ထံအဂ္ဂိသိပူပမန္တိ၊ ဒသေသိမာတလိရညော၊

၂၇

ဒုဂ္ဂံဝေတ္တရဏိံနဒိံ၊ ကုမိတံခါရသံယုတ္တံ၊ တတ္ထံအဂ္ဂိသိခူပမံဟူ၍၊ ဇာတကော၊ နိမိဇာတ်၌၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။မာတလိ၊ မာတလိနတ်သားသည်၊ ရုညော၊ နိမိမင်းကြီးအား၊ ဒုဂ္ဂံ၊ ကူးခတ်နှိုင်းသော၊ ကုမိတံ၊ ကြိုက်ကြိုက်ဆူသော၊ ခါရသံယုတ္တံ၊ င်သောအရသာနှင့်ယှဉ်သော၊ တတ္ထံ၊ ရဲရဲပူသော၊ အဂ္ဂိသိခူပမံ၊ မီးတောက်မီးပျံနှင့်တူသော၊ ဝေတ္တရဏိံ၊ ဝေတ္တရဏိအမည်ရှိသော၊ နဒိံ၊ ငရဲမြစ်ကို၊ ဒသေသိ၊ ပြုပြီ၊ နိရယံ၊ ငရဲကို၊ ဒသေသတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ရထံ၊ ရထားကိုးနိဝေတ္တတွာ၊ တွည့်၍၊ ဒေဝလောကာဘိမုခံ၊ နတ်ရွာခရီးသို့ရှေးရှု၊ ဂဇိာ၊ သွား၍၊ ဗိရဏိဒေဝမိတာယစ၊ ဗိရဏိအမည်ရှိသောနတ်သွီး၏လည်းကောင်း၊ သောဏဒိန္နဒေဝဂုတ္တဿစ၊ သောဏဒိန္နမည်သောနတ်သား၏လည်းကောင်း၊ ဂဏဒေဝဂုတ္တာနဉ္စ၊ ဂဏမည်သောနတ်သား၏လည်းကောင်း၊ ဝိမာနာနိ၊ ဝိမာနတို့ကို၊ ဒသေသန္တော၊ ပြုလိုသောမာတလိနတ်သားသည်၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်ခရီးသို့၊ နေသိ၊ ဆောင်ပြီ၊ တတြာပိ၊ ထိုသို့နတ်ပြည်ခရီးသို့ဆောင်ရာ၌လည်း၊ ဝိတ္ထာရကထာ၊ အကျယ်ဖြစ်သောစကားကို၊ ယဒိတေသုတာဗိရဏိဇိဝလောကေ၊ အာမာယဒါသိအဟုပြောဟူဏဿ၊ သာပတ္တကာလေအတိထိံ၊ ဝိဒိတွာ၊ မိတာဝဂုတ္တံသကိမာဘိနန္တိ၊ သံယမာသံဝိဘာဂါစ၊ သာဝိမာနသိမောဒတိတိ၊ ယဒိတေသုတာဗိရဏိဇိဝလောကေ၊ အာမာယဒါသိအဟုပြောဟူဏဿ၊ သာပတ္တကာလေအတိထိံ၊ ဝိဒိတွာ၊ မာတာဝဂုတ္တံသကိမာဘိနန္တိ၊ သံယမာသံဝိဘာဂါစ၊ သာဝိမာနသိမောဒတိဟူ၍၊ ဇာတကော၊ နိမိဇာတ်၌၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။ယဒိ၊ အကယ်၍၊ တေသု၊ ထိုနတ်တို့တွင်း၊ တာဗိရဏိ၊ ထိုဗိရဏိနတ်သွီးသည်၊ ဇိဝလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ ပြောဟူဏဿ၊ တဦးသောပုဏ္ဏား၏၊ အာမာယဒါသိ၊ အိမ်ကျွန်မ၏ဝမ်း၌ဖြစ်သောကျွန်မသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်၊ ပတ္တကာလေ၊ ဆွမ်းကပ်ချိန်ကာလ နီးလတ်သည်ရှိသော်၊ အတိထိံ၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ဂုတ္တံ၊ အရပ်ဝေးမှလာသောသားကို၊ သကိံ၊ တကြိမ်၊ အတိနန္တိဇ္ဈဝ၊ အလွန်နှစ်သက်သကဲ့သို့၊ တလော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့ကာလ၊ ခြံသောအခါ၌၊ အတိနန္တိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏၊ သံယမာ၊ သိလကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိသည်လည်း၊ သံဝိဘာဂါစ၊ ခွဲခြမ်းဝေတန်တတ်သောအလေ့ရှိသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်၊ ဝိမာနသိမောဒတိ၊ နတ်ဗိမာန်၌၊ မောဒသိ၊ မွေ့လျော်၏၊ ပန၊ နတ်ပြည်သို့

၁၈၀ မဇ္ဈိမဋ္ဌကထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ရောက်သော အခြင်းအရာကိုဆိုပြီးအံ့။ ဇေဝံဤသို့၊ ဂစ္ဆန္တောသွားသည်
 ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုမာတလိ၏၊ ရထနေမိဝဋ္ဋိယာ၊ ရထားဘီးအကွပ်သည်၊
 စိတ္တကုဋ္ဌာရ၊ ကောဋ္ဌကဿ၊ စိတ္တကုဋ္ဌမည်သော တောင်တံခါးမှတ်၏၊
 ဥဒ္ဓာရေ၊ တံခါးရုံ၌၊ ပဟတမတ္တေဝ၊ ခတ်မိကာမျှဖြစ်သော်သာလျှင်၊ ဒေဝ
 နဝရေ၊ နတ်မြို့၌၊ ကောလဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကေကံယေဝ၊ တယောက်ထည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒေဝရာ
 ဇာနံ၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကံ၊ သိကြားကို၊ ဩဟာယ၊ ချန်ခဲ့၍၊ ဒေဝ
 သံဃော၊ နတ်အပေါင်းသည်၊ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားအလောင်း-နိမိမင်းကို၊
 ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊
 တံအာဒရံ၊ ထိုအရိအသေပြုသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ သိကြားမင်းကမြင်၍၊ သက္ကော
 သိကြားမင်းသည်၊ စိတ္တံ၊ ငြိ၊ ရူသောစိတ်ကို၊ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်တန့်ခြင်း
 ဌာ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ရကား၊ အဘိရမမဟာရာဇ၊ ဒေဝေသုဒေ
 ဝါနုဘာဝေနာတိ၊ အဘိရမ မဟာရာဇ ဒေဝေသု ဒေဝါနုဘာဝေနဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ အဿ၊ ထိုသိကြားမင်းအား၊ ဇေဝံဤသို့သော စိတ်အကြံ
 သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိံအဟောသိ၊ အတယ်သို့ဖြစ်
 သနည်း၊ အယံရာဇာ၊ ဤနိမိမင်းကြီးသည်၊ အဇ္ဈယနေ၊ အာဂတံ၊ လာ
 တည့်၍၊ ကေဒိဝသေနေဝ၊ တရက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေဝဂဏံ၊ နတ်
 အပေါင်းကို၊ အတ္တနော၊ မိမိသို့၊ အဘိရမံ၊ ရှေးရှု၊ အကာသိ၊ ပြုသိ၏၊ ကေံ၊
 တရက်ပတ်လုံး၊ ဒွေဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ သစေဝသိဿတိ၊ အ
 ကယ်၍နေငြားအံ့၊ ဇေဝံသန္တဤသို့ နေသည်ရှိသော်၊ မံ၊ ငါသိကြားမင်း
 ကို၊ ဒေဝါ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ နုဩလောကေဿန္တိ၊ မကြည့်ကုန်
 လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ ဥဿုယမာနော၊ ငြိ၊ ရူသည်ဖြစ်၍၊
 မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ တုယံ၊ သင်မင်းမြတ်၏၊ ဣမသ္မိဒေဝ လောကေ၊
 ဤနတ်ပြည်၌၊ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုသည်မှုကား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏၊ ဝုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်၊ ဝဿဟိ၊ ဖြစ်သော
 နေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာအမိပ္ပာယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဇေဝံဤသို့
 အဘိရမမဟာရာဇ ဒေဝေသုဒေဝါနုဘာဝေနဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဗေဝမိ
 သက္ကော၊ ဘုရားအလောင်း-နိမိမင်းသည်၊ ဇရသက္ကော၊ သိကြားအိုသည်၊
 မနံ၊ ငြိ၊ ရူသောစိတ်ကို၊ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်တန့်ခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်
 နိုင်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ လန္တံ၊ ရအပ်သော

စည်းစိမ်သည်၊ ယာမိတွာ။ ချေးငြါ၍၊ လဒ္ဓဘဏ္ဍကံဝိယ။ ရအပ်သော
ဘဏ္ဍာကဲ့သို့၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးဝိုက်၍၊ ပဒိုက္ခိ
ပန္နော၊ ပယ်လိုသောတုရားအလောင်းသည်။ အလံမာဒိသာတိအာဒိ။ အ
လံမာဒိသဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဇာတကောပိ၊ နိမိဇာတ်၌လည်း။ ယထာယာမိတကံယာနံ၊ ယထာယာ
မိတကံခနံ၊ ဇေံသမ္ပဒမေဝေတံ၊ ယံပရတောဒါနပစ္စယာ၊ နစာဟမေတံ
ဣန္ဒာမိ၊ ယံပရတော ဒါနပစ္စယာတိ၊ ယထာယာမိတကံယာနံ၊ ယထာ
ယာမိတကံခနံ၊ ဇေံသမ္ပဒမေဝေတံ၊ ယံပရတောဒါနပစ္စယာ၊ နစာဟမေ
တံဣန္ဒာမိ၊ ယံပရတောဒါနပစ္စယာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယာ
မိတကံ၊ ငြါး၍စီးအပ်သော၊ ယာနံယထာ၊ ယာဉ်ကဲ့သို့လည်း ကောင်း။
ယာမိတကံ၊ ချေးငြါ၍ သုံးစားအပ်သော၊ ခနံယထာ၊ ဥစ္စာကဲ့သို့လည်း
ကောင်း။ ဇေံတထာ၊ ဤအတူ၊ ပရတော၊ သူတပါးမှ၊ ဒါနပစ္စယာ၊ ဒါန
တုသိုလ်တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ယံ၊ အကြင်စည်းစိမ်သည်၊
ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို၊ အဟံ၊ ငါနိမိမင်းကြီးသည်၊ နစ
ဣန္ဒာမိ၊ အလိုလည်းမရှိ၊ ပရတော၊ သူတပါး၏၊ ဒါနပစ္စယာ၊ ဒါနတုသိုလ်
တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ယံ၊ အကြင် စည်းစိမ်ကို၊ လတ္တတိ၊
ရအပ်၏။ တံ၊ ထိုစည်းစိမ်သည်၊ ယာမိတကသဒိသံ၊ ချေးငြါး အပ်သော
စည်းစိမ်နှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါနိမိ
မင်းကြီးသည်၊ ဇေံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို၊ နစဣန္ဒာမိ၊ အလိုလည်းမရှိ၊ ။

သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဇာတ်တို့၌လာသောစကားရပ်ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ပြဆိုအပ်
၏။ ပန၊ သုရားအလောင်းနတ်ရွာသို့ ရောက်သော-ဘဝအရေအတွက်ကို
ဆိုဦးအံ့၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ငါတို့တုရားအလောင်းသည်၊ မနုဿတ္တဘာဝေ
န၊ လူအတ္တဘော၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကတိဝါရေ၊ သုံးကြိမ်-လေးကြိမ်၊ ဒေဝလော
ကံ၊ နတ်ရွာသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ မန္ဓာ
တုရာဇကောလေ၊ မန္ဓာတ်မင်းဖြစ်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ သာမိနုရေဇ
ကောလေ၊ သာမိနုမင်းဖြစ်သော အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဂုတ္တိလင်္ဂဏာဝါဒ
ကောလေ၊ ဂုတ္တိလစောင်းတီးသွားဖြစ်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ နိမိဟော
ရာဇကောလေ၊ နိမိမင်းကြီးဖြစ်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာ
ရော၊ လေးကြိမ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောဗောဓိ သက္ကော၊ ထို
ငါတို့တုရားအလောင်းသည်၊ မန္ဓာတုကောလေ၊ မန္ဓာတု မင်းကြီးဖြစ်သော
အခါ၌၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ အသင်္ချေယျံ၊ အသင်္ချေယျအတိုင်းအရှည်

ရှိသော။ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး။ ဝသိ၊ နေပြီ။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ တတ္ထိ၊ ထို
 မန္တာတ်မင်းသည်။ ဝသမာနေယေဝ၊ နေစဉ်ပင်လျှင်။ ဆတ္ထိံသသက္ကာ၊
 သုံးကျိပ်ခြောက်ယောက်သော သိကြားတို့သည်။ စဝိံသု၊ စုတေကုန်၏။
 သာမိနရာဇကာလေ၊ သာမိနမင်းဖြစ်သောအခါ၌။ သတ္တာဟံ၊ နတ်တို့၏
 အရေအတွက်အားဖြင့်ချနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဝသိ၊ နေ၏။ မနူဿဂဏနာယ၊
 လူတို့၏ အရေအတွက်အားဖြင့်။ သတ္တဝဿသတဝနိ၊ အနှစ်ချနစ်ရာတို့
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂုတ္တိလဝိဏာဝါဒကာလေစ၊ ဂုတ္တိလစောင်း
 သမားဖြစ်သော အခါ၌လည်းကောင်း။ နိမိရာဇကာလေနစ၊ နိမိမင်းဖြစ်
 သောအခါ၌လည်းကောင်း။ မဟုတ္တမတ္တံ၊ တစ်ဏှာမျှ။ ဝသိ၊ နေ၏။ မနူဿ
 ဂဏနာယ၊ လူတို့၏အရေအတွက်အားဖြင့်။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ချနစ်ရက်တို့
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထေဝ မိဝိလံပဋိနေသိတိ၊ တတ္ထေဝ
 မိဝိလံပဋိနေသိဟူသည်ကား။ ပဋိနေတွာ၊ လူ့ပြည်သို့တဘန်ဆောင်၍၊
 ပကတိသိရိဂဗ္ဘေယေဝ၊ ပြကတေသောအသရေရှိသော တိုက်ခန်း၌သာ
 လျှင်၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေပြီ။ ။

ကဋ္ဌာရဇနကောတိ၊ ကဋ္ဌာရဇနကောဟူသောဤအမည်သည်၊ တဿ၊
 ထိုမင်း၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ပန၊ အနွတ္တသညာကိုဆိုဦးအံ့။ ကဋ္ဌာရဇန္တ
 တာယ၊ ကြောင်သောသွားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကဋ္ဌာရဇနကောတိ၊
 ကဋ္ဌာရဇနကောဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ နသောအဂါရသ္မာအနဂါရိယံ
 ပဗ္ဗဇိတိ၊ နသောအဂါရသ္မာအနဂါရိယံပဗ္ဗဇိဟူသည်ကား။ ဧတ္တကမတ္တ
 မေဝ၊ ဤရဟန်းပြုကာမျှကိုသာလျှင်။ နအကာသိ၊ မပြုသေသံ၊ ကြွင်းသော၊
 သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသောရှေးရှေးသောမင်းကောင်းတို့၏ကျင့်ရိုးကျင့်စဉ်သည်။
 ပါကတိကမေဝ၊ ပြကတေသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သမုန္တေ
 ဒေါဟောတိတိဧတ္တ၊ သမုန္တေဒေါဟောတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ကလျာဏ
 ဝတ္တံ၊ ကောင်းမြတ်သောကျင့်ဝတ်ကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သမုန္တိန္ဒ
 တိ၊ ဖြတ်ဆဲဖြစ်သနည်း။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ သမုန္တိန္ဒ၊ ဖြတ်အပ်ပြီး
 သနည်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်ဆဲနည်း။ ကေန၊ အဘယ်
 သူသည်။ ပဝတ္တတိတံနာမ၊ ဖြစ်ပြီးမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ
 အယံဝိဘာဝေါ၊ ဤသို့သောဝေဘန်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုဝုစ္ဆာ၌။ သိလဝါ၊ သိလရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကောင်းသည်။ မယာ၊
 ငါသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အကရောန္တော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍။

ကဏ္ဍာဏဝတ္ထံ။ ကောင်းသောကျင့်ဝတ်တရားကို။ သမုန္တိန္ဒြိယံ။ ဖြတ်ဆဲ
မည်၏။ ဒုဿီလေန။ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမုန္တိန္ဒြိယံ။ ဖြတ်ပြီးသည်
မည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သတ္တသေဓမ္မံ။ ခုနစ်ဦးသော သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။ ပဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ဆဲမည်ကုန်၏။ ဘိဏာသဝေန။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ပဝတ္တိတံနာမ။ ဖြစ်အပ်ပြီးသည် မည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သေသံ။
ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထံ။ အလုံးစုံတို့၌။ ဥတ္တဝနမေဝ။ ပေါ်
သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင် မဃဒေဝသုတ်၏အတွင်းအပြီး
တည်း။ တတိယံ။ သုံးခုမြောက်သော။ မဃဒေဝသုတ္တံ။ မဃဒေဝသုတ်
သည်။ နိဗ္ဗိတံ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ရာဇဝင်-၄-မရရသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ မရရသုတ္တံ။ မရရ
သုတ်တည်း။ တတ္ထံ။ ထိုမရရသုတ်၌။ မဟာကစ္စာနောတိ။ မဟာကစ္စာနော
ဟူသည်ကား။ ဂိဟိကာလေ။ လူဖြစ်သောအခါ၌။ ဥဇ္ဇေနိကရုညော။ ဥဇ္ဇေနိ
မင်း၏။ ပုရောဟိတပုတ္တော။ ပုရောဟိတပုတ္တဝား၏သားတည်း။ အဘိရူပေါ
စ။ အလွန်လည်းအဆင်းလှ၏။ ဒဿနိယောစ။ ရှုသူပင်တန်းလည်းရှိ၏။
ပါသာဒိကောစ။ ကြည်ညိုတွယ်လည်းရှိ၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောစ။ ရွှေအဆင်း
နှင့်တူသောအဆင်းလည်းရှိ၏။ မရရာယန္တိ။ မရရာယံဟူသည်ကား။ ဧဝံ
နာမကေ။ ဤသို့ဥတ္တရမရရ၏ အမည်ရှိသော။ နဂဇေ။ မြို့၌။ ဂုန္ဒဝနေတိ။
ဂုန္ဒဝနေဟူသည်ကား။ ကဏ္ဍကဂုန္ဒဝနေ။ ကဏ္ဍကဂုန္ဒာမည်သောလက်
ဝံတော၌။ အဝန္တိပုတ္တောတိ။ အဝန္တိပုတ္တောဟူသည်ကား။ အဝန္တိရဇဠေ။
အဝန္တိတိုင်း၌။ ရုညော။ အဝန္တိမင်း၏။ မိတာယ။ သိမ်း၏။ ပုတ္တော။ သား
တည်း။ ဂုဠေါစေဝအရဟာစာတိ။ ဂုဠေါစေဝအရဟာစာ ဟူသည်ကား။
ဒဟုရံ။ ငယ်သောသူသည်။ အရဟန္တမ္ပိ။ ရဟန္တာပင်ဖြင့်လင့်ကင်း။ မဟာလ္လ
ကံ။ ကြီးသောရဟန္တာကို။ သန္တာဝေန္တိယထာ။ မြီးပွင်းကုန်သကဲ့သို့။ တထာ
ထိုအတူ။ နသန္တာဝေန္တိ။ မမြီးပွင်းကုန်။ ပန။ အထူးကိုဆိုပြီးနှင့်။ သေရော။ မ
ဟာကစ္စာယနမထေရ်သည်။ ဂုဠေါစေဝ။ ကြီးသည်လည်း။ အဟောသိ။ ဖြစ်
ပြီးအရဟာစာ။ ရဟန္တာသည်လည်း။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီး။ ပြာဟူတာသော
ကစ္စာနာတိ။ ပြာဟူတာသောကစ္စာနဟူသည်ကား။ သောရောစာ။ ထိုမရရ၏
မင်းသည်။ ပြာဟူတာသန္တိကောကိရ။ ပုတ္တဝားတို့၏အယူလျှင် အယူရှိသ

၁၈၄ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပြောဟူ၍၊ အာဟ၊
 လျှောက်ဆို၏။ ပြောဟူ၍၊ ဝသေဋ္ဌောဝဏ္ဏောတိအာဒိသု၊ ပြောဟူ၍၊ ဝ
 သေဋ္ဌောဝဏ္ဏောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဏ္ဏော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဣမိနံ၊ ဝုစ္စ
 မာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ဇာတိ
 ဂေါတ္တာဒိနံ၊ ဇာတ်အနွယ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပညာပနဋ္ဌာနေ၊ ပညတ်သော
 အရာ၌၊ ပြောဟူ၍၊ ဝုဏ္ဏာတိ၊ သည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဣတိ
 ဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ ဟိနောအညောဝဏ္ဏော
 တိ၊ ဟိနောအညောဝဏ္ဏောဟူသည်ကား၊ ဟိနောသာမကော၊ ယုတ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေတိ၊ ဆို၏၊ သုက္ကောတိ၊ သုက္ကောဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဏရော၊
 ဖြစ်၏။ ကဏ္ဍောတိ၊ ကဏ္ဍောဟူသည်ကား၊ ကာဠကော၊ မည်းနက်၏၊
 သုဏ္ဏိတိ၊ သုဏ္ဏိဟူသည်ကား၊ ဇာတိဂေါတ္တာဒိပညာပနဋ္ဌာနေသု၊ အမျိုး
 အနွယ်ကိုပညတ်သောအရာ၌တို့၌၊ သုဏ္ဏိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏၊ ဗြဟ္မနော
 ဝုတ္တာတိ၊ ဗြဟ္မနောဝုတ္တာဟူသည်ကား၊ မဟာဗြဟ္မနော၊ မဟာဗြဟ္မာ
 ၏၊ ဝုတ္တာ၊ သားတို့တည်း၊ ဩရသာမုခတောဇာတာတိ၊ ဩရသာမုခတော
 ဇာတာဟူသည်ကား၊ ဥရေ၊ ဗြဟ္မာကြီး၏ရင်၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ မုခတော၊
 ဗြဟ္မာကြီး၏ရင်ခွင်မှ၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဩရသာ၊ ဩရသာမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥရေ၊ ဗြဟ္မာကြီး၏ရင်ခွင်
 ၌၊ ကတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ သံဝဒ္ဓိတာ၊ ကြီးပွားကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဩရသာ၊ ဩရသာမည်ကုန်၏၊ ဗြဟ္မဇာတိ၊ ဗြဟ္မဇာဟူသည်ကား၊
 ဗြဟ္မတော၊ မဟာဗြဟ္မာမှ၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗြဟ္မနိဗ္ဗိတာတိ၊ ဗြဟ္မနိဗ္ဗိတာ
 ဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မနာ၊ မဟာဗြဟ္မာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ တန်ဆင်းအပ်ကုန်၏၊
 ဗြဟ္မဒါယာဒါတိ၊ ဗြဟ္မဒါယာဒါဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မနော၊ မဟာဗြဟ္မာ၏၊
 ဒါယာဒါ၊ အမွေခံတို့တည်း၊ စောသေသယေဝခေါဇေသေတိ၊ စောသေသ
 ယေဝခေါဇေသေဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပြောဟူ၍၊ ဝသေဋ္ဌောဝဏ္ဏော
 အစရှိသောစကားသည်၊ ဝေါဟာရမတ္တမေဝ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျှသည်သာ
 လျှင်တည်း။ ၊

ဣန္ဒြေယျာတိ၊ ဣန္ဒြေယျဟူသည်ကား၊ သမိန္ဒြေယျ၊ ပြည့်စုံရာ၏၊ ယတ္ထ
 ကာနိ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ နောဒိနိ၊ ဥစ္စာအစရှိသည်တို့ကို၊ သေ
 သဇနော၊ ကြွင်းသောလူအပေါင်းသည်၊ ပတ္တယျ၊ တောင့်တရာ၏၊ တတ္ထ
 ကေဟိ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော ဥစ္စာတို့ကြောင့်၊ အဿခတ္တိယဿ၊ ထို
 မင်းအား၊ မနောရထော၊ နှလုံး၏အလိုဖြစ်သောအယူသည်၊ ပူရေယျ၊ ပြည့်

ရာဇ်။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ခတ္တိယောပိ သဿာတိ။ ခတ္တိယောပိ သဿဟူသည်ကား။ ခတ္တိယောပိ။ တပါးသော ဥစ္စာစပါးနည်းပါးသော မင်းသည်လည်း။ သဿဣဿရိယသမ္ပတ္တဿ။ ဥစ္စာစပါးအစရှိသည်တို့ဖြင့်အစိုးရခြင်းသို့ရောက်သောမင်းအား။ ဝုဗ္ဗုဋ္ဌာ ပတိ။ ရှေးဦးစွာ ထခြင်းရှိသည်။ အဿ။ ဖြစ်ရာဇ်။ နေသံတ္ထေကိဋ္ဌိတိ။ နေသံ ဧတ္ထေကိဋ္ဌိဟူသည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤတပါးသော မင်းအစရှိသောသူတို့သည် လုပ်ကျွေးအပ်သည်၏ အဖြစ်၌။ ဧကေသံ။ ထိုအမျိုးသေးပါးတို့၏။ ကိဋ္ဌိ။ တစုံတခုသောအထူးအခြားကို။ နသမနူပဿာမိ။ အကျွန်ုပ် မရရ၏မင်း မမြင်ပါ။ ။

အာသနေနဝါနိမန္တယျာမာတိ။ အာသနေနဝါနိမန္တယျာမဟူသည် ကား။ နိသိန္နာသနံ။ ထိုင်သောနေရာကို။ ပဗ္ဗေါဇေတွာ။ ခါ၍။ ဣဝ။ ဤနေရာ၌။ နိသိဒ္ဓိ။ ထိုင်တော်မူပါလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒေယျာမ။ အကျွန်ုပ်တို့မင်းတို့ ကဆိုကုန်ရာဇ်။ အဘိနိမန္တယျာမဝိနန္တိ။ အဘိနိမန္တယျာမဝိနံဟူသည် ကား။ အဘိဟရိတွာ။ ကိုယ်နှုတ်နှစ်ပါးဖြင့် ရှေးရှုဆောင်၍။ တံ။ ထိုပါဏာတိ ပါတအစရှိသည်မှ ဧရှာင်ကြဉ်သောရဟန်းကို။ နိမန္တယျာမ။ အကျွန်ုပ် တို့မင်းတို့ကဘိတ်ကုန်ရာဇ်။ တတ္ထ။ ထိုရှေးရှုဆောင်ရာ၌။ ဝါစာယာစေဝ။ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကာယေနစ။ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အဘိဟာ ရော။ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းသည်။ ဒုပိဓော။ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဟိဝိတ္ထာဇေမိ။ ချဲ့ဦးအံ့။ ယေန။ အကြင်ပစ္စည်းဖြင့်။ အတ္ထော။ အလိုရှိ၏။ ဘုဉ္ဇာကံ။ အရှင် ဘုရားတို့အား။ ဣန္ဒိတိန္ဒိတက္ခဏေ။ အလိုရှိတိုင်းအလိုရှိတိုင်းသောခဏ၌။ တံ။ အရှင်ဘုရားသည်။ တေဟိစိဝရာဒိဟိ။ ထိုသင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်း တို့ဖြင့်။ ဝဒေယျာသိ။ ဆိုတော်မူပါလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒေန္တော။ ပြောဆို သောဒါယကာသည်။ ဝါစာယာ။ နှုတ်ဖြင့်။ အဘိဟရိတွာ။ ရှေးရှုဆောင်၍။ နိမန္တတိနာမ။ တိတ်သည်မည်၏။ ပန။ နှုတ်ဖြင့်ဆောင်သည်မှတပါးကိုယ် ဖြင့်ဆောင်သည်ကိုဆိုဦးအံ့။ စိဝရာဒိဝကလ္လံ။ သင်္ကန်းအစရှိသည်၏မျှ တဲခြင်းကို။ သလ္လက္ခတွာ။ မှတ်၍။ ဣဒံ။ ဤသင်္ကန်းအစရှိသည်ကို။ ဝဏ္ဏ ထ။ ခံတော်မူကုန်လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။ တာနိ။ ထိုသင်္ကန်းအစရှိ သည်တို့ကို။ ဝဒေန္တော။ လှူသောဒါယကာသည်။ ကာယေန။ ကိုယ်ဖြင့်။ အဘိ ဟရိတွာ။ ရှေးရှုဆောင်၍။ နိမန္တတိနာမ။ တိတ်သည်မည်၏။ တဒုဘယမ္ပိ။ ထိုနှစ်ပါးစုံသောတိတ်ခြင်းကိုလည်း။ သန္ဓာယာ။ ရည်၍။ အဘိနိမန္တယျာမ ဝိနန္တိ။ အဘိနိမန္တယျာမဝိနံဟူ၍။ အါဟ။ လျှော့ဆို၏။ ရက္ခာဝရဏာဂုတ္တိန္တိ

ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိ ဟူသည်ကား၊ ရက္ခာသင်္ခါတဉ္စေတ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းဟုဆို
 အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အာဝရဏသင်္ခါတဉ္စ၊ ပိတ်ပင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်
 သည်လည်းဖြစ်သော။ ဂုတ္တိ ဟူ၍ ခြေခြင်းကို၊ ပန၊ တရားနှင့် မလျော်သော
 စီရင်ခြင်းတရားနှင့်လျော်သောစီရင်ခြင်းကိုဆိုပြီးအုံး၊ အာဝရဏဉ္စေတ၊ လက်
 နက်စွဲကုန်သော၊ ဝုရိသေ၊ ယောကျ်ားတို့ကို၊ ဌပေန္တန၊ ထားသောအား
 ဖြင့်၊ ယာသောရက္ခာ၊ အကြင်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထို
 စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ ဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ သံဝိဟိတာနာမ၊
 စောင့်ရှောက်ခြင်းမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ ဗျုတ်ရိက်မှတစ်ပါးအန္တ
 ယကိုဆိုပြီးအုံး၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သံဝိဟိတေ၊ စီရင်အပ်
 သည်ရှိသော်၊ အဝေလသယ၊ အခါမဟုတ်သည်၌၊ ကဋ္ဌဟာရိကာ၊ ထင်းခွေ
 မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏဟာရိကာဒယော၊ ဟင်းရွက်ခူးမိန်းမအ
 စရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတွင်းသို့၊ နပဝိသန္တိ၊
 မဝင်ရကုန်၊ မိဂဗုဒ္ဓကာဒယော၊ သားမူဆိုးအစရှိသည်တို့သည်၊ ဝိဟာရ
 ဘိမာယ၊ ကျောင်းအဝိုင်းအခြား၌၊ မိဂဝါ၊ သားတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 မန္တဝါ၊ ငါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နဂဏ္ဌန္တိ၊ မဖမ်းယူရကုန်၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သံဝိဒဟန္တန၊ စီရင်သောအားဖြင့်၊ ဓမ္မိကာ၊ တရား
 နှင့်လျော်သော၊ သံဝိဟိတာနာမ၊ စီရင်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တံ၊ ထိုသို့စီရင်သည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဓမ္မိကန္တိ၊ ဓမ္မိကံဟူ၍၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံသန္တေတိ၊ ဧဝံသန္တေဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတု
 န္ဒြိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဏ္ဏာနံ၊ အမျိုးတို့၏၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊
 ရဟန်းတို့အား၊ ပဗ္ဗဇိတသက္ကာရေန၊ ရဟန်းတို့အားပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ သမေ၊
 တူမျှသည်၊ သမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကား
 ရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာသျှင်တည်း၊
 ဣတံ၊ ဤသည်သျှင်မရသုတ်၏ အတွင်းအပြီးတည်း၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခု
 ဖြစ်သော၊ မရသုတ္တံ၊ မရသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-ရာဇဝဂ်-၅-ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ဗောဓိရာဇကုမာရ
 သုတ္တံ၊ ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်တည်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်
 ၌၊ ကောကနုဒေါတိ၊ ကောကနုဒေါဟူသည်ကား၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာကို၊

ကောကနုဒန္တိ၊ ကောကနုဒဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောမဏိလပါသာဒေါ
 ဆိုမင်္ဂလာပြာသာဒ်ကိုလည်း၊ ဩလောကနကံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါခံသော၊ ပဒု
 မံ၊ ပဒုမာကြာကို၊ ဒသေတော၊ ပြု၍၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ တာဝ္ဗာ၊ ထိုသို့ပဒုမာ
 သဏ္ဌာန်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကောကနုဒေါတိ၊ ကောကနုဒဟူ၍၊
 သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၊ လဘိ၊ ရ၏၊ ယာဝပန္နိမသောပါနကဋ္ဌေဝရာတိဇ္ဈ
 ယာဝပန္နိမသောပါနကဋ္ဌေဝရာဟူသောဤပါဌ၌၊ ပန္နိမသောပါနကဋ္ဌေဝ
 ရန္တိပဒေန၊ ပန္နိမသောပါနကဋ္ဌေဝရံဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော
 သောပါနမလကံ၊ စောင်းတန်းငွေ့ကား၌ခင်းအပ်သောပျဉ်ကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ အဒ္ဓသာခေါတိ၊ အဒ္ဓသာခေါဟူသည်ကား၊ ဩလောကနတ္ထံယေဝ၊ ကြည့်
 ရှုခြင်းငှါသာလျှင်၊ နှါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုတ်၌၊ ဌိတာ၊ တည်သောပေမိ
 မင်းသားသည်၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ ဘဂဝါတုဏှိအဟောသိတိ၊ ဘဂဝါတု
 ဏှိအဟောသိဟူသည်ကား၊ ကိသာ၊ အဘယ်ဝတ္ထု၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ငှါ၊ ရာဇကုမာရေန၊ မင်းသားသည်၊ အဟံမဟာသက္ကာရော၊ ဤများစွာ
 သောပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတောနုခေါ၊ ပြုအပ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူလတ်သည်ရှိသော်၊ ဂုတ္တပတ္ထနာယ၊ သားကို
 တောင့်တသောအားဖြင့်၊ ကတတာဝံ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အညာသိ၊
 သိတော်မူပြီ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သောရာဇကုမာရော၊ ထိုပေမိမင်းသားသည်၊
 အဂုတ္တကော၊ သားမရှိ၊ အနေန၊ ဤပေမိမင်းသားသည်၊ သုတဇ္ဇ၊ ကြားဘူး
 သည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း
 ဟူမူကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ အဓိကာရံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးကို၊ လ
 ဘန္တိကိရ၊ ရကုန်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတဇ္ဇ၊ ကြားဘူးသည်လည်း၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သော၊ ထိုပေမိမင်းသားသည်၊ အဟံ၊ ငါပေမိမင်း
 သားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ သားကို၊ သစေလတိဿာမိ၊ အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အံ့၊
 ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ရသည်ရှိသော်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 မမ၊ ငါ၏စေလပဋိကံ၊ ပြုသောဝုဆိုးအခင်းကို၊ အတ္တမိဿတိ၊ နင်းတော်
 မူလတ္တံ၊ ဂုတ္တံသားကို၊ နေလစေလတိဿာမိ၊ အကယ်၍ငါမရသည်ဖြစ်
 အံ့၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့မရသည်ရှိသော်၊ နအတ္တမိဿတိ၊ နင်းတော်မမူလတ္တံ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထနံ၊ တောင့်တခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သန္တိရာပေသိ၊ ခင်းစေ
 ပြီ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဿ၊ ဤပေမိရာဇ
 မင်းသားအား၊ ဂုတ္တော၊ သားသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိနုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော၊

၁၀၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧတဿ၊ ဤ
 ဗောဓိမင်းသားအား၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ နနိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ကိရုမိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ
 ဝဋ္ဌံ၊ သော၊ ထိုဗောဓိမင်းသားသည်၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ ဒီပေ၊ ကျွန်း၌၊
 ဝဿမာနော၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ သမဆန္ဓေန၊ တူမျှသော အလိုဆန္ဒရှိသော
 မာတုဂါမန္တံ၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သကုဏပေါတကေ၊ ဌက်ငယ်တို့ကို၊ ခါဒိ၊
 သတ်၍စားဘူး၏၊ အဿ၊ ထိုဗောဓိမင်းသားအား၊ အညောဝ၊ တပါးသာ
 လျှင်ဖြစ်သော၊ မာတုဂါမော၊ ဇနီးဖြစ်သောမာတုဂါမသည်၊ သရေတာဝေ
 ယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပုတ္တံ၊
 သားကို၊ လဘောယျ၊ ရရာ၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ဦးသော
 မင်းသား မင်းသမီးတို့သည်၊ သမာနဆန္ဓေဟိ၊ တူမျှသော အလိုဆန္ဒရှိကုန်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုဘူး၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုဗောဓိမင်းသားအား၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ နနိဗ္ဗတ္တိ
 ဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏၊ ပန၊ နင်းတော်မ
 မူရာ၌အကြောင်း သုံးပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဒုဿ၊ ပုဆိုးပြုအခင်းကို၊ အက္က
 န္တေ၊ နင်းတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ အဓိကာရံ၊
 ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတ္တိတပတ္တိတံ၊ တောင့်တတိုင်းတောင့်
 တတိုင်းသောအကျိုးကို၊ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လောကေ၊ လူ
 ရွာ၌၊ အနုဿဝေ၊ အဆင့်စကားကြားဘူးသည်၊ မဟာတိ၊ ဖြစ်၏၊ မယာစ၊
 ငါဗောဓိမင်း သားသည်လည်း၊ မဟာအဘိနိဟာရော၊ ကြီးစွာသောဆု
 တောင်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ နစလဘာသိ၊ ရလည်း
 မရခဲ့၊ ဣဒံစနံ၊ ဤအဆင့်ကြားဘူးသော စကားသည်၊ တုန္တံ၊ အချည်းနှီး
 သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိစ္ဆာဂဟဏံ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ ဂဏ္ဍေယျ၊ ယူရာ
 ၏၊ တိတ္ထိယာပိ၊ တိတ္ထိတို့ကလည်း၊ သမဏာနံ၊ ရှင်ဂေါတမ၏တပည့်
 ရဟန်းတို့အား၊ အကတ္တဗ္ဗံနာမ၊ မပြုအပ်သောအမှုမည်သည့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ စေ
 လပဋိကံ၊ ပုဆိုးပြုအခင်းကို၊ မဒ္ဒန္တ၊ နင်းနယ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
 အာဟိဏ္ဍန္တိ၊ ဟုည့်လည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာယေယျ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ
 ၏၊ စ၊ ဒုတိယအကြောင်းမှတစ်ပါး တတိယအကြောင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတရ
 ဟိ၊ ယခုငါဘုရား ဆင်ရှားရှိသော အခါ၌၊ အက္ကမန္တေ၊ နင်းကုန်သော
 ရဟန်းတို့တွင်၊ ပရိတ္တဝီရနော၊ သူတစ်ပါးတို့၏စိတ်ကိုသိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတစ်ပါးတို့၏ စိတ်ကိုသိ

၆၆

ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘဗ္ဗံသားရထိုက်သူကို။ ဇာနိတွာ။ သိကုန်၍။
 အက္ကမိဿန္တိ။ နင်းကုန်လတ္တံ့။ အဘဗ္ဗံသားမရထိုက်သူကို။ ဇာနိတွာ။
 သိကုန်၍။ နအက္ကမိဿန္တိ။ မနင်းကုန်လတ္တံ့။ အနာဂတေပန။ နောင်အခါ၌
 ကား။ ဥပနိဿယေဝ။ ဥပနိဿယသည်။ မန္တောနံ။ သည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်
 လတ္တံ့။ အနာဂတံ။ နောင်လာလတ္တံ့သော အကြောင်းကို။ နဇာနိဿန္တိ။
 မသိကုန်လတ္တံ့။ တေသု။ ထိုမသိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အက္ကမန္တေ
 သု။ နင်းကုန်သည်ရှိသော။ ပတ္တိတံ။ တောင့်တ အပ်သော အကျိုးသည်။
 သဓေဇ္ဈာနိယတိ။ အကယ်၍ ပြည့်စုံလတ္တံ့။ ဣဇ္ဈေတံ ဣတိဇေတံ ဣဇ္ဈနံ။
 ဤသို့ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ကုသလံ။ ကောင်း၏။ နောဓေဇ္ဈာနိယတိ။ အကယ်
 ၍ မပြည့်စုံလတ္တံ့။ ဧဝံသန္တေ။ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်။ ဗုဗ္ဗေ။ ရှေးဖြစ်
 သော ဘုရားလက်ထက်တော်၌။ ဘိက္ခုသံဃဿ။ ရဟန်းအပေါင်းအား။
 အတိနိဟာရံ။ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဣန္ဒိတိန္ဒိတံ။ အလို
 ရှိတိုင်းအလိုရှိတိုင်းသော အကျိုးကို။ ဇာနိ။ ရကြကုန်၏။ တံ။ ထိုအလို
 ရှိတိုင်းအလိုရှိတိုင်းသောအကျိုးကို။ ဣဒါနိ။ ဘုရားမရှိသည်မှ နောက်ဖြစ်
 သောဤအခါ၌။ နလဘန္တိ။ မရကုန်။ တေယေဝ။ ထိုဘုရားလက်ထက်၌
 ရှိသော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ဘိက္ခုမညေ။ ရဟန်းစစ်တို့ ဖြစ်လေ
 ယောင်တကား။ ပဋိပတ္တိပူရကာ။ ပဋိပတ်ကိုပြည့်ကုန်သည်။ အဟောသံ။ ဖြစ်
 ကုန်ပြီ။ ဣမေ။ ဤပရကာသ၌ရှိသောရဟန်းတို့သည်။ ပဋိပတ္တိ။ ပဋိပတ်ကို။
 ပူရေတံ။ ပြည့်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောန္တိ။ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ။ ဤသို့။ မနုဿာ။
 လူတို့သည်။ ဝိပ္ပဋိဿာရိနေ။ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ။
 ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ။ ဤသုံးပါးသောအ
 ကြောင်းတို့ကြောင့်။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အက္ကမိတံ။ နင်းတော်
 မူခြင်းငှါ။ အနိစ္ဆန္တော။ အလိုရှိတော်မမူသည်ဖြစ်၍။ တုဏှိ။ ဆိတ်ဆိတ်
 နေတော်မူသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ နဘိက္ခဝေဝေလပဋိကာအက္ကမိတဗ္ဗာ
 တိ။ နဘိက္ခဝေဝေလပဋိကာအက္ကမိတဗ္ဗာဟူ၍။ သိက္ခာပဒံ။ သိက္ခာပုဒ်ကို။
 ပညာပေသိ။ ထားတော်မူ၏။ ပန။ နင်းအပ်သည်ကိုဆိုပြီးအနံ။ မင်္ဂလတ္ထာယ။
 မင်္ဂလာအကျိုးငှါ။ ပညတ္တံ။ ခင်းထားအပ်သည်ကို။ အနတ္တမန္တေသု။ မနင်း
 ကုန်သည်ရှိသော်။ အတ္တမနတ္ထာယ။ နင်းမိမ့်သောငှါ။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။
 ဝိဟိ။ လူတို့သည်။ မင်္ဂလိကာ။ မင်္ဂလာကိုအလိုရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။
 မင်္ဂလတ္ထာယ။ မင်္ဂလာအလို ငှါ။ ဝိဟိနံ။ လူတို့၏။ ပညတ္တံ။ ခင်းအပ်သောပုရ်း
 ပြုကို။ အနုဇာနာမိ။ ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အနုပညတ္တိ။ အနု

၁၆၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတိယတွဲ။

ပညတ်ကို၊ ဌပေထိ၊ ထားတော်မူ၏။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်၌ဖြစ်သော၊ ဇနတ်၊ လူအပေါင်းကို၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပလောကေတိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဝုတ္တေ သု၊ ပြဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသော၊ ကာရဏေသု၊ သုံးပါးသော အကြောင်းတို့တွင်၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ နခေါသုခေနသုခန္တိ၊ နခေါသုခေနသုခံဟူ၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာဟ၊ ဗောဓိမင်းသားကလျှောက်ဆိုသနည်း။ ကာမသုခဋ္ဌိကာနုယောဂသည်၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုကပ်ငြိမ်း၌အားထုတ်ခြင်းရှိ၏ဟုအမှတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နအတ္တမိ၊ နင်းတော်မူ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟတ္ထိ၊ ငါဗောဓိမင်းသားသည်လည်း၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သမာနဆန္ဒော၊ တူမျှသောအလိုဆန္ဒရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဇေ၊ ဤသို့နခေါသုခေနသုခံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဗောဓိမင်းသားကလျှောက်ဆို၏။ သောခေါအဟန္တိ၊ အာဒိ၊ သောခေါအဟံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ယာဝ၊ အကြင်၍လောက်၊ ရတ္တိယာပစ္ဆိမေယာမေတိ၊ ရတ္တိယာပစ္ဆိမေယာမေဟူသောစကားသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ မဟာသစ္စကေ၊ မဟာသစ္စကသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဘွဲ့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့၏၊ အာသဝက္ခယာ၊ အာသဝေါ ကုန်သည်တိုင်အောင်၊ ပါသရာသိသုတ္တေ၊ ပါသရာသိသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

အင်္ဂုသဂယောသိပ္ပေတိ၊ အင်္ဂုသဂယောသိပ္ပေဟူသည်ကား၊ အင်္ဂုသဂဟဏသိပ္ပေ၊ ချွန်းကိုကိုင်သောအတတ်၌၊ ကုသလောအဟန္တိ၊ ကုသလောအဟံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ဗောဓိမင်းသားသည်၊ ဆေကော၊ တတ်သိလိမ္မာပါ၏။ ပန၊ ဇောဒနာသောဇနာဝုဒ်ကိုထုတ်၍ပြပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤဗောဓိမင်းသားသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သိပ္ပံ၊ ဆင်စီးအတတ်ချွန်းကိုင်အတတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိ၊ သင်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ပိတု၊ အဘဖြစ်သောဥဇ္ဇေနမင်း၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှဥဂ္ဂဏ္ဍိ၊ သင်၏၊ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌၊ ပရန္တပရာဇာနာမ၊ ပရန္တပမည်သောမင်းသည်၊ ဇန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေပြီ၊ ဂရုဘာရာ၊ လေးသောကိုယ်ဝန်ရှိ

သော၊ ရာဇမဟေသိ၊ မင်း၏မိဖုရားကြီးသည်။ အာကာသတလေ၊ ဟင်း
လင်းအပြင်၌၊ ရညာ၊ ပရန္တပမင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခမာလာတပ်၊ နေဇာမျှ
ကို၊ တပ္ပမာနာ၊ လှသည်ဖြစ်၍၊ ရတ္တကမ္မလံ၊ စွေးစွေးနီသော ကမ္မလာ
ကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ခြုံရုံ၍၊ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊
တခုသော၊ ဟတ္ထိလိင်္ဂံ သကုဏော၊ ဆင်၏အသွင်ရှိသော ဌက်သည်၊
မံသပေသိတိ၊ သားတစ်ယူ၍၊ မညမာနော၊ မှက်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ ဂဟေ
တွာ၊ ချီယူ၍၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ပက္ခန္ဓိ၊ ပျံသွားလေ၏၊ သာ၊
ထိုကေသနိ မိဖုရားသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဆဒ္ဓေယျ၊ စွန့်လိုက်ရာ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘယေန၊ ကြောက်သောကြောင့်၊ နိဿဒ္ဓါ၊ အသံမပြုသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သော၊ ထိုဌက်ဆင်သည်၊ တံ၊ ထိုကေသနိ မိဖုရားကို၊ ပဗ္ဗတ
ပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌၊ ရုက္ခဝိဇုပေ၊ သစ်ခွ၌၊ ဌပေသိ၊ ချထား၏၊ သာ၊
ထိုကေသနိ မိဖုရားသည်၊ ပါဏိဿရံ၊ လက်ချပ်သံကို၊ ကရောန္တိ၊
ပြုလျက်၊ မဟာသန္ဓံ၊ ကြီးစွာသော အသံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သကုဏော၊
ဌက်ဆင်သည်၊ ပလ္လာယိ၊ ပျံပြေး၏၊ တဿာ၊ ထိုကေသနိ မိဖုရားအား၊
တတ္ထေဝ၊ ထိုသစ်ခွ၌ပင်လျှင်၊ ဂဟ္တဝုဠာနံ၊ ကိုယ်ဝန်မှထခြင်းသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တိယာမရတ္တိ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး၊ ဒေဝေ၊ မိနင်းသည်၊ ဝဿန္တေ၊
ရွာသည်ရှိသော်၊ ကမ္မလံ၊ နိမြန်းသော ကမ္မလာကို၊ ပါရုပေတွာ၊ ခြုံ၍၊ နိသိ
ဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ တတောစ၊ ထိုချရာသစ်ပင်မှလည်း၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေး
သောအရပ်၌၊ တာပသော၊ ရသေ့တဦးသည်၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထို
ရသေ့သည်၊ တဿာ၊ ထိုကေသနိ မိဖုရား၏၊ သဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်၊ အရုဏေ
အရုဏ်သည်၊ ဥဂ္ဂတေ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့၊
အာဂတော၊ လာသည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိ၊ အမျိုးအနွယ်ကို၊ ပုန္တိတွာ၊ မေး၍၊
နိဿေဏိ၊ ဇွေကားကို၊ ဗန္တိတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဩတာရေတွာ၊ သစ်ပင်တက်မှ
မိဖုရားကိုချ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနဠာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ နေတွာ၊
ဆောင်ယူ၍၊ ယာဂံ၊ ယာဂုကို၊ ပါယေသိ၊ သောက်စေ၏၊ ဒါရုကာဿ၊ သူငယ်
အား၊ မေဃဥတုဉ္စ၊ မိနင်းကိုခွဲ၍ဖြစ်သော-သီတဥတုကိုလည်းကောင်း၊
ပဗ္ဗတဥတုဉ္စ၊ တောင်ကိုခွဲ၍ဖြစ်သော-ဥတုကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ ဇာတတ္တံ၊ ဘွားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတေနောတိ၊ ဥတေန
ဟူ၍၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဗလ္လာနိ၊
သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ နွေပိဇနေ၊ နှစ်ဦးသော
သားအမိတို့ကိုလည်း၊ ပေါသေသိ၊ ပွေးမြူ၏၊ သာ၊ ထိုကေသနိ မိဖုရား

သည့်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေသန္တံ၊ တာပသဿ၊ ရသေ့၏။ အာဂမနဝေယာ
ယ၊ လာသောအခါ၌။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣတ္ထိ
ကုတ္တံ၊ မိန်းမတို့၏အမူအရာကို။ ဒေသတွာ၊ ပြု၍။ တာပသံ၊ ရသေ့ကို။
သီလဘေဒံ၊ သီလ၏ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပါဒေသိ၊ ရောစေပြီး။ တေသံ၊ ထို
ရသေ့လူထွက်ကေသနိမိဖုရားတို့သည်။ ဧကတော၊ တကွနက်။ ဝသန္တာ
နံ၊ နေကုန်စဉ်။ ကာလေ၊ အခါသည်။ ဝန္တန္တေ၊ ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊
ပရန္တပရာဇာ၊ ပရန္တပမင်းသည်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီး
တာပသော၊ ရသေ့လူထွက်သည်။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အတွဲ၌။ နက္ခတ္တံ၊
နက္ခတ်ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ဩည၍။ ရညော၊ ပရန္တပမင်း၏၊ မတဘာဝံ၊
သေသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဟုပဟံ၊ ညီး၏၊ ရာဇာ၊ ခင်ပွန်းဖြစ်သော
ပရန္တပမင်းသည်။ မတော၊ သေလေပြီ၊ တေ၊ ညီး၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။
ဣမေ၊ ဤတောအရပ်၌၊ ဝသိတံ၊ နေခြင်း၌။ ဣတ္ထိတိကိံ၊ အလိုရှိသတဲ့လော၊
ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ မိတ္တိကေ၊ အဘ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ရဇ္ဇေ၊ တိုင်းပြည်၌။
ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူကို၊ ဥဿာပေတံ၊ ဆောက်စိုက်ခြင်း၌။ ဣတ္ထိတိကိံ၊ အလို
ရှိသတဲ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တိ၊ ရသေ့လူထွက်ကမေး၏၊ သားထိုမိဖုရား
သည်။ ပုတ္တဿ၊ သားဖြစ်သော-ဥတေနသတို့ သားအား။ အာဒိတော၊
အရင်းအစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပဝတ္တိံ၊ ငှက်ဆင်ယူ၍
ရောက်သောအကြောင်းကို၊ အာပိက္ခိတွာ၊ ပြောကြား၍၊ အဿ၊ ထိုဥတေန
သတို့သား၏။ ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူကို၊ ဥဿာပေတုကာမတဉ္စ၊ စိုက်ဆောက်
ခြင်း၌၊ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တာပသဿ၊ ခင်ပွန်း
သည်ရသေ့လူထွက်အား။ အာရောစေသိ၊ ပြန်၍ပြောကြား၏။ စ၊ ရသေ့
ကြီး၏ဆင်အတတ်ကိုတတ်ကြောင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်။
ဟတ္ထိဝန္တသိပ္ပံ၊ ဆင်ကြန်ကျင်းအတတ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ အနေနံ၊
ဤရသေ့သည်။ ကုတော၊ အဘယ်သူ၏အထံမှ။ လန္တံ၊ ရအပ်သနည်း။
သက္ကဿ၊ သိကြား၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ လန္တံ၊ ရအပ်၏။ ကိရ၊ ကြားဘူး
သည်ကိုဆိုဦးအံ့။ အဿ၊ ထိုရသေ့အား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးရသေ့ဖြစ်၍သီလရှိ
သောအခါ၌။ သက္ကော၊ သိကြားသည်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ အနီးဖြစ်သောအရပ်သို့။
ဝါ၊ စစားရာသို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍။ ကေန၊ အဘယ်ဘေးရန်ဖြင့်။ ကိလမထ၊
ပင်ပန်းတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ သော၊ ထိုရသေ့
သည်။ ဟတ္ထိပရိဿယော၊ ဆင်တည်းဟူသောဘေးရန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသိ၊ ပြန်ကြား၏။ တဿ၊ ထိုရသေ့အား၊ သက္ကော၊

သိကြားသည်။ ဟတ္ထိဂန္ဓဉ္စေဝ။ ဆင်ကြန်ကျမ်းအတတ်ကိုလည်းကောင်း။
 ဝိဇ္ဇာကုဗ္ဗ၊ စောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒတွာ၊ ပေးခဲ့၍၊ ပလာပေတုကာမ
 တာယ၊ ဆင်ပြေးစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊
 ဣမံတန္တိ၊ ဤညွှိုကို၊ ဝါဒေတွာ၊ တီး၍၊ ဣမံသိလောကံ၊ ဤဂါထာမန္တရား
 ကို၊ ဝဒေယျာထ၊ မန်းမှုတ်ကုန်လော၊ ပက္ခောသိတုကာမတာယ၊ ဆင်ကို
 ခေါ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဣမံသိလောကံ၊
 ဤဂါထာမန္တရားကို၊ ဝဒေယျာထ၊ မန်းမှုတ်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မှာဆိုခဲ့၏၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ တံသိပ္ပံ၊ ထိုသိကြား ပေးခဲ့သော
 ဆင်အတတ်ကို၊ ကုမာရဿ၊ ဥတေနသတို့သားအား၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊
 သော၊ ထိုဥတေနသတို့သားသည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဝဋ္ဋရက္ခံ၊ ပညောင်ပင်
 သို့၊ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်၍၊ ဟတ္ထိသု၊ ဆင်တို့သည်၊ အာဂတေသု၊ လာ
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ တန္တိ၊ စောင်းညွှိုကို၊ ဝါဒေတွာ၊ တီး၍၊ သိလောကံ၊
 ဂါထာမန္တရားကို၊ ဝဒတိ၊ မန်းမှုတ်၏၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့သည်၊ ဘိတာ၊ ကြော
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပလာယိ၊ သု၊ ပြေးသွားကုန်၏၊ သော၊ ထိုဥတေနမင်းသား
 သည်၊ သိပ္ပဿ၊ အတတ်၏၊ အာနုဘာဝံ၊ အစွမ်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဗုဒ္ဓိ
 ဝသေ၊ တာဘန်မိဗင်းသောက်သောနေ့၌၊ ပက္ခောသနသိပ္ပံ၊ ဆင်ကိုခေါ်သော
 အတတ်ကို၊ ပယောဇေသိ၊ ယှဉ်စေ၏၊ ဇေဋ္ဌကဟတ္ထိ၊ အကြီးဖြစ်သော
 ဆင်သည်၊ အာဂတံ၊ လာလတ်၍၊ ခန္ဓံ၊ လည်ကို၊ ဥပနာမေသိ၊ ညွှတ်၏၊
 သော၊ ထိုဥတေနမင်းသားသည်၊ တဿ၊ ထိုအကြီးဖြစ်သောဆင်၏၊ ခန္ဓ
 ဂတော၊ လည်၌တည်သည်ဖြစ်၍၊ ယုဒ္ဓသမက္ခေ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်
 သော၊ တရုဏဟတ္ထိ၊ ဆင်ပျိုတို့ကို၊ ဥပ္ပိနိတွာ၊ ရွေးချယ်၍၊ ကမ္မလဉ္စ၊ ကမ္မလာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ မုဒ္ဓိကဉ္စ၊ လက်စွပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 မာတာပိရော၊ မိခင်ဘဝင်တို့ကို၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုးခဲ့၍၊ နိက္ခန္ဓော၊ ထွက်သွား
 သည်ရှိသော်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ တံတံဂါမံ၊ ထိုထိုမြို့ရွာ နိဂုံး
 ဇနုဋ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ အဟံ၊ ငါကား၊ ရညော၊ ပရန္တပမင်း၏၊ ပုက္ခော၊
 သားတည်း၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို၊ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်
 အာဂန္တန္တု၊ ငါထံအခစားလာစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနုသင်္ဂပံ၊
 လူတို့အားသင်္ဂြိုဟ်ပြီးခြောက်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နဂရံ၊ ကောသလမြို့ကို
 ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ အဟံ၊ ငါကား၊ ရညော၊ ပရန္တပမင်း၏၊ ပုက္ခော၊ သား
 တည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ သတ္တံ၊ ထီးမြို့ကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥက္ခေါသေတွာ၊ ကြွေးကြော်၍၊ အသန္နဟန္တာနံ၊ မယုံကြည်ကုန်သောသူတို့

အား၊ ကမ္မလဉ္စ၊ ကမ္မလသကိုရင်း၊ မုဒ္ဓိကဉ္စ၊ လက်စွပ်ကိုရင်း၊ ဒေသတွာ၊
ပြု၍၊ ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူကို၊ ဥဿာပေသိ၊ မိုက်ဆောက်စေပြီး၊ သော၊ ထိုဥတေန
မင်းသားသည်၊ ဟတ္ထိဝိတ္တကော၊ ဆင်ကို နှစ်သက်တတ်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ အသုကဋ္ဌာနေ၊ ဤအမည်ရှိသော တောတောင်အရပ်၌၊ သုန္ဒရော၊
ကောင်းသော၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ပြောဆို
သည်ရှိသော်၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ဖမ်းယူ၏၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတော၊ စဏ္ဍ
ပဇ္ဇောတမင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုဥတေနမင်း၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သိပ္ပံ၊
ဆင်၏အတတ်ကို၊ ဂဏ္ဍိယာမိ၊ ငါရအောင်ယူအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤ
သို့လုံးပိုက်၍၊ ကဋ္ဌဟတ္ထိ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးသောဆင်ရုပ်ကို၊ ပယောဇေ
တွာ၊ ယှဉ်စေ၍၊ တဿ၊ ထိုဆင်ရုပ်၏၊ အန္တောယောဝ၊ အတွင်း၌သာလျှင်၊
နိသီဒါပေတွာ၊ ခိုလှုံခြေအများကို ထိုင်နေစေ၍၊ တံဟတ္ထိ၊ ထိုဆင်ရုပ်ကို၊
ဂဟဏတ္ထာယ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှါ၊ အာဂတံ၊ လာသော ဥတေန မင်းကို၊
ဂဏ္ဍိတွာ၊ ဖမ်းယူ၍၊ တဿ၊ ထိုဥတေနမင်း၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သိပ္ပံ၊
ဆင်၏အတတ်ကို၊ ဂဟဏတ္ထာယ၊ သင်ယူခြင်းငှါ၊ မိတရံ၊ သွေးကို၊ ဥယျာ
ဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏၊ သော၊ ထိုဥတေနမင်းသည်၊ တာယ၊ ထိုစဏ္ဍပဇ္ဇော
တမင်း၏သွေးနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သံဝါသံ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတွာ၊
ပြု၍၊ တံ၊ ထိုစဏ္ဍပဇ္ဇောတ မင်း၏သွေးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခိုးယူ၍၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ နဂရံယောဝ၊ ကောသဗ္ဗိမြို့သို့သာလျှင်၊ အဂမာသိ၊ ပြေးသွားလေ၏၊
တဿ၊ ထိုစဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏သွေး၏၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော
အယံဗေဝံမိရာဇ ကုမာရော၊ ဤဗောဓိမင်းသားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ပိတု၊ အဘဖြစ်သော ဥတေနမင်း၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သိပ္ပံ၊ ဆင်၏
အတတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိ၊ သင်၏။ ။

ပဓာနိယာဂ် ဂိနိတိ၊ ပဓာနိယာဂ် ဂိနိဟူသည်ကား၊ ပဓာနန္တိပဒေနေ၊ ပဓာနံဟု
သော ပုဒ်ဖြင့်၊ ပဒဟနသဝေါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သောသူ၏ အဖြစ်
ကို၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုသဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းအား၊
ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်း လုံ့လသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ပဓာနိယော၊ ပဓာနိယမည်၏၊ ပဓာနိယဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအား
ထုတ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ အင်္ဂါနိ၊ အကြောင်းတို့တည်း၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဓာနိယာဂ်ဂိနိ၊ ပဓာနိယာဂ်မည်ကုန်၏၊ သဒ္ဓေါ
တိ၊ သဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
စုံ၏၊ ပန၊ အပြားကိုဆိုပြီးအံ့၊ သာသော သဒ္ဓါ၊ ထိုသဒ္ဓါသည်၊ အာဂမန

သဒ္ဓါ၊ အာဂမနသဒ္ဓါ လည်းကောင်း၊ အဓိဂမသဒ္ဓါ၊ အဓိဂမသဒ္ဓါ လည်း
ကောင်း၊ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါ၊ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါ လည်းကောင်း၊ ပဿဒသဒ္ဓါ၊
ပဿဒသဒ္ဓါ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိဓ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏။
တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော သဒ္ဓါ တရားတို့တွင်၊ သဗ္ဗညု ဗောဓိ သတ္တန်၊
သဗ္ဗညုဘုရားအလောင်းတော်တို့၏၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ အဘိနိပာ
ရတော၊ ဘုရားဆုကိုပန်ဆင်တော်မူသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ချမ်းအာဂတတ္တာ၊
လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဂမန သဒ္ဓါနာမ၊ အာဂမနသဒ္ဓါမည်၏၊
အရိယသာဝကာနံ၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်တို့၏၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊
ပဋိဝေဓေန၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍ သိသောအားဖြင့်၊ အဓိ
ဂတတ္တာ၊ အောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓိဂမသဒ္ဓါနာမ၊ အဓိဂမသဒ္ဓါ
မည်၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဓမ္မော၊ တရား၊ သံစော၊ သံစာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အစလာဘဝေန၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ ဩကပ္ပနံ၊ သက်ဝင် ယုံကြည်ခြင်းသည်၊ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါနာမ၊
ဩကပ္ပနသဒ္ဓါမည်၏၊ ပဿဒုပ္ပတ္တိ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပဿ
ဒသဒ္ဓါနာမ၊ ပဿဒသဒ္ဓါမည်၏၊ ပန၊ ဣန္ဒြိယတတ္ထကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣ၊ ဤအရာ
၌၊ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါ၊ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဗောဓိ
တိ၊ ဗောဓိဟူသည်ကား၊ စတုမဂ္ဂဉာဏံ၊ လေးပါးသော မဂ္ဂဉာဏ်တည်း၊
တံ၊ ထိုလေးပါးသောမဂ္ဂဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ တထာဂတေန၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ သုပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍သိတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သဒ္ဓဟတိ၊ ယုံကြည်၏၊ စ၊ ဆိုဘွယ် အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတံ၊ ဤသဒ္ဓ
ဟတိတထာဂတဿဗောဓိ ဟူသောစကားသည်၊ ဒေသနာသိသမေတ၊
ဒေသနာတော်ကို အပြီးပြုကာမျှသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ ဣမိနာအင်္ဂေန၊ ဤသဒ္ဓါတရားတည်းဟူသောအကြောင်းဖြင့်၊ တိသု
ဝိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်တုန်သော၊ ရတနေသု၊ ရတနာတို့၌၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်း
ကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊
ဗုဒ္ဓါဒိသု၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့၌၊ ပဿဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ ဗလဝါ၊
အားကြီး၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပဝေနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်း
ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝီရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ အပ္ပါဗာဓောတိ၊
အပ္ပါဗာဓေဟူသည်ကား၊ အရောဂေါ၊ အနာမရှိ၊ အပ္ပါတကောတိ၊ အပ္ပါ
တကောဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲမရှိ၊ သမဝေပါကိနိယာတိ၊ သမ
ဝေပါကိနိယာဟူသည်ကား၊ သမဝိပါစနိယာ၊ အညီအညွတ် ကျက်စေ

တတ်သော။ ဂဟဏိယာတိ။ ဂဟဏိယာ ဟူသည်ကား။ ကမ္မဇတေဇော
 ဓာတုယာ။ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်နှင့်။ သမ္ပန္နာဂတော။ ပြည့်စုံ၏။ နာတိသီ
 တာယ နာစွဉာယာတိ။ နာတိသီတာယ နာစွဉာယာ ဟူသည်ကား။
 ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ အတိသီတာဂဟဏိကော။ အလွန်အေးသော ဝမ်းတိုက်ရှိ
 သောသူသည်။ သီတာဘိဈ။ အအေးကို အလွန်ကြောက်တတ်သည်။ ဟော
 တိ။ ဖြစ်၏။ အစွဉာ ဂဟဏိကော။ အလွန်ပူသော ဝမ်းတိုက်ရှိသောသူ
 သည်။ ဥဗ္ဗာဘိဈ။ အပူကို ကြောက်တတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တေသံ။
 ထိုလွန်စွာအေးသောသူ-လွန်စွာပူသော သူတို့အား။ ပဓာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
 အားထုတ်ခြင်းသည်။ နန္တုတိ။ ပြည့်ပင်မပြည့်စုံနိုင်။ မဏ္ဍိမဂဟဏိကဿ
 အလတ်ဖြစ်သောဝမ်းတိုက်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဓာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအား
 ထုတ်ခြင်းသည်။ နန္တုတိ။ ပြည့်စုံ၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ မဏ္ဍိမာယပဓာနက္ခ
 မါယာတိ။ မဏ္ဍိမာယပဓာနက္ခမာယဟူ၍။ အာဟာ။ ဟောတော်မူ၏။ ယထာဘူ
 တံအတ္တနံအဝိကတ္တာတိ။ ယထာဘူတံအတ္တနံအဝိကတ္တာဟူသည်ကား။
 ယထာဘူတံ။ ဟုတ်မှန်စွာ။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ အဂုဏံ။ ကျေးဇူးမရှိသည်ကို။
 ပကာသေတာ။ ပြတတ်၏။ ဥဒယတ္ထ ဂါမိနိယာတိ။ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ
 ဟူသည်ကား။ ဥဒယတ္ထ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း။ အတ္ထတ္ထ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ချုပ်ခြင်းကို လည်း
 ကောင်း။ ဂန္တုပရိစ္ဆိန္နိတုံ။ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ။ သမတ္ထာယ။ စွမ်းနိုင်သော
 တေန။ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာဟူသော၍ပါ၍ဖြင့်။ ပညာသလက္ခဏပရိဂ္ဂဟိ
 တံ။ ငါးဆယ်သော လက္ခဏာကို-သိမ်းဆည်းတတ်သော။ ဥဒယဗ္ဗယဉာ
 တံ။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ကို။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ အရိယာယာတိ။ အရိ
 ယာယဟူသည်ကား။ ပရိသုဒ္ဓါ။ စင်ကြယ်သော။ နိဗ္ဗေဓိကာယာတိ။ နိဗ္ဗေဓိ
 ကာယ ဟူသည်ကား။ ဝုဗ္ဗေ။ ရှေး၌။ အနိဗ္ဗေ။ မတောက်ခွဲဘူးကုန်သော။
 လောဘက္ခန္ဓာဒယော။ လောဘအစရှိသည်တို့ကို။ နိဗ္ဗိဇ္ဈိတုံ။ တောက်ခွဲ
 ခြင်းငှါ။ သမတ္ထာယ။ စွမ်းနိုင်သော ပညာနှင့်။ သမ္မာဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ
 တိ။ သမ္မာဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာဟူသည်ကား။ တဒုဂ်ဝသေန။ တဒုဂ်ပဟာနံ
 ၏အစွမ်းဖြင့်။ ကိလေသာနံ။ ကိလေသာတို့၏။ ပဟိနတ္တာ။ ပယ်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ယံဒုက္ခံ။ အကြင်ဆင်းရဲသည်။ ဝိယတိ။ ကုန်၏။ တဿ
 ဒုက္ခဿ။ ထိုဆင်းရဲ၏။ ခယဂါမိနိယာ။ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ သဗ္ဗေဟိဝိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေဟိပဒေဟိ။ ဤပုဒ်တို့

ဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာဝ၊ ဝိပဿနာပညာကိုသာလျှင်၊ ကဝိတာ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဒုပ္ပညဿ၊ ဝိပဿနာပညာမှကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား
ပခံနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းသည်။ နန္တုဏှိတိ၊ မပြည့်စုံ။ စ၊ ထိုမှတ
ပါး၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာနိပခာနိယင်္ဂါနိ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်
သောပုဂ္ဂိုလ်၏ အင်္ဂါဖြစ်သောဝိရိယတို့ကို၊ လောကီယာနေဝ၊ လောကီ
တရားတို့ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

၂

သာယမနုသိဋ္ဌောပါတောဝိသေသမဓိဂမိဿတိတိ၊ သာယမနုသိဋ္ဌော
ပါတောဝိသေသမဓိဂမိဿတိဟူသည်ကား။ သူရိယေ၊ နေသည်။ အတ္တင်
တေ၊ ဝင်လတ်သည်ရှိသော်။ အနုသိဋ္ဌော၊ ဆုံးမအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရ
ဏုဂ္ဂမနေ၊ အရုဏ်တက်သောအခါ၌။ ဝိသေသံ၊ ဈာန်မဂ်တည်းဟူသောတ
ရားအထူးကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ပါတမနုသိဋ္ဌောသာယန္တိ၊ ပါတမ
နုသိဋ္ဌောသာယံဟူသည်ကား။ အရဏုဂ္ဂမနေ၊ အရုဏ်တက်သောအခါ၌
အနုသိဋ္ဌော၊ ဆုံးမအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သူရိယတ္ထင်္ဂိမနဝေလယံ၊ နေ
ဝင်သောအခါ၌။ ဝိသေသံ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသောတရားအထူးကို။
အဓိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ပန၊ ဒေသနာတော်၏ သဘောကို ဆိုဦးအံ့။
အယဉ္ဇဒေသနာ၊ ဤဒေသနာတော်ကိုလည်း။ နေယျပုဂ္ဂလဝသေန၊ နေယျ
ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မန္တ
ပညော၊ နို့နှေးသောပညာရှိသော။ နေယျပုဂ္ဂလော၊ နေယျပုဂ္ဂိုလ်သည်။
သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ရက်ကုန်သော။ ဒိဝသေဟိ၊ နေ့တို့ဖြင့်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ တိက္ခပညော၊ ထက်သောပညာရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကဒိဝသေန၊ တရက်ခြင်းဖြင့်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ သေသဒိဝသေ၊ ကြွင်းသောခြောက်ရက်-ငါးရက်
လေးရက်-သုံးရက်-နှစ်ရက်မြော်သောနေ့၌။ မဇ္ဈိမပညာဝသေန၊ အလတ်
ဖြစ်သောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အ
ဟောဗုဒ္ဓေါ၊ အဟောဓမ္မော၊ အဟောဓမ္မဿသွာက္ခာတတာတိ၊ အဟောဗုဒ္ဓေါ
အဟောဓမ္မော-အဟောဓမ္မဿ သွာက္ခာတတာဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတရားတော်တို့၏။ ဥဋ္ဌာရတယ
စ၊ ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။
သွာက္ခာတတာယစ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာပေတွာ၊
ဟောစေ၍။ သာယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။

ပါဝင်သောတို့၊ ရောက်ရှိ၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ ပထမသင်္ကေတ၊ ပြီးမှန်းလိုသော
 ဗေဒနာမင်းသားသည်၊ ဇေ၊ ဤသို့အဟောဗုဒ္ဓေါ-အဟောဓမ္မော-ဟူသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆို၏၊ ယတြဟိနာမာတိသေသသဒ္ဓေါ၊ ယတြိ
 ဟိနာမဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဝိဗ္ဗယတ္ထေ၊ အံဘွယ်သရဲဟူသောအနက်၌၊
 ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ။

ကုန္တိမတိတိ၊ ကုန္တိမတိဟူသည်ကား၊ အာပန္နသတ္တ၊ ဝမ်း၌ကိန်း
 သောသတ္တဝါရှိသော မိန်းမတည်း။ ယောမေအယံဘန္တေ ကုန္တိဂတော
 တိ၊ ယောမေအယံဘန္တေကုန္တိဂတောဟူသည်ကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ သရဏံ၊
 သရဏဂုံကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သည်၊ ဟောတိကိံ ပန၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ
 အသံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆ၊ အမေးတည်း။ နဗဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊
 အဓိပ္ပာယ်သရဏဂမနိနာမ၊ စိတ်မရှိဘဲဆောက်တည်အပ်သောသရဏဂုံ
 မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်မရှိသော်လည်း၊ အသ၊ ထိုဗေ
 ဒနာမင်းသားအား၊ အာရက္ခော၊ အစောင့်အရှောက်သည်၊ ပဠ၊ ပဋ္ဌိတောဝ၊
 ရှေးရှုတည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိ
 ဟာရော၊ အဖြေတည်း။ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ နံ၊ ထိုဗေဒနာမင်းသားကို၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ယထာ၊ အစွမ်းအလျှော့၊ မဟလ္လကကာလေ၊ ကြီးပြင်းသော
 အခါ၌၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘဝင်တို့သည်၊ တာတ၊ အမောင်၊ ကုန္တိ
 ဂတမေဝ၊ ဝမ်း၌တည်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တံ၊ သင်ချစ်သားကို၊ သရ
 ဏံ၊ သရဏဂုံကို၊ ဂဏ္ဌာပယိဌာ၊ ငါတို့ယူစေကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာ
 ရေန္တိ၊ အောက်မေ့စေကုန်၏၊ သောစ၊ ထိုကြီးပြင်းသော အရွယ်သို့ရောက်
 သောဗေဒနာမင်းသားသည်လည်း၊ သလ္လက္ခတ္တာ၊ မိဘတို့စကားကိုမှတ်
 ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သရဏံ၊ သရဏဂုံသို့၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်တတ်သော၊
 ဥပါသကော၊ ဥပါသကာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊
 ဖြစ်စေ၏၊ တဒါ၊ ထိုသတိဖြစ်သောအခါ၌၊ သရဏံ၊ သရဏဂုံကို၊ ဂဟိတံ
 နာမ၊ ယူအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော
 စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဗေဒနာမင်း- ကုမာရသုတ်၏ အတွင်းအပြီး
 တည်း။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဗေဒနာမင်းကုမာရသုတ္တံ၊ ဗေဒနာမင်း
 ကုမာရသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ရာဇဝင်-၆-အင်္ဂုလိမာလသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံအစရှိသော သုတ်သည်။ အင်္ဂုလိမာလ
 သုတ္တံ။ အင်္ဂုလိမာလသုတ်တည်း။ တက္က။ ထိုအင်္ဂုလိမာလသုတ်၌။ အင်္ဂုလီနံ။
 လက်ချောင်းတို့၏။ မာလံ။ အစဉ်ကို။ ဓာရေတိ။ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ။ ဤ
 သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ကဿာ။ အဘယ်ကြောင့်။ ဓာရေတိ။ ဆောင်သ
 နည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ပုန္နာ။ အမေးတည်း။ အာစရိယဝစနေနံ။
 တက္ကသိုလ်ဆရာ၏ စကားကြောင့်။ ဓာရေတိ။ ဆောင်၏။ တတြ။ ထိုသို့
 ဆောင်ရာ၌။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကဏာ။ အစဉ်ဖြစ်သော
 စကားတည်း။ ကိရိတ္တာရေမိ။ ချွေဦးအံ့။ အယံ။ ဤအင်္ဂုလိမာလသည်။ ကော
 သလရညော။ ကောသလမင်းကြီး၏။ ပုရောဟိတဿ။ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား
 ၏။ မန္တဝနိယာနာမ။ မန္တဝနီအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏိယာ။ ပုဏ္ဏားမ၏။
 ကုန္တိယိ။ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္တိ။ ပဋိသန္ဓေကို။ အဂ္ဂဟေသိ။ ယူ၏။ ဗြာဟ္မဏိယာ။
 ပုဏ္ဏားမအား။ ရတ္တိဘာဂေ။ ညဉ့်အချိန်၌။ ဂဟ္တပုဋ္ဌာနံ။ ကိုယ်ဝန်မှထခြင်း
 သည်။ အဟေသိ။ ဖြစ်ပြီ။ တဿ။ ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏။ မာတု။ အမိ၏။ ကုန္တိ
 တော။ ဝမ်းမှ။ နိက္ခမနကာလေ။ တွက်သောအခါ၌။ သကလနဂရေ။ မြို့အလုံး
 ၌။ အာဝဓာနိ။ ရှိသမျှလက်နက်တို့သည်။ ပဇ္ဇလိ။ သု။ တပြောင်ပြောင်
 တောက်ပကုန်၏။ ရညော။ ကောသလ မင်းကြီး၏။ မင်္ဂလံ။ မင်္ဂလာကို။
 ကရောန္တော။ ပြုသော။ သိရိသယနေ။ အသရေရှိသောအိပ်ရာ၌။ ဌပိတော။
 ထားအပ်သော။ အသိလဋ္ဌိပိ။ သန်လျက်ငယ်သည်လည်း။ ပဇ္ဇလိ။ တပြောင်
 ပြောင်တောက်ပ၏။ ဗြာဟ္မဏော။ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။ နိက္ခမိတွာ။
 ထွက်ထည့်၍။ နက္ခတ္တံ။ နက္ခတ်ကို။ ဩလောကေန္တော။ ကြည့်လတ်သော်။
 စောရနက္ခတ္တေန။ စောရနက္ခတ်ဖြင့်။ ဇာတော။ ငါးသားဘွားဖြစ်၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဥတွာ။ သိ၍။ ရညော။ ကောသလမင်းကြီး၏။ သန္တိကံ။ အဝင်သို့။
 ဂုတ္တံ။ သွား၍။ သုခသေပယုတာဝံ။ ချမ်းသာစွာ စက်တော်ခေါ်ရသည်၏
 အဖြစ်ကို။ ပုန္တိ။ မေးလျှောက်၏။ ရာဇာ။ ကောသလမင်းကြီးသည်။ အာစရိ
 ယ။ ဆရာ။ မေ။ ငါ့အား။ ကုတော။ အဘယ်မှာ။ သုခသေပယုာ။ ချမ်းသာစွာ
 အိပ်ရပါအံ့နည်း။ မဟံ။ ငါ၏။ မင်္ဂလာဝဇံ။ မင်္ဂလာလက်နက်တော်သည်။ ပဇ္ဇ
 လိ။ တပြောင်ပြောင်တောက်ပ၏။ ရဇ္ဇဿဝါ။ တိုင်းပြည်၏လည်း။ ကောင်း။
 ဇိဝိတဿဝါ။ ငါ၏အသက်၏လည်း။ ကောင်း။ အန္တရာယော။ အန္တရာယ်
 သည်။ ဘဝိယတိမညေ။ ဖြစ်လိမ့်မယောင်စကား။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။

ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ မာတာယိ၊ ကြောက်တော်မမူလင့်၊
မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ စာရေ၊ အိမ်၌။ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်။ စာတော၊
ဘွားမြင်၏။ တဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ အနုဘာဝေန၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ကေ
ဝလံ၊ သက်သက်။ ဝုယံ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏။ နိဝေသနေ၊ နန်းတော်၌သာ၊
န၊ မဟုတ်သေး။ သကလနဂရေပိ၊ အလုံးစုံသောမြို့၌လည်း။ အာဝုဓာနိ၊
လက်နက်တို့သည်။ ပဇ္ဇလိတာနိ၊ တပြောင်ပြောင်တောက်ပကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ အာစရိဟ၊ ဆရာ၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့သော
အကျိုးအပြစ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆို
အပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စောရော၊ ခိုးသူသည်၊ ဘဝိဿ
တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဧကစောရ
ကော၊ တယေဝံထည်းသောခိုးသူငယ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော၊
ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ရဇ္ဇဒသကော၊ တိုင်းပြည်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော၊
စောရော၊ ခိုးသူသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆို
အပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဧကစောရကော၊ တယေဝံထည်း
သောခိုးသူငယ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို
၏။ ပန၊ ဝုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏အလိုကို ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ လျှောက်
ဆိုပြီး၍၊ ရညော၊ ကောသလ မင်းကြီး၏။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ဂဏ္ဍိတုကာမော၊
ခြီးမြှောက်လိုသော ဝုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နံ၊
ထိုအကျွန်ုပ်၏သားကို၊ မာရေထ၊ သတ်တော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏။ ဧကစောရကော၊ တယေဝံထည်းသောခိုးသူငယ်သည်၊ သမာ
နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကိံ၊ ကရိဿတိ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း။ ကရိသသ
ဟဿဓေတ္တ၊ ပယ်တထောင်ရှိသောလယ်၌၊ ဧကသလိဝိသံဝိယ၊ တခု
သောသလေးနှံကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နံ၊ ထိုသင်ပုဏ္ဏား၏သားကို၊ ပဗ္ဗိဇဂ္ဂ
ထ၊ ကျွေးမွေးသုတ်သင်လေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မင်းကြီးကဆို၏။
တဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ နာမဂဟဏံ၊ အမည်ကိုမှည့်ခြင်းကို၊ ဂဏ္ဍိန္ဒာ၊
မှည့်ကုန်သောသူတို့သည်။ သယနေ၊ အသရေရှိသောအိပ်ရာ၌၊ ဌပိတ
မင်္ဂလအသိလဗ္ဗိ၊ ထားအပ်သော မင်္ဂလာ သန်ချက်ငယ်လည်း ကောင်း။
ဆဒေန၊ အရိုး၌၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သော၊ သရာ၊ မြှားတို့သည်လည်း
ကောင်း။ ကပ္ပါသပိရုမ္ပိ၊ ဝါဂွမ်းဆိုင်၌၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ တာလဝဏ္ဏ
ကရုဏသတ္တကံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းသဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော ဓားငယ်လည်း
ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေ၊ ထိုလက်နက်တို့သည်။ ပဇ္ဇလိန္ဒာ၊ တပြောင်

ပြောင်တောက်ပကုန်လျက်၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို၊ နဟိံ သိံ
သု၊ မုညဉ်းဆဲကုန်၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟိံ သကောတိနာမံ၊ အဟိံ သ
ကဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ မုည့်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအဟိံ သကလုလင်
ကို၊ သိပ္ပုပ္ပာဏကာလေ၊ အတတ်သင်ချိန် ရောက်သောအခါ၌၊ တက္က
သိလံ၊ သက္ကသိုလ်ပြည်သို့၊ ပေသယိံ သု၊ စေလွှတ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုအဟိံ
သက လုလင်သည်၊ ဓမ္မန္တေ ဝါ သိကော၊ ဓမ္မန္တေ ဝါ သိက တပည့်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ပဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဝတ္တသမ္ပန္နော၊ ဝတ်
နှင့်လည်းပြည့်စုံသည်၊ ကိံ ကာရပဋိသင်္ဂဟိ၊ အဘယ်အမှုကိုပြုရအံ့နည်း
ဟုမပြတ်ပန်ကြားလေ့ရှိသည်၊ မနာပစာရီ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအကျင့်
ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်၊ ပိယဝါဒီ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးသောသဒ္ဓန္တေ ဝါ သိကာ၊ ကြွင်းကုန်သောသဒ္ဓန္တေ ဝါ သိ
က-တပည့်တို့သည်၊ ဗဟိရကာ၊ ပြင်ပသို့ရောက်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊
ဖြစ်ကုန်ပြီးစေ၊ ထိုပြင်ပသို့ရောက်ကုန်သောတပည့်တို့သည်၊ အဟိံ သ
ကမာဏဝကဿ၊ အဟိံ သကလုလင်၏၊ အာဂတကာလတော၊ ယောက်
လာသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နပညာယာမ၊ မထင်ရှား
ကုန်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ နံ၊ ထိုအဟိံ သကလုလင်ကို၊ ဘိန္ဒေယျာမ၊
ငါတို့ကဲ့သို့သောအောင်မြင်ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဘိဒိသွာ၊ ထိုင်၍၊ မန္တ
ယန္တော၊ တိုင်ပင်ကုန်သောတပည့်တို့သည်၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံသောတ
ပည့်တို့ထက်၊ အတိရေကပညတ္တာ၊ လွန်ကဲသော ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဒုပ္ပညောတိ၊ ပညာမရှိသောသူဟူ၍လည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ န
သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဝတ္တသမ္ပန္နတ္တာ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ နဝတ္ထောတိ၊ ဝတ်နှင့်မပြည့်စုံသောသူဟူ၍လည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်း
ငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဇာတိသမ္ပန္နတ္တာ၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဇ္ဇာတောတိ၊ မကောင်းသော ဇာတ်ရှိသောသူဟူ၍လည်း၊
ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ကရိ
ဿာမ၊ ငါတို့ပြုရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံကုန်၍၊ တတော၊
ထိုနောက်မှ၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ခရမန္တံ၊ ကြမ်းတမ်းစွာသော တိုင်ပင်ခြင်း
ကို၊ မန္တယိံ သုံ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏၊ အန္တရံ၊ အကြား
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နံ၊ ထိုအဟိံ သကလုလင်ကို၊ ဘိန္ဒိဿာမ၊ ငါတို့ကဲ့သို့သော
အောင်မြင်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံကုန်၍၊ တယော၊ သုံးစုကုန်
သော၊ ရာသီ၊ အရတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပဌမံ၊ မဆွစွာ၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့

ကုန်သောတပည့်တို့သည်။ အာစရိယံ။ ဆရာ၏အထံသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ။
 ချဉ်းကပ်ကုန်၍။ ဝန္တိတွာ။ ရှိခိုးကုန်၍။ အဋ္ဌံသု။ တည်ကုန်၍။ တာတာ။ အမေါင်
 တို့။ ကိံ။ အကြောင်းအဘယ်သို့ရှိသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေ။ ဆိုအပ်သည်
 ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ။ ဂေဟေ။ ဤဆရာ၏အိမ်၌။ ဧကော။ တခုသော။ ကထာ။ စကား
 ကို။ သုယျာမ။ အကျွန်ုပ်တို့ကြားပါကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံသု။ ဆိုကုန်၏။
 တာတာ။ အမောင်တို့။ ကိံ။ အဘယ်သို့လျှင်။ သုဏိဿထ။ ကြားကုန်သ
 နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတေ။ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ အဟိံ။ သကမာဏဂေါ
 အဟိံ။ သကလုလင်သည်။ ဝုပ္ပာကံ။ အရှင်ဆရာတို့၏။ အန္တရေ။ အတွင်း၌။
 နုဗ္ဗတိ။ မကောင်းသဖြင့်ကျင့်ခြင်းရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ မညာယ။ အကျွန်ုပ်တို့
 မှတ်ထင်ပါကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံသု။ ဆိုကုန်၏။ အာစရိယော။ တက္က
 သိုလ်ဆရာသည်။ သံတေဇ္ဇေတွာ။ မောင်းမဲခြင်းချောက်၍။ ဝသယာ။ ဟဲ့
 သူယုတ်တို့။ ဝန္တိတေ။ သွားလေကုန်။ မေ။ ငါ၏။ ဝုတ္တံ။ သားဖြစ်သောအဟိံ
 သကကို။ မဟံ။ ငါ၏။ အန္တရေ။ အကြား၌။ မာပရိဘိန္ဒထ။ မဖျက်ဆီးကုန်
 လင့်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။ နိဗ္ဗုတိ။ တံတွေးထွေးလိုက်၏။ တတော။
 ထိုနောက်မှ။ ဣတရေ။ ဤမှတပါးသော-တပည့်တို့သည်လည်းကောင်း။
 အထ။ ထိုနောက်မှ။ ဣတရေ။ ဤမှတပါးသော-တပည့်တို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ တယောဝိ။ သုံးရလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကောဋ္ဌာသာ။
 အစုအရုံးဘွဲ့၍နေကုန်သောတပည့်တို့သည်။ အာဂတိံ။ သာကုန်၍။ တထေ
 ဝ။ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ ဝတွာ။ ချောပြစ်သောစကားကိုဆိုကုန်၍။ အမ္ဘာ
 ကံ။ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဝစနံ။ စကားကို။ အသဒ္ဓဟန္တာ။ မယုံကြည်ကုန်သည်
 ရှိသော်။ ဥပပရိက္ခိတွာ။ ရူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဇာနာထ။ သိတော်မူကုန်လော။
 ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံသု။ ဆိုကုန်၏။ အာစရိယော။ တက္ကသိုလ်ဆရာကြီးသည်
 သိနေဟေန။ ချစ်မြတ်နိုးသောကြောင့်။ ဝဒန္တေ။ ပြောဆိုလာသောတပည့်
 တို့ကို။ နိသွါ။ မြင်၍။ သန္တဝေ။ ငါ၏ဝုဏ္ဏားမနှင့်ပေါင်းတော်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ
 မညော။ ရှိလေယောင်တကား။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပရိဘိဇ္ဇိတွာ။ ကွဲပြား၍။ နံ။ ထိုအ
 ဟိံ။ သကလုလင်ကို။ စာတေမိ။ ငါသတ်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့လည်း။ မိန္တေ။
 ကြံ၏။ တတော။ ထိုနောက်မှ။ မိန္တေ။ ကြံပြန်၏။ ကိံ။ မိန္တေ။ အဘယ်သို့
 ကြံသနည်းဟူမူကား။ သစေဃာတိဿာမိ။ အကယ်၍ငါသတ်သည်ဖြစ်
 အံ့။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့သတ်သည်ရှိသော်။ နိသာပါမောက္ခော။ နိသာပါမောက္ခ
 ဖြစ်သော။ အာစရိယော။ ဆရာကြီးသည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ သန္တိကံ။ အ
 ထံသို့။ သိပ္ပုပ္ပဟဏတ္ထံ။ အတတ်ကိုသင်ခြင်း၌။ အာဂတေ။ သာရောက်

ကုန်သော၊မာဏဝကော၊လုလင်တို့ကို၊ဒေါသံ၊အပြစ်ကို၊ဥပ္ပါဒေတွာ၊ဖြစ်
စေ၍၊ဇိဝိတာ၊ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ဝေါရောပေတိ၊ချ၍၊ဣတိ၊ဤသို့၊သုတွာ၊ကြား
ကုန်၍၊ဝုန၊တဘန်း၊ကောပိ၊တရံတယောကံသောသုသည်၊သိပ္ပ၊ဥပ္ပါ
ဏတ္ထံ၊အတတ်ကိုသင်ခြင်းငှါ၊နအာဂမိသတိ၊မရောက်လာလတ္တံ့၊ဧဝံ၊
ဤသို့မလာသည်ရှိသော်၊မေ၊ငါအား၊လာဘော၊လာဘ်သည်၊ပရိဟာ
ယိသတိ၊ဆုတ်ယုတ်လတ္တံ့၊အထ၊ထိုနောက်မှ၊နံ၊ထိုအဟိံသကလုလင်
ကို၊သိပ္ပဿ၊အတတ်၏၊ပရိယောသာနုပစာရော၊အဆုံး၏ဥပစာရသည်၊
နတ္ထိ၊မရှိသေး၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတွာ၊ဆို၍၊ဇဗ်သဟာသံ၊ခြေချင်ခရီးသွား
တထောင်ကို၊ဗာတေဟိ၊သတ်လေလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝက္ခာမိ၊ငါဆိုအံ့၊
အဝသံ၊မချွတ်၊ဧတ္ထ၊ဤခရီးသွားသောသူတို့တွင်၊ဧကော၊တယောက်
သောသုသည်၊ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍၊တံ၊ထိုအဟိံသကလုလင်ကို၊ဗာတေသ
တိ၊သတ်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိန္ဒေတိ၊ကြံပြန်၏၊အထ၊ထိုနောက်မှ၊နံ၊ထို
အဟိံသကလုလင်ကို၊အာဟ၊ဆိုပြန်၏၊ကိံအာဟ၊အဘယ်သို့ဆိုပြန်သ
နည်းဟူမူကား၊တာတ၊ချစ်သား၊ဧဟိ၊လာတည့်၊ဇဗ်သဟာသံ၊ခြေချင်
ခရီးသွားတထောင်ကို၊ဗာတေဟိ၊သတ်လေလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဧဝံ၊ဤ
သို့သတ်သည်ရှိသော်၊တေ၊သင်ချစ်သားအား၊သိပ္ပဿ၊အတတ်၏၊ဥပ
စာရော၊ဥပစာရကို၊ကတော၊ပြုအပ်သည်၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိ၊
ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊အာစရိယ၊ဆရာ၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊အဟိံသ
ကကုလေ၊သူတပါးတို့ကိုမညှဉ်းဆဲသောအမျိုး၌၊ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထေ၊လျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
တာတ၊ချစ်သား၊အလဒ္ဓ၊ပစာရံ၊မရအပ်သော-ဥပစာရရှိသော၊သိပ္ပံ၊
အတတ်သည်၊ပလံ၊အကျိုးကို၊နဒေတိ၊မပေးနိုင်၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊
ဆို၏၊သော၊ထိုအဟိံသကလုလင်သည်၊ပညာဝဓံ၊ငါးပါးသောလက်နက်
ကို၊ဂဟေတွာ၊စွဲကိုင်၍၊အာစရိယံ၊ဆရာကို၊ဝန္တိတွာ၊ရှိခိုး၍၊အခူဝိံ၊တော
အုပ်သို့၊ပဝိဋ္ဌော၊ဝင်လေ၏၊အခူဝိံ၊တောအုပ်သို့၊ပဝိသနဋ္ဌာနေဝိ၊ဝင်ရာအ
ရပ်၌၎င်း၊အခူဝိံတော၊တောအုပ်မှ၊နိက္ခမနဋ္ဌာနေဝိ၊ထွက်ရာ အရပ်၌၎င်း၊
ဌတွာ၊တည်၍၊မနူဿ၊ခရီးသွားသောသူတို့ကို၊ဗာတေဟိ၊သတ်၏၊
ဝတ္ထံဝါ၊ဝုဆိုအတတ်ကိုလည်းကောင်း၊ဝေဠုနံဝါ၊ဦးရစ်ကိုလည်းကောင်း၊
နဂဏ္ဍတိ၊မယူ၊ဧကော၊တယောက်ရပြီ၊ဧဒေ၊နှစ်ယောက်ရပြီ၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ဂဟိတမတ္တမေဝ၊အရေအတွက်ကိုယူခြင်းမျှကိုသာလျှင်၊ကရော
ဧန္တာ၊ပြုသည်ဖြစ်၍၊ဂစ္ဆတိ၊သွား၏၊ဂဏနန္တိ၊ဂဏန်းအတတ်ကိုလည်း၊

၂၀၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

နဥက္ကဋ္ဌတိ၊ မသင်ခဲ၊ ပကတိယာပိ၊ သဘောအားဖြင့်လည်း။ သေဇေသော၊
ဤအဟိံသကသည်း၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိ၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပညာရှိသော်
လည်း၊ ပါဏာတိပါတိနော၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်လေ့ရှိသောသူ၏။ ဝိတ္တံ၊
စိတ်သည်။ နပတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်ကြည်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အနုက္ကမေန၊
အစဉ်အားဖြင့်၊ ဂဏနန္တိ၊ အရေအတွက်ကိုမျှလည်း။ နသလ္လက္ခေသိ၊ မမှတ်
နိုင်။ ဧကေကံ၊ တချောင်းတချောင်းစီသော။ အင်္ဂုလိံ၊ လက်ချောင်းကို၊
ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဌပေတိ၊ ထား၏။ ဌပိတ ဌပိတဌာနေ၊ ထားရာ-ထားရာ
အရပ်၌၊ အင်္ဂုလိယော၊ လက်ချောင်းတို့သည်။ ဝိနဿန္တိ၊ ပျောက်ပျက်ကုန်
၏။ တေတာ၊ ထိုသို့ပျောက်ပျက်သောကြောင့်။ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုး၍။ အင်္ဂုလိနံ၊
လက်ချောင်းတို့၏။ မာလံ၊ ပန်းကုံးကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဓာရေသိ၊ ဆောင်၏။
စ၊ အများသူတို့၏ခေါ်ဝေါ်သော အမည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ တေနဝ၊ ထိုကြောင့်
သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုအဟိံသကလူလင်အား။ အင်္ဂုလိမာလောတိသင်္ခါ၊
အင်္ဂုလိမာလဟူသော အမည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီး။ သော၊ ထို
အင်္ဂုလိမာလသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အရညံ၊ တောကို။ နိဿဉ္ဇာရံ၊
လူတို့၏အသွားအလာမရှိသည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီး။ ဒါရုအာဒိနံ၊ သစ်သား
ထင်းအစရှိသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ အရညံ၊ တောသို့။ ဂန္တံ၊
သွားခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ရတ္ထိ
ဘာဂေ၊ ညဉ့်အတို၌။ အန္တောဂါမန္တိ၊ ရွာတွင်းသို့လည်း။ အာဂတိံ၊ လာ၍၊
ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ကျောက်ကန်၍။ န္ဒါရံ၊ တံခါးကို၊ ဥပ္ပာထေတိ၊
တွင်လှစ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သယိတေယေဝ၊ အိပ်ဆဲဖြစ်သော
သူတို့ကိုသာလျှင်။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဧကော၊ တယောက်။ ဧကော၊
တယောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဂါမော၊ ရွာ
သည်။ ဩသရိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊ နိဂမေ၊ နိဂုံး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ နိဂမေ၊
နိဂုံးသည်။ ဩသရိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊ နဂရေ၊ မြို့၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။
မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တိယောဇနတော၊ သုံးယူဇနာရှိသောအရပ်၌၊ ဗဠာ
ယ၊ ဗ၍။ စာရာနိ၊ အိပ်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို၊
ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့၌၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍၊ အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍၊ သာဝတ္ထိံ၊
သာဝတ္ထိပြည်ကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်တတ်ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊
တွဲ၍။ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ သိန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍။ ဒေဝ၊ အရှင်
မင်းကြီး။ ဝိဇိတေ၊ အရှင်မင်းကြီး၏နိုင်ငံ၌။ အင်္ဂုလိမာလောနာမ၊ အင်္ဂုလိ
မာလအမည်ရှိသော၊ စောရော၊ ရိုးသူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့

အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝဒန္တ၊ ဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကန္တန္တိ၊ ပိုကြွေးကုန်
 ၏၊ မဟုတ်၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဘဂ္ဂေါ၊ ပျက်ဆီးသည်၊ တဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတု၊ သိ၍၊ ပြာဟ္မဏိ၊ ပုတ္တော၊ မကို၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယံသို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ တောတိရေ၊ အိုရှင်မ၊
 အင်္ဂုလိမာလောနာမ၊ အင်္ဂုလိမာလအမည်ရှိသော၊ စောရော၊ ခိုးသူသည်၊
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ၊ သော၊ ထိုခိုးသူသည်၊ အညော၊ တပါးသောသူသည်၊ န၊
 မဟုတ်၊ တဝ၊ ရှင်မ၏၊ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ အဟိံ၊ သကကုမာရေ၊
 အဟိံ၊ သကသတို့သားပင်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ ကောသလ
 မင်းကြီးသည်၊ တံ၊ ထိုအရှင်မ၏သားအဟိံ၊ သကကို၊ ဂဏ္ဍိတုံ၊ ဖမ်းယူခြင်း
 ဌ၊ နိက္ခမိဿတိ၊ ထွက်လတ္တံ့၊ ကိံ၊ အဘယံသို့လျှင်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုရအံ့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာမိ၊ ချစ်လင်၊ ဂစ္ဆ၊ သွားပါချေ၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ပုတ္တံ၊ ချစ်စွာသောသားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဇေဟိ၊ လာလှည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယံ၊ အဟိံ၊ ငါသည်၊ နဥဿဟာသိ၊ သွားခြင်းဌ၊
 မံ၊ ဟိယသွားအကြင်ကြောင့်၊ စတုသု၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဇနေ
 သု၊ လူတို့၌၊ ဝိဿာသောနာမ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်း မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 စောရော၊ ခိုးသူကို၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုရာဏသဟာယော၊ ရှေး၌ပေါင်းဘော်ဘူး
 သောအဆွခင်ပွန်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဿာသနိယော၊ အကျွမ်းမဝင်
 အပ်၊ သာခါ၊ သစ်ခက်ကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ပုရာဏသန္တတာ၊ ရှေး၌
 ခင်းဘူးသောအခင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဿာသနိယာ၊ အကျွမ်းမဝင်
 အပ်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဿာ
 သနိယာ၊ အကျွမ်းမဝင်အပ်၊ သင်္ဂတာ၊ တကွ အမြဲပေါင်းဘော်သော၊
 ဣတ္ထိမေဝ၊ မိန်းမသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဿာသနိယာ၊
 အကျွမ်းမဝင်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပန၊ စွမ်းနိုင်ရာသည်ကိုဆို
 ဦးအံ့၊ မာတု၊ အမိအား၊ ဟဒယံ၊ စိတ်နှလုံးသည်၊ မုဒုကံ၊ နူးညံ့သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပန၊ အမိပုတ္တော၊ မ၏နှလုံးသွင်းခြင်းကိုဆိုဦးအံ့၊
 သာ၊ ထိုအမိပုတ္တော၊ မသည်၊ အဟိံ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ မဟုတ်၊ ငါ၏၊
 ပုတ္တံ၊ သားဖြစ်သောအဟိံ၊ သကကို၊ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်ချေအံ့၊ ဣတိ
 မနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်လေ၏၊ တံဒိမသံ၊ ထိုနေ၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္စုသဿမယေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌၊
 လောကံ၊ လောကဓာတ်ကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိ
 သော၊ အင်္ဂုလိမာလံ၊ အင်္ဂုလိမာလကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ မယိ၊ ငါဘုရား

သည်။ ဂတေ၊ ဩသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧတဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလအား၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဂါမကေ၊ ရှာမရှိသော၊ အရုဉ္ဇေ၊ တော၌၊ ဌိတော၊ တည်သော အင်္ဂုလိမာလသည်။ စတုပ္ပဒိကံ၊ လေးပါးရှိသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ဗုဒ္ဓဟုန်းပြု၍၊ ဆအဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်တို့ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မွက်မှောက်ပြု၍၊ ဒိဿတိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ့၊ သစေနဂမိဿံ၊ အကယ်၍ငါဘုရားမသွားသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မာတရိ၊ အမိ၌၊ အပရုတ္တိတွာ၊ ဖြစ်မှား၍၊ အနုဒ္ဓရုဏိယော၊ သံသရာတည်းဟူသောညွှန်ပျောင်းမှမထုတ်နိုင်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလအား၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြောက်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါဘုရားပြုတော်မူအံ့၊ ဣတိဓနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်တော်မူ၍၊ ဗုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်တော်မူ၍၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆွမ်းတုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလကို၊ သင်္ဂဏ္ဌိတုကာမော၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြောက်တော်မူလိုရကား၊ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းတော်မှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြုခြင်း၌၊ အထခေါဘဂဝါတိအာမိ၊ အထခေါဘဂဝါ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သံကရိတွာသံကရိတွာတိ၊ သံကရိတွာသံကရိတွာဟူသည်ကား၊ သင်္ကေတံ၊ အချိန်းအချက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ဝုပ္ပဝုပ္ပ၊ အရအရတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဟတ္ထတ္ထံဝန္တိတိ၊ ဟတ္ထတ္ထံဝန္တိဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထေ၊ အင်္ဂုလိမာလ၏လက်၌၊ အတ္ထံဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဝန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပန၊ စောဒနာသောနောပုဒ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တေ၊ ထိုခွားကျောင်းသား-ဆိတ်ကျောင်းသား ခရီးသွားတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သဇ္ဇာနိတွာ၊ သိကုန်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မာသမဏဇေတံမဂ္ဂံပဋိပဋ္ဌိအစရှိသောစကားကို၊ ဝဒန္တိကိံ၊ ပြောဆိုကုန်သလော၊ အသဇ္ဇာနိတွာ၊ မသိကုန်၍၊ ဝဒန္တိကိံ၊ ပြောဆိုကုန်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓော၊ အမေးတည်း၊ အသဇ္ဇာနိတွာ၊ မသိကုန်၍၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အညာတကဝေသေန၊ မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော်တပါးထည်းသာလျှင်၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူပြီး ။

စောရောပိ၊ အင်္ဂုလိမာလခိုးသူသည်လည်း။ တသို့သမယေ၊ ထိုဘုရား
 ကြွတော်မူသောအခါ၌၊ ဧဿရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဒုက္ခော
 ဇနေန၊ မကောင်းသဖြင့် စားရခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသေ
 ယျာယစ၊ မကောင်းသဖြင့်အိပ်ရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥက္ကဋ္ဌာ
 တော၊ ဆန့်ကျင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ စောဒနာသောနနာဝုဒ်ကို
 ထုတ်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အနေန၊ ဤအင်္ဂုလိမာလခိုးသူသည်၊ ကိတ္တကာ၊ အဘယ်
 မှုလောက်ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့ကို၊ မာရိတာ၊ သတ်အပ်ကုန်သနည်း၊
 ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဧကေန၊ တယောက်ဖြင့်၊
 ဦနသဟဿံ၊ ယုတ်သောတထောင်သောလူကို၊ ဝါ၊ ကိုးရာကိုးကျိပ်ကိုး
 ယောက်သောသူကို၊ မာရိတာ၊ သတ်အပ်ကုန်၏၊ ပန၊ အင်္ဂုလိမာလ၏နှလုံး
 သွင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလခိုးသူသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧကံ
 တယောက်သောသူကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ သဟဿံ၊ ယောက်ျားတထောင်
 သည်၊ ပုရိဿတိ၊ ပြည့်လတ္တံ့၊ ဣတိသည်၊ ဤသို့သောအမှတ် ရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယမေဝ၊ အကြင်သူကိုသာလျှင်၊ ပဌမံ၊ မဆွေတွာ၊ ပဿာမိ၊
 ငါတွေ့မြင်အံ့၊ တံ၊ ထိုမဆွေတွာတွေ့မြင်သောသူကို၊ ဃာတေတွာ၊ သတ်၍၊
 ဂဏနံ၊ တထောင် အရေအတွက်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သိပ္ပဿ၊
 အတတ်၏၊ ဥပစာရံ၊ ဥပစာရကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကသမဿု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်
 ကို၊ ဩဟာရေတွာ၊ ချစ်ပြုပြင်၍၊ နှာယိတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ဝတ္ထာနိ၊ အသစ်
 စဲစဲသောပုဆိုးတို့ကို၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ဝတ်၍လဲလှယ်၍၊ မာတာဝိတရော၊
 မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ပဿိဿာမိ၊ ငါဖူးမြင်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံး
 ပိုက်၍၊ အဗ္ဗုဓိမဇ္ဈတော၊ တောအုပ်၏အလယ်မှ၊ အဗ္ဗုဓိမုခံ၊ တောအုပ်၏အ
 ဝသို့၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျော်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဥတော
 ဝ၊ ရပ်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝာဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနုသ၊
 မြင်လေ၏၊ ဧတမတ္တံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ ဒဿတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အနု
 သခေါ်အာဒိ၊ အနုသခေါ်ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပောတော်
 မူအပ်၏၊ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ အဘိသင်္ခါရေသီတိ၊ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ အဘိသင်္ခါ
 ရေသီဟူသည်ကား၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊ ဥမ္မိယော၊ လှိုင်းယမ်းပိုးတို့ကို
 ဥဋ္ဌပေန္တောဝိယ၊ ထစေတိသကဲ့သို့၊ သံပါရိတွာ၊ အတွန့်အလိပ်ပြု၍၊ အပ
 ရာဘဂေ၊ နောက်အဖို့၌၊ အတ္တမတိ၊ နင်းတော်မူ၏၊ ဩရတာဂေ၊ အင်္ဂုလိမာ
 လ၏အတွင်းအဖို့၌၊ ဝလိယော၊ အတွန့်တို့သည်၊ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်၍သွား
 ကုန်၏၊ အင်္ဂုလိမာလော၊ အင်္ဂုလိမာလသည်၊ ပဒက္ခေပမတ္တံ၊ ခြေချခြင်းအမူ

အရာကို မမြဲတွာလွတ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုရတော၊ ရှေးမှ၊ မဟန္တံ၊ ကျယ်စွာသော၊ အင်္ဂဏံ၊ လွင်ပြင်ကို၊ ဒေသ
 တွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ သယံ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ မဇ္ဈေ၊ လွင်ပြင်၏ အလယ်၌၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စောရော၊ အင်္ဂုလိမာလခိုးသူသည်၊ အန္တေ၊ လွင်ပြင်၏အ
 စွန်း၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလခိုးသူသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအ
 ခါ၌နံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ပါပုဏိတွာ၊ အမြဲလိုက်၍၊ ဂဏ္ဍိသာမိ၊ ဖမ်းယူအံ့၊
 ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ သဗ္ဗထာမေန၊ အားကုန်ထုတ်သဖြင့်၊
 ဝေဝတိ၊ ပြေး၏၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အင်္ဂဏဿ၊ လွင်ပြင်၏၊
 ပါရိမန္တေ၊ ထိုမှဘက်အစွန်း၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စောရော၊ အင်္ဂုလိမာလ
 ခိုးသူသည်၊ အင်္ဂဏဿ၊ လွင်ပြင်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သော၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလခိုးသူသည်၊ ဣတ္ထေ၊ ဤလွင်ပြင်၏ထိုမှဘက်အစွန်း၌၊
 နံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ပါပုဏိတွာ၊ အမြဲလိုက်၍၊ ဂဏ္ဍိသာမိ၊ ငါဖမ်းယူအံ့၊ ဣတိ
 မနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဝေဝေနေ၊ လျင်စွာ၊ ဝေဝတိ၊ ပြေး၏၊ ဘဝဝါ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏၊ ဝုရတော၊ ရှေးမှ၊ မာတိ
 ကံဝါ၊ မြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထလံဝါ၊ ကုန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသ
 တိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေနုပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ တိဏိ
 ယေါဇနာနိ၊ သုံးယူဇနာတို့တိုင်တိုင်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်
 မူ၏၊ စောရော၊ အင်္ဂုလိမာလခိုးသူသည်၊ ကိလမိ၊ ပင်ပန်း၏၊ မုခေ၊ ခံတွင်း
 ၌၊ ခေဋ္ဌာ၊ တံထွေးသည်၊ သုသိ၊ ချောက်တတ်၏၊ ကစ္ဆေဟိ၊ လက်ကတီး
 ကြားတို့မှ၊ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်၊ မုတ္တိံသု၊ လွတ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊
 အဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလအား၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ အစ္ဆရိယံဝတ၊ အံ့ဘွယ်
 ရှိလေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မိဂံဒီတိ၊ မိဂံပိဟူသည်ကား၊ မိဂံ၊ သားကို၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ဖမ်းယူသနည်း၊ ဆာတသမယေ၊ မွတ်
 သိတ်သောအခါ၌၊ အာဟာရတ္ထံ၊ အာဟာရအလို၌၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ဖမ်းယူ၏၊
 သော၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလသည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဂုဗ္ဘံ၊ ခြုံကို၊ ဗာဠေတွာ၊ ပုတ်
 ခတ်၍၊ မိဂေ၊ သားတို့ကို၊ ဥဋ္ဌာပေတိ၊ ထစေ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဗိတ္တ
 ရုစိယံ၊ ဗိတ်နှစ်သက်ရာသော၊ မိဂံ၊ သားကို၊ အနုဗန္ဓန္တော၊ ထိုက်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဂဏ္ဍိတွာ၊ ဖန်းယူ၍၊ ပပိတွာ၊ ချက်၍၊ ခါဒတိကိရ၊ စားသတတ်၊ ဝုစ္ဆေ
 ယုန္တိ၊ ဝုစ္ဆေယျဟူသည်ကား၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်း
 ကြောင့်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဂစ္ဆန္တောဝ၊ သွားလျက်သာလျှင်၊ ပွဲတော

နာမရပ်သည်မည်၏။ အဟန္တ၊ ငါအဟိံ သကသည်လည်း၊ ဌိတော၊ ရပ်
လျက်သာလျှင်၊ အဌိတောနာမရပ်သည်မမည်။ ယံနုနယဒိပန၊ အကယ်၍
ကား၊ အဟိံ၊ ငါအဟိံ သကသည်၊ ဣမံသမဏံ၊ ဤရဟန်းကို၊ တံကာရဏံ၊
ထိုအကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးဦးအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
အနက်တည်း၊ နိဓာယာတိ၊ နိဓာယဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊
ဘူတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဝိဟိံသနတ္ထံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ၊ ဒဏ္ဍော၊ ဒုတ်ထွံ
တံကို၊ ပဝတ္တယိတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုဒုတ်
ထွံတံကို၊ နိဓာယ၊ ထား၍၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၌လည်း
ကောင်း၊ ခန္တိယာ၊ သည်းခံခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပဋိသင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း
၌လည်းကောင်း၊ အဝိဟိံသာယ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်း၌လည်းကောင်း၊ သာရဏီ
ယဓမ္မေသုစ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော- ခြောက်ပါးသောတရားတို့၌
လည်းကောင်း၊ အဟိံ၊ ငါရဟန်းသည်၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တုဝမဌိတောသိတိ၊ တုဝမဌိတောသိ
ဟူသည်ကား၊ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ အသညတတ္တာ၊ ကိုနွတ်နှလုံးကိုမ
စောင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတ္တကာနိ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ ပါဏသ
ဟံသာနိ၊ တထောင်သောလူတို့ကို၊ စာတေန္တဿ၊ သတ်သော၊ တဝ၊
သင်အဟိံသကအား၊ မေတ္တာဝါ၊ မေတ္တာသည်လည်းကောင်း၊ ခန္တိဝါ၊
သည်းခံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဋိသင်္ခါဝါ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ အဝိဟိံသာဝါ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သာရဏီ
ယဓမ္မေဝါ၊ ခြောက်ပါးသော သာရဏီယ- တရားသည်လည်းကောင်း၊
နတ္ထိ၊ အလျှင်းပင်မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုဝံ၊ သင်အဟိံသကသည်၊
အဌိတော၊ ရပ်သည်မမည်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုငါရဟန်းတို့
လိုက်ဆဲသောအခါ၌၊ ဣရိယာပထေန၊ ဣရိယာပုထ်ဖြင့်၊ ဌိတောဝိ၊ ရပ်
သော်လည်း၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဓာဝိဿတိ၊ ပြေးရလတ္တံ့၊ တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊
တိရစ္ဆာန်တုံ၌လည်းကောင်း၊ ပေတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာတုံ၌လည်းကောင်း၊
အသုရကာယေဝါ၊ အသုရကာယတုံ၌လည်းကောင်း၊ ဓာဝိဿတိ၊ ပြေးရ
လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊
ထိုနောက်မှ၊ စောရော၊ အင်္ဂုလိမာလရိုးသူသည်၊ အယံသိဟနာဒေါ၊ ဤမ
ကြောက်မရွံ့ ပြောဆိုခြင်းသည်၊ မဟာ၊ မြတ်၏၊ ဂစ္ဆိတံ၊ ကြိုးဝါးခြင်းသည်၊
မဟန္တံ၊ မြတ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤကြိုးဝါးခြင်းသည်၊ အညဿ၊ တပါးသောသူ၏၊
ဂစ္ဆိတံ၊ ကြိုးဝါးခြင်းသည်၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤကြိုးဝါးခြင်း

သည်။ မဟာမာယာယ၊ မဟာမာယာဒေဝီ၏။ ဂုတ္တဿ။ သားတော်ဖြစ်
သော၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ။ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိသော။ သမဏရညော၊ ရဟန်း၊
မင်း၏။ ဂန္ဓိတံ၊ ကြီးဝါးခြင်းတည်း။ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေန။ ခပ်သိမ်းသောတရား
ကိုသိတော်မူသော၊ ခဏာသဝတိက္ခနာ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော
ရဟန်းနှင့်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဒိဋ္ဌော၊ တွေ့မြင်ရသည်။ အဓိမညေ၊ ဖြစ်ယောင်တ
ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ ငါအဟိံသကအား။ သင်္ဂဟကရ
ဏတ္ထံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြောက်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ။ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာ၏။ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတော၊ ကြံ့၍၊ ဗိရဿံဝတမေတိအာဒိ၊ ဗိရဿံဝတမေဤသို့
အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ လျှော့ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗိရဿံဝတမေအစရှိ
သောစကား၌၊ မဟိတောတိ၊ မဟိတောဟူသည်ကား။ ဒေဝမနုဿာဒိဟိ၊
နတ်လူအစရှိသည်တို့သည်။ စတုပစ္စယပူဇာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်ပူဇော်
ခြင်းဖြင့်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သစ္စဝါဒိ၊ သစ္စာလေးပါးကို
ဟောတော်မူတတ်သော-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗိရဿံ၊ ကြာမြင့်မှ၊ ကာ
လဿ၊ အခါ၏။ ပစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ မဟိံ၊ ငါအဟိံသကအား။ သင်္ဂ
ဟတ္ထာယ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြောက်တော်မူခြင်းငှါ။ ဣမံမဟာဝနံ၊ ဤတောအုပ်
ကြီးသို့၊ ပဋိပတ္တိ၊ ရောက်တော်မူလာ၏။ ပဟာယပါပန္နိ၊ ပဟာယပါပံဟူ
သည်ကား။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဗေဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဣတွဝါတိ၊ ဣတွ
ဝဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတွာယေဝ၊ လျှောက်ထား၍သာလျှင်။ အာရ
ဇန္တိ၊ အရင်ဟူသည်ကား။ ပဉ္စာဝုဓံ၊ ငါးပါးသောလက်နက်ကို၊ သောဗ္ဗေတိ
သောဗ္ဗေဟူသည်ကား။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဆိန္နေ၊ ပြတ်သော
ထုံးအိုင်၌၊ ပပါတေတိ၊ ပပါတေဟူသည်ကား။ ဧကတော၊ တဘက်မှ၊
ဆိန္နေ၊ ပြတ်သောချောက်၌၊ နရကေတိ၊ နရကေဟူသည်ကား။ ဗလိတဋ္ဌာ
နေ၊ ကွဲရာအရပ်၌၊ ပန၊ အဝယဝတ္ထမှတပါး၊ ဝိဇ္ဇတ္ထကိုဆိုပြီးအံ့။ ဣမေ၊ ဤအရာ
၌၊ တိဟိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေဟိပဒေဟိ၊ ဤသောဗ္ဗေပပါ
တေနရကေဟူသောဝုန်တို့ဖြင့်၊ အရညမေဝ၊ တောကိုသာလျှင်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆို
အပ်၏။ အကိရိတိ၊ အကိရိဟူသည်ကား။ ခိဝိ၊ ပစ်လိုက်၏။ ဆဒ္ဒေဟိ၊ စွန့်
လိုက်၏။ တမေဟိဘိက္ခု၊ တိတဒါအဝေါစာတိ၊ တမေဟိဘိက္ခု၊ တိတဒါအ
ဝေါစဟူသည်ကား။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဣမံ၊ ဤအင်္ဂုလိမာ
လာကို၊ ပဗ္ဗာဇေန္တော၊ ရဟန်းပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်အ
ရပ်၌၊ သတ္တကံ၊ သင်ရုံးခားကို၊ လဘိဿာမိ၊ ငါရအံ့နည်း၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်
အရပ်၌၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ လဘိဿာမိ၊ ငါရအံ့နည်း။ ဣတိ၊

ဤသို့၊ ပရိယေသနကိစ္စံ၊ ရှာဖွေခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ ကမ္ဘံ၊ အင်္ဂုလိမာလ၏ရှေးဦးဘူးသောကံကို၊ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်
တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး
သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိသော-ဝုပ္ပါလ်တို့အား၊ အဋ္ဌပရိက္ခာရဘဏ္ဍာဿ၊ ရှစ်
ပါးသောပရိက္ခရာဟု ဆိုအပ်သောဘဏ္ဍာ၏၊ နိန္ဒတာဝံ၊ ယူခဲ့ဘူးသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဒက္ခိဏာဟတ္ထံ၊ လက်ျာလက်တော်ကို၊
ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ ဓမ္မော၊ တရား
တော်ကို၊ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ပြီ၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခ
ဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်
သောအကျင့်ကို၊ စရ၊ ကျင့်လှည့်လေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊
သော၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလသည်၊ ဝစနေနေဝ၊ ဧဟိဘိက္ခု၊ စသည်ဖြင့်ဆိုတော်
မူသောစကားနှင့်သာလျှင်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရံ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီး
သော-သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊
အဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလအား၊ ဂိဟိလိင်္ဂံ၊ လူ၏အသွင်သည်၊ အန္တရေဓာပိ၊
ကွပ်ပျောက်ပြီ၊ သမဏလိင်္ဂံ၊ ရဟန်း၏အသွင်သည်၊ ပါတုရေဟောသိ၊
ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ။

တိစိဝရဉ္စ ပတ္တောစ၊ ဝါသိသုစိစ ဗန္ဓနံ၊ ပရိဿာဝနေန အဋ္ဌေတေ၊
ယုတ္တယောဂဿ၊ ဘိက္ခုနောတိ၊ တိစိဝရဉ္စ ပတ္တောစ၊ ဝါသိသုစိစ ဗန္ဓနံ၊
ပရိဿာဝနေနအဋ္ဌေတေ၊ ယုတ္တယောဂဿ၊ ဘိက္ခုနောဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌပရိက္ခာရာ၊ ရှစ်ပါးသော ပရိက္ခ
ရာတို့သည်၊ သရိရပဋိဗန္ဓာဝ၊ ကိုယ်နှင့် စပ်ကုန်သည်သာလျှင် ၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်ပြန်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်လာကုန်၏။ ။ တိစိဝရဉ္စ၊ သုံးလည်သောသင်္ကန်း
လည်းကောင်း၊ ပတ္တောစ၊ သပိတ် လည်းကောင်း၊ ဝါသိစ၊ ဝဲကွပ်လည်း
ကောင်း၊ သုစိစ၊ အပ်လည်းကောင်း၊ ပရိဿာဝနေန၊ ရေစစ်နှင့်၊ သဟ၊
တကွ၊ ဗန္ဓနဉ္စ၊ ခါးပန်းလည်းကောင်း၊ ဧတေအဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာ
တို့သည်၊ ယုတ္တယောဂဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊
ရဟန်းအား၊ သပ္ပါယာ၊ လျောက်ပတ်ကုန်၏။ ။ ဧသေဝ တဿအဟု
ဘိက္ခုဘာဝေါတိ၊ ဧသေဝ တဿအဟု ဘိက္ခုဘာဝေါ ဟူသည်ကား၊
သေသောဧဟိဘိက္ခုဘာဝေါ၊ ဤဧဟိဘိက္ခု၏ အဖြစ်သည်၊ တဿ၊
ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏၊ ဥပသမ္ပန္န ဘိက္ခုဘာဝေါ၊ ဥပသမ္ပန္နရဟန်း၏ အဖြစ်
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဧဟိဘိက္ခုနံ၊ ဧဟိဘိက္ခုရဟန်း

၂၀၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တို့အား၊ဝိသုံ၊အသီး၊ဥပသမ္ပဒါနာမ၊ ပဉ္စင်းခံရခြင်းမည်သည်၊ နဟိအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

ပစ္ဆိမသမဏေ နာတိ၊ ပစ္ဆိမသမဏေန ဟူသည်ကား၊ ဘဏ္ဍာဂ္ဂါဟကေန၊သပိတ် သင်္ကန်းစသော ဘဏ္ဍာကို ဆောင်ယူတတ်သော၊ ပစ္ဆိမသမဏေန၊နောက်လိုက်ရဟန်းဖြင့်၊တေနေဝ၊ထိုအင်္ဂုလိမာလကိုပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ယူစေ၍၊တံ၊ထိုအင်္ဂုလိမာလကို၊ ပစ္ဆိမသမဏံ၊ နောက်လိုက်ရဟန်းကို၊ ကတွာ၊ပြုတော်မူ၍၊ဂတော၊ကြွသွားတော်မူ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊အနက်တည်း၊အဿ၊ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏၊ မာတာပိ၊ အမိသည်လည်း၊ အဋ္ဌဥသတမတ္တေန၊ရှင်ဥသတ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဌာနေန၊အရပ်ဖြင့်၊ အန္တရိတာ၊ခြားသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ တာတအဟိံသက၊ချစ်သားအဟိံသက၊ ကတ္ထ၊အဘယံအရပ်၌၊ ဌိတော၊ရပ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယံအရပ်၌၊ နိသိန္ဒော၊ထိုင်နေသည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ကုဟိံ၊အဘယံအရပ်သို့၊ဂတော၊သွားသည်၊အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊တာတ၊ချစ်သားအဟိံသက၊မယာ၊ငါအမိနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊နကထေသိ၊စကားဆီး၍မဆို၊ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝဒန္တိ၊ပြောဆိုမြည်တမ်းလျက်၊ အာဟိဏ္ဍိတွာ၊လှည့်လည်၍၊အပဿမာနာ၊မတွေ့မမြင်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဧတ္တောဝ၊ ဤတောအရပ်အရပ်မှသာလျှင်၊ ဂတာ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့ပြန်သွားလေ၏၊ ပဉ္စမတ္တေဟိ အဿသတေဟိတိ၊ ပဉ္စမတ္တေဟိအဿသတေဟိ ဟူသည်ကား၊ စောရဿ၊ အင်္ဂုလိမာလခိုးသူအား၊ပရာဇယော၊ရှုံးခြင်းသည်၊သစောဝိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အနုဗန္ဓိတွာ၊ နောက်ထပ်လိုက်၍၊နံ၊ထိုအင်္ဂုလိမာလခိုးသူကို၊ ဂဗ္ဘိဿာမိ၊ ငါဖမ်းယူအံ့၊မယံ၊ ငါကောသလမင်းကြီးအား၊ ပရာဇယော၊ ရှုံးခြင်းသည်၊ သစောဝိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ၊ပလာယိဿာမိ၊ပြေးခဲ့အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ သလ္လဟုကေန၊လျင်မြန်ပေါ့ပါးသော၊ ဗလေန၊မြင်းစီးသူရဲဟုဆိုအပ်သော ဗိုလ်ပါနှင့်၊ နိက္ခမိ၊ထွက်ခဲ့၏၊ ယေနအာရာမောတိ၊ယေနအာရာမော ဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊အဘယံကြောင့်၊ အာရာမံ၊မြတ်စွာဘုရား၏အရံသို့၊ အဂမာသိ၊သွားပြန်သနည်း၊ သော၊ထိုကောသလ မင်းကြီးသည်၊ စောရဿ၊ခိုးသူ ဖြစ်သောအင်္ဂုလိမာလအား၊ ဘာယတိကိရ၊ကြောက်သတတ်၊ စိတ္တေန၊

မိတ်ဖြင့်၊ ဂန္တကာမော၊ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ နဝန္တ
 တိ၊ သွားသည် မဟုတ်။ ဂရဟာဘယေန၊ ပြည်သူတို့၏ ကဲ့ရဲ့အံ့သည်မှ
 ကြောက်သောကြောင့်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်ခဲ့၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထို
 ကောသလမင်းကြီးအား၊ ဇေတံဇေသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်
 အဟာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကိံ အဟာသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား၊
 သမ္ဘာသမ္ဘန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ နိသိဒိဿာမိ၊ ထိုင်နေဦး
 အံ့သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုန္တိဿတိ၊ ဆီး၍မေးတော်မူလတ္တံ့။
 ကိံ ဝုန္တိဿတိ၊ အဘယ်သို့မေးတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ ကဿ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ဗလံ၊ ဗိုလ်ပါကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ခဲ့သည်။
 အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိဿတိ၊ ဆီး၍မေးတော်မူလတ္တံ့။ အထ၊
 ထိုကာလ၌၊ အဟံ၊ ငါကောသလမင်းကြီးသည်၊ အာရာစေဿာမိ၊ ကြား
 ရောက်အံ့ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မံ၊ ငါကောသလ
 မင်းကြီးကို၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ သမ္ပရာယိကေနေဝ၊ တမလွန်၌ဖြစ်
 သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထေန၊ အကျိုးစီးပွားဖြင့်၊ နသင်္ဂဏ္ဍတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်
 ခြီးမြှောသည်မဟုတ်သေး၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကေန၊ မျက်မှော၌ဖြစ်သော၊ အတ္ထေနပိ၊ အ
 ကျိုး စီးပွားဖြင့်လည်း၊ သင်္ဂဏ္ဍတိယေဝ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြီးမြှောသည်သာ လျှင်
 တည်း၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယံ၊ ငါကောသလမင်းကြီးအား၊ ဇ
 ယော၊ အောင်ခြင်းသည်၊ သစေတဝိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇေံသတိ
 ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဓိဝါသေဿတိ၊ သည်းခံတော်မူလတ္တံ့။ မယံ၊ ငါ
 အား၊ ပရာဇယော၊ ရှုံးခြင်းသည်၊ သစေတဝိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်လတ္တံ့။
 ဇေံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇာ၊ ကောသလမင်းမြတ်၊ တေ၊
 သင်ကောသလ မင်းမြတ်အား၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ စောရံ၊ ခိုးသူကုန်၊
 အာရေတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဂမနေန၊ သွားသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်မူလအံ့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတံဇေသော ပရိဝိ
 တက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
 မံ၊ ငါကောသလ မင်းကြီးကို၊ ဇေနော၊ ပြည်သူ လူစပ်င်းသည်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊
 သဉ္ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့။ ကိံ သဉ္ဇာနိဿတိ၊ အဘယ်သို့ သိသနည်း ဟူမူ
 ကား၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ စောရံ၊ အင်္ဂုလိမာလ ခိုးသူကုန်၊
 ဂဟေတံ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှါ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ခဲ့ပေ၏။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်
 ထွက်ခဲ့သော်လည်း၊ သမ္ဘာသမ္ဘန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဝတ္တိတော၊
 ပြန်နစ်စေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဉ္ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂရဟ

မောက္ခံ။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှလွတ်ခြင်းကို။ သမ္ပဿမာနော။ ကောင်းစွာမြင်သည်။
 ဟုတွင်ဖြစ်၍။ အာရာမံ။ ကျောင်းတော်အရံတွင်းသို့။ အဂမာသိ။ သွားလေ
 ၏။ ကုတောပနဿာတိ။ ကုတောပနဿဟူ၍။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။
 အာဟ။ လျှောက်ဆိုသနည်း။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ။ ထိုအင်္ဂ
 လိမာလရိုးသူ၏။ ဥပနိဿယံ။ မဂ်ဖိုလ်၏။ အကြောင်းကို။ ဩလောကေတွာ။
 ကြည့်တော်မူ၍။ တံ။ ထိုအင်္ဂလိမာလရိုးသူကို။ အာနေတွာ။ ဆောင်တော်
 မူ၍။ အဝိနာမပဗ္ဗဇ္ဇေယျ။ ရဟန်းပြုငြားအံ့လည်းမသိ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဂဝ
 တော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဇ္ဈာသယံ။ အလိုတော်ကို။ ပရိဂဏ္ဌတ္တံ။ စူးစမ်း
 ခြင်းငှါ။ အာဟ။ လျှောက်ဆို၏။ ရညောတိ။ ရညောဟူသည်ကား။ ကောဝလံ။
 သက်သက်။ ရညောယေဝ။ ကောသလမင်းကြီးအားသာလျှင်။ တယံ။ ကြောံ
 ခြင်းသည်။ နအဟောသိ။ ဖြစ်သည်မဟုတ်သေး။ အဝေသေသော။ မင်းမှကြွင်း
 သော။ မဟာဇနောပိ။ လူများအပေါင်းသည်လည်း။ ဘိတော။ ကြောံသည်။
 ဟုတွင်ဖြစ်၍။ ဗလကာဝုခါနိ။ ကါလကနက်တို့ကို။ ဆန္ဒေတွာ။ စွန့်ပစ်လိုက်
 ၍။ သံမုခသံမုခဌာနေဝ။ မျက်နှာမူရာမျက်နှာမူရာအရပ်၌သာလျှင်။ ပလ္လာ
 ယိတွာ။ ပြေး၍။ နဂရံ။ မြို့တွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ။ ဝင်၍။ နွါရံ။ တံခါးကို။ ဝိဓာယ။
 ဝိတ်၍။ အဇ္ဇာလကော။ ပြစင်၌။ အာရုပ္ပ။ တက်၍။ ဩလောကေန္တော။ ကြည့်
 သည်။ ဟုတွင်ဖြစ်၍။ အဌာသိ။ တည်၏။ ဝေဇ္ဇ။ ဤသို့လည်း။ အဝေါစ။ ပြော
 ဆို၏။ ကိံ။ အဝေါစ။ အဘယ်သို့ပြောဆိုသနည်းဟူမူကား။ အင်္ဂလိမာလော။
 အင်္ဂလိမာလသည်။ ရာဇာ။ ကောသလမင်းကြီးသည်။ မယံ။ ငါအင်္ဂလိမာလ
 ၏။ သန္တိကံ။ အထံသို့။ အဂစ္ဆတိ။ အဖမ်းလါ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဥတွာ။ အင်္ဂလိ
 မာလဦးသူကသိလင့်၍။ ပဌမတရံ။ မဆွစွာ။ အာဂတ္တိာ။ လာလတ်၍။ ဇေတ
 ဝနေ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိသိန္ဒော။ ထိုင်နေလင့်၏။ ရာဇာ။ ကောသ
 လမင်းကြီးကို။ အနေနု။ ဤအင်္ဂလိမာလရိုးသူသည်။ ဂဟိတော။ ဖမ်း၍သွား
 လေပြီ။ မယံပန။ ငါတို့ဖိုလ်ခြေတို့မှာမူကား။ ပလ္လာယိတွာ။ ပြေးနှိုင်၍။ မုတ္တာ
 အနှိုင်လွတ်ပေကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစ။ ပြောဆို၏။ နတ္ထိတေဇ္ဇတော
 ဘယန္တိ။ နတ္ထိတေ ဇ္ဇတော ဘယံဟူသည်ကား။ ဟိ။ ဆိုသင့်စွာ။ အယံ။
 ဤအင်္ဂလိမာလသည်။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ကုန္တကိပိလ္လိကံ။ ခြံကြိုက်ဆိတ်
 ကို။ ဇိဝိတာ။ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ။ နဝေါရောပေတိ။ မချ။ တေ။ သင်ကောသလမင်း
 အား။ ဣမဿ။ ဤအင်္ဂလိမာလ၏။ သန္တိကံ။ အထံမှ။ ဘယံ။ ဘေးသည်။
 နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ။

ကထံဂေါတ္ထောတိ။ ကထံဂေါတ္ထောဟူ၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။
 ဝုစ္ဆိတိ၊ မေးလျှောက်သနည်း။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းဖြစ်သောအင်္ဂုလိမာလကို။
 ဒါရုကာဓွေန၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ နာမံ၊ အင်္ဂုလိမာလ
 ဟူသောအမည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝေါဟာရိတုံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှါ။
 နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ မာတာပိတုနံ၊ မိခင်ဘခင်တို့၏။ ဂေါတ္ထဝသေန၊ အနွယ်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမုဒါစရိဿာမိ၊ ခေါ်ဝေါ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနော၊
 မှတ်ထင်သောကောသလမင်းကြီးသည်။ ဝုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ပရိက္ခာရာ
 နန္တိ၊ ပရိက္ခာရာနံဟူသည်ကား။ ဧတေသံ၊ ဤပရိက္ခရာတို့၏။ အတ္ထာယ၊
 အထို့ငှါ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် ကောသလမင်းကြီးသည်။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လကို။
 ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 စ၊ ထိုမှတပါး။ ကထေန္တောယေဝ၊ ပြောဆိုစဉ်ပင်လျှင်။ ဥဒရေ၊ ရင်၌။ ဗန္ဓ
 သာဓုကံ၊ ဘွဲ့ခဲ့သောဝုဆိုးကို။ မုဉ္ဇိတွာ၊ ဖြေ၍။ ထေရဿ၊ အင်္ဂုလိမာလ
 မထေရ်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၏။ အာရညြိကောတိအာဒိ
 နိ၊ အာရညြိကောဤသို့အစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓုတင်္ဂါ
 နိ၊ ဓုတင်တို့သည်။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ အာဂတာနိ၊ လာကုန်၏။ ပနတထာ
 ပိ၊ ထိုသို့ပင်လာသော်လည်း။ ထေရေန၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်။ တေရ
 သပိ၊ တဆဲ့သုံးပါးသော ဓုတင်တို့ကိုလည်း။ သမာဒိန္နာနေဝ၊ ကောင်းစွာ
 သောက်တည်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်။ အလန္တိ၊ အလံဟူ၍။ အာဟ၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်ကဆို၏။ ယဉ္ဇြိ
 မယံဘန္တေတိ၊ ယဉ္ဇြိမယံဘန္တေဟူသောစကားကို။ ကိ၊ အတယ်ကို။ သန္ဓာ
 ယ၊ ရည်၍။ ဝဒတိ၊ လျှောက်ဆိုသနည်း။ ဟတ္ထိ၊ ဓာဝန္တံ အနုဗန္ဓိတွာဂဏ္ဍာ
 မိတိ၊ ဟတ္ထိ၊ ဓာဝန္တံ အနုဗန္ဓိတွာဂဏ္ဍာမိဟူ၍။ အာဂတာဓ္မာနေ၊ လာသော
 အရာ၌၊ ရညာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ပေသိတဟတ္ထာဒယော၊ စေလွှတ်
 အပ်သော ဆင်စီးသူရဲအစရှိသည်တို့ကို။ သော၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလသည်။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ဖမ်းယူ၏။ ရာဇာပိ၊ ကောသလ မင်းကြီးသည်
 လည်း။ ဟတ္ထိဟိယေဝ၊ ဆင်တို့ဖြင့်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလခိုးသူကို။
 ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဝန်းရံ၍။ ဂဏ္ဍထ၊ ဖမ်းယူလေကုန်။ အသေဟေဝ၊ မြင်းတို့
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဝန်းရံ၍။ ဂဏ္ဍထ၊ ဖမ်းယူလေကုန်။ ရထေဟေ
 ဝ၊ ရထားတို့ဖြင့် သာလျှင်။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဝန်းရံ၍။ ဂဏ္ဍထ၊ ဖမ်းယူလေ
 ကုန်။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ အနေကဝါရံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊
 ဟတ္ထာဒယော၊ ဆင်စီးသူရဲအစရှိသည်တို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်လိုက်

၏။ ပန၊ စေတ္တတံသညံမှတပါး-ပျက်စီးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ တေသု
 ထိုဆင်ခြင်းရထားတို့သည်။ ဝတေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ အရေ၊
 ဟပ်အချင်းတို့၊ အဟံ၊ ငါကား။ အင်္ဂုလိမာလော၊ အင်္ဂုလိမာလခိုးသူတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တသ္မိံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလခိုးသူသည်။ ဥဋ္ဌာယ၊
 ထတည့်၍၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ ကရောဇ္ဇေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဇေကောပိ၊ တ
 ယောက်သော သူမျှလည်း။ အာရုဇေ၊ လက်နက်ကို။ ပရိဝတ္တေတံ၊ ပြန်တွန်
 ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ သဗ္ဗေဝ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကိုသာလျှင်။
 ကောဇ္ဇေတွာ၊ ခုတ်ဖြတ်၍။ မာရေယိ၊ သေစေ၏။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့သည်။ အရ
 ညဟတ္ထိ၊ တောဆင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဿာ၊ မြင်းတို့သည်။
 အရညအဿာ၊ တောမြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရထာပိ၊ ရထား
 တို့သည်လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုတောအရပ်၌သာလျှင်။ တိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒံ၊ ဤသို့ပျက်စီးသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ရာဇာ၊ ကော
 သလမ်းကြီးသည်။ ဇေဝံ၊ ဤသို့ဟဋ္ဌိမယံတဇ္ဇေဟူသောစကားကို။ ဝဒတိ၊
 လျှောက်ဆို၏။ ။

ဝိဏ္ဏာယပါရိသိတိ၊ ဝိဏ္ဏာယပါရိသိဟူသည်ကား။ ဣဒံ၊ ဤဝင်သော
 နေသည်။ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ၊ ပါရိသိ၊ ဝင်သောနေသည်။ န၊ မဟုတ်။ ပန၊ ဤအရာ
 ၌ဟောတေသုမူသောနေကိုဆိုပြီးအံ့။ ဣတ္ထိဒဿနဒိဝသံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
 သောမိန်းမကိုတွေ့မြင်သောနေကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤဝိဏ္ဏာ
 ယပါရိသိဟူသောစကားကို။ ဝတ္ထံ၊ ဟောတေသုမူအပ်၏။ ပန၊ ဝိသေသနေမှ
 တပါး သာမညနေကိုဆိုပြီးအံ့။ ဇေသေသော အင်္ဂုလိမာလော၊ ဤအင်္ဂုလိ
 မာလသည်။ ဒေဝသိကန္တိ၊ နေတိုင်းလည်း။ ပရိသတေဝ၊ ဝင်သည်သာလျှင်
 တည်း။ စ၊ ဆွမ်းဖြင့်ဗြူပြင်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ နံ၊ ထို
 အင်္ဂုလိမာလခိုးသူကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ ဥတ္တာသန္တိပိ၊ ထိတ်လည်းထိတ်
 လန့်ကုန်၏။ ပလာယန္တိပိ၊ ပြေးလည်းပြေးကုန်၏။ ခွါရံ၊ တံခါးကို။ ထကေန္တိ
 ပိ၊ ပိတ်လည်းပိတ်ကုန်၏။ ဇေကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။ အင်္ဂုလိမာ
 လောတိ၊ အင်္ဂုလိမာလဟူ၍။ သုတွာဝ၊ ကြား၍သာလျှင်၊ ပလာယိတွာ၊ ပြေး
 ကုန်၍။ အရညံဝါ၊ တောသို့လည်း။ ပရိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ စာရံဝါ၊ အိမ်တွင်း
 သို့လည်း။ ပရိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍။ ခွါရံ၊ တံခါးကို။ ထကေန္တိ၊ ပိတ်ကုန်၏။
 ပလာယိတံ၊ ပြေးခြင်းငှါ။ အသက္ကောဇ္ဇော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သော သူတို့
 သည်။ ဝိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်ကုန်းကို။ ဒတွာ၊ ပေးကုန်၍။ တိဇ္ဇန္တိ၊ တည်ကုန်၏။
 ထေရော၊ အင်္ဂုလိမာလမှထေရ်သည်။ ဥဇ္ဈင်္ဂယာဂုဗ္ဗိ၊ တံမှတ်မျှသောယာဂု

ကိုလည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌန္တုတိက္ခန္တိ၊ တယောင်းမ-မျှသောဆွမ်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ နလဘတိ၊ မရ၊ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း
 ၏၊ ဗဟိ၊ မြို့ပ၌၊ အလဘန္တော၊ မရနိုင်သည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ နဂရံ၊ မြို့တွင်း
 သည်၊ သဗ္ဗသဘာရဏံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံ၏၊ ဣတိမနသိ
 ကတွာ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ နဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊ ပရိသတိ၊ ဝင်၏၊ ယေနန္တိ
 ရေန၊ အကြင်တံခါးဖြင့်၊ ပရိသတိ၊ ဝင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတံခါး၌၊ အင်္ဂုလိမာ
 လော၊ အင်္ဂုလိမာလသည်။ အာဂတော၊ လာခဲ့ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
 ဆို၍၊ ကုဋ္ဌသဟဿာနံ၊ အထောင်သော ရေအိုးတို့၏၊ ဘိဇ္ဇနကာရဏံ၊
 ကွဲခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတဒဟောသီတိ၊ ဧတဒဟော
 သီဟူသည်ကား၊ ကာရုညပတ္တိယာ၊ သနားခြင်းသို့ရောက်သောအားဖြင့်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဧကေန၊ တယောက်ဖြင့်၊ ဥနမနုဿသဟဿံ၊ ယုတ်
 သောတထောင်သောလူကို၊ ဗာဝတေန္တဿ၊ သတ်သော အင်္ဂုလိမာလ
 အား၊ ဧကဒိဝသမ္ဘိ၊ တနေ့မျှလည်း၊ ကာရုညံ၊ သနားခြင်းသည်၊ နာဟော
 သိ၊ မဖြစ်ဘူး၊ ဂန္တမုဋ္ဌာယ၊ နှောင့်ရှက်သောကိုယ်ဝန်ရှိသော၊ ဣတ္ထိယာ၊
 မိန်းမကို၊ ဒဿနမတ္ထေနော၊ မြင်ကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ကဝံ၊ အဘယ်သို့
 လျှင်၊ ကာရုညံ၊ သနားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဂုတ္တ၊ အမေးတည်း၊ ပဗ္ဗန္ဓာဗလေန၊ ရဟန်းတို့၏အစွမ်းသတ္တိဖြင့်၊
 ကာရုညံ၊ သနားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသမ္ဘံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤသနား
 ခြင်းသည်၊ ပဗ္ဗန္ဓာဗလံ၊ ရဟန်းတို့၏အစွမ်းသတ္တိတည်း၊ တေနဟိတိ၊ တေ
 နဟိဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေ၊ သင်အင်္ဂုလိမာလအား၊
 ကာရုညံ၊ သနားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့သနားခြင်း၏ဖြစ်
 ခြင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အရိယာ
 ယဇာတိယာတိ၊ အရိယာယဇာတိယာဟူသည်ကား၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အင်္ဂု
 လိမာလ၊ ဧတံ၊ ဤလူ၏အဖြစ်ကသတ်ဖြတ်ဘူးသည်ကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊
 ဗာဂဏ္ဍိ၊ မယူလင့်၊ သော၊ ဤသည်ကား၊ တဝ၊ သင်အင်္ဂုလိမာလ၏၊ နဇာ
 တိ၊ ဇာတ်မဟုတ်၊ သေသော၊ ဤအခါသည်၊ ဂိဟိကာလော၊ လူဖြစ်သော
 အခါတည်း၊ ဂိဟိနာမ၊ လူတို့မည်သည်ကား၊ ပါဏမ္ဘိ၊ သူ၏အသက်ကို
 လည်း၊ ဟနန္တိ၊ သတ်ကုန်၏၊ အဒိန္နာဒါနာဒိနိဋိ၊ သူတပါးတို့၏ဥစ္စာကိုရိုးယူ
 ခြင်းအစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုရဟန်း
 ဖြစ်သောအခါ၌သာမူကား၊ တေ၊ သင်အင်္ဂုလိမာလအား၊ အရိယာ၊ ဖြတ်
 သော၊ ဇာတိနာမ၊ ရဟန်းဇာတ်မည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တွံ၊ သင်အင်္ဂုလိ

မာလသည်။ ယတော အဟံဘဂိနိဇာတောတိ။ ယတောအဟံဘဂိနိဇာ
 တောဟူ၍။ ဧံ။ ဤသို့။ ဝတ္ထု။ ဆိုခြင်းငှါ။ သဗေက္ခက္ကုစ္စာယတိ။ အကယ့်၍
 မုသာဝါဒ၌အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဧံသတိ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တေန
 ဟိ။ ထိုသို့မုသာဝါဒ၌အလိုရှိတပြီးကား။ အရိယာယဇာတိယာတိ။ အရိ
 ယာယဇာတိယာဟူ၍။ ဧံ။ ဤသို့။ ဝိသေသေတွာ။ အထူးပြု၍။ ဝဒါဟိ။
 ဆိုလေလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ ဖွာဆိုတော်မူလိုက်၍။ ဥပယျာဇေသိ။
 လွတ်လိုက်၏။ တံဣတ္ထိံ တေဒဝေါစာတိ။ တံဣတ္ထိံ တေဒဝေါစဟူသည်ကား
 ဣတ္ထိနံ။ မိန်းမတို့၏။ ဝတ္ထုဝုဋ္ဌာနုဋ္ဌာနံနာမ။ ကိုယ်ဝန်မှထရာအရပ်မည်သည်
 ကို။ ပုရိသေန။ ယောကျ်ားဖြစ်သောသူသည်။ ဥပသကံမိတုံ။ ချဉ်းကပ်ခြင်း
 ငှါ။ နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်း။ ထေရော။ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်။ ကိံ။
 အဘယ်သို့။ ကာရောသိ။ ပြုဘိသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတေ။ မေးအပ်သည်
 ရှိသော်။ အင်္ဂုလိမာလက္ခေရော။ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်။ သစ္စကိရိယံ။
 သစ္စာပြုခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ သောတ္ထိကရဏက္ကာယ။ ချမ်းသာခြင်းကို
 ပြုခြင်းငှါ။ အာဂတော။ ရောက်လာပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာရောစာပေသိ။ လူတို့
 အားကြားစေ၏။ တတော။ ထိုနောက်မှ။ တေ။ ထိုလူတို့သည်။ သာဏိယာ။
 တင်းတိမ်ဖြင့်။ ပရိက္ခိပိတွာ။ ကာရံ၍။ ထေရဿ။ အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်တို့။
 ဗဟိသာဏိယံ။ တင်းတိမ်မှအပ၌။ ဝိဋ္ဌကံ။ အင်းပျဉ်ကို။ ပညပေသုံ။ ခင်း
 ကုန်၏။ ထေရော။ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်။ တတ္ထ။ ထိုအင်းပျဉ်၌။ နိသိ
 ဒိတွာ။ ထိုင်၍။ ဘဂိနိ။ နှမအဟံ။ ငါသည်။ ယတော။ အကြင်အခါမှ။ သဗ္ဗညု
 ဗုဒ္ဓဿ။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ။ သာသနာတော်၌။ အရိယာ
 ယ။ မြတ်သော။ ဇာတိယာ။ ရဟန်းဇာတ်ဖြင့်။ ဇာတော။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
 သစ္စကိရိယံ။ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အကာသိ။ ပြု၏။ သစ္စဝစနေနေဝ။ သစ္စာ
 စကားနှင့်သာလျှင်။ သဟ။ တကွ။ မေကရဏတော။ မေကရိုင်မှ။ မုတ္တဉဒ
 ကံဝိယ။ လွတ်သောရေကဲ့သို့။ ဒါရကော။ သူငယ်သည်။ နိက္ခမိ။ ထွက်၏။
 မာတုပုတ္တာနံ။ အမိသားတို့အား။ သောတ္ထိ။ ချမ်းသာခြင်းသည်။ အဟောဒ
 သိ။ ဖြစ်ပြီ။ ပန။ ပရိတ်တော်၏အာနုဘော်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဣမဉ္စပရိတ္တံ။ ဤအင်္ဂု
 လိမာလပရိတ်တော်သည်လည်း။ ကိဉ္စိ။ တစ်ခုတစ်ခုသော။ ပရိသယံ။ တေး
 ရန်ကို။ နမဒ္ဒတိ။ မုနင်းနယ်။ ဧတံ။ ဤပရိတ်တော်သည်။ မဟာပရိတ္တံနာမ။
 ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသောပရိတ်မည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။
 ထေရေန။ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်။ နိသိဒိတွာ။ ထိုင်၍။ သစ္စကိရိယက
 တဋ္ဌာနေ။ သစ္စာအမှုအရာကိုပြုရာအရပ်၌။ ဝိဋ္ဌကံ။ အင်းပျဉ်ကို။ အကံသု။

ပြုထားကုန်၏။ ဂစ္ဆမုဋ္ဌံ၊ နှောင့်ရှက်သောကိုယ်ဝန်ရှိသော။ တိရစ္ဆာန်ဂ
တိတ္ထိဗ္ဗိ၊ တိရစ္ဆာန်မကိုလည်း။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုအင်းပျဉ်
ပြုရာအရပ်၌။ နိသဇ္ဇာပေန္တိ၊ နေစေကုန်၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုအိမ်စေသော
ခဏ၌။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဂစ္ဆမုဋ္ဌာနံ၊ ကိုယ်ဝန်မှထခြင်းသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ယာဇ္ဇုတ္တိ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဒုဗ္ဗလ၊ အားနည်းသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ အာနေတုံ၊ အင်းပျဉ်ပြုရာအရပ်သို့ဆောင်ယူခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊
မတတ်ကောင်း။ တဿာဇ္ဇုတ္တိယာ၊ ထိုမိန်းမအား။ ပိဋ္ဌကဓောဝနဥဒကံ၊
အင်းပျဉ်ဆေးသော ရေကို။ နေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။
သိဗ္ဗန္တိ၊ သွင်းလောင်းကုန်၏။ တံခဏံယေဝ၊ ထိုသွင်းလောင်းသောခဏ၌
သာလျှင်။ ဂစ္ဆမုဋ္ဌာနံ၊ ကိုယ်ဝန်မှထခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညံ့၊
သားဘွားခြင်းမှတပါးသော။ ရောဂမ္ဘိ၊ ရောဂါသည်လည်း။ ဝူပသမေတိ၊
ငြိမ်းစေ၏။ ဧတံ၊ ဤတန်ခိုးဗျာဒိတ်ဟာသည်။ ယာဝကပ္ပ၊ ကမ္ဘာဆုံးသည်
တိုင်အောင်။ တိဋ္ဌာနကပါဒိဟာရိယံကိရ၊ တည်လတ္တံ့သောတန်ခိုးဗျာဒိတ်
ဟာဖြစ်သတတ်။ ပန၊ စောဒနာသောခနာပုဒ်ကို ထုတ်၍ပြဦးအံ့။ ကိံ၊
အဘယ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထေရံ၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်
ကို။ ဝေဇ္ဇကမ္ဘိ၊ ဆေးကုသောအမှုကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေဘိသနည်း။ ဣတိ
အင်္ဂုလိမာလသုတ်ကား။ ပုစ္ဆာ။ အမေးတည်း။ နကာရာပေသိ၊ မပြုစေ။ ဟိဝိတ္ထာ
ရေမိ၊ ရွှေဦးအံ့။ ထေရံ၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာစ၊ မြင်၍လည်း။ မနုဿာ
လူတို့သည်။ ဘိတာ၊ ကြောက်ကုန်သည်။ ဟုတွားဖြစ်ပြန်၍။ ပလာယန္တိ၊
ပြေးကုန်၏။ ထေရော၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်။ ဘိက္ခာဟာရေန၊ သွင်း
အာဟာရဖြင့်။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ သမဏမ္ဘိ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကာဝံ၊
ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကာတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလမထေရ်အား။
အနုဂ္ဂဟေန၊ ခြီးမြှောက်တော်မူလိုသောကြောင့်။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြု
ခြင်းကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေတော်မူပြီ။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဧဝံ၊
ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်တော်မူသတတ်။ ကိံ
အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်တော်မူသနည်းဟူမူကား။ ကိရိဝိတ္ထာရေမိ၊
ကြားဘူးသည်ကို ဆိုဦးအံ့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အင်္ဂုလိ မာလတ္ထေရော၊
အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်။ မေတ္တဝိတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ပဋိလသိတွာ၊ ချေ၍။
သစ္စကိရိယာယ၊ သစ္စာပြုခြင်းဖြင့်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ သောတ္ထိဘာဝံ၊
ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုပေ၏။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
လုံးပိုက်၍။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ထေရံ၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သို့။ ဥပ

သင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ ချဉ်းကပ်အပ်၏ဟူ၍၊ မညိဿန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန် လတ္တံ့၊
တတော၊ ထိုနေ့ကံမှ၊ ဘိက္ခဝဟာရေန၊ ဆွမ်းအာဟာရဖြင့်၊ အင်္ဂါလ
မန္တော၊ မပင်ပန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကာ
တံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿတိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံ
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဂ္ဂဟေန၊ ခြီးမြှောက်တော်မူလို
သောကြောင့်၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေတော်မူပြီ၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သစ္စကိရိယာ၊ သစ္စာပြုခြင်းသည်၊ ဝေဇ္ဇကမ္မံ၊ ဆေးကုသော
အမှုသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ စ၊ တပါးသောအကြောင်းကိုဆိုဦးအံ၊ ထေ
ရဿာပိ၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်လည်း၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊
ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊
မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနေ၊ ညဉ့်သန့်စရာ
နေ့သန့်စရာအရပ်၌၊ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသည်ရှိသော်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊
ကမ္မဋ္ဌာနာဘိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ မနုဿကာလေ၊
လူဖြစ်သောအခါ၌၊ အဗ္ဗုဒ္ဓိယံ၊ တောအရပ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ မနုဿာနံ၊
လူတို့အား၊ ဗာသာတိတဋ္ဌာနမေဝ၊ သတ်ရာအရပ်သည်သာလျှင်၊ ပါကဗ္ဗံ၊
စိတ်၌ထင်လာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာမိ၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလ၊ အဟံ၊ အ
ကျွန်ုပ်သည်၊ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲထွပါသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ ခုဒ္ဒကပုတ္တော၊ ငယ်
ရွယ်သောသားသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်
ကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးသနားတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မရုဏဘိတာနံ၊ သေ
ခြင်းမှကြောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဝစနာကာရောစ၊ ပြောဆိုတောင်းပန်
သောအခြင်းအရာသည်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထပါဒဝိကာရောစ၊ လက်ခြေ
၏ဘေဝံပြန်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပါတံ၊ စိတ်၌ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆ
တိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်၊ ဝိပ္ပဒူသာမိ၊ နှလုံးမသာ
ယာခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတောဝ၊ ထိုအရပ်မှသာလျှင်၊ ဥဋ္ဌာယ၊
ထပြန်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ အသ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလအား၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဇာတိ၊ ထိုမူလဖြစ်သော လူဇာတ်ကို၊
အဗ္ဗောဟာရိကံ၊ မခေါ်ဝေါ်လောက်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧတဿ၊ ထို
အင်္ဂုလိမာလမထေရ်အား၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဂဏှိဿတိ၊ ယူလတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊
ဤသို့နှလုံးပိုက်တော်မူ၍၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ ဇာတိယာ၊ ရဟန်းဇာတ်
ဖြင့်၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေတော်မူပြီ၊ ဧသောဂ္ဂပ

ကဋ္ဌောတိအာဒိ၊ ဧသောပူပကဋ္ဌောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထုသုတ္တံ၊ ဝတ္ထုသုတ်၌၊ ဝိတ္ထာဝိတံ၊ ချဲ့အပ်ပြီ။

အညေနပိလေနု၊ ခိတ္တောတိ၊ အညေနပိလေနု၊ ခိတ္တောဟူသည်ကား၊ ကာ
က၊ သုနခ သူကရာဒိနိ၊ ကျိုး-ခွေး-ဝက်-အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိက္ခမာပနတ္ထာ
ယ၊ ဖဲစေခြင်းငှါ၊ သမန္တာ၊ လက်ဝန်းကျင်မှ၊ သရက္ခေပမတ္တေ၊ ခြားတကျ
အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ယေနကေနပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊
ဒိသာဘာဂေန၊ အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်၊ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သောခဲသည်၊
အာဂတ္တံ၊ လာလတ်၍၊ ထေရုသေဝ၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလမထေရ်၏သာ
လျှင်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ပကတိ၊ ကျလာ၏၊ ကိတ္တကေ၊ အဘယ်မျှလောက်
သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ခဲကျခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။
ဂဗ္ဘိကံ၊ ကပတ်သီးကို၊ ပဋိမုပ္ပိတွာ၊ စွပ်၍၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာ၊
သွား၍၊ ပဋိနိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်နစ်ခဲ့၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဂဗ္ဘိကံ၊
ကပတ်သီးကို၊ ပဋိမုပ္ပိဌာနံ၊ ချွတ်ရာအရပ်သို့၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၏၊ တာဝ၊
ထိုမျှလောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ခဲကျခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိန္ဒေန သိသေနာ
တိ၊ ဘိန္ဒေန သိသေနဟူသည်ကား၊ မဟာစမ္ပံ၊ အရေတူကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်
၍၊ ယာဝ အဓိမရိယာဒါယ၊ အရိုးအပိုင်းအခြားတိုင်အောင်၊ ဘိန္ဒေန၊ ကွဲ
သောဦးခေါင်းဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏာတိပဒေန၊ ပြာဟ္မဏဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ခိဏာ
သဝတာဝံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ
၏၊ ယဿခေါတံ၊ ပြာဟ္မဏကမ္မဿဝိပါကေနာကိဇ္ဈဒံ၊ ယဿခေါတံ၊ ပြာဟ္မ
ဏကမ္မဿဝိပါကေနဟူသောဤစကားကို၊ သဘာဂဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကမ္မံ၊
သဘောတူသောဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ကရိယမာနမေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်
ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ တယောကောဋ္ဌာသေ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံ-အပ
ရာပရိယဝေဒနီယကံ-ဥပပစ္ဆေဒနီယကံဟုဆိုအပ်ကုန်သောသုံးပါးသော
အဖို့တို့ကို၊ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ကြိမ်ကုန်သော၊ ဝိတ္တ
သု၊ ဇောဝိတ္တက္ခဏာတို့တွင်၊ ကုသလာဝါ၊ ကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊ အကု
သလာဝါ၊ အကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊ ပဌမဇဝနစေတနာ၊ ပဌမဇောစေ
တနာသည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယ ကမ္မံနာမ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံ မည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံသည်၊ ဣမသ္မိံ၊ ယေဝအတ္တဘာ
ဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌သာလျှင်၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊
တယာ၊ ထိုအခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ အသက္ကောန္တံ၊ မတတ်နိုင်သောက်

သည်။ အဟောသိကမ္ပံနာဟောသိကမ္ပဝိပါကောနဘိဿတိကမ္ပဝိပါကော
 နတ္ထိကမ္ပဝိပါကောတိ။ အဟောသိကမ္ပံနာဟောသိကမ္ပဝိပါကော-နဘိဿ
 တိကမ္ပဝိပါကော-နတ္ထိကမ္ပဝိပါကောဟူ၍။ အာဂတဿ။ လာသော။ ဣမဿ
 တိကဿ။ ဤတိက်၏။ ဝသေန။ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဟောသိကမ္ပံနာမ။
 အဟောသိကံမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကမ္ပံကံသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီး
 ကမ္ပဝိပါကော။ ကံ၏အကျိုးသည်။ နာဟောသိ။ ဖြစ်ပြီးသည်လည်းမဟုတ်။
 ကမ္ပဝိပါကော။ ကံ၏အကျိုးသည်။ နဘိဿတိ။ မဖြစ်လတ္တံ့။ ကမ္ပဝိပါ
 ကော။ ကံ၏အကျိုးသည်။ နတ္ထိ။ ထင်ရှားမရှိ။ အတ္ထသာကော။ ပါဏာတိ
 ပါတ-အဒိန္နဒါနအစရှိသောကိစ္စကိုပြီးစေတတ်သော။ သတ္တမဇဝနစေ
 တနာ။ သတ္တမဇောစေတနာသည်။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကမ္ပံနာမ။ ဥပပဇ္ဇဝေ
 ဒနိယကံမည်၏။ တံ။ ထိုဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံသည်။ အနန္တရေ။ အခြားမဲ့ဖြစ်
 သော။ အတ္တဘာဝေ။ အတ္တဘောဋ္ဌံ။ ဝိပါကံ။ အကျိုးကို။ ဒေတိ။ ပေး၏။
 တဿ။ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ အသက္ကောန္တံ။ မတတ်နိုင်သော။ ဝုတ္တနယေ
 နေဝ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ တံ။ ထိုသတ္တမဇောဟုဆိုအပ်
 သောဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံသည်။ အဟောသိကမ္ပံနာမ။ အဟောသိကံမည်
 သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဥဘိန္နံ။ နှစ်ပါးကုန်သောပဋ္ဌမဇောစေတနာ-သတ္တမ
 ဇောစေတနာတို့၏။ အန္တရေ။ အတွင်း၌။ ပဉ္စဇဝနစေတနာ။ ငါးကြိမ်သော
 ဇောစေတနာသည်။ အပရာပရိယ ဝေဒနိယကမ္ပံနာမ။ အပရာပရိယဝေ
 ဒနိယကံမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တံ။ ထိုအလယ်ဇောငါးချက်စေတ
 နာဟုဆိုအပ်သော-အပရာပရိယဝေဒနိယကံသည်။ အနာဂတေ။ နောင်
 အခါ၌။ ယဒါ။ အကြင်အခါ၌။ ဩကာသံ။ အခွင့်ကို။ လဘတိ။ ရ၏။ တဒါ။
 ထိုသို့အခွင့်ကိုရသောအခါ၌။ ဝိပါကံ။ အကျိုးကို။ ဒေတိ။ ပေး၏။ သံသာရဗ္ဗ
 ဝတ္တိယာ။ သံသရာ၌ဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိရှိသော်။ အဟောသိကမ္ပံနာမ။
 အဟောသိကံမည်သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ပန။ ကမ္ပဘောဒဗ္ဗတပါးမထေရ်
 ၏ဝိသေသကံကိုဆိုပြီးအံ့။ ထေရဿ။ အရှင်အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်သည်။
 ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယဉ္စ၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံ လည်းကောင်း၊ အပရာပရိယဝေ
 ဒနိယဉ္စ၊ အပရာပရိယဝေဒနိယကံလည်းကောင်း၊ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧဒ္ဒန္တံ။ နှစ်ပါး
 ကုန်သော။ ဣမာနိကမ္မာနိ။ ဤကံတို့ကို။ ကမ္မက္ခယကရေန။ ကံ၏ကုန်ခြင်း
 ကိုပြုတတ်သော။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ သမုပ္ပါဒ်တာနိ။
 အကြွင်းမဲ့ခွါအပ်ကုန်ပြီးဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံသည်။ အတ္ထိ။
 ရှိ၏။ တံ။ ထိုဒိဋ္ဌဓမ္မ ဝေဒနိယကံသည်။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။

ပတ္တသံသဝိ၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေတိ
လေဝ၊ ပေးသေးသည်သာလျှင်တည်း၊ တံ၊ ထိုသို့ပေးသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊
ရည်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဿခေါတွန္တိ အာဒိ၊ ယဿခေါ
စုံ၍သို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထို
ကြောင့်၊ ယဿခေါတိ ဧတ္ထ၊ ယဿခေါ ဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဗြဟ္မဏ၊
မကောင်းမှုကိုအပြုပြီးသောအင်္ဂုလိမာလ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
ယာဒိသဿ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ပါဏာတိပါတကံ၏၊
ဝိပါကေန၊ အကျိုးကြောင့်၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော
သိအပ်၏၊ အတ္တာမုတ္တောတိ ဧတံ၊ အတ္တာမုတ္တောဟူသော ဤစကားသည်၊
ဒေသနာသိသမတ္တံ၊ ဒေသနာတော်ကိုအဦးပြုခြင်းမျှတည်း၊ ပန၊ စင်စစ်
သော်ကား၊ အတ္တာ၊ တိမ်တိုက်လည်းကောင်း၊ မဟိယာ၊ ဆီးနှင်းလည်း
ကောင်း၊ ခူမော၊ အခိုးလည်းကောင်း၊ ရဇော၊ မြူလည်းကောင်း၊ ရာဟု၊ ရာဟု
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိဥပက္ကိလေသေဟိ၊ ဤညစ်ညူးကြောင်း
တို့မှ၊ မုတ္တစန္ဒိမာ၊ လွတ်သောသကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလို
ရှိအပ်၏၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်
နိရူပက္ကိလေသော၊ ညစ်ညူးခြင်း မရှိသော၊ စန္ဒိမာ၊ လသည်၊ လောကံ၊
ဩကာသလောကကို၊ ပဘာသေတိယထာ၊ ထွန်းလင်းစေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ ဤအတူ၊ ပမာဒကိလေသဝိမုတ္တော၊ မေ့လျော့ခြင်းလျှင်အကြောင်း
ရင်းရှိသော အလုံးစုံသောကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊ အပ္ပမုတ္တော၊ မမေ့
မလျော့သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဣမံ ခန္ဓာယ တနောတု
လောကံ၊ ဤခန္ဓာ-အာယတန-ဓာတ်ဟု-ဆိုအပ်သောသင်္ခါရလောကကို၊
ပဘာသေတိ၊ ထွန်းလင်းစေ၏၊ ဝိဟတကိလေသန္ဓကာရံ၊ ကင်းသောကိ
လေသာတည်းဟူသောအဓိကံတိုက်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ကုသလေနပိမိ
ယျတိတိ၊ ကုသလေနပိမိယျတိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂကုသလေန၊ မဂ်ကုသိုလ်
ဖြင့်၊ ပိမိယျတိ၊ ပိတ်ပင်အပ်၏၊ အပ္ပဋိသန္ဓိကံ၊ တစာနိပဋိသန္ဓေနခြင်းမရှိ
သည်ကို၊ ကရိယျတိ၊ ပြုအပ်၏။ ။

ယုတ္တတိဗုဒ္ဓသာသနေတိ၊ ယုတ္တတိဗုဒ္ဓသာသနဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသာ
သနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဝါစာယေန၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနသိ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း
ယုတ္တပယုတ္တော၊ လွန်စွာအားထုတ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာ၊ ဤဂါထာတို့သည်၊ လေရဿ၊ အင်္ဂုလိ

မာလမထေရ်၏၊ ဥဒါနဂါထာနာမ၊ ဥဒါနဂါထာတို့မည်ကုန်၏။ ဒိသာဟိ
မေတိဣန္ဒြိယဒိသာဟိမေဟူသောဤစကားကို၊ ထေရော၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလ
မထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိတ္တာတာကာရံ၊ အရန်အတားကိုပြု
သောအခြင်းအရာကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟာကိရ၊ မိန့်ဆို
သတတ်၊ တတ္ထ၊ ထိုဒိသာဟိမေအစရှိသောပါဌ်၌၊ ဒိသာဟိမေတိ၊ ဒိသာ
ဟိမေဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါအင်္ဂုလိမာလ၏၊ သပတ္တာ၊ ရန်သူဖြစ်ကုန်သော၊
ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဗံ၊ ငါ့ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဥပဝဇ္ဇန္တိ၊ ကျိန်ဆဲကုန်၏။
ကိံ၊ ဥပဝဇ္ဇန္တိ၊ အဘယ်သို့ကျိန်ဆဲကုန်သနည်းဟူမူကား၊ အင်္ဂုလိမာလေန၊
အင်္ဂုလိမာလသည်၊ မာရိတာနံ၊ သတ်အပ်ကုန်သော၊ ဥာတကာနံ၊ အဆွေ
အမျိုးတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်း
ကို၊ ဝေဒိယာမယထာ၊ ခံစားရကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အင်္ဂုလိ
မာလောပိ၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ ဝေဒိယ
တု၊ ခံစားရစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဝဇ္ဇန္တိ၊ ကျိန်ဆဲကုန်၏၊ မဟံ၊ ငါ၏၊
ဒိသာ၊ ရန်သူဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝတုသစ္စဓမ္မကထံ၊ သစ္စာ
လေးပါးနှင့်စပ်သော တရားစကားကို၊ သုဏန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယုဇ္ဇန္တုတိ၊ ယုဇ္ဇန္တုဟူ
သည်ကား၊ ကာယဝါစာမနေဟိ၊ ကိုယ်-နှုတ်-နှလုံးတို့ဖြင့်၊ ယုတ္တပယုတ္တာ၊
လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်ပြန်၍၊ ဝိဟရန္တု၊ နေစေကုန်သတည်း၊
ယေဓမ္မမေဝါဒ ပယန္တိသန္တောတိ၊ ယေဓမ္မမေဝါဒ ပယန္တိသန္တောဟူ
သည်ကား၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေမနုဇာ၊ အကြင်
သူတို့သည်၊ သပ္ပုရိသဓမ္မယေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကိုသာ
လျှင်၊ အာဒပေန္တိ၊ ထားကုန်၏၊ သမာဒပေန္တိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်
စေကုန်၏၊ ဂဗ္ဘာပေန္တိ၊ ယူစေကုန်၏၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သပတ္တာ၊ ရန်သူတို့သည်၊
တေမနုဇာ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သို့၊ ဘဇန္တု၊ ဆည်းကပ်စေကုန်သ
တည်း၊ သေဝန္တု၊ မှီဝဲစေကုန်သတည်း၊ ပယိရုပါသန္တု၊ အဘန်တလဲလဲ
ဆည်းကပ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ အဝိရောဓံပသံသနန္တိ၊ အဝိရောဓံပသံသနံဟူသည်ကား၊ အဝိရော
ဓောတိပဒေန၊ အဝိရောဓောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာကို၊ ဂုစ္စတိ၊
ထိုအပ်၏၊ တပ္ပသံသပကာရံ၊ ထိုမေတ္တာကိုပြီးမွမ်းသောအပြားရှိသော၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သုဏန္တု၊ ဓမ္မကာလေနာ
တိ၊ သုဏန္တု၊ ဓမ္မကာလေနဟူသည်ကား၊ ခဏေခဏေ၊ ခဏခဏ၌၊ ခန္တိ

မေတ္တာပဋိသန္ဓိယာရဏီယဓမ္မံ။ သည်းခံခြင်း-ချစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော
 မပြတ်အောက်မေ့အပ်သောတရားကို။ သုဏန္တု။ နာစေကုန်သတည်း။
 တဉ္စအနုပိမိယန္တုတိ။ တဉ္စအနုပိမိယန္တုဟူသည်ကား။ တဉ္စဓမ္မံ။ ထိုမ
 ပြတ်အောက်မေ့အပ်သောတရားကိုလည်း။ အနုကရောန္တု။ အတုလိုက်
 ချီပြုစေကုန်သတည်း။ ပူရေန္တု။ ပြည့်စေကုန်သတည်း။ နဟိဇာတုသော
 မမံဟိံသေတိ။ နဟိဇာတုသော-မမံဟိံသေဟူသည်ကား။ မဟံ၊ ငါအင်္ဂု
 လိမာလ၏။ ဒိသော။ ရန်သူဖြစ်သော။ ယော။ အကြင်သူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 သော။ ထိုရန်သူဖြစ်သောသူသည်။ မံ။ ငါအင်္ဂုလိမာလကို။ ဧကံသေနဝ၊
 စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ နဟိံသေယျ။ မညှဉ်းဆဲရာ။ အညံဝါပနကိဉ္စ
 နန္တိ။ အညံဝါပနကိဉ္စနံဟူသည်ကား။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ မံ၊ ငါအင်္ဂုလိ
 မာလကိုသာ။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အညမ္ဘိ။ တပါးလည်း
 ဖြစ်သော။ ကိဉ္စ၊ တစ်ခုတယောသော။ ဝုဂ္ဂလံ၊ ဝုဂ္ဂါလံကို။ မါဟိံသန္တု။ မညှဉ်း
 ဆဲစေကုန်သတည်း။ မာပိဟေဋ္ဌေန္တု။ မပင်ပန်းစေကုန်သတည်း။ ပပ္ပယျ
 ပရမံသန္တိန္တိ။ ပပ္ပယျပရမံသန္တိဟူသည်ကား။ ပရမံ၊ မြတ်သော။ သန္တိ
 ဘူတံ။ ငြိမ်းရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါဝုဏိတွာ၊ ရောက်၍။ ရက္ခေယျ
 တသာယာဝရေတိ။ ရက္ခေယျတသာယာ ဝရေဟူသည်ကား။ တဏှာ၊
 တဏှာကို။ တသာတိ၊ တသာဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ။ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါ
 ယော။ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အ
 ကြင်တရားရဟန္တာသည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါဝုဏိတိ၊ ရောက်၏။ သော။
 ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သောတရားရဟန္တာသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တသာ
 ထာဝရံ။ အမြဲမပြတ်တည်သောတဏှာကို။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ
 သမက္ခော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မယန္တိ၊ ငါ
 အင်္ဂုလိမာလ၏လည်း။ ဒိသော။ ရန်သူတို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါဝုဏန္တု။
 ရောက်စေကုန်သတည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ မံ၊
 ငါအင်္ဂုလိမာလကို။ ဧကံသေနဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ နဟိံသိသန္တိ
 မညှဉ်းဆဲကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အတ္ထေနော၊ မိမိ
 ၏။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အတ္ထေနော၊ မိမိ၏သာလျှင်။ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို။
 ဒိပေန္တော၊ ပြလိုသောအင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်။ ဥဒကဉ္စိနယန္တိ၊ နေတ္ထိကာ
 တိ၊ ဥဒကဉ္စိနယန္တိ နေတ္ထိကာဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥဒကဉ္စိ

နယန္တိ အစရှိသောပါဠိ၌၊ နေတ္တိကာတိ၊ နေတ္တိကာဟူသည်ကား၊ ယေ၊
 အကြင်လယ်လုပ်သောသူတို့သည်၊ မာတိကံ၊ ရေမြောင်းကို၊ သောတေတွာ
 သုခံသင်၍၊ ဗဒ္ဓိတဗ္ဗဋ္ဌာနေ၊ ကန်သင်းတွဲ အပ်သော အရပ်၌၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊
 မြေပြွာတွဲ၍၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နယန္တိ၊ လိုရာအရပ်သို့ ဆောင်ယူကုန်၏၊
 ဥသုကာရာဒမယန္တိတိ၊ ဥသုကာရာဒမယန္တိ ဟူသည်ကား၊ တေလကုဋ္ဌိ
 ကေန၊ ဆီနှင့်ရောသော ပခုံးရည်ဖြင့်၊ မက္ခေတွာ၊ သုတ်လိမ်း၍၊ ကုက္ကု
 ဇ္ဇေ၊ ပြာပူ၍၊ တာပေတွာ၊ ပူစေ၍၊ ဥန္တုတုန္တုတဋ္ဌာနေ၊ မြင့်ရာမြင့် ရာအရပ်၌၊
 နမေန္တာ၊ ညွတ်စေ ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြန်၍၊ ဥဇုံ၊ ပြောင့်ပြောင့်၊
 ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တေဇနန္တိ၊ တေဇနံဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍံ၊ မြွှားတည်း၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုမြွှားကို၊ ဣဿာသော၊ လေးသမားသည်၊ တေဇံ၊
 ထက်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပရဉ္စ၊ လွန်စွာလည်း၊ တဇ္ဇေတိ၊ ရှေ့၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနန္တိ၊ တေဇနံဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အတ္တာ
 နံဒမယန္တိတိ၊ အတ္တာနံဒမယန္တိဟူသည်ကား၊ နေတ္တိကာ၊ ရေကိုဆောင်
 ယူသော-လယ်လုပ် ယောကျ်ားတို့သည်၊ ဥဇုမက္ခေန၊ ပြောင့်မတ်သော
 ခရီးဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နယန္တိ ယထာစ၊ ဆောင်ယူကုန်သကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ ဥသုကာရာ၊ မြွှားသမားတို့သည်၊ တေဇနံ၊ မြွှားကို၊ ဥဇုံ၊ ပြောင့်
 သည်ကို၊ ကရောန္တိ ယထာစ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တစ္ဆကာ၊
 သစ်ရွေသမား ယောကျ်ားတို့သည်၊ ဒါရုံ၊ သစ်ကို၊ ဥဇုံ၊ ပြောင့်သည်
 ကို၊ ကရောန္တိ ယထာစ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသောသူတို့သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ဒမေန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ ဥဇုကံ၊ ပြောင့်မတ်သည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊
 နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ ကြမ်းထမ်းခြင်းမရှိသည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တာဒိနာ
 တိ၊ တာဒိနာဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌာဒိသု၊ ဣဋ္ဌာရုံ-အနိဋ္ဌာရုံအစရှိသည်
 တို့၌၊ နိဗ္ဗိကာရေန၊ တောက်ပြန်ခြင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တာဒိ၊ တာဒိမည်တော်မူ၏၊ ကတမေဟိပဉ္စဟိ၊ အဘယ်ငါးပါးကုန်
 သောအခြင်းအရာတို့ကြောင့်၊ တာဒိ၊ တာဒိမည်တော်မူသနည်း၊ ဣဋ္ဌာ
 နိဋ္ဌေ၊ ဣဋ္ဌာရုံ-အနိဋ္ဌာရုံ၌၊ တာဒိ၊ သည်းခံခြင်းရှိတော်မူ၏၊ ဝန္တာပိ၊ ကိလေ
 သာတို့ကိုမျှ၊ အနံတော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာဒိ၊ တာဒိမည်
 တော်မူ၏၊ ဝတ္ထာပိ၊ ကိလေသာတို့ကိုစွန့်ပယ်တော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တာဒိ၊ တာဒိမည်တော်မူ၏၊ တိဏ္ဍာပိ၊ သံဃရာမှကူးမြောက်

တော်မူပြီ။ ဣတိတံသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တာဒိ၊ တာဒိမည်တော်မူ၏။ တန္နိဒ္ဒေ
သ၊ ထိုဂုဏ်တို့ဖြင့်ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်ညွှန်းပြအပ်၏။ ဣတိတံသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ တာဒိ၊ တာဒိမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ တာဒိ၊ တာဒိမည်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာဒိလက္ခဏာပုဂ္ဂေန၊ တာဒိ
လက္ခဏာသို့ရောက်တော်မူသော။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဝ
နေတ္တိတိ၊ ဘဝနေတ္တိဟူသည်ကား။ ဘဝရန္တု၊ ဘဝ၏ကြီးတည်း။ ဧဝံ၊
ဤဘဝရန္တုဟူသောအမည်သည်။ တဏှာယ၊ တဏှာ၏။ နာမံ၊ အမည်
တည်း။ ဟိတံပါကဋ်ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့။ ဂေါဏာ၊ နွား
တို့ကို၊ ဂိဝါယ၊ လည်၌။ ရန္တုယ၊ ကြိုးဖြင့်။ ဗန္ဓာ၊ ဆွဲကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
ပြန်၍။ နယန္တိဝိယ၊ ဆောင်ယူကုန်သကဲ့သို့။ တာယ၊ ထိုတဏှာသည်။
သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ ဗန္ဓာ၊ ဆွဲကုန်သည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်ပြန်၍။ တံတံဘဝံ၊ ထိုထိုဘဝသို့။ နိယန္တိ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ ဘဝနေတ္တိတိ၊ ဘဝနေတ္တိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဖုဠောကမ္မ
ဝိပါကေနာတိ၊ ဖုဠောကမ္မဝိပါကေနဟူသည်ကား။ မဂ္ဂစေတနာယ၊ မဂ်နှင့်
ယှဉ်သော စေတနာသည်။ ဖုဠော၊ တွေ့အပ်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့။
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ မဂ္ဂစေတနာယ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောစေတနာဖြင့်။
ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ-အကုသိုလ်ကံသည်။ ပစ္စတိ၊ ကျက်၏။ ဝိပစ္စတိ၊ အထူး
သဖြင့်ကျက်၏။ ဓုယတိ၊ လေသည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ရောက်
၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သ၊ ထိုမဂ်နှင့်ယှဉ်သောစေတနာကို။ ကမ္မဝိပါ
ကောတိ၊ ကမ္မဝိပါကောဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။
တာယ၊ ထိုမဂ်နှင့်ယှဉ်သော စေတနာ၏။ ဖုဠတ္တာ၊ တွေ့သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ ဧသဧသောဝုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနဏော၊ အနဏမည်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ နိက္ကိလေသော၊ ကိလေသာမရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ နုက္ခ
ဝေဒနာယ၊ နုက္ခဝေဒနာ၏။ ဖုဠတ္တာ၊ တွေ့သောကြောင့်။ ဧသဧသောဝုဂ္ဂ
လော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနဏော၊ အနဏမည်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ စ၊ ဆိုဘွယ်
ရာအထူးကိုဆိုဦးအံ့။ အနဏောဘုဉ္ဇာမိတိဇေတ္ထ၊ အနဏောဘုဉ္ဇာမိဟူသော
ဤပါဌ၌။ ထေယျပရိဘောဂေါ၊ ထေယျပရိဘောဂလည်းကောင်း၊ ဣဏပရိ
ဘောဂေါ၊ ဣဏပရိဘောဂလည်းကောင်း။ ဒါယန္တပရိဘောဂေါ၊ ဒါယန္တ
ပရိဘောဂလည်းကောင်း။ သာမိပရိဘောဂေါ၊ သာမိပရိဘောဂလည်း

၂၂၈ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသမ္ဘင်္ဂကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိဘောဂါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

ကတ္တ၊ ထိုလေးပါးသောသုံးဆောင်ခြင်းတို့တွင်၊ ဒုသဗီလဿ၊ ဒုသဗီလပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပရိဘောဂေါ၊ ပရိဘောဂသည်၊ ထေယျပရိဘောဂေါနာမ၊ ထေယျပရိဘောဂမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ သော၊ ထိုဒုသဗီလပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ ထေနေတွာ၊ ခိုး၍၊ ဘုဇ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ စသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ ထေယျာယဝေါဘိက္ခဝေရဋ္ဌပိဏ္ဍောဘုတ္တောတိ၊ ထေယျာယဝေါဘိက္ခဝေရဋ္ဌပိဏ္ဍောဘုတ္တောဟူသော၊ တေမ္ပိဝစနံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောစကားကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ထေယျာယ၊ ခိုးသောအားဖြင့်၊ ရဋ္ဌပိဏ္ဍော၊ ပြည်သူတို့၏ဆွမ်းကို၊ ဘုတ္တော၊ သုံးဆောင်အပ်၏၊ ပန၊ ထေယျပရိဘောဂဗ္ဗတပါး- ဣဏပရိဘောဂကို ဆိုဦးအံ့၊ သီလဝတော၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အပစ္စဝေက္ခနပရိဘောဂေါ၊ ပစ္စဝေက္ခကာမဆင်ခြင်မှု၍သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ဣဏပရိဘောဂေါနာမ၊ ဣဏပရိဘောဂမည်၏၊ သတ္တန္တံ၊ ရနစ်ဦးကုန်သော၊ သေခါနံ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါနာမ၊ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂမည်၏၊ ခိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။

၉

သမိပရိဘောဂေါနာမ၊ သမိပရိဘောဂမည်၏၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ကိလေသဣကာနံ၊ ကိလေသတည်းဟူသော ဖြိုတို့၏၊ အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အနုဏောတိ၊ အနုဏောဟူ၍၊ အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရေန၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အနိဏောတိဝိ၊ အနိဏောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ သမိပရိဘောဂံ၊ သမိပရိဘောဂကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘုဇ္ဇာမိဘောဇနန္တိ၊ ဘုဇ္ဇာမိဘောဇနံဟူ၍၊ အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရေန၊ အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကာမရတိသန္ဓဝန္တိ၊ ကာမရတိသန္ဓဝံ ဟူသည်ကား၊ ဒုပိဓေသုပိ၊ ဒွပ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ-ကိလေသာ ကာမတို့၌၊ တဏှာရတိသန္ဓဝံ၊ တဏှာဖြင့် မွေ့လျော်ပေါင်းတော်ခြင်းကို၊ မာအနုယုဇ္ဇထ၊ အားမထုတ်ကုန်လင့်၊ မာကရိတ္တ၊ မပြုကုန်လင့်၊ နယိဒံဒုမ္ပန္တိ တံမမာတိ၊ နယိဒံ-ဒုမ္ပန္တိ-တံမမ-ဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါအင်္ဂုလိမာလသည်၊ သမ္မာသမ္ပန္နံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ နိသ္မာ၊ ထွေ-မြင်၍၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံမန္တိတံ၊ အကြင်ပြောဆိုအပ်သောစကား

သည်။ အတ္တိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ မမ၊ ငါအင်္ဂုလိမာလ၏။ တံမန္တိတံ၊ ထိုသို့ပြောဆိုအပ်
သောစကားသည်။ နုပုန္တိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြောဆိုအပ်သောစကား
သည်။ န၊ မဟုတ်။ သဝိဘက္ခေသုဓမ္မေသုတိ၊ သဝိဘက္ခေသုဓမ္မေသုဟူသည်
ကား၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ သတ္တံ၊ နတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤသို့။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ ဖြစ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ယေဓမ္မာ၊ အ
ကြင်ကုသိုလ်အစရှိသောတရားတို့ကို။ သဝိဘက္ခေ၊ အခြင်းအရာနှင့်တကွ
ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။ တေသုဓမ္မေသု၊ ထိုဝေဘန်အပ်သောတရားတို့တွင်၊
သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ယံနိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္တိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ တဒေဝ၊ ထို
နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်။ အဟံ၊ ငါအင်္ဂုလိမာလသည်။ ဥပဂမ္ဘံဥပဂတော၊ ရောက်
ပြီ။ သမ္ပက္ခော၊ ကောင်းစွာရောက်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ *မဟံ၊ ငါအင်္ဂုလိ
မာလ၏။ ဣဒံအာဂမနံ၊ ဤသို့လာခြင်းသည်။ သွာဂတံနာမ၊ ကောင်းစွာလာ
ခြင်းမည်သည်။ ဂတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏။ တိဿော
ဝိဇ္ဇာတိ၊ တိဿောဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ဗုဗ္ဗေနိဝါသဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အာသဝက္ခယ
ပညာ၊ ဗုဗ္ဗေနိဝါသပညာ- ဒိဗ္ဗစက္ခုပညာ- အာသဝက္ခယပညာတို့တည်း။
ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနန္တိ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနံဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာတုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ယံကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ အကြင်
ပြုတွယ်ကိစ္စသည်။ အတ္တိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအထုံးစုံသောပြုတွယ်ကိစ္စကို၊
မယာ၊ ငါအင်္ဂုလိမာလသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တဒိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ဝိဇ္ဇာဟိစ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ လောကုတ္တ
ရဓမ္မေဟိစ၊ လောကုတ္တရာတရားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ
တော်ကို၊ မတ္ထကံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေတော်မူပြီ။ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်အင်္ဂုလိမာလသုတ်၏အတွင်းအပြီးတည်း။ သေဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခု
မြောက်သော၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ရာဇဝင်-၇-ဝိယဇာတိကသုတ် -

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ ဝိယဇာတိကသုတ္တံ
ဝိယဇာတိကသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဝိယဇာတိကသုတ်၌၊ နေဝကမ္မန္တာ
ပဋိတန္တိတိ၊ နေဝကမ္မန္တာပဋိတန္တိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အခြင်းဆပ်
သိမ်း၊ ကမ္မန္တာ၊ အမှုတို့သည်။ နပဋိတန္တိ၊ မထင်ကုန်သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်။

၂၃၆ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပကတိနိယာမေန၊ ပြကတေပြုမြဲတိုင်းသော
 အမှုဖြင့်၊ နပဋိဘန္တိ၊ မထင်ရှင်ကုန်၊ ဒုတိယပဒေဝီ၊ နဘတ္တံ ပဋိဘာဟိ
 ဟူသော-ဒုတိယ ပုဒ်၌လည်း၊ ဇေသဝဇေသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့ သို့သော၊
 နယောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤန
 ဘတ္တံပဋိဘာဟိဟူသောဒုတိယပုဒ်၌၊ နပဋိဘာဟိတိ၊ နပဋိဘာဟိဟူသည်
 ကား၊ နရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်အပ်၊ အာဠဟနန္တိ၊ အာဠဟနံ ဟူသည်ကား၊
 သုဿနံ၊ သုဿနံအရပ်တည်း၊ အညထတ္တန္တိ၊ အညထတ္တံဟူသည်ကား၊
 ဝိဝဏ္ဏတာယ၊ အဆင်းမဟူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အညထာတာဝေါ၊ တပါး
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣန္ဒြိယာနိနာမ၊ စက္ခုပသာဒအစရှိသော
 ဣန္ဒြိယိုမည်သည်ကား၊ မနောဝိညေယျာ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် သာသိအပ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့တည်း၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ဝိညာဉ်ဖြင့် သာ
 သိအပ်သော်လည်း၊ ပတိဋ္ဌိတောကာသံ၊ စက္ခုပသာဒ အစရှိသောဣန္ဒြိ
 တို့၏တည်ရာ ဖြစ်သော သဿန္တာရ အစရှိသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
 ဣဒံ၊ ဤဣန္ဒြိယာနိအတ္ထိဟူသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝိ
 ယဇာတိကာတိ၊ ဝိယဇာတိကာဟူသည်ကား၊ ဝိယတော၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်
 ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိယပ္ပဘိကာတိ၊ ဝိယပ္ပဘိကာဟူသည်ကား၊ ဝိယ
 တော၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်၊ သမ္ဘဝန္တိ၊ သည်းထန်စွာဖြစ်ကုန်၏။ ။

သစေတံမဟာရာဇာတိ၊ သစေတံမဟာရာဇဟူသည်ကား၊ တဿ၊
 ထိုဝိယဇာတိကာဟိ-ဂဟပတိ-သောကပရိဒေဝ-ဒုက္ခဒေါမနဿ ပါယာ
 သာဝိယပ္ပဘိကာဟူသောစကား၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ အသလ္လက္ခိယ
 မာနာပိ၊ မမှတ်ရှင်သော်လည်း၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါ
 ယုံကြည်သောအားဖြင့်၊ ဇေံ၊ ဤသို့သစေတံမဟာရာဇဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ပြောဆို
 ၍၊ ဝိရုပိရေတိ၊ ဝိရုပိရေဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ အပရေအနုဇ္ဈတ္တိ
 ကဘူတေ၊ အတွင်းသား မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော မလ္လိကာမိဖုရား၊
 အပေဟိ၊ ဖဲလေလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝရုပိရေတိ၊ ဝရုပိရေဟူသည်ကား၊ အပရေတော၊
 ပြင်ပသို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော၊ ဣမေ၊ ဤအရပ်၌၊ မာတိဋ္ဌ၊ မတည်လင့်၊ ဣတိ
 ပိ၊ ဤသို့လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဒွိဓာသေတွာတိ၊ ဒွိဓာသေတွာဟူသည်ကား၊ အသိနာ၊ သန့်လျက်ဖြင့်၊
 နွေကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်တို့တို့ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်
 ၍၊ အတ္တာနံ၊ သြဗာရေသိတိ၊ အတ္တာနံ၊ သြဗာရေသိဟူသည်ကား၊ တေနော

အသိနာ၊ ထိုသန်လျက်ဖြင့်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥဒရံ၊ ဂမ်းကို၊ ဗာလေ
သိ၊ ခွဲလိုက်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဿပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ သာ၊
ထိုမယားကို၊ အပ္ပိယာ၊ မချစ်အပ်သည်၊ ယဒိဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြား
အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုပင်၊ အညံ၊ တပါးသော၊
မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို၊ ဂဏ္ဍိယာမိ၊ ငါယူတော့အံ့၊ ဣတိမနသိကတ္တာ၊
ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နဃာတေယျ၊ မသတ်ရ၊ ပန၊
ဗျတိရိက်မှတပါးအနွယကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြွင့်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထို
ယောကျ်ားအား၊ သာ၊ ထိုမယားကို၊ ပိယာ၊ ချစ်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရေလောကေပိ၊ တမလွန်လောက၌လည်း၊ တာ
ယ၊ ထိုမယားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မဟံ၊ ငါအား၊ သမဂ္ဂိဘာဝံ၊ ပေါင်းသော်
ရအံ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္တိယမာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
မယားကိုသတ်ခြင်းမိမိကိုယ်ကိုဝမ်းခွဲခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ ။

ပိယာတေဝဇိရိတိ၊ ပိယာတေဝဇိရိဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုမလ္လိ
ကာမိဗုရားအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
သတတ်၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ဘူတပုဗ္ဗမ
ဟာရာဇဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယံအညတရိဿာဣတ္ထိယာတိအာဒိကာ
ထံ၊ ဘူတပုဗ္ဗမဟာရာဇဣမိဿာယေဝ-သာဝတ္ထိယံအညတရိဿာဣတ္ထိ
ယာဤသို့အစရှိသော ဘုရားစကားတော်ကို၊ အဟံ၊ ငါမလ္လိကာမိဗုရား
သည်၊ သစေကထေယျံ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိ
သော်၊ တေ၊ သင်မလ္လိကာမိဗုရားအား၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤ
သို့၊ အကာသိ၊ ပြုဘူးသနည်း၊ အပေဟိ၊ ဖဲလေလော၊ ဧတံ၊ ဤဝတ္ထုသည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိစဘူး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ ငါမလ္လိကာမိဗုရားကို၊ ပဋိသေဓေယျ၊ တား
မြစ်ရာ၏၊ ဝတ္ထမာနေနေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုဖြင့်သာလျှင်နံ၊ ထိုကောသလမင်း
ကြီးကို၊ သညာပေဿာမိ၊ ငါမလ္လိကာမိဗုရားကသိစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော
စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ ဧဝံ၊
ဤသို့ပိယာတေဝဇိရိဟူ၍၊ အာဟ၊ မလ္လိကာမိဗုရားကဆို၏၊ ဝိပရိကာမည
တာဘာဝေါတိဇ္ဇေ၊ ဝိပရိကာမညတာဘာ ဝေါဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဝဇိရိ
ယာ၊ ဝဇိရိမင်းသမီး၏၊ မရဏဝသေန၊ သေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိပရိ
ကာမော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝဇိရိယာ၊ ဝဇိရိ
မင်းသမီး၏၊ ကေနပိ၊ တစုံတယောက်သောယောကျ်ားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပ
လာယိတွာ၊ ထွက်ပြေး၍၊ ဝမနဝသေန၊ ရိုး၍သွားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊

အညဿာတာဝေါ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝါသတာယာတိ၊ ဝါသတာယ ဟူသည်ကား၊ ဝါသတာနာမ၊ ဝါသတာအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ ကောသလမင်းကြီး၏၊ ဇီကာ၊ တယောက်သော၊ ဒေဝီ၊ မိဖုရားတည်း။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဝါသတာယဟူ၍ဆို၏။ ။

ပိယာတေအဟန္တိ၊ ပိယာတေ အဟံဟူ၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗပစ္စာ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏ နောက်မှ၊ အာဟ၊ ဆိုသနည်း၊ အသား၊ ထိုမလ္လိကာ မိဖုရားအား၊ ဇေ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ အယံရာဇာ၊ ဤကောသလမင်းကြီးသည်၊ မဟံ၊ ငါမလ္လိကာ မိဖုရားအား၊ ကုပိကော၊ အမျက်ထွက်၏။ အဟံ၊ ငါမလ္လိကာမိဖုရားသည်၊ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ ရှေးဦးစွာ၊ တေ၊ သင်ကောသလ မင်းကြီးသည်၊ အဟံ၊ ကျွန်တော်မကို၊ ပိယာ၊ ချစ်အပ်သည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မေးပြားအံ့၊ ဇေ၊ သတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါကောသလမင်းကြီးသည်၊ တံ၊ သင်မလ္လိကာမိဖုရားကို၊ နပိယာ၊ မချစ်အပ်၊ မိရေ၊ ပြင်ပ သူခိုင်းဖြစ်သော မလ္လိကာမိဖုရား၊ စရေ၊ သွားလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုလိုက်ရာ၏။ ဇေ၊ သန္ဓေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကထာပတိဋ္ဌာနံ၊ စကား၏တည်ရာကို၊ နလဘိဿတိ၊ မရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထာယ၊ စကား၏၊ ပတိဋ္ဌာနတ္ထံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗပစ္စာ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ နောက်မှ၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ကာသိ ကောသလေသု၊ ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်းတို့၌၊ သန္တိတဘာဝေန၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပရိကာမော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကာသိကောသလေသု၊ ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်းတို့၌၊ ပဒိုရာဇုနံ၊ ရန်သူမင်းတို့၏၊ ဟတ္ထဝမနဝသေန၊ လက်သို့ ရောက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အညဿာတာဝေါ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အာစမေဟိတိ၊ အာစမေဟိဟူသည်ကား၊ အာစမနောဒကံ၊ လုပ်ဆေးရေကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးလော၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ အာစပိတွာ ခေပိတွာ၊ ဆေး၍၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ဝိက္ခာလေတွာ၊ ဆေး၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမာသိတု ကာမော၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ အလိုရှိသော ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ဇေ၊ ဤသို့အာစမေဟိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်

သောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံတို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ။ ပေါ်သည်သာ
လျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်ဝိယဇာတိကသုတ်၏အတွင်းအပြီးတည်း။ ။
သတ္တံ။ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဝိယဇာတိက သုတ္တံ။ ဝိယဇာတိကသုတ်
သည်။ နိဗ္ဗိတံ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ရာဇဝင်-၈-ဗာဟိတိကသုတ်။

ဇေမေသုတန္တိ။ ဇေမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ ဗာဟိတိကသုတ္တံ။
ဗာဟိတိက သုတ်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုဗာဟိတိကသုတ်၌။ ဧကပုဏ္ဏရိကံနာ
ဂန္တိ။ ဧကပုဏ္ဏရိကံနာဂံ ဟူသည်ကား။ ဇေနာမကံ။ ဤသို့ဧကပုဏ္ဏရိက
ဟူ၍အမည်ရှိသော။ ဟတ္ထိ။ ဆင်ကို။ တဿဟတ္ထိနော။ ထိုဆင်၏။ ပါသု
ကာနံ။ နံရိုးတို့၏။ ဥပရိ။ အထက်၌။ တာလဗလမတ္တံ။ ထန်းသီးမျှရှိသော။
ပဏ္ဏရဋ္ဌာနံ။ ပြူသောအရပ်သည်။ အတ္ထိကိရ။ ရှိသတတ်။ တေန။ ထိုကြောင့်။
အဿ။ ထိုဆင်အား။ ဧကပုဏ္ဏရိကောတိနာမံ။ ဧကပုဏ္ဏရိက ဟူသော
ဤအမည်ကို။ အကံသု။ မှည့်ကုန်၏။ သိရိဝဇ္ဇံ။ မဟာမတ္တန္တိ။ သိရိဝဇ္ဇံ မဟာ
မတ္တံဟူသည်ကား။ ပစ္စေကဟတ္ထိ။ အသီးအခြားဖြစ်သော ဆင်ကို။ အဘိ
ရုဟိတွာ။ တက်စီး၍။ ကထာဖာသုကတ္တံ။ ချမ်းသာစွာစကားပြောဆိုခြင်း
ငှါ။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ ဂန္တန္တံ။ သွားသော။ ဇေနာမကံ။ ဤသို့သိရိဝဇ္ဇံဟူ၍
အမည်ရှိသော။ မဟာမတ္တံ။ အမတ်ကြီးကို။ အာယသ္မာနောတိဇ္ဇေ။ အာ
ယသ္မာနောဟူသောဤပါ၌၌။ သမတိနိဝိဇ္ဇော။ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော
နောတိဇ္ဇေသာသန္ဓေ။ နောဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ပုစ္ဆာယံ။ ပုစ္ဆာဟူ
သောအနက်၌။ ပဝတ္တော။ ဖြစ်သော။ နိပါတော။ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ မဟာ
မတ္တော။ သိရိဝဇ္ဇံအမည်ရှိသော အမတ်ကြီးသည်။ ထေရဿ။ အရှင်အာ
နန္ဒာမထေရ်၏။ သံဃာဒိုပတ္တဝါရဏာကာရံ။ နုကုန်ကိုဆောင်ဆောင်အခြင်း
အရာ-သဝိတ်ကိုဆောင်သော အခြင်းအရာကို။ သလ္လက္ခေတွာ။ မှတ်၍။ ဇေ
မဟာရာဇာတိ။ ဇေမဟာရာဇဟူ၍။ အာဟာ။ လျှောက်၏။ ။

ဩပါရဇ္ဈောတိ။ ဩပါရဇ္ဈော ဟူသည်ကား။ ဒေါသံ။ အပြစ်ကို။ အာ
ရာပနာရပေဒာ။ တင်ခြင်းငှါထိုက်၏။ ကိံ။ အဘယ်သို့။ ပုစ္ဆာမိ။ မေးရန်
နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ရာဇာ။ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ပုစ္ဆိ။ အရှင်အာနန္ဒာ
ကိုမေးလျှောက်၏။ ဣဒံသုတ္တံ။ ဤသုတ်သည်။ သုန္ဒရိဝတ္ထုထိ။ သုန္ဒရိဝတ္ထု
၌။ ဥပ္ပန္နံ။ ဖြစ်၏။ တံသုတ္တံ။ ထိုသုတ်ကို။ ပုစ္ဆာမိ။ အကျွန်ုပ်မေး၏။ ဣတိ။ ဤသို့။

ပုစ္ဆတိ။ ကောသလမင်းကြီးက မေးလျှောက်၏။ ယဉ္ဇိမယံဘန္တေတိ။ ယဉ္ဇိ
မယံဘန္တေဟူသည်ကား။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ။ မယံ။ အကျွန်ုပ်
တို့သည်။ ဝိညူဟိတိ။ ဝိညူဟိဟူသော ဤဝုဒ္ဓိကို။ ဝဟေတွာ။ ယုံ၍။
ယံကာရဏံ။ အကြင်အကြောင်းကို။ ပဉ္ဇေန။ ပြဿနာဖြင့်။ ပရိပူရေတံ။ ပြည့်
စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိဋ္ဌာ။ မတတ်နိုင်ပါကုန်။ တံကာရဏံ။ ထိုပြည့်ခြင်း၏
အကြောင်းကို။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝဒန္တေန။ ဟောတော်မူသော။ အာယသ္မတာ
အာယသ္မန္တေန။ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဗုဿ။ ပြဿနာကို။ ဝေယာကရ
ဏေန။ ဖြေသောအားဖြင့်။ ပရိပူရိတံ။ ပြည့်စေအပ်၏။ ။

အကုသလောတိ။ အကုသလော ဟူသည်ကား။ အကောသလသမ္ဘု
တော။ မလိမ္မာသောသူ၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သောအဓိဇ္ဇာကြောင့် ဖြစ်၏။ သာ
ဝဇ္ဇောတိ။ သာဝဇ္ဇောဟူသည်ကား။ သဒေါသော။ ရာဂအစရှိသောအဖြစ်
တို့နှင့်တကွဖြစ်၏။ သဗျာပဇ္ဈောတိ။ သဗျာပဇ္ဈောဟူသည်ကား။ သဒုက္ခော
ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ ဒုက္ခဝိပါကောတိ။ ဒုက္ခဝိပါကောဟူသည်ကား။
ဣဓ။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ နိဿန္နဿ။ အကျိုး၏။ ဝိပါကော။ အကျိုးတည်း။
ဣတိ။ ဤသို့။ ကဝိတော။ ဆိုအပ်၏။ တဿာတိ။ တဿဟူသည်ကား။
ဧဝံ။ ဤသို့။ အတ္တဗျာဗာဓာဒိနံ။ မိမိကိုယ်ကို ဆင်းရဲစေခြင်းအစရှိသည်တို့
၏။ အတ္ထာယ။ အလိုငှါ။ ပဝတ္ထကာယ သမာစာရဿ။ ဖြစ်သော ကာယ
သမာစာရရှိသော။ တဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဗ္ဗာကုသလဓမ္မပဟိနောခေါ
မဟာရာဇတထာဂတောကုသလဓမ္မ သမန္နာဂတောတိတ္ထေ။ သဗ္ဗာကု
သလဓမ္မပဟိနောခေါမဟာရာဇတထာဂတောကုသလဓမ္မသမန္နာဂတော
ဟူသောဤပါဌ၌။ သဗ္ဗေသံယေဝ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ပဟာနံ ဝဇ္ဈောတိတိ။
သဗ္ဗေသံယေဝ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ပဟာနံ ဝဇ္ဈောတိဟူ၍။ ပုစ္ဆိတေ။ ကော
သလမင်းကြီးက-မေးလျှောက်သည်ရှိသော်။ အာမဝဇ္ဈောတိ။ ဩဌာဗြီးမွမ်း
တော်မူ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေ။ အရှင်အာနန္ဒာက ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။
ယထာ။ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပုစ္ဆာ။ ပုစ္ဆာသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
တထာ။ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဝုတ္တော။ ဖြေဆိုအပ်
သည်။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ ပန။ စင်စစ်သော်ကား။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဗျာကရဏံ။
အမေးအားလျော်စွာ ဖြေခြင်းသည်။ နာဘာရိယံ။ ဝန်မလေး။ ဟိသစ္စံ။ ငှန်၏။
အပ္ပဟိန အကုသလောဝိ။ မပယ်အပ်သေးသော အကုသိုလ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်လည်း။ ပဟာနံ။ ပယ်ခြင်းကို။ ဝဇ္ဈောယျ။ ဗြီးမွမ်းနိုင်ရာ၏။ ဘဂဝါပ
န။ မြတ်စွာဘုရား မှာမူကား။ ပဟိနာကုသလတာယ။ ပယ်အပ်ပြီးသော

အကုသိုလ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ကာရီ၊ ပြုတော်မူလေ့ရှိ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝါဒီ၊ ဆိုတော်
 မူလေ့ရှိ၏၊ ဣတိဣမဿအတ္တဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသေတံ၊ ပြခြင်း
 ဌ၊ ဇေ၊ ဤသို့သဗ္ဗာကုသလဓမ္မ ပဟိနောခေါ မဟာရာဇတထာဂတောကု
 သဗ္ဗဓမ္မသမန္နာဂတောဟူ၍၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ သုတ္တပက္ခေပိ၊
 သုတ္တပက္ခ၌လည်း၊ ဒေသေဝဒေသောဣဝံ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သာလျှင်ဖြစ်သော၊
 နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဗာဟိတိကာတိဇေတံ၊ ဗာဟိတိကာ ဟူသောဤအမည်သည်၊ ဗာဟိတိ
 ရဋ္ဌေ၊ ဗာဟိတိတိုင်း၌၊ ဥဗ္ဗိတဝတ္ထဿ၊ ဖြစ်သောအဝတ်၏၊ နာမံ၊ အမည်
 တည်း၊ သောဠသဿမာအာယာမေနာတိ၊ သောဠသဿမာအာယာမေနဟူ
 သည်ကား၊ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်၊ သမသောဠသဟတ္ထာ၊ တဆွဲ
 ခြောက်တောင်အမျှရှိကုန်၏၊ အဠသမာဝိတ္ထာရေနာတိ၊ အဠသမာဝိတ္ထာ
 ရေနဟူသည်ကား၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အနံအားဖြင့်၊ သမအဠဟတ္ထာ၊ ရှစ်တောင်
 အမျှရှိကုန်၏၊ ဘဂဝတောပါဒါသီတိ၊ ဘဂဝတောပါဒါသီဟူသည်ကား၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နိယျာတေတိ၊ ဆောက်နှင်းစေ၏၊ ပန၊ လှူ
 သည်မှတပါးသုံးဆောင်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒတွာစ၊ လှူပြီး၍လည်း၊ ဂန္ဓကုဋိ
 ယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌၊ ဝိတာနံ၊ ဝိတာနံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗန္ဓိ၊ ခွဲကြက်၏၊ တတော၊
 ထိုသို့ခွဲကြက်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိသည်၊ ဘိယျော
 သော၊ ခတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ သောဘိ၊ တင့်တယ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်း
 ကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဒေသနာတော်၏သ
 တောကိုဆိုပြီးအံ့၊ နေယျပုဂ္ဂလဿ၊ နေယျပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေန၊ အဝွမ်းအား
 ဖြင့်၊ အယံဒေသနာ၊ ဤဒေသနာတော်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဗာဟိတိက သုတ်၏အတွင်းအပြီးတည်း၊ အဋ္ဌမံ၊
 ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဗာဟိတိကသုတ္တံ၊ ဗာဟိတိက သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၃

ဇေမေသုတန္တိ၊ ဇေမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ဓမ္မစေတိယသုတ္တံ
 ဓမ္မစေတိယသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မစေတိယသုတ်၌၊ မေဒါဇ္ဈပန္နိ ဇေတံ၊

မေဒါဠုပံ ဟူသောဤအမည်သည်။ တဿ။ ထိုနိဂုံး၏။ နာမ်၊ အမည်
 တည်း။ ဟိယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ တဿနိဂမဿ။ ထိုနိဂုံးအား။ မေဒ
 ဝဏ္ဏာ။ အဆီခဲအဆင်း နှင့်တူသော အဆင်းရှိ ကုန်သော။ ပါသာဏာ။
 ကျောက်တို့သည်။ ဥဿန္နာ။ များကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ။
 ထိုကြောင့်။ မေဒါဠုပန္တိ။ မေဒါဠုပံဟူ၍။ သင်္ခံ။ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတံ။
 ရောက်၏။ ပန၊ သမိပါဝာရဌတပါး-မချာဝာရကို ဆိုဦးအံ့။ သေနာသနံ။
 ကျောင်းကို။ ဧတ္ထ။ ဤအရာ၌။ အဒသိတံ၊ မပြအပ်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်း
 သည်။ အနိယတံ၊ မမြဲ၊ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုကျောင်းကို။ နဂုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၊ နဂရကန္တိ။ နဂရကံဟူသည်ကား။ ဧဝံနာမကံ၊ ဤသို့
 နဂရကဟူ၍အမည်ရှိသော၊ သာကျာနံ။ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နိဂမံ၊ နိဂုံး
 တည်း။ ကေ နဗိဒေဝကရဏီယေနာသိ၊ ကေ နဗိဒေဝကရဏီယေနဟူသည်
 ကား။ အညေန၊ တပါးသော၊ ကရဏီယေန၊ ပြာဇ္ဇဟံကိစ္စကြောင့်၊ န၊ မဟုတ်။
 ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အယံ။ ဤကောသလမင်းကြီးသည်။ ဗန္ဓုလသေနာ
 ပတိံ။ ဗန္ဓုလအ မည်ရှိသော စစ်သူကြီးကို။ ဒုတ္တိံသာယ၊ သုံးဆူနှစ်
 ယောက်သော၊ ဗုတ္တိဟိ၊ သားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ ဧကဒိဝသေနဝ၊ တနေ့
 ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဗ္ဘထ၊ ဖမ်း၍သတ်လေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာ
 ပေသိ၊ စေလိုက်၏။ တံဒိဝသဉ္စ၊ ထိုဗန္ဓုလကို သတ်သော နေ့၌လည်း။
 အဿ၊ ထိုဗန္ဓုလစစ်သူကြီး၏၊ တရိယာယ၊ မယားဖြစ်သော၊ မလ္လိကာယ၊
 မလ္လိကာသည်။ ပဉ္စဟိတိက္ခသတေဟိ၊ ငါးရာသော-ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ။
 တကွ၊ တဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တိတော၊ ပင့်တိတ်အပ်၏။ ဗုဒ္ဓဗုဓု
 ခေ၊ ထုရားအရှုံးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်း-အပေါင်းသည်။ စာရံ၊
 အိမ်သို့၊ အာဂတံ၊ ကြွလာတော်မူ၍၊ နိသိန္နမတ္တေ၊ ထိုင်ကာမျှဖြစ်သည်ရှိ
 သော်၊ သေနာပတိ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်။ ကာလကံတော၊ သေလေပြီ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာသနံ၊ လိတင်းစကားကို။ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ မလ္လိ
 ကာယ၊ မလ္လိကာအား။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာသည်။ ဗန္ဓု
 သဝဏ်စာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူတည့်၍၊ သုခသံသနံ၊ ချမ်းသာသောသိ
 တင်းစကားကို၊ ဗုန္တိ၊ မေတည့်၏။ အယျ၊ အရှင်မ၊ ရညာ၊ ကောသလမင်း
 ကြီးသည်။ သေနာပတိံ၊ ဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးကို။ ဒုတ္တိံသာယ၊ သုံးဆူနှစ်
 ယောက်သော၊ ဗုတ္တိဟိ၊ သားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ။ တကွ၊ ဧကပ္ပဟာရေနဝ၊
 တပြိုင်နက်လည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဗ္ဘာဝိတော၊ ဖမ်း၍သတ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာပေသေသံ၊ ကြားကုန်၏။ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ ကထံ၊

စကားကိုမောကရိတ္တ၊ မပြုကုန်လင့်၊ မဟာဇနဂတံ၊ များသောလူ့ဘောင်သို့
သိတောင်းစကား၏ သွားခြင်းကိုမောကရိတ္တ၊ မပြုကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဩဝဠိကာယ၊ ရင်ခွင်၌၊ ပဏ္ဏံ၊ သဝဏ်စာကို၊ ကတွာ၊ ထား
သည့်ကိုပြု၍၊ ဘိက္ခုသံဃာံ၊ ရဟန်း-အပေါင်းကို၊ ပရိဝိသိ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး
၏၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုဆွမ်းလုပ် ကျွေးသော အခါ၌၊ ဧကာ၊ တလုံး
သော၊ သပ္ပိစာဋီ၊ ထောပတ်အိုးကို၊ နိဟရိတာ၊ အိမ်တွင်းမှထုတ်အပ်၏၊
သာ၊ ထိုအိမ်တွင်းမှထုတ်အပ်သော ထောပတ်အိုးသည်၊ ဥဗ္ဗာရေ၊ တံခါး
ခုံ၌၊ အာဟာရ၊ ထိခိုက်၍၊ ဘိန္န၊ ကွဲလေ၏၊ တံ၊ ထိုကွဲသောထောပတ်အိုးကို၊
အပနေတွာ၊ ပယ်ရှား၍၊ အညံ၊ တပါးသောထောပတ်အိုးကို၊ အာဟာရ
ပေတွာ၊ ဆောင်ချေစေ၍၊ ဘိက္ခုသံဃာံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ပရိဝိသိ၊ ဆွမ်း
လုပ်ကျွေး၏၊ ဘတ္တကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆွမ်းတည်းပေးခြင်းကိစ္စ
ရှိသော၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထာသရဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ သောကကို
ပျောက်စေတတ်သော ဓမ္မကထာကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သပ္ပိစာဋီယာ၊ ထော
ပတ်အိုး၏၊ ဘိန္နပစ္စယာ၊ ကွဲခြင်းတည်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ န
မိန္ဒေတဗ္ဗံ၊ မကြံအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တသ္မိံသမယေ၊
ထိုအခါ၌၊ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာသည်၊ ပဏ္ဏံ၊ သဝဏ်စာကို၊ နိဟရိတွာ၊ ရင်
ခွင်မှထုတ်တည့်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗုရေတာ၊ ရှေ့တော်၌၊
ဋ္ဌပေတွာ၊ ချတည့်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ န္ဓမံ၊ ဤသဝဏ်စာသည်၊ န္ဒတ္ထိ
သာယ၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော၊ ဗုတ္တေဟိ၊ သားတို့နှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ သေ
နာပတိနေ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီး၏၊ မတသာသနံ၊ သေသောသိတင်း-မှတ
ပါတည်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မမလ္လိကာသည်၊ ဧတဓ္မိ၊ ဤသုံးကျိပ်နှစ်ယောက်
သောသားနှင့်တကွလင် သေခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း၊ နမိန္ဒယာမိ၊
မကြံမအောက်မေ့ပါ၊ သပ္ပိစာဋီပစ္စယာ၊ ထောပတ်အိုးကွဲခြင်းတည်းဟူ
သောအကြောင်းကြောင့်၊ အဘယံ၊ မိန္ဒေယျာမိ၊ ကြံအောက်မေ့
အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
မလ္လိကေ၊ မလ္လိကာ၊ မာမိန္ဒယိ၊ မကြံအောက်မေ့လင့်၊ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိ
အပ်သောအစရှိသော၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ဝတ္တမာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော
သတ္တဝါတို့အား၊ ဧတံနာမ၊ ဤပျက်စီးခြင်းမည်သည်၊ ဟေတဝိ၊ ဖြစ်တတ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနိစ္စတာဒိ ပဋိသံယုတ္တံ၊ အနိစ္စတာအစရှိသည်နှင့်ဝင်
ယှဉ်သော၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကတွာ၊ ဟောသည်ကိုပြုတော်မူ
၍၊ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူလေ၏။ ။

မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာသည် နှုတ္တိ သသုဏီသာယော။ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်
သောချွေးမတို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်ချေစေ၍၊ ဩဝါဒ်၊ အဆုံးအမ
ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ မလ္လိကံ၊ မလ္လိကာ
ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်ချေစေ၍၊ သေနာပတိနော၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီး
အား၊ အမှောက်၊ ငါမင်းမြတ်တို့၏၊ အန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ဘိန္ဒုဒေါသော၊
ပျက်သောအပြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ နတ္ထိ၊ မရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သာမိ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
သျှောက်၏၊ သော၊ ထိုကောသလမင်းကြီးသည်၊ တဿ၊ ထိုမလ္လိကာ
၏၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုဗန္ဓုလစစ်သူကြီး၏၊ နိဒ္ဒေါသဘာဝံ၊
အပြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ ရချအားဖြင့်သိ၍၊ ဝိပ္ပဒိုသာရိ၊ နှလုံး
မသာယာခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗလဝဒေါမနုဿံ၊ အားကြီးသော
နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ၊ သော၊ ထိုကောသလ မင်း
ကြီးသည်၊ မံ၊ ငါကောသလမင်းကြီးကို၊ သမ္ဘာဝယိတွာ၊ မြီးပွမ်း၍၊ အာ
ဂတံ၊ ကုသိန္နာရုံပြည်မှ လာသော၊ ဧဝရူပံနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်
မည်သော၊ အဒေါသကာရကံ၊ အပြစ်ကို မပြုတတ်သော၊ သဟာယကံ၊
အဆွေခင် ပွန်းကောင်း ဖြစ်သော ဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးကို၊ ဝိနာသေသိ၊ ငါ
ဖျက်ဆီးမိချေပြီ၊ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ တတော၊ ထိုဗန္ဓု
လစစ်သူကြီးကိုသတ်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပါသာဒေဝါ၊ ပြာသာဒ်
၌လည်းကောင်း၊ နာဓုကေသုဝါ၊ မောင်းမတို့၌ လည်းကောင်း၊ ရုက္ခသု
ခေသုဝါ၊ မင်း၏စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့၌လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တဿာဒံ၊ စိတ်၏
သာယာခြင်းကို၊ အလဘာမာနော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအ
ရပ်သို့၊ ဝိစရိတံ၊ ထည့်လည်ခြင်း၌၊ အာရုဋ္ဌေါ၊ အားထုတ်၏၊ ဧတဒေဝ၊ ထို
စိတ်၏မသာယာခြင်းပင်လျှင်၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣဒံ၊
ဤကိစ္စဖြစ်သည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ကေနပိဒေဝ ကရုဏီယေနာတိ၊
ကေနပိဒေဝကရုဏီယေနဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဒိဃကာရာယ
နန္တိ၊ ဒိဃကာရာယနံဟူသည်ကား၊ ဒိဃကာရာယနောနာမ၊ ဒိဃကာရာ
ယနမည်သည်ကား၊ ဗန္ဓုလသေနာပတိဿ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီး၏၊ ဘာဂိ
နေယျော၊ တူတည်းမေမယာ၊ ငါကောသလမင်းကြီးသည်၊ ဧတဿ၊ ဤဒိ
ဃကာရာယန၏၊ အဒေါသကာရကော၊ အပြစ်မရှိသည်ကိုပြုတတ်သော၊
မာတုလော၊ ပြီးရိုးဖြစ်သောဗန္ဓုလစစ်သူကြီးကို၊ နိကာရဏေန၊ အကြောင်း
မရှိဘဲ၊ ဗာတိတော၊ သတ်အပ်၏၊ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊

ရညာ။ ကောသလမင်းကြီးသည်။ သေနာပတိဋ္ဌာနေ။ စစ်သူကြီးအရာ၌။
ဌဝိတော။ ထားအပ်သောသူတည်း။ တံ။ ထိုသို့ထားသည်ကို။ သန္ဓာယ။
ရည်၍။ ဧတံ။ ဤဒီဃကာရာ ယနံဟူသောစကားကို။ ဂုတ္တံ။ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ ၊

မဟာစူရာဇာနုဘာဝေနာတိ။ မဟာစူရာဇာနုဘာဝေနဟူသည်ကား။ မဟာ
တာ။ များစွာသော။ ရာဇာနုဘာဝေန။ မင်း၏အနုဘေဒ်ဖြင့်။ ဓရဏိတလံ။
မြေအပြင်ကို။ ဘိန္ဒုန္တောပိယ။ ခွဲဘိသကဲ့သို့။ သာဂရံ။ သမုဒ္ဒရာကို။ ပရိ
ဝတ္တေန္တောပိယ။ ပြန်တွန်ဘိသကဲ့သို့။ ဝိမိတ္တဝေသသောဘေန။ ဆန်းကြယ်
သောအသွင်အပြင်ဖြင့် တင့်တယ်သော။ မဟတာ။ များစွာသော။ ဗလ
ကာယေန။ ဗိုလ်ပါအပေါင်းဖြင့်။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အဝိတ္ထော။ အနက်
တည်း။ ပါသာဒိကာနိတိ။ ပါသာဒိကာနိ ဟူသည်ကား။ အဿနေနေဝ။
မြင်ခြင်းနှင့်သာလျှင်။ သဟ။ တကွ။ ရဇနုကာနိ။ တသ်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိကုန်
သောသစ်ပင်ရင်းတို့ကို။ အဒ္ဓသ။ မြင်လေ၏။ ပသာဒနိယာနိတိ။ ပသာဒနိ
ယာနိဟူသောပုဒ်သည်။ တသေဝ။ ထိုပါသာဒိကာနိဟူသောပုဒ်၏သာ
လျှင်။ ဝေဝစနံ။ ဝေဝုပရိယာယံ စကားလွယ်တည်း။ အထဝါ။ တနည်း
ကား။ ပါသာဒိကာနိတိ။ ပါသာဒိကာနိဟူသည်ကား။ ပသာဒဇနုကာနိ။
ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ အပ္ပသဒ္ဓါနိတိ။ အပ္ပသဒ္ဓါနိဟူ
သည်ကား။ နိဿဒ္ဓါနိ။ အသံမရှိကုန်သော။ အပ္ပနိဋ္ဌေယာနိတိ။ အပ္ပနိဋ္ဌေ
ယာနိဟူသည်ကား။ အဝိတာဝိတတ္ထေန။ မထင်သောအနက်သဘောအား
ဖြင့်။ ပဝတ္တေန။ ဖြစ်သော။ ဧဝာသေန။ ကြွေးကြော်သောအသံမှ။ ရဟိတာ
နိ။ ကင်းကုန်သော။ ဝိဇနဝါတာနိတိ။ ဝိဇနဝါတာနိဟူသည်ကား။ ဝိဂတ
ဇနဝါတာနိ။ ကင်းသောလူတို့၏သွားလာသောလေရှိကုန်သော။ မနုဿ
ရာဟဿယျကါနိတိ။ မနုဿရာဟဿယျကာနိဟူသည်ကား။ မနုဿာ
နံ။ လူတို့အား။ ရဟဿကမ္မာနုစ္ဆဝိကာနိ။ လျှို့ဝှက်သောအမှုကို-ပြုခြင်းငှါ
လျှော့ပတ်ကုန်သော။ ရဟဿမန္တံ။ လျှို့ဝှက်သော တိုင်ပင်ခြင်းကို။ မန္တ
န္တာနံ။ တိုင်ပင်ကုန်သောလူတို့အား။ အနုဇ္ဈပါနိ။ လျောက်ပတ် ကုန်သော။
ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အဝိတ္ထော။ အနက်တည်း။ ပဒိုသလ္လာဏာသာရုပ္ပါ
နိတိ။ ပဒိုသလ္လာဏာ သာရုပ္ပါနိဟူသည်ကား။ နိဇီယမာနဘာဝဿ။ ကိန်း
အောင်းသော သူ၏အဖြစ်အား။ ဧကီဘာဝဿ။ တယောက် အထည်း
ထည်း၏အဖြစ်အား။ အနုစ္ဆဝိကာနိ။ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ယတ္ထသုဒ္ဓံ
မယန္တိ။ ယတ္ထသုဒ္ဓံမသံဟူသည်ကား။ တေန။ ထိုကောသလမင်းကြီးသည်။

တတ္ထံ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ နပယိရူပါသိတာပုဗ္ဗော၊
 မဆည်းကပ်ဘူးသေး၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ တာဒိသေသု၊ ထိုတောနှင့်တူသော
 သဘောရှိသော အရပ်တို့၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ပယိရူပါသိတာ
 ပုဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်ဘူး၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ယာဒိသေသု၊ အကြင်သို့သ
 ဘောရှိသောမဆည်းကပ်ဘူးသောအရပ်တို့၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤယတ္ထသုဒ္ဓံမယံ ဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ အတ္ထိမဟာရာဇာတိ၊ အတ္ထိမဟာရာဇဟူသည်ကား၊ သေနာပတိ၊
 ဒီဃကာရာယနစစ်သူကြီးသည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏၊ ရာဇာ၊ ငါတို့အ
 ရှင်ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မမာယတိ၊
 မြတ်နိုးတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သော၊ ထိုဒီဃကာရာယနစစ်
 သူကြီးသည်၊ ရာဇာ၊ ငါတို့အရှင်ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌သိတင်းသုံးနေတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ခံ၊ ငါဒီဃကာရာယနစစ်သူကြီးကို၊ သစေဝဒေယျ၊ အကယ်၍မေး
 တော်မူပြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်၊ အဒ္ဓါယန္တေန၊ အ
 စွန့်အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ အာရိက္ခံ၊ တင်လျှော်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်မြတ်၏၊ ဣတိ
 မနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ စရပုရိသေ၊ ခြေသည်တမန်ယောကျ်ား
 တို့ကို၊ ပယောဇေတွာ၊ မတွာယှဉ်လင့်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 နိဝါသနဌာနံ၊ သိတင်းသုံးနေတော်မူရာအရပ်ကို၊ ဉာတွာဝ၊ သိ၍သာလျှင်၊
 ဝိဟာရတိ၊ နေ၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အတ္ထိမဟာရာဇဟူသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ ဒီဃကာရာယနကလျောက်ဆို၏၊ အာရာမံပါဝိသိတိ၊
 အာရာမံပါဝိသိဟူသည်ကား၊ ဗဟိနိဝမေ၊ နိဂုံးမှအပ၌၊ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်
 တတ်ကို၊ ဗန္ဓာပေတွာ၊ ခွဲစေ၍၊ ကာရာယနေန၊ ဒီဃကာရာယနအမတ်ကြီး
 နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏၊ ဝိဟာရေတိ၊ ဝိဟာရေဟူသည်ကား၊
 ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိတော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟံသု၊ ရဟန်းတို့က
 ဆိုကုန်၏၊ အာဠိန္ဒန္တိ၊ အာဠိန္ဒဟူသည်ကား၊ ပရမံ၊ ကျောင်းဦးသို့၊ ဥက္ကာ
 သိတွာဝါတိ၊ ဥက္ကာသိတွာဝဟူသည်ကား၊ ဥက္ကာသိတသန္တံ၊ ချောင်းညှပ်
 သောအသံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဂ္ဂဇ္ဇန္တိ၊ အဂ္ဂဇ္ဇံဟူသည်ကား၊ ကဝါရံ၊ တံခါး
 ရွက်ကို၊ အကောဇေဟိတိ၊ အကောဇေဟိ ဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂနုခေန၊
 လက်သည်းဖျားဖြင့်၊ ဤသကံ၊ စဉ်းငယ်၊ ကုပ္ပိကန္တိန္ဒသမိပေ၊ သံကောက်
 ပေါက်၏အနီး၌၊ ကောဇေဟိ၊ ခေါက်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခွါရံ၊ ဂန္ဓကုဋိတံခါးကို၊ အဘိဥပရိ၊ အလွန်မြင့်

ရာအရပ်၌၊ အမနုဿာ၊ နတ်တို့သည်၊ ကောဇေန္တိကီရ၊ ခေါက်ကုန်သ
 ကတ်၊ အတိပောဋ္ဌာ၊ အလွန်နှင့်ရာအရပ်၌၊ ဒိဗ္ဗာဇာတိယာ၊ နဂါးမျိုးတို့သည်
 ကောဇေန္တိကီရ၊ ခေါက်ကုန်သကတ်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 အကောဇေတုာ၊ မခေါက်မူ၍၊ မဇ္ဈေ၊ တံခါးရှက်၏ အလယ်၌ဖြစ်သော၊
 ဆိဒ္ဓ္ဌသဒိပေ၊ သံကောက်ပေါက်၏အနည်း၌၊ ကောဇိတဗ္ဗံ၊ ခေါက်အပ်၏၊
 ဣဒံ၊ ဤသို့ခေါက်ခြင်းသည်၊ နှိရကောဓုကဝတ္ထံ၊ တံခါး၌ခေါက်ရသောဝတ်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေန္တော၊ ပြကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ အဂ္ဂလံ
 အာကောဇေဟိ ဟူ၍ဆိုကုန်၏၊ တတ္ထေဝါတိ၊ တတ္ထေဝ ဟူသည်ကား၊
 ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝုတ္တဋ္ဌာနေယေဝ၊ ပြောဆိုရာအရပ်၌သာလျှင်၊
 ခဂ္ဂဉ္စဉ္စသဉ္စာတိဇေတံ၊ ခဂ္ဂဉ္စဉ္စသဉ္စဟူသောဤစကားသည်၊ ဧဒသနာ
 မတ္တံ၊ ဧဒသနာမျှသာတည်း။ ။

ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝါလဗီဇနိမုဏ္ဍိသံ၊ ခဂ္ဂံဆတ္တဉ္စ၊ ပါဟနံ၊ ဩရုယ
 ရာဇာယာနမှ၊ ဌပယိတွာပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဝါလဗီဇနိမုဏ္ဍိသံ၊ ခဂ္ဂံဆတ္တဉ္စ၊ ပါဟ
 နံ၊ ဩရုယရာဇာယာနမှ၊ ဌပယိတွာပဋိစ္ဆန္တံဟူ၍၊ အာဂတာနိ၊ လာကုန်
 သော၊ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကကုဓာဏ္ဍာနိ၊ မင်းမြှောက်
 တန်ဆာတို့ကို၊ အဒါယိ၊ ဒိဗ္ဗကာရာယနအားပေးခဲ့၏၊ ရာဇာ၊ ကောသ
 လမင်းကြီးသည်၊ ယာနမှ၊ ယာဉ်မှ၊ ဩရုယ၊ သက်ဆင်း၍၊ ဝါလဗီဇနိ၊
 သားမြီးယပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဍိသံ၊ သင်းကျပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ခဂ္ဂံ၊
 သန်လျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆတ္တဉ္စ၊ ဝှီးကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါဟနံ၊ ခြေ
 နင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဌပယိတွာ၊ ထားခဲ့၍၊ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဒိဗ္ဗကာရာယနအား
 ပေးအပ်ခဲ့၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဒါယိ၊ ပေးအပ်ခဲ့သနည်း၊ အတိ
 ဝရုနော၊ အလွန်အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော၊ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 တရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဥဒ္ဓတဝေသေန၊ တက်ကြွသောအသွင်
 ဖြင့်၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိတသ္မာစ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊
 အာဒါယိ၊ ပေးအပ်ခဲ့၏၊ ဧကကောဝ၊ တယောက်လည်းလည်းသာလျှင်၊
 ဥပသင်္ကပိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရုစိဝေသေန၊ အလို၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ သဗ္ဗောဒိဿာမိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအံ့၊ ဣတိမနသိ
 ကတွာစ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍လည်း၊ အဒါယိ၊ ပေးအပ်ခဲ့၏၊ ဟိ၊ အပ်နှင်းခြင်း
 ၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ရာဇကကုဓာဏ္ဍာသု၊
 မင်းမြှောက် တန်ဆာတို့ကို၊ နိဝတ္တိတေသု၊ ပြန်နစ်စေအပ်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ ဝံ၊ သင်လူများအပေါင်းသည်၊ နိဝတ္တံ၊ ပြန်နစ်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၂၄၂ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောဗိုလ်ခြေတို့
သည်။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ နိဝတ္တန္တိ၊ ပြန်နစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဇ္ဇိတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်၊
အဒါယိ၊ ဒိဗ္ဗာကာရာယနစစ်သူကြီးအားပေးအပ်ခဲ့၏။ ရဟာယတိတိ၊ ရဟာ
ယတိဟူသည်ကား။ ရဟာသံ၊ လျှို့ဝှက်သောအမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ နိဂ
ဟတိ၊ လျှို့ဝှက်၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အဿ၊ ထိုဒိဗ္ဗာကာရာ
ယန၏။ အဓိပ္ပါယောကိရ၊ အလိုဖြစ်သတတ်။ ပုဗ္ဗေဝိ၊ ရှေး၌လည်း။ အယံရာ
ဇာ၊ ဤကောသလမင်းကြီးသည်။ သမဏေနဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမ
နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စတုကဏ္ဍမန္တံ၊ နားလေးခုကြားကောင်းသော တိုင်ပင်
ခြင်းကို။ မန္တေတုကာမော၊ တိုင်ပင်ခြင်း၌မယုံ။ ငါဒိဗ္ဗာကာရာယန၏။ မာတုလံ၊ ဦးရီး
ဖြစ်သောဗန္ဓုလစစ်သူကြီးကို။ နန္ဒိယံ၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော၊ ပုတ္တ
တိ၊ သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂဏ္ဍာပေသိ၊ ဖမ်း၍သတ်စေပြီး။ ဣဒါနိဝိ၊
ယခုအခါ၌လည်း။ စတုကဏ္ဍမန္တံ၊ နားလေးခုကြားကောင်းသောတိုင်ပင်
ခြင်းကို။ မန္တေတုကာမော၊ တိုင်ပင်ခြင်း၌အလိုရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ကတ္တိ၊ အသို့နည်း။ မံ၊ ငါဒိဗ္ဗာကာရာယနကိုပင်။ ဂဏ္ဍာပေသတိနုခေါ၊ ဖမ်း
လိမ့်လော။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့။ ကောပဝသေန၊ အမျက်ထွက်သည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုဒိဗ္ဗာကာရာယနအား။ ဧတံသောပရိဝိတာက္ကော၊ ဤသို့
သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဝရိဘဂဝါဒါရန္တိ၊ ဝိဝရိဘဂဝါဒါရံ
ဟူသည်ကား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဠာယ၊ ထတော်မူ၍။ န္ဒါရံ၊
တံခါးကို။ နဝိဝရိ၊ ဘွင့်တော်မူ။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဝိဝရတု၊ ပွင့်စေ
သတည်း။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်တော်မူ၍။ ဟတ္ထံ၊ လက်တော်
ကို။ ပဿာရေသိ၊ ဆန့်တော်မူ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်
ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား။ အနေကောသု၊ များစွာကုန်သော။ ကပ္ပကောဋီသု၊
ကမ္ဘာတို့၏ ကုဋေတို့၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒမာနေဟိ၊ ပေးလှူတော်မူကုန်
သော။ တုမ္ပေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ သဟတ္ထာသဟတ္ထေန၊ ကိုယ်တော်
၏လက်ဖြင့်။ န္ဒါရဝိဝရဏကမ္ဘံ၊ တံခါးကိုဘွင့်သောအမှုကို။ နကတံ၊ မပြု
အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒမာနံဝိယ၊ မဆိုသော်လည်းဆိုဘိသကဲ့သို့။ သယမေ
ဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ န္ဒါရံ၊ တံခါးသည်။ ဝိဝရံ၊ ပွင့်လင့်၏။ ပနတထာဝိ၊
ထိုသို့ အလိုလိုပွင့်သော်လည်း။ တံ၊ ထိုတံခါးသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ မနေန၊ မိတ်တော်ကြောင့်။ ဝိဝရံ၊
ပွင့်လင့်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိဝရိဘဂဝါဒါရန္တိ၊ ဝိဝရိဘဂဝါဒါရံဟူ၍။

ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ်တိ၊ သင်္ဃန္တိ၊ ဝိဟာရံ ပရိသိတွာတိ၊ ဝိဟာရံ ပရိသိတွာ
 ဟူသည်ကား၊ ဝဋ်ကုဋ်၊ ဝဋ်ကုဋ်တွင်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ပန၊ ဒိဃကာ
 ရာယနန္တိ၊ အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ တသ္မိ၊ ကိုကောသလမင်းကြီးသည်၊ ပရိတ္တ
 မတ္တေယေဝ၊ ဝင်ခါမျှဖြစ်သော်သာလျှင်၊ ကာရာယနော၊ ဒိဃကာရာယန
 သည်၊ ပဉ္စရာဇကကုဓာဏ္ဍာနိ၊ မင်းမြောက်တန်ဆာငါးပါးတို့ကို၊ ဂဟေ
 တွာ၊ ယူ၍၊ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်တပ်မြို့သို့၊ ဂတိန္ဒာ၊ သွား၍၊ ဝိဇ္ဇုဇူ၊ တံ၊ သားတော်
 ဝိဇ္ဇုဇူဘကို၊ သမ္ဗ၊ အရှင်မင်းသား၊ ဆတ္တံ၊ ထီးကို၊ ဥဿာပေဟိ၊ စိုက်
 ဆောက်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ ဆို၏၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဝိတာ၊ ခမည်း
 တော်မင်းကြီးသည်၊ ကိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတော၊ ထွက်သွားတော်
 မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိတာရံ၊ ခမည်း
 တော်မင်းကြီးကို၊ မာပုစ္ဆ၊ မမေးပါလင့်၊ တံ၊ အရှင်မင်းသားသည်၊ သ
 စေနဥဿာပေသိ၊ အကယ်၍ထီးမဆောင်းသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုအရှင် မင်းသားကို၊ ဂဏ္ဌိတွာ၊ ဖမ်းယူ၍၊ အ
 ဟံ၊ ကျန်တော်သည်ပင်၊ ဥဿာပေမိ၊ ထီးဆောင်းအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ ဆို၏၊ သမ္ဗ၊ အချင်းစစ်သူကြီး၊ ဥဿာပေမိ၊ ထီးဆောင်းအံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သမ္ဗုဋ္ဌိန္တိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ကာရာယနော၊ ဒိဃကာရာယန
 သည်၊ ရညော၊ ကောသလ မင်းကြီး၏၊ အတ္ထာယ၊ အလိုငှါ၊ ရညော၊
 ကောသလမင်းကြီးသို့၊ ဧကံအဿဉ္စ၊ တစ်သောမြင်းကို လည်းကောင်း၊
 အသိဉ္စ၊ သန်လျက်ကို လည်းကောင်း၊ ဧကမေဝ၊ တယောက်သာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ ပရိစာရိကံ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊ ဣတ္ထိဉ္စ၊ မောင်းမငယ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဥပေတွာ၊ ထားခဲ့၍၊ ရာဇာ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်၊ ဇိဝိတေ
 န၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်
 ချစ်ခြင်းအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မာအာဂစ္ဆ၊ ဘုရားသာဝတ္ထိ
 ပြည်သို့လာတော်မမူလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မှာဆိုခဲ့၍၊ ဝိဇ္ဇုဇူ၊ သား
 ဝိဇ္ဇုဇူဘအား၊ ဆတ္တံ၊ ထီးကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ ဆောင်းစေ၍၊ တံ၊ ထိုဝိဇ္ဇုဇူ
 ဘကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သာဝတ္ထိမေဝ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊
 သွားလေ၏။

ဓမ္မန္တယောတိ၊ ဓမ္မန္တယောဟူသည်ကား၊ ပစ္စက္ခဉာဏ် သင်္ခါတဿ၊
 ပစ္စက္ခဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မဿ၊ တရား၏၊ အနုနယော၊ အစဉ်ရှောက်
 ၍သိခြင်းသည်၊ အနုမာနံ၊ ဆ၍သိခြင်းသည်၊ အနုဗုဒ္ဓိ၊ လျောက်ပတ်စွာ
 သိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်

တည်း။ ဣဒါနိယသုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုကောသလမင်းကြီးအား၊ ယေနဓမ္မ
နယေန၊ အကြင်ပစ္စက္ခဉာဏ်ဖြင့်ဆ၍သိခြင်းဖြင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဘဂဝါ
တိအာဒိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဘဂဝါဤသို့အစရှိသည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တံဓမ္မနယံ၊ ထိုပစ္စက္ခဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော တရားဖြင့် ဆ၍သိခြင်းကို၊
ဒေသတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဣပေနာဟံဘန္တေတိအာဒိ၊ ဣပေနာဟံဘန္တေဤသို့အ
စရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဣပေနာဟံဘန္တေအစရှိသော
ပါဌ၌၊ အာပါဏကောဋိကန္တိဇ္ဈေ၊ အာပါဏကောဋိကံဟူသောဤပါဌ၌၊
ပါဏောတိ၊ ပါဏောဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်တည်း၊ တံ၊ ထိုအသက်
ကို၊ မရိယာဒံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ အန္တောကရိတွာ၊ အတွင်းပြု၍၊ မရဏ
သမယေဝိ၊ သေခါနီးသောအခါ၌လည်း၊ စရန္တိယေဝ၊ ကျင့်ကုန်သည်သာ
လျှင်တည်း၊ တံ၊ ထိုကျင့်အပ်သောအကျင့်ကို၊ နဝိတိက္ကမန္တိ၊ မလွန်ကျူး
ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာပါဏကော
ဋိကန္တိပိ၊ အာပါဏကောဋိကံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌအမျိုးရှိ၏၊ အာဇိဝိတ
ပရိယန္တံ၊ အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဇိဝိတဟေတု၊ အသက်
ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အတိက္ကမန္တော၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုလွန်ကျူး၍ကျင့်
ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပါဏကောဋိကံ၊ အသက်ဆုံးသည်တိုင်
အောင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နစရန္တိယယော၊ မကျင့်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအတူ၊ နစရန္တိ၊ မကျင့်ကုန်သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ စရန္တိ ဧဝ၊ ကျင့်
ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ အယမ္ပိခေါမောန္တေတိ၊ အယမ္ပိခေါမောန္တေဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသု
ဗုဒ္ဓတာယစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ကောင်းစွာသစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော်
မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသွာက္ခာတတာယစ၊ တရား
တော်၏ကောင်းစွာဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သံစာ
သုပ္ပုဋိပန္နတာယစ၊ သံစာတော်၏ကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤဆ၍သိခြင်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဣပေနာဟံ
ဟူ၍ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ ဧဝံဟိဧဝံဧဝ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ မေ၊ တပည့်တော်ကောသလမင်းကြီး
အား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ အယံဓမ္မနယော၊ ဤပစ္စက္ခဉာဏ်ဟုဆို
အပ်သောတရားကို ဆ၍သိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊
ဤဂါထာအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောဝါကျ၌၊ ဧသေဝ

ဇေယျဝံ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
 နဝိယမညေစက္ခံ၊ နဝိယမညေစက္ခံ၊ နဝိယမညေစက္ခံ၊ နဝိယမညေစက္ခံ၊ နဝိယမညေစက္ခံ၊
 မျက်စိကို၊ အဗန္ဓန္တရိယ၊ မဆွဲကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့။
 အပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုတွယ်မရှိသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်
 ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဩဇောကနကိစ္စံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းကိစ္စသည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထိုကြည်ညိုတွယ်မရှိသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များ
 သည်၊ စက္ခံ၊ မျက်စိကို၊ နဗန္ဓတိနာမ၊ ဆွဲသည်မည်၏။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်
 ညိုတွယ်မရှိသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍၊ ပုနဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ အတန်တလဲ
 လဲ၊ ဩဇောကနကိစ္စံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းကိစ္စသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုကြည်ညိုတွယ်မရှိသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ စက္ခံ၊
 မျက်စိကို၊ နဗန္ဓတိနာမ၊ ဆွဲသည်မည်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမေ၊ ဤအဆင်း
 မထွသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ အပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုတွယ်မရှိကုန်၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နယမညေစက္ခံ၊ နယမညေစက္ခံ၊ နယမညေစက္ခံ၊
 ခို၏။ ပဏ္ဍုကရောဂိနောတိ၊ ပဏ္ဍုကရောဂိနောဟူသည်ကား၊ ကုဿရော
 ဂါ၊ အမျိုးတို့၏အစဉ်၌မပြတ်စပ်သောရောဂါရှိကုန်၏။ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏
 ကုဿ၊ အမျိုး၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော
 ရောဂါတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်
 ၍၊ ဥဇ္ဇာရန္တိ၊ ဥဇ္ဇာရံဟူသည်ကား၊ မဟေသက္ခံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊
 ပုဗ္ဗေန၊ ပုဗ္ဗေန၊ ပုဗ္ဗေနဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗတော၊ ရှေး၌ဖြစ်သောကုသိုလ်
 ပရိကံ၊ အပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ဝိသေသံ၊ ဈာန်သမာပတ်တည်းဟူသော
 အထူးကို၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဗ္ဗေနပရံဟူသောပါဌ၌၊ ကသိဏပရိကမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်း
 ပရိကံကို၊ ကတွာ၊ စီးဖြန်းခြင်းကိုပြု၍၊ သမာပတ္တိံ၊ ဈာန်သမာပတ်ကို၊
 နိဗ္ဗတ္တန္တော၊ ဖြစ်စေသောသူသည်၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော၊
 ပုဗ္ဗေန၊ ရှေးဖြစ်သောကုသိုလ်ပရိကံ၊ အပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ဝိသေသံ၊
 ဈာန်သမာပတ်တည်းဟူသော အထူးကို၊ သဗ္ဗာနာတိနာမ၊ သိသည်မည်
 ၍၊ သမာပတ္တိပဒဋ္ဌာနံ၊ သမာပတ်လျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိသည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူသောသူသည်၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ကြီးသောတန်ခိုး
 ရှိသော၊ ပုဗ္ဗတော၊ ရှေးဖြစ်သောဝိပဿနာမှ၊ အပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော၊
 ဝိသေသံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောတရားအထူးကို၊ သဗ္ဗာနာတိနာ
 မ၊ သိသည်မည်၏။ ။

၂၄၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-နုတိယတွဲ။

၂၄၆

စာတေတာယံဝါစာတေတုန္တိ။ စာတေတာယံဝါစာတေတုဟု
 သည်ကား။ စာတေတဗ္ဗယုတ္တကံ။ သတ်အပ်သည်နှင့်ယှဉ်သောသူကို။
 စာတေတု။ သတ်ခြင်းငှါ။ ဇာပေတာယံဝါဇာပေတုန္တိ။ ဇာပေတာယံဝါ
 ဇာပေတုဟုသည်ကား။ ဓနေနဝါ။ ဥစ္စာဖြင့်လည်း။ ဇာပေတဗ္ဗယုတ္တကံ။
 ဆုံးရှုံးစေအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သောသူကို။ ဇာပေတု။ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ။
 ဇာနိတံ။ ဥစ္စာဆုံးရှုံးခြင်းငှါ။ အဓနံ။ ဥစ္စာမရှိသည်ကို။ ကာတံ။ ပြုခြင်းငှါ။
 ပဗ္ဗာဇေတာယံဝါပဗ္ဗာဇေတုန္တိ။ ပဗ္ဗာဇေတာယံဝါ ပဗ္ဗာဇေတုဟုသည်
 ကား။ ရဋ္ဌတောဝါ။ တိုင်းပြည်မူလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗယုတ္တကံ။ နှင်ထုတ်
 အပ်သည်နှင့် ယှဉ်သောသူကို။ ပဗ္ဗာဇေတု။ နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ။ ဣသိဒန္တ
 ပုရာဏာတိ။ ဣသိဒန္တပုရာဏာ ဟူသည်ကား။ ဣသိဒန္တောစ။ ဣသိဒန္တ
 အမည်ရှိသော လက်သွားလည်းကောင်း။ ပုရာဏောစ။ ပုရာဏအမည်ရှိ
 သောလက်သွားလည်းကောင်း။ တေသု။ ထိုနှစ်ဦးသောသူတို့တွင်။ ဇေကော။
 တယောက်သော လက်သွားသည်။ ဗြဟ္မစာရိ။ မေထုန်အကျင့်မှရှောင်
 ကြဉ်လေ့ရှိ၏။ ဇေကော။ တယောသံသောလက်သွားသည်။ သဒါရသန္တုဋ္ဌေ။
 မိမိ၏မယား၌သာရောင့်ရဲခြင်းရှိ၏။ မမတတ္တာတိ။ မမတတ္တာဟူသည်ကား
 ဇေကောသံ။ ဤဣသိဒန္တပုရာဏတို့အား။ မမ။ အကျွန်ုပ်ကောသလမင်းကြီး၏
 သန္တကံ။ ဥစ္စာဖြစ်သော။ တတ္ထံ။ ထမင်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။
 ထိုကြောင့်။ မမတတ္တာ။ မမတတ္တမည်ကုန်၏။ မမယာနာတိ။ မမယာနာဟု
 သည်ကား။ ဇေကောသံ။ ဤဣသိဒန္တပုရာဏတို့အား။ မမ။ အကျွန်ုပ်ကောသ
 လမင်းကြီး၏။ သန္တကံ။ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ယာနံ။ ယာဉ်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိ
 တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ မမယာနာ။ မမယာနမည်ကုန်၏။ ဇိဝိတံဒါတိတိ။ ဇိဝိတံ
 ဒါတာဟူသည်ကား။ ဇိဝိတပုတ္တိ။ အသက်မွေးခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဒါတာ
 ပေးပါ၏။ ဝိမံသမာနောတိ။ ဝိမံသမာနောဟူသည်ကား။ ဥပပရိက္ခမာနော။
 စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ တဒါ။ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ။ ကောသလမင်းကြီး
 သည်။ နိဒ္ဒံ။ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ အနောက္ကမန္တာဝ။ မသက်တဲ့သာလျှင်။
 ဩက္ကန္တာဝိယ။ သက်သိသကဲ့သို့။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိကိရ။ အိပ်သတတ်
 အထ။ ထိုသို့အိပ်သောအခါ၌။ တေထပတယော။ ထိုနှစ်ဦးသောလက်သွား
 တို့သည်။ ကတရသ္မိ။ အဘယ်မည်သော။ ဒိသာဘာဂေ။ အရပ်မျက်နှာအ
 ဘို့၌။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ။ ရှိတော်မူသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ပုစ္ဆိတွာ။ မေး၍။ အသုကသ္မိ။ နာမ။ ဤမည်သောအရပ်၌။ အတ္ထိ။ ရှိတော်မူ၏။
 ဣတိဣဒံစနံ။ ဤသို့သောစကားကို။ သုတွာ။ ကြားကုန်၍။ မန္တယိံသု။ တိုင်

ပင်ကုန်၏။ ကိံမန္တယိံသု။ အဘယံသို့ တိုင်ပင်ကုန်သနည်းဟူမူကား။
ယေန။ အကြင်အရပ်၌။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ။ရှိ
ထော်ပူ၏။တေန။ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ သိဿေ။ ဦးခေါင်းကို။ ကတေ။
ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ရာဇာ။ ငါတို့အရှင်ကောသလမင်းကြီးသည်။ ပါဒ
တော။ ငါတို့ခြေရင်းမှ။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ယေန။အကြင်အရပ်၌။ ရာဇာ။ ငါတို့
အရှင်ကောသလမင်းကြီးသည်။အတ္ထိ။ ရှိ၏။တေန။ ထိုငါတို့အရှင်ကော
သလမင်းကြီးရှိရာအရပ်သို့။ သိဿေ။ ဦးခေါင်းကို။ ကတေ။ ပြုအပ်သည်
ရှိသော်။သတ္တံ။မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါဒတော။ ငါတို့၏ခြေရင်းမှ။ဟော
တိ။ဖြစ်၏။ကိံ။အဘယံသို့။ကရိဿာမ။ ငါတို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ဣတိ။ဤသို့
မန္တယိံသု။တိုင်ပင်ကုန်၏။တတော။ထိုနေ့မှ။နေသံ။ထိုနှစ်ယောသံသောလူ
သူတို့အား။တေသေသပရိဝါတက္ကော။ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟော
သိ။ဖြစ်ပြီးကိံ။အဟောသိ။အဘယံသို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ရာဇာ။ ငါတို့
အရှင်ကောသလမင်းကြီးသည်။ကုပမာနော။အမျက်ထွက်သည်ရှိသော်။
ယံ။အကြင်လင်္ကာကို။အမှာကံ။ ငါတို့နှစ်ယောက်တို့အား။ ဒေတိ။ ပေး၏။
တံ။ထိုပေးသောလင်္ကာကို။အန္တိန္ဒယျ။လုယူရာ၏။ ခေါပန။ စင်စစ်။မယံ။
ငါတို့နှစ်ယောက်တို့သည်။ဇာနမာနာ။ သိကုန်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်လျက်။
သတ္တံရံ။မြတ်စွာဘုရားကို။ပါဒတော။ငါတို့၏ခြေရင်းမှ။ကာတံ။ပြုခြင်းငှါ
နသက္ကောမ။မတတ်နိုင်ကုန်။ဣတိ။ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အဟော
သိ။ဖြစ်ပြီး။ဣတိ။ဤသို့။ဗိန္ဒေတွာ။ ကြံပြီး၍။ရာဇာနံ။ ငါတို့အရှင်ကောသ
လမင်းကြီးကို။ပါဒတော။ခြေရင်းမှ။ကတွာ။ ထားသည်ကိုပြု၍။ နိပ္ပဇ္ဇိံသု။
အိပ်ကုန်၏။တံ။ထိုသို့အိပ်သည်ကို။သန္ဓာယ။ရည်၍။အယံရာဇာ။ဤကော
သလမင်းကြီးသည်။ဝေံ။ဤသို့ဣသိဒန္တဝုရာဏဟူ၍။ အာဟ။လျှောက်ဆို
၏။ပက္ကမိတိ။ပက္ကမိဟူသည်ကား။ရာဇာ။ကောသလမင်းကြီးသည်။ဂန္ဓကု
ဋိတော။ဂန္ဓကုဋိတော်မှ။နိက္ခမိတွာ။ထွက်ခဲ့၍။ ကာရာယနဿ။ ဒီဃကာ
ရာယန၏။ဌိတဌာနံ။တည်ရာအရပ်သို့။ဂတော။ရောက်လေ၏။တံ။ ထိုဒီဃ
ကာရာယနကို။တတ္ထ။ထိုတည်ရာအရပ်၌။အဒိသွာ။မတွေ့မြင်သောကြောင့်
ခန္ဓာဝါရဌာနံ။သစ်တစ်မြို့တည်ရာအရပ်သို့။ဂတော။ သွားပြန်၏။ တတ္ထာ
ပိ။ထိုသစ်တစ်မြို့၌လည်း။အညံ။တပါးသောသူကိုမျှ။ အဒိသွာ။ မတွေ့မြင်
၍။တံဣတ္ထိံ။ထိုမောင်းမငယ်ကို။ဝုန္တိ။မေး၏။သာ။ ထိုမောင်းမငယ်သည်။
သဗ္ဗံ။အလုံးစုံသော။ပဝတ္တိံ။ အကြောင်းကို။ အာဝိက္ခိ။ တင်လျှောက်၏။
ရာဇာ။ကောသလမင်းကြီးသည်။ဣဒါနိ။ယခုအခါ၌။ မယာ။ငါသည်။ကော

၂၄၈ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကေန။ တယောကံထည်းထည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သို့၊ နဂန္တဗ္ဗံ၊ မ
သွားအပ်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂန္တံ၊ သွားဦး၍၊ ဘာဂိနေယျံ၊
တူဖြစ်သောအဇာတသတ်မင်းနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ အာဂန္တံ၊ လာလတ်၍၊
မယံ၊ ငါ၏၊ ရန္တံ၊ တိုင်းပြည်ကို၊ ဂဏ္ဍိယာမိ၊ ငါယူတော့အံ့၊ ဣတိမနသိက
တွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂန္တန္တော၊ သွားသည်
ရှိသော်၊ အန္တရာမစ္စ၊ ခရီးအကြား၌၊ ကဏ္ဍာဇကတတ္ထဉ္စေ၊ ဆန့်ခွဲလမ်း
ကိုလည်း၊ ဘုရားစားရ၏၊ ဗဟလဥဒကဉ္စ၊ နောက်ကျသော ရေကိုလည်း၊
ဝိဝိ၊ သောက်ရ၏၊ သုခုမာလပကတိကဿ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောသဘော
ရှိသော၊ တဿ၊ ထိုကောသလမင်းကြီးအား၊ အာဟာရော၊ စားသောအာ
ဟာရသည်၊ နုဿမ္ပာပရိဏာမိ၊ ကောင်းစွာမကြေ၊ သော၊ ထိုကောသလ
မင်းကြီးသည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်သို့၊ ပါပုဏန္တောပိ၊ ရောက်သော်
လည်း၊ ဝိကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌၊ ခွါရေသု၊ တံခါးတို့ကို၊ ဝိဟိတေသု၊
ဝိတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ အန္တယနေ၊ သာလာယံ၊
စရပ်၌၊ သပိတွာ၊ အိပ်၍၊ သွေ၊ နက်ဖြန်မှ၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဘာဂိနေယျံ၊ တူဖြစ်
သောအဇာတသတ်မင်းကို၊ ပသိယာမိ၊ ငါတွေ့မြင်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ
ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဗဟိနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ပ၌၊ သာလာယံ၊ စရပ်၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊
အိပ်၍၊ နန္တိ၊ တဿ၊ ထိုကောသလမင်းကြီးအား၊ ရတ္တိတာဂေ၊ ညဉ့်အတို
၌၊ ဥဠာနာနိ၊ ထရခြင်းတို့သည်၊ ပဝတ္ထိ၊ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကတိပယဝါရေ၊
နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်နိုင်၏၊ တတော၊ ထိုနှစ်ကြိမ်သုံး
ကြိမ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဒသ၊ ခြေဖြင့်၊ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊
မတတ်နိုင်သောကောသလမင်းကြီးသည်၊ တဿ၊ ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမောင်း
မယ်၏၊ အင်္ဂေ၊ ရင်ခွင်၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်၍၊ ဗလဝပစ္စ၊ သေ၊ မိုးသောက်ထ
အားကြီးသောအခါ၌၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုမောင်း
မယ်သည်၊ တဿ၊ ထိုကောသလမင်းကြီး၏၊ မတဘာဝံ၊ သေသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ခွိသု၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ ရဇေသု၊ တိုင်းပြည်တို့၌၊ ရန္တံ၊
မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါမှ၊ ပရဿ၊ တပါး
သောမင်း၏၊ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့ပ၌၊ အနာထသာလာယ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော
သူတို့၏ နေရာဖြစ်သောစရပ်၌၊ အနာထကာလကိရိယံ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့
သောသေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မယံ၊ ကျွန်တော်မ၏၊ သာမိ၊ အရှင်ဖြစ်
သော၊ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်းရ၏၊
ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့သောစကားဖြင့်၊ ဝဒမာနာ၊ ပြောဆိုမြည်တမ်းလျက်၊

ဥစ္စာသဒ္ဓေန၊ ကြီးစွာသော အသံဖြင့်၊ ပရိဒေဝိတုံ၊ ပိုကြွေးခြင်းငှါ၊ အာရတိ၊ အားထုတ်၏။ မနုဿာ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နေကုန်သော လူတို့သည်၊ သုတ္တံ၊ မောင်းမငယ်၏ပိုကြွေးသောအသံကိုကြားကုန်၍၊ ရညော၊ အစာတသတ်မင်းအား၊ အာရောစေသုံ၊ တင်လျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ အစာတသတ်မင်းသည်၊ အာဂတိ၊ ထွက်တော်မူလာ၍၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍၊ သဗ္ဗာနိတ္တာ၊ ကောသလ မင်းကြီး၏ အဖြစ်ကိုသိ၍၊ အာဂတ ကာရဏံ၊ ရောက်လာခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ မဟာပရိဟာရေန၊ ကြီးစွာသော ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ သရိရက်စွံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း ကိစ္စကို၊ ကာရိတ္တာ၊ ပြုစေ၍၊ ဝိဇ္ဇုဇူတံ၊ ဝိဇ္ဇုဇူဘကို၊ ဂဏ္ဍိဿာမ၊ ဗင်းယူအံ၊ ဣတိမနသိကတ္တာ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ ဘေရိ၊ စည်ကို၊ စရာပေတွံ၊ လည်စေ၍၊ ဗလကာယံ၊ ဗိုလ်ပါကို၊ သန္နိပါတေသိ၊ ရဝေးစေ၏။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊ ပါဒေသု၊ အစာတသတ်မင်း၏ခြေတို့၌၊ ပဋိတ္တာ၊ ဝပ်၍၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တုဗ္ဗာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏၊ မာတုလော၊ ဦးမိုးစေခံဖြစ်သော ကောသလ မင်းကြီးသည်၊ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်၊ သစေအာသ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့အား၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်မြတ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ဟေ၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါမှာမူကား၊ ဝိဇ္ဇုဇူဘောဝိ၊ ဝိဇ္ဇုဇူဘသည်သည်၊ တုဗ္ဗေ၊ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့ကို၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ ဆတ္တံ၊ ထီးကို၊ ဥဿာပေတုံ၊ ဆောက်စေခြင်းငှါ၊ အရဟတိယေဝ၊ ထိုက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သညာပေတွာ၊ အစာတသတ်မင်းအား သိစေ၍၊ နိဝါရေသုံ၊ တားမြစ်ကုန်၏၊ ဓမ္မစေတီယာနိတိ၊ ဓမ္မစေတီယာနိဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဿ၊ တရားကို၊ ဝိတ္တိကာရဝစနာနိ၊ အရိအသေပြုခြင်းကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားတို့တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ရတနေသု၊ ရတနာတို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိသော ရတနာ၌၊ ဝိတ္တိကာရေ၊ အရိအသေ ပြုခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောရတနာတို့၌၊ ကတောယေဝ၊ ပြုအပ်သည် မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဝိတ္တိကာရေ၊ အရိအသေပြုခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မောဝိ၊ တရားကိုလည်း၊ ကတောဝ၊ ပြုအပ်သည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မစေတီယာနိတိ၊ ဓမ္မစေတီယာနိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကာနိတိ၊ အာ

၂၅၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဒိဗြဟ္မစရိယကာနိဟူသည်ကား။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏။ အာဒိဘူတာနိ၊ အစပြစ်၍ပြစ်ကုန်သော၊ ဂုဗ္ဘဘာဂပဋိပတ္တိ ဘူတာနိ၊ ရှေးအခါ၌ ဖြစ်သော အကျင့်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထအလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဓမ္မစေတိယသုတ်၏ အတွင်းအပြီးတည်း။ ၂၀၀။ ကိုးခု မြောက်သော၊ ဓမ္မစေတိယသုတ္တံ၊ ဓမ္မစေတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ရာဇဝင်-၁၀-ကဏ္ဍကတ္ထလသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသောသုတ်သည်။ ကဏ္ဍကတ္ထလသုတ္တံ၊ ကဏ္ဍကတ္ထလသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုကဏ္ဍကတ္ထလသုတ်၌၊ ဥရုညာယန္တိ၊ ဥရုညာယံ ဟူသောဤပါဌ၌၊ ဥရုညာတိ၊ ဥရုညာဟူသောဤအမည်သည်။ တဿရဋ္ဌဿပိ၊ ထိုတိုင်း၏လည်းကောင်း၊ တဿနဂရဿပိ၊ ထိုမြို့၏လည်းကောင်း၊ တေဒေဝနာမံ၊ ထိုဥရုညာဟူသောအမည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥရုညနဂရံ၊ ဥရုညာမြို့ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ ဆွမ်းခံရွာအဖြစ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ကဏ္ဍကတ္ထလေမိဂဒါယေတိ၊ ကဏ္ဍကတ္ထလေမိဂဒါယေဟူသည်ကား။ တဿနဂရဿ၊ ထိုဥရုညာမြို့၏၊ အဓိဗုရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ကဏ္ဍကတ္ထလံနာမ၊ ကဏ္ဍကတ္ထလမည်သော၊ ဧကော၊ တစ်သော၊ ရမဏီယော၊ ရွှေလျော်သွယ်ရှိသော၊ ဘူမိဘာဂေါ၊ မြေအပေါ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုမြေအပေါ်ကို၊ မိဂါနံ၊ သားအပေါင်းတို့အား။ အဘယတ္ထာယ၊ ဘေးမရှိစေခြင်းငှါ၊ ဒိန္နတ္တာ၊ ပေးအပ်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ မိဂဒါယောတိ၊ မိဂဒါယဟူ၍၊ ဂုဏ္ဏတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မိံ ကဏ္ဍကတ္ထလမိဂဒါယေ၊ ထိုကဏ္ဍကတ္ထလမိဂဒါရန်တော၌၊ ကေနပိဒေဝကရဏီယေနာတိ၊ ကေနပိဒေဝကရဏီယေနဟူသည်ကား။ အညေန၊ တပါးသောကိစ္စကြောင့်၊ န၊ မဟုတ်၊ အနန္တရသုတ္တေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဓမ္မစေတိယသုတ်၌၊ ဂုတ္တကရဏီယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောမာစဘဂိနိသကုလ္လာစဘဂိနိတိ၊ သောမာစဘဂိနိ သကုလ္လာစဘဂိနိဟူသည်ကား။ ဧ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဣမာဘဂိနိယော၊ ဤနှစ်ယောက်သည်၊ ရညော၊ ကောသလမင်းကြီး၏၊ ပဇာပတိယော၊ မိဖုရားတို့တည်း။ တတ္ထာဘိဟာရေ

တိ၊ဘက္ခာဘိဟာရေဟူသည်ကား၊ ဘက္ခံ၊စားတော်လမ်းကို၊အဘိဟာရ
ဏဋ္ဌာနေ၊ စားတော်ပွဲဆက်ရာအရပ်၌၊ ရညော၊ ကောသလမင်းကြီး၏၊
ဘုရားဌာနေ၊ စားတော်ခေါ်ရာ အရပ်၌၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဉ်းအံ့၊ရညော၊
ကောသလမင်းကြီး၏၊ ဘုရားဌာနံ၊ စားတော်ခေါ်ရာ အရပ်ကို၊ သဗ္ဗာပိ၊
အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဩရောဓာ၊ မောင်းမတို့သည်၊ ကဋ္ဌန္တ၊
အာဒိန္နိ၊ယောက်ချိုအစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊စွဲကိုင်၍၊ရာဇာနံ၊ကော
သလမင်းကြီးကို၊ ဥပဋ္ဌာတံ၊လုပ်ကျွေးခြင်း၌၊ ဂန္တန္တိ၊လာရကုန်၏၊တာ
ပိ၊ ထိုသောမာ-မည်သောနှမ-သကုလာ မည်သော-နှမတို့သည်လည်း၊
တထေဝ၊ထိုအခြားသောမိဖုရားနှင့်အတူသာလျှင်၊ အာဂမံသု၊လာရကုန်
၏၊ကိံပနမဟာရာဇာတိ၊ကိံပနမဟာရာဇဟူ၍၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်
င်္ဂံ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဘုရားကမိန့်တော်မူသနည်း၊ ရညော၊ကောသလမင်း
ကြီးအား၊ဂရဟပရိမောစနတ္တံ၊ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှလွတ်ခြင်း၌၊အာဟ၊မိန့်တော်
မူ၏၊ဟိ၊အပြစ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်၊ပရိသာ၊
ပရိသတ်တို့က၊ စိန္တေယျ၊၊ ဤအောက်မေ့ကုန်ရာ၏၊ ကိံစိန္တေယျ၊၊အ
ဘယ်သို့ဤအောက်မေ့ကုန်သနည်းဟူမူကား၊အယံရာဇာ၊ဤကောသလ
မင်းကြီးသည်၊အာဂန္တ မာနောဝ၊ရောက်စကပင်လျှင်၊ မာတုဂါမာနံ၊မာ
တုဂါမတို့၏၊ သာသနံ၊သီတင်းစကားကို၊အာရောစေသိ၊ကြားလျှောက်
တည့်၏၊ မယံ၊ငါတို့ ဗိုလ်ခြေတို့သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊သ
တောအားဖြင့်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဗဒ္ဓု၊ဖူးမြင်ခြင်း၌၊အာဂတော၊
လာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မညာမ၊မှတ်ထင်ကုန်၏၊ ပန၊စင်စစ်၊ အယံ၊ဤငါတို့
အရှင်ကောသလမင်းကြီးသည်၊ မာတုဂါမာနံ၊မာတုဂါမတို့၏၊သာသနံ၊
သီတင်းစကားကို၊ဂဟေတွာ၊ဆောင်ယူ၍၊ အာဂတော၊လာ၏၊မာတုဂါ
မဒါသောမညော၊ မာတုဂါမ၏ ကျွန်ဖြစ်လေယောင်တကား၊ သေသော၊
ဤကောသလမင်းကြီးသည်၊ ပုဗ္ဗေပိ၊ရှေးကာလ၌လည်း၊ ဣမိနာဝကာရ
ဏေန၊ဤသို့မာတုဂါမ၏စေခိုင်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်
သာလျှင်၊အာဂန္တ တိ၊မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်သို့လာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊
စိန္တေယျ၊၊ ဤကုန်ရာ၏၊ ပန၊မေးခြင်း၌ အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့၊ ပုန္တိတော၊
မြတ်စွာဘုရားကအညံ့နုတ်နာလတ္ထုဟူ၍ မေးတော်မူလတ်သည်ရှိသော်၊
သော၊ထိုကောသလ မင်းကြီးသည်၊ အာဂမန ကာရဏံ၊ လာခြင်း၏အ
ကြောင်းကို၊ကထေသတိ၊ပြောဆိုလတ္တံ့၊ဧဝံ၊ဤသို့ပြောဆိုသည်ရှိသော်
အဿ၊ထိုကောသလမင်းကြီးအား၊ အယံဂရဟာ၊ဤဗိုလ်ခြေတို့၏ကဲ့ရဲ့

၂၅၂ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

ခြင်းသည်။နဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂရဟမောစနတ္တံ၊ကဲ့ရဲ့
ခြင်းမှလွတ်ခြင်းငှါ၊ ဧဝံ၊ဤသို့ကိံပနမဟာရာဇဟူ၍၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ
၏။

အတ္တဒါဟာသီတိ၊ အတ္တဒါဟာသိ ဟူသည်ကား၊ကထေသိ၊ဆို၏၊
သကိံဒေဝသဗ္ဗိဉ္ဇ သတိသဗ္ဗဒက္ခတိတိ၊ သကိံဒေဝသဗ္ဗိဉ္ဇ သတိသဗ္ဗ
ဒက္ခတိဟူသည်ကား၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဧကေဝဇ္ဇနေ
န၊တခုသော အာဝဇ္ဇန်းရှိသော၊ ဧကမိတ္တေန၊ တခုသော စိတ်ဖြင့်၊အတိ
တာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံ
သောအာရုံကို၊ ဉ သတိဝါ၊သိမှုလည်းသိလတ္တံ့၊ဒက္ခတိဝါ၊မြင်မှုလည်း
မြင်လတ္တံ့၊သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်
ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ချွဲဦးအံ့၊ ဧကေန၊တခုသော၊
မိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်၊ အတိတံ၊အတိတ်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော အာရုံ
ကို၊ဇာနိဿာမိ၊ငါသိအောင်ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇိတွာဝိ၊ဆင်ခြင်၍
လည်း၊ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသောအာရုံကို၊ ဇာနိ
တံ၊သိခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဧကဒေသဓမ္မေ၊ တစိတ်သေ
အာရုံကိုသာလျှင်၊ ဇာနာတိ၊သိနိုင်၏၊ ပန၊ အတိတ်အာရုံမှတပါး-အနာ
ဂတ်အာရုံ-ပစ္စုပ္ပန်အာရုံကိုဆိုဦးအံ့၊ အနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အာနာဂတ်အာရုံ
ပစ္စုပ္ပန်အာရုံကို၊တေနမိတ္တေန၊ ထိုအတိတ်ဖြစ်သော အလုံးစုံသောအာရုံ
ကိုသိအံ့ဟူ၍ဖြစ်သောစိတ်ဖြင့်၊သဗ္ဗေနေဝ၊အလုံးစုံသောအခြင်းအရာဖြင့်
သာလျှင်၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသောအာရုံကို၊ နဇာနာတိ၊မသိနိုင်၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဣတရေသု၊ဤမှတပါးကုန်သောအ
နာဂတ်အာရုံ-ပစ္စုပ္ပန်အာရုံတို့၌၊ ယေနယော၊ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏၊ဧဝံ၊
ဤသို့ဧကမိတ္တဝသေန၊ တခုသောစိတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အယံပဉ္စော၊ဤ
ပြဿနာကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ပောထုရူပန္တိ၊ပောထုရူပံဟူသည်
ကား၊ပောထုသဘာဝံ၊အကြောင်း၏သဘောကို၊ကာရဏဇာတိကံ၊ယုတ္တိ
၏သဘောကို၊သပောထုရူပန္တိ၊သပောထုရူပံ ဟူသည်ကား၊သကာရဏ
ဇာတိကံ၊အကြောင်းနှင့်တကွသောသဘောကို၊ သမ္ပရာယိကာဟံဘန္တေ
တိ၊သမ္ပရာယိကာဟံဘန္တေ ဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊သမ္ပရာ
ယဂုဏံ၊တမလွန် သောကဋ္ဌဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်
ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊မေးလျှောက်ပါ၏၊ ပဉ္စိမာနိတိ၊ပဉ္စိမာနိ
ဟူသည်ကား၊ဣမသ္မိံသုတ္တံ၊ဤကဏ္ဍကဏ္ဍလသုတ်၌၊ ပဉ္စပဓာနိယံဂံ၊နိ၊

ငါးပါးသောအားထုတ်ခြင်း၏အကြောင်းတို့ကို၊ လောကုတ္တရမိဿကာနိ၊
 လောကုတ္တရာတရားနှင့်ရောသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထိတာနိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထေရဝါဒကိုဆိုဦးအံ့၊ ကထိနိဏ္ဍဝါသိ၊ ကထိ
 နိဏ္ဍာအရပ်၌ သီတင်းသုံးနေလေ့ရှိသော၊ ဝုဇ္ဇသမုဒ္ဓတ္တရော၊ ဝုဇ္ဇသမုဒ္ဓ
 မရောသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ကိံ၊ အ
 တယ်ကို၊ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်
 ရှိသော်၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ လောကုတ္တရာနေဝ၊ သက်သက်သောလောကုတ္တ
 ရာတရားတို့သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပဓာနဝေမတ္တတန္တိ၊ ပဓာနဝေမတ္တတံဟူသည်ကား၊
 ပဓာနနာနတ္ထံ၊ အားထုတ်ခြင်း၏ အထူးကို၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ခွဲဦးအံ့၊ ဝုထုဇ္ဇ
 နဿ၊ ဝုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ အညာဒိသမေဝ၊ တပါး
 သောအခြင်းအရာဖြင့်ညွှန်းပြအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ သောတာပနဿ
 သောတာပနပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ အညာဒိသံ၊ တပါးသော
 အခြင်းအရာဖြင့်ညွှန်းပြအပ်၏၊ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ အညာဒိသံ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်ညွှန်းပြ
 အပ်၏၊ အနာဂါမိနော၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ အညာ
 ဒိသံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် ညွှန်းပြအပ်၏၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ အညာဒိသံ၊ တပါးသောအခြင်းအရာ
 ဖြင့်ညွှန်းပြအပ်၏၊ အသီတိ မဟာသာဝကာနံ၊ အသီတိ မဟာသာဝက
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ အညာဒိသံ၊ တပါးသောအခြင်း
 အရာဖြင့်ညွှန်းပြအပ်၏၊ ဒိန္နံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကာနံ၊ အဂ္ဂသာ
 ဝကတို့၏၊ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ အညာဒိသံ၊ တပါးသော အခြင်း
 အရာဖြင့်ညွှန်းပြအပ်၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားရှင်တို့၏၊ ပဓာနံ၊
 အားထုတ်ခြင်းကို၊ အညာဒိသံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်ညွှန်းပြအပ်
 ၏၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါနံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့၏၊ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ အညာ
 ဒိသံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်ညွှန်းပြအပ်၏၊ ဝုထုဇ္ဇနဿ၊ ဝုထုဇဉ်
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်၊ သောတာပနဿ၊ သောတာပန
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ နပါပုဏ္ဏာတိ၊ မဇ္ဈိန္ဒ၊ (ပ)ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားရှင်၏၊ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗညု
 ဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရား၏၊ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ နပါပုဏ္ဏာတိ
 မဇ္ဈိန္ဒ၊ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ သန္ဓာပာ၊ ရည်၍၊ ပဓာနဝေမတ္တ

တံဝဒါဒိတိ။ ပဓာနဝေမတ္တတံဝဒါဒိဟူ၍။ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒန္တ
 ကာရဏံဂန္တေယျန္တိ။ ဒန္တကာရဏံ ဂန္တေယျဟူသည်ကား။ အကုဋ
 ကာရဏံ။ မစဉ်းလဲခြင်း၏ အကြောင်းကို။ အနဝဇ္ဇိန္နံ။ မဖြတ်ခြင်းကို။
 ရာယ၊ ရထားဦးကို။ အတ္တိန္နံ။ မဖြတ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဒန္တေသု။ ယဉ်ကျေးခြင်းတို့၌။ ယံကာရဏံ။ အကြင် အကြောင်းသည်။
 ဒိသတိ၊ ထင်၏။ တံကာရဏံ။ ထိုအကြောင်းသို့။ ဥပဂန္တေယျ။ ကပ်ကုန်
 ရာအံ့လော။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒန္တဘူ
 မိန္တိ၊ ဒန္တဘူမိ ဟူသည်ကား။ ဒန္တေတိ။ ယဉ်ကျေးပြီးသော-ဆင်-မြင်း
 တို့ဖြင့်။ ဂန္တေဘူမိ။ ရောက်အပ်သော အရပ်သို့။ အသဒ္ဓေါတိအာဒိသု။
 အသဒ္ဓေါဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဣမိနာဝုစ္စ
 မာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပုထုဇ္ဇ
 နသောတာပန္နသကဒါဂါမိအနာဂါမိနော၊ ပုထုဇဉ်-သောတာပန်-သက
 ဒါဂါဝိ-အနာဂါဝိဟုဆိုအပ်သော၊ စတ္တာရောပိ။ လေးယောသောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်လည်း။ အသဒ္ဓါနာမ၊ အသဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
 ချဲ့ဦးအံ့။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောတာပန္နဿ၊ သောတာ
 ပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားသို့။ အပတ္ထော၊ မရောက်။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ အသဒ္ဓေါ၊ အသဒ္ဓ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ သောတာပန္နော၊ သော
 ကာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သကဒါဂါမိဿ၊ သကဒါဂါဝိ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဒ္ဓံ၊
 သဒ္ဓါတရားသို့။ အပတ္ထော၊ မရောက်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အသဒ္ဓေါ၊
 အသဒ္ဓမည်၏။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနာဂါမိဿ၊
 အနာဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားသို့။ အပတ္ထော၊ မရောက်။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အသဒ္ဓေါ၊ အသဒ္ဓမည်၏။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားသို့။ အပတ္ထော၊
 မရောက်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အသဒ္ဓေါ၊ အသဒ္ဓမည်၏။ အာဗာဓော၊
 အနာသည်။ အရဟတောပိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သေး
 ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပဉ္စဝိ၊ ငါးဦးလည်း ဖြစ်ကုန်သော-ပုထုဇဉ်
 သောတာပန်-သကဒါဂါဝိ-အနာဂါဝိ-ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗဟ္တာ
 ဗာဓာနာမ၊ ဗဟ္တာဗာဓမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုန၊ သဗ္ဗောမာ
 ယာဝိဟူသောပုဒ်၏ အရကိုဆိုဦးအံ့။ အရိယာသာဝကဿ၊ အရိယာဖြစ်
 သောတပည့်အား။ သဗ္ဗော၊ စဉ်းလဲသည်။ မာယာဝိနာမ၊ ဟုည့်ပတ်ခြင်း
 မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝေရော၊ ဝုဠသမုဒ္ဒ

မထေရ်သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ပဓာနိယင်္ဂါနိ၊ အားထုတ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို၊ လောကုတ္တရာနိ၊ ဆတ်သတ်သောလောကုတ္တရာတရားတို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယံ၊ ငါးခုသမုဒ္ဒမထေရ်အား၊ ရုက္ခတိ၊ နှစ်သက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပန၊ လောကီလောကုတ္တရာ- ရောသောပုဂ္ဂိုလ်၏ - အယူကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဿဓဇ္ဈင်္ဂသုတ္တန္တေ၊ အဿဓဇ္ဈင်္ဂသုတ္တန်၌၊ တယောစတိက္ခဝေ အဿဓဇ္ဈင်္ဂေတယောစပုရိသဓဇ္ဈင်္ဂေ ဒေသိဿာမိတိတ္ထေ၊ တယောစတိက္ခဝေ-အဿဓဇ္ဈင်္ဂေတယောစပုရိသဓဇ္ဈင်္ဂေဒေသိဿာမိဟူသောဤပါဌ၌၊ အရိယသာဝကဿာပိ၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်အားလည်း၊ သမ္မောမိမာနံ၊ သမ္မောမိဟူသောအမည်သည်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးစီးကုန်သော၊ အဿ ဓဇ္ဈင်္ဂေစ၊ မြင်းကြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ပုရိသဓဇ္ဈင်္ဂေစ၊ ကြင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသိဿာမိ၊ ငါးဟောတော်မူအံ့၊ တဿ၊ ထိုသမ္မောမိမည်သောအရိယာသာဝကတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ လောကုတ္တရမိဿကာ၊ လောကုတ္တရာနှင့် ရောသည်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ကုသိတောဟူသောပုဒ်၏အရကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပုဏ္ဏနော၊ ပုဏ္ဏဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဝီရိယံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့်- ယှဉ်သောဝီရိယသို့၊ အသမ္ပတ္တော၊ မရောက်နိုင်(ပ)၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဝီရိယံ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သောဝီရိယသို့၊ အသမ္ပတ္တော၊ မရောက်နိုင်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုသိတောပိ၊ ကုသိတပုဂ္ဂိုလ်-သည်လည်း၊ အသန္ဓေဝိယ၊ အသန္ဓပုဂ္ဂိုလ်-ကဲ့သို့၊ စတ္တာရောဝ၊ လေးယောက် တို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုပ္ပညော၊ ဒုပ္ပညပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တဿ၊ ထိုအထူးစတ္တာရောဝ၊ လေးယောက်တို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ဥပမာနှင့် ဥပမေယျကုဒ္ဓိန္ဒော၍ပြပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤသေယျထာပိမဟာရေ၊ ဧဒေဟတ္ထိဓမ္မဝါအစရှိသောပါဌ၌၊ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာနှင့်-ဥပမေယျန္ဒိန္ဒောခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ အန္တိဟတ္ထိအာဒယောဝိယ၊ မယဉ်ကျေးသောဆင်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ မဂ္ဂပဓာနရဟိတော၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယဌကင်းသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဒန္တဟတ္ထိအာဒယောဝိယ၊ ယဉ်ကျေးသောဆင်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ မဂ္ဂပဓာနဝါ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊

ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ အဒန္တာဟတ္ထိအာဒယော၊ မယဉ်ကျေးသောဆင်အစရှိသည်တို့သည်။ ကုဇာကာရံ၊ စဉ်းလဲသော အခြင်းအရာကို၊ အာကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အဝိဇ္ဇန္တိတွာ၊ မဖြတ်မူ၍၊ ရရံ၊ ရထားဦးကို၊ အပါတေတွာ၊ မချမူ၍၊ ဒန္တဂမနံ၊ ယဉ်ကျေးစွာသွားခြင်းကို၊ ဂန္တုဝါ၊ သွားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒန္တဘူမိံ၊ ယဉ်ကျေးသော ဆင်ခြင်းတို့ဖြင့်သွားအပ်သောမြေအရပ်ကို၊ ပတ္တုဝါ၊ ရေခံခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နသက္ကောန္တိယထာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မဂ္ဂပဓာနရဟိတော၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော လုံ့လမှကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မဂ္ဂပဓာနဝတာမဂ္ဂပဓာနဝန္တေန၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောဝိရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သောရုဏ်သို့၊ ပါပုဏိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗတ္တေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ရုဏံ၊ ရုဏ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ပန၊ ကဏ္ဍပက္ခဌတပါး သုက္ကပက္ခကိုဆိုဦးအံ့၊ ဒန္တဟတ္ထိအာဒယော၊ ယဉ်ကျေးသောဆင်အစရှိသည်တို့သည်။ ကုဇာကာရံ၊ စဉ်းလဲသော အခြင်းအရာကို၊ အာကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အဝိဇ္ဇန္တိတွာ၊ မဖြတ်မူ၍၊ ရရံ၊ ရထားဦးကို၊ အပါတေတွာ၊ မချမူ၍၊ ဒန္တဂမနံ၊ ယဉ်ကျေးစွာသွားခြင်းကို၊ ဂန္တုဝါ၊ သွားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒန္တဘူမိံ၊ ယဉ်ကျေးသော ဆင်ခြင်းတို့ဖြင့်သွားအပ်သောအရပ်သို့၊ ပတ္တုဝါ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တိယထာ၊ တတ်နိုင် ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မဂ္ဂပဓာနဝါ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောဝိရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဂ္ဂပဓာနဝတာ မဂ္ဂပဓာနဝန္တေန၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရေခံအပ်သောရုဏ်သို့၊ ပါပုဏိတံ၊ ရေခံခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗတ္တေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ရုဏံ၊ ရုဏ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ ဣဒံအယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဂတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂပဓာနဝါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့်ယှဉ်သောဝိရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂပဓာနဝတာသောတာပတ္တိမဂ္ဂပဓာနဝန္တေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့်ယှဉ်သောဝိရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပတ္တောကာသံ၊ ရေခံအပ်သောအရပ်သို့၊ ပါပုဏိတံ၊ ရေခံခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗတ္တေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်သောရုဏံ၊ ရုဏ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ (ပ)၊ အရဟတ္တမဂ္ဂပဓာနဝါ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သောဝိရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂပဓာနဝတာ အရဟတ္တမဂ္ဂပဓာနဝန္တေန၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သောဝိရိယရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပတ္တောကာသံ၊ ရောက်အပ်သော

အရပ်သို့။ ပါပုဏ်တုံ။ ရောက်ခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗတ္တတဗ္ဗံ။ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဂုဏ်။
ဂုဏ်ကို။ နိဗ္ဗတ္တတုံ။ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ။ တတ်နိုင်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဝုတ္တံဗုဒ္ဓော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။

သဗ္ဗပ္ပဓာနာတိ။ သဗ္ဗပ္ပဓာနာဟူသည်ကား။ မဂ္ဂပ္ပဓာနနု။ မဂ်နှင့်ယှဉ်
သောဝီရိယအားဖြင့်။ သဗ္ဗပ္ပဓာနာ။ တူမျှသောဝီရိယရှိကုန်သည်။ ကိပ္ပိနာ
နာကံရဏံဝဒါမိယဒိဋ္ဌိရိယာဝိမုတ္တန္တိ။ ကိပ္ပိနာနာကရဏံဝဒါမိယဒိဋ္ဌိ
ဝိမုတ္တိယာဝိမုတ္တံဟူသည်ကား။ ဧကဿ။ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။
ဖလဝိမုတ္တိယာ။ ဖိုလ်တည်းဟူသော ဝိမုတ္တိ၏။ ဣတရဿ။ ဤမှတပါး
သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဖလဝိမုတ္တိ။ ဖိုလ်တည်းဟူသောဝိမုတ္တိကို။ အာရက္ခ။ စွဲ၍။
ယံနာနာကရဏံ။ အကြင်အထူးကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ဆိုအပ်သည်။ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။
ကိပ္ပိ။ တစ်ခုတစ်ခုသော။ တံ။ ထိုအထူးကို။ နဝဒါမိ။ ငါဟောတော်မူ။ ဣတိ
အယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ အတ္ထိယာဝါအတ္ထိန္တိ။ အတ္ထိယာ
ဝါအတ္ထိဟူသည်ကား။ အတ္ထိယာဝါ။ တစ်ခုသောအရောင်နှင့်လည်း။ အတ္ထိမ္ပိ။
တစ်ခုသောအရောင်၌။ သေသပဒန္တယေဝိ။ ကြွင်းသောဝတ္ထေနဝါဝတ္ထံအာ
ဘာယဝါအာတံဟူသောပုဒ်နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်း၌လည်း။ ဧသေဝဧသေ
ဣဝ။ ဤနည်းကဲ့သို့သော။ နယော။ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဟိသတ္ထံ။
မှန်၏။ ဧတံ။ ဤအစွ်ဟူသောပုဒ်သည်။ ဘုဒ္ဓတ္ထေ။ သတ္တဇီအနက်၌။ ဥပယော
ဂဝစနံ။ ဒုတိယာဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း။ ကိံ။ ပနတုံမဟာရာဇာတိ။ ကိံ။ ပ
နတုံမဟာရာဇဟူသည်ကား။ မဟာရာဇ။ မြတ်သော ကောသလမင်းကြီး။
ကိံ။ အတယ်ကြောင့်။ တုံ။ သင်ကောသလမင်းကြီးသည်။ စာတုမဟာရာ
ဇိကာ။ စာတုမဟာရာဇ်တုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ။ နတ်တို့သည်။ သန္တိ။
ရှိကုန်၏။ တာဝတိံသာ။ တာဝတိံသာတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ။ နတ်တို့
သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ (ပ)။ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တိနော။ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တိ
တုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ။ နတ်တို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ တတုတ္တရိ။ ထို
ခြောက်ထပ်သောနတ်ရှု၏ အထက်၌။ ပဝတ္တာ။ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ။
ဗြဟ္မာတို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ ဒေဝါနံ။ နတ်တို့၏။ အတ္ထိ
ဘာဝံ။ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ နဇာနာသိ။ မသိသနည်း။ ယေနကာရဏေန။
အကြင်သို့သောအကြောင်းကြောင့်။ ဧဝံဝဒေသိတိ။ ဧဝံဝဒေသိဟူ၍။ အာ
ဟ။ တရားကမိန့်တော်မူ၏။ တတောတသ္မာ ကာရဏာ။ ထိုသို့မိန့်တော်
မူခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဒေဝါနံ။ နတ်တို့၏။ အတ္ထိဘာဝံ
ဝါ။ ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ဇာနာမိ။ အကျွန်ုပ်ကောသလမင်းကြီးထံ၌

၂၅၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၏၊ ပန၊ မသိသည့်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ မနုဿလောကံ၊ နတ်ရွာသို့၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့
 သည်၊ အာဂန္တုန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်လာကုန်သလော၊ နာဂန္တုန္တိ၊ ပဋိ
 သန္ဓေအားဖြင့်မလာကုန်သလော၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။
 ဣဒံကာရကံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလျှော့လိုသော ကောသလ
 မင်းကြီးသည်၊ ယဒိပါတေဘန္တေတိအာဒိ၊ ယဒိဝါတေဘန္တေဤသို့အစ
 ရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ သဗျာဗဏ္ဍာတိ၊ သဗျာဗဏ္ဍာဟူ
 သည်ကား၊ သဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ သမုစ္ဆေဒပ္ပဟာနနေ၊ သမုစ္ဆေ
 ဒပ္ပဟာနံဖြင့်၊ အပ္ပဟိနစေတသိကဒုက္ခာ၊ မပယ်အပ်သေးသောစေတသိ
 ကဒုက္ခ ရှိကုန်သော နတ်တို့သည်၊ အာဂန္တာရောတိ၊ အာဂန္တာရောဟူ
 သည်ကား၊ ဥပပတ္တိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂန္တာရော၊
 လာကုန်သောနတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဗျာဗဏ္ဍာတိ၊ အဗျာဗဏ္ဍာဟူ
 သည်ကား၊ သမုစ္ဆိန္နဒုက္ခာ၊ သမုစ္ဆေဒပ္ပဟာနံဖြင့်အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်
 သောဒုက္ခရှိကုန်သောနတ်တို့သည်၊ အနာဂန္တာရောတိ၊ အနာဂန္တာရော
 ဟူသည်ကား၊ ဥပပတ္တိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနာ
 ဂန္တာရော၊ မလာကုန်သော နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ပဟောတိ
 တိ၊ ပဟောတိ ဟူသည်ကား၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အ
 ကျယ်ဝန်းခြင်းအံ့၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ လာဘသက္ကာရသမ္ပန္နံ၊
 လာဘ် ပူဇော်သက္ကာရနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပညဝန္တမ္ပိ၊ တုန်းရှိသော သူကို
 လည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်၊ ကရိယမာနေ၊ တားမြစ်ခြင်း
 ကိုပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကောမိ၊ တစ်စုံတယောက်သော သူသည်၊ နဥပ
 သင်္ကမတိ၊ မချဉ်းကပ်ဝံ့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရောန္တော၊
 ပြုသောသူသည်၊ ရာဇာ၊ ကောသလ မင်းကြီးသည်၊ တမ္ဘာဌာနာ၊ ထို
 လာဘ်နှင့်ပြည့်စုံသောအရာမှ၊ စာဝေတံ၊ ရွှေ့လျှောစေခြင်းငှါ၊ သက္ကော
 တိ၊ စွမ်းနိုင် သည်မည်၏။ သကလဂါမံ၊ ရှာအလုံးကို၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်း
 အလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ ဖြည့်လည်၍၊ ယာပနမတ္တံ၊ မျှလောက်ရုံမျှသော ဆွမ်း
 ကို၊ အလဘန္တံ၊ မရသော၊ တံအပုညဝန္တမ္ပိ၊ ထိုတုန်းမရှိသော သူကို
 လည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရိယမာနေ၊ ယူဒါန်းခြင်းကိုပြု
 အပ်သည်ရှိသော်၊ လာဘသက္ကာရသမ္ပန္နော၊ လာဘ်ပူဇော် သက္ကာရနှင့်
 ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရောန္တော
 ပြုသောသူသည်၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ တမ္ဘာဌာနာ၊ ထိုတုန်း
 ဟောမရှိသောအရာမှ၊ စာဝေတံ၊ ရွှေ့လျှောစေခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်

၁၁

သည်မည်၏၊ ဗြဟ္မစရိယဝန္တိ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းရှိသော
ရဟန်းကိုလည်း၊ ဣတ္ထိဟိ၊ မိန်းမတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သမ္ပယောဇေတွာ၊
ပေါင်းတော်စေ၍၊ သီလဝိနာသံ၊ သီလ၏မျက်စိခြင်းသို့၊ ပါပေန္တောဝါ၊
ရောက်စေသောသူသည်လည်းကောင်း၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်
ဗလက္ခာရေန၊ အနိုင်အထက်မူသဖြင့်၊ ဥပဗ္ဗာဇေန္တောဝါ၊ လူထွက်စေ
သောသူသည်၎င်း၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ တမ္ဘာဌာနာ၊ ထိုမြတ်
သောအကျင့်ရှိသောအရာမှ၊ စာဝေတုံ၊ ရွှေလျှောစေခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊
တတ်နိုင်သည်မည်၏၊ အဗြဟ္မစရိယဝန္တိ၊ မမြတ်သောအကျင့်ရှိသည်
လည်းဖြစ်သော၊ သမ္ပန္နကာမဂုဏံ၊ ပြည့်စုံသောကာမဂုဏ်ရှိသော၊ အမတ္တံ၊
အမတ်ကို၊ ဗန္ဓနာဂါရံ၊ နှောင်အိမ်တွင်းသို့၊ ပဝေသေတွာ၊ ဆွမ်း၍၊ ဣတ္ထိနံ၊
မိန်းမတို့၏၊ မုခမ္ပိ၊ မျက်နှာကိုလည်း၊ ပသယိတုံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ အဓေန္တော၊
မပေးသောသူသည်၊ ရာဇာ၊ ကောသလ မင်းကြီးသည်၊ တမ္ဘာဌာနာ၊ ထို
ကာမဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောအရာမှ၊ စာဝေတိနာမ၊ ရွှေလျှောစေသည်မည်၏၊
ပန၊ ဌာနာဝါဝေတုံဟူသောဝုဒ္ဓါ၏အတွင်းမှတပါး၊ ပဗ္ဗာဇေတုံဟူသောဝုဒ္ဓါ၏
အတွင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ရဋ္ဌတော၊ တိုင်းပြည်မှ၊ ယံ၊ အကြင်သူကို၊ ဣတ္ထိတိ၊ နှင်
ထုတ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ပဗ္ဗာဇေတိနာမ၊ နှင်ထုတ်စေသည်
မည်၏၊ ဒဿနာယဝိနပ္ပဟောန္တိတိ၊ ဒဿနာယဝိနပ္ပဟောန္တိဟူသည်ကား
ကာမာဝစရေ၊ ခြောက်ထပ်သောကာမာဝစရနတ်ရွာ၌၊ တာဝ၊ မဆွစွာ၊
မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ ကာမာဝစရေ၊ ခြောက်
ထပ်သောကာမာဝစရနတ်ရွာ၌၊ ပဝတ္ထေ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဗျာဗဇ္ဈေ၊ စေတ
သိကဒုက္ခမရှိကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ အနာဂါဝရဟန္တာဖြစ်ကုန်သောနတ်တို့
ကို၊ အဗျာဗဇ္ဈေ၊ စေတသိကဒုက္ခမရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ပုထုဇဉ်-သကဒါ
ဂါဝ- အနာဂါဝနတ်တို့သည်၊ စက္ခုဝိညာဏဒဿနာယဝိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်
ဖြင့်ရှုခြင်းငှါလည်း၊ နပ္ပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
မစွမ်းနိုင်ကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ဟတ္ထ၊ ထိုခြောက်ထပ်သောကာမာဝစ
ရနတ်ရွာ၌၊ အရဟတေ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဌာနာတာဝတော၊ တည်ရာ
မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပန၊ မြင်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊
ဣပါဝစရေ၊ ဣပါဝစရတုံ၌၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ အနာဂါဝရ
ဟန္တာဖြစ်သောဗြဟ္မာတို့သည်၊ ကေဝိမာနသ္မိယေဝ၊ တချံသောဗိမာန်
၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌန္တိစ၊ ရပ်လည်းရပ်ကုန်၏၊ နိသီဒန္တိစ၊ ထိုင်လည်းထိုင်ကုန်
၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဗျာဗဇ္ဈေ၊ စေတသိကဒုက္ခမရှိကုန်သော၊

၂၆၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဒေဝါ၊ ပုထုဇဉ်သကဒါဂါမ်-အနာဂါမ် ဗြဟ္မာတို့သည်။ စက္ခုဝိညာဏ ဒဿနာယ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်ရှုခြင်းငှါ၊ ပဟေါန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ပန၊ မစွမ်း နိုင်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဇေတတိ၊ ထိုအနာဂါမ်ရဟန္တာ ဖြစ်သောဗြဟ္မာတို့ သည်၊ ဗိဇ္ဇံ၊ မြင်အပ်သော တရားကို၊ ဇေတ၊ ထိုပုထုဇဉ်-သောတာပန်သ ကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဗ္ဗက္ခိတံ၊ မှတ်ခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိဝိဒ္ဓလက္ခဏံ၊ ထိုး ထွင်း၍သိအပ်သောလက္ခဏာကို၊ ဗဒ္ဓု၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗက္ခိတံ၊ မှတ်ခြင်း ငှါ၊ ပဗ္ဗိဝိဒ္ဓိတံ၊ ထိုထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ နသက္ခောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ဝိညာဏ စက္ခုန၊ မနောဝိညာဉ်တည်းဟူသောမျက်စိဖြင့်၊ ဒဿနာယ၊ ရှုခြင်းငှါ၊ နပ္ပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ ဥပရိ၊ အထက်အထက်၌၊ ဒေဝေ တံ၌နေသော နတ်တို့ကို၊ စက္ခုဝိညာဏ ဒဿနနာပိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ နပ္ပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင် ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ကောနာမောအယံဘန္တေတိ၊ ကောနာမောအယံဘန္တေဟူသည်ကား၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ယေရုံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ဇာ နန္တောပိ၊ သိသော်လည်း၊ အဇာနန္တောပိယ၊ မသိလေဟန်ကဲ့သို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပုစ္ဆသိ၊ မေးသနည်း၊ ပသံသိတုကာမတာ ယ၊ မြီးမွှမ်းခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အာနန္ဒ ရူပေါတိ၊ အာနန္ဒရူပေါဟူသည်ကား၊ အာနန္ဒသဘာဝေါ၊ နှစ်သက်အပ် သောသဘောရှိပေစွ၊ ဗြဟ္မပုစ္ဆာပိ၊ ဗြဟ္မပုစ္ဆာကိုလည်း၊ ပုတ္တနယေနေဝ၊ ဒေဝပုစ္ဆာ၌ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အထခေါ အညတရောပုရိသောတိ၊ အထခေါ အညတရောပုရိသောဟူ သည်ကား၊ သာကထာ၊ ထိုစကားကို၊ ဝိဇ္ဇုဇ္ဈဘေနေဝ၊ ဝိဇ္ဇုဇ္ဈာသည်ပင် လျှင်၊ ကထိတာကိရ၊ ဆိုသတတ်၊ ဇေတ၊ ထိုဝိဇ္ဇုဇ္ဈာမင်းသားသဗ္ဗယပုဏ္ဏား နှစ်ဦးတို့သည်၊ တယာ၊ သင်ဝိဇ္ဇုဇ္ဈာမင်းသားသည်၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တယာ၊ သင်သဗ္ဗယပုဏ္ဏားသည်၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုပိ တာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဣမသ္မိယောဌာနေ၊ ဤမိဂဒါဝုန်တော အရပ်၌ပင်လျှင်၊ အတ္တနော အတ္တ နော၊ မိမိမိမိ၏၊ ဗလကါယံ၊ ခိုလ်ပါအပေါင်းကို၊ ဥဋ္ဌာပေတွာ၊ ထ်စေ၍၊ ကလ ဟမ္ပိ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုလည်း၊ ကရေယျ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဝါရနတ္ထံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ သောရာဇပုရိသော၊ ထိုမင်းချင်းယောကျ်ားသည်၊ ဇေတံ ဝစနံ၊ ဤယာနကာမဟာရာဇဟူသောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ သေသံ၊

ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံတို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ။ ပေါ်
 သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ပန။ ဒေသနာတော်
 ၏သဘောကိုဆိုပြီးအံ့။ အယံဒေသနာ။ ဤဒေသနာတော်သည်။ နေယျဝုဂ္ဂ
 လဿ။ နေယျဝုဂ္ဂါလ်၏။ ဝသေန။ အစွမ်းအားဖြင့်။ နိဗ္ဗိတာ။ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင် ကဏ္ဍကတ္ထလသုတ်၏ အခွင့်အပြီး
 တည်း။ ။ ဒသမံ။ ဆယ်ခု ပြောက်သော။ ကဏ္ဍ ကတ္ထလသုတ္တံ။ ကဏ္ဍ
 ကတ္ထလသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ စတုတ္ထော။ လေးခု
 ပြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ။ ရာဇဝင်သည်။ နိဗ္ဗိတော။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ဗြဟ္မဏဝင်-၁-ဗြဟ္မာယသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ ဗြဟ္မာယသုတ္တံ။
 ဗြဟ္မာယသုတ်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုဗြဟ္မာယသုတ်၌။ မဟတာဘိက္ခုသံဃောန
 သဒ္ဓိန္တိတ္ထေ။ မဟတာဘိက္ခုသံဃောနသဒ္ဓိံဟူသောဤပါဌ၌။ ဧဝံ။ ဤသို့ဆို
 လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ မဟ
 တာဘိ။ မဟတာ ဟူသည်ကား။ ဂုဏမဟတ္တေနပိ။ ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ မဟတာ။ မဟတာမည်၏။ သင်္ချာမဟတ္တေ
 နပိ။ အရေအတွက်အားဖြင့်များ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ မဟတာ။
 မဟတာမည်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ ချဲ့ပြီးအံ့။ သောဘိက္ခုသံဃော။ ထိုရဟန်း
 အပေါင်းသည်။ ဂုဏဟိပိ။ ဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်း။ မဟာ။ မြတ်သည်။ အဟော
 သိ။ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ။ အဘယ့်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ အပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏသ
 မန္နာဂတတ္တာ။ အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်အစရှိသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်
 ၏အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ သင်္ချာယပိ။ အရေအ တွက်အား ဖြင့်လည်း။
 မဟာ။ များသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ။ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား။ ပဉ္စသတ သင်္ခါတတ္တာ။ ငါးရာအရေအ တွက်ရှိသည် ၏အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့၏။ သံဃောန။ အပေါင်းနှင့်။ ဘိက္ခုသံ
 ဃောန။ ရဟန်းတို့၏-အပေါင်းနှင့်။ ဗိဗ္ဗိသီလသာမညသံဃာတသင်္ခါတေန။
 အယူသီလတူသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ပေါင်းအပ်သည်ဟုဆိုအပ်သော။ သမ
 ကကဏေန။ ရဟန်းတို့၏-အပေါင်းနှင့်။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။
 အနက်တည်း။ သဒ္ဓိန္တိ။ သဒ္ဓိံဟူသည်ကား။ ဧကေတော။ တကွနက်။ ပဉ္စ
 မတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိတိ။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသ တေဟံဟူသည်

ကား၊ ဇေတသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်း-တို့အား၊ ပဉ္စ၊ ငါးထိကုန်သော၊ မတ္တာ၊ အတိုင်းအရှည်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဉ္စမတ္တာနိ၊ ပဉ္စမတ္တတို့မည်ကုန်၏၊ မတ္တာတိပဒေန၊ မတ္တာဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ရရှိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘောဇနေမတ္တညူတိ၊ ဘောဇနေမတ္တညူဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူရာ၌၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟောတိယထော၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဓာပိ၊ ပဉ္စမတ္တတိဘိက္ခုသတေဟိဟူသော ဤပါဌ၌လည်း၊ တေသံဘိက္ခုသတာနံ၊ ထိုအရာသော-ရဟန်းတို့၏၊ ပဉ္စမတ္တာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ပဉ္စပမာဏံ၊ ငါးရာပမာဏရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သတာနိ၊ အရာတို့တည်း၊ ဘိက္ခုသတာနိ၊ ရဟန်းတို့၏အရာတို့၊ ပဉ္စမတ္တေဟိ၊ ငါးလီအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ တေဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ ထိုအရာသောရဟန်းတို့နှင့်၊ ဝိသဝဿသတိကောတိ၊ ဝိသဝဿသတိကော ဟူသည်ကား၊ ဝိသာမိကဝဿသတိကော၊ အနှစ်နှစ်ဆယ် အလွန်ရှိသောအနှစ် တရာအသက်ရှိ၏၊ တိဏ္ဍံဗေဒါနန္တိ၊ တိဏ္ဍံဗေဒါနံဟူသည်ကား၊ ဣရုဗေဒယဇုဗေဒသာမဗေဒါနံ၊ ဣရုဗေဒင်-ယဇုဗေဒင်-သာမဗေဒင်တို့၏၊ ဩဋ္ဌပဟတကဓုဏဝသေန၊ နှုတ်ခန်းတို့၏ထိခိုက်ခြင်းကို ပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပါရံ၊ ကမ်းတဘက်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါရု၊ ပါရုမည်၏၊ နိဃဏ္ဍုနာစ၊ နိဃဏ္ဍုကျမ်းနှင့် ၎င်း၊ ကေဠုဘောနစ၊ ကေဠုဘကျမ်းနှင့်၎င်း၊ သဟ၊ တကွ၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သနိဃဏ္ဍုကေဠုဘံ၊ သနိဃဏ္ဍုကေဠုဘမည်၏၊ နိဝဏ္ဍုတိ၊ နိဝဏ္ဍု ဟူသည်ကား၊ နိဝဏ္ဍုရက္ခာဒိနံ၊ နိဝဏ္ဍုမည်သော သစ်ပင်စသည်တို့၏၊ ဝေဝစနပ္ပကာသကံ၊ ပရိယာဟံ သဒ္ဓါကိုပြရာပြကြောင်းဖြစ်သော၊ သတ္တံနာမ၊ ကျမ်းမည်၏၊ ကေဠုဘန္တိ၊ ကေဠုဘ ဟူသည်ကား၊ ကိရိယာကပ္ပဝိကပ္ပေါ၊ ဝစီတေဒကိရိယာအမူ အရာကိုကြံရာကြံကြောင်းဖြစ်သောကျမ်းတည်း၊ ကဝီနံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ ဥပကာရာယ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ သတ္တံ၊ ကျမ်းတည်း၊ အက္ခရပ္ပဘောဒေန၊ အက္ခရာအပြားနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အက္ခရပ္ပဘောဒံ၊ အက္ခရပ္ပဘောဒမည်၏၊ အက္ခရပ္ပဘောဒေါတိ၊ အက္ခရပ္ပဘောဒေါဟူသည်ကား၊ သိက္ခာစ၊ သိက္ခာကျမ်းသည်လည်းကောင်း၊ နိရုတ္တိစ၊ သဒ္ဓါကျမ်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိဟာသပဉ္စ

မာနန္တိ၊ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံဟူသညင်္ကား။ ဧတေသံဗေဒါနံ၊ ထိုဗေဒင်တို့
အား ၊ အာထဗ္ဗနဗေဒံ၊ အာထဗ္ဗနဗေဒင်ကို၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဟ၊ ဤအရာ၌၊ အာသ၊ အလိုရှိသော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဣဟ၊ ဤအရာ၌၊ အာသအာသိတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤဒိ
သဝစနပ္ပဒိုသံယုတ္တော၊ ဤသို့သဘောရှိသောစကားနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ပုရာ
ဏကံထာသင်္ခါတော၊ ပုရာဏကထာဟုဆိုအပ်သော၊ ဣတိဟာသော၊
ဣတိဟာသ ကျမ်းသည်၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတိဟာသပဉ္စမာ၊ ဣတိဟာသပဉ္စမမည်ကုန်၏။ တေ
သံဣတိဟာသပဉ္စမာနံ၊ ထိုဣတိဟာသကျမ်းလျှင်ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော
ပဒဉ္စ၊ ပုဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ တဒဝသေသံ၊ ထိုပုဒ်မှကြွင်းသော၊ ဗျာကရ
ဏဉ္စ၊ ဗျာကရဏ်းကျမ်းကိုလည်းကောင်း၊ အမိယတိစ၊ ရှုတ်လည်းရှုတ်နိုင်
၏၊ ပဝေဒေတိစ၊ သိလည်းသိစေနိုင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဒကော
ပဒကလည်းမည်၏၊ ဝေယျာကရဏော၊ ဝေယျာကရဏလည်းမည်၏၊ ဝိ
တဏှဝါဒသတ္ထံ၊ ဝိတဏှဝါဒီကျမ်းကို၊ လောကာယတန္တိ၊ လောကာယ
တကျမ်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ မဟာပုရိသလက္ခဏန္တိ၊ မဟာပုရိသလက္ခ
ဏံဟူသညင်္ကား၊ မဟာပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊
ဘုရားအစရှိသည်တို့၏၊ လက္ခဏာဒိပကံ၊ လက္ခဏာတော်ကိုပြရာပြကြောင်း
ဖြစ်သော၊ ဣသဒသဟာသဝဉ္စ ပမာဏံ၊ တသောင်း နှစ်ထောင်သော
ကျမ်းပမာဏရှိသော၊ သတ္ထံ၊ ကျမ်းတည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျမ်း၌၊ သောဠ
သ သဟဿဂါထာပရိမာဏာယ၊ ဂါထာတသောင်းမြောက်ထောင်အ
တိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိသတ္ထာနိ၊ ထိုကျမ်းတို့
သည်၊ ဗုဒ္ဓမန္တာနာမ၊ ဗုဒ္ဓမန္တမည်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ယေ
သံသတ္ထာနံ၊ အကြင်ကျမ်းတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣမိနာလက္ခ
ဏေန၊ ဤလက္ခဏာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသောသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊
ဗုဒ္ဓမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
လက္ခဏေန၊ လက္ခဏာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့သည်၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနာမ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမိနာ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ လက္ခဏေန၊ လက္ခဏာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်
သောသူတို့သည်၊ ဧဒ္ဓ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အသီတိမဟာသာဝကော၊ ရှစ်ကျိပ်သောမဟာ
သာဝကတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓမာတာ၊ ဘုရားမယ့်တော်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓပိတာ၊ ဘုရား

၂၆၄ မဏိပေဏ္ဍာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မမည်းကော်တို့သည်။ အဂ္ဂပဋ္ဌာယိကာ။ မြတ်သောအလုပ်အကျွေးတို့သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်းစေတတ်၏။ ရာဇာ၊
စကြာမင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေဟိသက္ကေဟိ၊ ထိုကျွမ်း
တို့ဖြင့်၊ အယံဝိသေသော၊ ဤအထူးကို။ ဥပယတိ၊ သိအပ်၏။ အနဝယောတိ၊
အနဝယောဟူသည်ကား။ ဣမေသုလောကာယတမဟာပုရိသလက္ခဏာ
သု၊ ဤလောကာယတကျမ်း-မဟာပုရိသလက္ခဏာကျမ်းတို့၌။ အနန္တေနာ၊
ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိ။ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိ၏။ အဝယော၊ ဆောင်
ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တာနိသတ္ထာနိ၊ ထိုကျမ်းတို့
ကို။ အတ္ထတောမ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓတောစ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သန္ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်
သော။ ထိုသူသည်။ အဝယောနာမ၊ အဝယမည်၏။ အသောသိခေါတိအာ
ဒိသု၊ အသောသိခေါ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စ
ကားကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။
သာလေ ယုကသုတ္တေ၊ သာလေယုကသုတ်၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဘွင့်ဆိုအပ်ပြီး
သည်သာလျှင်တည်း။ အယံတာတာတိ၊ အယံတာတာဟူ သည်ကား။
အယံ၊ ဤဗြဟ္မာယု ဝုတ္တားသည်။ မဟာလ္လကတာယ၊ ဒိုမင်းသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်။ ဂန္တု၊ ဘုရားထံသို့သွားခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်
နိုင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍မဟာဓံ၊ ဥတ္တရုလုလင်ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍၊
ဧဝံ၊ ဤသို့အယံတာတာဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း။ သေ
သောဗြာဟ္မဏော၊ ဤဗြဟ္မာယု-ဝုတ္တားသည်။ ဗိန္ဒေယိ၊ ကြံ့၏။ ကိံ၊ ဗိန္ဒေ
ယိ၊ အဘယ်သို့ကြံ သနည်းဟူမူကား။ ဣမသ္မိံလောကေ၊ ဤလောက၌။
အဟံ၊ ငါကား။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားပင်တည်း။ အဟံ၊ ငါကား။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားပင်
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဂ္ဂတဿ၊ ကျော်စောထင်ရှားသောသူ၏။ နာမံ၊
အမည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဗဟုဇနာ၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည်။
ဝိစရန္တိ၊ တွည့်လည်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မေမယာ၊ ငါဗြဟ္မာယု
ဝုတ္တားသည်။ အနုဿဝမက္ကေနေဝ၊ အဆင့်စကားကြားခါ မျှတည်းဖြင့်
သာလျှင်၊ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။ နယုတ္တံ၊ မသင့်သေး။ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏။ ဧကန္တံ၊ အချို့သောဆရာသို့။ ဥပသင်္ကမန္တဿ၊ ချဉ်းကပ်သောငါ
အား။ အပက္ကမနန္တိ၊ ဖဲခွဲရခြင်းသည်လည်း။ ဂရ၊ ဝန်လေးလှသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အနုတ္တောပိ၊ အကျိုးမဲ့ သည်လည်း။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါဗြဟ္မာ

ယုသုတ္တံသညံ၊ မမ၊ ငါဇ္ဈိ၊ အန္တေဝါသိကံ၊ တပည့်ဖြစ်သော ဥတ္တရလု
လင်ကို၊ ပေသေတွာ၊ စေလိုက်ဦး၍၊ ဗုဒ္ဓေါဝါ၊ ဘုရားပင်ဟုတ်လေသလော၊
နေဝါဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားပင်မဟုတ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနိတွာ၊ သိပြီး
၍၊ ဥပသင်္ကမေယျံ၊ ချဉ်းကပ်ရပါမူကား၊ ယံနန္တ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန္ဒေသိ၊ ကြံ၍၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဏဝံ၊ ဥတ္တရလုလင်ကို၊ အာန္တေ
တွာ၊ ခေါ်၍၊ အယံတာတာတိအာဒိ၊ အယံတာတာဤသို့အစရှိသောစကား
ကို၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ တံဘဝန္တန္တိ၊ တံဘဝန္တံဟူသည်ကား၊ တသ္မာဘဝ
တော၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၍၊ တထာသန္တံယေဝါတိ၊ တထာသန္တံယေဝ
ဟူသည်ကား၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သတောယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာ
လျှင်ဖြစ်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၍၊ ဣဒံ၊ ဤတံဘဝန္တံဟူသောပုဒ်သည်၊ ဣတ္ထ
န္တု၊ တာချာနတ္ထေ၊ ဣတ္ထန္တု၊ တာချာနအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိ
ဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း၊ ယထာကထံပနာဟံဘောတိတ္ထေ၊ ယထာကထံပ
နာဟံဘောဟူ စောဤပါဌ၌၊ ဘော၊ ဒိုဆရာပုဏ္ဏား၊ ကထံပန၊ အဘယ်
သို့လျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ဥတ္တရလုလင်သည်၊ တံဘဝန္တံဂေါတမံ၊ ထိုအ
ရှင်ဂေါတမကို၊ ဇာနိဿာမိ၊ ဘုရားဟူ၍သိရပါအံ့နည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အ
ခြင်းအရာဖြင့်၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဥာတု၊ သိခြင်းငှါ၊ သတ္တာ၊
တတ်ကောင်း၍၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်ဥတ္တရလုလင်
အား၊ အာမိက္ခ၊ ကြားလိုက်ဦးလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယထာတိဇေတံ၊ ယထာဟူသောဤသဒ္ဒါ
သည်၊ နိပါတမတ္တမေဝ၊ နိပါတ်ပုဒ်မျှသာလျှင်တည်း၊ ကထန္တိ၊ ကထံဟူ
သော၊ အယံ၊ ဤပုစ္ဆာသည်၊ အာကာရပုစ္ဆာ၊ အခြင်းအရာကိုမေးကြောင်း
ဖြစ်သောပုစ္ဆာတည်း၊ ကေနာကာရေန၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ဥတ္တရလုလင်သည်၊ တဝန္တံဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတ
မကို၊ ဇာနိဿာမိ၊ ဘုရားဟူ၍သိရပါအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိရ၊ စင်စစ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဥတ္တရလုလင်က
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဥဗဇ္ဈာယော၊ ဆရာဖြစ်သောဗြဟ္မာယုသုတ္တံသညံ၊
တာတာ၊ အမောင်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ ဌိ
တော၊ တည်သောသူရိက်သည်၊ ပထဝိ၊ မြေကို၊ နပဿာမိ၊ ငှါမမြင်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒတိဝိယ၊ ဆိုဘိသကဲ့သို့ရင်း၊ စန္ဒိမသုရိယာနံ၊ လနေတို့၏၊ ဩဘာ
သေ၊ အရောင်အလင်း၌၊ ဌိတော၊ တည်သောသူရိက်သည်၊ စန္ဒိမသုရိယေ၊
လနေတို့ကို၊ နပဿာမိ၊ ငှါမမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိဝိယ၊ ဆိုဘိသကဲ့သို့

လည်းကောင်း။ ဝဒတိ။ ဆိုဘိသနည်း။ ဣတိ အာဒိနိ။ ဤသို့အစရှိသောစကား
တို့ကို။ ဝဝတ္ထာ။ ဆို၍။ ဇာနနာကာရံ။ သိကြောင်းဖြစ်သော အခြင်းအရာကို။
ဒဿန္တော။ ပြလိုသော ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားသည်။ အာဂတာနိခေါတာတာ
တိအာဒိ။ အာဂတာနိခေါတာတာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ။
ဆို၏။ တတ္ထ။ ထိုအာဂတာနိခေါတာတာ အစရှိသောပါဌ်၌။ မန္တေသုတိ။
မန္တေသုဟူသည်ကား။ ဗေဒေသု။ ဗေဒင်ကျမ်းတို့၌။ တထာဂတော။ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိကိရ။ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ သတတ်။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဝတ္ထဗ္ဗက္ခဏော။ ဆိုသင့်သောစကား၌။ ပဋိကစ္စေဝ။ ရှေးမဆွကသာလျှင်။
သုဒ္ဓါဝါသာ။ သုဒ္ဓါဝါသတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ။ ဗြဟ္မာတို့သည်။ ဗေဒေ
သု။ ဗေဒင်ကျမ်းတို့၌။ တဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ လက္ခဏာနိ။ လက္ခ
ဏာတို့ကို။ ပက္ခိပိတ္တာ။ ထည့်သွင်း၍။ ဧတေ။ ဤဗေဒင်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓမန္တော
နာမ။ ဗုဒ္ဓဗေဒင်တို့မည်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဗြာဟ္မဏဝေသေန။ ပုဏ္ဏား၏အ
သွင်ဖြင့်။ ဗေဒေ။ ဗေဒင်တို့ကို။ ဝါစေန္တိ။ ပို့ချကုန်၏။ ကိ။ အဘယ်ကို။ မနသိ
ကရိတွာ။ နှလုံးပြု၍။ ဝါစေန္တိ။ ပို့ချကုန်သနည်း။ တဒနူသာရေန။ ထိုဗေဒင်
ကိုအစင်လျှောက်သဖြင့်။ မဟာသက္ခာ။ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။
သတ္တာ။ သတ္တဝါတို့သည်။ တထာဂတံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဇာနိဿန္တိ။
သိကုန်လတ္တံ့။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဝါစေန္တိ။ ပို့ချကုန်၏။
တေန။ ထိုကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ။ ရှေးကာလ၌။ ဗေဒေသု။ ဗေဒင်ကျမ်းတို့၌။ မဟာ
ပုရိသလက္ခဏာနိ။ ယောကျ်ားမြတ်၏ လက္ခဏာတို့သည်။ အာဂန္တန္တိ။
လာကုန်၏။ ပန။ ကွယ်ပျောက်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ တထာဂတော။ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည်ရှိသော်။ အနုတ္တ
မေန။ အစဉ်အားဖြင့်။ အန္တရဓာယန္တိ။ ကွယ်ပျောက်ကုန်၏။ တေန။ ထို
ကြောင့်။ ဧတရဟိ။ ယခုအခါ၌။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ။

မဟာပုရိသသာတိ။ မဟာပုရိသသာဟူသည်ကား။ ပဏိမိသမာဒါ
နဉာဏကရုဏာဒိဂုဏမဟာတော။ ဆုတောင်းခြင်းတည်းဟူသောဂုဏ်-
ဒါနသီလကို ဆောက်တည် ခြင်းတည်း ဟူသောဂုဏ်- ဉာဏ်ဂုဏ်
ကရုဏာဂုဏ်- အစရှိသောဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သော။ ပုရိသဿ။ ယော
ကျ်ားအား။ နွေယေဝဂတိ ယောတိ။ နွေယေဝဂတိယော ဟူသည်ကား။
နွေဝေ။ နှစ်ပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ နိဋ္ဌာ။ ဆုံးဖြတ်ခြင်းတို့သည်။ တဝန္တိ။
ဖြစ်ကုန်၏။ အယံဂတိသန္ဓေ။ ဤဂတိသန္ဓေသည်။ ပဉ္စခေါပနိမာသာရိပုတ္တ
ဂတိယောတိအာဒိသု။ ပဉ္စခေါပနိမာ သာရိပုတ္တ ဂတိယော-ဤသို့အစရှိ

သောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဘဝတောဒေ၊ ဘဝအထူးဟူသော အနက်၌၊ ကာမဉ္စ
 ဝတ္တတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊
 ဂုဏိယော၊ ဘဝတို့သည်၊ ဣမာပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ။ ဂတိမိဂါနံပ
 ဝနန္တိအာဒိသု၊ ဂတိမိဂါနံပဝနံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ နိဝါသနဌာ
 နေ၊ နေရာအရပ်ဟူသောအနက်၌၊ ကာမဉ္စဝတ္တတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊
 ပဗနံ၊ တောအရပ်သည်၊ မိဂါနံ၊ သားတို့၏၊ ဂတိ၊ နေရာအရပ်တည်း။ ။ ဧဝံ
 အဓိမတ္တ ဂတိမန္တောတိအာဒိသု၊ ဧဝံအဓိမတ္တဂတိ မန္တော-ဤသို့အစရှိ
 သောပုဒ်တို့၌၊ ပညာယ၊ ပညာဟူသောအနက်၌၊ ကာမဉ္စဝတ္တတိ၊ အကယ်
 ၍ကားဖြစ်၏ရှင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဓိမတ္တဂတိမန္တော၊ လွန်ကဲသော ပညာရှိ
 သောအရှင်အာနန္ဒာသည်။ ။ ဂတိဂတန္တိအာဒိသု၊ ဂတိဂတံဤသို့အစရှိ
 သောပုဒ်တို့၌၊ ဝိသဒ္ဓတာဝေ၊ အသံမရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ ကာမဉ္စဝတ္တတိ၊
 အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊ ဂတိဂတံ၊ အသံမှကင်း၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့
 ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣဓ၊ ဤဧဒေယဝဂတိယော ဟူသောပုဒ်၌၊ နိဌာယံ၊ ပြီး
 ခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဧဒေယဝ-ဂတိယော အစရှိသောပါဌ်၌၊ ယေဟိ၊ အကြင်
 လက္ခဏာတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဟေဝ၊ ထိုစကြာမင်း၏ လက္ခဏာတို့နှင့်
 သာလျှင်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော သူသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိနဟောတိ၊ အကယ်၍ကားမဖြစ်၏ရှင့်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့
 ပင်မဖြစ်လင့်ကစား၊ ဇာတိသာမညတော၊ လက္ခဏာဇာတ်၏လက္ခဏာ၏
 အဖြစ်ဖြင့်တူမျှသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တာနိယေဝ၊ ထိုစကြာမင်း၏လက္ခ
 ဇာတို့ကိုပင်လျှင်၊ တာနိတိ၊ ထိုဘုရား၏လက္ခဏာတို့ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်
 ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယေဟိသမန္နာဂတဿာတိ၊ ယေဟိသမန္နာဂ
 ကဿဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

သစေအဂါရုံအဇ္ဈာဝသတိတိ၊ သစေအဂါရုံအဇ္ဈာဝသတိ ဟူသည်
 ကား၊ အဂါရေ၊ လူ့ဘောင်၌၊ ယဒိဝသတိ၊ အကယ်၍နေသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ
 သတိ၊ ဤသို့နေသည်ရှိသော်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတတ်
 သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတူဟိ၊ လေးပါး ကုန်သော၊
 အတ္ထရိယံဓမ္မေဟိ၊ အံဩအပ်သောတရားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စတူဟိ၊
 လေးပါးကုန်သော၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုဟိစ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ခုဉ္စနတော၊ တပ်နှစ်သက်စေတတ်သောကြောင့်၊

ရာဇာ၊ ရာဇမည်၏၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာကို၊ ဝတ္ထေတိ၊ လည်စေတတ်
၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ကဝတ္ထိ၊ စက္ကဝတ္ထိမည်၏၊ စတုဟိ၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ သမ္ပတ္တိစက္ကဟိ၊ သမ္ပတ္တိစက်တို့ဖြင့်၊ ဝတ္ထေတိ၊ လည်စေ
တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ကဝတ္ထိ၊ စက္ကဝတ္ထိမည်၏၊ တေဟိစ၊
ထိုသမ္ပတ္တိစက်တို့ဖြင့်လည်း၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝတ္ထေတိ၊ လည်စေတတ်
၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ကဝတ္ထိ၊ စက္ကဝတ္ထိမည်၏၊ စ၊ တနည်းလည်း၊
တေသ္မိ၊ ထိုစကြာမင်း၌၊ ပရဟိတာယ၊ သူတပါးတို့၏အကျိုးစီးပွားအလို
ငှါ၊ ဣရိယာပထစက္ကာနံ၊ ဣရိယာပုထ်ဟုဆိုအပ်သောစက်တို့၏၊ ပဝတ္ထော၊
ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာမင်း
မည်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤရာဇာဟောကိအစရှိသောပါဌ၌၊ ရာဇာ
တိ၊ ရာဇာဟူသောအမည်သည်၊ သာမညံ၊ သာမည အမည်တည်း၊ စက္က
ဝတ္ထိတိ၊ စက္ကဝတ္ထိဟူသော အမည်သည်၊ ဝိသေသနံ၊ ဝိသေသနအမည်
တည်း၊ ဓမ္မေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊ စရတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဓမ္မိကော၊ ဓမ္မိကမည်၏၊ ဥာယေနသမေန၊ အသင့်အတင့်အားဖြင့်၊
ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ဓမ္မေန၊ တရားအားဖြင့်၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မရာဇာ၊ ဓမ္မရာဇမည်၏၊ ဝါ၊ တ
နည်းကား၊ ပရဟိတာဓမ္မကရဏေန၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွားဖြစ်သော
တရားကိုပြုသဖြင့်၊ ဓမ္မိကော၊ ဓမ္မိကမည်၏၊ အတ္တဟိဓာ ဓမ္မကရဏေန၊
မိမိ၏အကျိုးစီးပွားဖြစ်သောတရားကိုပြုသဖြင့်၊ ဓမ္မရာဇာ၊ ဓမ္မရာဇာမည်
၏၊ စတုရက္ခာယ၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော မြေအပြင်၏၊
ဣဿရော၊ အရှင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စတုရက္ခာ၊ စတု
ရက္ခမည်၏၊ စတုသမုဒ္ဒက္ခာယ၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သော၊
စတုဗြဟ္မိဗဒီပတုသိတာယ၊ လေးပါးအပြားရှိသော ကျွန်းဖြင့် တန်ဆာဆင်
အပ်သော၊ ပထဝိယာစ၊ မြေအပြင်၏လည်း၊ ဣဿရော၊ အရှင်တည်း၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တ
သန္တာန်၌၊ ကောပါဒိ ပစ္စတ္ထိကေစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း အစရှိသောရန်သူ
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ သဗ္ဗရာဇာနောစ၊ ခပ်သိမ်းသော မင်း
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇေသိ၊ အောင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဝိဇိတာဝိ၊ ဝိဇိတာဝိမည်၏၊ ဇနပဒထာဝရိယပ္ပတ္တောတိ၊ ဇနပဒထာဝရိ
ယပ္ပတ္တော ဟူသည်ကား၊ ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌၊ ထွာဝရတာဝံ၊ ခိုင်ခံ့

သည်၏အဖြစ်သို့။ရဝတာဝံ။မြို့သည်၏ အဖြစ်သို့။ပတ္တော၊ရောက်၏။ ကေ
 နိ။တရံတယောကံသောယူသည်။ စာလေတုံ။လှုပ်ရှားခြင်းငှါ။နသက္ကာ။
 မတဖ်နှိုင်း။ ဝါ။တနည်းကား။ တမ္ပိ။ထိုလေးကျွန်းလုံး၌။ ဇနပဒေါ၊ဇနပုဒ်
 သည်။ထာဝရိယပတ္တော။ အမြဲတည်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ အနုဿုက္ကော။
 အားထုတ်ခြင်းမရှိ။သကမ္ပနိရတော။မိမိအမှု၌သာ ပွေ့လျော်၏။အစလော။
 ရွှေ့ရှားခြင်းမရှိ။အသမ္ပဝေမိ။ ထုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ။ ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်။
 ဇနပဒ ထာဝရိယပတ္တော။ ဇနပဒ ထာဝရိယပတ္တမည်၏။ သေယျထိဒန္တိ
 ဇေသောသန္ဓေ။သေယျထိဒဟူသော ဤသန္ဓါသည်။ နိပါတော။နိပါတ်ပုဒ်
 တည်း။တဿ။ထိုသေယျထိဒဟူသောနိပါတ်ပုဒ်၏။ ဣဒံတောနိ။ဤခုနစ်
 ပါးသောရတနာတို့ဟူသည်။ကတမာနိ။အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။
 ဣတိအယံ။ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ စက္ကရတနန္တိ အာဒိသု။
 စက္ကရတနံဤတို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။အတ္ထော၊အနက်ကို။ဧဝံဣမိနာဝုစ္စ
 မာနနယေန။ဤသို့ဆိုလတ္တံ့။သောနည်းဖြင့်။ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ စက္ကဉ္စ
 စက်သည်လည်း။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တံ။ထိုစက်ဟူသည်။ ရတိဇနတ္ထေန။
 နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော အနက်သဘော သတ္တိကြောင့်။ ရတ
 နန္တု။ရတနာမည်သည်လည်း။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ထိုနှစ်ပါးသော
 သတ္တိကြောင့်။စက္ကရတနံ။စက္ကရတနမည်၏။သဗ္ဗတ္ထ။ခပ်သိမ်းသောရတနာ
 ဟူသော ပုဒ်တို့၌။ဇေသဝဇေသောဧဝံ။ ဤနည်းသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။
 နယော၊နည်းကို။ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ။

ပန၊ခုနစ်ပါးသော ရတနာတို့၏ကိစ္စကို ဆိုဦးအံ့။ ဣမေသုရတနေသု။
 ဤခုနစ်ပါးသော ရတနာတို့တွင်။ အယံစက္ကဝတ္တိရာဇာ။ ဤစက္ကဝတ္တိမင်း
 သည်။စက္ကရတနေန။စကြာရတနာဖြင့်။အဇိတံ။ မအောင်အပ်သေးသော
 တိုင်းနိုင်ငံကို။ဇိနာတိ။အောင်မြင်၏။ဟတ္ထိအဿရတနေဟိ။ဆင်ရတနာ
 မြင်းရတနာတို့ဖြင့်။ဝိဇိတော။အောင်အပ်ပြီးသောနိုင်ငံ၌။ ယထာသုခံ။အလို
 ရှိတိုင်း။အနုဝိစရတိ။လှည့်လည်သွားလာ၏။ပရိတာယက ရတနေန။သား
 ကြီးရတနာဖြင့်။ ဝိဇိတံ။အောင်အပ်ပြီးသော တိုင်းနိုင်ငံကို။ အနုရက္ခတိ။
 စောင့်ရှောက်၏။သေသေဟိ။ ကြွင်းကုန်သော ပတ္တမြားရတနာ-မိန်းမရတနာ
 သူဌေးကြီးရတနာတို့ဖြင့်။ ဥပဘောဂသုခံ။ ခံစားအပ်သော ချမ်းသာကို။
 အနုဘဝတိ။ခံစား၏။စ။ထိုမှတပါး။ ပဌမေန၊ရှေးဦးစွာသောစကြာရတနာ
 ဖြင့်။ အဿ။ ထိုစကြာမင်းအား။ ဥဿာဟသတ္တိယောဂေါ။ ဥဿာဟ
 သတ္တိနှင့် ယှဉ်ခြင်းသည်။ သုပရိပုဏ္ဏော။ အလွန်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။

ဖြစ်၏။ ဟတ္ထိအဿ ဂဟပတိရတနေဟိ။ ဆင်ရတနာ-မြင်းရတနာ-သူ
 ဇွေးကြီး ရတနာတို့ဖြင့်။ ဗာဿတ္ထိယောဂေါ။ ဗာဿတ္ထိနှင့် ယှဉ်ခြင်း
 သည်။ သုပရိပုဏ္ဏော။ အလွန်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိဖြစ်၏။ ပစ္ဆိမေန၊
 နောက်ဖြစ်သောရတနာဖြင့်။ မန္တသတ္ထိယောဂေါ။ မန္တသတ္ထိနှင့်ယှဉ်ခြင်း
 သည်။ သုပရိပုဏ္ဏော။ အလွန်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိဖြစ်၏။ ဣတ္ထိမဏိရတ
 နေဟိ။ ဣတ္ထိရတနာ-မဏိရတနာတို့ဖြင့်။ တိဝိဓ သတ္ထိယောဂဗလံ။ သုံးပါး
 အပြားရှိသောသတ္ထိနှင့်ယှဉ်ခြင်း၏အကျိုးသည်။ သုပရိပုဏ္ဏံ။ အလွန်ပြည့်
 စုံသည်။ ဟောတိဖြစ်၏။ သော။ ထိုစကြာမင်းသည်။ ဣတ္ထိမဏိရတနေ
 ဟိ။ မိန်းမရတနာ- ပတ္တမြားရတနာတို့ဖြင့်။ ဘောဂသုခံ။ ခံစားအပ်သော
 ချမ်းသာကို။ အနုဘဝတိ။ ခံစား၏။ သေသေဟိ။ မိန်းမရတနာ-ပတ္တမြား
 ရတနာမှကြွင်းကုန်သောငါးပါးသောရတနာတို့ဖြင့်။ ဣဿရိယသုခံ။ အစိုး
 ရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောချမ်းသာကို။ အနုဘဝတိ။ ခံစား၏။ စ။ အထူးကိုဆို
 ဦးအံ့။ အဿ။ ထိုစကြာမင်းအား။ ဝိသေသတော။ အထူးအားဖြင့်။ ပုရိမာနိ။
 ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ တိဏိ။ သုံးပါးကုန်သော-စကြာရတနာ- ဆင်ရတနာ
 မြင်းရတနာတို့သည်။ အဒေါအကုသလမူလဇနိတကမ္မာနုဘာဝေန။ အဒေါ
 သဟုဆိုအပ်သောကုသိုလ်မူလသည်ဖြစ်စေအပ်သော ကံ၏အာနုဘော်
 ကြောင့်။ သမ္ပန္နန္တိ။ ပြည့်စုံကုန်၏။ မဏ္ဍိမာနိ။ အလယ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ တိဏိ။
 သုံးပါးကုန်သောမိန်းမရတနာပတ္တမြားရတနာသူဇွေးကြီးရတနာတို့သည်
 အလောဘကုသလ မူလဇနိတ ကမ္မာနုဘာဝေန။ အလောဘဟု ဆိုအပ်
 သော ကုသိုလ်မူလသည် ဖြစ်စေ အပ်သောကံ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။
 သမ္ပန္နန္တိ။ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဧကံ။ တပါးသော။ ပစ္ဆိမံ။ အဆုံးဖြစ်သောသား
 ကြီးရတနာသည်။ အမောဟ ကုသလ မူလဇနိတ ကမ္မာနုဘာဝေန။ အ
 မောဟဟုဆိုအပ်သောကုသိုလ် မူလသည်ဖြစ်စေအပ်သောကံ၏ အာနု
 ဘော်ကြောင့်။ သမ္ပန္နန္တိ။ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။
 အယံ။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဣတ္ထိမဏ္ဍိမ ပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ၌။
 သင်္ခေါပေါ။ အကျဉ်းတည်း။ ပန။ အကျဉ်းမှ တပါး- အကျယ်ကိုဆိုဦးအံ့။
 ဝိတ္တာရော။ အကျယ်ကို။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ္တေ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်၌။ ရတန
 သုတ္တဿ။ ရတနသုတ်၏။ ဥပဒေသတော။ နည်းဥပဒေသအားဖြင့်။ ဂဟေ
 တဗ္ဗော။ ယူအပ်၏။ အဝိစ။ တနည်းလည်း။ ဗာလပဏ္ဍိတံသုတ္တေဝိ။ ဗာလ
 ပဏ္ဍိတသုတ်၌လည်း။ ဣမေသံရတနာနံ။ ဤခုနစ်ပါးသော ရတနာတို့၏။

ဥပ္ပတ္တိက္ကမေန၊ ဖြစ်သော အစဉ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝဏ္ဏနာ၊ အသွင်သည်။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ။

ပရောသဟဿန္တိ၊ ပရောသဟဿံ ဟူသည်ကား။ အတိရေက သဟဿံ၊ တထောင်ထက်အလွန်၊ သူရာတိ၊ သူရာဟူသည်ကား။ အတိရေက ဇာတိကာ၊ မကြောက်တတ်သောသဘောရှိကုန်၏။ ဝိရင်္ဂရူပတိ၊ ဝိရင်္ဂရူပါ ဟူသည်ကား။ ဒေဝဂုတ္တသဒိသကာယာ၊ နတ်သား၏ကိုယ်နှင့်တူသော ကိုယ်ရှိကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဇေက၊ အချို့သောဆရာတို့က။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဘွင့်ကုန်၏။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိရင်္ဂရူပါ ဟူသောပုဒ်၌၊ သဘာဝေါ၊ သဘောဖြစ်၍ဖြစ်သောအနက်တည်း။ ဝိရာတိ ပဒေန၊ ဝိရာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဥတ္တမသူရာ၊ မြတ်သောရဲရင့်သောသူတို့ကို။ ဂုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဝိရာနံ၊ မြတ်သောရဲရင့်သောသူတို့၏။ အင်္ဂံ၊ အကြောင်း ဖြစ်သောဝိရိယတည်း။ ဝိရင်္ဂံ၊ မြတ်သောရဲရင့်သောသူတို့၏အကြောင်းဖြစ် သောဝိရိယ၊ ဝိရကာရဏံ၊ မြတ်သော ရဲရင့်သောသူတို့၏ အကြောင်းဖြစ် သော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတသံ၊ ဤတထောင်ထက်လွန်ကုန်သောသားတို့အား။ ဝိရင်္ဂံ၊ မြတ် သောရဲရင့်သောသူတို့၏အကြောင်းဖြစ်သောဝိရိယဖြင့်ပြီးသော၊ ရူပံ၊ ကိုယ် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိရင်္ဂရူပါ၊ ဝိရင်္ဂရူပမည်ကုန်၏။ ဝိရိယမယသရိရာဝိယ၊ ဝိရိယဖြင့်ပြီးသော ကိုယ်ရှိကုန်သကဲ့သို့။ ဣတိ၊ ဤ သို့။ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရသေနပ္ပမဒ္ဒနာတိ၊ ပရသေနပ္ပမဒ္ဒနာဟူသည်ကား။ ပဋိမုခံ၊ ရှေးရှု၊ သစေတိဋ္ဌေယျ၊ အကယ်၍တည်ငြား အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့တည်သည်ရှိသော်။ ပရသေနာ၊ တပါးသောစစ်သည်တို့ ကို။ မဒ္ဓိတံ၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှါ။ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား။ အမိပ္ပါယော၊ အမိပ္ပါယ်တည်း။ ဓမ္မေနာတိ၊ ဓမ္မေနဟူသည်ကား။ ပါဏောနဟန္တဗ္ဗောတိ အာဒိနာ၊ ပါဏောနဟန္တဗ္ဗော ဤသို့အစရှိသော၊ ပဉ္စသီလဓမ္မေန၊ ပဉ္စသီလတရားဖြင့်၊ အရဟံဟောတိသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ လောကေဝိဝဋ္ဋန္တဒေါတိဧတ္ထ၊ အရဟံဟောတိသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိလောကေ ဝိဝဋ္ဋန္တဒေါဟူသောဤပါဌ်၌၊ သတ္တဟိ၊ ရုနစ်ပါးကုန်သော။ ရာဂဒေါသ မောဟမာနဒိဋ္ဌိအဝိဇ္ဇာဒုစ္စရိတဆဒနေဟိ၊ ရာဂ-ဒေါသ-မောဟ-မာန-ဒိဋ္ဌိ အဝိဇ္ဇာဒုစရိက် တည်းဟူသော အဖုံးအလွှမ်းတို့ဖြင့်၊ ပဋိန္တန္တေ၊ ဖုံးလွှမ်း အပ်သော။ ကိလေသန္ဓကာရလောကေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အ မိက်တိုက်ရှိသောလောက၌၊ တံဆဒနံ၊ ထိုရာဂဒေါသ အစရှိသောအဖုံး

၂၂၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

အလွှမ်းကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ သွင့်လှစ်၍၊ သမန္တတော၊ လက်ဝန်းကျင်မှ၊ သဗ္ဗာ
 တလောကော၊ ဖြစ်သောအရောင်အလင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဦးတော၊
 တည်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝဇ္ဇေဒေါ၊ ဝိဝဇ္ဇေဒမည်၏။ ဝိဝဇ္ဇေ၊
 ထိုအရဟံဟောတိ အစရှိသောပါဌ်၌၊ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ပဒေန၊
 အရဟံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ပူဇာရဟတာ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်သည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ပဒေန၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ
 ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တဿာပူဇာရဟတာယ၊ ထိုသို့ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်သည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဟောတုံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တတိ
 ယေန၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ပဒေန၊ ဝိဝဇ္ဇေဒေါဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္တဟေ
 တုတူတာ၊ တရားဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝိဝဇ္ဇေဒတာ၊
 ဝါသနာနှင့်တကွအလုံးစုံသော ရာဂဒေါသအစရှိသောအဖုံးအလွှမ်းမရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
 အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဝိဝဇ္ဇေစ၊ ဝဋ်မှကင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဝိဝဇ္ဇေစ၊ ရာဂဒေါသအစရှိသောအဖုံးအလွှမ်းမှကင်းသည်လည်း
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝဇ္ဇေဒေါ၊ ဝိဝဇ္ဇေဒမည်၏။ ဝဋ်
 ရဟိတောစ၊ ဝဋ်မှကင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆဒနရဟိတောစ၊
 ရာဂဒေါသအစရှိသောအဖုံးအလွှမ်းမှကင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနဝိဝဇ္ဇာတာဝေ
 န၊ ထိုဝဋ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ တေန
 ဆဒနာတာဝေန၊ ထိုရာဂ ဒေါသ အစရှိသော အဖုံးမရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိဝဇ္ဇေဒေါတိပဒေန၊ ဝိဝဇ္ဇဟူသောပုဒ် ဝိဝဇ္ဇေဟူသော နှစ်ပုဒ်ဖြင့်၊ ဝုရိမ
 ပဒန္တသသောဝ၊ ရှေးဖြစ်သောအရဟံဟူသောပုဒ်-သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါဟူသော
 နှစ်ပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဟေတုဒ္ဓဟံ၊ အကြောင်းနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ ဝုတ္တာ၊
 ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရ
 ဟံဟောတိ ဟူသောပါဌ်၌၊ ဒုတိယဝေသာရဇ္ဇေနစ၊ ဒုတိယဝေသာရဇ္ဇ
 ဉာဏ်ဖြင့်လည်း၊ ဝုရိမသိဒ္ဓိ၊ အရဟံဟူသောရှေးပုဒ်၏ အနက်၏ပြီးခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ဖြင့်၊
 ဒုတိယသိဒ္ဓိ၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါဟူသောပုဒ်၏ အနက်၏ပြီးခြင်းသည်၊ ဟော

တိ၊ ဖြစ်၏။ တတိယစတုတ္ထတိ၊ တတိယဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်-စတုတ္ထဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ တတိယသိဒ္ဓိ၊ ဝိဝဋ္ဌန္တဒဟူသောပုန်၏အနက်၏ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သောအရဟံဟူသောပုန်သည်။ ဓမ္မစက္ခု၊ တရားသင်၏ဓမ္မစက္ခုကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူသောပုန်သည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောဝိဝဋ္ဌန္တဒေါဟူသောပုန်သည်။ သမန္တစက္ခု၊ သမန္တစက္ခုကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တုံမန္တာနံပဋိဂ္ဂဟိတာတိဣမိနာ၊ တုံမန္တာနံပဋိဂ္ဂဟိတာ ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုဥတ္တရလုလင်၏၊ သုရတာဝံ၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ။

သောဝိ၊ ထိုဥတ္တရလုလင်သည်လည်း၊ တာယအာစရိယကထာယ၊ ထိုဆရာဖြစ်သော ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏား၏စကားဖြင့်၊ လက္ခဏေသု၊ ဗုဒ္ဓလက္ခဏာတို့၌၊ ဝိဂတသမ္မောဟော၊ ကင်းသော တွေစေခြင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကောဘာသဇာတောဝိယ၊ တပြိုင်နက်အရောင်အလင်းဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓမန္တေ၊ တရားဗေဒင်၌၊ သမ္ဗုဿမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်သည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧဝံဘောတိ၊ ဧဝံဘောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တဿ၊ ထိုဧဝံဘောဟူသောပါဌ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ဥတ္တရလုလင်ကို၊ တုံ၊ အချုပ်ပုဏ္ဏားသည်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရိဿာမိ၊ အကျွန်ုပ်ပြုပါအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမ္ဗုန္နေသိတိ၊ သမ္ဗုန္နေသိဟူသည်ကား၊ ဂဝေသိ၊ ရှာပြီ၊ ဧကံ၊ တခုသောလက္ခဏာ၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဧန္တေ၊ နှစ်ခုသောလက္ခဏာ၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဂဏယန္တော၊ ရေတွက်သောဥတ္တရလုလင်သည်၊ သမာနယိ၊ ကောင်းစွာဆောင်ပြီး၊ အဒ္ဓသခေါတိ၊ အဒ္ဓသခေါဟူသည်ကား၊ ကထံ၊ အတတ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်သနည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိယန္နာနံဝိ၊ ထိုင်တော်မူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နိပ္ပန္နာနံဝိ၊ လျောင်းတော်မူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ကောစိ၊ တစ်တယောက်သောသူသည်၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာတော်ကို၊ ပရိယေသိဝံ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရှာခြင်း၌၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ပန၊ တတ်နိုင်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဌိတာနံဝိ၊ ရပ်တော်မူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စက်မန္တာနံဝိ၊ စကြိုကြွတော်မူသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ကောစိ၊ တစ်

၂၇

တယောကံသောသုသညံ၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာတော်ကို၊ ပရိယေထိတုံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ရှာခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်ရ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မြင်ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လက္ခဏပရိယေသ နတ္ထံ၊ လက္ခဏာကိုရှာဖွီးခြင်းငှါ၊ အာဂတံ၊ လာသောသူကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော် မူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်၊ အာသနာ၊ နေရာတော်မှ၊ ဥဠာယ၊ ထတော်မူ၍၊ တိဋ္ဌန္တိ ဝါ၊ ရပ်မူလည်းရပ်တော်မူကုန်၏။ စကံမံ၊ စကြိုကို၊ အဓိဋ္ဌဟန္တိ ဝါ၊ ဆောက်တည်မူလည်း ဆောက်တည်တော်မူကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လက္ခဏဒဿနာနုရူပေ၊ လက္ခဏာကိုမြင်ခြင်းငှါလျောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဣရိယာပထေ၊ ဣရိယာပုတ်တို့ကို၊ ဝတ္ထမာနဿ၊ ဖြစ်တော်မူသောမြတ် စွာဘုရားအား၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။ ယေဘုယျေနာတိ၊ ယေဘုယျနဟူသည် ကား၊ ပါယေန၊ များသော အားဖြင့်၊ ဗဟုကာနိ၊ များစွာသော လက္ခဏာ တို့ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။ အပ္ပါနိ၊ နည်းသော လက္ခဏာတို့ကို၊ နအဒ္ဓသ၊ မမြင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတောတသ္မာ ကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ယာနိ၊ အကြင်နှစ်ပါးသောလက္ခဏာ တို့ကို၊ နအဒ္ဓသ၊ ဥတ္တရလုလင်မမြင်၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောလက္ခဏာ တို့ကို၊ ဒီပနတ္ထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဌပေတွာဒ္ဓေတိ၊ ဌပေတွာဒ္ဓေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော တော်မူအပ်၏။ ကင်္ခတိတိ၊ ကင်္ခတိဟူသည်ကား၊ ပဿယျံ၊ မြင်ရပါမူ ကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဌာကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ တောင့်တ ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝိမိကိန္တ ဝိမိကိန္တ ဝိမိကိန္တ ဟူသည်ကား၊ တ တောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ တာနိ၊ ထိုနှစ်ပါးသောလက္ခဏာတို့ကို၊ ဝိမိ နန္တော၊ စူးစမ်းရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ ကိန္တတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ဒဠု၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။

နာမိမုစ္စတိတိ၊ နာမိမုစ္စတိဟူသည်ကား၊ တာယဝိမိကိန္တာယ၊ ထိုဝိမိ ကိန္တာဖြင့်၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ နဂန္တိတိ၊ မရောက်နိုင်၊ နသမ္ပာသိ ဒတိတိ၊ နသမ္ပာသိဒတိဟူသည်ကား၊ တတော၊ ထိုသို့ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့မ ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ အယံ၊ ဤအရှင်ဂေါတမသည်၊ ပရိပုဏ္ဏလက္ခဏော၊ ပြည့်စုံသောလက္ခဏာ ရှိသောသူပေတည်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှစ် ဆုံးပိုက်၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းသို့၊ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကင်္ခါယ၊ ယုံမှားခြင်းဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗလသ၊ အားနည်း သော၊ ဝိမတိ၊ တွေးတောခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိမိကိန္တာယ၊ ပင်ပန်း ခြင်းဖြင့်၊ မဇ္ဈိမာ၊ အလတ်ဖြစ်သော၊ ဝိမတိ၊ တွေးတောခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆို

အပ်၏။ အနုမိရုဉ္စနာယ။ နှလုံးမသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ဗလဝတိ။ အားကြီးသော၊
ဝိမတိ။ တွေးတောခြင်းကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ အသမ္ဘာဒေန၊ မကြည်ညို
သောအားဖြင့်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ တေဟိဓမ္မေဟိ၊ ထိုယုံမှားခြင်းမ
ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း၊ နှလုံးမသွင်းနိုင်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဗိတ္တဿ၊ ဖိတ်၏။ ကာလုဿိ၊
ယဘာဝေါ၊ နောက်ကျသည့်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ကောသော
ဟိတေတိ၊ ကောသောဟိတေဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထိကောသေန၊ စည်ပေါင်း
အိမ်ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္နေ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဝတ္ထုရုပ္ပေတိ၊ ဝတ္ထုရုပ္ပေဟူသည်
ကား၊ အင်္ဂါစာတေ၊ အင်္ဂါ ၂၀ ခုတော်၌၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝါရဏဿ၊ ဂန္ဓဆင်မင်း
၏။ ကောသောဟိတဝတ္ထုရုပ္ပေ၊ အင်္ဂါ ၂၀ ခုတော်ကဲ့သို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရားအား၊ ကောသောဟိတဝတ္ထုရုပ္ပေ၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော
အင်္ဂါ ၂၀ ခုတော်တော်လည်းရှိ၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်း
ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအင်္ဂါ ၂၀ ခုတော်သည်။ သောဝတ္ထုပဋိစ္ဆန္တတ္တာ၊ ကောင်းစွာ
အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဒုမဂ္ဂဗ္ဘသမာနံ၊ ပဒုမာ
ကြာတိုက်နှင့်တူ၏။ စ၊ အင်္ဂါ ၂၀ ခုတော်တော်မှ တပါးလျှာတော်ကို ဆိုဦးအံ့။
အန္တောရခဂတာယ၊ ခံတွင်းတော်၏ အတွင်း၌တည်သော၊ ဇိဝှာယ၊ လျှာ
တော်၏။ ပဟုတဘာဝံ၊ ရှည်ပြန့်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ အသလ္လေက္ခန္တော၊
မမှတ်နိုင်သော ဥတ္တရလုလင်သည်။ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တေသုလက္ခ
ဏေသု၊ ထိုလက္ခဏာတို့၌၊ ကင်္ခိယုံမှားခြင်းရှိသည်၊ ဝိဝိကိန္တိ၊ ပင်ပန်းခြင်း
ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အထခေါဘဂဝါတိ၊ အထခေါဘဂဝါဟူသည်
ကား၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗိန္ဒေတိ၊ ကြံတော်မူ
၏။ ကိံ၊ ဗိန္ဒေတိ၊ အဘယ်သို့ကြံတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရား
သည်။ ဣမဿ၊ ဤဥတ္တရလုလင်အား၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တေသုလက္ခ
ဏာနိ၊ ဤလက္ခဏာတို့ကို၊ သစေနဒသိဿာမိ၊ အကယ်၍ မပြုလိုက်သည်
ဖြစ်အံ့၊ ဇေံသတိ၊ ဤသို့မပြုသည်ရှိသော်၊ နိက္ကဓေါ၊ ယုံမှားကင်းသည်၊ နာ
ဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဇေတဿ၊ ဤဥတ္တရလုလင်အား၊ ကင်္ခိယံ၊ ယုံမှားခြင်း
သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အသ၊ ထိုဥတ္တရလုလင်၏၊ အာစရိယောပိ၊ ဆရာ
ဖြစ်သော ဗြဟ္မာယုဂုဏ္ဏာသည်လည်း၊ နိက္ကဓေါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ နာ
ဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မဖြစ်သည် ရှိသော်၊ မံ၊ ငါဘုရားကို၊
ဒဿနာယ၊ ပူးမြင်ခြင်းငှါ၊ နအာဂမိဿတိ၊ မလာလတ္တံ့၊ အနာဂတေ၊
မလာသည်ရှိသော်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နသုဿတိ၊ မနာရလတ္တံ့၊ ဓမ္မံ၊ ငါဟော
တော်မူသော တရားကို၊ အသုဏန္တော၊ မနာရသော ဗြဟ္မာယု ဂုဏ္ဏာ

၂၇၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သည်။ တိဏိသာမညဗလသနိ။ သုံးပါးသောသာမည အောက်ဖိုလ်တို့ကို၊
နသန္တိကရိဿတိ။ မျက်မှောက်မပြုရလတ္တံ့။ ။

ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ တေသ္မိံ၊ ထိုဥတ္တရလုလင်သည်။ နိက္ကဓိ၊ ယုံမှား
ကင်းသည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုဥတ္တရလုလင်၏။ အာရိယောပိ၊ ဆရာဖြစ်
သောဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားသည်လည်း။ နိက္ကဓိ၊ ယုံမှားကင်းသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဝါတုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ ခမ္မံ၊ ငါဟောတော်မူ
သောတရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ တိဏိသာမညဗလသနိ၊ သုံးပါးသော
သာမည အောက်ဖိုလ်တို့ကို၊ သန္တိ၊ ကရိဿတိ၊ မျက်မှောက် ပြုလတ္တံ့။
စသတ္တံ၊ မှန်၏။ တေဒတ္ထံယေဝ၊ ဤသူတပါးတို့၏အကျိုးငှါသာလျှင်၊ မယာ၊
ငါတုရားသည်။ ပါရမီယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူရိတာ၊ ဖြည့်ဆည်းတူး၊ အပ်
ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုဥတ္တရလုလင်အား။ တာနိလက္ခဏာနိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော
လက္ခဏာတို့ကို၊ ဒံသိဿာမိ၊ ငါတုရားပြတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္န
သိ၊ ကြံ၏။ ပိန္နတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒ္ဓါသိ
သင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလျှို့ဝှက်
သောလက္ခဏာကို ပြရာ၌၊ ကထံ၊ အသို့နည်း။ ရူပံ၊ ပကတိလျှို့ဝှက်သော
ရုပ်ပင်လော။ အညေန၊ တပါးသောရုပ်သဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုဗ္ဗိကံ၊ ဆိုအပ်
သလော၊ မိလိန္ဒရညာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်။ ဝုဠေန၊ မေးအပ်သော၊ နာဂသေ
နတ္ထေရေနဝ၊ နာဂသေနမထေရ်သည်ပင်လျှင်၊ အာဟာရဒုက္ကရံ (ပ) ကလ္လော
သိဘန္တေနာဂသေနာတိ၊ အာဟာရဒုက္ကရံ (ပ) ကလ္လောသိဘန္တေနာဂသေ
နဟူသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
ဘန္တေနာဂသေန၊ အရှင်ဘုရားနာဂသိန်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရ၊ ဆို
လည်းဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ ကိံ၊ အဘယ်ညောင်သောအမှုကို၊
ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ မဟာဇနေန၊ များစွာသောလူသည်။ ဟိရိကရဏောကာသံ၊
အရှက်အကြောက်ကိုပြုရာအရပ်ကို၊ ဗြဟ္မာယုဗြဟ္မဏာဿစ၊ ဗြဟ္မာယု
ပုဏ္ဏားအားလည်းကောင်း၊ အန္တေဝါသိကဥတ္တရဿစ၊ တပည့်ဖြစ်သော
ဥတ္တရ လုလင်အား လည်းကောင်း၊ ဗာဝရိယဿ၊ ဗာဝရိယပုဏ္ဏား၏၊
အန္တေဝါသိနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ သောဠသဗြာ ဟူဏာနဉ္စ၊ တကျိပ်
ခြောက်ရောက်သောပုဏ္ဏား တို့အားလည်းကောင်း၊ သေလဿ၊ သေလ
အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿစ၊ ပုဏ္ဏားအားလည်းကောင်း၊ အန္တေဝါသိ

နံ။ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တိသတမာဏဝါနန္ဓသုံးရာသောလုလင်တို့အား
 လည်းကောင်း၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မြတ်သောမိလိန္ဒမင်းကြီး၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုယှံ၊ ယျှို၊
 ဝှက်အပ်သော အင်္ဂါဇာတ်တော်ကို၊ နဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၊ ဆာယံ၊
 အရိပ်အယောင်ကိုသာ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်
 မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ ဣဒ္ဓိယသ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ အတိသင်္ခရိတွာ၊
 ပြုပြင်တော်မူ၍၊ ကာယဗန္ဓနဗန္ဓံ၊ ခါးပန်းတော်ဖြင့်ဆွဲစည်းအပ်သော၊ နိဝါ
 သနနိဝတ္ထံ၊ သင်းပိုင်တော်ကိုဝတ်ခြင်းရှိသော၊ စိဝရပါရုတံ၊ သင်္ကန်း
 တော်ကို ရံခြင်းရှိသော၊ ဆာယာရူပကမတ္တံ၊ အတုဖြစ်သော ရုပ်မျှကို၊
 ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 ဆာယံ၊ အရိပ်အယောင်အတုကို၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊
 ဒိဋ္ဌောယေဝ၊ မြင်အပ်သည် သာလျှင်၊ ဟောတိနန၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ ဧတံ၊
 ဤသို့၊ ဝှက်အပ်သော အင်္ဂါကို၊ တိဋ္ဌတု၊ ထားဦးလော၊ ဟဒယရူပံ၊ နှလုံး
 သားကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ ဗုဒ္ဓေနသတ္တော၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါ
 သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ပြားအံ့၊ ဟဒယမံသံ၊ နှလုံးသားကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်
 တော်မူ၍၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသယျ၊ ပြရာ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဘန္ဓေနာဂသေန၊ အရှင်ဘုရားနာဂသိန်၊ ကလ္လေဠာ၊
 ခံ့သည်၊ အတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

နိန္ဒာမေတွာတိ၊ နိန္ဒာမေတွာဟူသည်ကား၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ အနုမထိ
 တိ၊ အနုမထိဟူသည်ကား၊ ကထိနသုစိဝိယ၊ ခိုင်မာသောအပ်ကဲ့သို့၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ အနုမတ္တိ၊ အတန်တလဲလဲသုံးသပ်တော်မူ၏၊ စ၊ ဆိုဝွယ်အထူး
 ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထံ၊ ဤနိန္ဒာမေတွာဥဘောသိ ကဏ္ဍသောတာပနိ အစရှိသော
 ပါဠိ၌၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရုဏေန၊ နားတွင်းအစရှိသည်တို့
 ကိုသုံးသပ်ခြင်း ကိုပြုသောအားဖြင့်၊ ဇိဝှာယ၊ လျှာတော်၏၊ မုနုဘာဝေါ၊
 နူးညံ့သည် ၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်၏၊ ကဏ္ဍသောတာနုမသ
 နေန၊ နားတွင်းကိုသုံးသပ် သောအားဖြင့်၊ ဇိဝှာယ၊ လျှာတော်၏၊ ဒိဗာဘာ
 ဝေါ၊ ရှည်လျားသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်၏၊ နာသိကသော
 တာနုမသနေန၊ နှာခေါင်းတွင်းကိုသုံး သပ်သောအားဖြင့်၊ ဇိဝှာယ၊ လျှာ
 တော်၏၊ တနုဘာဝေါ၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်၏၊
 နုလသုတ္တံ၊ အနေနု၊ နုဖူးတော်ကိုဖုံးလွှမ်းတော်မူသောအားဖြင့်၊ ဇိဝှာယ၊ လျှာ

၂၂၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တော်၏။ ပုထုလတာဝေါ၊ ရှည်ပြန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကထိတော၊ ပြအပ်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စ၊ ဆိုဘွယ်အထူးကိုဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္ထ
ဤသုံးသပ်တော်မူရာ၌၊ ဥဘောသိကဏ္ဍ သောတာနိတိအာဒိသု၊ ဥဘောသိ
ကဏ္ဍသောတာနိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဗ္ဘော၊ အနက်ကို၊ ဝေဇ္ဇမိနာဝုပ္ပ
မာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ကဏ္ဍသောတေသု၊ နားတွင်းတော်တို့၌၊ မလံာဝံ၊ အ
ညစ်အကြေးတို့သည်၎င်း၊ ဇလ္လိကာဝါ၊ မြို့တို့သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိနသန္တိ
မရှိကုန်၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေးလျော်၍၊ ဌပိတရဇတပနာဠိကာဝိယ၊ ထားအပ်
သောငွေကျည်တောက် ကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နာသိကာသောတေ
သု၊ နှာခေါင်းတွင်းတော်တို့၌၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ မလံာဝါ၊ အညစ်အကြေး
တို့သည်၎င်း၊ ဇလ္လိကာဝါ၊ မြို့တို့သည်၎င်း၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
၏။ တာနိဝိ၊ ထိုနှာခေါင်းတွင်းတို့သည်လည်း၊ သုပရိကဋ္ဌကတကဉ္စနပနာ
ဠိကာဝိယစ၊ ကောင်းစွာအပြေ အပြစ်ပြုအပ်သော-ရွှေကျည်တောက်တို့
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဏိပနာဠိကာဝိယစ၊ ပတ္တမြား ကျည်တောက်ကဲ့
သို့လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇိဝ္ဗံ၊ လျှာ
တော်ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်တော်မူ၍၊ ကထိနသုဝိ၊ ဝိယ၊ ခက်မာသော
အပ်ကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မုခပရိယန္တေ၊ မျက်နှာတော်၏အဆုံး၌၊ ဥပသံ
ဟရန္တော၊ ဆောင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒက္ခိဏကဏ္ဍသောတံ၊ လက်ျာ
နားတွင်းတော်သို့၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်းတော်မူ၍၊ တတော၊ ထိုလက်ျာ
နားတွင်းတော်မှ၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်တော်မူပြန်၍၊ ဝါမကဏ္ဍသောတံ၊
လက်ဝဲနားတွင်းတော်သို့၊ ပဝေသေသိ၊ သွင်းတော်မူပြန်၏။ တတော၊ ထို
လက်ဝဲနားတွင်းတော်မှ၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်တော်မူပြန်၍၊ ဒက္ခိဏနာသိက
သောတံ၊ လက်ျာနှာခေါင်းတွင်းတော်သို့၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်းတော်မူ၍၊
တတော၊ ထိုလက်ျာနှာခေါင်းတွင်းမှ၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်တော်မူပြန်၍၊ ဝါ
မနာသိကသောတံ၊ လက်ဝဲနှာခေါင်းတွင်းတော်သို့၊ ပဝေသေသိ၊ သွင်း
ပြန်၏။ တတော၊ ထိုလက်ဝဲနှာခေါင်း တွင်းတော်မှ၊ နိဟရိတွာ ။ ထုတ်
တော်မူပြန်၍၊ ပုထုလတာဝံ၊ ရှည်ပြန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြ
တော်မူလို သောဘုရားရှင်သည်၊ ရတ္တဝလ္လာဟကေန၊ နိမြန်းသောတိမ်
တိုက်ဖြင့်၊ အဗ္ဗမန္တံ၊ ထက်ဝက်သောလကို၊ ပဒိန္တာဒေတိဝိယစ၊ ဖုံးလွှမ်း
သိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ရတ္တကမ္မလပဋုလေန၊ စွေးစွေးနီသော ကမ္မ
လာဝုဆိုးဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏပဋ္ဌံ၊ ရွှေပြားကို၊ ပဒိန္တာဒေတိဝိယစ၊ ဖုံးလွှမ်းသိသ

ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာစေတသဒိသာယ၊ လျှပ်စစ်ရောင်နှင့်တူသော၊
 ဖိဝါယ၊ လျှာတော်ဖြင့်၊ ကောဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော၊ နုလောစူမဏ္ဍလံ၊
 နဖူးပြင်တော်ကို၊ ပဋိန္ဒာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏၊ ယံနုနာဟန္တိ၊ ယံနုနာဟံဟူ၍၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရလုလင်သည်၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံသ
 နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါဥတ္တရလုလင်သည်၊ မဟာပုရိ
 သလက္ခဏာနိ၊ ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ကို၊ သမန္တေသိတွာ၊
 ဥပဏ်ဖြင့်ကောင်းစွာရှာ၍၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ တာတာ၊ အမောင်၊
 တေ၊ သင်သည်၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခ
 ဏာတို့ကို၊ ဗိဇ္ဇာနိ၊ မြင်အပ်ခဲ့ကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာစရိယေန၊ ဆရာ
 ဖြစ်သောဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားသည်၊ ပုစ္ဆိတေ၊ ဆီး၍မေးအပ်သည်ရှိသော်၊
 အာစရိယ၊ ဆရာပုဏ္ဏား၊ အာမ၊ ဩဝါဒ်မြင်ခဲ့ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို
 ခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿာမိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့၊ ပန၊ မစွမ်းနိုင်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊
 အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကိရိယာကရုဏံ၊ ကိုယ်အမှုအရာ နှုတ်အမှု
 အရာတို့ပြုခြင်းသည်၊ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဓံ၊ ငါဥတ္တရလုလင်ကို၊ ပုစ္ဆိ သန္တိ၊ မေးကုန်လတ္တံ့၊ ဧဝံသန္တေသု၊ ဤသို့
 မေးကုန်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုကိုယ်အမှုအရာနှုတ်အမှုအရာကိုပြုခြင်းကို၊
 ဝတ္ထု၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿာမိ၊ ငါမစွမ်းနိုင်လတ္တံ့၊ ပန၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ နဇာနာဒိတိ၊ အကျွန်ုပ်မသိပါဟူ၍၊ ပုတ္တေ၊ ပြန်ကြားအပ်သည်ရှိသော်၊
 အာစရိယေန၊ ဆရာဖြစ်သော ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားသည်၊ ကုဏ္ဍိဿတိ၊ အမျက်
 ထွက်လတ္တံ့၊ ကိံ၊ ကုဏ္ဍိဿတိ၊ အဘယ်သို့အမျက်ထွက်လတ္တံ့သနည်း
 ဟူမူကား၊ မယာ၊ ငါဆရာပုဏ္ဏားသည်၊ တံ၊ သင်ဥတ္တရလုလင်ကို၊ သဗ္ဗန္ဓိ၊
 အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဇာနနတ္ထာယ၊ သိစေခြင်း
 ငှါ၊ ပေသိတောနန္၊ စေလွှတ်သည် မဟုတ်တုံလော၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ အဇာနိတွာ၊ မသိဘဲ၊ အာဂတော၊ ပြန်လာခဲ့သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ကုဏ္ဍိဿတိ၊ အမျက်ထွက်လတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယံနုနာဟန္တိ၊ ယံနု
 နာဟံဟူ၍၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ နာနဗ္ဗာနံ၊ ရေချိုးတော်မူရာအရပ်လည်းကောင်း၊ မုခဓောဝနဗ္ဗာနံ၊
 မျက်နှာသစ်တော်မူရာအရပ်လည်းကောင်း၊ သရိရုပဋိန္ဒာနဗ္ဗာနံ၊ ဂိုယ်
 တော်ကိုသုတ်သင်တော်မူရာအရပ်လည်းကောင်း၊ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာ
 နံ၊ မင်း မင်း၏အမတ်တို့၏၊ ဩရောဓေဟိ၊ တရားနာခြင်းငှါလာကုန်သော
 မောင်းမတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ နိသိန္နဗ္ဗာနံ၊ သိတင်း

၉

သုံးနေတော်မူရာအရပ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ဣမာနိဋ္ဌာနာနိ၊ ဤနေတော်မူရာအရပ်တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ချန်ထား၍၊
သေသဋ္ဌာနေသု၊ ကြွင်းကုန်သောအရပ်တို့၌၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သော
အပိုင်း၊ အခြားအားဖြင့်၊ ဧကဂန္ဓကုမ္ပိယမ္ပိ၊ တခုသော ဂန္ဓကုမ္ပိတို့ကို၌
လည်း၊ ဩကာသံ၊ လက္ခဏာကိုကြည့်ရှုခြင်းအခွင့်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်
မူ၏၊ ကာလေ၊ အခါသည်၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ ရောက်လတ်ရောက်လတ်
သည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မာယုဗြဟ္မဏဿ၊ ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏား၏၊ ဥတ္တရောနာမ၊
ဥတ္တရအမည်ရှိသော၊ အယံမာဏဝေါ၊ ဤလူလင်သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား
ပင်ဖြစ်လေသလော၊ နောဝါဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားပင်မဖြစ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ ဝိမံ
သန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စရတိကိရ၊ ယှဉ်လည်သ
တတ်၊ အယံ၊ ဤဥတ္တရလူလင်သည်၊ ဗုဒ္ဓဝိမံသကောနာမ၊ ဘုရားကိုစူးစမ်း
ဆင်ခြင်တတ်သောသူမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားခြင်းသည်၊
ဇ္ဈောတော၊ ဖြစ်၏၊ ယံပိယမိဋ္ဌာနေ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်
တို့သည်၊ ဝသန္တိ၊ သိတင်းသုံးနေတော်မူကုန်၏၊ တတ္ထတတ္ထဋ္ဌာနေ၊ ထို
ထိုသိတင်းသုံးနေတော်မူရာ အရပ်၌၊ ပဉ္စကိစ္စာနိ၊ ငါးပါးသောကိစ္စတို့
ကို၊ ကတာနေဝ၊ ပြုအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိ၊
ထိုငါးပါးသောကိစ္စတို့ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဒသိတာနေဝ၊ ပြုအပ်ကုန်
ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသောကိစ္စတို့တွင်၊ ပစ္ဆိမတတ္ထံ၊
နေလွှဲသောအခါ၌၊ အလင်္ကာတဓမ္မာသနေ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သောတရား
ဟောနေရာတော်၌၊ နိသိဒိသ္မာ၊ သိတင်းသုံးထိုင်နေတော်မူ၍၊ ဒန္တခမိတံ
ဆင်စွယ်ဖြင့်စီအပ်သော၊ စိတ္တဒိဇနိ၊ ဆန်းကြယ်သောယပ်ကို၊ ဂဟေ
တွာ၊ ကိုင်တော်မူ၍၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
ကို၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသန္တေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်
ဥတ္တရောပိ၊ ဥတ္တရလူလင်သည်လည်း၊ အဝိဒုရေ၊ မနိုးမဝေးသောအရပ်၌၊
နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဓမ္မသဝနပရိယောသာနေ၊ တရားနာပြီးသည်၏အဆုံး
၌၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သွာတနာ
ယ၊ နက်ဖြန်အလို့ငှါ၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်သိတ်၍၊
မာဏဝမ္ပိ၊ ဥတ္တရလူလင်သို့လည်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံ ဝဒန္တိ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်းဟူမူကား၊ တာတ
အမောင်ဥတ္တရလူလင်၊ အမှတ်၊ ငါတို့သည်၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊

နိမိတ်တော်။ ပဋိတိတ်အပ်၏။ တွမ္မိ၊ သင်ဥတ္တရလုလင်သည်လည်း။ တာဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အာဂတိ၊ အတူလာ၍။ အမှာကံ၊
ငါတို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဂဏှပယျာသိ၊ ခံပါလော။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဘန်ရိုးသောက်သောနေ့၌။ တထာ
ဂဏှေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃပရိရတော၊ ရဟန်းအပေါင်း
ခြံရံသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဂါမိ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပရိသတိ၊ ဝင်ကြွတော်မူ၏။
ဥတ္တရေဝိ၊ ဥတ္တရလုလင်သည်လည်း။ ပဒဝါရေ၊ ပဒဝါရေ။ ခြေထမ်းတိုင်း
ခြေထမ်းတိုင်း။ ပရိဂ္ဂဏှေ၊ သိမ်းဆည်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဒါနုပ
ဒိကော၊ ဘဝါးခြေထပ်။ အနုဗန္ဓတိ၊ လိုက်၏။ ကုလဂေဟံ၊ ဒါယကာတို့၏
အိမ်သို့။ ပရိဋ္ဌကာလေ၊ ဝင်တော်မူသောအခါ၌။ ဒက္ခိဏောဒကဂဟဏံ၊
အယူရေစက်ကိုချခြင်းကို။ အာဒိ၊ ကတွာ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောကို
တော်၏။ အမူအရာတော်ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ နိသိဒတိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စ၏
အဆုံး၌။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို။ ဘူမိယံ၊
မြေ၌။ ဥပေတွာ၊ ချထား၍။ နိသိန္ဒကာလေ၊ ထိုင်နေတော်မူသောအခါ၌။ မာ
ဏဝကဿ၊ ဥတ္တရလုလင်၏။ အတ္ထာယ၊ အလို၊ ဌာ၊ ပါတရာသဘတ္တံ၊ နံနက်
စာကို။ သဇ္ဇန္တိ၊ စီရင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဥတ္တရလုလင်သည်။ ဧကမန္တေ၊
တစ်အပ် ချောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ ပုန၊ တဘန်၊ အာဂတိ၊ လာ၍။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံတော်၌။ ဥတွာ၊ တည်၍။ ဘတ္တနုမောဒနံ၊ ဆွမ်း
အနုမောဒနာကို။ သုတွာ၊ ကြားနာ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိ
ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တတိ၊ သွား၏။ တတ္ထံ၊
ထိုကျောင်းတော်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။
ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ပြီးဆုံးခြင်းကို။ အာဂမေ
န္တော၊ နေလင့်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အာဂမေန္တော၊ နေလင့်သော။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓန္ဒမဏ္ဍလမာဠကေ၊ နံ့သာဖြင့်ပြီးသောတန်ဆောင်း
ဝန်း၌။ နိသိဒတိ၊ သီတင်းသုံးထိုင်နေတော်မူ၏။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်
လည်း။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြုကုန်ပြီး၍။ ပတ္တဝီဝရံ၊
သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ပဋိသမေတွာ၊ သိမ်းဆည်းကုန်၍။ အာဂမ္မ၊ ချမ်းသာသော
ကုန်၍။ ဝဋ္ဌိတွာ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုရှိခိုးကုန်၍။ ကာလေ၊ ဂန္ဓကုမ္ပိယိုဝင်ချိန်
ကို။ အာရောပိတေ၊ ကြားလျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား

၂၀၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သည်။ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တွင်းသို့၊ ပဓိသတိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ မာဏဝေါ
ဝိ၊ ဥတ္တရလုလင်သည်လည်း၊ သဒ္ဓိယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွသာလျှင်၊
ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပရိဝါရေတွဏ၊ ခြံရံ၍၊
အာဂတံ၊ လိုက်လာသော၊ ဘိက္ခုသံဃာ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဂန္ဓကုဋိပရ
ဓေ၊ ဂန္ဓကုဋိအပြီး၌၊ ဌိတော၊ ရပ်တော်မူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဩဝေတွာ၊
ရဟန်းအပေါင်းကို ဆုံးမတော်မူ၍၊ ဥယျာဇေတွာ၊ လွှတ်တော် မူလိုက်
၍၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိတွင်းသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ မာဏဝေါဝိ၊ ဥတ္တ
ရလုလင်သည်လည်း၊ ပဓိသတိ၊ ဝင်၍လိုက်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ခုဒ္ဒကမဉ္ဇေ၊ ညောင် စောင်းငယ်၌၊ အပ္ပမတ္တက ကာလေ၊ စဉ်း
ငယ်သောအခါ၌၊ နိဝိဒတိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ မာဏဝေါဝိ၊ ဥတ္တရလုလင်
သည်လည်း၊ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌၊ ဩလော ကေန္တော၊
ကြည့်ရှုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဝိဒတိ၊ ထိုင်၍နေ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ မဟုတ္တံ၊ တစဏမျှ၊ နိဝိဒိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊ သိသော
ကမ္မနံ၊ ဦးခေါင်းတော်ကို ထုပ်ခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဘော
တောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမအား၊ ဝိဟာရဝေလ္လာ၊ ကျောင်းတော်
တွင်းသို့ ဝင်အံ့သော အခါသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ မနသိ
ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ မာဏဝေါ၊ ဥတ္တရလုလင်သည်၊ ဂန္ဓကုဋိခွါရံ၊
ဂန္ဓကုဋိတိုက်၏တံခါးကို၊ ဝိဒဟန္တော၊ ပိတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိက္ခ
မိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒတိ၊
ထိုင်နေ၏။ ပုရောဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ လှူကုန်ပြီး၍၊
ဘုတ္တပါတရာဿ၊ နံနက်စာစားကုန်ပြီးသော၊ သမာဗိန္နဥပေါသထင်္ဂါ၊
ဆောက်တည်အပ်သော-ဥပုသ်အင်္ဂါရှိကုန်သော၊ သုဒ္ဓုတ္တရာသင်္ဂါ၊ ဝင်
ကြယ်သော ကိုယ်ဝတ် စမွယ်ရှိကုန်သော၊ မာလာဂန္ဓာဒိဟတ္ထာ၊ ပန်းနံ
သာစသည်တို့ကို လက်စွဲကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရား
တော်ကို၊ သုဏိဿာမ၊ ငါတို့နာကုန်အံ့၊ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံး
ပိုက်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ စက္ကဝတ္တိနော၊
စကြာဝတေးမင်း၏၊ ခန္ဓာဝါရဋ္ဌာနံဝိယ၊ သစ်တပ်မြို့တည်ရာအရပ်ကဲ့သို့၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟုတ္တံ၊ တစဏမျှ၊ သိဟ
သေယျံ၊ ကော်သရာဇာ ခြင်္သေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်းကို၊
ကပ္ပေတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍၊ ဝုဋ္ဌဘာဂေန၊ သမာပတ်ကို
မဝင်စားမိရှေးအသို့ဖြင့်၊ ယုဂန္တိန္ဒိတွာ၊ ကာလကိုပိုင်းခြားတော်မူ၍၊ သမာ

ပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏။ သမာပတ္တိတော၊
သမာပတ်တော်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထတော်မူ၍၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း၏။
အာဂစ္ဆတာဝံ၊ ရောက်လာသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဉ္စ တွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဂန္ဓကု
ဋီတော၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်တွင်းမှ၊ နိက္ခမ္ပ၊ ထွက်တော်မူလတ်၍၊ မဟာဇနပရိဝု
တော၊ လူများအပေါင်းခြံရံအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓမဏ္ဍလမာလံ၊
နံသာဆိုင်း၊ ပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော တန်ဆောင်းဝန်းသို့၊
ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနံ၊ ခင်းအပ်သောမြတ်သောဘုရား
နေရာတော်သို့၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိသာယ၊
ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ
၏၊ မာဏဝေါ၊ ဥတ္တရလုလင်သည်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ မနိုးမဝေးသော
အရပ်၌၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ သမဏောဂေါတမော၊
ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဂေဟသိတဝသေန၊ ကာမဂုဏ်ကိုမှီသည်၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ပရိသံ၊ တရားနာပရိသတ်ကို၊ ဥဿာဒေန္တော၊ ခြီးမြှောက်သည်၊
ဟုတွာဝါ၊ ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အပဿာဒေန္တော၊ မောင်းမဲသည်၊ ဟုတွာ
ဝါ၊ ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသသိနုခေါ၊ ဟောတော်မူ
လေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ နောဒေသသိနုခေါ၊ ဟောတော်မူ
လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အက္ခရက္ခရံ၊ အက္ခရာတိုင်း-အက္ခရာတိုင်း၊ ပဒံ
ပဒံ၊ ပုဒ်တိုင်း-ပုဒ်တိုင်း၊ ပရိဂ္ဂဏ္ဌတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တထာဝရံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကထံ၊ ခြီးမြှောက်သော
စကားမောင်းမဲသောစကားကို၊ အကထေတွာဝ၊ ဆိုတော်မူမူ၍သာလျှင်
ကာလံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းကာလကို၊ ဉ္စ တွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်
ကို၊ နိဗ္ဗပေသိ၊ တန်ရပ်တော်မူ၏၊ မာဏဝေါ၊ ဥတ္တရလုလင်သည်၊ ဣမိနာ
နိယာမေန၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဏ္ဌန္တော၊ သိမ်းဆည်းသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တမာသေ၊ ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး၊ ဧကတော၊ ဘုရားသခင်
နှင့်တကွနက်၊ ဝိစရိတွာ၊ ထွဉ်းလည်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ကာယစွာ၊ ရာဇီသု၊ ကာယစွာ၊ အစရှိသည်တို့၌၊ အဏုမတ္တဓိ၊ အဏုမြူသည်
ဖြစ်သော၊ အဝက္ခလိတံ၊ ချော်ချွတ်သည်ကို၊ နအဒ္ဓဿ၊ မမြင်၊ ဗုဒ္ဓဘူတဿ၊
ဘုရားဖြစ်၍ဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝက္ခလိတံ၊ ချော်ချွတ်သည်ကို၊
မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မာဏဝေါ၊ ဥတ္တရလုလင်သည်၊ ယံယေ
နကာရဏေန၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ နပဿယျ၊ မမြင်ရား
တော်၊ ဤမမြင်ခြင်းသည်၊ အနန္တရိယဉ္စ၊ အံ့ဩတွယ်မရှိသည်လည်း၊ ဟော

၂၀၄ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တိ၊ ဖြစ်၏။ ဗောဓိသတ္တဘူတဿ၊ ဘုရားအလောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အဿ၊
ထိုသိဒ္ဓတ်မင်းသား၏။ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ပဓာနဘူမိပဿိ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော အရာ၌။ အမနုဿဘူတော၊ နတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။
ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သားဖြစ်သော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ ဂေဟသိ
တဝိတက္ကမတ္တန္တိ၊ ကာမဂုဏ်ကိုဖြီသောကြံခြင်းမျှကိုလည်း။ အနိသွာ၊ မမြင်
မူ၍။ ဗုဒ္ဓဘူတံ၊ ဘုရားဖြစ်၍ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကသံဝတ္ထရံ၊
တနှစ်ပတ်လုံး။ အနုဗန္ဓိတွာ၊ လိုက်၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော အပြစ်ကို။
အပဿန္တော၊ မမြင်လေရကား။ သတ္တဝဿာနိ ဘဂဝန္တံ၊ အနုဗန္ဓိ
ပဒါနုပဒံ၊ ဩကာသံ နာမိဂန္တိဿံ၊ သမ္ပန္နဿ သတိမတောတိ အာဒိဂါ
ထာယော၊ သတ္တဝဿာနိ ဘဂဝန္တံ၊ အနုဗန္ဓိပဒါနုပဒံ၊ ဩကာသံ နာမိ
ဂန္တိဿံ၊ သမ္ပန္နဿ သတိမတော၊ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့ကို။ ဝတွာ၊
ဆို၍။ ပတ္တမိ၊ ဖဲလေ၏။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားသို့။ ပဒါနုပဒံ၊ တဝါးခြေထပ်။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်ပြီး။ သတိမ
တောသတိမန္တဿ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ သမ္ပန္နဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ဩကာသံ၊ အပြစ်တင်ရာသော အခွင့်ကို။ နာမိဂန္တိဿံ၊ ငါ
မရနိုင်။ ။

တတော၊ ထို့နောက်မှ။ မာဏဝေါ၊ ဥတ္တရလုလင်သည်။ ဗိန္တေသိ၊ ကြံ
ဆင်ခြင်၏။ ကိံ ဗိန္တေသိ၊ အတယ်သို့ကြံဆင်ခြင်သနည်းဟူမူကား။ အဟံ၊
ငါဥတ္တရလုလင်သည်။ ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ သတ္တမာသေ၊
ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး။ အနုဗန္ဓမာနော၊ လိုက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံ
တခုသော။ ဝန္တံ၊ အပြစ်ကိုမျှ။ နပဿာမိ၊ မမြင်။ ပန၊ ထိုထက်အလွန်။ အဟံ၊
ငါဥတ္တရလုလင်သည်။ အညေဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တမာသေ
ဝါ၊ ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း။ သတ္တဝါဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်
လုံးလည်းကောင်း။ ဝဿသတံဝါ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး လည်းကောင်း။
ဝဿသဟသံဝါ၊ အနှစ်တထောင်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ သစေအနု
ဗန္ဓေယျံ၊ အကယ်၍လိုက်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့လိုက်သည်ရှိသော်။
အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဝန္တံ၊ အပြစ်ကို။ နေဝပဿေယျံ၊ ငါမမြင်နိုင်
ရာ၊ ခေါ်ပန၊ ခင်စစ်၊ အဿမေ၊ ထိုငါဥတ္တရလုလင်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာ
ဖြစ်သော ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားသည်။ မဟာလ္လကော၊ ကြီးသော အရွယ်သို့ရောက်
ပြီး။ ယောဂက္ခေမံနာမ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တ
မဂ်မည်သည်ကို။ အာစရိယေန၊ ဆရာပုဏ္ဏားသည်။ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ။

နသက္ကာမတတ်ကောင်း။ သမဏသဂေါတမဿ။ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သဘာဝဂုဏေနေဝ။ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောဟုတ်မှန်တိုင်းသော ဂုဏ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓတာဝံ။ ဘုရားစင်စစ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကိုးဝတွာ။ ပြောဆို၍။ မယံ။ ငါဥတ္တရလုလင်၏။ အာစရိယဿ။ ဆရာဖြစ်သောဗြဟ္မာ ယုပုဏ္ဏားအား။ အာရောစေဿာမိ။ ငါပြောကြားအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ စိန္တေသိ။ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ။ ကြံပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာပုစ္ဆိတွာ။ ပန်ကြား၍။ ဘိက္ခုသံဃံ။ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ဝဋ္ဌိတွာ။ ရှိခိုး၍။ နက္ခမိ။ ထွက်ခဲ့၏။ ပန။ ထွက်ခဲ့သည်မှတပါး ဆရာအားကြားသည်ကို ဆိုဦးအံ့။ အာစရိယဿ။ ဆရာဖြစ်သော ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏား၏။ သန္တိကဉ္စ။ အထံသို့ လည်း။ ဂန္တော။ သွား၍။ တာတဥတ္တရ။ ချစ်သား ဥတ္တရ။ ကမ္ပိ။ အသို့နည်း။ တံဘဂဝန္တံဂေါတမံ။ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ တထာ။ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ သန္တိယေဝ။ ဂုဏ်တော်ထင်ရှားရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ သဒ္ဓေါ။ ကျော်စော သောအသံသည်။ အတ္တုပ္ပတော။ တက်သလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော။ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ အာစရိယ။ ဆရာ။ ကိံ။ ဝဒေသိ။ အသို့ဆိုဘိသနည်း။ စက္ကဝါဇ္ဇံ။ စကြဝဠာသည်။ အတိသမ္ဗာဓံ။ အလွန်ကျဉ်းမြောင်းသေး၏။ ဘဝဂ္ဂံ။ ဘဝဂ်သည်။ အတိနိဝံ။ အလွန်နိမ့်သေး၏။ ဟိဝိတ္ထာဓေမိ။ ချွဲဦးအံ့။ တဿဘောတောဂေါတမဿ။ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ အာကာသံ။ ကောင်း ကင်သည်။ အပရိယန္တေဝိယ။ အပိုင်းအခြားမရှိသကဲ့သို့။ ဂုဏဂဏော။ ဂုဏ်တော် အပေါင်းသည်။ အပရိယန္တော။ အပိုင်းအခြားမရှိ။ ဘော။ အို ဆရာပုဏ္ဏား။ တထာသန္တိယေဝ။ ထိုသို့ထင်ရှားရှိသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ တံဘဂဝန္တံဂေါတမံ။ ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ အတ္တုပ္ပတော။ နှံ့၍တက်၏။ ဣတိအာဒိနိ။ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို။ ဝတွာ။ ဆို၍။ ယထာဒိဋ္ဌာနိ။ အကြင်အကြင်မြင်အပ်ကုန်သော။ နတ္ထိံ။ သမဟာဝုရိသ လက္ခဏာနိ။ သုံး ဆဲ့နှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ကို။ ပဋိပါဠိယာ။ အစဉ် အားဖြင့်။ အာစိက္ခိတွာ။ ပြန်ကြား၍။ ကိရိယသမာစာရံ။ ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာ၏ကျင့်ခြင်းကို။ အာစိက္ခိ။ ပြန်ကြား၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ အထခေါဥတ္တရော မာဏဝေါ(ပ)ဇေဒိသောစ ဇေဒိသောစ ဘဝံဂေါတမော တတောပ ဘိယျောတိ။ အထခေါဥတ္တရော မာဏဝေါ(ပ)ဇေဒိသောစဇေ ဒိသောစဘဝံ ဂေါတမော တတောဝတိယျောဟူ၍။ ဂုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။

တတ္ထ။ ထိုအထခေါ ဥတ္တရောအစရှိသောပါဌ်၌ သုပ္ပတိမ္ဘိတ ပါဒေါတိ။ သုပ္ပတိမ္ဘိတပါဒေါဟူသည်ကား။ ဟိယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ဘူမိယံ။ မြေ၌။

၂၀၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပါဒံ၊ ခြေကို၊ ဌပေန္တနံ၊ ချကုန်သော၊ အညေသံ၊ ဘုရားမှ တပါးကုန်သော
သူတို့၏၊ အဂ္ဂတလံဝါ၊ အပျားဖြစ်သော ခြေအပြင်သည် လည်းကောင်း၊
ပဏ္ဍိဝါ၊ မနောင့်အပြင်သည်လည်းကောင်း၊ ပသံဝါ၊ ခြေတဝါး၏တဘက်
တက်သောနံပါးသည် လည်းကောင်း၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗုသတိယထာ၊
မြေကိုထိသကဲ့သို့၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဝေမဏ္ဍိဝါ၊ တဝါး၏ အလယ်သည်
လည်းကောင်း၊ သိဒ္ဓိံ၊ အပေါက်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ပါဒံ၊
ခြေကို၊ ဥကန္တိပန္တနန္တိ၊ ချီသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အညေသံ၊ ဘုရားမှတ
ပါးကုန်သောသူတို့၏၊ အဂ္ဂတလံဝါ၊ အထက်ဖြစ်သောခြေတဝါးအပြင်
အစရှိသည်တို့၌၊ ကေကောဋ္ဌာသောဝ၊ တခုသော အတို့သည်သာလျှင်၊
ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥဋ္ဌဟတိယထာ၊ ကြွယ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သုဓဏ္ဍပါဒကတလံဝိယ၊ ရွှေခြေနင်းအပြင်ကဲ့
သို့၊ ဧကပ္ပဟာဒရေနောဝ၊ တပြိုင်နက်လည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သကလပါဒတလံ၊
အလုံးစုံသောခြေတဝါးတော်အပြင်သည်၊ ဘူမိံ၊ မြေကို၊ ဗုသတိ၊ ထိ၏၊
ဘူမိတော၊ မြေမှ၊ ဥဋ္ဌဟတိ၊ ချီ၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ
ခေါပနသောတဝံ ဂေါတမောတိ၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါခေါပန သောတဝံဂေါ
တမောဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဥတ္တရလုလင်ကဆို၏၊ တတြ၊ ထိုကောင်းစွာတည်
သော ခြေတဝါးတော် အပြင်ရှိသည်၏ အဖြစ်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒတာယ၊ ကောင်းစွာတည်သော ခြေတဝါးတော်
အပြင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤတန်ခိုးပြာမှီဟာသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တိဝိတ္ထာရေမိ၊ ခွဲဦးအံ့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနေကသတ
ပေါရိသံ၊ အသူတရာမက နက်သော၊ နရကံ၊ ချောက်ကို၊ အက္ကမိဿာမိ၊
ငါနင်းတော်မူအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ သစေ
ပိနိဟရတိ၊ အကယ်၍လည်း ထုတ်တော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ တာဝဒေဝ၊ ထို
ခဏ၌သာလျှင်၊ နိန္နဋ္ဌာနံ၊ နှင့်ရာအရပ်သည်၊ ဝါတပူရိတံ၊ လေဖြင့်ပြည့်
သော၊ ကမ္မာရဘတ္တံ၊ ပန်းဘဲတို့၏ ရွတ်တီးကဲ့သို့၊ ဥန္နမိတွာ၊ အထက်သို့
တက်၍၊ ပထဝိသမံ၊ ပြကတေ သော၊ ခြေအပြင်နှင့်ညီသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဥန္နတဋ္ဌာနန္တိ၊ မြင့်ရာ အရပ်သည်လည်း၊ အန္တော၊ မြေထဲသို့၊ ပုဝိသတိ၊
ဝင်၏၊ ခူရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊ အက္ကမိဿာမိ၊ ငါနင်းတော်မူအံ့၊ ဣတိမန
သိကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်တော်မူ၍၊ အဘိနိဟရန္တဿ၊ ခြေတော်ကို
ရှေးသို့ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ သိနေရုပ္ပမာ၊ ကော၊ မြင့်မိုရ်

တောင်ပမာဏာရှိသော၊ ပဗ္ဗတောင်၊ တောင်သည်လည်း၊ သေဒိတဝတ္ထကို
ရောဝိယ၊ ပြုတ်ပျောအပ်ပြီးသော ကြိမ်ညွန့်ကဲ့သို့၊ နမိတွာ၊ ညွတ်၍၊ ပါဒ
သမိပံ၊ ခြေတော်၏အနီးသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာရောက်၏၊ တထာဟိတတော
ဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ယမကပါနိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာနိဟာကို၊ ကတွာ၊
ပြုတော်မူပြီး၍၊ ယုဂန္ဓပဗ္ဗတံ၊ ယုဂန္ဓြိုရ် တောင်ကို၊ အက္ကမိဿာမိ၊
ငါနင်းတော်မူအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံး ပိုက်တော်မူ၍၊ ပါဒေ၊
ခြေတော်တို့ကို၊ အဘိနိဟရတော၊ ရှေးသို့ဆောင်တော်မူသော၊ အဿ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒသမိပံ၊ ခြေတော်၏အနီးသို့၊ ပဗ္ဗတော၊ ယုဂန္ဓြိုရ်
တောင်သည်၊ နမိတွာ၊ ညွတ်၍၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုယုဂန္ဓြိုရ်တောင်ကို၊ အက္ကမိတွာ၊ နင်းတော်မူ၍၊ ဗုတိ
ယပါဒေန၊ နှစ်ခုမြောက်သောခြေတော်ဖြင့်၊ တာဝတိံသတာဝနံ၊ တာဝတိံ
သာနတ်ရွာကို၊ အက္ကမိ၊ နင်းတော်မူ၏၊ ဟိ၊ စက်လက္ခဏာ၏ အကျိုးကို
ဆိုပြီးအံ့၊ စက္ကလက္ခဏေန၊ စက်လက္ခဏာသည်၊ ပတိဋ္ဌာတဗ္ဗဋ္ဌာနံ၊ တည်
ကြောင်းဖြစ်သောအရပ်သည်၊ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်၊ တဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ န
သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ခါဏုဝါ၊ သစ်ပုတ်သည်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍကော
ဝါ၊ ဆူးပြောင့်သည် လည်းကောင်း၊ သက္ခရကထလဝါ၊ ကျောက်စရစ်
အိုးခြမ်းသည် လည်းကောင်း၊ ဥစ္စာရပဿာဝေါဝါ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်
သည်လည်းကောင်း၊ ခေဋ္ဌသိဃာဏိကာဒိနိဝါ၊ တံထွေး နှပ်အစရှိသည်
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယုရိမတရာဝါ၊ ရှေးမဆွတို့ကလည်း၊ အပဂစ္ဆန္တိ၊
ဖဲလင့်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုအရပ်၌သာလျှင်၊
ပထဝီ၊ မြေတွင်းသို့၊ ပရိသန္တိ၊ ဝင်လင့်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တထာ
ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သီလတေဇေန၊ သီလ၏တန်ခိုးကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ပညာတေဇေန၊ ပညာ၏တန်ခိုးကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မတေ
ဇေန၊ တရား၏တန်ခိုးကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒဿန္တံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊
မာရိဒိနံ၊ ပါရမီ တော်တို့၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ အယံမဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ မုဒု၊ နူးညံ့
စွာ၊ ပုပ္ဖာ၊ သိင်္ကဏ္ဍာ၊ ပန်းတို့ဖြင့်ဖြွမ်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဩ၊
ထိုမြေအပေါ်၌၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမံ၊ အညီမညွတ်၊ ဥဒ္ဓရတိ၊
ချီတော်မူ၏၊ သဗ္ဗာဝန္တေဟိ၊ အလုံးစုံသောအစပ်ရှိကုန်သော၊ ပါတဝေလ
ဟိ၊ ခြေဘုဝါးတော်အပြင်တို့ဖြင့်၊ ဘူမိံ၊ မြေကို၊ ဗုသတိ၊ ထိ၏၊ စက္ကာနိတိ၊

စက္ကာနိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌၊
စက္ကာနိ၊ စက်တို့သည်၊ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုစက်တော်တို့၏၊
အရာစ၊ အကန့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နေမိစ၊ အကွပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
နာဘိစ၊ ပုံတောင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဂုတ္တာဝ၊
ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သဗ္ဗကာရ
ပရိပူရာနိတိဇ္ဈမိနာ၊ သဗ္ဗကာရပရိပူရာနိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အယံ၊ ဤဆို
လတ္တံ့သော၊ ဝိသေသော၊ အထူးကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တေသံစက္ကာ
နံ၊ ထိုစက်တို့၏၊ ပါဒတလသ၊ ခြေတဝါးတော်၏အပြင်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်
၌၊ နာဘိ၊ ပုံတောင်းသည်၊ ဒိဿတိကိရ၊ ထင်သတတ်၊ နာဘိပရိန္တိန္နာ၊ ပုံ
တောင်း၌ပိုင်းခြားအပ်သော၊ ဝဇ္ဇလေခါ၊ လုံးသောအရေသည်၊ ဒိဿတိ
ကိရ၊ ထင်သတတ်၊ နာဘိပရိပူရာပပဇ္ဇာ၊ ပုံတောင်းဝ၌ ထားအပ်သော
ခွေဝန်းအပြားသည်၊ ဒိဿတိကိရ၊ ထင်သတတ်၊ ပနာဠိမုခံ၊ ကျည်ဝသည်
ဒိဿတိကိရ၊ ထင်သတတ်၊ အရာ၊ အကန့်တို့သည်၊ ဒိဿန္တိ ကိရ၊ ထင်ကုန်
သတတ်၊ အရေသု၊ အကန့်တို့၌၊ ဝဇ္ဇလေခါ၊ လုံးသောအရေတို့သည်၊ ဒိဿ
န္တိ ကိရ၊ ထင်ကုန်သတတ်၊ နေမိ၊ အကွပ်တို့သည်၊ ဒိဿန္တိ ကိရ၊ ထင်ကုန်
သတတ်၊ နေမိမဏိကာ၊ အကွပ်၌ စိအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် တည်သောခွဲ
လုံးတို့သည်၊ ဒိဿန္တိ ကိရ၊ ထင်ကုန်သတတ်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား
တာဝ၊ မဆွတ္တာ၊ ပါဠိအာဂတမေဝ၊ ပါဠိ၌လာသော စက်လက္ခဏာသည်
သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ပါဠိ၌မလာသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သမ္ပဟုလဝါရော၊ သမ္ပ
ဟုလဝါရသည်၊ အနာဂတော၊ ပါဠိ၌မလာ၊ သော၊ ထိုပါဠိ၌မလာသော
ဝါရကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ သတ္တိ၊
ဣမံသည်လည်းကောင်း၊ သိရိဝဇ္ဈော၊ အသရေရှိသော မျက်နှာသည်
လည်းကောင်း၊ နန္ဒိ၊ ဇလပ်ပန်းသည်လည်းကောင်း၊ သောဝတ္တိကော၊ လည်
ရေသုံးဆင့်သည်လည်းကောင်း၊ ဝဋ်သကော၊ ဦးစောက်ပန်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ဝဗ္ဗမာနကံ၊ ယောက်ျားမြတ်တို့၏ အင်္ဂါသည် လည်းကောင်း၊
မန္တယုဂလံ၊ အစုံသောငါးသည်လည်းကောင်း၊ တဒ္ဒဟိဋ္ဌံ၊ ကောင်းသော
အင်းပျဉ်သည်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိသံ၊ ချွန်းတောင်းသည်လည်းကောင်း၊
တောမရော၊ ခက်ရင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်ရှည်သည်
လည်းကောင်း၊ တောရဏံ၊ တုရုဏ်းတိုင်သည်လည်းကောင်း၊ သေတန္တိတ္တံ
ထီးဖြူသည်လည်းကောင်း၊ ခရော၊ သန်လျက်သည်လည်းကောင်း၊ တာလ
ဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းသည်လည်းကောင်း၊ မောရဟတ္ထကော၊ ဥဒေါင်း

၂၀၀

မြီးစည်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝါဠုမိဇနိ၊ စာမရိသားမြီးရပ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဥဏ္ဍိသံ၊ သင်းကျပ်ပြားသည်လည်းကောင်း၊ ပက္ခော၊ သပိတ်
သည်လည်းကောင်း၊ မဏိ၊ ပတ္တမြားသည်လည်းကောင်း၊ ကုသုမဒါမံ၊
ပန်းဆိုင်းသည် လည်းကောင်း၊ နိလုပ္ပလံ၊ ကြာညိုသည် လည်းကောင်း၊
ရတ္တုပ္ပလံ၊ ကြာနီသည်လည်းကောင်း၊ သေတုပ္ပလံ၊ ကြာဖြူသည်လည်း
ကောင်း၊ ပရမံ၊ ပရမာကြာသည်လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏရိကံ၊ ကြာပုဏ္ဏရိကံ
သည်လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏဗာဇော၊ မုန့်ညင်းမှုန့် အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြည့်
သောအိုးသည်လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏပါတိ၊ မုန့်ညင်းမှုန့်စသည်တို့ဖြင့်ပြည့်
သောခွက်သည်လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်လည်းကောင်း၊
စက္ကဝါဠံ၊ စကြာဝဠာသည် လည်းကောင်း၊ ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာတောင်
သည်လည်းကောင်း၊ သိနေရ၊ မြင့်မိုရ်တောင်သည်လည်းကောင်း၊ စန္ဒိမ
သုရိယာ၊ လ-နေတို့သည်လည်းကောင်း၊ နက္ခတ္တနိ၊ နက္ခတ်တာရာတို့
သည်လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးခုကုန်သော၊ မဟာဒိပါ၊ ကျွန်းကြီး
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧပရိတ္တဒိပသဟဿာနိ၊ အရံကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်
တို့သည်လည်းကောင်း၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊
စက္ကဝတ္ထိရုညော၊ စကြာမင်း၏၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊
သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ စက္ကလက္ခဏသေဝ၊ စက်လက္ခဏာ၏သေလျှင်၊
ပရိဝါရော၊ အခြံအရံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ။

အာယတပဏ္ဍိတိ၊ အာယတပဏ္ဍိဟူသည်ကား၊ ဒီဃပဏ္ဍိ၊ ရှည်သော
ဖဏ္ဍောင့်တော်ရှိ၏၊ ပရိပုဏ္ဏပဏ္ဍိ၊ ပြည့်စုံသောဖဏ္ဍောင့်တော်ရှိ၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုယင်ရှား
အောင်ပြုဦးအံ့၊ အညောသံ၊ ဘုရားမှတပါးကုန်သောသူတို့၏၊ အဂ္ဂပါဒေါ၊
မြေဘဝါးအဖျားသည်၊ ဒီဇော၊ ရှည်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊
ပဏ္ဍိမတ္ထကေ၊ ဖဏ္ဍောင့်၏အထက်၌၊ ဇဗ္ဗာ၊ မြင်းခေါင်းသည်၊ ပတိဋ္ဌာတိ
ယထာ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ပဏ္ဍိ၊ ဖဏ္ဍောင့်သည်၊ တန္တေတွာ၊ ရွှေ၍၊ ဌဝိတာ
ဝိယ၊ ထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအတူ၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊
မြတ်စွာဘုရား၏ ဖဏ္ဍောင့်တော်ကို ဆိုဦးအံ့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ စတုသု၊ လေးခုကုန်သော၊ ကောဋ္ဌာသေသု၊ အတို့တို့တွင်၊
နွေကာဋ္ဌာသာ၊ နှစ်တို့တို့သည်၊ အဂ္ဂပါဒါ၊ မြေဘဝါးအဖျားတော်တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတိယေ၊ သုံးတို့မြောက်သော၊ ကောဋ္ဌာသေ၊ အတို့

၌၊ဇာတိ၊မြင်းခေါင်းတော်သည်။ ပတိဋ္ဌာတိ၊တည်၏။ စတုတ္ထေ၊လေးတို့
မြောက်သော၊ ကောဋ္ဌာသေ၊ အဘို့၌၊ အာရဂ္ဂေန၊ ပွတ်ဆောက်ဖျားဖြင့်၊
ဝနေတွာ၊လုံး၍၊ ဌပိတာဝိယ၊ထားအပ်ဘိသကဲ့သို့၊ ရတ္တကမ္မလေ၊နိမြန်း
သောကမ္မလာ၌၊ ဂေဏ္ဍုကသဒိသာ၊ထားအပ်သော ဂျင်လုံးနှင့်တူသော၊
ပဏ္ဍိ၊ဖဏ္ဍာင့်တော်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဒိဃာဂုံလိတိ၊ဒိဃာဂုံလိဟူသည်
ကား၊ အညေသံ၊ဘုရားမှတပါးကုန်သောသူတို့အား၊ ကာမိ၊အချို့သော၊
အဂုံလိ၊လက်ချောင်း-ခြေချောင်းသည်၊ဒိဃာ၊ရှည်သည်၊ဟောတိယထာ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ကာမိ၊အချို့သော၊ အဂုံလိ၊လက်ချောင်း-ခြေချောင်းသည်၊
ရဿာ၊ တို့သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
တထာဂတဿ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ပန၊မြတ်စွာဘုရား
၏လက်ချောင်း ခြေချောင်းတော်ကို ဆိုဦးအံ့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ မက္ကဋ္ဌဿ၊ မျောက်၏၊ အဂုံလိယောဇ္ဈဝ၊ လက်ချောင်း ခြေ
ချောင်းတို့ကဲ့သို့၊ ဒိဃာဟတ္ထပါဒဂုံလိယော၊ ရှည်သော လက်ချောင်း ခြေ
ချောင်းတော်တို့သည်၊ မူလေ၊အရင်း၌၊ ထူလော၊ကြီးကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ် အားဖြင့်၊ဂတိံ၊သွား၍၊အဂ္ဂေ၊အဖျား၌၊တနုကာ၊
သေးကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိယျာသတေလေန၊ ဆဒိကမည်သော
အစေးနှင့်ရောသောဆီဖြင့်၊မဒ္ဒိတွာ၊နပ်၍၊ဝဋ္ဋိတဟာရိတာလဝဋ္ဋိသဒိသာ၊
လုံးအပ်သော ဆေးဒန်းမြင်းသိလာအတောင့်နှင့်တူကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဃာဂုံလိတိ၊ ဒိဃာဂုံလိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ဟော
တော်မူအပ်၏။ ၊

မုဒုတလုဏဟတ္ထပါဒေါတိတ္ထေ၊မုဒုတလုဏဟတ္ထပါဒေါဟူသောဤ
ပါဌ၌၊ဝိဂ္ဂဟော၊ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံဇ္ဈမိနာဝုစ္စမာနနယေန၊ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သော
နည်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊အဿ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဟတ္ထပါဒါ၊
လက်တော် ခြေတော်တို့သည်၊ သပ္ပိမဏ္ဍေ၊ ထောပတ်ကြည်၌၊ ဩသာ
ရိတွာ၊နှစ်၍၊ဌပိတံ၊ထားအပ်သော၊ သတဝေ၊အကြိမ်တရား၊ဝိဟတကပ္ပါ
သပဋ္ဌလံဝိယ၊ဖပ်အပ်သောဝါဂွမ်းလွှာကဲ့သို့၊မုဒုတ၊နူးညံ့ကုန်သည်လည်း၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇာတမတ္တကုမာရဿ၊ သွားစမျှဖြစ်သောသူလော်
၏၊ ဟတ္ထပါဒါဝိယစ၊ လက်ခြေတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နိစ္စကာလံ၊အခါ
ခပ်တိမ်း၊ တလုဏာစ၊ သိမ်မွေ့ ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ဇူတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ မုဒုတလုဏဟတ္ထပါဒေါ၊ မုဒုတလုဏဟတ္ထပါ
ဒမည်၏၊ ဇာလဟတ္ထပါဒေါတိ၊ ဇာလဟတ္ထပါဒေါဟူသည်ကား၊ စဗ္ဗေန၊

အရေဖြင့်၊ ပဋိဗဒ္ဓအင်္ဂုလန္တရော၊ တက္ကနက်စပ်သော လက်ချောင်းတို့၏ အကြားရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိ၊ ဗျုတ်ရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဒိသော၊ ဤသို့ သဘောရှိသောစပ်သော လက်ချောင်းကြားရှိသောသူသည်။ ဖဏဟတ္ထ ကော၊ ဖဏဟတ္ထကမည်၏။ ဝုရိသဒေါသေန၊ ဝုရိသဒေါသသည်။ ဥပဟ တော၊ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးအပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇမ္ပိ၊ ရှင်ရဟန်း အဖြစ်ကိုလည်း၊ နလဘတိ၊ မရ၊ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ချောင်းခြေ ချောင်းတော်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စတသော၊ လေးချောင်းကုန်သော၊ ဟတ္ထဂုံလိယော၊ လက်ချောင်းတော်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ပဉ္စဝိ၊ ငါးချောင်းလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဒဂုံလိယော၊ ခြေချောင်း လက်ချောင်းတော်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧကပ္ပမာဏော၊ တူသောပမာဏရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုလက်ချောင်းခြေချောင်း တော်တို့၏။ ဧကပ္ပမာဏတ္တာယေဝ၊ တူမျှသောပမာဏရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်သာလျှင်၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာတော်သည်၊ အညမညံ၊ အချင်း ချင်း၊ ပဋိဝိန္နိတွာ၊ ထုတ်ခြင်းထွင်း၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်တော် ခြေတော်တို့သည်၊ ကုသလေန၊ တတ်သိလိမ္မာစွာသော၊ ဝဇ္ဇကီနာ၊ လက်သွားသည်၊ ယောဇိ တဇာလဝါတပါနသဒိသာ၊ တပ်အပ်သော လေသာကွန်ရက် တံခါးနှင့် တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဇာလဟတ္ထပါဒေါ တိ၊ ဇာလဟတ္ထပါဒေါယူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဿတဂတော ထိုမြတ်စွာ ဘုရားအား၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ပတိဋ္ဌိတ ဂေါပ္ပကတ္တာ၊ တည် သော ဖမျက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဿင်္ဂါ၊ မြင့်သော ဖမျက်ရှိကုန် သော၊ ပါဒါ၊ ခြေတော်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့် ဥဿင်္ဂါပါဒေါ၊ ဥဿင်္ဂါပါဒ မည်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ဗျုတ်ရိက်ကို ဆိုပြီးအံ့၊ အညသံ၊ ဘုရားမှတပါး ကုန်သောသူတို့အား၊ ဝိဋ္ဌိပါဒေ၊ ခြေဖရိုး၏အနီး ၌၊ ဂေါပ္ပကော၊ ဖမျက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုဘုရားမှတပါးသောသူတို့၏၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊ အာဏိဗန္ဓာ ဝိယ၊ မယ်နဖြင့်နှုတ်ကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ ဗဒ္ဓါ၊ စပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ နပရိဝတ္တန္တိ၊ မထည့်နိုင်ကုန်၊ ဂန္ထန္တော နံ၊ သွားကုန်သော-ဘုရားမှတပါးကုန်သောသူတို့၏၊ ဗါဒတဿာနိ၊ ခြေ တဝါးအပြင်တို့သည်၊ နဒိဿန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဖမျက် တော်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂေါပ္ပကော၊ ဖမျက်

၁၁

၂၉၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တော်တို့သည်။ အဘိရုဟိတွာ၊ အထက်သို့တက်ကုန်၍၊ ဥပရိ၊ အထက်
၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့အထက်၌ တည်ခြင်းကြောင့်၊
အသာဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ နဘာတော၊ ချက်တော်မှ၊ ပဋ္ဌာ
ယ၊ စ၍၊ ဥပရိမကာယော၊ အထက်ဖြစ်သောကိုယ်တော်သည်။ နာဝါယ၊
ထွေ၌၊ ဋ္ဌမိတသုဝဏ္ဏပဋိမာဝိယ၊ ထားအပ်သောရွှေဆင်းတုကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗလ
တော၊ ကုန်လွှတ်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဓော၊ အောက်ဖြစ်သော၊
ကာယောဝ၊ ကိုယ်တော်သည်သာလျှင်၊ ဣဉ္ဇတိ၊ လွှတ်ရှား၏။ သုခေန၊ ချမ်း
သာသဖြင့်၊ ပါဒါ၊ ခြေတော်တို့သည်၊ ပရိဝတ္တန္တိ၊ လည်ကုန်၏။ ပုရတော၊
ရှေးမှ၊ ပဿန္တာနဓိ၊ ရှုကြည့်ကုန်သောသူတို့အား လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆ
တော၊ နောက်မှ၊ ပဿန္တာနဓိ၊ ရှုကြည့်ကုန်သောသူတို့အားလည်းကောင်း၊
ဥဘယပသေသုဝိ၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌လည်း၊ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ပဿန္တာနဓိ၊
ရှုကြည့် ကုန်သော သူတို့အားလည်းကောင်း၊ ပါဒတလာနိ၊ ခြေတဝါး
တော်အပြင်တို့သည်၊ ပညာယန္တိ၊ ထင်မြင်ကုန်၏။ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်တို့၏၊ ပါ
ဒတလာနိ၊ ခြေတဝါးအပြင်တို့သည်၊ ပစ္ဆတောယောဝ၊ နောက်မှသာလျှင်၊
ပဿန္တာနံ၊ ရှုကြည့်ကုန်သောသူတို့အား၊ ပညာယန္တိဝိယ၊ ထင်ကုန်သ
ကဲ့သို့၊ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ။

ဇေတိဇဗောတိ၊ ဇေတိဇဗောဟူသည်ကား၊ ဇေတိမိဂသဒိသဇဗော၊
ဇေတိမည်သောသား၏ မြင်းခေါင်းနှင့်တူသော သလုံးမြင်းခေါင်းရှိတော်
မူ၏။ မံသုဿဒေန၊ ပြည့်ဖြိုးသောအသားတော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ပရိပုဏ္ဏဇဗော၊ ပြည့်စုံသောမြင်းခေါင်းရှိတော်မူ၏။ ဧကတော၊ တဘက်
မှ၊ ဗန္ဓဝိဏ္ဏိကမံသော၊ ဘွဲ့အပ်သောအသားစိုင်ရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ သမန္တ
တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သမသဏ္ဌိတေန၊ အညီအညွတ်တည်သော၊
မံသေန၊ အသားသည်၊ ပရိက္ခိတ္တာဟိ၊ ခြံရံအပ်ကုန်သော၊ သုဝဋ္ဌိတာဟိ၊
ကောင်းစွာလုံးအပ်ကုန်သော၊ သာလိဂန္တသဒိသဟိ၊ သလေးဖုံးနှင့်တူ
ကုန်သော၊ ဇဗောဟိ၊ မြင်းခေါင်းတော်တို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ
တော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အနောန
မန္တောဟိ၊ အနောနမန္တောဟူသည်ကား၊ အနမန္တော၊ ကိုင်းညွတ်တော်
မမူဘဲ၊ တေန၊ ထိုအနောနမန္တောအစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ အသု၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ အရဇ္ဇအဝါမနဘာဝေါ၊ မကုန်းမကွသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဗီဝိဇေယ၊
ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ ဗျုဟိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဝသေသဇနာ၊ ဘုရားမှကြွင်းသော
သူတို့သည်၊ ခုဇ္ဇာဝါ၊ ကုန်းကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါမနာဝါ

ကွကုန်သည်လည်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ချန္တာနံ၊ ကုန်းကုန်သောသူတို့၏၊
ဥပရိမကာယော၊အထက်ဖြစ်သောကိုယ်သည်၊ အပရိပုဏ္ဏော၊ မပြည့်စုံ
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝါမနာနံ၊ကွကုန်သောသူတို့၏၊ ဟောဋ္ဌိမကာယော၊
အောက်ဖြစ်သောကိုယ်သည်၊ အပရိပုဏ္ဏော၊ မပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊တေ၊ ထိုမပြည့်စုံသောကိုယ်ရှိ ကုန်သောသူတို့သည်၊ အပရိပုဏ္ဏ
ကာယာတ္တာ၊မပြည့်စုံသောကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနောနမန္တာ၊
မကိုင်းမညွတ်ကုန်ဘဲ၊ဇဏ္ဍုကာနိ၊ပုဆစ်တို့ကို၊ ပရိမဇ္ဇိတုံ၊ သုံးသပ်ခြင်း
၄၊နသက္ကောန္တိ၊မတတ်နှိုင်းကုန်၊ပန၊မြတ်စွာဘုရား၏ကိုယ်တော်ကိုဆိုဦး
အံ၊တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရိပုဏ္ဏဥဘယကာယတ္တာ၊ ပြည့်
စုံသောနှစ်ပါးသောကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အနောနမန္တာ၊ မကိုင်း
မညွတ်ဘဲ၊ ဇဏ္ဍုကာနိ၊ ပုဆစ်တော်တို့ကို၊ ပရိမဇ္ဇိတုံ၊ သုံးသပ်ခြင်း၄၊
သက္ကောတိ၊စွမ်းနှိုင်း၏၊အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥသဘဝါဇဏာ
ဒိနံ၊ ဥသဘာဝနွားမင်းဂန္ဓဆင်မင်း အစရှိသည်တို့၏၊ ဝတ္ထရုယံဝိယ၊အင်္ဂါ
ဇာတ်ကဲ့သို့၊သုဝဏ္ဏပဒုမကဏ္ဍိကသဒိသေ၊ရွှေပဒုမာကြာချပ်နှင့်တူသော၊
ကောသေ၊အခိုင်၌၊ဩဟိတံ၊အတွင်းဝင်သော၊ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံးလွှမ်းသော၊
ဝတ္ထရုယံ၊အင်္ဂါဇာတ်တော်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ကောသောဟိတဝတ္ထရုယော၊ ကောသောဟိတဝတ္ထရုယမည်၏၊ ဝတ္ထရု
ယန္တိ၊ဝတ္ထရုယံဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထေန၊အဝတ်ဖြင့်၊ ဂုဟိတဗ္ဗံ၊ဤဝှက်
အပ်သော၊အင်္ဂါဇာတ်၊အင်္ဂါဇာတ်ကို၊ ဂုဟိတံ၊ဆိုအပ်၏၊ သုဝဏ္ဏဝတ္ထော
တိ၊သုဝဏ္ဏဝတ္ထောဟူသည်ကား၊ ဇာတိဟိဂိုလကေန၊ဟိန်းဂိုစစ်ဖြင့်၊မဇ္ဇိ
တွာ၊ ပွတ်တိုက်၍၊ နိသဒါယ၊ ကျောက်ငယ်ဖြင့်၊ စာသိတွာ၊ ချောမွေ့
အောင်ပွတ်တိုက်၍၊ဂေရုကပရိကမ္ပံ၊ ရွှေသဘောဖြင့်အပြေအပြစ်ပြုအပ်
သည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဌပိတစာနသုဝဏ္ဏရူပကသဒိသော၊ ထားအပ်သော
တခဲနက်ရွှေဖြင့်ပြီးသောအရုပ်နှင့်တူ၏၊ဣဘိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော
အနက်တည်း၊ ဇေတေန၊ ဤသုဝဏ္ဏဝတ္ထောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အဿ၊ထို
မြတ်စွာဘုရား၏၊စာနသိနိဒ္ဓသဏ္ဌသရိရတံ၊တခဲနက်သိမ်မွေ့သောကိုယ်
ရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကို၊အသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ သဝိဝဏ္ဏဒဿနတ္ထံ၊ အ
ရေ၏အဆင်းကိုပြုခြင်းကို၊ကဉ္စနသန္နိတတ္ထစောတိ၊ ကဉ္စနသန္နိတတ္ထစော
ဟူ၍၊ဂုတ္တံ၊ဟောတော်မူပြန်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ပရိမသံ၊ရှေးဖြစ်သော
သုဝဏ္ဏဝတ္ထောဟူသောပုဒ်၏၊ ဝေဝစနမေဝ၊ ဝေဝစပ်ပရိယာယံ စကား
လွယ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ရဇောဇလန္တိ၊ ရဇောဇလ္လံ ဟူသည်ကား၊

ရဇောဝါ၊ သိပ်မွေ့သောမြူသည်လည်းကောင်း၊ မလံဝါ၊ အညစ်အကြေး
သည်လည်းကောင်း၊ နဥပလိမ္ပတိတိ၊ နဥပလိမ္ပတိဟူသည်ကား၊ နလဂ္ဂ
တိ၊ မကပ်ငြိ၊ ပဒုမပလာသတော၊ ပဒုမာကြာရွက်မှ၊ ဥဒကဗိန္ဒု၊ ရှေးပါက်
သည်၊ ဝိဝဇ္ဇတိဝိယ၊ လျှော့၍ကျသကဲ့သို့၊ ဝိဝဇ္ဇတိ၊ လျှော့၍ကျ၏၊ ပန၊ ခြေ
တော်လက်တော်ဆေးခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဟတ္ထခေါဝနပါဒခေါ
ဝနာဒီနိ၊ လက်တော်ကိုဆေးခြင်း-ခြေတော်ကိုဆေးခြင်း-အစရှိသည်တို့
ကို၊ ဥတုဂဟဏတ္ထာယစေဝ၊ ဥတုကိုလှာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒါယ
ကာနံ၊ လှူသောဒါယကာတို့အား၊ ယုညဗလတ္ထာယစ၊ ကောင်းမှု၏ဖြစ်ခြင်း
အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတော်မူ
ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဝတ္တသိသေနာပိ၊ ဝတ်ကိုအရင်းပြုသောအား
ဖြင့်လည်း၊ ဟတ္ထခေါဝနပါဒခေါဝနာဒီနိ၊ လက်တော်ကိုဆေးခြင်း-ခြေ
တော်ကိုဆေးခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ကရောန္တိ
ယေဝ၊ ပြုတော်မူကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ သေနာသနံပရိသန္တေနဟိ
ဘိက္ခုနာပါဒေခေါဝဂ္ဂာပရိသိတဗ္ဗန္တိ၊ သေနာသနံပရိသန္တေနဟိဘိက္ခု
နာပါဒေခေါဝဂ္ဂာပရိသိတဗ္ဗံဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပောဓ
တော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းတွင်းသို့၊ ပရိသန္တေန၊
ဝင်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓဟုန်းသည်၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ခေါဝဂ္ဂာ၊ ဆေး၍၊ ပရိ
သိတဗ္ဗံ၊ ဝင်အပ်၏။ ။

ဥဒ္ဓဂ္ဂလောမောတိဇေတ္ထ၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂလောမောဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိဂြိုဟ်
ကို၊ ဇေတံ၊ ဤသို့ဆိုသတ္တံ၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တဿတဂ
ဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ အာဝဇ္ဇပရိယောသာနေ၊ လက်ျာရစ်လည်
သည်၏အဆုံး၌၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂါနိ၊ အထက်သို့အပျားရှိကုန်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်
၍၊ မူခသောဘံ၊ မျက်နှာတော်၏တင့်တယ်ခြင်းကို၊ ဩလောကယမာနာ
ဝိယ၊ မော်၍ဩဉ္ဇကုန်သကဲ့သို့၊ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော၊ လောမာနိ၊
အမွေးတို့သည်၊ အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂလော
မော၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂလောမမည်တော်မူ၏၊ ဗြဟ္မဇုဂတ္ထောတိ၊ ဗြဟ္မဇုဂတ္ထောဟူ
သည်ကား၊ ဗြဟ္မာဝိယ၊ ဗြဟ္မာကဲ့သို့၊ ဥဇုဂတ္ထော၊ ပြောင့်သောကိုယ်ရှိတော်
မူ၏၊ ဥဇုမေဝ၊ ပြောင့်မတ်စွာသာလျှင်၊ ဥဂ္ဂတဒိဗာသရိရော၊ တက်သော
ဖြင့်သော ကိုယ်ရှိတော်မူ၏၊ ဟိ၊ ဗျုတ်ရိက်ကို ဆိုပြီးအံ့၊ ယေတုယျေန၊
များသောအားဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌လည်းကောင်း၊
ကမ္မိယံ၊ ခါး၌ လည်းကောင်း၊ ဇာဏူသု၊ မုဆစ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊

ဤသို့။ တိဿသုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌၊ နမန္တိ၊ ညွတ်ကုန်၏။
 ကဋိယံ၊ ခါး၌၊ နမန္တာ၊ ညွတ်ကုန်သော၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
 သည်၊ ပစ္ဆိတော၊ နောက်မှ၊ နမန္တိ၊ ညွတ်ကုန်၏။ ဣတရေသု၊ ဤမှတစ်ပါး
 ကုန်သော၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ ပရံးအရပ် ပုဆစ်အရပ်တို့၌၊
 နမန္တာ၊ ညွတ်ကုန်သော၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ပုရတော၊
 ရွှေမှ၊ နမန္တိ၊ ညွတ်ကုန်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဒိဃသရိရာ၊ မြင့်သောကိုယ်ရှိ
 ကုန်သော၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ပဿာဝကံ၊ နံပါး
 နှစ်ဘက်ဖြင့် ကောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်
 သော သတ္တဝါတို့သည်။ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ဥန္တမေတွာ၊ မော်၍၊ နက္ခတ္တာနိ၊
 နက္ခတ်တို့ကို၊ ဂဏယန္တာပိယ၊ ရေတွက်ကုန်သကဲ့သို့၊ စရန္တိ၊ သွား
 ကုန်၏။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပမံသ လောဟိတာ၊
 နည်းသော အသား အသွေးရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သူလသဒိသာ၊
 တံကျင်နှင့်တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဝေဓမာနာ၊ တုန်လှုပ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ကိုယ်တော်ကိုဆိုပြီး
 အံ၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဓမေဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်၊
 ဥဂ္ဂတံ၊ တက်လတ်၍၊ ဒိဃပ္ပမာဏော၊ မြင့်သော ပမာဏရှိသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဒေဝနဝရေ၊ နတ်မြို့၌၊ ဥသဝိတ သုဝဏ္ဏတောရဏံပိယ၊ စိုက်
 ဆောက်အပ်သော ရွှေတုရိုက်တံတိုင်းကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

သတ္တုဿဒေါတိတ္ထေ၊ သတ္တုဿဒေါဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိပြိုဟ်
 ကို၊ ဧဝံ၊ နိဗ္ဗာန်သုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ အဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ နွေ၊ နှစ်ဘက်ကုန်
 သော၊ ဟတ္ထဝိဗ္ဗိယော၊ လက်ဖမ်းတော်တို့လည်းကောင်း၊ နွေ၊ နှစ်ဘက်ကုန်
 သော၊ ပါဒဝိဗ္ဗိယော၊ ခြေဖမ်းတော်တို့လည်းကောင်း၊ နွေ၊ နှစ်ဘက်ကုန်
 သော၊ အံသကူဇုနိ၊ ပရံးစွန်းတော်တို့လည်းကောင်း၊ ခန္ဓော၊ လည်ကုပ်
 တော်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသုဌာ
 နေသု၊ ဤအရပ်တို့၌၊ ပရိပုဏ္ဏမံသုဿဒေါ၊ ပြည့်ပြီးသော များသော အသား
 ရှိတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တုဿဒေါ၊ သတ္တုဿဒေသည်
 တော်မူ၏။ ပန၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ၊ အညေသံ၊ ဘုရားမှတစ်ပါးကုန်သော
 သူတို့အား၊ ဟတ္ထပါဒဝိဗ္ဗိယု၊ လက်ဖမ်းခြေဖမ်းတို့၌၊ နှာရူဇာလသ၊ အကြော
 တည်းဟူသော ကွန်ယက်တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ အံသကူဇု
 ခန္ဓေသု၊ ပရံးစွန်းလည်ကုပ်တို့၌၊ အဗ္ဗိကောဋိယော၊ အရိုးစွန်းတို့သည်၊ ပညာ

ယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ပေတာဝိယ၊ ပြိတ္တာတို့ကဲ့
 သို့၊ ခါယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နဟောတိ၊
 ဤကဲ့သို့မဖြစ်။ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ကိုတော်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တထာဂတော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌၊
 ပရိပုဏ္ဏမံသုဿဒတ္တံ၊ ပြည့်ဖြိုးသောများသောအသားရှိတော်မူသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဂုဠန္တာရဇာလေဟိ၊ ဗုံးလွှမ်းအပ်သော အကြောတည်း
 ဟူသောကွန်ယက်ရှိကုန်၏။ ဟတ္ထဝိဋ္ဌာဒိဟိ၊ လက်ဖမ်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်
 ဝဇ္ဇေတွာ၊ လုံး၍၊ ဌဝိတာသုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာလိင်္ဂသဒိသေန၊ သားအပ်သောရွှေ၏
 အဆင်းရှိသောမရိုးစည်နှင့်တူသော၊ ခန္ဓေန၊ လည်ကုပ်တော်ဖြင့်၊ သိလာ
 ဣပကံဝိယစ၊ ကျောက်ရုပ်ကဲ့သို့၎င်း၊ ဗိတ္တကမ္မဣပကံဝိယစ၊ ဆေးရေးသော
 အရုပ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ခါယတိ၊ ထင်၏။ အသံဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားအား၊ သိဟဿ၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်း၏၊ ဝုဗ္ဗဗုဒ္ဓိယ၊ ရှေ့
 ထက်ဝက်ကဲ့သို့၊ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သိဟဝုဗ္ဗဗုဒ္ဓိကာယော၊ သိဟဝုဗ္ဗဗုဒ္ဓိကာယ မည်တော်မူ၏၊ ဟိဝိတ္ထာ
 ရေမိ၊ ချွဲပြီးအံ့၊ သိဟဿ၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်း၏၊ ဝုရတ္ထိမကာယော
 ဝ၊ ရှေးဖြစ်သောကိုယ်သည်သာလျှင်၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သိဟဿ၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း၏၊ ပဗ္ဗိမကာယော၊ နောက်ဖြစ်
 သောကိုယ်သည်၊ အပရိပုဏ္ဏော၊ မပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 သိဟဿ၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း၏၊ ဝုဗ္ဗဗုဒ္ဓိကာယောဝ၊ ရှေးထက်ဝက်
 ဖြစ်သော ကိုယ်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗော၊ အသုံးစုံသော၊ ကာယော၊ ကိုယ်တော်
 သည်၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သောပိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊
 သိဟဿ၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း၏၊ ဒုဿဗ္ဗုတိသဗ္ဗုတောဣဝ၊ မ
 ကောင်းသောသဗ္ဗာန်ဘောံပြန်သောသဗ္ဗာန်ရှိသကဲ့သို့၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို
 အရပ်၌၊ ဝိနုတုန္နတာဒိဝသေန၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓိခြင်း မြင့်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဒုဿဗ္ဗုတိသဗ္ဗုတော၊ မကောင်းသောသဗ္ဗာန်ဘောံပြန်သော
 သဗ္ဗာန်ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဒီဃယုတ္တဌာနေ၊
 မြင့်သင့်သောအရာ၌၊ ဒီဃော၊ မြင့်တော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရဿကိ
 သထူလအနုဝဋ္ဋိတယုတ္တဌာနေသု၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓိသင့်သောအရပ် ကျုံ့သင့်သောအ
 ရပ်ထူသင့်သောအရပ် လုံးသင့်သောအရပ်တို့၌၊ တထာဂိဝေဝ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မနာပိယေစခေါ

ဘိက္ခဝေ(ပ)တာနိအင်္ဂါနိဝဇ္ဇာနိသဗ္ဗဟန္တိတိ။ မနာဝိယေစခေါဘိက္ခဝေ(ပ)တာနိအင်္ဂါနိဝဇ္ဇာနိသဗ္ဗဟန္တိဟူသော။ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ နာမာတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ မနာဝိယေစ၊ ချစ်နှစ်သက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ကမ္မဝိပါကေ၊ ကံ၏အကျိုးသည်။ ပစ္စုပ္ပန်တေ၊ ရှေးရှုထင်လတ်သည်ရှိသော်။ ဒီဃေဟိ၊ မြင့်ကုန်သော။ ယေဟိ၊ အင်္ဂေဟိ။ အကြင်အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ သောဘတိ။ တင့်တယ်တော်မူ၏။ တာနိအင်္ဂါနိ၊ ထိုအင်္ဂါတို့သည်။ ဒီဃာနိ၊ မြင့်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သဗ္ဗဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ရသေ၊ နိမ့်ကုန်သော။ ယေဟိအင်္ဂေဟိ။ အကြင်အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ သောဘတိ။ တင့်တယ်တော်မူ၏။ တာနိအင်္ဂါနိ၊ ထိုအင်္ဂါတို့သည်။ ရသေ၊ နိမ့်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သဗ္ဗဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ထုလေဟိ၊ ဆူကုန်သော။ ယေဟိအင်္ဂေဟိ။ အကြင်အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ သောဘတိ။ တင့်တယ်တော်မူ၏။ တာနိအင်္ဂါနိ၊ ထိုအင်္ဂါတို့သည်။ ထုလေ၊ နိမ့်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သဗ္ဗဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ကိသေဟိ၊ ကျုံ့ကုန်သော။ ယေဟိအင်္ဂေဟိ။ အကြင်အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ သောဘတိ။ တင့်တယ်တော်မူ၏။ တာနိအင်္ဂါနိ၊ ထိုအင်္ဂါတို့သည်။ ကိသေ၊ နိမ့်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သဗ္ဗဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဝဇ္ဇေဟိ၊ လုံးကုန်သော။ ယေဟိအင်္ဂေဟိ။ အကြင်အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ သောဘတိ။ တင့်တယ်တော်မူ၏။ တာနိအင်္ဂါနိ၊ ထိုအင်္ဂါတို့သည်။ ဝဇ္ဇာနိ၊ လုံးကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သဗ္ဗဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ နာနာဝိတ္တေန၊ အထူးထူးအပြားပြားဆန်းကြယ်သော။ ပုညဝိတ္တေန၊ ပါရမီကောင်းမှုတို့ကြောင့်ဆန်းကြယ်သောရုပ်ဖြင့်။ ဝိတ္တိတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောဆန်းကြယ်သောသဘောရှိသော။ ဒသဟိပါရမီဟိ၊ ဆယ်ပါးသောပါရမီတော်တို့ဖြင့်။ သဗ္ဗိတော၊ စီရင်အပ်သော။ တထာ ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။ အတ္ထိ၊ မှီတော်မူ၏။ တဿတထာဂတဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ လောကေ၊ လောက၌။ သဗ္ဗသိပ္ပိနောဝိ၊ အလုံးစုံသောအတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိမဇ္ဇောဝိ၊ တန်ခိုးရှိသောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ ပတိဗ္ဗပကမ္မိ၊ အတုဖြစ်သောရုပ်ကိုလည်းကားတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။

၁၁

မိတန္တရံသောတိ၊ မိတန္တရံသောဟူသည်ကား၊ ခွံနွံ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ကောဇ္ဇာနံ၊ လက်ပြင်တို့၏။ အန္တရံ၊ အကြားကို။ အန္တရံသန္တိ၊ အန္တရံသံဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အဿဘာဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသော။ တံ၊ ထိုလက်ပြင်နှစ်ခုတို့၏အကြားအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ မှီ၏။ ဣတိ

၂၆၈ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတိယတွဲ

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ စိတန္တရံသော၊ စိတန္တရံသမည်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ဗျတိ
ရိက်ကိုဆိုပြီးအံ၊ အညေသံ၊ ဘုရားမှတပါးကုန်သော သူတို့အား၊ တံဌာနံ၊
ထိုယက်ပြင်နှစ်ခုတို့၏အကြားအရပ်သည်၊ နိန္ဒံ၊ နိဋ္ဌသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဒေ၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ ဝိဋ္ဌိကောဇ္ဇာ၊ လက်ပြင်တို့သည်၊ ပါဠိဧက္ကံ၊ အသီးအ
ခြား၊ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ကိုယ်တော်ကိုဆိုပြီးအံ၊
တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကမ္မိတော၊ ခါးတော်မှ၊ ပဗ္ဗာယ၊ စံ၍၊
မံသပဋ္ဌလံ၊ အသားလွှာသည်၊ ယာဝဓန္ဓာ၊ လည်ကုပ်တော်တိုင်အောင်၊
ဥဂ္ဂမ္မ၊ တက်လတ်၍၊ သမုသိတသုဝဏ္ဏပလက်၊ စိုက်၍ထားအပ်သောရွှေ
ပျဉ်ပျားသည်၊ ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ ပတိဋ္ဌိတံဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဝိဋ္ဌိံ၊
ကျောက် ကုန်းတော်ကို၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ နိဂြောဓပရိမဏ္ဍာ လောတိ၊
နိဂြောဓပရိမဏ္ဍာလောဟူသည်ကား၊ နိဂြောဓဝိယ၊ ပညောင်ပင်ကဲ့သို့၊
ပရိမဏ္ဍာလော၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ ဝန်းသော ကိုယ်ရှိတော်မူ၏။ ပဏ္ဏာသ
ဟတ္ထတာယဝါ၊ အတောင်ငါးဆယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
သတဟတ္ထတာယဝါ၊ အတောင်တရာရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
သမဓန္ဓသာခေါ၊ တူမျှသော ပင်စည်အခက်ရှိသော၊ နိဂြောဓော၊ ပညောင်
ပင်သည်၊ ဒိဃာတောပိ၊ အမြင့်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တာရတောပိ၊ အနံ
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧကပ္ပမာဏောဝ၊ တူမျှသောပမာဏရှိသည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကာယတောပိ၊
ကိုယ်တော် အရပ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗျာမတောပိ၊ အလံအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဧကပ္ပမာဏော၊ တူမျှသောပမာဏရှိတော်မူ၏။ အညေသံ၊
ဘုရားမှတပါးကုန်သောသူတို့၏၊ ကာယောဝါ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ ဒိဃော၊
မြင့်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဗျာမောဝါ၊ အလံသည်လည်း၊
ဒိဃော၊ ရှည်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
ဝိသမပ္ပမာဏော၊ မညီမညွတ်သော ပမာဏရှိတော်မူသည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေနော၊ ထို့
ကြောင့်သာလျှင်၊ ယာဝတကွာဿကာယောတိအာဒိ၊ ယာဝတကွာဿ
ကာယောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊
ထိုယာဝတကွာဿအစရှိသောပါဌ်၌၊ အသာတဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘု
ရားအား၊ ယာဝဟကော၊ အကြင်မျှလောက်သောကိုယ်တော်သည်၊ အတ္ထိ
ရှိတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ယာဝတကွာဿ၊ ယာဝဟကွာ
ဿမည်တော်မူ၏။ ။

သမဝဋ္ဌက္ခန္ဓောတိ။ သမဝဋ္ဌက္ခန္ဓောဟူသည့်ကား။ သမဝဋ္ဌိတခန္ဓော။ အညိအညွတ်ဆုံးသောလည်ကုပ်ရှိတော်မူ၏။ ဇကော။ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။ ကောဉ္ဇာဝိယစ။ ကြိုးကြာတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဗကာဝိယစ။ ဗျင်းတို့ကဲ့သို့ လည်း ကောင်း။ ဝရာဟာ ဝိယစ။ ဝက်တို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဒိဃဂလာစ။ ရှည်သော လည်ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝက်ဂလာစ။ ကောသောလည်ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗုဓဂလာစ။ ကြီးသောလည်ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ကထနကာလေ။ စကားဆိုသောအခါ၌။ သိရာဇာလံ။ အကြောတည်းဟူသောကွန်ယက်သည်။ ပညာယတိယထာ။ ထင်သကဲ့သို့။ မန္ဓော။ ငယ်သောသရော။ အသံသည်။ နိက္ခမတိယထာ။ ထွက်သကဲ့သို့။ တဿ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ပန။ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်တော်ကိုဆိုပြီးအံ့။ တထာဂတဿ။ မြတ်စွာဘုရားအား။ သုဝဋ္ဌိတသုဝဋ္ဌာလိင်္ဂသဒိသော။ ကောင်းစွာလုံးသောရွှေဖြင့်ပြီးသော မရိုးစည်ငယ်နှင့်တူသော။ ခန္ဓော။ လည်တော်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကထနကာလေ။ စကားဆိုတော်မူသောအခါ၌။ သိရာဇာလံ။ အကြောတည်းဟူသော ကွန်ယက်သည်။ နပညာယတိ။ မထင်။ ဂစ္ဆတော။ ကြိုးသော။ မေဃဿ။ မိဗန်း၏။ သရောဝိယ။ အသံကဲ့သို့။ သရော။ အသံတော်သည်။ မဟာ။ ကြီးသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။

ရသဂ္ဂသဂ္ဂိဘိဇ္ဈေ။ ရသဂ္ဂသဂ္ဂိဟူသောဤပုဒ်၌။ ရသံ။ အရသာကို။ ဂသန္တိစားတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ရသဂ္ဂဿ။ ရသဂ္ဂသမည်ကုန်၏။ ဧတံ။ ဤရသဂ္ဂသဟူသော အမည်သည်။ ရသဟရဏီနံ။ အရသာကိုဆောင်တတ်သောအကြောတို့၏။ အမိဝစနံ။ အမည်တည်း။ အဿာဂဝတော။ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ အဂ္ဂါ။ မြတ်ကုန်သော။ တာ။ ထိုအကြောတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ။ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ရသဂ္ဂသဂ္ဂိ။ ရသဂ္ဂသဂ္ဂိမည်တော်မူ၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့။ တထာဂတဿ။ မြတ်စွာဘုရားအား။ သတ္တ ရသဟရဏီသဟဿာနိ။ ခုနစ်ထောင်သော အရသာကို ဆောင်တတ်သော အကြောတို့သည်။ ဥဒ္ဒဂ္ဂါနိ။ အထက်သို့အပျားရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်ကုန်၍။ ဝိဝါယမေဝ။ လည်တော်၌သာလျှင်။ ပဋိမုက္ကာနိ။ စွပ်ကုန်၏။ တိလဖလမတ္တောပိ။ နှမ်းသီးမျှလည်းဖြစ်သော အာဟာရော။ အာဟာရကို။ ဇိဝ္ဋဂ္ဂေ။ လျှာဖျား၌။ ဌဝိတော။ ထားအပ်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗံ။ အဆုံးစုံသော။ ကာယံ။ ကိုယ်တော်ကို။ အနုပရတိ။ ရှောက်၍

နံ၊ ဤ၊ တေနေဝ။ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မဟာပဝေနံ၊ ပြင်းစွာသောကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကိုအားထုတ်တော်မူခြင်းကို၊ ပဒဟန္တဿ၊ အားထုတ်တော်မူသောမြတ်
 စွာဘုရားအား၊ ကေတဏ္ဍုလသဒိဟိပိ၊ တလုံးသော ဆန်အစရှိသည့်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ကဋ္ဌာယ၊ ကုလားပဲ၏၊ ယူသပသတေနာပိ၊ တလက်ဖက်
 သောကုလားပဲချည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်တော်၏၊ ယာ
 ပန၊ ဖျခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ပန၊ အနွယ်မှတပါး-ဗျတိရိက်
 ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အညေသံ၊ ဘုရားမှ တပါးကုန်သောသူတို့အား၊ တထာ၊ ထို
 အတူ၊ အတာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သကလကာယံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကို၊
 ဩဇာ၊ ဩဇာသည်၊ နဖရတိ၊ မနို့၊ တေန၊ ထိုသို့ဩဇာ၏၊ မနို့ခြင်းကြောင့်၊
 တေ၊ ထိုဘုရားမှတပါးသော သူတို့သည်၊ ဗဟ္မာဗာဓာ၊ များသောအနာ
 ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒံလက္ခဏံ၊ ဤလက္ခဏာသည်၊ အပ္ပါ
 ဗာတောသင်္ခါတဿ၊ နည်းသောအနာရှိသည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊
 နိသန္ဓဗလဿ၊ အကျိုးရင်းအကျိုးဆက်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ပါကဠု၊
 ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၈ အဿာဂဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ သီဟဿ၊ ကေသရာဇာ
 ခြင်္သေ့မင်း၏၊ ဟနုဣဝ၊ မေးကဲ့သို့၊ ဟနု၊ မေးတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်
 မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သီဟဟနု၊ သီဟဟနုမည်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုသီဟဟနုဟူသောပုဒ်၌၊ သီဟဿ၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း၏၊ ဟေဋ္ဌိ
 မဟနုမေဝ၊ အောက်မေးသည်သာလျှင်၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဥပရိမံ၊ အထက်မေးသည်၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏မေးတော်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ သီဟဿ၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်း၏၊ ဟေဋ္ဌိမံဝိယ၊ အောက်မေး
 ကဲ့သို့၊ နွေဝိ၊ နှစ်ခုသော မေးတော်တို့သည်လည်း၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်စုံကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပက္ခဿ၊ လဆန်းပက္ခ-လဆုတ်ပက္ခ၏၊ ဒွါဒသိ
 ယံ၊ တဆယ့်နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ စန္ဒသဒိဿာနိ၊ လနှင့်တူကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတ္တာရိသဒန္တောတိအာဒိသု၊ စတ္တာရိသဒန္တောဤသို့
 အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဇေတုမိနာဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆို
 လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဿာဂဂတော၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားအား၊ ဥပရိမဟနုကေ၊ အထက်မေးတော်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်
 ကုန်သော သွားတော်တို့သည်၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်တို့တည်း၊ ဟေဋ္ဌိမေ၊
 အောက်မေးတော်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော သွားတော်တို့သည်၊ ဝိ

သတိ။ နှစ်ဆယ်တို့တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ စတ္တာရိသ။ လေးဆယ်ကုန်သော။
 ဒန္တာ။ သွားတော်တို့သည်။ အတ္တိသန္တိ။ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
 စတ္တာရိသဒန္တာ။ စတ္တာရိသဒန္တမည်တော်မူ၏။ ဟိ။ ဗျတိရိက်ကုန်သိုဦး
 အံ။ ပရိပုဏ္ဏဒန္တာနိဗ္ဗိပြည့်စုံသောသွားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အညေ
 သံ။ ဘုရားမှတပါးကုန်သော သူတို့အား။ ဒုတ္တိံသဒန္တာ။ သုံးဆဲ့နှစ်ချောင်း
 သောသွားတော်တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တံထာဂတဿ။
 မြတ်စွာဘုရားအား။ စတ္တာလိသံ။ လေးဆယ်သော သွားတော်တို့သည်။
 ဟောန္တိ။ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ စ။ ထိုမှတပါး။ အညေသံ။ ဘုရားမှတပါးကုန်
 သောသူတို့အား။ ကေဝိ။ အချို့ကုန်သော။ ဒန္တာ။ သွားတို့သည်။ ဥစ္စာ။ မြင့်
 ကုန်၏။ ကေဝိ။ အချို့ကုန်သော။ ဒန္တာ။ သွားတို့သည်။ နိစာ။ နိမ့်ကုန်၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဝိသမာ။ မည်မညွှတ်သောသဏ္ဌာန်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ပန။ မြတ်စွာဘုရား၏ သွားတော်ကုန်သိုဦးအံ။ တထာဂတဿ။ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ အယပဋ္ဌဆိန္နသင်္ခပဋ္ဌလံဝိယ။ သံလွှဖြင့်ဖြတ်အပ်သော ခရု
 သင်းလွှာကဲ့သို့။ သမာ။ တူမျှသောသဏ္ဌာန်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ကုန္တိလသနံ။ မိကျောင်းတို့၏။ ဒန္တာဝိယ။ သွားတို့ကဲ့သို့။ အညေသံ။
 ဘုရားမှ တပါးကုန်သောသူတို့၏။ ဒန္တာ။ သွားတို့သည်။ ဝိရဇ္ဇာ။ ကြံ့ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ မစ္ဆ မံသာဒီနိ။ ငါးအမဲအစရှိသည်တို့ကို။ ခါ
 ဒန္တာနံ။ စားကုန်သောသူတို့အား။ ဒန္တန္တရံ။ သွားကြားသည်။ ပူရတိ။ ပြည့်
 ၏။ ပန။ မြတ်စွာဘုရား၏သွားတော်ကုန်သိုဦးအံ။ တထာဂတဿ။ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ ကနကလတာယ။ ရွှေနွယ်ရွှေကြိုးဖြင့်။ သရဿာဝိတဝဇိရ
 ပန္တိဝိယ။ စိုက်၍ထားအပ်သောဝရဇိန်အစဉ်ကဲ့သို့။ အဝိရဇ္ဇာ။ မကြံ့ကုန်
 သော။ ဒန္တာ။ သွားတော် တို့သည်။ တုလိကာယ။ စုတ်ဖြင့်။ ဒသိတ
 ပရိစ္ဆေဒါဝိယ။ ထင်စေအပ်သောအပိုင်းအခြားကဲ့သို့။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ။

• သုသုက္ကဒါဌောတိ။ သုသုက္ကဒဌောဟူသည်ကား။ အညေသဉ္စ။ ဘုရားမှ
 တပါးသော သူတို့အားလည်း။ ပူတိဒန္တာ။ ပုတ်သောသွားတို့သည်။ ဥဗ္ဗ
 ဟန္တိ။ ပေါက်ကုန်၏။ တေနထိုကြောင့်။ ကာဝိ။ အချို့ကုန်သော။ ဒါဌာ။
 အစွယ်တို့သည်။ ကာဠာဝိ။ မည်းသောအဆင်းရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ။
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဝဏ္ဏာဝိ။ တောဝံပြန်သောအဆင်းရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ။
 ဖြစ်ကုန်၏။ တထာဂတော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုသုက္ကဒါဌော။ အလွန်
 ပြိုင်သောစွယ်တော်ရှိတော်မူ၏။ ဩသမိတာရကမ္ပိ။ သောက်ရှူးကြယ်

၏အရောင်ကိုလည်း၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ ဝိရောစမာနာယ၊ တောက်ပသော၊
ပသာယ၊ အရောင်နှင့်၊ သမန္တာဂတဒါဋ္ဌော၊ ပြည့်စုံသောစွယ်တော်ရှိတော်
မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သုသုက္ကဒါဋ္ဌောတိ၊ သုသုက္ကဒါဋ္ဌောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ ။

ပဟုတဇိဌောတိ၊ ပဟုတဇိဌောဟူသည်ကား၊ အညေသံ၊ ဘုရားမှ
တပါးကုန်သောသူတို့၏၊ ဇိဌာ၊ လျှာသည်၊ ထုလှာပိ၊ ထုသည်လည်း၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိသာပိ၊ ငယ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရဿာပိ၊ တို့သည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထဒ္ဓါပိ၊ ကြမ်းတန်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဝိဆမာပိ၊ မညီမညွတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏
လျှာတော်ကိုဆိုဦးအံ့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဇိဌာ၊ လျှာတော်
သည်၊ မုဒုနူးညံ့သည်၊ ဒိဃာ၊ ရှည်သည်၊ ဝုထုလှာ၊ ပြန့်သည်၊ ဝဏ္ဏ
သမ္ပန္နာ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တံလက္ခဏံ၊ ထိုလျှာတော်၏ လက္ခဏာတော်ကို၊ ပရိယေသိတုံ၊
ရှာဖွေခြင်းငှါ၊ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော အဗ္ဗဠုလုလင်- ဥတ္တရလုလင်
အစရှိသော သူတို့အား၊ ကင်္ခါဝိနောဒနတ္ထံ၊ ပံ့မှားခြင်းကို ဖျောက်ခြင်း
အကျိုးငှါ၊ မုဒုကတ္တာ၊ လျှာတော်၏နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံဇိဌံ၊
ထိုလျှာတော်ကို၊ ကထိနသုစိဝိယ၊ ခက်မာသောအပ်ကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊
လုံး၍၊ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ နာယိကသောတာနိ၊ နှာခေါင်းတွင်း
တော်တို့ကို၊ ပရာမသတိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏၊ ဒိဃာတ္ထာ၊ လျှာတော်၏ရှည်
လျားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ကဏ္ဏသောတာ
နိ၊ နားတွင်းတော်တို့ကို၊ ပရာမသတိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏၊ ဝုထုလတ္တာ၊
လျှာတော်၏ပြန့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေသန္တံ၊ ပရိယေသသာနံ၊ ဆံလျှင်
တော်လျှင်အဆုံးရှိသော၊ ကေဝလတ္ထိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ နုလသု၊
နဖူးပြင်တော်ကို၊ ပဒုတ္တံ၊ ဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်းတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဿ၊
ထိုလျှာတော်၏၊ မုဒုဒိဃာ ဝုထုလတာဝံ၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်- ရှည်လျား
သည်၏ အဖြစ်ပြန့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကင်္ခါ၊ သူတပါးတို့၏- ပံ့မှားခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်
ဖျောက်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိလက္ခဏသမ္ပန္နံ၊ လက္ခဏာတော်သုံးပါးနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ ဇိဌံ၊ လျှာတော်ကို၊ သန္တာယ၊ ရှည်၍၊ ပဟုတဇိဌောတိ၊ ပဟု
တဇိဌောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဗြဟ္မဿရောတိ။ ဗြဟ္မဿရောဟူသည်ကား။ အညောတုရားမှတစ်ပါး
 ကုန်သောသူတို့သည်။ ဘိန္ဒုဿရာပိ။ ပြတ်သော အသံရှိကုန်သည်လည်း။
 ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိန္ဒုဿရာပိ။ ကွဲသောအသံ ရှိကုန်သည်လည်း။
 ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ကာကဿရာပိ။ ကျိုး၏အသံနှင့်တူကုန်သည်လည်း။
 ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန။ မြတ်စွာဘုရား၏ အသံတော်ကိုဆိုပြီးအံ့။ တထာ
 ဂတောံ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာဗြဟ္မဉ္စော။ မဟာဗြဟ္မာကြီး၏။ သရ
 သဒိသေန။ အသံနှင့်တူသော။ သရေန။ အသံတော်နှင့်။ သမန္တာဂတော။
 ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ ချဲ့ပြီးအံ့။ မဟာဗြဟ္မဉ္စော။ ဗြဟ္မာကြီး၏။
 သရော။ အသံသည်။ ဝိတ္ထသေဓေဟိ။ သည်းခြေသလိပ်တို့သည်။ အပလိ
 ဗုဒ္ဓတ္တာ။ မမြှေးရှက်သောအကွရာဖြစ်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓေါ။
 အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တထာဂတေနပိ။ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်လည်း။ ကတံ။ ပြုတော်မူဘူးသော။ ကန္တံ။ ကံသည်။ ဝတ္ထု။ အကွ
 ရာ၏ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ သောဓေဟိ။ သုင်သင်၏။ ဝတ္ထုဿ။ အကွရာ၏ဖြစ်
 ရာအရပ်၏။ သုဒ္ဓတ္တာ။ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နာဘိတော။ ချက်
 တော်မှ။ ပဉ္စာယ။ စ၍။ သမုဋ္ဌဟန္တော။ ကောင်းစွာဖြစ်သော။ သရော။
 အသံတော်သည်။ ဝိသုဒ္ဓေါ။ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်။ အဋ္ဌင်္ဂသမန္တာ
 ဂတောဝ။ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်သာလျှင်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ သမုဋ္ဌာ
 တိ။ ကောင်းစွာဖြစ်၏။

ကရဝိကောဝိယ။ ကရဝိက်ဌက်မင်းကဲ့သို့။ တဏတိ။ ရွတ်ဆိုတော်မူ
 တတ်၏။ ဣတိတဿ။ ထိုကြောင့်။ ကရဝိကဘာဏီ။ ကရဝိကဘာဏီမည်
 တော်မူ၏။ မတ္တကရဝိကရုဒမဇ္ဈဗောသော။ ပန်းရည်ယစ်သောကရဝိက်
 ဌက်မင်း၏ကျူးရင့်သောအသံကဲ့သို့သာယာသောအသံရှိတော်မူ၏။ ဣ
 တိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ တတြ။ ထိုကရဝိက်ဌက်
 မင်း၏ အသံကိုဆိုရာ၌။ ဣဒံ။ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်ကား။ ကရဝိကရုဒဿ။
 ကရဝိက်ဌက်မင်း၏ကျူးရင့်သောအသံ၏။ မဇ္ဈတာယ။ သာယာသည်၏
 အဖြစ်၌။ ဝတ္ထု။ ဝတ္ထုတည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ ချဲ့ပြီးအံ့။ ကရဝိကသကုဏော။
 ကရဝိက်ဌက်မင်းသည်။ မရရေသံ။ ချိုမြိန်သောအရသာရှိသော။ အမ္မပက္ကံ။
 သရက်သီးမှည့်ကို။ မရတုဏ္ဏကေန။ နွတ်သီးဖြင့်။ ပဟရိတွာ။ ကိုက်၍။ ပဉ္စ
 ရိတံ။ ပဉ္စစီးသော။ ရသံ။ အရည်ကို။ သာယိတွာ။ လျက်၍။ ပင်္ကေန။ အတောင်
 ဖြင့်။ တာဠံ။ ခတ်သည်ကို။ ဒတွာ။ ပေး၍။ ဝိကုဇမာနေ။ တွန်မြူးသည်ရှိသော်။
 စတုပ္ပဒါနံ။ အခြေလေးချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့သည်။ မတ္တာနိဝိယ။ ယစ်

၂၁

ကုန်သကဲ့သို့၊ လဗ္ဗိဝံ၊ ငြိုးထူးကစားခြင်းငှါ၊ အာရတန္တိ ကိရ၊ အားထုတ်
 ကုန်သတတ်၊ ဂေါစရပ္ပသုတာဝိ၊ ကျက်စားခြင်း၌ လေ့ကျက်သည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုပ္ပဒါ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊
 မုခဂတာနိ၊ ခံတွင်း၌ ဝင်ကုန်သော၊ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ ဆဒ္ဓေတွာ၊ စွန့်
 ကုန်၍၊ တံသန္တံ၊ ထိုကရိက်ဌက်မင်း၏အသံကို၊ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏၊ ခုဒ္ဒက
 မိဂေ၊ ငယ်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုဗန္ဓမာနာ၊ လိုက်ကုန်သော၊ ဝါဠမိဂါ၊
 သားရဲတို့သည်၊ ဥက္ခိတ္တပါဒံ၊ ချို့သောခြေကို၊ အနိက္ခိဝိတွာဝ၊ မချမူ၍သာ
 လျှင်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ အနုဗန္ဓမိဂါဝိ၊ လိုက်သောသားငယ်တို့သည်
 လည်း၊ မရဏဘယံ၊ သေအံ့သောဘေးကို၊ ဟိတွာဝိ၊ စွန့်၍လည်း၊ တိဋ္ဌန္တိ၊
 ရပ်တန့်ကုန်၏၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ပက္ခန္ဓပက္ခိနောဝိ၊ ယုံသော
 ဌက်တို့သည်လည်း၊ ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကို၊ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်ကုန်၍၊
 တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်တန့်ကြဲကုန်၏၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ မစ္ဆာဝိ၊ ငါးတို့သည်လည်း၊
 ကဏ္ဍပဋုလံ၊ နားရွက်ကို၊ အပ္ပေါဋ္ဌေန္တော၊ မခပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ကုန်၍၊ တံသန္တံ၊ ထိုကရိက်ဌက်မင်း၏အသံကို၊ သုဏမာနာဝ၊ နားထောင်
 ကုန်သည် ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်တန့်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရိ
 ကာ၊ ကရိက်ဌက်တို့သည်၊ မဇ္ဈရုဒါ၊ သာယာသော အသံရှိကုန်၏၊ ဓမ္မာ
 သောကဿ၊ ဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားဖြစ်သော၊ အသန္တိ
 မိတ္တာဝိ၊ အသန္တိမိတ္တာမိဖုရားသည်လည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဗုဒ္ဓ
 သဒ္ဓေန၊ ဘုရားအသံတော်၌၊ သဒိသော၊ တူသော၊ ကဿဝိ၊ တစုံတ
 ယောက်သောသူ၏၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသေးသလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ ပုန္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ကရိကသကု
 ဏဿ၊ ကရိက်ဌက်၏၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ သကုဏာ၊ ကရိက်
 ဌက်တို့သည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၌၊ အတ္ထိသန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သာ၊ ထိုအသန္တိမိတ္တာ
 မိဖုရားသည်၊ ရာဇာနံ၊ ဓမ္မာသောကမင်းကြီးကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိ၊ အာဟ၊
 အဘယ်သို့ ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကရိကသကု
 ဏံ၊ ကရိက်ဌက်ကို၊ ဒဠုကာမာ၊ တွေ့မြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ရာဇာ၊ ဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည်၊ ဣမသ္မိံ၊ ပစ္စုရေ၊
 ဤချိုင့်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍၊ ကရိကော၊ ကရိက်ဌက်သည်၊ အာဂစ္ဆတု၊

လာစေသတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ သုဝဏ္ဏပဉ္စရံ။ ရွှေချိုင့်ကို။ ဝိဿန္တေတိ။ လွှတ်
လိုက်၏။ ပဉ္စရော။ ရွှေချိုင့်သည့်။ ဂစ္ဆာ။ သွား၍။ ဧကဿ။ တကောင်သော။
ကရဝီကဿ။ ကရဝိက်ဌက်၏။ ပုရတော။ ရှေးမှ။ အဋ္ဌာတိ။ တည်၏။ သော။
ထိုကရဝိက်ဌက်သည်။ ရာဇာဏာယ။ မင်း၏အာဏာဖြင့်။ ပဉ္စရော။ ရွှေချိုင့်
သည့်။ အာဂတော။ လာ၏။ နဂန္တု။ ငါမသွားဘဲနေခြင်းငှါ။ နုသက္ကာ။ မတတ်
ကောင်း။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ တတ္ထ။ ထိုရွှေချိုင့်၌။ နိသီဒိ။
နေ၏။ ပဉ္စရော။ ရွှေချိုင့်သည်။ အာဂစ္ဆာ။ လာလတ်၍။ ရညော။ ဓမ္မာသောက
မင်းကြီး၏။ ပုရတောဝ။ ရှေးမှသာလျှင်။ အဋ္ဌာတိ။ တည်၏။ ကရဝိကံ။ ကရ
ဝိက်ဌက်ကို။ သဒ္ဓံ။ အသံကို။ ကာရာပေတံ။ ပြုစေခြင်းငှါ။ နုသက္ကာန္တိ။
မတတ်နိုင်ကုန်။ အထ။ ထိုနောက်မှ။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ ဘင်္ဂဏာ။ အချင်းတို့။
ကထံ။ အဘပင်သို့လျှင်။ ဣမေ။ ဤကရဝိက်ဌက်တို့သည်။ သဒ္ဓံ။ အသံကို။
ကရာန္တိ။ ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဆို၏။ ဒေဝ။ အရှင်မင်းကြီး။
ဥာတကော။ အဆွေအမျိုးတို့ကို။ ဒိသွာ။ မြင်ကုန်၍။ သဒ္ဓံ။ အသံကို။ ကရာန္တိ။
ပြုကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ လျှောက်၏။ အထ။ ထိုနောက်မှ။ နံ။ ထိုကရ
ဝိက်ဌက်ကို။ ရာဇာ။ မင်းကြီးသည်။ အာဒါသေဟိ။ ကြေးမုံပြင်တို့ဖြင့်။
ပရိက္ခိပါပေသိရံစေ၏။ သော။ ထိုကရဝိက်ဌက်သည်။ အတ္တနောဝ။ မိမိ၏
သာလျှင်။ သာယံ။ အရိပ်ကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ မေ။ ငါ၏။ ဥာတကာ။ အဆွေ
အမျိုးတို့သည်။ အာဂတော။ လာကုန်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ မညမာနော။ မှတ်ထင်
သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ပက္ခေန။ အတောင်ဖြင့်။ တာဠံ။ ခတ်သည်ကို။ ဧတွာ။
ပေး၍။ မန္တဿရေန။ ဖြည်းညှင်းသောအသံဖြင့်။ မဏိဝံသံ။ ပတ္တမြားပြွေ
ကို။ ဓမ္မမာနောဝိယ။ မှတ်တိသကဲ့သို့။ ဝိရဝိ။ တွန့်မြူး၏။ သကလနဂရေ။
မြို့အလုံး၌။ မနုဿာ။ လူတို့သည်။ မဇ္ဇာဝိယ။ ယစ်ကုန်သကဲ့သို့။ လဠိ
သု။ ပြူးထူး ကစားကုန်၏။ အသန္နိမိတ္တာ။ အသန္နိမိတ္တာမိဖုရားသည်။ ဣ
မဿတိရန္တာနဿ။ ဤတိရန္တာနံ၏။ သဒ္ဓေါ။ အသံသည်။ တာဝအတိဝိ
ယံ။ အလွန်လျှင်။ ဧဝံမရရော။ ဤသို့သာယာသေး၏။ သဗ္ဗညုတညာဏသိရိ
ပတ္တဿ။ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ဖြင့် တင့်တယ်သော အသရေသို့ ရောက်
တော်မူသော။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဒ္ဓေါ။ အသံတော်သည်။
ကိဒိသော။ အဘယ်သို့သဘောရှိသည်။ အပောဝသိနုခေါ။ ဖြစ်လေသနည်း။
ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိန္တေတိ။ ကြံ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝီတိ။ ဝီတိကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ။ ဖြစ်
စေ၍။ တံဝီတိ။ ထိုဘုရား၌ဖြစ်သောဝီတိကို။ အဝိဇယိတွာဝ။ မစွန့်မူ၍သာ
လျှင်။ သတ္တဟိဇယံသတေဟိ။ ခုနစ်ရာသောမောင်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။

၃၀၆ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သောတာပတ္တိဖလေ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရိကသဒ္ဓေါ၊ ကရိကံဌက်၏အသံသည်၊ မရရော၊ သာယာ၏၊ တတော၊ ထိုကရိကံဌက်၏အသံထက်၊ သတဘာဂေနစ၊ တရာသော အဘို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဟဿဘာဂေနစ၊ တလောင်သောအဘို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံတော် သည်၊ မရရတင်ရော၊ အလွန်သာယာ၏၊ ပန၊ ကရိကဘာဏီဟူ၍ဟော ခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ကရိကတော၊ ကရိ ကံဌက်အသံမှ၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ မရရသရဿ၊ သာယာသောအ သံ၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ကရိကဘာဏီတိ၊ ကရိကဘာ ဏီဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

၁၁

အဘိနိလနေတ္တောတိ၊ အဘိနိလနေတ္တောဟူသည်ကား၊ သကလနိလ နေတ္တောဝ၊ အလုံးစုံညှိသောမျက်စိတော်ရှိသည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ နိယယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ညှိ သင့်သောအရာ၌၊ ဥဗ္ဗာရုပ္ပသဒိသေန၊ စတောက်ပွင့်အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ အတိဝိသုဒ္ဓေန၊ အလွန်စင်ကြယ်သော၊ နိလဝဇ္ဈေန၊ ညှိ သောအဆင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာနိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတော် တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ပီတယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ရွှေသင့်သောအ ရာ၌၊ ကဏိကာရုပ္ပသဒိသေန၊ မဟာဓဏ္ဍကားပွင့် အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ ပီတဝဇ္ဈေန၊ ရွှေသောအဆင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာနိ၊ ပြည့် စုံကုန်သော၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတော်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ လောဟိတယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ နီသင့်သောအရာ၌၊ ဗန္ဓုဇိဝကပုပ္ဖ သဒိသေန၊ မိုးစွေပွင့်အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ လောဟိတဝဇ္ဈေန၊ နီသော အဆင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာနိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတော်တို့ သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ သေတယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြူသင့်သောအရာ ၌၊ ဩသမိတာရကသဒိသေန၊ သောက်ရှူးကြယ်အဆင်းနှင့်တူသောအ ဆင်းရှိသော၊ သေတဝဇ္ဈေန၊ ဖြူသောအဆင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာနိ၊ ပြည့် စုံကုန်သော၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတော်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာဠယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ မည်းသင့်သောအရာ၌၊ အန္ဓိရိဌကသဒိသေန၊ ပုဝီးနက် စေ့အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ ကာဠဝဇ္ဈေန၊ မည်းသောအဆင်း နှင့်၊ သမန္နာဂတာနိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတော်တို့သည်၊ သု ဝဏ္ဏမိမာနေ၊ ရွှေမိမာန်၌၊ ဥဒ္ဓါနိတမဏိသိဟ၊ ပဉ္စရသဒိသာနိ၊ ဖွင့်ထွက်

အပ်သော ပတ္တမြားခြယ်စီသော ခြင်္သေ့ခံသော လေသွန်တံခါးနှင့်တူကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ခါယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ။

ဧကိပချမောတိဇ္ဈေ၊ ဧကိပချမောဟူသောဤပုဒ်၌၊ ပချမန္တိ ပဒေန၊ ပချမိ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ စက္ခု၊ တာဏှံ၊ မျက်လွှာတော်ကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံ၊ ထိုမျက်လုံးမျက်လွှာသည်။ ကာဠဝန္တက သမံ၊ မည်းသောနွားငယ်၏၊ ဗဟုဇာတကံ၊ ထူထဲသောဇာတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရတ္တဝန္တကသမံ၊ နီသောနွားငယ်အား၊ ဝိပ္ပသန္တံ၊ ကြည်လင် သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တံမဟုတ္တံ၊ ထိုခဏ၌၊ ဇာတရတ္တဝန္တသဒိသစက္ခု တဏှော၊ တွားစသော-နီသောနွား ငယ်၏ မျက်မှောင်နှင့်တူသော-မျက် မှောင်ရှိတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အ ညေသံ၊ ဘုရားမှတပါးကုန်သောသူတို့၏၊ အက္ခိတဏှော၊ မျက်မှောင်သည် အပရိပုဏှော၊ မပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟတ္ထိမူသိကာကာကာဒိနံ၊ ဆင်-ကြွက်-ကျီး-အစရှိသည်တို့၏၊ အက္ခိသဒိသဟိ၊ မျက်စိနှင့်တူကုန် သော၊ ဝိနိဂ္ဂတေဟိ၊ ပြူးပြူးထွက်ကုန်သော၊ အက္ခိဟိဝိ၊ မျက်စိတို့နှင့်လည်း ကောင်း၊ ဂန္တိရေဟိ၊ နက်ကုန်သော၊ အက္ခိဟိဝိ၊ မျက်စိတို့နှင့်လည်းကောင်း သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား ၏မျက်မှောင် တော်ကိုဆိုဦးအံ့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓော ဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ မဇ္ဇိတွာ၊ ပွတ်တိုက်၍၊ ဌဝိတမဏိဂုဠိကာဝိယ၊ ထားအပ် သောပတ္တမြားလုံးကဲ့သို့၊ မုရုသိနိဋ္ဌနိသသုရမပချမာမိတာနိ၊ နူးညံ့ သိမ်မွေ့ သည်ဖြစ်၍ ညှိသောအဆင်းရှိသော- သိမ်မွေ့သော မျက်မှောင် တော် တို့ဖြင့်ခြုံရံအပ်ကုန်သော၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတော်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥဏ္ဏာတိ၊ ဥဏ္ဏာဟူသည်ကား၊ ဥဏ္ဏလောပံ၊ ဥဏ္ဏလုံအမွေးတော် သည်၊ ဘမုကန္တရေတိ၊ ဘမုကန္တရေဟူသည်ကား၊ ဗွိန္တံ၊ နှစ်ဘက်ကုန် သော၊ ဘမုကာနံ၊ မျက်မှောင်အမွေးတော်တို့၏၊ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ နာသိ ကမတ္ထကေယေဝ၊ နှာခေါင်းတော်၏အထက်၌သာလျှင်၊ ဇာတာ၊ ပေါက် ရောက်၏၊ ပန၊ ပေါက်ရောက်ရာအရပ်မှတပါး-တည်ရာအရပ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဥဂ္ဂတံ၊ အထက်သို့တက်လတ်၍၊ နလသုမဇ္ဈေ၊ နဖူး၏အလယ်၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဩဒါတာတိ၊ ဩဒါတာဟူသည်ကား၊ ပရိသုန္ဓုဩသမိတာရက ဝဏ္ဏာ၊ စင်ကြယ်သောသောကံရှု၊ ကြယ်၏အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိ တော်မူ၏၊ မုဒုသိ၊ မုဒုဟူသည်ကား၊ သပ္ပိမဇ္ဈေ၊ ထောပတ်ကြည်၌၊ ဩ

၃၀၈ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သာရေတွာ၊ နှစ်၍၊ ဌဝိတသတဝိဟတကပ္ပါသပဋ္ဌလသဒိသာ။ ထားအပ်
သောအကြိမ်တရာဖပ်အပ်သော-ဝါတွင်းလွှာနှင့်တူ၏။ ။

တူလသန္နိဘာတိ၊ တူလသန္နိဘာဟူသည်ကား၊ သိမ္မလိတူလလူတာ
တူလသမာနာ၊ လက်ဝံမှဖြစ်သော်လဲ-နွယ်မှဖြစ်သော်လဲနှင့်တူ၏။ အယံ
ဥပမာ၊ ဤတူလသန္နိဘာဟူသောဥပမာသည်၊ အဿ၊ ထိုဥဏ္ဏလုံအမွှေး
တော်၏၊ ဩဒါဇာတာယ၊ ပြုသည်၏အဖြစ်၌၊ ဥပမာ၊ ဥပမာတည်း၊ ပန၊
တည်ရာအရပ်မှတပါးအရှည်ပမာဏကိုဆိုပြီးအံ့သောသော၊ ထိုဥဏ္ဏလုံအ
မွှေးတော်သည်၊ ကောဋိယံ၊ အစွန်း၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အာကမိယမာနာ၊
ငင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဥပဗုဗာဟုပ္ပမာဏာ၊ မေါင်းထက်ဝက်ပမာဏရှိသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်၊ ဒက္ခိတာဝဋ္ဌဝသေန၊ လက်ျာရပ်
လည်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာဝဋ္ဌိတွာ၊ လည်၍၊ ဥဒ္ဓဂါ၊ အထက်သို့အဖျား
ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏၊ သုဝဏ္ဏဗလကမေတ္တ
ရွပျဉ်ပြား၏အလယ်၌၊ ဌဝိတရေတဝုဗ္ဗုဇ္ဇကာဝိယ၊ ထားအပ်သောငွေ
ဖြင့်ပြီးသောကြယ်လုံးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏဗလတော၊ ရွှေအိုး
မှ၊ နိက္ခမမာနာ၊ ထွက်သော၊ နိရောဓရာမိယ၊ နို့ရည်အယဉ် ကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ အရုဏပ္ပဘာရဉ္စိတေ၊ အရုဏ်၏အရောင်သည်တပ်စွန်းစေအပ်
သော၊ ဂဂနတလေ၊ ကောင်းကင် အပြင်၌၊ ဩသမိ တာရကာဝိယစ၊
သောက်ရှူးကြယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အတိမနောဟရာယ၊ အလွန်ပိတ်
နှလုံးကိုဆောင်တတ်သော၊ သိရိယာ၊ အသရေတော်ဖြင့်၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်
တယ်တော်မူ၏။ ။

ဥဏ္ဏိသသိသောတိဣဒံ၊ ဥဏ္ဏိသသိသောဟူသောဤစကားကို၊ ပရိ
ပုဏ္ဏနုလသုဉ္ဇေဝ၊ ပြည့်စုံသောဦးခေါင်း တော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အတ္ထဝသေ၊ အနက်အထူးတို့
ကို၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ တထာဂ
တဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒက္ခိတာကဏ္ဍရူဠိကတော၊ လက်ျာနားပန်း
စွန်းတော်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဖံသပဋ္ဌလံ၊ အသားလွှာသည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ တက်
လတ်၍၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ နဋ္ဌာဋ္ဌံ၊ နဖူးတော်ကို၊ ဆာဒယမာနံ၊ ဖုံး
လွှမ်းလျက်၊ ပူရယမာနံ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ ဝါမကဏ္ဍရူဠိကယ၊
လက်ဝဲနားပန်းတော်၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏၊ ရဉ္ဍော၊ မင်း၏၊ ဗဒ္ဓဥဏ္ဏိသ
ပဋ္ဌာဝိယ၊ ခွဲအပ်သော သင်းကျပ်ပြားကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်
တော်မူ၏၊ ပဋ္ဌိမဘဝိကဗောဓိသတ္တာနံ၊ ပဋ္ဌိမဘဝ သို့ရောက်ကုန်သော

တရားအလောင်းတို့၏။ ဣမံလက္ခဏံ၊ ဤလက္ခဏာတော်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိကုန်
 ၍၊ ရာဇနံ၊ မင်းတို့အား၊ ဥဏ္ဍိသပဋ္ဌံ၊ သင်းကျပ်ပြားကို၊ အကံသုကိရ၊ အ
 တုပြုကုန်သတတ်၊ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧ
 ကော၊ တခုသော၊ အတ္ထော၊ ပရိပုဏ္ဏနဇ္ဇာဓုဇ္ဈေဝဟူသောအနက်တည်း။ ပန
 ပရိပုဏ္ဏာသိသတဉ္စဟူသောအနက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အညော၊ တရားမှတပါးကုန်
 သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ အပရိပုဏ္ဏသိသာ၊ မပြည့်စုံသော၊ ဦးခေါင်းရှိကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ ကပိသိသာ၊
 ချော်ဦးခေါင်းနှင့်တူသောဦးခေါင်းရှိကုန်သည်၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောသူ
 တို့သည်၊ ဗလသိသာ၊ သစ်သီးနှင့်တူသော-ဦးခေါင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ အဗ္ဗိသိသာ၊ အသားမတင်
 အရိုးသာတင်သောဦးခေါင်းရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေ
 မိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ တုမ္မသိသာ၊ အိမ်ဗျားတံခါးနှင့်တူသောဦး
 ခေါင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်
 ပတ္တာရသိသာ၊ နေဝံအဖိုရှိ၊ ငါးသောဦးခေါင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၍၊ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏-ဦးခေါင်းတော်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရားအား၊ အာရုက္ခေန၊ ပွတ်ဆောက်ဖျားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ လုံး၍၊ ဌပိတံဝိ
 ယ၊ ထားအပ်သကဲ့သို့၊ သုပရိပုဏ္ဏံ၊ အလွန်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဥဒက ဝုပ္ပဋ္ဌသဒိသံ၊ ရေပြွန်သည်နှင့် တူသော၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းတော်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောနည်းတို့တွင်၊ ပရိမန
 ယေန၊ ရှေးဖြစ်သော ပရိပုဏ္ဏ နလာဓုဇ္ဈေဝ ဟူသောနည်းဖြင့်၊ ဥဏ္ဍိသ
 ဝေဋ္ဌိတသိသောဝိယ၊ သင်းကျပ်ပြားဖြင့် ဘွဲ့အပ်သောဦးခေါင်းအရပ်ကဲ့
 သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဥဏ္ဍိသသိသော၊ ဥဏ္ဍိသသိ
 သမည်တော်မူ၏၊ ဒုတိယနယေန၊ ဒုတိယဖြစ်သောပရိ ပုဏ္ဏာသိသတဉ္စ
 ဟူသောနည်းဖြင့်၊ ဥဏ္ဍိသံဝိယ၊ လိမ္မာသောရွှေပန်းထိပ်သည်သည် စီရင်
 အပ်သော သင်းကျပ်ပြား အဝန်းကဲ့သို့၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌၊
 ပရိမဏ္ဍလသိသော၊ ထုက်ဝန်းကျင်မှဝန်းသောဦးခေါင်းရှိတော်မူ၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဥဏ္ဍိသသိသော၊ ဥဏ္ဍိသသိသမည်တော်မူ၏၊ ပန၊
 ဆိုဘွယ်အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣမာနိမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ ဤယောက်ျား
 မြတ်၏-လက္ခဏာတို့ကို၊ ကမ္မံ၊ လက္ခဏာတော်ကို ဖြစ်စေတတ်သောကု
 သိုလ်ကံ လည်းကောင်း၊ ကမ္မသရိက္ခကံ၊ ကံနှင့်တူ စွာဖြစ် ခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာတော် ၏မဘောက်ပြန်ခြင်းလည်းကောင်း၊

၁၁

၃၁၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

လက္ခဏာနိသံသံ၊ လက္ခဏာတော် ၏အကျိုးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေကောဋ္ဌာသေ၊ ဤဒေဝတို့ကို၊ ဧကေကသ္မိံ၊ တခုတခုသော၊ လက္ခဏေ၊ လက္ခဏာတော်၌၊ ဒသေတွာ၊ ပြ၍၊ ကထိတာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ လက္ခဏသုတ္တေ၊ ပါထေယျဝဂ် လက္ခဏသုတ်၌၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဣမာနိကမ္မာဒိနိ၊ ဤကံအစရှိသောလေးပါးတို့ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြ၍၊ သံဝဏ္ဏကေန၊ ဘွင့်လိုသောဆရာသည်၊ ကထေတဗ္ဗာနိ၊ ပြောဆိုအပ်ကုန်၏၊ သုတ္တဝသေန၊ ပါထေယျဝဂ်၌ ဟောတော် မူအပ်သောလက္ခဏ သုတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆိတုံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ၊ အသုက္ကောန္တေန၊ မတတ်နှိုင်းသောဓမ္မကထိကဆရာသည်၊ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ၊ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိ အမည်ရှိသော၊ ဒိဃာနိကာယ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဒိဃာနိကာယအဋ္ဌကထာ၌၊ တသေဝသုတ္တဿ၊ ထိုလက္ခဏသုတ်၏သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏနာယ၊ အဘွင့်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဣဒိနာကမ္မာဒိနိ၊ ဤကံအစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ။

ဣမေဟိခေါပနဘောသော ဘဝံဂေါတမောတိ၊ ဣမေဟိခေါပနဘောသောဘဝံဂေါတမောဟူသည်ကား၊ ဘောအာစရိယ၊ အိုဆရာဗြဟ္မာယုဝုတ္တာ၊ ဣမေဟိနန္ဒတ္တိံ သမဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ ဤသုံးဆွဲနှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်တို့နှင့်၊ သောဘဝံဂေါတမော၊ ထိုအရှင်ဂေါတမသည်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဒေဝနဂရေနတ်မြို့၌၊ သမုဿိဘရတနဝိမိတ္တံ၊ စိုက်ဆောက်၍ထားအပ်သော ရတနာတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊ သုဝဏ္ဏတောရဏံဝိယ၊ ရွှေတုရိုက်တိုင်ကဲ့သို့၊ ယောဇနသတုဗ္ဗေခေ၊ ယူဇနာတရာမြင့်သော၊ သဗ္ဗဗာဏိဗုံလ္လော၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ ပါရိဆတ္တကောဝိယ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သေလန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ သုပုပ္ဖိတဿလရုက္ခောဝိယ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော အင်ကြင်းပင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တာရာဂဏံ ပဋိမဏ္ဍိတဂဂနတလံဣဝ၊ နက္ခတ်တာရာအပေါင်းတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော ကောင်းကင်အပြင်ကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သိရိဝိဘဝေန၊ အသရေတော်၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊ လောကံ၊ လောကကို၊ အာလောကံ၊ အလင်းကို၊ ကုရုမာနောဝိယ၊ ပြုဘိသကဲ့သို့၊ စရတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံအတ္တစ္စိ၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဒိပေတွာ၊ ပြ၍၊ ကံရိယ

စာရံ၊ ကိဝိတေတံ၊ အမူအရာ၏ဖြစ်ခြင်း၊ နှုတ်တေတံ၊ အမူအရာ၏ဖြစ်ခြင်း
ကို၊ အာမိက္ခိတံ၊ ဆရာပြဟ္မာယုပုဏ္ဏားအား၊ ကြားခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆန္တောခေါ
ပနာတိအဒိ၊ ဂစ္ဆန္တောခေါပနဉ္စိသို့အစရှိသောကားကို၊ အာဟ၊ ဥတ္တရ
လုလင်ကဆိ၏၊ ဒက္ခိဏေနာတိ၊ ဒက္ခိဏေန ဟူသည်ကား၊ ဌတွာဝါ၊ ရပ်
တော်မူပြီး၍၎င်း၊ နိဿိတွာဝါ၊ ထိုင်တော်မူပြီး၍လည်းကောင်း၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ
ဝါ၊ လျောင်းတော်မူပြီး၍ လည်းကောင်း၊ ဂမနံ၊ ကြွသွားစောင့်မူခြင်းကို၊
အာတိနိဟမုန္တနံ၊ ရှေးရှုဆောင်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံဟိဗုဒ္ဓါနံဧဝ၊ မြတ်စွာဘု
ရားတို့၏သာလျှင်၊ ဒက္ခိဏပါဒေါ၊ လကျာခြေတော်သည်သာလျှင်၊ ဗုရ
တော၊ ရှေးမှ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သတတပါဒိဟာ
ရိယံကိရ၊ မြဲသောတန်ခိုးပြာဒိဟာဖြစ်သတတ်၊ နာတိဒုရေပါဒံဥဒ္ဓရတိတိ၊
နာတိဒုရေပါဒံဥဒ္ဓရတိဟူသည်ကား၊ တံဒက္ခိဏပါဒံ၊ ထိုလကျာ ခြေတော်
ကို၊ အဝိဒုရေ၊ မဝေးသောအရပ်၌၊ ဌပေဿာမိ၊ ငါချထားအံ့၊ ဣတိမနာသိက
တွာ၊ ဤသို့လုံးပြု၍၊ ဥဒ္ဓရတိ၊ ချီတော်မူ၏၊ အဝိဒုရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်
၌၊ ဟရိယမာနေ၊ ဆောင်အပ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဒက္ခိဏပါဒေန၊ လကျာ
ခြေတော်ဖြင့်၊ ဝါမပါဒေါ၊ လက်ဝဲ ခြေတော်ကို၊ အာကာနိယ မာနေ၊
ငင်အပ်သည်၊ ဟတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆယျ၊ သွားရာ၏၊ ဒက္ခိဏပါဒေါပိ၊ လကျာ
ခြေတော်သည်လည်း၊ ဒုရံ၊ ဝေးသောအရပ်သို့၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နသက္က
ဏေယျ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ အာသန္ဓေယေဝ၊ အနီး၌သာလျှင်၊ ပတိဌဟေယျ၊
တည်ရာ၏၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပဒဝိစ္ဆေဒေါနာမ၊ ပဝါး
လှမ်း၏ဖြစ်ခြင်း မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အနွယ်မှတပါး ဗျတိ
ရိက္ခံကို ဆိုဦးအံ့၊ ဒက္ခိဏပါဒေ၊ လကျာခြေတော်ကို၊ ပမာဏေ နေဝ၊
အတိုင်းအရှည်ဖြင့် သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓရေ၊ ချီအပ်သည် ရှိသော်၊ ဝါမပါဒေါ
ပိ၊ လက်ဝဲ ခြေတော်ကိုလည်း၊ ပမာဏေနေဝ၊ ပမာဏဖြင့် သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓ
ရိယတိ၊ ချီအပ်၏၊ ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓရေတော၊ ချီသော
မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပတိဌဟန္တေပိ၊ ရပ်သော်လည်း၊ ပမာဏေ ယေဝ၊
အတိုင်းအရှည်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပတိဌာတိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂမ
နေ၊ သွားခြင်းဖြင့်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒက္ခိဏပါဒေကိန္တံ၊
လကျာခြေတော်၏ ကိစ္စကို၊ ဝါမ ပါဒေန၊ လက်ဝဲ ခြေတော်ဖြင့်၊ နိယမိ
တံ၊ ဖြတ်အပ်၏၊ ဝါမပါဒေကိန္တံ၊ လက်ဝဲခြေတော်၏ကိစ္စကို၊ ဒက္ခိဏပါဒေန၊
လကျာခြေတော်ဖြင့်၊ နိယမိတံ၊ ဖြတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏၊ နာတိသိဗန္တိ၊ နာတိသိဗံ ဟူသည်ကား၊ ဒိဝါ၊ အလွန်နေနီးသော

၃၁၂ မဏိပပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အခါ၌၊ ဝိဟာရဘတ္တတ္ထာယ၊ ကျောင်း၌ဝိတင်းကြီးစဉ်အတိုင်းခံယူအပ်
 သောဆွမ်းအလို၊ ၄။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
 အတိဝိဗံ၊ အလွန်လျင်စွာ၊ ဂစ္ဆန္တိ ဝိယ၊ သွားကုန်သကဲ့သို့၊ အတိဝိဗံ၊
 အလွန်လျင်စွာ၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွတော်မမူ၊ နာတိသဏိကန္တိ၊ နာတိသဏိကံ
 ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်
 ရှိသော်၊ ပစ္ဆိမော၊ နောက်မှ၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသောသူသည်၊ ဩကာ
 သံ၊ ခြေချရာအရပ်ကို၊ နလဘတိ၊ မရ၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊
 အတိသဏိကံ၊ အလွန်နှေးစွာ၊ နဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မမူ၊ အဒ္ဓုဝေနအဒ္ဓု
 ဝန္တိ၊ အဒ္ဓုဝေနအဒ္ဓုဝံ ဟူသည်ကား၊ ဇဏ္ဍုကေန၊ ပုဆိပ်တဘက်ဖြင့်၊
 ဇဏ္ဍုကံ၊ ပုဆိပ်တဘက်ကို၊ နသတ္ထိံ ဥန္နာမေတိတိ၊ နသတ္ထိံ ဥန္နာမေတိဟူ
 သည်ကား၊ ဂန္တိရေ၊ နက်သော၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသောသူ
 သည်၊ ဦရုံ၊ ပေါင်ကို၊ ဥန္နာမေတိဝိယ၊ အထက်သို့ကြွ၍သွားဘိသကဲ့သို့၊
 ဦရုံ၊ ပေါင်တော်ကို၊ နဥန္နာမေတိ၊ မြှောက်၍ကြွတော်မမူ၊ နဩဇာမေတိတိ၊
 နဩဇာမေတိ ဟူသည်ကား၊ ရုက္ခသာခါ ဆေဒန ဇဏ္ဍုကိုသပါဒေါဝိယ၊
 ရှည်သောထွံတံတချဖြင့်သစ်ခက်ကိုပုတ်ခတ်သော ယောကျ်ား၏နောက်
 သို့ပစ်သောခြေကဲ့သို့၊ ပစ္ဆိတော၊ နောက်မှ၊ နဩဇာပေတိ၊ မဆုတ်
 နစ်စေ၊ နသန္နာမေတိတိ၊ နသန္နာမေတိ ဟူသည်ကား၊ ဩဗန္ဓဉ္ဇာနေဟိ၊
 အောက်ပိုးကျိုက်ရာဌာနတို့ဖြင့်၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ ကောဇေန္တော၊ အချင်းချင်း
 ခတ်မိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗန္ဓံ၊ စပ်သည်ကို၊ ကရောတိဝိယ၊ ပြုဘိသကဲ့
 သို့၊ ပါဒံ၊ ခြေတော်ကို၊ ဗန္ဓံ၊ စပ်သည်ကို၊ နကရောတိ၊ ပြုတော်မမူ၊ နဝိနာမေ
 တိတိ၊ နဝိနာမေတိဟူသည်ကား၊ ယန္တရူပကံ၊ ယန္တရားဖြင့်ငင်အပ်သော
 အရုပ်ကို၊ ကိဇ္ဇာပေန္တောဝိယ၊ ကစားစေသကဲ့သို့၊ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှ
 ဤမှလည်း၊ နစာလေတိ၊ လှုပ်စေတော်မမူ၊ အနုကာယောဝါတိ၊ အနုကာ
 ယောဝဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌိမကာယောဝ၊ အောက်ဖြစ်သောကိုယ်တော်
 သည်သာလျှင်၊ ဣဉ္ဇတိ၊ လှုပ်ရှား၏၊ ဥပရိကာယော၊ အထက်ဖြစ်သောကိုယ်
 တော်သည်၊ နာဝါယ၊ လှေ၌၊ ဌဝိတသုဝဏ္ဏံ၊ ပဋိမာဝိယ၊ ထားအပ်သော
 ရွှေဆင်းတုကဲ့သို့၊ နိစ္စလော၊ လှုပ်ရှားခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ ဒုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်
 သောသူသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဌိတဘာဝံဝါ၊ ရပ်တော်မူသည်
 ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂမနဘာဝံဝါ၊ ကြွတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း၊ နစာနာတိ၊ မသိ၊ ကာယစာပလ္လေနာတိ၊ ကာယစာပလ္လေန

၀၀၀

ဟူသည်ကား။ဗာဟု။ မောင်းတို့ကို။ခိပေန္တော။ ပစ်လွှတ်သည်။ဟုတွာ။
 ဖြစ်၍။ သရိရတော။ကိုယ်တော်မှ။ မုစ္ဆန္တေဟိ။ယိုကျကုန်သော။သေဒေ
 ဟိ။မြွေးတို့ဖြင့်။ ကာယဗလေန။ ကာယဗလဖြင့်။ နဂန္တတိ။ကြွတော်မမူ။
 ဂိဝံ။လည်တော်ကို။ အပရိဝတ္တတွာ။မတွည့်မူ၍။ရာဟုလောဝါဒေ။ရာဟု
 လောဝါဒသုတ်၌။ ဂုတ္တနာဂါပလောကိတဝသေနော။ ဟောတော်မူအပ်
 သောဆန္ဒနဝင်မင်း၏ကြည့်ခြင်းကဲ့သို့သောကြည့်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်
 သါလျှင်။အပလောကေတိ။ကြည့်တော်မူ၏။နဥဒ္ဓန္တိ။အါဒိသု။နဉ့်၌၍သို့အစ
 ရှိသည်တို့၌။အတ္ထော။အနက်ကို။ဧဝံ။ဤသို့။နာဂုစ္ဆမာနနယေန။ဤသို့ဆိုလတ္တံ့။
 သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏။ နက္ခတ္တာနိ။နက္ခတ်တို့ကို။ ဂဏေ
 န္တောဝိယ။ ရေတွက်သကဲ့သို့။ ဥဒ္ဓံ။ အထက်သို့။ နဥဇ္ဈောကေတိ။မော်၍
 ကြည့်တော်မူ။နဉ့်။ပျောက်သော။ ကာကဏိကံဝါ။တချင်ရှေးသောဥစ္စာ
 ကိုလည်းကောင်း။ မာသကံဝါ။တပဲသောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ပရိယေ
 သန္တောဝိယ။ရှာဘိသကဲ့သို့။ အဓော။အောက်သို့။ နဩလောကေတိ။ငုံ၍
 ကြည့်တော်မူ။ ဟတ္ထိအဿာဒယော။ ဆင်ကြမ်းခြင်းကြမ်းအစရှိသည်
 တို့ကို။ ပဿန္တောဝိယ။ကြည့်ဘိသကဲ့သို့။ ဣတောဝိတောဝ။ ထိုမှ၍မှ
 လည်း။ ဝိက္ခေပမာနော။မျှလွင့်သည်။ ဟုတွာ။ဖြစ်၍။ နဂန္တတိ။ကြွတော်
 မမူ။ယုဂမတ္တန္တိ။ယုဂမတ္တံဟူသည်ကား။နဝဝိဒတ္ထိမတ္တေ။ကိုးထွာအတိုင်း
 အရှည်ရှိသောအရပ်၌။စက္ခုနိ။မျက်စိတို့ကို။ဌပေတွာ။ထား၍။ ဂန္တန္တော။
 သွားသောရဟန်းသည်။ ယုဂမတ္တံ။ရထားထမ်းပိုးအတိုင်းအရှည်။ ပေက္ခ
 တိနာမ။ ရှုသည်မည်၏။ တဂဝါဝိ။ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ယုဂေ။
 ထမ်းပိုး၌။ယုတ္တော။ကအပ်သော။ သုဒန္တအာဇာနိယောဝိယ။အလွန်ယဉ်
 ကျေးသော အာဇာနည်မြင်းကဲ့သို့။တ္ထေကံ။ဤမျှလောက်လေးတောင်ထွာ
 အတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်ကို။ ပဿန္တော။ ရှုတော်မူသည်။ ဟုတွာ။
 ဖြစ်၍။ဂန္တတိ။ကြွတော်မူ၏။ တတောစဿဥတ္တရိတိ။တတောစဿဥတ္တ
 ရိဟူသည်ကား။ယုဂမတ္တတော။ရထားထမ်းပိုးအတိုင်းအရှည်ထက်။ပရံ။
 အလွန်။နပဿတိ။ ရှုတော်မူ။ဣတိ။ဤသို့။ နဝတ္တဗ္ဗော။မဆိုအပ်။ဟိသစ္စံ။
 မှန်၏။ကုဋံဝါ။နံရံသည်လည်းကောင်း။ ကဝါဋံဝါ။တံခါးရှက်သည်လည်း
 ကောင်း။ဂန္တောဝါ။ချီသည်လည်းကောင်း။ လတာဝါ။နွယ်သည်လည်း
 ကောင်း။ အာဝရိတံ။ တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်း၌။ နသန္တောတိ။မတတ်နှိုင်း
 အထ။ထိုအခါ၌။ ခေါ။စင်စစ်။ အနာဝရဏဥာဏဿ။ အနာဝရဏဥာဏ်
 ဖြင့်ရှုတော်မူသော။ အဿ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ အနေကာနိ။ များစွာ

၃၁၄ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

ကုန်သော၊ စက္ကဝါဠသဟဿာနိ၊ စကြာဝဠာအထောင်တို့သည်၊ ကောက်
တာနေဝ၊ တပြင်တည်းတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အန္တရဗာရန္တိ၊ အန္တရဗာရ်ဟူသည်ကား၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော၊
မဟာသကုလုဒါယိသုတ္တေ၊ မဟာသကုလုဒါယိသုတ်၌၊ ဣန္ဒဝိလတော၊
မြို့တံခါးခုံမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အန္တရဗာရ်၊ အန္တရဗာရကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ယိအပ်
၏၊ ဣဓ၊ ဤဗြဟ္မာယသုတ်၌၊ စာရဉ္စမ္ဘာရတော၊ အိမ်တံခါးခုံမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
အန္တရဗာရ်၊ အန္တရဗာရကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ယိအပ်၏၊ နကာယန္တိ အာဒိ၊ နကာ
ယံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပကတိဣရိယာပထေနေဝ၊ ပြကတေမကုန်း
မကွသောဣရိယာပုတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ ဣတိဣမံ
အတ္ထံ၊ ဤအနက်ဆို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဟိသဗ္ဗံ၊ ဖွန်၏၊ ဒလိဒ္ဓမနုဿာနံ၊ သူဆင်းရဲတို့၏၊ နိစဗာရကံ၊ နိမ့်သောအိမ်
ငယ်သို့၊ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝိသန္တေပိ၊ ဝင်တော်မူ
သော်လည်း၊ ဆဒနံဝါ၊ အမိုးသည်လည်း၊ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အထက်သို့တက်၏၊
ပထဝီဝါ၊ မြေသည်လည်း၊ ဩဂစ္ဆတိ၊ အောက်သို့သွား၏၊ ဘဂဝါပန၊
မြတ်စွာဘုရားမှာမူကား၊ ပကတိဂမနေနေဝ၊ ပြကတေသောကြွတော်မူ
ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ နာတိဒုရေတိ၊ နာတိဒုရေဟူသည်
ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာသနဿ၊ နေရာ၏၊ အတိဒုရေ၊ အ
လွန်ဝေးသောအရပ်၌၊ ပရိဝတ္တန္တေန၊ အိပ်ခြင်းငှါကိုယ်ကို ထွင်းသော
သူသည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ပဒဝါရံ၊ တဝါး အကြိမ်ကို လည်းကောင်း၊
ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ ပဒဝါရေဝါ၊ တဝါး အကြိမ်တို့ကို လည်းကောင်း၊
ပိဋ္ဌိဘာဂေန၊ နောက်အဖို့ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ နိသိဒိတဗ္ဗံ၊ ထိုင်အပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နာစ္စာသန္ဓေတိ၊ နာစ္စာသန္ဓေဟူသည်ကား၊ အာသ
နဿ၊ နေရာ၏၊ အစ္စာသန္ဓေ၊ အလွန်နီးသော အရပ်၌၊ ပရိဝတ္တန္တေန၊ အိပ်
ခြင်းငှါကိုယ်ကို ထုညှိလည်သော သူသည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ပဒဝါရံ၊
တဝါး အကြိမ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ ပဒဝါရေ၊ တဝါး
အကြိမ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝုရတော၊ ရှေးသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ နိသိဒိ
တဗ္ဗံ၊ ထိုင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယသ္မိံပဒ
ဝါရေ၊ အကြင် တဝါးအကြိမ်၌၊ ဌိတေန၊ တည်သော မြတ်စွာ ဘုရား
သည်၊ ဝုရတောဝါ၊ ရှေးမှလည်း၊ အဂစ္ဆာ၊ နောက်သို့မဆုတ်မူ၍၊ ပဉ္စ
တောဝါ၊ နောက်မှလည်း၊ အဂစ္ဆာ၊ ရှေးသို့မသွားမူ၍၊ နိသိဒိတဗ္ဗံ၊ ထိုင်အပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ထုညှိလည်တော်

မူ၏၊ ပါဏိနာတိ၊ ပါဏိနာဟူသည်ကား။ ကမ္ဘိဝါတာဗာမိတော၊ ခါး၌လေ
ဝင်သော အနာရှိသောသူသည်။ အာသနံ။ နေရာကို။ ဟတ္ထေဟိ၊ နှစ်ဘက်
သောလက်တို့ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ နိသိဒတိဝိယ၊ ထိုင်သကဲ့သို့။ အာသ
နံ၊ နေရာတော်ကို။ ဟတ္ထေဟိ၊ နှစ်ဘက်သောလက်တို့ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်
၍။ နိသိဒတိ၊ ထိုင်တော်မူ။ ပက္ခိပတိတိ၊ ပက္ခိပတိဟူသည်ကား။ ကိဗ္ဗိ၊
တံရံတခုသော၊ ကမ္ဘံ၊ အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသော၊
ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ပတတိ၊ နေရာ
အရပ်၌ လျောင်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းလိုက်၏။ ဩရိမံ၊ ဤမှာ
ဘက်ဖြစ်သော၊ အင်္ဂါ၊ အင်္ဂါကို။ နိဿာယ၊ ငြိ၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်၍နေသော
သူသည်။ စာသန္တော၊ တင်သားဖြင့်နေရာကိုပွတ်တိုက်သည်။ ယာဝပါရိ
မင်္ဂါ၊ ထိုမှာဘက်အင်္ဂါတိုင်အောင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ပါရိမင်္ဂါ၊ ထိုမှာ
ဘက်အင်္ဂါကိုလည်း။ နိဿာယ၊ ငြိ၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်၍နေသောသူသည်။
တထေဝ၊ ထိုအတူပွတ်တိုက်၍သာလျှင်။ ယာဝဩရိမင်္ဂါ၊ ဤမှာဘက်
အင်္ဂါတိုင်အောင်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအ
ရာအားဖြင့်။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ပက္ခိပတိနာမ၊ ပစ်လည်း
သည်မည်၏။ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ထိုင်တော်မူသည်ကိုဆိုဦးအံ့။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကတွာ၊ ပြုတော်မူမူ၍။ အာသနဿ၊
နေတော်မူသောနေရာ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဩလမ္ပကံ၊ ဆွဲ၍ထားသော
ကြိုးကို။ ဓာရေန္တာဝိယ၊ ဆောင်ဘိသကဲ့သို့။ တူလပိရံ၊ ဝါဂွမ်းပိုင်ကို။
ဌပေန္တာဝိယ၊ ထားဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း။ နိသိ
ဒတိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ ဟတ္ထကုက္ကုစ္ဆန္တိ၊ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံဟူသည်ကား။ ပတ္တ
မုခဝဋ္ဋိယံ၊ သပိတ်အနားရေး၌။ ဥဒကဗိန္နုဌပနံ၊ ရေပေါက်ကိုချခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ မက္ခိကဗိဇနိယာ၊ ယင်နှင်ယပ်ဖြင့်။ ပဏ္ဍုန္တေ၊ ဗဟလနာဒိ၊
သစ်ရွက်ကို ဖြတ်ခြင်း- သစ်ရွက်ကိုခွဲခြင်း- အစရှိသည်သည် လည်း
ကောင်း။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ အသံယတကရဏံ၊ မစောင့်စည်းမူ၍ပြုခြင်း
မည်၏။ ပါဒကုက္ကုစ္ဆန္တိ၊ ပါဒကုက္ကုစ္စံဟူသည်ကား။ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်။ ဘူမိ
စာသနာဒိအသံယတကရဏံ၊ မြေကိုရေးခြစ်ခြင်း အစရှိသော မစောင့်
စည်းသောအမှုအရာတည်း။ နုဆန္တတိတိ၊ နုဆန္တတိဟူသည်ကား။ နုဘာ
ယတိ၊ မကြောက်လန့်။ နုကမ္ပတိတိ၊ နုကမ္ပတိဟူသည်ကား။ နုဩသိဒတိ၊
မဆုတ်နစ်၊ နုဝေဝတိတိ၊ နုဝေဝတိဟူသည်ကား။ နုစလတ်၊ မလျှပ်ရှား။ နုပရိ
တဿတိတိ၊ နုပရိတဿတိ ဟူသည်ကား။ ဘယ ပရိတဿနာယဝိ၊

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ အခြားမြို့များသို့ - ရန်ကုန်မြို့သို့

ဝိဝေကာဝဇ္ဇောတိ၊ ဝိဝေကာ ဝဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ဝိဝေကေ၊ သင်္ခါရ
တို့၏ ဆိတ်ငြိမ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ အာဝဇ္ဇမာနသော၊ လည်
သောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဝေကဝတ္ထောတိပိ၊ ဝိဝေကဝတ္ထော
ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ ဝိဝေကဝတ္ထယုတ္တော၊ ဝိဝေကဝတ်နှင့်
ယှဉ်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
ဇာည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရှေးဦးအံ့၊ ဝိဝေကဝတ္ထံနာမ၊ ဝိဝေကဝတ်မည်သည်
ကား၊ ကတဘတ္တကိစ္စဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စရှိသော၊
တိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဒိဝါရိဟာရေ၊ နေ့သန့်ရာကျောင်း၌၊ သမထဝိပဿ
နာဝသေန၊ သမထဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်း

ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယု၍၊ ပဉ္စကံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ဘွဲခွေ၍၊ နိသိ
 ဒနံ၊ နေခြင်းတည်း၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိသိန္နံ၊ သာ၊ ထက်ဝယ်
 ဘွဲခွေ၍နေသောရဟန်း၏၊ ဣရိယာပထော၊ ဣရိယာပုတ်သည်၊ ဥပသန္တော
 ငြိမ်သက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နပတ္တံ ဥန္နာမေတိတိအာဒိသု၊ နပတ္တံဥန္နာ
 မေတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဣဒိနာဝုစ္စမာနနယေ
 န၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့
 သောရဟန်းသည်၊ ပတ္တမုခဝဋ္ဋိယာ၊ သပိတ်အနားရေးဖြင့်၊ ဥဒကဒါနံ၊
 ကရားရေခွက်ကို၊ အာဟာရန္တောပိယ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊
 ဥန္နာမေတိ၊ ခြောက်၏၊ ဧကော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ ပါဒပိဋ္ဌိယံ၊ ခြေ
 ဘမိုး၌၊ ဥပပန္တောပိယ၊ ထားဘိသကဲ့သို့၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဩနာမေတိ၊
 အောက်သို့ချ၏၊ ဧကော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ ဗဒ္ဓံ၊ စပ်သည်ကို၊ ကတွာ
 ပြု၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဗ္ဘတိ၊ ကိုင်၏၊ ဧကော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊
 ဣဟောပိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဗန္ဓာပေတိ၊ တုန်လှုပ်
 စေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကတွာ၊ ပြုတော်မမူမူ၍၊ ဥဘောဟိဟတ္ထေဟိ၊ လက်
 တော်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်တော်မူ၍၊ ဤသကံ၊ စဉ်းငယ်၊
 နာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍၊ ဥဒကံ၊ သပိတ်ဆေးစရာရေကို၊ ပဋိဂ္ဂဗ္ဘတိ၊ ခံတော်
 မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နသမ္ပရိဝတ္တကန္တိ
 နသမ္ပရိဝတ္တကံ ဟူသည်ကား၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လှန်၍၊ ပဌမမေဝ၊ မဆွ
 စွာကသာလျှင်၊ ပတ္တပိဋ္ဌံ၊ သပိတ်၏ကြောကို၊ နဓောဝတိ၊ ဆေးတော်မမူ၊
 နာတိဒူရေတိ၊ နာတိဒူရေ ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊
 ဆဒ္ဓိတော၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်ရှိသော်၊ နိသိန္နံသနတော၊ ထိုင်တော်မူသော
 နေရာတော်မှ၊ ဒူရေ၊ ဝေးသောနေရာ၌၊ ပတတိ၊ ကျ၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ နဆဒ္ဓေတိ၊ စွန့်တော်မမူ၊ နာစွာသန္ဓေတိ၊ နာစွာသန္ဓေဟူသည်
 ကား၊ ပါဒမူလေယေဝ၊ ခြေတော်၏အနီး၌သာလျှင်၊ နဆဒ္ဓေတိ၊ စွန့်တော်
 မမူ၊ ပိဆဒ္ဓိယမာနောတိ၊ ပိဆဒ္ဓိယမာနောဟူသည်ကား၊ ပိကိရန္တော၊ ကြံ
 ဖြန့်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဆဒ္ဓိတော၊ စွန့်
 ပစ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံ၍၊ ဂါဟကော၊ ယူသောသူသည်၊
 တေမတိ၊ စွတ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နဆဒ္ဓေတိ၊ စွန့်ပစ်
 တော်မမူ၊ နာတိထောကန္တိ၊ နာတိထောက် ဟူသည်ကား၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့
 သော၊ ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသော အလိုရမက်ရှိသော ရဟန်းသည်၊ အပ္ပိစ္ဆာ
 တံ၊ အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊

၉

၃၁၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

မုဗ္ဗိမတ္တမေဝ။ တရုဏ်မျသောဆွမ်းကိုသာလျှင်။ ဂဏ္ဍတိယထာ။ ခံသကဲ့
 သို့။ ဇေတထာ။ ထိုအတူ။ နဂဏ္ဍတိ။ ခံတော်မမူ။ အတိဗဟုန္တိ။ အတိဗဟု
 ဟူသည်ကား။ ယာပနမတ္တတော။ မျသောကံရုံမျသော ဆွမ်းထက်။ အတိ
 ရေကံ။ အလွန်။ နဂဏ္ဍတိ။ ခံတော်မမူ။ ဗျဉ္ဇနမတ္တာယာတိ။ ဗျဉ္ဇနမတ္တာယ
 ဟူသည်ကား။ ဗျဉ္ဇနဿ။ ဟင်းလျာ၏။ မတ္တာနာမ။ အတိုင်းအရှည်မျသည်
 ကား။ ဩဒနဘော။ ဆွမ်းမှ။ စတုတ္ထော။ လေးခုမြောက်သော။ ဘာဂေါ။
 အံ့တိုတည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ ချွဲဦးအံ့။ ဇေတော။ အချို့သော ရဟန်းသည်။
 ဘတ္တေ။ ဆွမ်းကို။ မနာပေ။ နှစ်သက်သည်ရှိသော်။ ဘတ္တံ။ ဆွမ်းကိုသာ။
 ဗဟု။ များစွာ။ ဂဏ္ဍတိ။ ခံယူ၏။ ဗျဉ္ဇနေ။ ဟင်းလျာကို။ မနာပေ။ နှစ်သက်
 သည်ရှိသော်။ ဗျဉ္ဇနံ။ ဟင်းလျာကို။ ဗဟု။ များစွာ။ ဂဏ္ဍတိ။ ခံယူ၏။ ပန။ ဗျတိ
 ရိက်ကိုဆိုဦးအံ့။ သတ္တာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တထာ။ ထိုအတူ။ နဂဏ္ဍ
 တိ။ ခံတော်မမူ။ နစဗျဉ္ဇနေနာတိ။ နစဗျဉ္ဇနေန ဟူသည်ကား။ အမနာပံဟိ
 အမနာပံဇေ။ မနှစ်သက် သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဗျဉ္ဇနံ။ ဟင်းလျာကို။
 ဌပေတွာ။ ထား၍။ ဘတ္တမေဝ။ ဆွမ်းကိုသာလျှင်။ ဘုဉ္ဇန္တော။ စားသောရဟန်း
 သည်။ အမနာပံ။ မနှစ်သက်သော။ ဘတ္တံဝါ။ ဆွမ်းကိုမူလည်း။ ဌပေတွာ။
 ထား၍။ ဗျဉ္ဇနမေဝ။ နှစ်သက်သော ဟင်းလျာကိုသာလျှင်။ ခါဒန္တော။
 ခဲသောရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနေန။ ဟင်းလျာဖြင့်။ အာလောပံ။
 ဆွမ်းလုပ်ကို။ အတိနာမေတိနာမ။ လွန်စေသည်မည်၏။ သတ္တာ။ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဇေတန္တရိကံ။ တလုပ်ခြား။ ဗျဉ္ဇနံ။ ဟင်းလျာကို။ နဂဏ္ဍတိ။
 တွင်းယူတော်မမူ။ ဘတ္တမ္ပိ။ ဆွမ်းသည် လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနမ္ပိ။ ဟင်း
 လျာသည်လည်းကောင်း။ ဇေတောဝ။ တကွနက်သာလျှင်။ နိဋ္ဌံ။ ပြီး၏။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ဇေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဧတ္တိက္ခတ္တံ။ ဧတ္တိက္ခတ္တံဟူသည်ကား။
 ဟိယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ တထာဂတဿ။ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဂုရု
 ဇိဝှိယ။ ပြန့်သောလျှာတော်ဖြင့်။ ဒန္တာနံ။ သွားတို့၏။ ဥပရိ။ အထက်၌။
 ဥပနိတဘောဇနံ။ ဆောင်အပ်သော စားဘွယ်ကို။ ဧတ္တိက္ခတ္တံ။ နှစ်ကြိမ်
 သုံးကြိမ်။ ဒန္တဟိ။ သွားတော်တို့ဖြင့်။ ဗုဗ္ဗမတ္တမေဝ။ ထိခါမျှဖြစ်၍သာလျှင်။
 သဏ္ဌကရဏီယ။ ပိဋ္ဌိပိလေပနံပိယ။ သိပ်မွေ့စွာပြုအပ်သော မှည့်ကံဖြင့်
 လိမ်းကျံသကဲ့သို့။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဇေ။ ဤသို့
 ဧတ္တိက္ခတ္တံဟုံ၍။ အာဟ။ ဥတ္တရလုလင်ဆို၏။ နမုခေအဝသိဋ္ဌာတိ။ နမုခေ
 အဝသိဋ္ဌာဟူသည်ကား။ ပေါက္ခရပတ္တေ။ ကြာရှက်၏။ ပတိတဥဒကဗိန္နု
 ပိယ။ ကျသောရေပေါက်ကဲ့သို့။ ပိနိဝတ္တိတွာ။ လိမ့်၍။ ပုရဂလမေဝ။ ရေမျှ၏။

တဘက်သို့သာလျှင်၊ ယဘက်၊ သွား၏၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ အဝသိဋ္ဌာ၊
 ခံတွင်း၌၊ ကြွင်းရစ်သောတွင်းလုံးသည်၊ နဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်၊ ရသပဋိ
 သံဝေဒိတိ၊ ရသပဋိသံဝေဒိ ဟူသည်ကား၊ မရရတိတ္တကဋုကာဒိရသံ၊
 ချိုသောအရသာ-ခါးသောအရသာ-စပ်သောအရသာအစရှိသော အရ
 သာကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊
 အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ပါနိယေပိ၊ သောက်
 တော်ရေ၌လည်း၊ ဒိဇ္ဈောဇာ၊ နတ်၏ဩဇာကို၊ ပက္ခိတ္တာဝ၊ ထည့်သွင်းအပ်
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားတို့အား၊ သဗ္ဗတ္ထေဝ၊ ခပ်သိမ်းသောမျိုးအပ်သောဝတ္ထု၌သာလျှင်၊
 ရသော၊ အရသာသည်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊
 ဗျတိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ရသဂေဓော၊ အရသာ၌တပ်မက်မောခြင်းသည်၊
 နုတ္တိ၊ ရှိတော်မူ။ ။

အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတန္တိ၊ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံဟူသည်ကား၊ နေဝဒဝါယာ
 တိ၊ နေဝဒဝါယဟူ၍၊ ဂုတ္တဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌဟိ၊
 ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ပန၊ ဂန္ဓ
 ဂရုကိုပယ်ပြီးအံ့၊ တဿ၊ ထိုနေဝဒဝါယအစရှိသောပုဒ်၏၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်သည်၊ အာဂတော၊ လာပြီ
 တေ၊ ဤရှစ်ပါးသောအင်္ဂါကို၊ သဗ္ဗာသဝသုတ္တေ၊ သဗ္ဗာသဝသုတ်၌၊ ဂုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဟတ္ထေသုဓောတေသုတိ၊ ဟတ္ထေသုဓောတေသုဟူသည်ကား၊
 သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူသ
 နည်း၊ ပတ္တဿ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟဏဋ္ဌာနံ၊ လက်ဖြင့်ကိုင်ရာအရပ်ကို၊ ပဌမံ၊
 မဆွစွာ၊ ခေဝတိ၊ ဆေးတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဆေးတော်မူရာ၌၊ ပတ္တံ၊
 သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်တော်မူ၍၊ သုရမဇာသဟတ္ထံ၊ ကွန်ယက်နှင့်တူ
 သောသိပ်မွေ သောလက်တော်ကို၊ ပေသေတွာ၊ လွှတ်၍၊ နွေဝါရေးနှစ်ကြိမ်
 တိုင်တိုင်၊ သဉ္စာရေတိ၊ ရွှေရှားစေ၏၊ ဧတ္တာဝတော၊ ဤပွတ်တိုက်၍ဆေး
 ကာမျှဖြင့်၊ ပေါက္ခရပတ္တေ၊ ကြာရှက်၌၊ ပတိတဥဒကံဝိယ၊ ကျသောရေ
 ပေါက်ကဲ့သို့၊ ဝိနိဝတ္တိတွာ၊ လျှော၍၊ ဂန္တတိ၊ သွား၏၊ နမအနုတ္တိကောတိ၊
 နမအနုတ္တိကောဟူသည်ကား၊ ကောဇ္ဈော၊ အချိုသောရဟန်းသည်၊ ပတ္တံ၊
 သပိတ်ကို၊ အာဓာရကော၊ သပိတ်ခြေ၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊
 ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နဂုဏ္ဍတိယထာ၊ မသုတ်သကဲ့သို့၊ ရဇေ၊ မြူသည်၊ ပတန္တေ၊
 ကျသည်ရှိသော်၊ အန္တု၊ ပေကွတ်ယထာ၊ လစ်လျူရှုဘိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတ

ထာ၊ ထိုအတူ၊ နကရောတိ၊ ပြုတော်မမူ၊ နစအတိဝေလာနုရက္ခိတိ၊ နစအတိ
ဝေလာနုရက္ခိဟူသည်ကား၊ ဇေကစ္စော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ မမာဏာ
တိက္ကန္တံ၊ သဝိတ်ကိုနှမြောစုံမက်သည်၏ အတွင်းအားဖြင့် ပမာဏကိုလွန်
၍၊ အာရက္ခံ၊ အစောက်အရှောက်ကို၊ ဌပေတိ၊ ထား၏၊ ဘုဒ္ဓိတွာဝါ၊ စားပြီး၍
လည်း၊ ပတ္တေ၊ သဝိတ်၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ယုတ္တိတွာ၊ သုတ်၍၊ စိဝရတော၊ နန္ဒရံ၊
သင်္ကန်းခွေ၏အတွင်းသို့၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊ ပတ္တံ၊ သဝိတ်ကို၊ ဥဒရေ
န၊ ရင်ဖြင့်၊ အက္ကမိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂဏ္ဍတိယထာ၊ ယူသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအ
တူ၊ နကရောတိ၊ ပြုတော်မမူ၊ နစအနုမောဒနဿာတိ၊ နစအနုမောဒနဿ
ဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဘုတ္တ
မတ္တောဝ၊ စားပြီးခါမျှသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒါရကေသု၊ သူငယ်တို့
သည်၊ ဘတ္တတ္ထာယ၊ ထမင်းအဖို့၌၊ ရောဒန္တေသု၊ ပိုကုန်စဉ်၊ ဆာတမတ္တ
သု၊ ထမင်းမွတ်ထိပ်ခါမျှဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿေသု၊ လူတို့သည်၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊
စားကုန်၍၊ အနာဂတောသွေဝ၊ မလာကုန်မိသာလျှင်၊ အနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းအနု
မောဒနာကို၊ အာရတတိ၊ အားထုတ်တတ်၏၊ တတေ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗကမ္မာ
နိ၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို၊ ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်ခဲ့၍၊ ဇေကစ္စော၊ အချို့သောတကာ
တို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လျင်မြန်စွာလာကုန်၏၊ ဇေကစ္စော၊ အချို့သောတကာတို့
သည်၊ အနာဂတာဝ၊ မရောက်လာကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ကာလံ၊ အနုမောဒနာပြုရာကာလကို၊ အတိနာမေ
တိ၊ လွန်စေသည်မည်၏၊ ဟိ၊ လျောက်ပတ်သောကာလသို့ဆောင်သည်
မှတပါး- လျောက်ပတ်သော ကာလကို လွန်စေသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယော၊
အကြင်ရဟန်းသည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့သည်၊ အာဂတိံ၊ လာလတ်ကုန်၍၊
အနုမောဒနတ္ထာယ၊ အနုမောဒနာအဖို့၌၊ ဝုတ္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ နိသိန္နေသု၊ ထိုင်
နေကုန်သည်ရှိသော်၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ အကတွာဝ၊ မပြုသေး
မူ၍သာလျှင်၊ တိဿ၊ အိုတိဿအမည်ရှိသော တကာ၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့
သဘောရှိသနည်း၊ ဖုဿ၊ အိုဖုဿအမည်ရှိသောတကာ၊ ကထံ၊ အဘယ်
သို့သဘော ရှိသနည်း၊ သုမန၊ အိုသုမနအမည်ရှိသောတကာ၊ ကထံ၊ အ
ဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ တိဿေ၊ အိုတိဿအမည်ရှိသောတကာမ၊
ကထံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ ဖုဿေ၊ အိုဖုဿအမည်ရှိသော
တကာမ၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ သုမနေ၊ အိုသုမနအမည်ရှိ
သောတကာမ၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ အ
ရောဂါ၊ အနာမရှိကုန်သည်၊ အတ္တဘဝထ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏လော၊ သဿံ၊ လုပ်

၀

ဆောင်သောကောက်သည်။ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံပါ၏လော၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော၊ ပါဠိဧက္ကံ၊ အနုမောဒနာမှတစ်ပါးအခြားသော၊ ကထံ၊ လောကီ စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ အနုမောဒနဿ အနုမောဒနာ၏၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ အတိနာမေတိ၊ လွန်သည်မည်၏၊ ပန၊ ကာလကိုမလွန်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ မနုဿာနံ၊ တရားနာသောလူတို့၏၊ ဩကာသံ၊ တရားနာအံ့သော အခွင့်ကို၊ ဥတု၊ သိ၍၊ အာယာစိတကာလေ၊ တောင်းပန်သောအခါ၌၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသောရဟန်းသည်၊ နာတိနာမေတိ နာမ၊ အနုမောဒနာပြုအပ်သောအခါကို မလွန်စေသည်မည်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ။

နတံဘတ္တန္တိ၊ နတံဘတ္တံဟူသည်ကား၊ ဇေတံဘတ္တံနာမ၊ ဤယခုလှူသော သောဆွမ်းမည်သည်ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း၊ ဥတ္တဏ္ဍုလံ၊ မနပ်၊ အတိကိလိန္တံ၊ အလွန်ပြေ၍၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတု၊ ဆို၍၊ ဇေတံဘတ္တံ၊ ထိုလှူသောဆွမ်းကို၊ နဝရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မမူ၊ နအညံဘတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ နအညံဘတ္တံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊ အကုသိုလ် ကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုပ္ပတေ၊ မိန့်ပြီးအံ့၊ သွာတနာယဝါ၊ နက်ဖြန်အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ ပုနဒိဝသာယဝါ၊ တဖန်နေအလို့ငှါလည်း ကောင်း၊ ဘတ္တံဆွမ်းကို၊ ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ ငါဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသော ရဟန်းသည်၊ အညံ၊ တစ်ပါးသော၊ ဘတ္တံဆွမ်းကို၊ ပဋိကင်္ခတိ၊ အလိုရှိသည် မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှ လောက်၊ မာတုဂါမာနံ၊ မာတုဂါမတို့အား၊ ဘတ္တံဆွမ်းကို၊ ပစ္စတိ၊ ချက် သေး၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ကျက်သည်တိုင်အောင်၊ အနုမောဒနံ၊ အနု မောဒနာကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့အနုမောဒနာကိုငါပြုသည် ရှိသော်၊ မေ၊ ငါအား၊ အနုမောဒနာဝသာနေ၊ အနုမောဒနာပြုသည်၏အဆုံး ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပတ္တဘတ္တတေဝိ၊ ချက်အပ်သော ဆွမ်းမှလည်း၊ ထောကံ၊ အတန်ငယ်၊ ဒဿန္တိ၊ လှူကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏၊ အယဇ္ဈိ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ ဘတ္တံဆွမ်းကို၊ ပဋိကင်္ခတိနာမ၊ အလိုရှိသည် မည်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နကရောတိ၊ ပြုတော် မမူ၊ ။

နုပမုပ္ပိတုကာမောတိဇ္ဇော၊ နုပမုပ္ပိတုကာမောဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဟိဝိတ္ထာ
 ရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္ဆတေ၊ မိန့်ဆိုဦးအံ့၊
 ဧကဇ္ဈော၊ အရှေ့သောရဟန်းသည်၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ မုပ္ပိတွာ၊ လွှတ်၍၊
 ဂစ္ဆတိ၊ လျင်မြန်စွာသွား၏၊ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ၊ အနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ လိုက်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တာပန၊ မြတ်စွာဘုရားမှာမူကား၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 နုဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မူ၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏၊ မဇ္ဈော၊ အလယ်၌၊ ဌိတော
 ဝ၊ တည်တော်မူလျက်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ အပ္ပုပ္ပန္နဇ္ဇိဇ္ဇော၊
 အပ္ပုပ္ပန္နဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာ
 ဆရာသည်၊ ဝုစ္ဆတေ၊ မိန့်ဦးအံ့၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယာဝဟနုကဋ္ဌိ
 တော၊ မေးရိုးတိုင်အောင်၊ ဖိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ မြောက်၍၊ ပါရု
 ပတိ၊ ရုံ၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အပ္ပုပ္ပန္နနာမ၊ လွန်စွာမြောက်၍ရုံ
 သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယာဝဂေါပ္ပ
 ကာ၊ ဗမ္ပက်တိုင်အောင်၊ ဖိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဩတာရေတွာဝါ၊ ချ၍လည်း၊
 ပါရုပတိ၊ ရုံ၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အပ္ပုပ္ပန္နဋ္ဌိ၊ လွန်စွာချ၍ရုံသည်
 မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောဝိ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ ဥဘတော၊
 နှစ်ဘက်သောလက်ဝဲနံပါး-လက်ျာနံပါးမှ၊ ဖိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊
 ပရံးထက်သို့တင်၍၊ ဥဒရံ၊ ဝမ်းပိုက်ကို၊ ဝိဝေတိတွာ၊ ဖွင့်လှစ်၍၊ ယာတိ၊ သွား
 ၏၊ တဿာပိ၊ ထိုရဟန်းအားလည်း၊ အပ္ပုပ္ပန္နဋ္ဌိ၊ လွန်စွာမြောက်၍ရုံသည်
 မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧကံသံဇကေသ္မိံ အံ
 သေ၊ လက်ဝဲဘက်ပရံးထက်၌၊ ကတွာ၊ သင်္ကန်းကိုတင်သည်ကိုပြု၍၊
 ထနံ၊ လက်ျာသမြတ်ကို၊ ဝိဝေတိတွာ၊ ဖွင့်လှစ်၍၊ ယာတိ၊ သွား၏၊ တဿာပိ၊
 ထိုရဟန်းအားလည်း၊ အပ္ပုပ္ပန္နဋ္ဌိ၊ လွန်စွာ မြောက်၍ရုံသည် မည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုဥဿုသောဝတ်
 ခြင်းရုံခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၊ ။

အလ္လိနန္တိ၊ အလ္လိနဟူသည်ကား၊ အညေသံ၊ ဘုရားမှတပါးသောသူတို့
 အား၊ သေဒေန၊ ချွေးဖြင့်၊ တိန္တံ၊ စွတ်ပိုအောင်၊ ဖိဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်၊ အလ္လိ
 ယတိယထာ၊ ကိုယ်ကိုကပ်ငြိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားအား၊ ဖိဝရံ၊ သင်္ကန်းတော်သည်၊ နအလ္လိယတိ၊ ကိုယ်တော်ကို
 မကပ်မငြိ၊ အပကဋ္ဌန္တိ၊ အပကဋ္ဌဟူသည်ကား၊ ခလိသာဓုကောဝိယ၊ ကစိ
 တင်ပြီးသောအဝတ်ပုဆိုးကဲ့သို့၊ ကာယတော၊ ကိုယ်တော်မှ၊ မုပ္ပိတွာပိ၊
 လွှတ်၍လည်း၊ ဖိဝရံ၊ သင်္ကန်းတော်သည်၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည့်၊ ဝါတောဒတိ၊

ဝါတောဟူသည်ကား၊ ဝေရန္တ ဝါတောဝိ၊ ဝေရန္တ လေသည်လည်း၊ ဥဋ္ဌ
 ဟိတွာ၊ တက်၍၊ စာလေတုံ၊ လှုပ်ရှားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊
 ပါဒမဏ္ဍနာနုယောဂန္တိ၊ ပါဒမဏ္ဍနာနုယောဂံဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌကာယ၊
 အုတ်ဖြင့်၊ စံသနာဒိတိ၊ ပွတ်တိုက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပါဒသောတာ
 နုယောဂံ၊ ခြေကိုတင့်တယ်အောင် လုံ့လပြုခြင်းကို၊ ပက္ခာလေတွာတိ၊
 ပက္ခာလေတွာဟူသည်ကား၊ ပါဒေနဝ၊ ခြေတော်တဘက်ဖြင့် သာလျှင်၊
 ပါဒံ၊ ခြေတော်တဘက်ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေးတော်မူ၍၊ သော၊ ထိုဥတ္တရ
 လုလင်သည်၊ နေဝအတ္တ ဗျာပါခယာတိအာဒိနိ၊ နေဝအတ္တဗျာပါခယ
 ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဗုဗ္ဗေနိဝါသစေတောပရိယဉာဏာနံ၊ ဗုဗ္ဗ
 နိဝါသဉာဏ်စေတောပရိယဉာဏ်တို့၏၊ အတ္တိတာယ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နဝဒတိ၊ ဥတ္တရလုလင်ဆိုသည်မဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 ဣရိယာပထသန္တတံ၊ ဣရိယာပုတ်တော်၏ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အနုမာနေန၊ ကြံဆသဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဓမ္မန္တိ၊ ဓမ္မဟူသည်
 ကား၊ ပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မကို၊ နဉ္ဇဿာဒေဝီတိ၊ နဉ္ဇဿာဒေဝီ
 ဟူသည်ကား၊ မဟာရမ္မိက၊ တိုင်းကြီးရှင်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ မဟာကုဋုမ္ဘိ
 က၊ သူကြွယ်ကြီး၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့
 ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဂေဟသိတဝသေန၊ အိမ်၌ရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 နဉ္ဇဿာဒေဝီ၊ မဦးမြှောက်၊ နအပဿာဒေဝီတိ၊ နအပဿာဒေဝီဟူသည်
 ကား၊ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တေ၊
 သင်တကာသည်၊ ဝိဟာရမဂ္ဂေါ၊ ကျောင်းသို့လာသောခရီးကို၊ ဉာတော၊
 သိအပ်သနည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဘယေန၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ နာဂန္တ
 တိ၊ ကျောင်းသို့မလာသနည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဟိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကိန္တိ၊
 တရံတရသော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို၊ အန္တိန္ဒိတွာ၊ လုယက်၍၊ နဂဏ္ဌန္တိ၊ မယူ
 တတ်ကုန်၊ မာဘာယိ၊ မကြောက်ပါလင့်၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊
 ဂုယံ၊ သင်တကာအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မန္တရိယဇိဝိတံနာမ၊ ဝန်တိုခြင်းဖြင့်
 အသက်ရှင်ရခြင်းမည်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
 ဂေဟသိတုပေမေန၊ ကာမဂုဏ်ကိုမှီသောချစ်ခြင်းဖြင့်၊ နအပဿာဒေဝီ၊
 မမောင်းမဲ၊ ဝိဿဋ္ဌောတိ၊ ဝိဿဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ သိနိဋ္ဌေါ၊ ပြေငြိမ်၏၊ အပ
 လိဗုဒ္ဓေါ၊ သလိပ်သည်၊ ခြေတို့ဖြင့်မြှေးရှက်ခြင်းမရှိ၊ ဝိညေယျောတိ၊ ဝိညေ
 ယျောဟူသည်ကား၊ ဝိညာပနိယော၊ သိစေအပ်၏၊ ပါကတော၊ ထင်ရှား၏၊

၃၂၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

စ။ အကြောင်းအကျိုးစပ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဝိဿဋ္ဌတ္တာယေဝ။ လွတ်လွတ် ထွက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ သေသေသေသေသေသေ။ ဤမြတ်စွာ ဘုရား၏အသံတော်သည်။ ဝိညေယျော။ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိစေတော် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဇ္ဈိတိ၊ မဇ္ဈိဟူသည်ကား။ မရရော၊ သာယာ၏။ သဝနိယောတိ၊ သဝနိယောဟူသည်ကား။ သောတာသုခေါ၊ နား၌ချမ်းသာ ၏။ စ။ အကြောင်းအကျိုးစပ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ မရရတ္တာယေဝ။ သာယာ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ သေသေသေ သေသေသေ။ ဤမြတ်စွာ ဘုရား၏အသံတော်သည်။ သဝနိယော၊ နာခြင်းငှါထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗိန္ဒူတိ၊ ဗိန္ဒူဟူသည်ကား။ သမ္ပိဏ္ဍိတော၊ တကွစပ်၏။ အဝိသာ ရိတိ၊ အဝိသာရိ ဟူသည်ကား။ အဝိသာဇော၊ မပြန့်။ စ။ အကြောင်းအ ကျိုးစပ်သည်ကို ဆိုပြီးအံ့။ ဗိန္ဒူတ္တာယေဝ။ အသံတော်၏ တကွနက်ဖြစ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ သေသေသေသေသေသေ။ ဤမြတ်စွာဘုရား ၏ အသံတော်သည်။ အဝိသာရိ၊ ပြန့်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂန္တိရောတိ၊ ဂန္တိရောဟူသည်ကား။ ဂန္တိရသမုဋ္ဌိတော၊ နတ်သောအရပ် မှဖြစ်၏။ နိန္ဒာဒိတိ၊ နိန္ဒာဒိဟူသည်ကား။ နိန္ဒာဒဝါ၊ ပဲ့တင်သံပြေး၏။ စ။ အ ကြောင်းအကျိုးစပ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဂန္တိရတ္တာယေဝ။ အသံတော်၏နက် သည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ သေသေသေသေသေသေ။ ဤမြတ်စွာဘု ရား၏အသံတော်သည်။ နိန္ဒာဒိ၊ ပဲ့တင်ထပ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာပရိသန္တိ၊ ယထာပရိသံဟူသည်ကား။ စက္ကဝါဠပရိယန္တိ၊ စကြာ ဝဠာအပိုင်းအခြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ကောဗန္ဓပရိသံ၊ တစပ်ထည်း တည်သောပရိသံတို့ကို၊ ဝိညာဓေတိ၊ သိစေ၏။ ...။

ဗဟိဒ္ဓါတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါဟူသည်ကား။ အင်္ဂုလိမတ္တဗ္ဗိ၊ လက်တသစ်မျှလည်း။ ပရိသတော၊ ပရိသတ်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသ္မိ၊ စောသော၊ အသံတော်သည်။ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့ သောသတောရှိသော၊ မရရသရော၊ ထိုသာယာသောအသံတော်သည်။ အကာရဏာ၊ အကြောင်းမဲ့။ မာနသိ၊ မပျက်စီးစေလင့်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ စောသော၊ အသံတော်သည်။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ မတ္တကေနော၊ အထက်ဖြင့်သာလျှင်၊ စရတိ၊ သွား၏။ အပလောကယမာနာတိ၊ အပလော ကယမာနာ ဟူသည်ကား။ ထိရဝိဗ္ဗိ၊ ဦးခေါင်း၌၊ အဗ္ဗလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဩလောကေ န္ဓောဝ၊

ဩဠာရူကုန်သည်သာလျှင်ဟုတွာ။ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပစ္စေသသက္ကတံတွာ။ နေရစ်
ကုန်၍၊ ဒဿနဝိဇဟနဋ္ဌာနေ၊ မြင်ခြင်းကိုစွန့်ရာအရပ်၌၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိသိုး၍၊
ဂစ္ဆန္တိ။ ပြန်သွားကုန်၏။ အဝိဇဟိတတ္တာတိ ဇေတ္ထိ။ အဝိဇဟိတတ္တာဟူ
သောဤဝုဒ်၌၊ ဟိဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်
ဝုစ္စတော၊ မိန့်ဦးအံ့၊ ယော၊ အကြင် သူသည်၊ ကထံ၊ တရားစကားကို၊
သုတွာ၊ ကြားနာပြီး၍၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထလတ်သည်ရှိသော်၊ အညံ့၊ တပါးသော၊
ဒိဋ္ဌသုတာဒိကံ၊ မြင်ဘူးကြားဘူး ခြင်းအစရှိသော၊ ကထံ၊ ဗာဟိရစကား
ကို၊ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုလျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ပြန်သွား၏၊ သေသော၊ ဤသူ
သည်၊ သတာဝေန၊ သတောအားဖြင့်၊ ဝိဇဟတိနာမ၊ ကြားနာပြီးသော
တရားစကားကိုစွန့်သည်မည်၏၊ ပန၊ မစွန့်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ယော၊ အကြင်
သူသည်၊ သုတဓမ္မကထာယ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသောတရားစကား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊
ကျေးဇူးကို၊ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုလျက်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ပြန်သွား၏၊
အယံ၊ ဤသူသည်၊ နဝိဇဟတိနာမ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသောတရားစကားကို
မစွန့်သည်မည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝိဇဟန္တတာဝေန၊ မစွန့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲသွားကုန်၏၊ ဂစ္ဆန္တိ။ ဂစ္ဆန္တိဟူသည်ကား၊ ရဇ္ဇယန္တဝ
သေန၊ ကြိုးယန္တရား၏အစွမ်းဖြင့်၊ ရတနသတုဗ္ဗေ၊ အတောင်တရာ
မြင့်သော၊ သုဝဏ္ဏိယိကံ၊ ရွှေစေတီကြီးသည်၊ ဂစ္ဆန္တိ ဝိယ၊ သွားဘိသကဲ့
သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ။ ကြွသွားတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓဿမဋ္ဌိတန္တိ၊
အဒ္ဓဿမဋ္ဌိတံ ဟူသည်ကား၊ သမုသိတကဉ္စနဝဗ္ဗတံ၊ ကောင်းစွာစိုက်
ဆောက်အပ်သော ရွှေတောင်ကြီးသည်၊ တိဋ္ဌတိဝိယ၊ တည်ဘိသကဲ့သို့၊
ဌတံ၊ တည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓဿမ၊ ဖူးမြင်ရပါကုန်
၏၊ တတောစတိယေျာတိ၊ တံတောစတိယေျာဟူသည်ကား၊ ဝိတ္ထာရေတွာ၊
အကျယ်ချဲ့၍၊ ဂုဏေ၊ ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော်တို့ကို၊ ကထေတံ၊ ပြောဆို
ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သောဥတ္တရုလုလင်သည်၊ အဝသေ
သေ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တော်တို့ကို၊ သံဝိဝိတွာ၊ ချိုး၍၊ ကလာ
ပံ၊ အပေါင်းအစည်းကို၊ ကတွာဝိယစ၊ ပြုဘိသကဲ့သို့လည်း၊ ကောင်း၊
သုတ္တကဗဒ္ဓံ၊ ချည်ဖြင့်ဖွဲ့စည်းသည်ကို၊ ကတွာဝိယစ၊ ပြုဘိသကဲ့သို့လည်း၊
ကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဿန္တန္တော၊ ဖြေလိုရကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တတောစ
တိယေျာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဇေတ္ထု၊ ဤတ
တောစတိယေျာဟူသောပါဌ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ ဥတ္တရုလုလင်၏အလိုတည်း၊
မယာ၊ အကျွန်ုပ်ဥတ္တရုလုလင်သည်၊ ကထိတဂုဏေဟိ၊ ပြောဆိုအပ်သော

၃၂၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဂုဏ်တော်တို့ထက်။ အကထိတာဝ။ မပြောဆိုအပ်သောဂုဏ်တော်တို့ သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရား၊ အလွန်များကုန်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီး အံ့၊ မဟာပထဝီမဟာ သမုဒ္ဒါဒယောဝိယ။ မဟာပထဝီမဟာသမုဒ္ဒရာအ စရှိသည် တို့ကဲ့သို့၊ တဿဘောတော၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ အနန္တာ၊ အဆုံးမရှိကုန်သော။ အပ္ပမေယျာ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်သော၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ် တော်တို့သည်၊ အာကာသဝိယ၊ ကောင်းကင်ကဲ့သို့၊ ဝိတ္ထာရိတာ၊ ပြန့်နှံ့ ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ ဥတ္တရလုလင်၏အလို တည်း။ ။

အပ္ပဒိုသံဝိဒိတောတိ၊ အပ္ပဒိုသံဝိဒိတော ဟူသည်ကား။ အဝိညာတ အာဂ မနော၊ မသိအပ်သောလာခြင်း ရှိသောငါ့ဗြဟ္မာယု ပုဏ္ဏားသည်။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူတို့သို့။ ဥပသင်္က မန္တေန၊ ချဉ်းကပ်သော ဒါယကာသည်။ စိဝရပရိကမ္ဘာဒိ သမယေဝါ၊ သင်္ကန်းကိုပြုပြင်၍ဝတ်ခြင်းအစရှိသော အခါ၌လည်းကောင်း။ ဧကံ၊ တ ထည်သော သင်္ကန်းကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ သရိရတဉ္စေန သမယေန၊ ကိုယ်ကိုဆီသုတ်လိမ်းသောအခါ၌ လည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်း ကပ်မိ၍၊ တတောဝါ၊ ထိုချဉ်းကပ်ရာအရပ်မှလည်း။ ပဒိုနိဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ ဆုတ် နစ်ခဲ့အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဒိုသန္ဓာရ မတ္တမိ၊ ပဒိုသန္ဓာရမျှသည် လည်း။ နဇာယတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့။ ဝုရေတရံ၊ မဆွေတွာ၊ ဩကာသေ၊ ဝင်ရခြင်း၏အခွင့်ကို၊ ကာရိတေ၊ ပြုစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒိဝါဠာနံ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်ကို၊ သမ္ပန္နိတွာ၊ တမြက်လှည်း၍၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်း ကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဝိတ္တေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ နိဝါဒတိ၊ ထိုင်နေလင့်၏။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ အာဂတိံ၊ လာ ကုန်၍၊ ပဿန္တာ၊ ဖူးမြင်ကုန်သောဒါယကာတို့သည်၊ ဒဿနေနပိ၊ မြင်သ ဖြင့်လည်း။ ပသီဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ပဒိုသန္ဓာရော၊ ပဒိုသန္ဓာရသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စာဗျာကရဏံဝါ၊ ပြဿနာကိုဖြေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မကထံဝါ၊ တရားစကားကိုလည်းကောင်း၊ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဩကာသံ၊ ဝင်ရခြင်း၏အခွင့်ကို၊ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏။ သောစ၊ ထိုဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားသည်လည်း။ နေသံ၊ ထိုပညာရှိသောသူတို့တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်သော သူတည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿံ၊ ထိုဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားအား။ ဧကံသောပရိဝိ တက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇိဏ္ဏောဝုဇောတိ၊

ဇိဏ္ဏဝရဇောဟူသည်ကား။ အတ္တဇော။ မိမိဟုဆိုအပ် သောဗြဟ္မာယု
 ဝုဏ္ဏား၏။ ဥဂ္ဂတာဘာဝံ။ ကျော်စောထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကို။ အကထေ
 တွာ။ မပြောဆိုမှု၍။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ ဇေံ။ ဤသို့ဝရဇောဟူ၍။ အာဟ။
 လျှောက်ဆိုသနည်း။ ဗုဒ္ဓါနာမ။ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ အနုဗေယသမ္ပန္နာ။
 သနားခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟလ္လကဘာဝံ။
 အိုမင်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ။ သိတော်မူ၍။ သိဃံ။ လျှင်စွာ။ ဩကာ
 သံ။ ဝင်ရခြင်း၏အခွင့်ကို။ ကရိဿတိ။ ပြုတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိမနုယိကတွာ
 ဤသို့လုံးသွင်း၍။ ဇေံ။ ဤသို့ဇိဏ္ဏဝရဇောဟူ၍။ အာဟ။ လျှောက်ဆို၏။
 ဩရမထ ဩကာသမကာသိတိ။ ဩရမထ ဩကာသ မကာသိဟူသည်
 ကား။ ပရိသာ။ ပရိသတ်သည်။ ဝေဂေန။ လျှင်စွာ။ ဥဋ္ဌာယ။ ထ၍။ နိဓာ။ နှစ်ဖြာ။
 သိဇ္ဇိတွာ။ ခွဲ၍။ ဩကာသံ။ အခွင့်ကို။ အကာသိ။ ပြု၏။

ယေမေတိ။ ယေမေဟူသည်ကား။ မယာ။ အက္ခန္တိ ဗြဟ္မာယုဝုဏ္ဏား
 သည်။ ယေ။ အကြင်လက္ခဏာတို့ကို။ န္ဒတ္တိံ သာတိ။ သုံးဆွဲနှစ်ပါးတို့ဟူ၍။
 သုတာ။ ကြားဘူးပါကုန်၏။ နာရိသမာနသဂ္ဂယာတိ။ နာရိသမာနသဂ္ဂယာ
 ဟူသည်ကား။ နာရိသမာနနာမံ။ မိန်းမနှင့်တူသောအမည်ရှိသော။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ
 ဣတ္ထိလိင်္ဂတည်း။ တေနနာရိသမာနေန။ ထိုဣတ္ထိလိင်္ဂနှင့်တူသောအားဖြင့်။
 အဌာတဗ္ဗာ။ ဇိဝှာဟူ၍ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ နာရိသမာ
 နသဂ္ဂယာ။ နာရိသမာနသဂ္ဂယာမည်၏။ ဣတ္ထိလိင်္ဂေန။ ဣတ္ထိလိင်္ဂဖြင့်။ ဝတ္ထုဗ္ဗာ
 ဇိဝှာဟူ၍ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေါဟာရကုသလတာယ။ ဝေါဟာ
 ရ၌လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇေံ။ ဤသို့နာရိသမာနသဂ္ဂယာဟူ၍။ ဝဒ
 တိ။ ဗြဟ္မာယု ဝုဏ္ဏားကလျှောက်၏။ ဗဟုတဇိဝှေတိ။ ဗဟုတဇိဝှေဟူ
 သည်ကား။ ဝုထုလဇိဝှေ။ ပြန့်သောလျှော့တော်ရှိ၏။ နိန္ဒာမယေတန္တိ။ နိန္ဒာမ
 ယေတံဟူသည်ကား။ ဇေံ။ ဤလျှော့တော်ကို။ နိဟရ။ ထုတ်၍ပြတော်မူပါ။
 ကေဝလီတိ။ ကေဝလီဟူသည်ကား။ သကလဂုဏသမ္ပန္နော။ အလုံးစုံသော
 ဂုဏ်တော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။

ပစ္စဘာသိတိ။ ပစ္စဘာသိဟူသည်ကား။ ဧကပ္ပဟာရေန။ တပြိုင်နက်
 ထည်းဖြင့်။ ဝုန္တိတော။ မေးအပ်သောဘုရားသခင်သည်။ အဋ္ဌ။ ရှစ်ပါးကုန်
 သော။ ပဉ္စာ။ ဖြဿနာတို့လို။ ဗျာကရောဇ္ဇော။ ဖြေတော်မူလျှိုရကား။ ပတိ
 အဘာသိ။ တဖန်ဆိုတော်မူ၏။ ယောဝေဒိတိ။ ယောဝေဒိ ဟူသည်ကား။
 ယော။ အကြင်သူသည်။ ဝုဗ္ဗေဒိဝါသံ။ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို
 သိသောဉာဏ်ကို။ ဝေဒေတိဇာနာတိ။ သိ၏။ တဿ။ ထိုသိသောသူအား။

မုဗ္ဗေနိဝါသော၊ ရှေး၌နေတူးသောခန္ဓာအစဉ်သည်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှား၏။
 သဂ္ဂါပါယဉ္ဇပဿတိတိပဒေန၊ သဂ္ဂါပါယဉ္ဇပဿတိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗ
 စက္ခုဉာဏံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ သဂ္ဂါပါယဉ္ဇ၊ နတ်ရွာ
 ၏အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ ဇာတိက္ခယဗ္ဗတ္တောတိ၊ ဇာ
 တိက္ခယဗ္ဗတ္တော ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဝတ္တော၊
 ရောက်၏။ အဘိညာဝေါသိတောတိ၊ အဘိညာဝေါသိတောဟူသည်ကား၊
 တံအရဟတ္တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဘိဇာနိတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
 ဖြင့်သိ၍၊ ဝေါသိတောဝေါသာနပတ္တော၊ အဆုံးသို့ရောက်၏။ မုနိတိ၊ မုနိ
 ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဉာဏမောနေယျေန၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဉာဏ်ဟု
 ဆိုအပ်သောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဝိသုဒ္ဓန္တိ၊ ဝိသုဒ္ဓိ ဟူသည်
 ကား၊ ပဏ္ဍရံ၊ ဖြူစင်သောစိတ်ကို၊ မုတ္တရာဂေဟိတိ၊ မုတ္တရာဂေဟိဟူသည်
 ကား၊ ကိလေသရာဂေဟိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ရာဂတို့မှ၊ မုတ္တံ၊
 လွတ်၏။ ပဟိနဇာတိ မရဏောတိ၊ ပဟိနဇာတိမရဏောဟူ သည်ကား၊
 ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တ
 ဣာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဟိနဇာတိကော၊ ပဟိအပ်ပြီးသော
 ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိ၏။ ဇာတိပ္ပဟာနေနေဝ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုပယ်ခြင်း
 ကြောင့်သာလျှင်၊ ပဟာနမရဏော၊ ပဟိအပ်ပြီးသောသေခြင်းရှိ၏။ ဗြဟ္မ
 စရိယဿကေဝလီတိ၊ ဗြဟ္မစရိယဿကေဝလီဟူသည်ကား၊ ယံဗြဟ္မ
 စရိယဿ၊ အကြင်မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏၊ ကေဝလီသကလတာဝေါ၊ အလုံးစုံ
 ၏အဖြစ်တည်း၊ တေန၊ ထိုအလုံးစုံသောမဂ္ဂဗြဟ္မစရိယနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သကလစတုမဂ္ဂ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ အလုံးစုံသော
 လေးပါးသော မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဖြင့်နေခြင်းရှိတော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ပါရဂူသဗ္ဗဓမ္မာနန္တိ၊ ပါရဂူသဗ္ဗဓမ္မာနံဟူ
 သည်ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ လောကီယလောကုတ္တရဓမ္မာနံ၊
 လောကီလောကုတ္တရာတရားတို့၏၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊
 ပါရံ၊ ကမ်းတဘက်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ဥဿုံသော
 တရားတို့ကို၊ အဘိဇာနိတွာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဌိတော၊ တည်တော်
 မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ပါရဂူတိ၊ ပါရဂူဟူသည်ကား၊ ဣတ္တာဝတာဝ၊ ဤပါရဂူသဗ္ဗဓမ္မာနံဟူ
 သောဒေသနာတော်မျှတည်းဖြင့်လည်း၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာ
 တို့၏၊ ပရိညာပါရဂူ၊ သိခြင်း၏ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်တော်မူ၏။ သဗ္ဗ

ကိလေသာနံ၊ ဥဿုသောကိလေသာတို့၏၊ ပဟိနပါရဂူ၊ ပယ်ခြင်း၏ကင်း
 တဘက်သို့ရောက်တော်မူ၏။ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဇ္ဈိနံ၊ မဂ်တို့၏၊
 ဘာဝနာပါရဂူ၊ ပွားခြင်း၏ကင်းတဘက်သို့ရောက်တော်မူ၏၊ နိရောဓဿ၊
 နိရောဓသစ္စာ၏၊ သန္တိကိရိယာပါရဂူ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း၏ကင်းတဘက်
 သို့ရောက်တော်မူ၏၊ သမာပတ္တိနံ၊ သမာပတ်တို့၏၊ သမာပတ္တိပါရဂူ၊ ဝင်
 စားခြင်း၏ကင်းတဘက်သို့ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိအပဿနတ္ထော၊ ဤသို့
 သောအနက်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝုန၊ တဘန်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနန္တိဣမိနာ၊ သဗ္ဗ
 ဓမ္မာနံဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ အဘိညာပါရဂူ၊ သိခြင်း၏ ကင်းတဘက်သို့
 ရောက်တော် မူသည်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
 အပ်၏။ ။

ဗုဒ္ဓေါတာဒိ ပဝုတ္တတိတိ၊ ဗုဒ္ဓေါတာဒိ ပဝုတ္တတိ ဟူသည်ကား၊ တာဒိ
 သော။ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊
 အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပါရံ၊ ကင်းတဘက်သို့၊ ဂတော၊
 ရောက်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်ဆိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့၏၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဗုဒ္ဓဟူ၍၊ ပဝုတ္တတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ စောဒနာ-သောဓနာပုဒ်ကိုထုတ်၍ဆိုပြီးအုံး
 ကိ၊ အသို့နည်း၊ ဣတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော စကားအစဉ်
 ဖြင့်၊ ပဉ္စာ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇိတာ၊ ဖြေအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တော၊ အမေးတည်း၊ အာမ
 ဝိဿဇ္ဇိတာ၊ ဩော်ဖြေဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဝိတ္တဝိသုဒ္ဓံ ဇာနာတိမုတ္တံ ရာဂေ
 ဟိတိဣမိနာ၊ ဝိတ္တဝိသုဒ္ဓံ ဇာနာတိမုတ္တံရာဂေဟိဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ တာ
 ဝ၊ မဆွစွာ၊ ဗာဟိတပါပတ္တာ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ ဗြဟ္မဏမည်၏ဟူ၍၊ ပဌမပဉ္စော၊ ပဌမပဉ္စာ
 ကို၊ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ ဖြေဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါရဂူတိဣမိနာ၊
 ပါရဂူဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဝေဒေဟိ၊ မဂ်ဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ ဂတတ္တာ၊ ကင်း
 တဘက်သို့ ရောက်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒဂူမည်
 တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုတိယပဉ္စော၊ ဒုတိယပဉ္စာကို၊ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ ဖြေ
 ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသန္တိ အာဒိဟိ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသံ
 ဤသို့အစရှိသော ပါဌ်တို့ဖြင့်၊ တိဿန္တံ၊ သုံးပါး ကုန်သော၊ ဣမာသံဝိဇ္ဇာ
 နံ၊ ဤဝိဇ္ဇာတို့၏၊ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တေဝိဇ္ဇော၊

တေဝိဇ္ဇာ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တတိယပဉ္စော၊ တတိယပဉ္စာကို။
 ဝိဿန္တိတော၊ ဖြေဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုတ္တံရာဂေဟိသဗ္ဗသော
 တိဣမိနာဝ၊ မုတ္တံရာဂေဟိသဗ္ဗသောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်သာလျှင်၊ နိဿ
 ဇုတ္တာ၊ ထွက်မြောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပါပဓမ္မာနံ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်
 ပါးကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့၏။ သောတ္ထိယော၊ စင်ကြယ်ခြင်းတို့
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုတ္ထပဉ္စော၊ စတုတ္ထပဉ္စာကို။
 ဝိဿန္တိတော၊ ဖြေဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ပဌမဂါထာ၌လာသော
 ပါဌ်ဖြင့် ပြသည်ကို ဆိုဦးအံ့။ ဇာတိက္ခယံပတ္တောတိ ဣမိနာ၊ ဇာတိက္ခယံ
 ပတ္တောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အရဟတ္တသေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏သာလျှင်၊
 ဂုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဉ္စမပဉ္စော၊ ပဉ္စမပဉ္စာ
 ကို။ ဝိဿန္တိတော၊ ဖြေဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေါသိတောတိစ၊
 ဝေါသိတောဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယသသကေဝလီတိစ၊ ဗြဟ္မစရိ
 ယသသကေဝလီဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣမေတိ၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဆဋ္ဌပဉ္စော၊
 ဆဋ္ဌပဉ္စာကို။ ဝိဿန္တိတော၊ ဖြေဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိညာ
 ဝေါသိတောမုနိတိဣမိနာ၊ အဘိညာဝေါသိတောမုနိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊
 သတ္တမပဉ္စော၊ သတ္တမပဉ္စာကို။ ဝိဿန္တိတော၊ ဖြေဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပါရဂူသဗ္ဗဓမ္မာနံ ဗုဒ္ဓေါတာဒိ ပဝုစ္စတိတိဣမိနာ၊ ပါရဂူသဗ္ဗဓမ္မာနံ
 ဗုဒ္ဓေါတာဒိ ပဝုစ္စတိ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌမပဉ္စော၊ အဋ္ဌမ ပဉ္စာကို။
 ဝိဿန္တိတော၊ ဖြေဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒါနကထန္တိ အာဒိနိ၊ ဒါန
 ကထံ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို။ ဟောဋ္ဌာသုတ္တေ၊ အောက်ဖြစ်သော
 သုတ်၌၊ ဝိတ္ထာရိတာနေဝ၊ ချွဲအပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ပစ္စပါဒိန္တိ၊
 ပစ္စပါဒိ ဟူသည်ကား၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကျင့်ပြီး၊ ဓမ္မဿအနုဓမ္မန္တိ၊ ဓမ္မဿအနု
 ဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤဗြဟ္မာယသုတ်၌။ ဓမ္မောနာမ၊ ဓမ္မမည်
 သည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်တည်း။ အနုဓမ္မောနာမ၊ အနု
 ဓမ္မမည်သည်ကား၊ ဟောဋ္ဌိမာ၊ အောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ မဂ္ဂါစ၊ မဂ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇဟဋ္ဌိမာနိ၊ အောက်၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သာမညဗလောနိစ၊ သာမညဖိုလ်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုအောက်မဂ်အောက်
 ဖိုလ်တို့ကို၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ပဋိလတတိ၊ ရ၏။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ နစမံဓမ္မာဓိကရဏံဝိဟောသေတိ
 တိ၊ နစမံဓမ္မာဓိကရဏံ ဝိဟောသေတိဟူသည်ကား၊ သစ္စဓမ္မကာရဏာ၊

၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်-၁-ဗြဟ္မာယုသုတ်။

၃၃၀

သစ္စာလေးပါးတရားကို သိစေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 မံ၊ ငါတရားကို၊ နက်လမေသိ၊ မပင်ပန်းစေ၊ ပုနပ္ပန္နံ၊ တပြောလဲလဲ၊ နက
 ထာ၊ လေးပါး၊ မဟောစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
 ပါဠိအစဉ်၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ဒေသနာတော်၏
 သဘောကိုဆိုပြီးအံ့။ တတ္ထပရိနိဗ္ဗာယီတိပဒေန၊ တတ္ထပရိနိဗ္ဗာယီဟူသော
 ပုဒ်ဖြင့်၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်၏၊ အရဟတ္တေနေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်
 သာလျှင်၊ ကုဋံ၊ အထွဋ်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဗြဟ္မာ
 ယုသုတ်၏အတွင်းအပြီးတည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဗြဟ္မာယုသုတ္တံ၊
 ဗြဟ္မာယုသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်-၂-သေလသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသော သုတ်သည်။ သေလသုတ္တံ၊
 သေလသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသေလသုတ်၌၊ အဂ္ဂိတ္တရာပေသုတိအာဒိ၊
 အဂ္ဂိတ္တရာပေသုဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပေါတလိယသုတ္တေ၊ ပေါတ
 လိယသုတ်၌၊ ဝိတ္တာရိတမေဝ၊ ရွှေအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ အနုတေလ
 သေဟိတိ၊ အနုတေလသေဟိဟူသည်ကား။ အဓေန၊ အခွဲနှင့်၊ သဟ၊
 တကွ။ တေလသေဟိ၊ တထောင် သုံးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်၊ ဒွါဒသဟိ
 သတေဟိ၊ တထောင်နှစ်ရာကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိစ၊ ရဟန်းတို့နှင့်လည်း
 ကောင်း။ ပညာသာယ၊ ငါးဆယ်သော၊ ဘိက္ခုဟိစ၊ ရဟန်းတို့နှင့်လည်း
 ကောင်း။ သန္တိ၊ တကွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ပန၊ ရဟန်းတို့၏အရေအတွက်မှတစ်ပါး ရဟန်းတို့၏ဂုဏ်ကိုဆိုပြီးအံ့။
 သာဝကသန္နိပါတေ၊ သာဝကတို့၏အစည်းအဝေး၌၊ သန္နိပတိတာ၊ စည်း
 ဝေးကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဧဟိဘိက္ခု၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ဧဟိဘိက္ခု၊
 ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သော၊ ဝိဏာသဝါ၊ ရဟန္တာ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဘိက္ခုယေဝ၊ ထိုရဟန်းတို့ ပင်လျှင်တည်း။ ကေဏိ
 ယောဘိ၊ ကေဏိယောဟူသည်ကား။ တဿ၊ ထိုရသေ့၏၊ နာမံ၊ အမည်
 တည်း။ ဇဋ္ဌိယောဘိ၊ ဇဋ္ဌိယောဟူသည်ကား။ တာပသော၊ ရံသေ့တည်း။
 သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလောကီရ၊ မဟာသာလရဏ္ဏာ၊
 ဖြစ်သတတ်၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ နေရက္ခဏာတ္ထာယ၊

၁၁

ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ တာပသပဗ္ဗန္ဓံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို၊
သမာဒယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ရုညော၊ ပြည်ရှင်မင်းအား၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်
ဆောင်ပဏ္ဏာကို၊ ဒတွာ၊ ပေးဆက်၍၊ ဘူမိဘာဝံ၊ မြေအဖို့ကို၊ ဂဟိတော၊
ယူ၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုမြေအဖို့၌၊ အဿမံ၊ သစ်မ်းကို၊ ကာဇေတွာ၊ ဆောက်လုပ်
စေ၍၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ပဉ္စဟိသကဋသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သောတံတည်းတို့
ဖြင့်၊ ဝါဏိန္ဒံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို၊ ပယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍၊ သော၊ ထိုကေ
ဏိယရသေ့သည်၊ ကုလသဟဿနိဿယော၊ တထောင်သောအမျိုးတို့
၏မှီတင်းရာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ အဿ၊
ထိုကေဏိယရသေ့၏၊ အဿမေဝိ၊ သစ်မ်း၌လည်း၊ ဧကော၊ တပင်သော၊
တာလရုက္ခော၊ ထန်းပင်သည်၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဧကံ၊
တသုံးသော၊ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ တာလဖလံ၊ ထန်းသီးသည်၊
မုစ္ဆတိ၊ ကြွေကျ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သေါ၊ ထိုကေဏိယရသေ့
သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ ကာသာယာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဓာရေတွာ၊ ဆောင်၍၊
ဇေဋ္ဌာပ၊ ဆံကျစ်တို့ကိုလည်း၊ ဗန္ဓတိ၊ ခွဲ၏၊ ရတ္တိံ၊ ည၌၌၊ ကာမသမ္ပတ္တိံ၊
ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝတိ၊ ခံစား၏၊ ဓမ္မိယာကထာယာတိ၊ ဓမ္မိ
ယာကထာယဟူသည်ကား၊ ပါနကာနိသံသပဋိသံယုတ္တာယ၊ အပျော်၏အ
ကျိုးနှင့်စပ်သော၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရှေးဦး
အံ့၊ ကေဏိယော၊ ကေဏိယရသေ့သည်၊ တုန္တုဟတ္ထော၊ အချည်းနှီးသော
လက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်
ခြင်းငှါ၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ လဇ္ဈိယမာနော၊ ရှက်စနိုးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေလွဲသောအခါစားခြင်းမှ၊ ဝိရတာနန္တိ၊ ကြဉ်ကုန်သော
ရဟန်းတို့အားလည်း၊ ပါနကံ၊ အပျော်သည်၊ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ သုသင်္ခတံ၊ ကောင်းစွာပြုပြင် စီရင်အပ်သော၊ ပရမံပါနံ၊
မြတ်သောအပျော်ကို၊ ပဉ္စဟိသကဋသတေဟိ၊ ထမ်းပိုးဖြင့်ဆောင်အပ်သော
ငါးရာသောအိုးတို့ဖြင့်၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ဆောင်ယူစေ၍၊ အဂမာယိ၊ သွား
၏၊ အဿ၊ ထိုကေဏိယရသေ့၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂံတဘာဂေါစ၊ သွားသည်
၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ အထခေါကေဏိယဿဇေဋ္ဌိလဿတေဒဟောယိ ကိံနု
ခေါအဟံသမဏဿဂေါတမဿဟရာပေယျန္တိ၊ အထခေါကေဏိယဿ
ဇေဋ္ဌိလဿတေဒဟောယိ ကိံနုခေါအဟံ သမဏဿ ဂေါတမဿဟရာ
ပေယျံဟူ၍၊ ဘောသဇ္ဇက္ခန္ဓကေ၊ ဘောသဇ္ဇက္ခန္ဓကန္တံ၊ ပါဠိအာရုဋ္ဌောယေဝ၊
ပါဠိ၌ တင်အပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေဏိ

ယသယ၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇနိလသယ၊ ရသေ့အား၊ ဇေတံဇေသောပရိ
ဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကိံ အဟောသိ၊ အ
ဘယံသို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ကိံ အဘယံဝတ္ထုကို၊ အဟံ၊ ငါကေဏိယ
ရသေ့သည်၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ အတ္ထာယ၊ အ
ကျိုးငှါ၊ ဟရာပေယျံ၊ ဆောင်စေရအံ့နည်း၊ ဒုတိယမ္ပိခေါဘဂဝါတိ၊ ဒုတိယမ္ပိ
ခေါဘဂဝါဟူ၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယံကြောင့်၊ ပုနပ္ပန္နံ၊ တဖြတ်လဲလဲ၊ ပဋိက္ခိ
ဝိ၊ ပယ်တော်မူသနည်း၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့အား၊ ပဋိက္ခေပပသန္နတာ
ယ၊ ဘိတ်အပ်သည်ကိုပယ်ခြင်း၌ကြည်ညိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိက္ခိ
ဝိ၊ ပယ်တော်မူ၏၊ ဇေတံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ အကာရဏံ၊ အကြောင်း
မဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ ပစ္စယဟေတု၊ ပစ္စည်းဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝဇ္ဈဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကောဟညံ၊ ကောက်
ကျစ်စဉ်းလဲခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အယံ၊ ဤကေဏိ
ယရသေ့သည်၊ အဘုတေလသသနိတိက္ခသတာနိ၊ အခွဲနှင့်တကွတထောင့်
သုံးရာသောရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဇေတ္ထကာနံယေဝ၊ ဤမျှလောက်သော
ရဟန်းတို့၏သာလျှင်၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပဋိယာဒိဿ
တိ၊ မိရင်လတ္တံ့၊ သေဝ၊ နက်ဖြန်ပင်လျှင်၊ သေလော၊ သေလပုဏ္ဏားသည်၊
တိဟိဓုရိသသတေဟိ၊ သုံးရာသောယောကျ်ားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပဗ္ဗ
ဇိဿတိ၊ ရဟန်းပြုလာလတ္တံ့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နဝကေ၊ သီတင်း
ငယ်ဖြစ်သောသုံးရာသောရဟန်းသစ်တို့ကို၊ အညတော၊ ကေဏိယရသေ့
၏အိမ်မှတပါးသောအရပ်သို့၊ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်လိုက်၍၊ ဣမေဟေဝ၊
ဤတထောင့်နှစ်ရာ ငါးဆယ်သော ရဟန်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣမေဝ၊ ဤတထောင့်နှစ်ရာငါးဆယ်
သော ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ အညတော၊ ကေဏိယရသေ့ ၏အိမ်မှ-တပါး
သောအရပ်သို့၊ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်လိုက်၍၊ နဝကေဟိ၊ သီတင်းငယ်ဖြစ်
ကုန်သော သုံးရာသောရဟန်းသစ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်း
ငှါ၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ အထာဝိ၊ ဤသို့မဟုတ်မူ၍လည်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
သောရဟန်းဟောင်း ရဟန်းသစ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊ အာဂမိဿာ
မိ၊ ငါဘုရား ကြွတော်မူအံ့၊ ဘိက္ခာဟာရော၊ ဆောင်အပ်သော ဆွမ်း
သည်၊ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်၊ တတော၊ ထိုသို့မလောက် သောကြောင့်၊
ဘိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရန္တေသု၊ တတန်
သွားပြန်ရ ကုန်သည်ရှိသော်၊ မနုဿာ၊ လူတို့က၊ ဥဇ္ဈာ ယိဿန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့

၃၃၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ။

ကုန်လတ္တံ့။ ကိဉ္ဇဏ္ဍာယိဿန္တိ။ အဘယံသိ ကဲ့ရဲ့ကုန်လတ္တံ့။ သနည်းဟူမူ
ကား။ မိရသသာမိရသန္တိ။ ကြာမြင့်စွာလည်း။ ကေကိယော၊ ကေကိယာ
ရသေ့သည်။ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဘိတ်၍။
ယာပနမတ္တံ၊ မှ၊ လောက်ရုံမျှသောဆွမ်းကို။ ဒါဝံ၊ လှူခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မ
စွမ်းနိုင်ဘဲရှိကဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဏ္ဍာယိဿန္တိ။ ကဲ့ရဲ့ကုန်လတ္တံ့။ သယုဇ္ဈိ၊
မိမိဟုဆိုအပ်သောကေကိယရသေ့သည်လည်း။ ဝိဗ္ဗုဒ္ဓိသာရိ၊ နှလုံးမသော
ယာခြင်းရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပန၊ ပယ်ခြင်း၏ အကျိုးကိုဆို
ဦးအံ့။ ပဋိက္ခေပေ၊ အကြိမ်ကြိမ်ပယ်ခြင်းကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။
သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။
တွဉ္စ ဗြာဟ္မဏေသု အဘိပ္ပသန္ဓေတိ၊ တွဉ္စဗြာဟ္မဏေသု အဘိပ္ပသန္ဓေ
ဟူ၍။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဂဏ္ဍတိ၊ ယူ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဗြာဟ္မဏေဝိ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်း။ နိမန္တေတုကာ
မော၊ ဘိတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တတော၊ ထိုသို့
ဘိတ်ခြင်းကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို။ ပါဒိက္ကံ၊ အသီး-အခြား။
နိမန္တေဿတိ၊ ဘိတ်လတ္တံ့။ တေန၊ ထိုကေကိယရသေ့သည်။ နိမန္တိတာ၊
ဘိတ်အပ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဘိက္ခုဟုတွင်၊ ရဟန်းဖြစ်ကုန်
၍။ ဘုဉ္ဇိဿန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သုံးဆောင်သည်ရှိသော်။
အဿ၊ ထိုကေကိယရသေ့၏။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ အနုရက္ခိတာ၊ အ
စဉ်စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊
ဤသို့နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပဋိက္ခိမိ၊ ပယ်တော်မူ၏။
ကိဉ္ဇာပိခေါဘောတိဣဓိနာ၊ ကိဉ္ဇာပိခေါဘောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ဣဒံ၊ ဤ
ဆိုလတ္တံ့။ သောအနက်ကို၊ ဒီပေတိ။ ပြု၏။ ကိဉ္ဇိပေတိ၊ အဘယံသိပြုသနည်း
ဟူမူကား။ ဘောဂေါတမ၊ အိုအရှင်ဂေါတမ၊ ကိဉ္ဇိ။ အဘယံသိ၊ ဇာတ်။ ဖြစ်သ
နည်း။ အယံ၊ ဤကေကိယရသေ့သည်။ ဗြာဟ္မဏေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၌။ နာဘိပ္ပ
သန္ဓေ၊ ကြည်ညိုသည်။ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဘဝံဂေါတမော၊
အရှင်ဂေါတမသည်။ အဝိဝါသေတု၊ သာယာတော်မူလော။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
ကေကိယရသေ့သည်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အားလည်း။ ဒါဝံ၊ လှူခြင်း
ငှါ။ သက္ကောမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ တုမ္ဘာကဓိ၊ အရှင်ဘုရားတို့အားလည်း။ ဒါဝံ၊
လှူခြင်းငှါ။ သက္ကောမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ ဣတိဣဓိအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒီပေတိ။
ပြု၏။ ကာယဝေယျာဘိကန္တိ၊ ကာယဝေယျာဘိကံဟူသည်ကား။ ကာ
ယဝေယျာဝတ္ထံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုကြီးငယ်ကို။ မဏ္ဍလမာဠန္တိ။

၀၀၀

မဏ္ဍလမာဠိဟူသည်ကား၊ ဒုဿမဏ္ဍဝံ၊ ဝုဆိုးအဝတ်ဖြင့် ပြုအပ်သော
မဏ္ဍပ်ကို၊ အာဝါဟောတိ၊ အာဝါဟောဟူသည်ကား၊ ကညာဂဟဏံ၊
ဘိုးကညာယူခြင်းတည်း၊ ဝိဝါဟောတိ၊ ဝိဝါဟောဟူသည်ကား၊ ကညာ
ဒါနံ၊ ဘိုးကညာပေးခြင်းတည်း၊ သောမေနိမန္တိတောတိ၊ သောမေနိမန္တိ
တောဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုအရှင်ဂေါတမကို၊ မယာ၊ ငါကေဏိယ
ရသေ့သည်၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်သိတ်အပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏော၊
သေလပုဏ္ဏားသည်၊ ပရိပက္ခောပနိဿယတာ၊ ရင့်ပြီးသော မင်္ဂလိ၏အ
ကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓံ၊ ဘုရားဟူသောအသံကို၊ သု
တွာဝ၊ ကြား၍သာလျှင်၊ အမတေနဝ၊ အမြိုက်ရေဖြင့်သာလျှင်၊ အဘိ
သိက္ခောဇ္ဇဝ၊ သွင်းလောင်းဘိသကဲ့သို့၊ ပဿဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ အာဝိ
ကရောန္တော၊ ထင်စွဲပြုလိုရကား၊ ဗုဒ္ဓေါတိဘောကေဏိယဝဒေသိတိ၊ ဗုဒ္ဓေါ
တိဘောကေဏိယဝဒေသိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကေဏိယော၊ ကေဏိယ
ရသေ့သည်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အာဝိက္ခန္တော၊ ကြား
လိုရကား၊ ဗုဒ္ဓေါတိဘောသေလဝဒါမိတိ၊ ဗုဒ္ဓေါတိဘောသေလဝဒါမိဟူ
၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ နံ၊ ထိုကေဏိယရသေ့ကို၊ ပုနပိ၊
တဖန်လည်း၊ ဒဠိကရဏတ္ထံ၊ မြဲမြံစွာပြုခြင်းငှါ၊ ပုန္တိ၊ မေးပြန်၏၊ ဣတရောပိ
ဤကေဏိယရသေ့ကလည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ အာရောစေ
သိ၊ ပြန်ကြား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကပ္ပသဟာသေဟိဝိ၊ ကမ္ဘာတထေဝင်တို့
ဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓံသေဝ၊ ဘုရားဟူသောအသံ၏သာလျှင်၊ ဒုလ္လဘာဘာ
ဝံ၊ ရရှိင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကို၊ သမ္ဘဿတော၊ ရချအားဖြင့်မြင်သော၊ အဿ၊
ထိုသေလပုဏ္ဏားအား၊ ဧတဒဟောသိတိ၊ ဧတဒဟောသိဟူသည်ကား၊
ဧတံဗောသောဝိခေါတိအာဒိ၊ ဤဗောသောဝိခေါအစရှိသောအကြံသည်
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ နိလဝနရာဇိတိ၊ နိလဝနရာဇိဟူသည်ကား၊ နိလဝဏ္ဏ
ရက္ခပန္နိ၊ မိန်းညိုသောအဆင်းရှိသောသစ်ပင်စဉ်တို့၏ပေါက်ရောက်ရာ
ဖြစ်သောအရေးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပဒေပဒန္တိ၊ ပဒေပဒံဟူသည်ကား၊ ပဒေ
မာဏေ၊ ဘဝါးချရာဖမာဏရှိသောအရပ်၌၊ ပဒံ၊ ဘဝါးကို၊ တိ၊ အပြစ်ကို
ဆိုပြီးအံ့၊ အဂ္ဂာသန္ဓေဝါ၊ အလွန်နီးသောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ အဝိဒူရေ
ဝါ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ပါဒေ၊ ခြေကို၊ နိက္ခိပမာနေ၊
ချအပ်သည်ရှိသော်၊ သဒ္ဓေါ၊ ပြင်းသောခြေသံသည်၊ ဥဋ္ဌာတိ၊ တက်၏၊
တံ၊ ထိုပြင်းသောခြေသံကို၊ ပဋိသေဓေန္တော၊ တားမြစ်လိုသော သေလ
ပုဏ္ဏားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပဒေပဒံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သိဟောဝကေစရော

၃၃၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တိတ္ထေ။ သီဟောဝကေစရောဟူသောဤပါဌ၌။ ဟိဝိတ္ထာရော။ အကျယ်
ကိုမယာ။ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုစ္ဆတေ။ မိန့်ဦးအံ့။ သီဟော။ ကေသ
ရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်။ သီဟပေါတကာဒီဟိ။ ခြင်္သေ့ငယ်အစရှိသည်တို့
နှင့်။ သဒ္ဓိ။ တကွ။ ပမာဒံ။ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အာပဇ္ဇတိ။ ရောက်၏။ ဧကစရော
တစီးထည်းသွားသောသည်ရှိသော်။ အပ္ပမတ္တော။ မမေ့မလျော့သည်။ ဟော
တိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိက။ ဤသို့လည်း။ အပ္ပမာဒဝိဟာရံ။ မမေ့မလျော့သောနေခြင်း
ကို။ ဒသောန္တော။ ပြလိုသောသေလပုဏ္ဏားသည်။ ဧကစရသီဟေန။ တစီး
ထည်းသွားသောကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းဖြင့်။ ဩပဗ္ဗံ။ ဥပမာကို။ ကရောတိ
ပြု၏။ မာမေဘောန္တောတိ။ မာမေဘောန္တောအစရှိသောစကားကို။ အာစာ
ရံ။ အကျင့်ကို။ သိက္ခာပေန္တော။ ကျင့်စေလိုသောသေလပုဏ္ဏားသည်။
အာဟ။ ဆို၏။ ဟိ။ သေလပုဏ္ဏား၏အလိုကိုပြဦးအံ့။ အဟံ။ ဤဆိုလတ္တံ့
သည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤမာမေဘောန္တောအစရှိသောပါဌ၌။ အဓိပ္ပါယော။ သေ
လပုဏ္ဏား၏အလိုတည်း။ ဘုဌေ။ သင်တပည့်အပေါင်းတို့သည်။ ကထာ
ဝါရံ။ စကားပြောဆိုခြင်း၏အလှည့်ကို။ အလဘိတွာ။ မရသောကြောင့်။
မမ။ ငါဆရာဖြစ်သော သေလပုဏ္ဏား၏။ ကထာယ။ စကား၏။ အန္တရေ။
အကြား၌။ သစေပဝေသေသထ။ အကယ်၍သွင်းကုန်သည်ဖြစ်လတ္တံ့။
ဧဝံသန္တေသု။ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အန္တောဝိသိကေ။ မိမိ၏အနီး
နေတပည့်တို့ကို။ သိက္ခာပေတံ။ ကျင့်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ။ မတတ်နိုင်လေ။
ဣတိ။ ဤသို့။ မဟံ။ ငါသေလပုဏ္ဏားအား။ ဂရဟာ။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ
သတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဩကာသံ။ ပြောဆိုသင့်သော
အခွင့်ကို။ ပသယိတွာ။ ကြည့်ရှု၍။ မန္တေယျာထ။ ပြောဆိုကုန်လော။ ဣတိအ
ဟံ။ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော။ သေလပုဏ္ဏား၏အလိုတည်း။ နောစခေါနံ
ဇာနာဒိတိ။ နောစခေါနံဇာနာမိဟူသည်ကား။ ဝိပသယိ။ ဝိပသယိအမည်တော်
ရှိသော။ ဗောဓိသတ္တဝါပိ။ ဘုရားအလောင်းသည်လည်း။ စတုရာသီတိသ
ဟဿတ္ထရ ပဗ္ဗဇိတပရိဝါရော။ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော မထေရ်
ကြီးဖြစ်သောရဟန်းအပေါင်းအခြံရှိသည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍။ သတ္တမာသာ
နိ။ ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဗောဓိသတ္တစာရိကံ။ ဘုရားအလောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်
လှည့်ပတ်သွားလာခြင်းကို။ စရိ။ ကျင့်ပြီ။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒကာလောဝိယာ။ ဘုရား၏
အဖြစ်သို့ရောက်သောအခါကဲ့သို့။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ အမှန်ကံ။ ငါတို့၏။ ဗော
ဓိသတ္တဝါပိ။ ဘုရားအလောင်းသည်လည်း။ ဆပ္ပဿာနိ။ ခြေနှစ်တို့ပတ်
လုံး။ ဗောဓိသတ္တစာရိကံ။ ဘုရားအလောင်းဖြစ်၍ လှည့်ပတ်သွားလာခြင်း

ကို၊စရိတွာ၊သွားလာပြီး၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓါ၊မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပရိပုဏ္ဏ
 သရိရလက္ခဏေဟိ၊ပြည့်စုံသောကိုယ်တော်၏လက္ခဏာတို့နှင့်၊သမန္နာဂ
 တာပိ၊ပြည့်စုံကုန်သည်လည်း။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တသ္မာ၊ ထိုသို့ဘုရား
 ၏အဖြစ်သို့ရောက်သော အခါနှင့်တူသည်၏အဖြစ်လက္ခဏာ တို့နှင့်ပြည့်
 စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဗြာဟ္မဏော၊ သေလပုဏ္ဏားသည်၊နောစခေါနံဇာ
 နာမိတိ၊နောစခေါနံဇာနာမိဟူ၍၊အာဟ၊ဆို၏။

ပရိပုဏ္ဏကာယောတိ၊ပရိပုဏ္ဏကာယော ဟူသည်ကား၊ လက္ခဏေဟိ၊
 လက္ခဏာတို့နှင့်၊ ပရိပုဏ္ဏတာယ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊အဟိနင်္ဂါတာယစ၊မယုတ်သောအင်္ဂါရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ပရိပုဏ္ဏသရိရော၊ပြည့်စုံသော ကိုယ်ရှိတော်မူ၏၊ သုရု
 စိတိ၊သုရုစိဟူသည်ကား၊သုန္ဓရသရိရပ္ပဘော၊ ကောင်းသောကိုယ်တော်
 ရှိ၏၊သုဇာတောတိ၊ သုဇာတော ဟူသည်ကား၊ အာရောဟ ပရိကာဟ
 သမ္ပတ္တိယာစ၊အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 သဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိယာစ၊သဗ္ဗာန်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊သုနိဗ္ဗတ္တော၊ ကောင်းစွာဖြစ်တော်မူ၏၊ စာရုဒဿနောတိ၊
 စာရုဒဿနောဟူသည်ကား၊သုစိရုဒ္ဓိ၊အလွန်ကြာမြင့်စွာလည်း၊ပဿန္တာ
 နံ၊ရှုကုန်သောသူတို့အား၊အတိတ္တိဇနကော၊မရောင့်ရဲခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်
 ၏၊မနောဟရဒဿနော၊ စိတ်နှလုံးကို ဆောင်တတ်သော အရပ်အဆင်း
 ရှိတော်မူ၏၊သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောတိ၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏ
 သဒိသဝဏ္ဏော၊ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူ၏၊ သုသုက္ကဒါ
 ဌောတိ၊သုသုက္ကဒါဌောဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌ၊လွန်စွာ၊သုက္ကဒါဌော၊ ဖြူစင်
 သောစွယ်တော်ရှိတော်မူ၏၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာတိပဒေန၊ မဟာပုရိ
 သလက္ခဏာဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ပဌမံ၊မဆွစွာ၊ပုတ္တဗျဉ္ဇနာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောယောကျ်ားမြတ်လက္ခဏာတို့ကိုသာလျှင်၊ ဝစနန္တရေန၊သဒ္ဓါအထူး
 ဖြင့်၊နိဂမေန္တော၊ နိဂုံးအုပ်လိုသော သေလပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟ၊ဆို၏၊
 ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊တေသုလက္ခဏေသု၊ ထိုလက္ခဏာတို့၌၊ အတ္တနော၊မိမိ
 ၏၊စိတ္တရူပိတာနိ၊စိတ်သည်နှစ်သက်အပ်သော လက္ခဏာတို့ကို၊ ဝဟေ
 တွာ၊ယူ၍၊ ထောမေန္တော၊ ပြီးပွမ်းလိုသော သေလပုဏ္ဏားသည်၊ ပဿန္တ
 နေတ္တောတိအာဒိ၊ပဿန္တနေတ္တောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊ဆို၏၊
 ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စဝဏ္ဏပဿာဒသမ္ပတ္တိယာ၊
 ငါးပါးသောအဆင်းရှိသောကျွ၊ပဿာဒနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်

ပသန္နနေတ္ထော။ ကြည်လင်သော မျက်စိရှိတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏဝန္တသဒိသမုခ
 တာယ။ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသော မျက်နှာတော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သုမုခေါ။ ကောင်းသော မျက်နှာတော်ရှိတော်မူ၏။ အာရောဟပရိကာဟ
 သမ္ပတ္တိယာ။ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မာ၊
 ဗြဟ္မာကြီးနှင့်တူတော်မူ၏။ ဗြဟ္မ၊ ဇုဂတ္တတာယ။ ဗြဟ္မာကြီး၏ ကိုယ်ကဲ့
 သို့ဖြောင့်မတ်သောကိုယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဇျ၊ ဖြောင့်မတ်သော
 ကိုယ်ရှိတော်မူ၏။ ဇုတိမန္တတာယ။ တောက်ပသော အရောင်ရှိတော်မူ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပတာပဝါ၊ ပတာပဝါမည်တော်မူ၏။ စ၊ ဆိုသွယ်
 အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤတတိယဂါထာ၌၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တံ၊ သုရုဗ်ဟူ၍
 ဆိုအပ်သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင် စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထို
 စကားကို၊ မဇ္ဈေသမဏ သံစာသာတိ၊ မဇ္ဈေသမဏ သံစာသာဟူသော၊
 ဣမိနာပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်၊ ထောမယန္တော၊ မြီးမွှမ်းလိုသော
 သေလပုဏ္ဏားသည်၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုပြန်၏။ ဟိသမ္ဘံ၊ မှန်၏၊ ဇေဒိသော၊
 ဤသို့ သဘောရှိသောကြောင့် ကောင်းသော ကိုယ်အရောင် ရှိသောသူ
 သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နေမင်းကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိ၊ တောက်ပ၏၊ ဥတ္တရဂါထာယ
 ဝိ၊ နောက်ဖြစ်သောကဿာဏဒဿနောဟူသောဂါထာ၌လည်း၊ ဧသေဝ
 ဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဥတ္တမ ဝဏ္ဏိတောတိ။ ဥတ္တမ ဝဏ္ဏိတော ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမဝဏ္ဏ
 သမ္ပန္နဿ၊ မြတ်သောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ရထေသဘောတိ၊ ရထေ သဘောဟု သည်ကား၊ ဥတ္တမသာရထိ၊ မြတ်
 သောရထားစီးမင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မမဏ္ဍဿာတိပဒေန၊ ဓမ္မမဏ္ဍဿဟူ
 သောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဓမ္မဒိပဿ၊ ဓမ္မဒိပါကျွန်းကြီး၏၊ ပါကဇေန၊ ထင်ရှားသော
 ဓမ္မဒိပါကျွန်းဖြင့်၊ ဣဿရိယံ၊ စကြာမင်း၏ အစိုးရခြင်းကို၊ ထောမေန္တော၊
 မြီးမွှမ်းလိုသောသေလပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟ၊ ဓမ္မဒိပဿဟူ၍ဆို၏၊ ပန၊ စင်
 စစ်သော်ကား၊ စက္က ဝတ္ထိ၊ စကြာမင်းသည်၊ စတုန္နန္တိ၊ လေးခုလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဒိပါနံ၊ ကျွန်းတို့၏၊ ဣဿရော၊ အရှင်သည်၊ ဟေဂါတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခတ္တိယာတိ
 ခတ္တိယာဟူသည်ကား၊ ဇာတိခတ္တိယာ၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသောမင်းတို့သည်၊
 ဘောဂိတိ၊ ဘောဂိ ဟူသည်ကား၊ ဘောဂိယာ၊ ခည်းစိပ်ရှိသော မင်းတို့
 သည်၊ ရာဇာနောတိ၊ ရာဇာနော ဟူသည်ကား၊ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းသော
 သူတို့သည်၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေတာ၊ ပြုစေကုန်၏၊ တေရာဇာနော၊
 ထိုမင်းတို့သည်၊ ရာဇာတိရာဇာတိ၊ ရာဇာတိရာဇာဟူသည်ကား၊ ရာဇု

နံ၊မင်းတို့သည်။ပူဇနိယော၊ပူဇော်အပ်၏။အဓိရာဇာ၊လွန်သောမင်းသည်။
ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
အဓိပ္ပါယော၊ သေလံပုဏ္ဏား၏ အလိုတည်း။ မနုဇိန္ဒောတိ၊ မနုဇိန္ဒောဟူ
သည်ကား။ မနုဿာဓိပတိ၊လူတို့၏ အရှင်သည်။ ပရမိဿရော၊လွန်စွာ
အစိုးရသည်။ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊သေလံပုဏ္ဏားကလျှောက်
အပ်သံည်ရှိသော်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား။ အရဟန္တာ၊ပူဇော်အထူးကို
ခံတော်မူထိုက်သော၊ ယေတေသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့
သည်။ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။တေသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။
သကဝဇ္ဇော၊ကိုယ်တော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘညမာနေ၊ပြီးမွမ်း၍ပြော
ဆိုသည်ရှိသော်။ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ပါတုကရောန္တိ၊သင်စွာပြုတော်
မူကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ သေလံသ၊သေလံပုဏ္ဏား၏၊ ဣမံမနောရထံ၊ဤသို့
သောနှလုံး၏အလိုကို၊ပူရေန္တာ၊ပြည့်စေလိုသောကြောင့်၊ ရာဇာဟမသ္မိ
တိအာဒိ၊ ရာဇာဟမသ္မိဟူသော ဤစကားကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။
တတြ၊ ထိုရာဇာ ဟမသ္မိဟူသောပါဌ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။
အဓိပ္ပါယော၊မြတ်စွာဘုရား၏အလိုတော်တည်း။ သေလံ၊သေလံပုဏ္ဏား၊
တံ၊သင်သည်။မံ၊ငါဘုရားကို၊ရာဇာအရဟသိဘဝိတုန္တိ၊ရာဇာအရဟသိ
ဘဝိတုံဟူ၍၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒေသိ၊ဆို၏။ ဧတ္ထ၊ဤသို့ဆို
သောစကား၌၊အပ္ပေါသုက္ကော၊ကြောင့်ကြမဲ့၊ ဟောဟိ၊ဖြစ်လော၊အဟံ၊
ငါဘုရားသည်။ ရာဇာ၊စကြာမင်းသည်။ အသ္မိ၊ဖြစ်ပြီ။ ရာဇက္ခေ၊မင်း၏
အဖြစ်သည်။ သတိစ၊ရှိသော်လည်း။ အညော၊တပါးသော၊ ရာဇာ၊မင်း
သည်။ ယောဇနသတံဝါ၊ ယူဇနာ တရေရှိသော တိုင်းပြည် ကိုလည်း။
အနုဿာသတိ ယထာ၊ ဆုံးမသကဲ့သို့၊ ယောဇန သဟသံဝါ၊ ယူဇနာ
တထောင်ရှိသော တိုင်းပြည်ကိုလည်း။ အနုဿာသတိ ယထာ၊ ဆုံးမ
သကဲ့သို့၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းသည်။ ဟုတွာပိ၊ ဖြစ်၍လည်း။စတုဒိပ
ပရိယန္တမတ္တံဝါ၊ လေးကျွန်းအပိုင်းအခြားရှိသောအရပ်မျှကိုလည်း။အနု
ဿာသတိယထာ၊ဆုံးမသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ အဟံ၊ငါဘုရား
သည်။ပရိဘိန္နဝိသယော၊ ပိုင်းခြားအပ်သော အရာရှိသည်။ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ အနုတ္တရော၊အတုမရှိသော၊
ဓမ္မရာဇာ၊တရားမင်းသည်။ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဘဝဂ္ဂတော၊ ဘဝဂ်မှ၊အဝိပိ
ပရိယန္တံ၊အဝိပိအပိုင်းအခြားရှိသည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ တိရိယံ၊ဖိလော၊အပ္ပ
မာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊လောကဓာတုယော၊လောကဓာတ်

၃၄၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအာဠကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တို့ကို။ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယာဝတံ၊ အကြင်
 မျှလောက်ကုန်သော။ အပဒိပ္ပဒါဒိတေဒါ၊ အပဒိပ္ပဒေသသည်အပြားရှိကုန်
 သော။ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။
 တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့တွင်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မေ၊ ငါဘုရား
 အား။ သီလေနဝါ၊ သီလအားဖြင့်လည်းကောင်း။ (ပ) ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနေန
 ဝါ၊ မဂ်ဒိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ပဋိဘာဝေါ၊ တူသော။ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။
 နအတ္ထိ၊ မရှိ။ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုငါဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုတ္တရော၊
 အတူမရှိသော။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အနုတ္တရေ
 နေဝ၊ အတူမရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ စတုသတိပဋ္ဌာနာဒိ တေဒေန၊
 သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး စသည်အပြား ရှိသော။ ဓမ္မေန၊ ပဋိဝေဓ ဓမ္မဖြင့်။
 စက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို။ ဝတ္ထေမိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣဒံ၊ ဤအကုသိုလ် တရားကို။ ပဇာ
 ဟထ၊ ပယ်လေကုန်။ ဣဒံ၊ ဤကုသိုလ်တရားကို။ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍။
 ဝိဟရေထ၊ နေလေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာစက္ကံ၊ အာဏာစက်ကို။ ဝတ္ထေ
 မိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣဒံ၊ ဤပနဘိက္ခဝေဒုက္ခံအရိယသစ္စန္တိ အာဒိနာ၊ ဣဒံ၊ ဤပန
 ဘိက္ခဝေဒုက္ခံအရိယသစ္စံဤသို့အစရှိသော။ ပရိယတ္တိဓမ္မေန၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ
 ဖြင့်။ အာဏာစက္ကံ၊ အာဏာစက်ကို။ ဝတ္ထေမိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။
 ဣဒံ၊ ဤပနဘိက္ခဝေဒုက္ခံအရိယသစ္စန္တိ အာဒိနာ၊ ဣဒံ၊ ဤပန ဘိက္ခဝေဒုက္ခံ
 အရိယသစ္စံဤသို့အစရှိသော။ ပရိယတ္တိဓမ္မေန၊ ပရိယတ္တိဓမ္မဖြင့်။ ဓမ္မစက္ကမေ
 ဝ၊ ဓမ္မစက်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ စက္ကံ၊ ဒေသနာဉာဏ် ပဋိဝေဓဉာဏ်
 ကိုဝဘာန်ရာဖြစ်သောဓမ္မစက်ကို။ ဝတ္ထေမိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အပ္ပဒိုဝတ္တိယန္တိ၊
 အပ္ပဒိုဝတ္တိယံဟူသည်ကား။ ယံစက္ကံ၊ အကြင်ဓမ္မစက်ကို။ လောကသို့။
 သတ္တလောက-ဩကာသလောက၌။ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်း
 ကောင်း။ (ပ)။ ကေနမိဝါ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်လည်းကောင်း။
 အပ္ပဒိုဝတ္တိယံ၊ လည်စေခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤ
 ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ အာဝိကရောန္တံ၊ ထင်စွာပြုတော်မူသော။
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝီတိသောမနဿဇာတော၊
 ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော။ သေလော၊ သေလပုဏ္ဏား
 သည်။ ဝုန်းတံ၊ နိဗ္ဗာန်။ ဒဋ္ဌိကရဏတ္ထံ၊ မြဲမြံစွာပြုခြင်းငှါ။ သမ္ဗုဒ္ဓေါပဋိဇာနာ
 တိတိဂါယာနာ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါပဋိဇာနာတိဤသို့အစရှိသောဝါယာနှစ်ခုတို့၏
 အပေါင်းကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသမ္ဗုဒ္ဓေါပဋိဇာနာတိအစရှိ

သေဝဂါယသန္တံ၊ ကောနုခေါသေနပတိတိ၊ ကောနုခေါသေနပတိဟူသည်
ကား၊ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ ပဝတ္တိတဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ စက္ကဿ၊
စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရုညော၊ စကြာမင်းဖြစ်သော၊ တော
တော၊ အရှင်ဘုရားအား၊ အနုပဝတ္တကော၊ အလိုသို့လိုက်၍ဖြစ်စေတတ်
သော၊ သေနပတိ၊ စစ်သူကြီးကား၊ ကောနု၊ အသူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
မေးသော၊ ဘုရား၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဒက္ခိဏပဿ၊ လကျာနံပါးတော်၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊
ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ သုဝဏ္ဏ ပုဇ္ဇောပိယ၊ ရွှေပုံကြီးကဲ့သို့၊ သိရိယာ၊
အသရေဖြင့်၊ သောဘမာနေ၊ တင့်တယ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိသိန္ဓော၊
ထိုင်နေသည့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ဒသေန္တော၊
ညွှန်းပြတော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယာပဝတ္တိတန္တိ
ဂါထံ၊ မယာပဝတ္တိတံဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုမယာပဝတ္တိတံဟူသောဂါထာ၌၊ အနုဇာတောတထာဂတန္တိ၊
အနုဇာတောတထာဂတံဟူသည်ကား၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရား
တည်းဟူသော၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊ အနုဇာတော၊ အရိယာ၏
ဇာတ်အားဖြင့် ဖြစ်၏၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော၊
ဟေတုနာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ အနုဇာတော၊ လျောက်ပတ်စွာဖြစ်၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဝဇာတော၊ အဝဇာတ
သားလည်းကောင်း၊ အနုဇာတော၊ အနုဇာတသားလည်းကောင်း၊ အတိ
ဇာတော၊ အတိဇာတသားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တော၊ သားတို့
သည်၊ တယော၊ သုံးယောက်တို့တည်း၊ တေသု၊ ထိုသုံးယောက်သောသား
တို့တွင်၊ ဒုသ္မိလော၊ ဒုသ္မိလပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဝဇာတော၊ အဝဇာတ
သားမည်၏၊ သော၊ ထိုဒုသ္မိလပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ပုတ္တောနာမ၊ သားမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိတရာ၊ အဘ
ဏက်၊ ဥတ္တရိတရော၊ အထူးသဖြင့်လွန်သောသားသည်၊ အတိဇာတော
နာမ၊ အတိဇာတသားမည်၏၊ ဟိ၊ ဗျုတ်ရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တထာဂတဿ၊
မြတ်စွာဘုရားအား၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုတ္တော၊ အတိဇာ
တသားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ရှိသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ အနုဇာတော၊ အနုဇာတဖြစ်သော၊
ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအနုဇာတသားကို၊
ဒသေန္တော၊ ညွှန်းပြတော်မူလိုရကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အနုဇာတောတထာဂတံ

၃၄၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဟူ၍၊ အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ကောနုသေနာပတိတိ၊ကောနုသေနာပတိဟူ၍၊ပဉ္စ၊ပြဿနာကို၊ဗျာကရိတွာ၊ဖြေတော်မူပြီး၍၊သေလော၊သေလပုဏ္ဏားသည်၊သမ္ပုဒ္ဓေါပဋိဇာနာတိတိ၊သမ္ပုဒ္ဓေါပဋိဇာနာတိဟူ၍၊ယံဝစနံ၊အကြင်စကားကို၊အာဟ၊ဆို၏။ တတြ၊ထိုသမ္ပုဒ္ဓေါပဋိဇာနာတိဟူ၍ဆိုသောစကား၌၊နိက္ကဋ်၊ယုံမှားကင်းသည်ကို။ ကာတုကာမော၊ပြုတော်မူခြင်းငှါအလိုရှိသောတရားသခင်သည်၊အဟံ၊ငါတရားသည်၊ပဋိညာမတ္တေနဝ၊တရားဟူ၍ ဝန်ခံကာမျှတည်းဖြင့်သာလျှင်၊နပဋိဇာနာမိ၊သိသည်မဟုတ်၊အဝိစ၊စင်စစ်သော်ကား၊အဟံ၊ငါတရားသည်၊ဣမိနာကာရဏေန၊ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥပပေတုံ၊သိစေခြင်းငှါ၊အဘိညေယျန္တိ၊အဘိညေယျဟူ၍၊ဣဒံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊တတြ၊ထိုအဘိညေယျဟူသောဂါထာ၌၊ဝိဇ္ဇာစ၊မဂ်သည်လည်းကောင်း၊ဝိမုတ္တိစ၊ဖိုလ်သည်လည်းကောင်း၊အဘိညေယျန္တိ၊အဘိညေယျနာမ၊အဘိညေယျမည်၏၊တာဝေတဗ္ဗံ၊ပွားစေအပ်သော၊မဂ္ဂသစ္စံ၊မဂ္ဂသစ္စာကို၊တာဝိတံ၊ပွားအပ်ပြီ၊ပဟာတဗ္ဗံ၊ပပင်အပ်သော၊သမုဒယသစ္စံ၊သမုဒယသစ္စာကို၊ပဟိနံ၊ပပင်အပ်ပြီ၊ပန၊နေယျတ္ထအားဖြင့်သိအပ်သောသစ္စာကိုဆိုပြီးအံ့၊ဟေတုဝစနေန၊အကြောင်းဖြစ်သောမဂ္ဂသစ္စာ-သမုဒယသစ္စာကိုဆိုသဖြင့်၊ဖလသိဒ္ဓိတော၊အကျိုး၏ပြီးခြင်းကြောင့်၊တေသံ၊ထိုမဂ္ဂသစ္စာ သမုဒယသစ္စာတို့၏၊ဖလသိဒ္ဓိ၊အကျိုးဖြစ်ကုန်သော၊နိရောဓသစ္စဒုက္ခသစ္စာနိဝိ၊နိရောဓသစ္စာ ဒုက္ခသစ္စာတို့ကိုလည်း၊ဝုတ္တာနေဝ၊ဟောတော်မူအပ်သည် မည်ကုန်သည်သာလျှင်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊သန္တိကာတဗ္ဗံ၊မျက်မှောက်ပြုအပ်သောနိရောဓသစ္စာကို၊သန္တိကတံ၊မျက်မှောက်ပြုအပ်၏၊ပရိညာတဗ္ဗံ၊ပိုင်းခြား၍သိအပ်သောဒုက္ခသစ္စာကို၊ပရိညာတံ၊ပိုင်းခြား၍သိအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဧတ္ထ၊ဤအဘိညေယျ၊အဘိညာတံဟူသော ဂါထာ၌၊ဧတံ၊ဤနိရောဓသစ္စာဒုက္ခသစ္စာနှစ်ပါးအပေါင်းကို၊သင်္ဂဟိတံ၊သဗ္ဗိဟရေတွက်အပ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဣဒံစတုသစ္စတာဝနဉ္စ၊ဤသစ္စာလေးပါးကို ပွားခြင်းကို လည်းကောင်း၊သစ္စတာဝနာဖလံ၊သစ္စာကိုပွားခြင်း၏ အကျိုးဖြစ်သော၊ဝိမုတ္တိစ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ဒေသန္တော၊ပြုတော်မူလိုသော မြတ်စွာတရားသည်၊ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊သိအပ်သောသစ္စာလေးပါးတရားကို၊ဗုဒ္ဓိတွာ၊သိတော်မူ၍၊ဗုဒ္ဓေါ၊သဗ္ဗသမ္ပုဒ္ဓမည်သည်၊ဇာတော၊ဖြစ်သည်၊အသို့၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယုတ္တဟေတု

နာ၊ သဋ္ဌိသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဗုဒ္ဓမည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သာဓေ
တိ၊ ပြီးစေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိပ္ပရိယာယေန၊ မရချအားဖြင့်၊ အတ္တနံ၊ ကိုယ်တော်
ကို၊ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာပြုတော်မူ၍၊ အတ္တနိ၊ ကိုယ်တော်၌၊ ကင်္ခါဝိတရ
ဏတ္ထံ၊ ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြော်ခြင်းငှါ၊ ဗြဟ္မဏံ၊ သေလပုဏ္ဏားကို၊ အတိ
စာရိယမာနော၊ လွန်စွာကျင့်စေလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိနယသုတိ
ဂါယတ္တယံ၊ ဝိနယသုဟူသောဂါထာတို့၏သုံးခုတို့၏အပိုင်းကို၊ အာဟ
ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိနယသုအစရှိသောဂါထာ၌၊ သလ္လကတ္တော
တိ၊ သလ္လကတ္တောဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိသလ္လကန္တနော၊ ရာဂအစရှိသော
ငြောင့်ကိုဖြတ်ခြင်းရှိတော်မူ၏၊ အနုတ္တရောတိ၊ အနုတ္တရောဟူသည်ကား၊
ဗဟိရဝေဇ္ဇေန၊ အပဖြစ်သောဆေးသမားသည်၊ ဝူပသမိတရောဂေါ၊
ငြိမ်းစေအပ်သော ရောဂါသည်၊ ဣမသ္မိယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
အတ္တဘော၌ပင်လျှင်၊ ကုပ္ပတိယထာ၊ မြို့ပြန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
နကုပ္ပတိ၊ မမြို့၊ ပန၊ ဤဘဝ၌မမြို့သည်မှတစ်ပါး - တပါးသောဘဝ၌မမြို့
သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝူပသမိတဿ၊ ငြိမ်းစေအပ်
သော၊ ရောဂဿ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရောဂါ၏၊ တဝန္တရေဝိ၊ တဝ
တပါး၌လည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်လာခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဿ၊ ထိုသို့တာဝန်
မဖြစ်ခြင်းကိုရောက်စေသောအားဖြင့်ကုစားတော်မူခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊
ငါဘုရားသည်၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော သမားကြီး ဖြစ်တော်မူ၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဗြဟ္မဘူတောတိ၊ ဗြဟ္မဘူတောဟူသည်ကား၊ သေဗ္ဗဘူတော၊ မြတ်
သည်ဖြစ်၍ဖြစ်တော်မူ၏၊ အတိတုလောတိ၊ အတိတုလောဟူသည်ကား၊
တုလံ၊ တုဘက်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အတိတော၊ လွန်မြောက်တော်မူ၏၊ နိရူပမော၊
နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာမရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
မာရသေနပ္ပမဒ္ဓတောတိ၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဓနောဟူသည်ကား၊ ကာမာတေ
ပဌမာသေနာတိ၊ ကာမာတေပဌမာသေနာဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဂတာယ၊
လာသော၊ မာရသေနာယ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောမာရ်မင်း၏စစ်သည်ကို၊
ပမဒ္ဓနော၊ နှိပ်နင်းတော်မူ၏၊ သဗ္ဗာမိတ္တေတိ၊ သဗ္ဗာမိတ္တေဟူသည်ကား၊
ခန္ဓကိလေသာတိသင်္ခါရ မစ္စုဒ္ဓေဝုတ္တမာရသင်္ခါတေ၊ ခန္ဓမာရ် - ကိလေ
သာမာရ် - အဘိသင်္ခါရမာရ် - မစ္စုမာရ် - ဒေဝုတ္တမာရ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်
သော၊ သဗ္ဗပစ္စုပ္ပန်ကေ၊ အလုံးစုံသောရန်သူတို့ကို၊ ဝသိကတွာတိ၊ ဝသိ
ကတွာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဝသေ၊ အလို၌၊ ဝတ္တေတွာ၊

ဖြစ်စေ၍၊ အကုတော ဘယောတိ၊ အကုတောဘယော ဟူသည်ကား၊
ကုတောတိ၊ တစုံတခုသော အရပ်မှ၊ အဘယော၊ ဘေးမရှိ၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊
ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သေလော၊ သေလအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မ
ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာ
တုရား၌၊ သဗ္ဗာတပဿဒေါ၊ ဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ
ပေက္ခော၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုခွဲသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမံဘောန္တောဟိဂါ
ထတ္တပံ၊ ဤဘောန္တောဟူသောဂါထာတို့၏သုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊
လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၏သုံးခုတို့၏အပေါင်း၌၊ ဂဏ္ဍာဘိဇာတိ
ကောတိ၊ ဂဏ္ဍာဘိဇာတိကောဟူသည်ကား၊ စဏ္ဍာလာဒိနိစကုလေ၊ နွန်း
စဏ္ဍားအစရှိသော ယုတ်နိမ့်သောအမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သောသူတည်း၊
တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ တေပိမာဏဝကာ၊ ထိုတပည့်ဖြစ်သော
လုလင်တို့သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခော၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုခွဲကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်ကုန်၍၊ ဧတဉ္စေရုစ္စတိဘောတောတိဂါထံ၊ ဧတဉ္စေရုစ္စတိဘောတော
ဟူသောဂါထာကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေသုမာဏဝ
ကေသု၊ ထိုတပည့်ဖြစ်သောလုလင်တို့၌၊ တုဗ္ဗဗိတ္တော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ
ကုန်သော၊ တေစ၊ ထိုတပည့်ဖြစ်သောလုလင်တို့ကိုလည်း၊ ဒေသန္တော၊ ပြ
တော်မူလိုသော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇု၊ ရှင်ရဟန်း၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ယာစန္တော၊ တောင်း
ပန်လိုသော၊ သေလော၊ သေလပုဏ္ဏားသည်၊ ဗြာဟ္မဏာဂါထံ၊ ဗြာဟ္မဏ
ဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတော၊ ထိုနေ့မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရား
သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သေလော၊ သေလပုဏ္ဏားသည်၊ အတိတေ၊
လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်ရှိတော်မူသော၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ တိဏ္ဍံ၊ သုံး
ထီကုန်သော၊ တေသံယေဝပုရိသသတာနံ၊ ထိုယောကျ်ားအရာတို့၏သာ
လျှင်၊ ဂဏသေဋ္ဌော၊ ဂိုဏ်းတို့၏အမြတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တေဟိ၊ ထို
သုံးရာသောယောကျ်ားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်ကို၊ ကာ
ရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူအစရှိကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊
ကတွာန၊ ပြုပြီး၍၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသ
ဗ္ဗတ္တိံ၊ နတ်၏စည်းစိမ်-လူ၏စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝမာနော၊ ခံစားသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆိမေ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဘဝေ၊ ဘဝ၌၊ တေသံယေဝ၊ ထို
သုံးရာသောယောကျ်ားတို့၏သာလျှင်၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ ဟုတွာ
ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ တဉ္စကမ္မံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံသည်လည်း၊ တေသံ၊ ထို

သုံးရာသေလလင်တို့၏။ ဝိမုတ္တိပရိပါကာယ။ အရဟတ္တဒိုလ်၏ရင့်ခြင်း
၄။ ပရိပတ္တိ၊ ရင့်၏။ ဖေတိဘိက္ခု၊ ဘာဝသစ။ ဖေတိဘိက္ခု၏အဖြစ်၏လည်း။
ဥပနိဿယဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊
အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသေလပုဏ္ဏားနှင့်တကွ သုံးရာ
သေလလင်တို့ကို၊ ဖေတိဘိက္ခုပဗ္ဗန္တံ၊ ဖေတိဘိက္ခုရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗာ
ဇေနန္တံ၊ ရဟန်းပြုတော်မူလိုသောဘုရားရှင်သည်။ သွာခါတန္တိ၊ သွာခါ
တံဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသွာခါတံဟူသောဂါထာ၌၊ သန္တိဋ္ဌိကန္တိ၊ သန္တိဋ္ဌိကံဟူသည်
ကား။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်၊ ဒဠိဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။
အကာလိကန္တိ၊ အကာလိကံဟူသည်ကား။ မဂ္ဂါနန္တရေပုပ္ဖတ္တိယာ၊ မဂ်၏
အခြားမဲ့၌အကျိုး၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကာလန္တရံ၊ ကာလတပါး၌။ ပတ္တဗ္ဗ
ဖလံ၊ ရောက်အပ်သောအကျိုးရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ ယတ္ထအမောစာသတိ၊
ယတ္ထအမောစာဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယေ၊ အကြင်မဂ္ဂဗြဟ္မ
စရိယ၌၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သော၊ ဘိက္ခတ္တံယပူရဇဏန၊ သိက္ခာတို့
၏-သုံးပါးတို့၏- အပေါင်းကိုဖြည့်သဖြင့်။ သိက္ခတော၊ ကျင့်သောသူ၏။
ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်။ အမောစာ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ သယမာ၊ အကျိုးရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထေဝ၊ အ
နက်တည်း။ ဧဝမ္ပ၊ ဤသို့လည်း။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဇေတိက္ခဝေါတိ၊ ဇေ
တိက္ခဝေါဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ၊ ထိုသေလပုဏ္ဏားနှင့်တကွသုံးရာသေ
လလင်တို့သည်။ ပတ္တစိဝရေရာ၊ ဆောင်အပ်သောသဝိတ်သင်္ကန်းရှိကုန်
သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂတိံ၊ လာ
လတ်၍။ ဝဿသတိကတ္တေရာဗိယ၊ အဝါတရာချပြီးသောမထေရ်ကြီးတို့
ကဲ့သို့၊ သုဝိနိတာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီးသောဣန္ဒြေရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ
ဖြစ်ကုန်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါရယိံ၊ သု၊ ရှေးရှုမြဲရံကုန်၏။
ဝေံ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ ထိုသေလပုဏ္ဏားနှင့်တကွသုံးရာသေလလင်တို့၏။
ဣမံဖေတိဘိက္ခုဘာဝံ၊ ဤဖေတိဘိက္ခုအဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အလတ္တ
ခေါသေလောတိအာဓိ၊ အလတ္တခေါသေလောဤသို့အစရှိသောစကားကို
ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

≡ ဣမာဟိတိ၊ ဣမာဟိဟူသည်ကား။ ကေဏိယဿ၊ ကေဏိယရသေ့၏။
ဝိတ္တာနုကုလာဟိ၊ စိတ်အားလျော်ကုန်သော။ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာ

တို့ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအဂ္ဂိဟုတ္တမုခါယညာအစရှိသော ဂါထာ၌၊ အဂ္ဂိပရိစရိ
ယံ၊ မီးလုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ ဖြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ယညာ
တာဝတော၊ လှူခြင်း၊ ပူဇော်ခြင်း၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါယညာ
တိ၊ အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါယညာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အဂ္ဂိဟုတ္တမု
ခါတိ၊ အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂိနော၊ မီးအား၊ ဇဟနပ္ပစေန၊ ပူ
ဇော်ခြင်းလျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဗေဒေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ သဏ္ဌာယန္တေဟိ၊ သရဏ္ဍာယ်ကုန်သောသူတို့
သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သဏ္ဌာယိတဗ္ဗတော၊ သရဏ္ဍာယ်အပ်သည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ သာဝိတ္တိဆန္ဒသောမုခန္တိ၊ သာဝိတ္တိဆန္ဒသောမုခံဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့ထက်၊ သေဋ္ဌတော၊ မြတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ရာဇာမုခန္တိ၊ ရာဇာမုခံဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
နဒိနံ၊ မြစ်တို့၏၊ အာဓာရတောစ၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
ပဋိသရဏတောစ၊ လည်းလျောင်းရာ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ သာဂံရောမုခန္တိ၊ သာဂရောမုခံဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ ဝန္ဓယောဂဝသေန၊ လန့်ယှဉ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ကတ္တိ
ကာ၊ ကတ္တိကာနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သောနေ့တည်း၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ရောဟဏီ၊
ရောဟဏီနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သောနေ့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သညာဏတောစ၊
ထင်ရှားခြင်း ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာလောကကရဏတောစ၊ နက္ခတ်
တို့ကိုလွှမ်းမိုး၍အရောင်အလင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သောမ္မ
တာဝတောစ၊ ချမ်းအေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ နက္ခတ္တာနံ
မုခံစန္ဒောတိ၊ နက္ခတ္တာနံမုခံစန္ဒောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တ
ပန္နာနံ၊ တောက်ပ ကုန်သော ဝတ္ထုတို့တွင်၊ အဝုတ္တော၊ မြတ်သည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ အာဒိဇ္ဈောတပတံမုခန္တိ၊ အာဒိဇ္ဈောတပတံမုခံဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ လောကီအားဖြင့်မြတ်သည်မှတပါး ဓမ္မအားဖြင့်
မြတ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒက္ခိဏေယျာနံ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အဝုတ္တော၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသေသေန၊ အ
ထူးအားဖြင့်၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ၊ ဘုရားအရှူးရှိသော၊
သံဃာ၊ သံဃာတော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပုညံအာကင်္ခမာနာနံ၊ သံဃော
ဝေယဇတံမုခန္တိ၊ ပုညံအာကင်္ခမာနာနံ၊ သံဃော ဝေယဇတံ မုခံဟူ၍၊
ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေန၊ ထိုပုညံအာကင်္ခမာနာနံ၊ သံဃောဝေ
ယဇတံမုခံ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ ပုညဿ၊

ကောင်းမှု၏။ အာယမုခံ၊ ဖြစ်ရာအစတည်း။ ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော
အနက်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ ယံတံသရဏန္တိပဒေန၊ ယံတံသရဏံဟူသော
ပါဌ်ဖြင့်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရဏဂါထံ၊ ကြားသောဂါထာ
ကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တဿ၊ ထိုယံတံသရဏံ ဟူသောဂါထာ၏။
အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ စက္ခုဟိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု၊
ပညာစက္ခု၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ သမန္တစက္ခုတို့ဖြင့်။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုမှတော်မူသော။
ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သေလ
ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ရက်
မြောက်သော။ ဒိဝသေ၊ နေ့၌။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
ဟူ၍။ ဂတာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
အတ္တနာ၊ မိမိတို့သည်။ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်
၌။ အနုတ္တမေန၊ အတုမရှိသော။ ဒမထေန၊ ဆုံးမတော် မူခြင်းကြောင့်။
ဒန္တ၊ ယဉ်ကျေးကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ပါကုန်ပြီ။ တော၊ အရှင်ဘုရားအား။
သရဏဿ၊ ကိုးကွယ်ခြင်း၏။ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်တော်သည်။
အဟော၊ ဪအံ့ဘွယ်ရှိလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ တ
တော၊ ထိုဂါထာမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဇွိဟိ၊ နှစ်ခု
ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ ထောမေတွာ၊ ပြီးပွမ်း၍။ တကိယာယ၊
သုံးခုမြောက်သောဂါထာဖြင့်။ ဝန္တနံ၊ ရှိရိုးခြင်းကို။ ယာစန္တော၊ တောင်း
ပန်လိုသောသေလပုဏ္ဏားသည်။ ဘိက္ခဝေါတိသတာဣမေတိအာဒိ၊ ဘိက္ခ
ဝေါတိသတာ ဣမေဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သေလသုတ်၏အတွင်းအပြီးတည်း။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု
မြောက်သော။ သေလသုတ္တံ၊ သေလသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။

၅-မြာဟွဏဝဂ်-၃-အဿလာယနသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသောသုတ်သည်။ အဿလာယန
သုတ္တံ၊ အဿလာယနသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအဿလာယနသုတ်၌။ နာနာ
ဝေရုဇ္ဇကာနန္တိ၊ နာနာဝေရုဇ္ဇကာနံဟူသည်ကား။ အင်္ဂမဂခါဒိဟိ၊ အင်္ဂတိုင်း
မဂတိုင်းအစရှိကုန်သော။ နာနာပကာရေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်
သော။ ဝေရုဇ္ဇဟိ၊ အထူးထူးသောတိုင်းတို့မှ။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော

၃၄၀ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပုဏ္ဏားတို့အား။ ဝါ။ တနည်းကား။ တေသုရဋ္ဌေသု။ ထိုအင်္ဂတိုင်းမဂ္ဂတိုင်း
တို့၌။ ဇာတသံဝဇာနံ။ မွေးဘွား၍ကြီးပွားကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့အား။ ဣတိပိ။
ဤသို့လည်း။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ကေနစိဒေမာတိ။
ကေနစိဒေဝဟူသည်ကား။ ယညပါသနာဒိနာ။ ပူဇော်ခြင်းကို ခံစားသော
မန္တာန်ကိုသရဏှာယံသောအားဖြင့်အလှူကို ရှာဖွေခြင်းအစရှိသော။ အနိ
ယမိတကိစ္စေန။ အမှတ်မရှိသော ကိစ္စဖြင့်။ စာတုဝဏ္ဏိန္ဒိ။ စာတုဝဏ္ဏိ
ဟူသည်ကား။ စတုဝဏ္ဏသဘာရဏံ။ အမျိုးလေးပါးနှင့် ဆက်ဆံသော
စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ပညပေတိ။ ပညတ်၏။ မယံပန။ ငါတို့ပုဏ္ဏားတို့မှာမူကား။
နှာနသုဒ္ဓိယာ။ ရေချိုးသောအားဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘာဝ
နာသုဒ္ဓိယာပိ။ ယောက်ျား၏ အဖြစ်ဖြင့် စင်ကြယ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။
ဗြာဟ္မဏာဝ။ ပုဏ္ဏားတို့ သည်သာလျှင်။ သုဏ္ဏိန္ဒိ။ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဣတိ။
ဤသို့။ ဝဒါမ။ ဆိုကုန်၏။ အယုတ္တစိ။ မသင့်သောအမှုကိုလည်း။ သမဏော
ဂေါတမော။ ရဟန်း ဂေါတမသည်။ ကရောတိ။ ပြုဘိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ မည
မာနာ။ မှတ်ထင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝိန္ဒယိယု။ ကြံကုန်၏။ ဝတ္တ
သိရောတိ။ ဝတ္တသိရော ဟူသည်ကား။ ဂေါပိတသိရော။ ချသစ်သောဆံ
၁၂၀ ရှိသောဦးခေါင်းရှိ၏။ ဓမ္မဝါဒီတိ။ ဓမ္မဝါဒီ ဟူသည်ကား။ သဘာဝဝါဒီ။
သဘောကိုဆိုလေ့ရှိ၏။ ဒုပ္ပတိမန္တိယာတိ။ ဒုပ္ပတိမန္တိယာ ဟူသည်ကား။
အမှားဒိသေဟိ။ ငါတို့ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သော။ အဓမ္မဝါဒီဟိ။ သဘော
မဟုတ်သည်ကိုဆိုလေ့ရှိကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဒုက္ခေန။ ဆင်းရဲငြို
ငြင်သဖြင့်။ ပဋိမန္တိတဗ္ဗော။ ပြောဆိုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဓမ္မ
ဝါဒီနောနာမ။ သဘောဟုတ်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သောပုဏ္ဏားမည်သည်
တို့ကို။ ပရာဇယော။ ရှုံးခြင်းကို။ ကာတံ။ ပြုခြင်းငှါ။ နသတ္တာ။ မတတ်နိုင်။
ဣတိဣမံအတ္ထံ။ ဤအနက်ကို။ ဒေသတိ။ ပြု၏။ ပရိဗ္ဗာဇကန္တိ။ ပရိဗ္ဗာဇကံ
ဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဝိဓာနံ။ ပရိဗိုဇ်အစီအရင်ကို။ တယောဗေဒေ။ ဗေဒင်
သုံးပုံတို့ကို။ ဥဂ္ဂဟေတွာ။ သင်ပြီး၍။ သဗ္ဗပစ္ဆာ။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ နေခံ
မှ။ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တာ။ မြတ်သောပရိဗိုဇ်ရဟန်း အဖြစ်သို့ကပ်ကုန်၏။ ယေဟိမန္တေ
တိ။ အကြင်ဗေဒင်တို့ဖြင့်။ ပဗ္ဗဇန္တိ။ ပရိဗိုဇ်ပြုကုန်၏။ ပဗ္ဗဇိတာစ။ ပရိဗိုဇ်
ပြုကုန်ပြီးသော သူတို့သည်လည်း။ ယေမန္တေ။ အကြင်ဗေဒင်တို့ကို။ ပရိ
ဟရန္တိ။ မပြတ်ဆောင် ရွက်ကုန်၏။ ယံအာစာရံ။ အကြင်အကျင့်ကို။ အာ
စရန္တိ။ ကျင့်ကုန်၏။ တံသဗ္ဗံ။ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘောတာ။ အရှင်အဿလာ
ယနပုဏ္ဏားသည်။ စရိတံ။ ကျင့်အပ်ပြီ။ သိက္ခိတံ။ သင်အပ်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။

အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုယံ၊ သင်အဿလာယနပုဏ္ဏား အား၊ ပရာဇယော၊ ရှုံးခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇယောဝ၊ အောင်ခြင်းသည် သာယျင်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညန္တာ၊ မှတ်ထင်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တော်ဘာဝ်အဿလာယနောသမဏေန ဂေါတမေနသန္ဓိ အသ္မိဝစနေပဋိမန္တေတံဟူ၍၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ။

ဒိဿန္တိ ခေါပနာတိအာဒိ၊ ဒိဿန္တိ ခေါပနာ ဤသို့အစရှိသော စကား ကို၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏၊ လဒ္ဓိတိန္ဒနတ္ထ၊ အယူကုန်ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒိဿန္တိခေါပန အစရှိသောပါဌ်၌၊ ပြာဟ္မ ဏိယောတိ၊ ပြာဟ္မဏိယောဟူသည်ကား၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ပုတ္တပဋိလာတတ္ထာယ၊ အမွေခံသားကိုရခြင်းငှါ၊ အာဝါဟဝိဝါဟဝသေန၊ သွီးပေးခြင်းသွီးယူခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကုလသ၊ တပါးသောအမျိုးမှ၊ အာနိ တာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏိယော၊ ပုဏ္ဏားမတို့သည်၊ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တာခေါပနေတာ တာခေါပန တေသ၊ ထိုပုဏ္ဏားမတို့သည်၊ အပရေန၊ နောက်ဖြစ်သော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ ဥတုနိယောဝိ၊ ဥတုလသကုန် သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဇ္ဇာတပုပ္ဖ၊ ဖြစ်သော ဥတုတည်းဟူ သောပန်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဂန္တိနိယောတိ၊ ဂန္တိနိယောဟူသည်ကား၊ သဇ္ဇာ တဂန္တာ၊ ဖြစ်သောပဋိသန္ဓေရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဇာယမာ နာတိ၊ ဝိဇာယမာနာ ဟူသည်ကား၊ ပုတ္တဗိတရော၊ သားသွီးတို့ကို၊ ဇနယ မာနာ၊ ဖြစ်စေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပါယမာနာတိ၊ ပါယမာနာ ဟူသည်ကား၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို၊ ထည့်နှံကို၊ ပါယန္တိယော၊ ရှို့စေ သောပုဏ္ဏားမတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယောနိဇာဝ သမာနာဝိ၊ ယောနိဇာဝသမာနာဟူသည်ကား၊ ပြာဟ္မဏိနံ၊ ပုဏ္ဏားမတို့၏၊ ပဿာဝ မဂ္ဂေန၊ ပဿာဝမဂ်ဖြင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ဧဝမာဟံသုသိ၊ ဧဝမာဟံသုဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကထံဝဒန္တိ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ပြာဟ္မဏောဝသေဠော ဝဠော(ပ)ဗြဟ္မဒါယာဒါတိ၊ ပြာဟ္မဏောဝသေဠော ဝဠော(ပ)ဗြဟ္မဒါ ယာဒါဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပန၊ ယုတ္တိကိုဆိုပြီးအံ့၊ နေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ ၏၊ ဝစနံ၊ ဗြဟ္မ၊ နောပုတ္တအစရှိသော စကားသည်၊ သဗ္ဗံ၊ မှန်သည်၊ ယဒိ သိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မှန်သည်ရှိသော်၊ ပြာဟ္မဏိနံ၊ ပုဏ္ဏားမတို့၏၊ ကုန္တိ၊ ဝမ်းသည်၊ မဟာပြာဟ္မ၊ နော၊ ဗြဟ္မာကြီး၏၊ ဥရော၊

၃၅၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ရင်သည်။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဗြာဟ္မဏိနံ။ ပုဏ္ဏားမတို့၏။ ပဿာဝမဂ္ဂေါ။ ပဿာဝမင်သည်။ မဟာဗြဟ္မဉ္ဇော။ ဗြဟ္မာကြီး၏။ ခံ။ ခံတွင်းသည်။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဧတ္တာဝတာ။ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဒိဿန္တိ။ ခေါ်ပန အဿဿယန(ပ)ဗြဟ္မဒါယာဒါဟူသောစကားမျှတည်းဖြင့်။ မယံ။ ငါတို့ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ မဟာဗြဟ္မဉ္ဇော။ ဗြဟ္မာကြီး၏။ ဥရေ။ ရင်၌။ ဝသိတွာ။ နေ၍ မရတော။ ဗြဟ္မာကြီး၏ ခံတွင်းမှ။ နိက္ခန္ဓာ။ ဘွားမြင်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ထု။ ဆိုခြင်းငှါ။ မာလဘန္တု။ မရစေကုန်သတည်း။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ မရတော။ ဗြဟ္မာကြီး၏ခံတွင်းမှ။ အယံဇာတပစ္ဆေဒ ကဝါရော။ ဤဖြစ်၏ ဟူသော အယူကို ဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော ဝါရကို။ ပုတ္တော။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

အယျောဟုတွာ ဒါသောဟောတိ ဒါသောဟုတွာ အယျောဟောတိ တိ။ အယျောဟုတွာ 'ဒါသောဟောတိ ဒါသောဟုတွာ အယျောဟောတိ ဟူသည်ကား။ ဗြာဟ္မဏော။ ပုဏ္ဏားတဦးသည်။ သဘာရိယော။ မယားနှင့် တကွ။ ဝါဏိဇံ။ ကုန်သွယ်ခြင်းကို။ ပယောဇေန္တော။ ယှဉ်လတ်သည်ရှိ သော်။ ယောနကရဋ္ဌံဝါ။ ယောနကတိုင်းသို့ လည်းကောင်း။ ကမ္မောဇရဋ္ဌံ ဝါ။ ကမ္မောဇတိုင်းသို့လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆံ။ သွား၍။ ကာလံ။ သေခြင်းကို။ ကရောတိ။ ပြု၏။ တဿ။ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဂေဟေ။ အိမ်၌။ ဝယပတ္တော။ အရွယ် သို့ရောက်သော။ ပုတ္တော။ သားသည်။ အသတိ။ မရှိသည်ရှိသော်။ ဗြာဟ္မဏိ။ ပုဏ္ဏားမသည်။ ဒါသေနဝါ။ ကျွန်ယောက်ျားနှင့် လည်းကောင်း။ ကမ္မ ကာရေနဝါ။ အမှုလုပ်သောယောက်ျားနှင့်၎င်း။ သန္တိ။ တကွ။ သံဝါသံ။ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို။ ကမ္မေတိ။ ပြု၏။ ဧကသ္မိံ။ တယောဝံသော။ ဒါရကေ။ သူ ငယ်သည်။ ဇာတေ။ ဘွားလတ်သည်ရှိသော်။ သောဝုရိသော။ ထိုအဘဖြစ် သောယောက်ျားသည်။ ဒါသောဝ။ ကျွန်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပန စင်စစ်သော်ကား။ တဿ။ ထိုအဘ ဖြစ်သောကျွန်၏။ ဇာတဒါရကေန။ ဘွားသေသူငယ်သည်။ ဒါယန္တုသာမိကော။ ခံအပ်သောအမွေ၏အရှင်သည် ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မာတိတော။ အမိမှ။ သုဒ္ဓေါ။ စင်ကြယ်၏။ ပိတိတော။ အဘ မှ။ အသုဒ္ဓေါ။ မစင်ကြယ်သော။ ထိုအဘကျွန်မှမွေးသောပုဏ္ဏားငယ်သည်။ ဝါဏိဇံ။ ကုန်သွယ်ခြင်းကို။ ပယောဇေန္တော။ ယှဉ်ပြန်လတ်သည်ရှိသော်။ မဏ္ဍိမဒေသံ။ မဏ္ဍိမဒေသကို။ ဂစ္ဆံ။ သွား၍။ ဗြာဟ္မဏဒါရိကံ။ ပုဏ္ဏားစစ် ဖြစ်သောသတို့သမီးကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ တဿ။ ထိုပုဏ္ဏားမစစ်ဖြစ် သောသတို့သမီး၏။ ကုန္တိသ္မိံ။ ဝမ်း၌။ ပုတ္တံ။ သားကို။ ပရိလောဘတိ။ တဖန်ရ

၉

ပြန်၏။သောဝိ။ ထိုပုဏ္ဏားမစစ်မှားဘူးသောသားသည်လည်း။မာတိတောဝ။အဓိမှသာလျှင်။သုဒ္ဓေါ။ စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဝိတိတော။အဘမှ။အသုဒ္ဓေါ။မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဧဝံ။ ဤသို့။ပြာဟ္မဏသမယသို့ညောင်။ပုဏ္ဏားတို့၏အယူ၌သာလျှင်။ ဇာတိသဗ္ဗေဒေါ။ ဇာတ်၏ရော့ရှက်ခြင်းသည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဣတိဣမဿအတ္တဿ။ဤသို့သောအနက်ကို။ဒဿနတ္ထံ။ပြုခြင်းအကျိုး၌။ဧဝံ။ဤအယျောဟုတွင်သောဟောတိအစရှိသောစကားကို။ပုတ္တံ။ဟောတော်မူအပ်၏။ကိံ ဗလံကောအဿာသောတိ။ကိံ ဗလံကောအဿာသောဟူသည်ကား။ယတ္ထ။အကြင်ပုဏ္ဏားတို့၏အယူ၌။တုဗ္ဗေ။ သင်တို့သည်။ ဒါဿ။ကျွန်တို့သည်။ဟောန္တော။ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေဝ။ အလုံးစုံသော ပုဏ္ဏားတို့သည်သာလျှင်။ ဒါဿ။ကျွန်တို့သည်။ဟောထ။ဖြစ်ကုန်၏။အယျော။အရှင်တို့သည်။ဟောန္တော။ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေဝ။ အလုံးစုံသောပုဏ္ဏားတို့သည်သာလျှင်။အယျော။အရှင်တို့သည်။ဟောထ။ဖြစ်ကုန်၏။ဧတ္ထ။ ဤပုဏ္ဏားတို့၏အယူ၌။တေ။ထိုအဿလာယနပုဏ္ဏား၏။ထာမေ။အစွမ်းကား။ ကော။ အတယ်နည်း။အဝဿယော။ကိုးကွယ်ရာကား။ကော။အတယ်နည်း။ ပြာဟ္မဏောဝသေဋ္ဌောဝဏ္ဏောတိ။ ပြာဟ္မဏောဝသေဋ္ဌော ဝဏ္ဏောဟူ၍။ ယံ။ အကြင်စကားကို။တုဗ္ဗေ။ သင်တို့သည်။ ဝဇထ။ဆိုကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ဒိပေတိ။ ပြ၏။ခတ္တိယောဝနုခေါတိအာဒယော။ ခတ္တိယောဝနုခေါဤသို့ အစရှိသောစကားတို့သည်။ သုတ္တန္တေဒကဝါရာနာမ။ သုတ္တန္တေဒကဝါရ မည်ကုန်သည်။ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ စာတုဝဏ္ဏိသုဒ္ဓိံ။ အမျိုးလေးပါး၏စင်ကြယ်ခြင်းကို။ဒဿန္တော။ ပြတော်မူလိုသောဘုရားရှင်သည်။ ဣရောဇာတိအာဒိံ။ ဣရောဇာဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ သာပါနဒေါဏိယာတိ။ သာပါနဒေါဏိယာဟူသည်ကား။ သုနခါနံ။ ခွေးတို့၏။ ဝီရနဒေါဏိယာ။ သောက်ရာကျင်း၏။ အဂ္ဂိကရဏိယန္တိ။ အဂ္ဂိကရဏိယံဟူသည်ကား။သိတဝိနောဒနအန္ဓကာရဝိမေနဘတ္တပစနာဒိအဂ္ဂိကိစ္စံ။ အချမ်းကိုပျောက်ခြင်းတည်းဟူသောမီး၏ကိစ္စ-အမိက်တိုက်ကိုပျောက်ခြင်း တည်းဟူသောမီး၏ကိစ္စ-ထမင်းချက်ခြင်းအစရှိသောမီး၏ကိစ္စကို။ ကာတံ။ပြုခြင်း၌။နဝသက္ကာ။တတ်လည်းမတတ်။ဧတ္ထအဿလာယနာတိဧတ္ထအဿလာယနဟူသည်ကား။ သဗ္ဗတ္ထိံ။ အလုံးစုံသော။အဂ္ဂိကိစ္စံ။မီးကိစ္စကို။ ဧတ္ထကရောဇန္တေ။ ဤသို့ပြုရာ၌။ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ပြာဟ္မဏာ။

ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စာတုဝဏ္ဏိသုဒ္ဓိ၊ အမျိုးလေးပါး၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ စာ
တုဝဏ္ဏိသုဒ္ဓိတိ၊ စာတုဝဏ္ဏိသုဒ္ဓိဟူ၍၊ ယဒေတံယံဇေတံဝစနံ၊ အကြင်စကား
ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌၊ စာတုဝဏ္ဏာတိ၊ စာတုဝဏ္ဏာဟူ
သည်ကား၊ နိယမော၊ မှတ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဉ္စမော၊
ငါးခုမြောက်သော၊ ပါရိသကဝဏ္ဏောပိ၊ ပါရိသကအမျိုး သည်လည်း၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဓိ၊ ဤသို့၊ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏား
တို့၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ဒေါသ ဒဿနတ္ထံ၊ အပြစ်ကိုပြခြင်း၌၊ ဣဓေတ္ထိယ
ကုမာရောတိအာဒိ၊ ဣဓေတ္ထိယကုမာရော ဤသို့အစရှိ သောစကားကို၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတြအမုတြစပနေသာနန္တိ၊ တတြအမုတြစ
ပနေသာနံ ဟူသည်ကား၊ အမုသ္မိစ္ဆ၊ ဤအမည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊
ပုရိမနယေပန၊ ရှေးဖြစ်သော ဒေသနာနည်း၌ကား၊ ဧတေသာနံမာဏဝ
ကာနံ၊ ဤလုလင်တို့၏၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ နာနာကရဏံပန၊ အထူးကို
မူကား၊ နပဿာမိ၊ အကျွန်ုပ်မမြင်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ အသာသာယန
ပုဏ္ဏားကလျှောက်၏။ ၊

ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်အသာသာယနပုဏ္ဏားမသိမမြင်လျှင်မူလည်း၊
ဧတေသမ္ပိ၊ ထိုလုလင်တို့၏လည်း၊ နာနာကရဏံ၊ အထူးသည်၊ အတ္ထိယေ
ဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ခတ္တိယကုမာရဿ၊ မင်းသား
၏၊ ဗြာဟ္မဏကညာယ၊ ပုဏ္ဏားသတို့သို့၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သောသားသည်၊
ခတ္တိယပါရိသကောနာမ၊ ခတ္တိယပါရိသကမည်၏၊ ဣတရော၊ ဤမှတစ်ပါး
သောပုဏ္ဏား၏သားနှင့်မင်းသမီးပေါင်းဘော်၍ဖြစ်သောသားသည်၊ ဗြာဟ္မ
ဏပါရိသကောနာမ၊ ဗြာဟ္မဏပါရိသကမည်၏၊ ဧဟေ၊ ဤမင်းမျိုးပုဏ္ဏား
မျိုး၏ စပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော လုလင်တို့သည်၊ ဟိနဇာတိမာဏဝကာ၊
ယုတ်သောဇာတ်ရှိကုန်သောလုလင်တို့တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စမဿ၊ ငါး
ခုမြောက်သော၊ ဝဏ္ဏဿ၊ ပါရိသကအမျိုး၏အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ စာတုဝဏ္ဏိသုဒ္ဓိတိ၊ စာတုဝဏ္ဏိသုဒ္ဓိဟူသော၊ ဧတေသံ၊ ထို
ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ
ပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ စာတုဝဏ္ဏိသုဒ္ဓိယံ၊ အမျိုးလေးပါး တို့နှင့်ဆက်ဆံ
သောစင်ကြယ်ခြင်း၌၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမတော်မူလိုသောဘုရားရှင်သည်၊
တံကိံ မညသိတိအာဒိ၊ တံကိံ မညသိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ
ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတံကိံ မညသိအစရှိသောပါဌ၌၊ သန္ဓေတိ၊ သန္ဓေ
ဟူသည်ကား၊ မတကဘုရော၊ မတကဘုတ်၌၊ ထာလိပါကေတိ၊ ထာလိပါ

ကေဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဏာကာရဘက္ခေ၊ လက်ဆောင်အလို၊ ငြါပြုအပ်သော
 ထမင်း၌၊ ယညေတိ၊ ယညေဟူသည်ကား၊ ယညဘက္ခေ၊ ပူဇော်ခြင်းငြါပြု
 အပ်သောထမင်း၌၊ ပါဟုနကေတိ၊ ပါဟုနကေဟူသည်ကား၊ အာဂန္တု၊
 ကာနံ၊ ဧည့်သည်တို့၏၊ အတ္တယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကတဘက္ခေ၊ ပြုအပ်သော
 ထမင်း၌၊ ကိံ ဟိတိ၊ ကိံ ဟိဟူသည်ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်မှ၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီး
 သောအကျိုးရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသော
 အကျိုးသည်၊ နေဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဣမံအတ္တံ၊ ဤအနက်ကို
 ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ။

ဘူတပုဗ္ဗန္တိ၊ ဘူတပုဗ္ဗဟူသည်ကား၊ အဿလာယန၊ အဿလာယန၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မယိ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ ဟိနတရေ၊
 အထူးအားဖြင့်ယုတ်သည်ရှိသော်၊ မယိ၊ ငါဘုရားအလောင်း၌၊ တုဌေ၊ သင်
 တို့သည်၊ သေဗ္ဗတရေ၊ အထူးအားဖြင့်မြတ်ကုန်သည်၊ သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်
 လျက်လည်း၊ မယာ၊ ငါဘုရားအလောင်းသည်၊ ဇာတိဝါဒေ၊ ဇာတိဝါဒ၌၊
 ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဗ္ဗာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမ္မာဒေသံ၊ ပြည့်စုံ
 စွာဖြေခြင်းငှါ၊ နသက္ခိတ္တံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုငါသဗ္ဗညုတညာဏ်
 ကိုရတော်မူသောအခါ၌၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဟိနတရေ၊ အထူးအား
 ဖြင့်ယုတ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ သေဗ္ဗတရေ၊ အထူးအား
 ဖြင့်မြတ်သော၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သကေ၊
 မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဇာတိဝါဒေ၊ ဇာတိဝါဒ၌၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဗ္ဗာ၊ မေးအပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိံ၊ အဘယ်မှ၊ သမ္မာဒေသံ၊ ဖြေဆိုနိုင်ကုန်လတ္တံ့
 နည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဇာတိဝါဒ၌၊ ဝိန္ဒာ၊ ကြံခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗာ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မာဏဝံ၊ 'လူလင်ကို၊ ဥပတ္တန္တေန္တာ၊ ထောက်ပံ့တော်မူလိုသော
 ဘုရားရှင်သည်၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤဘူတပုဗ္ဗအဿလာယနအစရှိသောဒေသ
 နာတော်ကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဘူတပုဗ္ဗအဿလာ
 ယနအစရှိသောပါဌ၌၊ အသိတေတိ၊ အသိတောဟူသည်ကား၊ ကာဠကော
 မည်းသော၊ ဒေဝလောတိ၊ ဒေဝလောဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုဘုရား
 အလောင်းရသေ့၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ တေနသမယေန၊ လိုအခါ၌၊ ဘဂ
 ဝါ၊ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယမေဝ၊ ဤဒေဝလရသေ့သည်သာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဋုလိယောတိ၊ ပဋုလိယောဟူသည်ကား၊ ဂဏင်္ဂဏုပါပာ
 နာ၊ အထပ်ထပ်ပြုအပ်သောဘိနပ်တို့ကို၊ ပတ္တဣလေတိ၊ ပတ္တဣလေဟူ
 သည်ကား၊ ပဏ္ဏာသလပရိဝေဏေ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်း၏ပရိဝေဏံ၌

၃၅၄ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ကောနုခေါတိ၊ ကောနုခေါဟူသည်ကား၊ ကထံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂန္ဓာနု
ခေါ၊ သွားကုန်သနည်း၊ ဂါမဏ္ဍလရူပေါဝိယာတိ၊ ဂါမဏ္ဍလရူပေါဝိယဟူ
သည်ကား၊ ဂါမဒါရကရူပေါဝိယ၊ ရွာသူသားငယ်တို့၏ အသွင်ကဲ့သို့၊
သောခွါဟံဘောဟောမိတိ၊ သောခွါဟံဘောဟောမိဟူသည်ကား၊ ဘော၊
အိုအချင်း အသလ္လာယန၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ သောအသိတဒေဝ
လော၊ ထိုအသိတဒေဝလရသေ့သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာသက္ကော၊ ငါတို့ဘုရားအလောင်း
သည်၊ ကောဏ္ဍဒမကော၊ မယဉ်ကျေးသောသူတို့ကို ဆုံးမတတ်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိကိရ၊ လှည့်လည်သတတ်၊ အဘိဝါဒေတုံဥပက္ကမိ
တိ၊ အဘိဝါဒေတုံဥပက္ကမိဟူသည်ကား၊ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ဥပက္ကမံ၊
လုံ့လကို၊ အကံသု၊ ဖြုတ်ကုန်၏၊ စ၊ ဆိုသွယ်အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ တတော၊ ထို
အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဟံ၊ ငါကား၊ ဝဿသတိကတာပသော၊ အဝါ
တရာရပြီးသောရသေ့ကြီးတည်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊
တဒဟုဇာတံ၊ ထိုနေ့တွားသော၊ ဗြာဟ္မဏကုမာရံ၊ ပုဏ္ဏားသတို့သားကို၊
အဝန္တန္တော၊ ရှိမခိုးသောရသေ့သည်၊ ကောဏ္ဍိတော၊ မယဉ်ကျေးသည်
မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဇနိကာမာတာတိ၊ ဇနိကာမာတာဟူသည်ကား၊ ယာယမာတုယာ၊
အကြင်အမိသည်၊ တုဌေ၊ သင်တို့ကို၊ ဇနိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ သာ၊ ထို
အမိသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ ဇနိကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ မာတာ၊ အမိမည်
၏၊ ဇနိကာမာတုတိ၊ ဇနိကာမာတု ဟူသည်ကား၊ ဇနိကာယ၊ အမိ၏၊
မာတု၊ အမိတည်း၊ ယောဇနကောတိ၊ ယောဇနကောဟူသည်ကား၊ ယော၊
အကြင်သူသည်၊ ဇနိကော၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဝိတာ၊
အဘမည်၏၊ ယောဇနိကောပိတာတွေဝ၊ ယောဇနိကောပိတာဟူ၍သာ
လျှင်၊ ပါဌော၊ ပါဌ်ရှိ၏၊ အသိတေနာတိ၊ အသိတေနဟူသည်ကား၊ ပဉ္စာ
ဘိညေန၊ ငါးပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ အသိတေန၊ မည်းသော၊ ဒေဝ
လေန၊ ဒေဝလအမည်ရှိသော၊ ဣသိနာ၊ ရသေ့သည်၊ ဣမံဂန္ဓဗ္ဗပဉ္စ၊ ဤဂန္ဓဗ္ဗ
ပြဿနာကို၊ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နသမ္ဗာယိဿန္တိ၊
ပြည့်စုံစွာမဖြေနိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ယေသန္တိ၊ ယေသံဟူသည်ကား၊ သတ္တန္တံ၊
ခုနစ်ဦးကုန်သော၊ ယေသံဣသိနံ၊ အကြင်ရသေ့တို့အား၊ ပုဏ္ဏောဒဗ္ဗိဂါ
ဟောတိ၊ ပုဏ္ဏောဒဗ္ဗိဂါဟောဟူသည်ကား၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ဦးကုန်သော၊
တေသံဣသိနံ၊ ထိုရသေ့တို့အား၊ ဒဗ္ဗိ၊ ယောင်းမကို၊ စဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊

ပဏ္ဏိ၊ဟင်းရွက်ကို၊ ပစိတွာ၊ကျို၍၊ ဒါယကော၊ပေးတတ်သော၊ ပုဏ္ဏော
 နာမ၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ဧကော၊ တဦးသော အလုပ် အကျွေးသည်။
 အဟောသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ သော၊ထိုပုဏ္ဏအမည်ရှိသောအလုပ်အကျွေး
 သည်၊ဒဗ္ဗိဂဟဏသိပ္ပံ၊ယောင်းမကိုကိုင်သောအတတ်ကို၊ဇာနတ်၊သိ၏။
 တံ၊သင်အဿလာယနသည်၊ အာစရိယကော၊ဆရာနှင့်တကွ၊ တေသံ၊
 ထိုစုနစ်ဦးသောရသေ့တို့၏၊ပုဏ္ဏာပိ၊ပုဏ္ဏအမည်ရှိသောအလုပ်အကျွေး
 သည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏအမည်ရှိသောသူသည်၊
 ဥာတံ၊သိအပ်သော၊ဒဗ္ဗိဂဟဏသိပ္ပမတ္တမ္ပိ၊ယောင်းမကိုကိုင်သောအတတ်
 မျှကိုလည်း၊ နဇာနတ်၊ သင်မသိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ သေသံ၊ကြွင်းကျန်သောစကားသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ရပ်သိမ်း
 သောအရာ၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ပန၊ အဿလာယနပုဏ္ဏား၏ ပြုသောအမှုအရာကိုဆိုဦး
 အံ၊အယံအဿလာယနော၊ဤအဿလာယနသည်၊ သဒ္ဓေါ၊သဒ္ဓါတရား
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ပသန္ဓော၊ကြည်ညိုသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊အတ္တနော၊
 မိမိဟုဆိုအပ်သော အဿလာယနပုဏ္ဏား၏၊ အန္တောနိဝေသနေယေဝ၊
 အိမ်တွင်း၌သာလျှင်၊စေတိယံ၊စေတီတော်ကို၊ကာရေသိ၊ပြုစေ၏၊ယာဝဇ္ဇ
 ဒိဝသ၊ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်၊ အဿလာယနဝံသေ၊ အဿလာယန
 ပုဏ္ဏား၏အနွယ်၌၊ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နိဝေသနံ၊အိမ်
 ကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ အန္တောနိဝေသနေ၊ အိမ်တွင်း၌၊
 စေတိယံ၊စေတီတော်ကို၊ကရောန္တေဝ၊ပြုကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ဣတိ၊
 ဤသို့လျှင် အဿလာယနသုတ်၏ အတွင်အပြီးတည်း၊ တတိယံ၊
 သုံးခုမြောက်သော၊ အဿလာယနသုတ္တံ၊ အဿလာယန သုတ်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်-၄-စောဓုမ္မသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊စောဓုမ္မသုတ္တံ၊
 စောဓုမ္မသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစောဓုမ္မသုတ်၌၊ ခေမိယဗ္ဗဝနေတိ၊
 ခေမိယဗ္ဗဝနေ ဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့ခေမိယဟူ၍ အမည်ရှိ
 သော၊ အဗ္ဗဝနေ၊သရက်ဥယျာဉ်၌၊ ဓမ္မိကောပရိဗ္ဗဇောတိ၊ဓမ္မိကောပရိဗ္ဗ
 ဇောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မိကာ၊ တရား၌ယှဉ်သော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ရဟန်း၏အဖြစ်

သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဒဿနာတိ၊ အဒဿနာဟူသည်ကား၊ တုဋ္ဌာဒိသာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသောသူတို့၏လည်း၊ အဒဿနေန၊ မကြည့်မရှုခြင်းကြောင့်၊ ယောဝါပနေတ္ထဓမ္မောတိ၊ ယောဝါပနေတ္ထဓမ္မေါဟူသည်ကား၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤရဟန်း၏အဖြစ်၌၊ ဓမ္မော၊ ဟုတ်မှန်သော၊ ယောဝါသဘာဝေါ၊ အကြင်သဘောသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿေဝ ဝါ၊ ထိုရဟန်းတို့သည် အတန်တလဲလဲတည်း အပ်သောပဋိပတ္တိဓမ္မဟုဆိုအပ်သောသဘောကိုသာလျှင်လည်း၊ အဒဿနေန၊ မရှုခြင်းကြောင့်၊ ဣမိနာ၊ ဤတဉ္စခေါဘဝန္တရူပါနံ အဒဿနာအစရှိသောစကားဖြင့်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ကထာ၊ ပြောဆိုသောစကားသည်၊ အပ္ပဓေကံ၊ ပမာဏမဟုတ်၊ ဓမ္မောဝ၊ တရားသည်သာလျှင်၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြု၏၊ တတော၊ ထိုနောက်၌၊ ထေရော၊ အရှင်ဥတေနမထေရ်သည်၊ ဥပေါသထာဂါရေ၊ ဥပုသ်အိပ်၌၊ ဗဟုနာ၊ များစွာသော၊ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်၊ ဘဝိတဗ္ဗိယ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဗဟုနာ၊ များစွာသော၊ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်၊ ဣမံ၊ ဤစင်္ကြံ၌၊ နဘဝိတဗ္ဗိ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တုတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ စက်မာ၊ စင်္ကြံမှ၊ ဩရုယ၊ သက်လတ်၍၊ ပဏ္ဏသလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသော သစ်မ်းကျောင်းတွင်းသို့၊ ဝပိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိဝေဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ထိုင်နေသည်ကို၊ ဒဿေတု၊ ပြုခြင်း၌၊ ဧဝံသုတ္တတိအာဒိ၊ ဧဝံသုတ္တဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

စတ္တာရောမေ ဗြာဟ္မဏာတိ၊ စတ္တာရောမေ ဗြာဟ္မဏာဟူသည်ကား၊ ထေရဿ၊ အရှင်ဥတေနမထေရ်အား၊ ဧတံဒေသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ အယံဗြာဟ္မဏော၊ ဤစောသုဓမ္မပုဏ္ဏားသည်၊ ဓမ္မိကံ၊ တရား၌ယှဉ်သော၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဝတော၊ ကပ်သော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေတိ၊ ဆိုတိ၏၊ ဣမဿ၊ ဤစောသုဓမ္မပုဏ္ဏားအား၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဝုပ္ပလေစ၊ ဝုပ္ပါလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နွေ နှစ်ဦးကုန်သော၊ ပရိသာစ၊ ပရိသတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿေတွာ၊ ပြု၍၊ စတုတ္ထံ၊ လေးယောက်မြောက်သော၊ ဝုပ္ပလံ၊ ဝုပ္ပါလ်ကို၊ ကတဉာယ၊ အဘယ်မည်သော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ ပဿတိ၊ သင်ပုဏ္ဏားရှုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိဿာ

မိ။ ငါမေးအံ့။ ဇာနဿနော၊ သိသောစောသနမုခပုဏ္ဏားသည်။ အနာဂါရိယ
 ပရိသာယန္တိ။ အနာဂါရိယပရိသာယံဟူ၍။ ဝက္ခဝံ၊ ဆိုသတ္တံ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ဧတံ၊ ဤစောသနမုခပုဏ္ဏားကို။ သက မုခေနဝ။ မိမိ၏ခံတွင်းဖြင့်သာလျှင်။
 ဓမ္မိကောပရိဗ္ဗဇောအတ္တိတိ။ ဓမ္မိကောပရိဗ္ဗဇောအတ္တိဟူ၍။ ဝဒါပေဿာမိ။
 ငါဆိုစေအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့သော မိတ်အကြံသည်။ အပောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဝိန္ဒေတော၊ ကြံပြီး၍။ ဣမံဒေသနံ။ ဤစက္ကာရာမေပြာဟ္မဏာဟူသော
 ဒေသနာတော်ကို။ အာရုတိ။ အာထုတ်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ကာရာမေ
 ပြာဟ္မဏာအစရှိသောပါဌ၌။ သာရတ္ထရတ္တာတိ။ သာရတ္ထရတ္တာဟူသည်
 ကား။ သုဠု၊ လွန်စွာ။ ရတ္ထရတ္တာ၊ ပြင်းစွာတပ်သည်၏။ အစွမ်းဖြင့်တပ်ကုန်
 သောသူတို့တည်း။ သာနုဂ္ဂဟာဝါစာသာသိတာတိ။ သာနုဂ္ဂဟာဝါစာသာ
 သိတာဟူသည်ကား။ သကာရဏာ။ အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ဝါစာ၊
 စကားကို။ ဘာသိတာ၊ ဥတေနမထေရ်သည်ဆိုအပ်၏။ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏။ အ
 ဖှာကံကဿ အပ္ပမာဏံ ဓမ္မောဝပမာဏန္တိ။ အဖှာကံကဿ အပ္ပမာဏံ
 ဓမ္မောဝပမာဏံဟူ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ မယာ၊ အက္ခန္တိစောသနမုခ
 ပုဏ္ဏားသည်။ ဝုတ္တံ၊ လျှောက်ဆိုအပ်ပြီ။ ။

ကိံ ပနတေတိပဒေန။ ကိံ ပနတေဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ဂိဟိနာမ၊ လူမည်
 သည်ကား။ ကပ္ပိယဇ္ဇိ၊ အပ်သည်ကိုနို့လည်းကောင်း။ အကပ္ပိယဇ္ဇိ၊ မအပ်
 သည်ကိုလည်းကောင်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဝေစနတ္ထံ၊ မအပ်
 သောဝတ္ထုကိုခံခြင်းမှ လွတ်စေခြင်းငှါ။ ပုန္နိ၊ မေးတော်မူ၏။ ကာရာပေ
 သိတိ၊ ကာရာပေသိဟူသည်ကား။ မာပေသိ၊ ဘန်ဆင်းစေပြီ။ ပန၊ စောသန
 မုခပုဏ္ဏား၏လားရာ ဝတိကိုဆိုဦးအံ့။ ကာရာပေတွာစ၊ ဆောက်လုပ်စေ
 ပြီး၍လည်း။ ကာလံကတွာ၊ လားခြင်းကိုပြု၍။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ရွာ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊
 ဖြစ်လေ၏။ ဧတဿ၊ ထိုစောသနမုခပုဏ္ဏား၏။ ဇာနနသိပ္ပေ၊ သိသောအတတ်
 ၌။ မာတရဇ္ဇိ၊ အမိကိုလည်းကောင်း။ ဝိတရဇ္ဇိ၊ အဘကိုလည်းကောင်း။ ဗာ
 တေတွာ၊ သတ်ပြီး၍။ အတ္တာဝ၊ မိမိကိုယ်ကို သာလျှင်။ ဗာတေတဗ္ဗော၊
 သတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကိရ၊ လာကုန်သတတ်။ ဧတံသိပ္ပံ၊
 ဤမဟုတ်မမှန်ဘောက်ပြန်သောအတတ်ကို။ ဇာနန္တော၊ တတ်သိသော။
 ဧတံ၊ ဤစောသနမုခပုဏ္ဏားကို။ ဌပေတွာ၊ ချင်းချန်၍။ အညော၊ စောသနမုခ
 ပုဏ္ဏားမှတပါးသော။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ရွာ၌။ နိဗ္ဗတ္တောနာမ၊ ဖြစ်သောသူမည်
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ ဝေသဇေသော၊ ဤစောသနမုခပုဏ္ဏား
 တဦးသည်သာလျှင်။ ထေရံ၊ အရှင်ဥတေနမထေရ်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အဋ္ဌိ

ပြု၍၊ ဝုဉ်း၊ ကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣဓ၊ ဤနတ်ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ဘူး
 ၏၊ ပန၊ နတ်ရွာမှလာ၍ ပြုသောအခြင်းအရာကိုဆိုခြင်းအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်
 ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာစ၊ ဖြစ်ပြီး၍လည်း၊ အဟံ၊ ငါစောသုမုခပုဏ္ဏားသည်၊ ကေန
 ကမ္ပေန၊ အဘယ်ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဣဓ၊ ဤနတ်ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ရ
 လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
 မှန်စွာ၊ ဥတွာ၊ ဝိ၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေသောနေ၌၊ ဖိဏ္ဏာယ၊ ဆွေးမြေ့
 သော၊ ဘောဇနသာယာယ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌၊ ပဒိုသင်္ခါရဏတ္ထံ၊ ပြုပြင်စီရင်
 ခြင်းငှါ၊ သံစော၊ သံစာတော်သည်၊ သန္နိပတိတော၊ စည်းဝေးသည်ရှိသော်၊
 မနုဿဝေသေန၊ လူ၏အသွင်ဖြင့်၊ အာဂတိံ၊ လာလတ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့၊ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊ သံစော၊ သံစာသည်၊ သန္နိပတိ
 တော၊ စည်းဝေးသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဘောဇနသာ
 ယာယ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌၊ ပဒိုသင်္ခါရဏတ္ထံ၊ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းငှါ၊ သံစော၊
 သံစာသည်၊ သန္နိပတိတော၊ စည်းဝေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်
 ၏၊ သော၊ ဤဗရပ်ကို၊ ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊ ကာရိတာ၊ ဆောက်လုပ်
 စေအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိတော၊ မေးလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊
 စောသုမုခေန၊ စောသုမုခပုဏ္ဏားသည်၊ ကာရိတာ၊ ဆောက်လုပ်စေအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သော၊ ထိုစောသု
 မုခပုဏ္ဏားသည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တိတော၊ မေးလျှောက် အပ်သည်ရှိသော်၊ ကာလကံတော၊ သေလေပြီ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ အဿ၊ ထိုစောသုမုခပုဏ္ဏား၏၊ ကောစိ၊
 တရံတယောက်သော၊ ဥာတကော၊ အဆွေအမျိုးသည်၊ အတ္ထိပန၊ ရှိရပ်ပါ
 ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိတော၊ မေးလျှောက်အပ်သည် ရှိသော်၊ ကော၊
 တယောက်သော၊ တာဂိနိ၊ နှမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆို
 ကုန်၏၊ နံ၊ ထိုနှမကို၊ ပက္ခောသာပေထ၊ ခေါ်ပါစေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုက္ခော၊ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပက္ခောသာပေသုံ၊
 ခေါ်စေကုန်၏၊ သော၊ ထိုစောသုမုခပုဏ္ဏားသည်၊ တံ၊ ထိုနှမသို့၊ ဥပသကံ
 မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အဟံ၊ ငါတမူကား၊ တဝ၊ သင်နှမ၏၊ ဘာတာ၊ မောင်
 ကြီးဖြစ်သော၊ စောသုမုခေါနာမ၊ စောသုမုခအမည်ရှိ၏၊ ဣမံသာလံ၊ ဤ
 ဆွမ်းစားစရပ်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောင်လုပ်စေ၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊
 ဖြစ်၏၊ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဌာနေစ၊ အရပ်၌ လည်းကောင်း၊ အသု
 ကော၊ ဤအမည်ရှိသော်၊ ဌာနေစ၊ အရပ်၌လည်းကောင်း၊ မယာ၊ ငါစောသု

မုခယုတ္တံသည၊ ငွေဝိတံ၊ ဖြုတ်၍ ထားအပ်သော။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တံ၊ ထိုဖြုတ်၍ ထားအပ်သောဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖော်ယူ၍။ ဣမဉ္ဇဘော
 ဇနသခလံ၊ ဤဆွမ်းစားစရိတ်ကိုလည်း။ ကာရေဟိ၊ ဆောက်လုပ်စေလော။
 ဒါရေကေစ၊ သူငယ်တို့ကိုလည်း။ ပေါသေဟိ၊ မွေးမြူရစ်လော။ ဣတိဣဒံစ
 နံ၊ ဤကောင်းကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဘိက္ခုသံစံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ဝဗ္ဗိတွာ၊
 ရှိခိုး၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ယုံတက်၍။ ဒေဝလောက
 မေဝ၊ နတ်ရွာသို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ပြန်သွားလေ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်
 သောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စောဓုမ္မသုတ်၏အတွင်းအပြီးတည်း။
 စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ စောဓုမ္မသုတ္တံ၊ စောဓုမ္မသုတ်သည်။
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်-၅-စင်္ကီသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသော သုတ်သည်။ စင်္ကီသုတ္တံ၊ စင်္ကီ
 သုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုစင်္ကီသုတ်၌။ ဒေဝဝနေသာလဝနေတိ၊ ဒေဝဝနေ
 သာလဝနေဟူသည်ကား။ တသ္မိံ၊ ထိုအင်ကြင်းတော၌။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်
 တို့အား။ ဗလိကမ္ဘံ၊ ဗလိနတ်စာကို။ ကရိယန္တိ ကိရ၊ ပြုအပ်ကုန်သတတ်။
 တေန၊ ထိုဗလိနတ်စာကို ပြုရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ တံ၊ ထိုအင်ကြင်း
 တောကို။ ဒေဝဝနန္တိ ဝိ၊ ဒေဝဝနံဟူ၍ လည်းကောင်း။ သာလဝနန္တိ ဝိ၊
 သာလဝနံဟူ၍လည်းကောင်း။ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဩပါသာဒံအဇ္ဈာဝသ
 တိတိ၊ ဩပါသာဒံအဇ္ဈာဝသတိဟူသည်ကား။ ဩပါသာဒနာမကေ၊ ဩပါ
 သာဒအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားရှာ၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ အဘိ
 ဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တဿ၊ ထိုဩပါသာဒ မည်သောရှာ
 ၏။ သာမိ၊ အရှင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ယာယပရိယာဒါယ၊ အကြင်အပိုင်း
 အခြားဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုရှာ၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏။ တာယပရိယာဒါယ၊
 ထိုအပိုင်းအခြား၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ပန၊ ဝိသတုတ္ထကို ဆိုဦးနှင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ
 ဩပါသာဒဟူသောပါဌ၌။ ဥပသဂ္ဂဝသေန၊ အဓိဟူသော ဥပသာရပုန်၏
 အတွင်းအားဖြင့်။ ဘုဗ္ဗတ္ထေ၊ သတ္တမိအနက်၌။ ဥပယောဂံစေနံ၊ ဒုတိယဘိ
 တတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တဿ၊ ထိုဩပါသာဒဟူသောပုန်၌။ အနု
 ယောဂတ္တာဝ၊ ဝိသေသနပုန်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ သေသ

ပဒေသု။ကြွင်းသော သတ္တုသမံ သတိဏကဋ္ဌောဒကံ သညေဟူသော
ပုဒ်တို့၌။ဥပယောဂဝစနံ။ ဒုတိယာဝိဘတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။သိအပ်၏။တတ္ထံ။
ထိုဥပယောဂပုဒ်တို့၏အယဉ်ဒုတိယာ ဝိဘတ်သက်ရာ၌။ လက္ခဏံ။လက္ခ
ဏာကို။သဒ္ဓသတ္တတော။ သဒ္ဓါကျမ်းမှ။ ပရိယေတိတဗ္ဗံ။ ရှာ၍ယူအပ်၏။
သတ္တုသမန္တိ။သတ္တုသမံ ဟူသည်ကား။ သတ္တေတိ။သတ္တဝါတို့ဖြင့်။
ဥသန္တိ။များ၏။ဗဟုဇနဉ္စ။များစွာသော လူရှိသည်လည်း။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။
အာကိဏ္ဏ မနုဿဉ္စ။ အထူးထူးသော လူမျိုးတို့ဖြင့် ဖြွမ်းသည်လည်း။
ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ပေါသာဝနိယ ဟတ္ထိ အဿမောရမိဂါဒိသတ္တ အနေက
သမာဏိဏ္ဏဉ္စ။မွေးမြူအပ်သော-ဆင်-မြင်း-ဥဒေါင်း-သမင် အစရှိသော။
သတ္တဝါများစွာရှိဖြင့် ဖြွမ်းသည်လည်း။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ။ဤ
သည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ပန။သတိဏကဋ္ဌောဒကံ ဟူသော
ပုဒ်၏အတွင်းကိုဆိုပြီးအံ့။ ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်။ သောဂါမေ။ထိုဩပါ
သာဒရွာသည်။ဗဟိ။အပ၌။ အာဝိဇ္ဈိတွာ။လည်၍။ ဇာတေန။ပေါက်ရောက်
သော။ဟတ္ထိအဿာဒိနံ။ ဆင်-မြင်းအစရှိသည်တို့၏။ ဗာသတိဏေနစေ
ဝ။စားရာဖြစ်သောမြက်နှင့် လည်းကောင်း။ ဂေဟန္တဒနတိဏေနစ။အိမ်
ကိုမိုးရာဖြစ်သောမြက်သက်ဝယ်နှင့် လည်းကောင်း။ သမ္ပန္နော။ပြည့်စုံ၏။
တထာ။ထိုမှတပါး။ ဒါရုကဋ္ဌေဟိစေဝ။ ထင်းဖြစ်သော သစ်သားတို့နှင့်
လည်းကောင်း။ ဂေဟသမ္ပာရကဋ္ဌေဟိစ။ အိမ်၏ အဆောက်အဦးဖြစ်
သောသစ်သားတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သမ္ပန္နော။ပြည့်စုံ၏။ စ။ရေ၏ပြည့်စုံ
သည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ အဿ။ထိုဩပါသာဒရွာ၏။
အတ္တန္တရေ။အတွင်း၌။ ဝဋ္ဋစတုရဿာဒိ သဏ္ဌာနာ။ အဝန်းလေးထောင်
အစရှိသော သဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော။ ဗဟုပေါက္ခရဏိယောစ။များစွာသော
ရေကန်တို့သည်၎င်း။ဇလဇ ကုသုမဝိဗိတ္တာနိစ။ ရေပန်းတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်
သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ဗဟိ။ရွာမှအပ၌။ အနေကာနိ။များစွာကုန်သော။
တဋ္ဌာကာနိဝါ။တဘက်ဆည်းကန်ကြီးတို့သည်လည်း။ ဥဒကဿ။ရေဖြင့်။
နိစ္စဘရိတာနေဝ။အမြဲပြည့်လျှ် ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။
တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ သတိဏကဋ္ဌောဒကန္တိ။ သတိဏကဋ္ဌောဒကံဟူ၍။
ဝုတ္တံ။ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဓညေန။စပါးနှင့်။သဟ။တကွ။ဝုတ္တတိ။ဖြစ်၏။ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်။
သညေ။သညေမည်၏။ ပုဗ္ဗဏ္ဏာပရဏ္ဏာဒိဘေဒံ။ကောက်ပဲစသည်အပြား
ရှိသော။ ဗဟုဓညသန္တိစယံ။ သိုမှီးအပ်သော များစွာသော စပါးမျိုးရှိ၏။

ဣတိအယံ၊ ဤသံညင်္ဂကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှ
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ တသ္မိံဂါမေ၊ ထိုဩပါသာဒ
 ရှာ၌၊ ဗြာဟ္မဏော၊ စင်္ကီပုဏ္ဏားသည်၊ သေတစ္ဆတ္တံ၊ ထီးမြို့ကို၊ ဥဿာ
 ပေတွာ၊ မိုက်ဆောက်၍၊ ရာဇသိဇ္ဇာယ၊ မင်း၏တင့်တယ် စေ့ယံခြင်းဖြင့်၊
 ဝသတိ၊ နေ၏တဿ၊ ထိုစင်္ကီပုဏ္ဏား၏၊ သမိဒ္ဓိသမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံသောစည်း
 မိတ်ကို၊ ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇတော၊ မင်းမှ၊ သန္တံ၊
 ရအပ်သော၊ တောဂ္ဂံ၊ စည်းမိတ်တည်း၊ ရာဇတောဂ္ဂံ၊ မင်းမှရအပ်သောစည်း
 မိတ်၊ ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝုန္တေယျ၊
 အကယ်၍မေးပြားအံ့၊ ကောသလေန၊ ကောသလတိုင်းကို အစိုးရသော၊
 ပသေနဒိနာ၊ ပသေနဒိအမည်ရှိသော၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်၏၊
 ရာဇဒါယန္တိ၊ ရာဇဒါယံဟူသည်ကား၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဒါယဘူတံ၊ ပေး
 အပ်သောဥစ္စာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒါယန္တံ၊ အမွေတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗြဟ္မဒေယျန္တိ၊ ဗြဟ္မဒေယျံဟူသည်ကား၊
 သေဋ္ဌဒေယျံ၊ မြတ်သောပေးခြင်းကို၊ ဆတ္တံ၊ ထီးမြို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊
 မိုက်ဆောက်၍၊ ရာဇသင်္ခေပေန၊ မင်း၏အသွင်ဖြင့်၊ ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ သုံးဆောင်
 အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊
 တနည်းကား၊ ရာဇတောဂ္ဂန္တိ၊ ရာဇတောဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ ဆေဇ္ဇဘေဇ္ဇံ၊ မြတ်ခြင်းသတ်ခြင်းကို၊ အနုဿာသန္တေန၊ ဆုံးမ
 သောအားဖြင့်၊ တိတ္ထပဗ္ဗတာဒိသု၊ မြစ်ဆိပ်တောင်ခြေရင်း ရွာတံခါးတောဝ
 အစရှိသည်တို့၌၊ သုကံ၊ အခွန်ကို၊ ဂဗ္ဘန္တေန၊ ယူသောအားဖြင့်၊ သေတ
 ခ္တတ္တံ၊ ထီးမြို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ မိုက်ဆောက်၍၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ သုံးဆောင်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရာဇတောဂ္ဂံအစရှိသော
 ပါဌ၌၊ ရညာပသေနဒိနာကောသလေနဒိန္နံရာဇဒါယန္တိ ဧတ္ထ၊ ရညာပသေ
 နဒိ နာကောသလေန ဒိန္နံရာဇဒါယံ ဟူသောဤပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကို၊ ဧဝံဣမိနာဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊ ဒိန္နတ္တာ၊ ပေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရာဇ
 ဒါယံ၊ ရာဇဒါယမည်၏၊ ပန၊ ရညာပသေနဒိနာဟူသောဝုဒ်ကိုဟောခြင်း၏
 အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဿ၊ ထိုစင်္ကီပုဏ္ဏားအား၊ ဒါယကရာဇဒိပနတ္တံ၊
 ပေးတတ်သောမင်းကို ပြခြင်းငှါ၊ ရညာပသေနဒိနာကောသလေနဒိန္နန္တိ၊
 ရညာပသေနဒိနာကောသလေနဒိန္နံဟူသော၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗြဟ္မဒေယျန္တိ၊ ဗြဟ္မဒေယျံ ဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌဒေ

၂၆

၃၆၂. မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ယျံ၊ မြတ်သောပေးခြင်းကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒိယုမာ
 နေ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောဥစ္စာကို၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ဂဟေ
 တဗ္ဗံ၊ ပြန်၍ယူအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နိဿဋ္ဌိပရိစ္ဆတ္တံ၊ လွတ်လွတ်စွာ
 အပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်စွန့်အပ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်
 ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်၏၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗဟုဗဟု
 များစွာများစွာ၊ ဗဟုတွာဝ၊ ဖြစ်ကုန်၍သာလျှင်၊ သံဃာတာ၊ ပေါင်းအပ်
 ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံဃာ၊ သံဃာမည်ကုန်၏၊ ဧကိကာယ၊
 တယောက် တယောက်စီအားဖြင့်၊ အာဒိန္နာပိယ၊ ယူအပ်သကဲ့သို့၊ န၊
 မဟုတ်၊ ဧတေသံ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့အား၊ သံဃော၊ အပေါင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံဃိ၊ သံဃိမည်ကုန်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဂါမဿ၊
 ဩပါသာဒရွာ၏၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ အဂဏာ၊ မပေါင်းမီကုန်သည်၊
 ဗဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဗဟိ၊ ရွာမှအပသို့၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့ကုန်၏၊ ဂဏာသံ
 ဟတာ၊ ပေါင်းမီကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂဏိဘူတာ၊ ဂဏိဘူတ
 မည်ကုန်၏၊ ဥတ္တရေနမုခါတိ၊ ဥတ္တရေနမုခါဟူသည်ကား၊ ဥတ္တရဒိသာသိ
 မုခါ၊ မြောက်အရပ်သို့ရှေးရှု၊ ခတ္တံအာမန္တေဝိတိ၊ ခတ္တံအာမန္တေသိဟူ
 သည်ကား၊ ပုစ္ဆိတပဉ္စာဗျာကရဏသမတ္ထော၊ မေးအပ်သောပြဿနာကို
 ဖြေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ မဟာမတ္ထော၊ အမတ်ကြီးကို၊ ခတ္တာတိ၊ ခတ္တာ
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုအမတ်ကြီးကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၏၊ အာဂ
 မန္တေ၊ အာဂမန္တဟူသည်ကား၊ မဟုတ္တံ၊ တစောမျှ၊ အမိဝါသေန္တ၊
 သည်းခံပါကုန်ဦးလော၊ အန္တန္တ၊ င်၍နေပါကုန်ဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

နာနာဝေရုဇ္ဈကာနန္တိ၊ နာနာဝေရုဇ္ဈကာနံဟူသည်ကား၊ နာနာဝိဇေသု၊
 အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ ကာသိ
 ကောသလသဒိသု၊ ကာသိတိုင်း၊ ကောသလတိုင်း၊ အစရှိကုန်သော၊ ရုဇ္ဈ
 သု၊ တိုင်းတို့၌၊ ဇာတာဝါ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်ကုန်၏၊ နိဝသန္တိဝါ၊ နေလည်း
 နေကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာနာဝေရုဇ္ဈကာ၊ နာနာဝေရုဇ္ဈကာမည်
 ကုန်၏၊ တတောစ၊ ထိုအထူးထူးသောတိုင်းတို့မှလည်း၊ အာဂတာ၊ လာ
 ကုန်သည်တို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာနာဝေရုဇ္ဈကာ၊ နာနာဝေ
 ရုဇ္ဈကာမည်ကုန်၏၊ တေသံနာနာဝေရုဇ္ဈကာနံ၊ ထိုအထူးထူးသောတိုင်းတို့
 ၌ဖြစ်ကုန်နေကုန်လာကုန်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ကေနမိဒေဝါတိ၊ ကေနမိ
 ဒေဝဟူသည်ကား၊ အနိယမိတေန၊ မမြဲသော၊ ယညူပါသနာဒိနာ၊ ယဇ်ပူ

ဇောခြင်းငှါကပ်ခြင်းအစရှိသော၊ ကိစ္ဆေန၊ ကိစ္စဖြင့်၊ တေ၊ ထိုအထူးထူး
သောတိုင်းတို့၌ ဖြစ်ကုန်နေကုန် လာကုန်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တဿ၊
ထိုစင်္ကီပုဏ္ဏား၏၊ ဂမနံ၊ ဂေါတမ၏အထံသို့သွားခြင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား
ကုန်၍၊ ဗိန္ဒေသံ၊ ကြံကုန်၏၊ ကိံ၊ ဗိန္ဒေသံ၊ အဘယ်သို့ကြံကုန်သနည်းဟူမူ
ကား၊ အယံစင်္ကီ၊ ဤစင်္ကီပုဏ္ဏားသည်၊ ဥဂ္ဂတပြာဟ္မဏော၊ ကျော်စောထင်
ရှားသောပုဏ္ဏားတည်း၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ အညော၊ တပါး
ကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သမဏံ၊ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါ
တမကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်ပြီး၊ အယမေဝ၊
ဤစင်္ကီပုဏ္ဏားတယောက်သည်သာလျှင်၊ နဂတော၊ မသွားသေး၊ သွာယံ
သောအယံ၊ ထိုစင်္ကီပုဏ္ဏားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုရှင်ဂေါတမအထံသို့၊ သစေ
ဂမိဿတိ၊ အကယ်၍သွားလတ္တံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့သွားသည်ရှိသော်၊ အဇ္ဈ၊
မချွတ်၊ သမဏဿ၊ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ အာဝဇ္ဇနိယမာယာ
ယ၊ ဟုညံ့ပတ်၍ယူသောမာယာဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇိတော၊ ဟုညံ့ပတ်အပ်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂမိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊
တတော၊ ထိုသို့ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေဿာပိ၊ ထိုစင်္ကီပုဏ္ဏား၏
လည်း၊ ဂေဟန္တိ၊ အိမ်တံခါး၌၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ အသန္နိပါ
တော၊ မရဝေးရသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ အဿ၊ ထိုစင်္ကီ
ပုဏ္ဏား၏၊ ဂမနန္တရာယံ၊ ဂေါတမ၏အထံသို့ သွားခြင်း၏အန္တရာယ်ကို၊
ကရောမ၊ ငါတို့ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေသံ၊ ကြံကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မန္တယိတွာ၊ တိုင်ပင်ကုန်ပြီး၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစင်္ကီပုဏ္ဏားအထံသို့၊ အာဂမိံ၊ သူ
လာကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့လာသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အထခေါတေ၊ ပြာဟ္မ
ဏာတိအာဒိ၊ အထခေါတေ၊ ပြာဟ္မဏာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုအထခေါတေ၊ ပြာဟ္မဏာအစရှိသောပါဌ၌၊ ဥဘတောတိ၊
ဥဘတောဟူသည်ကား၊ ဇွိဟိပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပက္ခေတိ၊
အဘို့တို့မှ၊ မာတိ၊ တာစ၊ အမိအဘို့မှလည်းကောင်း၊ ပိတိတောစ၊ အဘ
အဘို့မှလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံသောအဘို့တို့မှ
သုတေတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ပြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမ
တည်း၊ မာတု၊ အမိ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ပြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမတည်း၊
တဿာပိ၊ ထိုအဘွားမ၏လည်း၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ပြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမ
တည်း၊ ပိတာ၊ အဘသည်၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း၊ ပီတု၊ အဘ၏၊

၃၆၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပိတာ၊ အဘသည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားတည်း၊ တဿာပိ၊ ထိုအဘိုး၏
လည်း၊ ပိတာ၊ အဘသည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားတည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊
ဘဝံ၊ အရှင်စင်္ကီဝုဏ္ဏားသည်၊ မာတိတောစ၊ အမိမှလည်းကောင်း၊ ပိတိ
တောစ၊ အဘမှလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံသောအဘို့
တို့မှ၊ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကောတိ၊ သံသုဒ္ဓဂ
ဟဏိကောဟူသည်ကား၊ တေ၊ သင်စင်္ကီဝုဏ္ဏား၏၊ မာတု၊ အမိ၏၊ ဂဟ
ဏိ၊ ဝမ်းတိုက်သည်၊ သံသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်၏၊ တေ၊ သင်စင်္ကီဝုဏ္ဏား၏၊ မာ
တု၊ အမိ၏၊ ကုန္တိ၊ ဝမ်းတိုက်သည်၊ သံသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယာဝသတ္တမာပိတာမဟယုဂါတိ
တ္ထေ၊ ယာဝသတ္တမာပိတာမဟယုဂါဟူသော ဤပါဌ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကို၊ ဇံ၊ ဧဝံ၊ ဣမိနာဝုစ္စမာနုနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဇ္ဈော၊
သိအပ်၏၊ ပိတု၊ အဘအမိ၏၊ ပိတာ၊ အဘနှစ်ဦးသည်၊ ပိတာမဟော၊
ပိတာမဟမည်၏၊ ပိတာမဟဿ၊ အမိမှလာသောအဘိုးအဘမှလာသော
အဘိုး၏၊ ယုဂံ၊ အသက်အပိုင်းအခြားတည်း၊ ပိတာမဟယုဂံ၊ အမိမှလာ
သောအဘိုးအဘမှလာသောအဘိုး၏ အသက်အပိုင်းအခြား၊ ယုဂန္တိပ
ဒေန၊ ယုဂံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အပိုင်းအရှည်ကို၊
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဆိုအပ်သော်လည်း၊ ဇေတံ၊ ဤယုဂံဟူ
သောပုဒ်သည်၊ အဘိလာပမတ္တမေဝ၊ သဒ္ဓါမျှသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ စင်
စစ်သော်ကား၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ပိတာမဟောဝ၊ အဘိုးနှစ်ယောက်
သည်သာလျှင်၊ ပိတာမဟယုဂံ၊ ပိတာမဟယုဂမည်၏၊ တတော၊ ထိုအ
ဘိုးနှစ်ယောက်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ သဇ္ဈေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
ဝုဗ္ဗပုရိသာ၊ ရှေးဖြစ်သောယောက်ျားတို့ကို၊ ပိတာမဟဂ္ဂဟဏေနေဝ၊
ပိတာမဟသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်၊ ဂပိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ယာဝ၊
အကြင်မျှလောက်၊ သတ္တမော၊ ခုနစ်ဆက်မြောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယော
ကျားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ အ
မိဝမ်းတိုက်မှစင်ကြယ်၏၊ အထဝါ၊ စာနည်းကား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်
သတ္တမော၊ ခုနစ်ဆက်မြောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဇာတိဝါဒေန၊ ဇာတ်ကိုစွဲ၍ဆိုခြင်းကြောင့်၊
အက္ခိတ္တော၊ မပစ်ပယ်အပ်၊ အနုပကုဋ္ဌော၊ အမျက်မထွက်အပ်၊ ဣတိဣမံ
အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ အက္ခိတ္တောတိ၊ အက္ခိတ္တော
ဟူသည်ကား၊ ဇေတံ၊ ဤသူကို၊ အပနေထ၊ ယယ်လိုက်ကုန်၊ ဣမိနာ၊ ဤသူဖြင့်၊

၁၁

ကိံ၊ အတပယ်မူအံနည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အနုက္ခိတ္တော၊ မပယ်အပ်၊ အနုဝက္ခိတ္တော၊ အယုတ်အားဖြင့်မပယ်အပ်၊ အနုပကုဋ္ဌောတိ၊ အနုပကုဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ နဥပကုဋ္ဌော၊ အမျက်မထွက်အပ်၊ အက္ကောသဝံဝါ၊ ဆဲရေးခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ နိန္ဒံဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ နပတ္တပုဗ္ဗော၊ မရောက်စသူး၊ ကေနကာရဏေန၊ အတပယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ အနုပကုဋ္ဌော၊ အမျက်မထွက်အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဇာတိဝါဒေန၊ ဇာတ်ကိုစွဲ၍ဆိုခြင်းကြောင့်၊ အနုပကုဋ္ဌော၊ အမျက်မထွက်အပ်၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဧသော၊ ဤသူသည်၊ ဟိနဇာတိကော၊ ယုတ်သောဇာတ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝစနေန၊ စကားကြောင့်၊ အနုပကုဋ္ဌော၊ အမျက်မထွက်အပ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ကော၊ အနက်တည်း၊ ဣမိနာပင်္ဂေနာတိ၊ ဣမိနာပင်္ဂေနဟူသည်ကား၊ ဣမိနာပိကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ။

အဒ္ဓေါတိ၊ အဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ဣဿရော၊ အစိုးရ၏၊ မဟဒ္ဓနောတိ၊ မဟဒ္ဓနောဟူသည်ကား၊ မဟတာမဟန္တေန၊ များစွာသော၊ ဓနေန၊ မြေ၌ မြှုပ်ထားအပ်သောဥစ္စာ-ဟင်းလင်းအပြင်၌ ထားအပ်သော ဥစ္စာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘောတော၊ အရှင်စင်္ကပုဏ္ဏား၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ပံသုဝါလိကာဝိယ၊ မြေမှုန့် သဲတို့ကဲ့သို့၊ ဗဟုဓနံ၊ များသောဥစ္စာရှိ၏၊ သမဏောပနဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမမှာမူကား၊ အဓနော၊ ဥစ္စာမရှိ၊ ဝိက္ခာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်၊ ဥဒရံ၊ ဝမ်းကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ယာပေတိ၊ မျှ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ မဟာဘောဂေါတိ၊ မဟာဘောဂေါဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏဝသေန၊ ကာမဂုဏငါးပါး၏အစွမ်းဖြင့်၊ မဟာဥပဘောဂေါ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိ၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ယံယံဂုဏံ၊ အကြင်အကြင်စင်္ကပုဏ္ဏား၏ဂုဏ်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကပြောဆိုကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူး၏၊ ပဋိပက္ခဝဓိသန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဂုဏံယေဝ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ ကိုသာလျှင်၊ ဒသေမေ၊ ငါတို့ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ အဘိရူပေါတိ၊ အဘိရူပေါဟူသည်ကား၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့ထက်၊ အဓိကရူပေါ၊ ထူးသောအစွမ်းရှိ၏၊ ဒဿနိယောတိ၊ ဒဿနိယောဟူသည်ကား၊ ဒိဝသမ္ပိ၊

၃၆၆ မဏိမပဏ္ဏဝံသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

တနေ့ပတ်လုံးလည်း၊ ပဿန္တာနံ၊ ရှုကုန်သောသူတို့အား၊ အတိတ္တိကရ
 ဣတော၊ ရောင့်ရဲခြင်းကိုမပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒဿနယော
 ဂ္ဂေါ၊ ရှုခြင်း၌ခန့်၏၊ ဒဿနေနေဝ၊ မြင်ကာမျှတည်းဖြင့်သာလျှင်၊ စိတ္တပ
 သာဒဇနတော၊ စိတ်၏ကြည်လင်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ ပါ
 သာဒိကော၊ ကြည်ညိုသွယ်ကိုဆောင်တတ်၏၊ ပေါက္ခရတာတိပဒေန၊ ပေါ
 က္ခရတာဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ သုန္နရတာဝေါ၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်း၏၊ ပေါက္ခရတာ၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်တည်း
 ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာ၊ အဆင်း၏ကောင်းသည်၏အဖြစ်၊ တာယဝဏ္ဏပေါက္ခ
 ရတာယ၊ ထိုအဆင်း၏ ကောင်းသည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
 စုံ၏၊ ဝဏ္ဏသမ္ပတ္တိယာ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပန၊ ရှေးဆရာတို့၏အယူကိုဆိုပြီးအုံး၊ ပေါရုဏာ၊
 ရှေးဆရာတို့သည်၊ ပေါက္ခရန္တိပဒေန၊ ပေါက္ခရံဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ သရိရံ၊
 ကိုယ်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းသည်၊ ဝဏ္ဏမေဝ၊ ဝဏ္ဏမည်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ တေသံ၊ ထိုရှေးဆရာမြတ်တို့၏၊ မတေန၊ အယူအား
 ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏဉ္စ၊ အဆင်းလည်း၊ ပေါက္ခရဉ္စ၊ ကိုယ်လည်း၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခရာနိ၊
 အဆင်းကိုယ်တို့၊ တေသံ၊ ထိုအဆင်းကိုယ်တို့၏၊ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း၊
 ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာ၊ အဆင်းကိုယ်တို့၏အဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရမာယဝဏ္ဏ
 ပေါက္ခရတာယာတိဇ္ဇေ၊ ပရမာယဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယဟူသောဤပါဌ၌၊
 ဥတ္တမပရိသုဒ္ဓေန၊ မြတ်သောအလွန်စင်ကြယ်သော၊ ဝဇ္ဈေနစေတ၊ အဆင်း
 နှင့်လည်းကောင်း၊ သရိရသဏ္ဌာနသမ္ပတ္တိယာစ၊ ကိုယ်သဏ္ဌာန်၏ပြည့်စုံ
 ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဗြဟ္မ ဝဏ္ဏိတိ၊ ဗြဟ္မ ဝဏ္ဏိဟူသည်ကား၊ သေဉ္စ ဝဏ္ဏိ၊ မြတ်သောအဆင်း
 ရှိ၏၊ ပရိသုဒ္ဓဝဇ္ဈေသုပိ၊ စင်ကြယ်သော အဆင်းတို့တွင်လည်း၊ သေဉ္စေန၊
 မြတ်သော၊ သုဝဏ္ဏဝဇ္ဈေနဝ၊ ရှေ့အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းနှင့်သာ
 လျှင်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဗြဟ္မဝဏ္ဏသိတိ၊ ဗြဟ္မဝဏ္ဏသိ ဟူသည်ကား၊ မဟာဗြဟ္မ၊ နေ၊
 ဗြဟ္မာကြီး၏၊ သရိရသဒိသေန၊ ကိုယ်နှင့်တူသော၊ သရိရေန၊ ကိုယ်နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ အရဒ္ဒါဝကာသော ဒဿနာယာတိ၊ အရဒ္ဒါဝ
 ကာသောဒဿနာယ ဟူသည်ကား၊ တောတော၊ အရှင်စင်္ကြံပုဏ္ဏား၏၊
 သရိရေန၊ ကိုယ်၌၊ ဒဿနဿ၊ ရှုခြင်း၏၊ ဩကာသော၊ အခွင့်သည်၊ နရဒ္ဒ

ကော၊မဝေ၊မဟာ၊ကြီး၏။ တေ၊သင်အရှင်စင်္ကေပုဏ္ဏား၏။ သဗ္ဗာနေဝ။ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်။ အသန္နိယာနေဝ။ ရှုချင်ဘာနန်း ရှိကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ တာနိစာဝိ၊ ထိုအင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်လည်း၊ မဟန္တာနေဝ။ ကြီးကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏။ အသ၊ ထို စင်္ကေပုဏ္ဏားအား၊ သီလံ၊ မြတ်သောပဉ္စသီလသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ ထိုကြောင့်၊ သီလဝါ၊ သီလဝါမည်၏။ အသ၊ ထိုစင်္ကေပုဏ္ဏားအား၊ ဗုဒ္ဓဝဇ္ဇိ တံ၊ ပွားစီးသော၊ သီလံ၊ ပဉ္စသီလသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့် ဗုဒ္ဓသီလံ၊ ဗုဒ္ဓသီလမည်၏။ ဗုဒ္ဓသီလေနာတိ၊ ဗုဒ္ဓသီလေနဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေနဝဇ္ဇိတေန၊ ကြီးပွားသော၊ သီလေန၊ ပဉ္စသီလနှင့်၊ သမန္နာဂတောတိ၊ သမန္နာဂတောဟူသည်ကား၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဝဇ္ဇသီလေနသမန္နာ ဂတောဟူသော စကားသည်။ ဗုဒ္ဓသီလိပဒေသဝ။ ဗုဒ္ဓသီလဟူသော ဝုဒ္ဓ၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ ပဉ္စသီလ မတ္တမေဝ၊ ငါးပါးသောသီလမျှကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပြာဟ္မဏာ၊ နာနာဝေရဇ္ဇကပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

ကလျာဏဝါစောတိအာဒိသု၊ ကလျာဏဝါစောဤသို့အစရှိသော ပါ ဇ္ဇိရပ်တို့၌၊ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံဣဒိနာဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အသ၊ ထိုစင်္ကေ ပုဏ္ဏားအား၊ ကလျာဏာသုန္ဓရာ၊ ကောင်းသော၊ ပရိမဏ္ဍလပဒဗျဉ္ဇနာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဝန်းသောဝုဒ္ဓိအက္ခရာရှိသော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ ထိုကြောင့်၊ ကလျာဏ ဝါစော၊ ကလျာဏဝါစမည်၏။ အသ၊ ထိုစင်္ကေ ပုဏ္ဏားအား၊ ကလျာဏံမရရံ၊ သာယာသော၊ ဝါက္ခရဏံ၊ ပြောဆိုသော စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကလျာဏ ဝါက္ခရဏော၊ ကလျာဏဝါက္ခရဏမည်၏။ ဝါက္ခရဏန္တိ၊ ဝါက္ခရဏံဟူသည်ကား၊ ဥဒါ ဟံရဏစောသော၊ ပြောဆိုသော အသံတည်း။ ဂုဏပရိပုဏ္ဏဘာဝေန၊ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုရေ၊ ရှေး၌၊ ဘဝါ၊ ဖြစ်သောစကား တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပေါရိ၊ ပေါရိမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝုရေ၊ ပြည်ကြီး၌၊ ဘဝတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပေါရိ၊ ပေါရိမည် ၏။ နာဂရိကိတ္တိယာ၊ မြို့ကြီး၌မွေးဘွားသောမာတုဂါမ၏၊ သုခုမာလက္ခေန၊ သိပ်မွေ့ နူးညံ့သော စကားနှင့်၊ သဒိသာ၊ တူသောစကားတည်း။ ဣတိ တသ္မာဝိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ပေါရိ၊ ပေါရိမည်၏။ တာယပေါရိယာ၊ ထိုရှေး

၃၆၈ မဏိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၌ဖြစ်သောစကားဟောင်းနှင့်၊ ဝိဿဋ္ဌာယာတိ၊ဝိဿဋ္ဌာယဟူသည်ကား။ အပလိဗုဒ္ဓါယ။ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိသော။ သန္တိဋ္ဌိလမ္ဗိတာဒိ ဧဝံသရဟိတာယ။ တမိတ်တဝက်သော စကားကိုပြောဆိုခြင်း-အလွန်နှေးစွာကြာမြင့်စွာပြောဆိုခြင်းအစရှိသော အပြစ်မှကင်းသောစကားနှင့်၊ အနုနေလဂလာယာတိ။အနုနေလဂလာယဟူသည်ကား။ လေဂလေန၊အရိအရည်ယိုခြင်းမှ၊ဝိရဟိတာယ။ ကင်းသောစကားနှင့်၊ ဟိ၊ဗျတိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ၊ကထေန္တဿ၊စကားပြောသော၊ ဧကစ္စဿ။အချို့သောသူအား၊လေံ၊အရိအရည်သည်၊ ဂလတိ၊ လျော့ကျ၏၊ လာလာဝါ၊ သွားရည်သည်လည်း၊ ပုပ္ဖရတိ၊ယိုကျ၏၊ ခေဇ္ဇဗုသိတာနိဝါ၊တံထွေးပေါက်တို့သည်လည်း၊နိက္ခမန္တိ၊ထွက်ကုန်၏၊ အဿ၊ထိုသူ၏၊ ဝါစာ၊စကားသည်၊ လေဂလာနာမ၊လေဂလမည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တဗ္ဗိပရိယာယ၊ ထိုစကားမှပြန်သောပြည့်စုံသောစကားနှင့်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊အတ္ထဿဝိညာ ပနိယာတိ၊ အတ္ထဿဝိညာပနိယာဟူသည်ကား၊ အာဒိမဇ္ဈ ပရိယောသာနံ၊အစ အလယ် အဆုံးကို၊ ပါကဋံ၊ထင်ရှားစွာ၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ဘာသိတတ္ထဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏ အနက်ကို၊ဝိညာပနသမတ္ထာယ၊သိစေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောစကားနှင့်၊ ဧတ္ထံ၊ဤစင်္ကီသုတ်၌၊ ပြာဟ္မဏဝဇ္ဇော၊ဝုဏ္ဏားတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဆိုရာ၌၊ သေသံ၊ကြွင်းသောစကားသည်၊ဥက္ကာနမေဝ၊ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

ဧဝံဝုတ္တေတိ၊ဧဝံဝုတ္တေဟူသည်ကား၊ဧဝံ၊ဤသို့၊တေဟိပြာဟ္မဏေတိ၊ထိုအထူးထူးသောတိုင်းမှလာကုန်သောဝုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊စင်္ကီ၊စင်္ကီဝုဏ္ဏားသည်၊ ဣမေပြာဟ္မဏာ၊ဤနာနာဝေဓုဇ္ဇကဝုဏ္ဏားတို့သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝဇ္ဇော၊ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဝုစ္စမာနေ၊ဦးမွမ်း၍ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အတုဿနက သတ္တောနာမ၊မနှစ်သက်သောသတ္တဝါမည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊အဿ၊ထိုစင်္ကီဝုဏ္ဏား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ကျေးဇူးကို၊ဘဏိတွာ၊ဦးမွမ်းပြောဆို၍၊ နိဝါရေဿာမ၊ရှင်ဂေါတမ၏ အထံသို့သွားသည်ကိုငါတို့မြင်ကုန်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ဇာတိအာဒိဟိ၊ဇာတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ မမ၊ငါစင်္ကီဝုဏ္ဏား၏၊ဝဏ္ဏံ၊ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ဝဒန္တိ၊ပြောဆိုကုန်၏၊ခေါပန၊စင်စစ်သော်ကား၊ မေ၊ငါစင်္ကီဝုဏ္ဏားအား၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဝဇ္ဇော၊ဂုဏ်ကျေးဇူး၌၊ရဇ္ဇိတံ၊တပ်ခြင်းငှါ၊နယုတ္တံ၊မသင့်၊ဟန္တံ၊ယခု၊ အဟံ၊ငါစင်္ကီဝုဏ္ဏားသည်၊ ဧတေသံ၊ထိုနာနာဝေဓုဇ္ဇကဝုဏ္ဏားတို့၏၊ဝါဒံ၊အယူကို၊သိန္နိတွာ၊ ဗျက်ဒီး၍၊ သမဏဿဂေါတ

မဿ၊ ရဟန်းဂေါတမဇ္ဈိ၊ မဟန္တဘာဝံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပပေတွာ၊
သိစေ၍၊ ဧတေသံ၊ ထိုနာနာဝေရဇ္ဇက ဂုဏ္ဏားတို့၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရှင်ဂေါ
တမု၏အထံသို့၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းငှါ၊ ကရောမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နေ
တွာ၊ ကြံ၍၊ တေ နဟိဘောမမာပိ သုဏာထာဝတိအာဒိ၊ တေ နဟိဘောမမာ
ပိ သုဏာထာဝတိသို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတေ နဟိ
ဘော အစရှိသောပါဌ၌၊ ဥဘတော သုဇာတောဝတိ အာဒယော၊ ဥဘတော
သုဇာတော ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောစင်္က
ဂုဏ္ဏား၏၊ ဂုဏောဟိ၊ ဂုဏ်တို့နှင့်၊ သဒိဿ၊ တစိတ်အားဖြင့်တူကုန်သော၊
ယောပိဂုဏာ၊ အကြင်ဂုဏ်တော်တို့ သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေပိ၊
ထိုမိမိဂုဏ်နှင့် တစိတ်အားဖြင့်တူသော ဂုဏ်တော်တို့ကိုလည်း၊ အဟံ၊
ငါစင်္ကဂုဏ္ဏားသည်၊ ကောစ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသည်လည်း၊ ဟောမိ၊
ဖြစ်အံ့နည်း၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမဇ္ဈိ၊ ဇာတိသမ္ပတ္တိ
အာဒယော၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်တို့သည်၊
ကောစ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂုဏောဟိ၊ ဂုဏ်တို့ထက်၊ ဥတ္တရိတရေယေ
ဝ၊ လွန်မြတ်သောဂုဏ်တို့ကိုသာလျှင်၊ မညမာနော၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်
သောစင်္ကဂုဏ္ဏားသည်၊ ပကာသေတိ၊ ပြု၏၊ ပန၊ မတူသော ဂုဏ်ကိုဆိုပြီး
အံ့၊ ဣတရေ၊ ဤမှတပါးသောမိမိဂုဏ်နှင့်မတူသောဂုဏ်တို့ကို၊ ဧကန္တေန
ဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟန္တဘာဝ
ဒိပနတ္ထံ၊ ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ပကာသေတိ၊ စင်္ကဂုဏ္ဏားက
ပြ၏၊ မယမေဝအရဟာမာတိ၊ မယမေဝအရဟာမဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိယ
မန္တောစ၊ မှတ်သော စင်္ကဂုဏ္ဏားသည်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဘုရား၏ ဂုဏ်ကို
ပြီးမွမ်းရာ၌၊ ဣဒံအတ္ထဇာတံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သော အနက် သဘောကို၊
ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ကိံဒိပေတိ၊ အဘယ်သို့ ပြသနည်းဟူမူကား၊ ဂုဏမဟန္တ
တာယ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်ကြီးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗေ
နာမ၊ ချဉ်းကပ်အပ်သည် မည်သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ
သတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သိနေရုံ၊ မြင့်မိုရ်တေမင်ကို၊ ဥပနိဓာယ၊
ထောက်၍၊ သာသပေါ၊ မှန်ညှင်းစေ့သည်၊ ပရိတ္တော၊ နည်းသည်၊ လာမ
ကော၊ ယုတ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟော
သမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာရေကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊ ဂေါပဒကံ၊ နွားမြေ
ရာခွက်၌တည်သောရေသည်၊ ပရိတ္တံ၊ နည်းသည်၊ လာမကံ၊ ယုတ်သည်၊

၃၇၀ မဏ္ဍိပပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဟောတိယထာ။ ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သတ္တသု၊ ခုနစ်ခုကုန်သော။
မဟာသရေသု၊ အိုင်ကြီးတို့၌။ ဥဒကံ။ ရေကို။ ဥနိဓာယ။ ထောက်၍။
ဥဿာဝဓိန္န၊ ဆီးနှင်းပေါက်သည်။ ပရိတ္တော၊ နည်းသည်။ လာမကော၊ ယုတ်
သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတု
သာလျှင်။ သမဏသဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ဇာတိသမ္ပတ္တိအာဒ
ယော၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း အစရှိကုန်သော။ ဂုဏော၊ ဂုဏ်တို့ကို။ ဥဇနိဓာ
ယ၊ ထောက်၍။ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်တို့သည်။ ပရိတ္တာ၊ နည်း
ကုန်၏။ လာမကာ၊ ယုတ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ မယမေဝ၊ ငါတို့က
သာလျှင်။ တံဘဝန္တံဂေါတမံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်
ခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိတံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။ အရဟာမ၊ ထိုက်ပေကုန်၏။ ဣတိ
ဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒီပတိ၊ ပြ၏။ ။

ဘူမိဂတဉ္စဝေဟာသဉ္စညာတိတ္ထေ၊ ဘူမိဂတဉ္စဝေဟာသဉ္စညဟူသော
ဤပါဌ၌၊ အညော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ရာဇဂံထောဝေဝ၊ မင်း
ရင်ပြင်၌လည်းကောင်း။ ဥယျာနေဝ၊ ဥယျာဉ်တော်၌ လည်းကောင်း။ သုခာ
မဉ္ဇာ၊ အုတ်-ကျောက်-အင်္ဂတ တို့ဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုအပ် ကုန်သော။
ပေါက္ခရဏိယော၊ လေးထောင့်ကန်တို့ကို။ သတ္တရတနဂ္ဂို၊ ရတနာခုနစ်
ပါးတို့ဖြင့်ပြည့်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဌဝိတံ၊ ထားအပ်သော
ခနံ။ ဥစ္စာသည်။ ဘူမိဂတံနာမ၊ ဘူမိဂတမည်၏။ ပန၊ ဘူမိဂတဥစ္စာမှတစ်ပါး
ဝေဟာသဉ္စဥစ္စာကို ဆိုဦးအံ့။ ပါသာဒ နိယျူဟာဒယော၊ ပြာသာဒ်ထုပ်
လျှောက်အစရှိသည်တို့ကို။ ပုရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဌဝိတံ၊ ထားအပ်သော
ဥစ္စာသည်။ ဝေဟာသဉ္စီနာမ၊ ဝေဟာသဉ္စမည်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ မဆွ
စွာ၊ ကုလပရိယာယေန၊ အမျိုးအမည်အားဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာသောဥစ္စာ
ကို။ ဩဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏။ ပန၊ ရွှေအိုးတို့၏
အရေအတွက် ပမာဏကိုဆိုဦးအံ့။ တထာ ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ဇာတဒိဝသေယေဝ၊ ဘွားတော်မူသောနေ့၌ပင်လျှင်။ သင်္ခါ၊ သင်္ခမည်
သောရွှေအိုးကြီး၎င်း။ ဇလေ၊ ဇလမည်သောရွှေအိုးကြီး၎င်း။ ဥပ္ပလေ၊ ဥပ္ပလ
မည်သောရွှေအိုးကြီး၎င်း။ ဂုဏ္ဍရိကော၊ ဂုဏ္ဍရိကမည်သောရွှေအိုးကြီး၎င်း
ဣတိဤသို့။ စုပ္ပာရာ၊ လေးလုံးကုန်သော။ နိဓယော၊ ရွှေအိုးကြီးတို့သည်။
ဥပဂတာ၊ ရောက်လာကုန်၏။ တေသု၊ ထိုလေးလုံးသောရွှေအိုးကြီးတို့တွင်။
သင်္ခါ၊ သင်္ခမည်သောရွှေအိုးကြီးသည်။ ဂါဝတိကော၊ တဂါဝတ်ရှိ၏။
ဇလေ၊ ဇလမည်သောရွှေအိုးကြီးသည်။ အနုယောဇနိကော၊ တယူဇနာ

ခွဲရှိ၏။ဥပ္ပဇေယျ။ ဥပ္ပဇေယျသောရွှေအိုးကြီးသည်။ တိဂါဝုတိကော။သုံး
ဂါဝုတိရှိ၏။ပုဏ္ဏရိကော။ ပုဏ္ဏရိကမည်သောရွှေအိုးကြီးသည်။ ယောဇ
နိကော။ တပုဏ္ဏရိကရှိ၏။ဣတိ။ ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ တေသုဝိ။ထို
လေးလုံးသောရွှေအိုးကြီးတို့၌လည်း။ ဂဟိတဂဟိတဋ္ဌာနံ။ ယူဠေယူရာ
အရပ်သည်။ ပုရုတိယေဝ။ ပြည့်မြဲပြည့်ပြန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။
ဤသို့။ဘဂဝါ။မြတ်စွာဘုရားသည်။ဗဟုလံ။များစွာသော။ပုရိညသုဝဏ္ဏံ။
ငွေရွှေကို။ဩဟာယ။စွန့်၍။ပဗ္ဗဇိတော။ရှင်ရဟန်းပြုတော်မူ၏။ဣတိ။ဤသို့
ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဒဟရောဝါတိအာဒိနိ။ ဒဟရောဝါ ဤသို့အစရှိ
သောပါဠိရပ်တို့ကို။ဟေဋ္ဌာ။အောက်၌။ဝိတ္ထာရိတာနေဝ။ ခွဲအပ်ခဲ့ကုန်ပြီး
သည်သာလျှင်တည်း။ ။

အခုဒ္ဒါဝကာသောတိဇ္ဈေ။ အခုဒ္ဒါဝကာသောဟူသောဤပါဠိ၌။ဘဂ
ဝတိ။မြတ်စွာဘုရား၌။အပရိမာဏောယေဝ။အတိုင်းအရှည်မရှိသည်သာ
လျှင်ဖြစ်သော။ဒဿနာဝကာသော။ကြည့်ရှုအပ်သောအခွင့်သည်။ အတ္ထိ။
ရှိ၏။ဣတိ။ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။တတြ။ ထိုအတိုင်းအရှည်မရှိ
ရာ၌။ဣဒံ။ဤဆိုလတ္တံ့။သည်ကား။ ဝတ္ထု။ဝတ္ထုတည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ခွဲပြီး
အံ့။ရာဇဂဟေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ အညတရော။ မဆင်ရှားသော။ ဗြာဟ္မ
ဏော။ပုဏ္ဏားတဦးသည်။ သမဏသဂေါတမဿ။ ရဟန်းဂေါတမ၏။
ပမာဏံ။ပမာဏတော်ကို။ဂဟေတုံ။ယူခြင်းငှါ။နသက္ကောတိကိရေ။မတတ်
နိုင်သတတ်။ဣတိဣဒံဝစနံ။ဤသို့သောစကားကို။သုတွာ။ ကြား၍။ဘဂဝ
တော။မြတ်စွာဘုရား၏။ဝိဏ္ဏာယ။ ဆွမ်းအလို။ငှါ။ ပဓိသနကာလေ။ဝင်
တော်မူသောအခါ၌။သဗ္ဗဟတ္ထံ။ အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ဝေဠု။
ဝါးကို။ဂဟေတွာ။ကိုင်၍။နဂရန္တိရဿ။ရာဇဂြိုဟ်မြို့တခါး၏။ ဗဟိ။အပ
၌။ဌတွာ။ရပ်၍။ ဘဂဝတိ။မြတ်စွာဘုရားသည်။သမ္ပတ္တေ။ ရောက်တော်မူ
လာသည်ရှိသော်။ဝေဠု။ အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသောဝါးကို။ ဂဟေ
တွာ။ကိုင်၍။သမိပေ။ မြတ်စွာဘုရား၏အနီး၌။ အဋ္ဌာသိ။တည်လာ၏။ဝေ
ဠု။အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသောဝါးသည်။ဘဂဝတော။မြတ်စွာဘုရား
၏။ဇဏုမတ္တံ။ပုဆပ်တော်မျှသို့။ပါပုဏ္ဏိ။ရောက်နိုင်၏။ ပုနဒိဝသေ။ တဖန်
မိန့်သောကံသောနေ၌။ဇေ။ နှစ်လုံးကုန်သော။ဝေဠု။ အတောင်ခြောက်
ဆယ်ရှိသောဝါးတို့ကို။ဃဇေတွာ။ဆက်၍။သမိပေ။ ကိုယ်တော်၏အနီး
၌။အဋ္ဌာသိ။တည်လာပြန်၏။ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ဗြိန္နံ။ နှစ်လုံးကုန်
သော။ဝေဠုနံ။ အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသောဝါးတို့၏။ဥပရိ။ အထက်

၃၂၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၌၊ နိဝေဇ္ဇမတ္တမေဝ။ နှစ်လုံးသောအတောင်ခြောက်ဆယ်စီရှိသောဝါးကို
မျှသာလျှင်။ ပညာယမာနော။ ထင်မြင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ပြာဟ္မဏ၊
ပုဏ္ဏား၊ ကိ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ကရောသိ၊ သင်ပြု၍နေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တုဗ္ဗာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊
ပမာဏံ၊ ပမာဏတော်ကို၊ ဂဏှာမိ၊ အကျွန်ုပ်ယူပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနဝါ
စ၊ လျှောက်၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တွံ၊ သင်ပုဏ္ဏားသည်၊ သကလဇက္ကဝါ
ဇ္ဇဂတ္တံ၊ အလုံးစုံသောစကြာဝဠာတို့ကိုကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဦတဝေ
ဇ္ဇံ၊ တည်သောအတောင်ခြောက်ဆယ်စီရှိသောဝါးကို၊ စာဓေတွာ၊ ဆက်
၍၊ သဗေဝိအာဂမိဿတိ၊ အကယ်၍လာလတ္တံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့လာသည်
ရှိသော်၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏတော်ကို၊ ဂဟေတု၊ ယူခြင်းငှါ၊
နေဝသက္ခိဿတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့၊ ဟိသတ္ထံ၊ ဖွန်၏၊ မယာ၊ ငါဘုရား
သည်၊ စတ္တာရိအသင်္ချေယျာနိစ၊ လေးသင်္ချေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ကပ္ပ
သတသဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ယထာ၊ အကြင်
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရော၊ တပါးသောသူသည်၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ ပမာဏံ၊
ပမာဏတော်ကို၊ ဂဏေယျ၊ ယူရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပါရမီ
ယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ နုပုရိတာ၊ မပြည့်အပ်ကုန်၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တထာ
ဂတော၊ ငါဘုရားသည်၊ အတုလော၊ အတုမရှိ၊ အပ္ပမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်
အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒေ၊ အဝတံ၊ လာ
သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဂါထာပရိယောသာနေ၊
ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်၏အဆုံး၌၊ စတုရသိတိပါဏသဟဿာ
နိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ အမတံ၊ အမြိုက်အ
ရသာကို၊ ဝိဝိံသု၊ သောက်ရကုန်၏။

အပရတ္ထိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ကိရိတ္တိဋ္ဌာရေမိ၊ ကြားဘူးသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ရာဟု၊ ရာဟုအမည်ရှိသော၊
အသုရိန္ဒော၊ အသုရိန်နတ်သည်၊ စတ္တာရိယောဇနသဟဿာနိ၊ ယူဇနာ
လေးထောင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌစယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာရှစ်
ရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥစ္စော၊ မြင့်၏၊ အဿ၊ ထိုရာဟုအသုရိန်နတ်၏၊
ဗာဟန္တရံ၊ မောင်းနှင်ရတို့၏အကြားသည်၊ ဒွါဒသယောဇနသတာနိ၊ ယူ
ဇနာတရဒုနှစ်ဆယ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟတ္ထတလပါဒတ
လနံ၊ လက်ဘဝါးအပြင်-ခြေဘဝါးအပြင်တို့၏၊ ပုထုလတာပုထုလန္တ
န၊ အပြန်အားဖြင့်၊ တိဏိယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိကုန်သည်။

ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အင်္ဂုလိပဗ္ဗာနိ၊ တခုတခုသောလက်ဆစ်တို့သည်။
 ပဏ္ဏာသယောဇနာနိ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဘမုက္ခန္တရံ၊ မျက်မှောင်နှစ်ခုတို့၏အကြားသည်။ ပဏ္ဏာသယောဇနံ၊ ယူဇ
 နာငါးဆယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နုဿာဠ၊ နဖူးပြင်သည်။ တိယောဇ
 နသတံ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။
 နဝဗောဇနသတံ၊ ယူဇနာကိုးရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောအဟံ၊
 ထိုငါရာဟုအသုရိန်နတ်သည်။ ဥစ္စော၊ မြင့်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တဝရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ဩဏမိတွာ၊ ညွှတ်၍။ ဩလောကေတံ၊ ကြည့်ခြင်းငှါ၊
 နသက္ခိဿာမိ၊ မတွင်းနှိုင်းအံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ နဂန္ထ
 တိ၊ ဘုရားထံသို့မသွားသော။ ထိုအသုရိန်နတ်သည်။ ဧကမိဝသံ၊ တနေ
 သောနေဋ္ဌံ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးတော်ကိုးသုတွာ၊
 ကြား၍။ ယထာကာယဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသောဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လည်း။ ဩလော
 ကေဿာမိ၊ ကြည့်ချေတော့အံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ အာ
 ဝတော၊ လာခဲ့၏။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုအသုရိန်နတ်၏။
 အဇ္ဈာသပံ၊ အလိုကို၊ ဝိဒိတွာ၊ ထိတော်မူ၍။ စတုသုဣရိယာပလေသု၊
 လေးပါး သောဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ကတနေန၊ အဘယ်ဣရိယာပုဂ္ဂို
 လ်ဖြစ်သောမိ၊ ငါဘုရားပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတွာ၊ ကြံတော်မူ၍။
 ပြိတကောနာမ၊ ရပ်ခြင်းဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်ကား၊ နိစေတံ၊ နိဗ္ဗာန်သော်
 လည်း။ ဥစ္စောဝိယ၊ မြင့်သကဲ့သို့၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ အဿ၊ ထိုရာဟုအ
 သုရိန်နတ်အား၊ နိပ္ပန္နောစ၊ လျောင်းတော်မူသော ငါဘုရားသည်လည်း။
 အတ္တဝနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ အဿာမိ၊ ပြုတော်မူအံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
 နှလုံးသွင်း၍၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဂန္ဓကုမ္ဘိပရိဝေယော၊ ဂန္ဓကုမ္ဘိပရိဝုဏ်၌၊ မဉ္ဇ
 ကံ၊ ညောင်စောင်းငယ်ကို။ ပညပေဟိ၊ ခင်းချေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်
 တော်မူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုညောင်စောင်းငယ်၌၊ သိဟသေယျံ၊ ကေသရာဇာ
 ခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ရာဟု
 ရာဟုအသုရိန်နတ်သည်။ အာဂက္ခံ၊ လာသတ်၍၊ နိပ္ပန္နံ၊ လျောင်းတော်မူသော
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝိဝံ၊ လည်ကို၊ ဥန္နာမေတွာ၊ မော်၍၊ နဘမေတ္ထေ၊
 ကောင်းကင်၏အလပင်၌၊ ပုဏ္ဏစန္ဒံ၊ လပြည့်ဝန်းကို၊ ဥလ္လောကေတိဝိယ၊ မော်
 ၍ကြည့်တိသကဲ့သို့၊ ဥလ္လောကေတိ၊ မော်၍ ကြည့်၏။ အသုရိန္ဒ၊ ရာဟုအသု
 ရိန်နတ်။ ဣဒံ၊ ဤမော်၍ကြည့်ခြင်းသည်ကို။ အာသဟံနည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
 လည်း။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

၃၂၄ မဏိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဩဏမိတွာ၊ ညွတ်၍၊ ဩလောကေတံ၊ ဩညံခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿာမိ၊
 အက္ခိဋ္ဌိမ္မိန္ဒြိယံ၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ နဂန္ထိ၊ အရှင်
 ဘုရားထံတော်သို့ အက္ခိဋ္ဌိမ္မိန္ဒြိယံပေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 လျှောက်၏၊ အသုရိန္ဒြိယံ၊ အသုရိန္ဒြိယံ၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ အဝေါမုခေ၊
 အောက်သို့မျက်နှာမူသဖြင့်၊ ပါရမိယော၊ ပါရမိတို့ကို၊ နုပုရိတာ၊ မပြည့်
 အပ်၊ မေမယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဥဒ္ဓဂ္ဂံ၊ အထက်သို့ အများရှိသည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဗိန္ဒု၊ လှူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌၊ ရာဟု၊ ရာဟုအသုရိန္ဒြိယံသည်။ သရဏံ၊ သရဏ
 ဝံဆောက်တည်ခြင်းသို့၊ အဝမာသိ၊ ရောက်လေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒဿနာယ၊ ဩညံ၊ ဩခြင်းငှါ၊ အရဒ္ဓါဝကာသော၊
 မလှသော အရေရှိ၏၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေန၊ စတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလဖြင့်၊
 သီလဝါ၊ သီလရှိတော်မူ၏၊ ပန၊ အရိယသီလီဟူသောပုဒ်၏အတွင်းကိုဆို
 ဦးအံ့၊ တံသီလံ၊ ထိုစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလသည်။ အရိယံ၊ ဖြူစင်၏၊ ဥတ္တမံ၊
 မြတ်၏၊ ပရိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယသီလီတိအာဒိ၊
 အရိယသီလီဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဒေ
 ဝ၊ ထိုစင်ကြယ်သောသီလသည်ပင်လျှင်၊ အနုဝစ္ဆန္တေန၊ အပြစ်မရှိသော
 သဘောသတ္တိကြောင့်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကုသ
 လသီလီတိ၊ ကုသလသီလီဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကုသလေန
 သီလေနာတိဣဒံ၊ ကုသလေနသီလေနဟူသော ဤစကားသည်။ အဿ၊
 ထိုကုသလသီလီဟူသောပုဒ်၏၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း၊ ဗဟုနံ၊ အာရိယ
 ပါရမိယောတိ၊ ဗဟုနံအာရိယပါရမိယောဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဧကေကာယ၊ တပါးတပါးသော၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရား
 ဒေသနာတော်၌၊ စတုရာသီတိပါဏသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်
 သောသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ
 ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာပိ၊ နတ်လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဗလသမတံ၊
 မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသော အမြိုက်အရသာကို၊ ပိဝန္တိ၊ သောက်ရကုန်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သောနတ်လူတို့၏၊ အာရိယော၊
 ဆရာဖြစ်တော်မူ၏၊ သာဝကပိနေယျာနံ၊ သာဝကဝေနေယျတို့၏၊ ပါရမိ
 ယော၊ အဆက်ဆက်သောဆရာဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏၊ ဝိဇ္ဇာကာမရာဂေါတိဇ္ဈေ၊ ဝိဇ္ဇာကာမရာဂေါဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဘ
 ဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗေဒိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေ

သာ။ ကိလေသာတို့သည်။ ကာမံဒိတာ။ အကပင်၍ကားကုန်၏ရှင်း ပန
တထာပိ။ ထိုသို့ပင်ကုန်သော်လည်း။ ဗြာဟ္မဏော။ စင်္ကီပုတ္တဘွားသည်။ တေ။
ထိုကုန်ပြီးသော ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့ကို။ နဇာနာတိ။ မသိ။ အတ္တ
နော။ မိမိဟုဆိုအပ်သောစင်္ကီပုတ္တဘွား၏။ ဇာနနဋ္ဌာနေယေဝ။ သိသောအရေ
၌သာလျှင်။ ဂုဏံ။ ဂုဏ်တော်ကို။ ကလေသိ။ ပြီးပွမ်းပြောဆို၏။ ဝိဂတစာ
ပလ္လောတိ။ ဝိဂတစာပလ္လောဟူသည်ကား။ ပတ္တမဏ္ဍနာ။ သပိတ်ကိုတန်
ဆာဆင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ စိဝရမဏ္ဍနာ။ သင်္ကန်းကိုတန်ဆာဆင်
ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သေနာသနမဏ္ဍနာ။ ဂုဏ်လိကကျောင်းကိုတန်
ဆာဆင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣမဿ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပူတိ
ကာယဿဝါ။ အကောင်ပုပ်ကိုလည်း။ ကေလာယနာ။ ချစ်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ ပရိကေလာယနာ။ အဘန်တလဲလဲချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။
ဣတိဇေ။ ဤသို့။ ဂုတ္တစာပလျာပိရဟိတော။ ဆိုအပ်ပြီးသောလျှပ်ပေါ်သည်
၏အဖြစ်မှ ကင်းတော်မူ၏။ အပါပပုရေက္ခာရောတိ။ အပါပပုရေက္ခာရော
ဟူသည်ကား။ အပါပေ။ အကုသိုလ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော။ နဝ
လောကုတ္တရဓမ္မေ။ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတို့ကို။ ပုရတော။
ရှေးမှ။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဝိစရတိ။ ထည့်လည်တော်မူ၏။ ။

ဗြဟ္မညာယပဇာယာတိ။ ဗြဟ္မညာယပဇာယဟူသည်ကား။ သာရိပုတ္တ
မောဂ္ဂလာနမဟာကဿပါဒိဘေဒါယ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ-အရှင်မောဂ္ဂ
လာနအရှင်မဟာကဿပစသည်အပြားရှိသော။ ဗြာဟ္မဏပဇာယ။ ပုတ္တဘွား
သတ္တဝါအပေါင်း၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ သောဘဂဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧ
တိသာယပဇာယ။ ဤအရှင်သာရိပုတ္တရာအစရှိသော ပုတ္တဘွားသတ္တဝါအ
ပေါင်းနှင့်။ အဝိရုဇ္ဈေး။ မဆန့်ကျင်သည်။ ဟတွာ။ ဖြစ်၍။ ပုရေက္ခာရော။ ရှေး
သွားသည်။ ဟေါတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ အယံပဇာ။ ဤအရှင်သာရိပုတ္တရာ
အစရှိသော ပုတ္တဘွားသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ သမဏံဂေါတမံ။ ရဟန်းဂေါ
တမကို။ ပုရတော။ ရှေးမှ။ ကတွာ။ ပြု၍။ စရတိ။ ကျင့်၍။ ဣတိအယံ။ ဤသည်
ကား။ အတ္ထော။ အနက်၏။ အဝိစအပရော။ နည်းတပါးကို။ မယာ။ ငါအဋ္ဌက
ထာဆရာသည်။ ဂုစ္စတေ။ ဆိုဦးအံ့။ အပါပပုရေက္ခာရောတိ။ အပါပပုရေက္ခာ
ရောဟူသည်ကား။ နပါပပုရေက္ခာရော။ အကုသိုလ်ကိုရှေးသွားပြု၍ကျင့်
ခြင်းမရှိ။ ပါပံ။ မကောင်းမှုကို။ ပုရတောကတွာ။ ရှေးသွားပြု၍။ နစရတိ။
မကျင့်။ ပါပံ။ မကောင်းမှုကို။ နဣတ္ထတိ။ အလိုမရှိ။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။
အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဗြဟ္မညာယ။ ဆန့်ကျင်သောပုတ္တဘွားဖြစ်သော။

၃၇၆ မဏိပပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တဿာပဇာယ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းနှင့်၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊
 တက္ခ၊ ပဋိဝိရုဒ္ဓါယဝိ၊ ဆန့်ကျင်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တဿာ၊ ဗြာဟ္မဏ
 ပဇာယ၊ ထိုပုဏ္ဏားသတ္တဝါအပေါင်းနှင့်၊ အဝိရုဒ္ဓေါ၊ မဆန့်ကျင်သည်၊
 ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဟိတသုခတ္ထိကောယေဝ၊ စီးပွားချမ်းသာကိုအလိုရှိသည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တိရောရုဋ္ဌာတိ၊ တိရောရုဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ပရေဋ္ဌတော၊ တိုင်း
 တပါးမှ၊ တိရောဇနပဒါတိ၊ တိရောဇနပဒါဟူသည်ကား၊ ပရဇနပဒတော၊
 တပါးသောဇနပဒါမှ၊ သံပုစ္ဆိတုံအာဂစ္ဆန္တိတိ၊ သံပုစ္ဆိတုံအာဂစ္ဆန္တိဟူ
 သည်ကား၊ ခတ္ထိယပဏ္ဍိတာဒယောစေဝ၊ ပညာရှိသောမင်းအစရှိသော
 သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏဂန္ဓဗ္ဗာဒယောစ၊ ပုဏ္ဏားဂန္ဓဗ္ဗနတ်အစ
 ရှိသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ အတိသင်္ခရိတွာ၊
 ပြုပြင်စီရင်၍၊ ပုစ္ဆိဿာမ၊ ငါတို့မေးကုန်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံး
 သွင်း၍၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသည်တို့
 တွင်၊ ကေမိ၊ အချို့သောမင်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပုစ္ဆာယံ၊ မေးခြင်း၌၊ ဒေါသံ၊
 အပြစ်ကို၊ သလ္လက္ခေတွာဝါ၊ မှတ်၍လည်းကောင်း၊ ဝိဿန္တေန၊ ဖြေရာ၌၊
 သမ္ပုဋ္ဌိန္တေန၊ ဝန်ခံရာ၌၊ အသမတ္ထတံ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သလ္လ
 က္ခေတွာဝါ၊ မှတ်၍လည်းကောင်း၊ အပုစ္ဆိတွာဝ၊ မမေးမူ၍သာလျှင်၊ တုဏှိ၊
 ဆိတ်ဆိတ်၊ နိသိဒန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့သောမင်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊
 ပုစ္ဆိ၊ မေးခုံ၊ ကုန်၏၊ ကေသဗ္ဗိ၊ အချို့သောမင်းပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုစ္ဆာယံ၊ မေးခြင်း၌၊ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊
 ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၍၊ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေ
 သမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုမင်းပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဝိမတိ
 ယော၊ ယုံမှားခြင်းတို့ကို၊ တိရံ၊ ကမ်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်စေတော်မူ၍၊ မဟာ
 သမုဒ္ဒဿ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၏၊ ဥဒိယော၊ လှိုင်းတံပိုးတို့သည်၊ တိရံ၊ ကမ်းသို့၊
 ပတွာ၊ ရောက်စေတော်မူ၍၊ ဘိဇ္ဇန္တိဝိရေ၊ ပျက်စီးကုန်သကဲ့သို့၊ ဘဂဝန္တိ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍သာလျှင်၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်
 စီးကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝါရ၌၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝဇ္ဇေ၊ ကျေး
 ဇူးတော်ကိုခွင့်ဆိုရာ၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊
 ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

အတိထိနောတေဟောန္တိတိ၊ အတိထိနောတေဟောန္တိဟူသည်ကား၊
 တေ၊ ထိုငါတို့၏ဝါမခေတ်သို့ရောက်လာသောသူရဟန်းတို့သည်၊ အဗ္ဗာကံ၊

ငါတို့စင်္ကီပုဏ္ဏားတို့၏။ အာဂန္တုကာ၊ ဧည့်သည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နဝကာ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဟုနကာ၊ ဧည့်သည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ပေကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဝေတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပရိယာသုဏ္ဍာဒိတိ၊ ပရိယာသုဏ္ဍာမိဟူသည်ကား။ ဇာနာမိ၊ ငါစင်္ကီပုဏ္ဏားသိ၏။ အပရိမာဏဝေဏ္ဏာတိ၊ အပရိမာဏဝေဏ္ဏာဟူသည်ကား။ တထာရူပေနော၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သဗ္ဗညုနာမိ၊ တခုသောသဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အပ္ပမေယျဝေဏ္ဏော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောဂုဏ်ရှိတော်မူ၏။ မာဒိသေန၊ ငါကဲ့သို့သောစင်္ကီပုဏ္ဏားသည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုသူပင်ရာရှိအံ့နည်း။ အပ္ပမေယျဝေဏ္ဏာဇေ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောဂုဏ်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ စသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗုဒ္ဓေါပိဗုဒ္ဓဿဘဏေယျဝဏ္ဏံ၊ ကပ္ပံပိစေအညမဘာသမာနော၊ ဝိယေထကပ္ပေါပိရဒီဃမန္တရေ၊ ဝေဏ္ဏောနဝိယေထတထာဂတဿာတိ၊ ဗုဒ္ဓေါပိဗုဒ္ဓဿဘဏေယျဝဏ္ဏံ၊ ကပ္ပံပိစေအညမဘာသမာနော၊ ဝိယေထကပ္ပေါပိရဒီဃမန္တရေ၊ ဝေဏ္ဏောနဝိယေထတထာဂတဿဟူသော၊ ဇေတိဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ တခုသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကပ္ပမ္ပိ၊ တကမ္ဘာ ပတ်လုံးလည်း။ ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍၊ အညံ၊ ဒါနကထာအစရှိသောတပါးသောစကားကို အဘာသမာနောဝ၊ ဟောတော်မူဘဲသာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ တခုသောမြတ်စွာဘုရား၏။ ဝဏ္ဏမ္ပိ ဝဏ္ဏံဇေ၊ ကျေးဇူးတော်ကိုသာလျှင်။ စေတဏေယျ၊ အကယ်၍ဗြီးမွမ်း၍ ဟောတော်မူငြားအံ့။ အန္တရေ၊ ဗြီးမွမ်း၍ဟောတော်မူသောအကြား၌။ ဖိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဒီဃံ ဒီဃော၊ ရှည်စွာသော။ ကပ္ပေါ၊ ကမ္ဘာသည်။ ဝိယေထ၊ ကုန်ရာ၏။ တထာဂတဿ၊ တခုသောမြတ်စွာဘုရား၏။ ဝေဏ္ဏော၊ ကျေးဇူးတော်သည်။ နဝိယေထ၊ မကုန်နိုင်ရာ။ ။

ပန၊ စင်္ကီပုဏ္ဏား၏ပြောဆိုသောစကားမှတစ်ပါး နာနာဝေရဇ္ဇကပုဏ္ဏားတို့၏အကြံကိုဆိုဦးအံ့။ ဣမံဂုဏကထံ၊ ဤအရှင်ဂေါတမ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဗြီးမွမ်း၍ဆိုသောစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ တေပြာဟ္မဏာ၊ ထိုနာနာဝေရဇ္ဇကပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဖိန္တယိံသု၊ ကြံကုန်၏။ ကိံဖိန္တယိံသု၊ အဘယ်သို့ကြံကုန်သနည်းဟူမူကား။ ယထာ၊ အကြံအခြင်းအရာဖြင့်၊ စင်္ကီ၊ စင်္ကီပုဏ္ဏားသည်။ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးတော်ကို။ ဘာသတိ၊ ဗြီးမွမ်း၍ဆို၏။ သောဘဝံဂေါတမော၊ ထိုအရှင်ဂေါတမသည်။ အနောမဂုဏော၊ မယုတ်သောဂုဏ်တော်ရှိ၏။ ဧဝံ

၃၃၈ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်
ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဇာနဿာနေန၊ သိသော၊ ဣမိနာ၊ ဤစင်္ကပ္ပဏ္ဏာသသည်၊ ခေါပန၊
စင်စစ်၊ အတိစိရံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ၊ အဝိဝါသိတံ၊ ထုံအပ်၏၊ ဟန္တ၊ ယံချ၊
နံ၊ ထိုစင်္ကပ္ပဏ္ဏာသသို့၊ အနုဝတ္ထာမ၊ အတုလိုက်၍ကျင့်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိန္တယိံ၊ သူကြံကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ အနုဝတ္ထမာနာ၊
အတုလိုက်လိုက်နုသည်ဖြစ်၍၊ တေနဟိ ဘောတောတိအာဒိ၊ တေနဟိ
ဘောတောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟံ၊ သူဆိုကုန်၏။ ။

ဩပါတေတိတိ၊ ဩပါတေတိဟူသည်ကား၊ ပဝေသေတိ၊ သွင်း၏၊
သံပုရေက္ခရောန္တိတိ၊ သံပုရေက္ခရောန္တိဟူသည်ကား၊ ပုတ္တမတ္တနတ္တမတ္တံ၊
သားမျှလောက်သောသူ- မြေးမျှလောက်သော သူသည်၊ သမာနန္တိ၊ ဖြစ်
သော်လည်း၊ ပုရေတော၊ ရှေးမှ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိစရန္တိ၊ တွည့်လည်သွားလာ
ကုန်၏၊ မန္တပဒန္တိ၊ မန္တပဒ်ဟူသည်ကား၊ မန္တာယေဝ၊ ဗေဒင်သည်ပင်
လျှင်၊ မန္တပဒ်၊ မန္တပဒ်မည်၏၊ ဗေဒေါ၊ ဗေဒင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိဟိတိဟပရံပရာယာတိ၊ ဣတိဟိတိဟ
ပရံပရာယဟူသည်ကား၊ ဇေကိရ၊ ဤသို့ဖြစ်သတတ်၊ ဇေကိရ၊ ဤသို့ဖြစ်
သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရံပရာတာဝေန၊ အဆက်ဆက်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာဂ
တံ၊ လာ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ဝိဇ္ဇကသမ္ပ
ဒါယာတိ၊ ဝိဇ္ဇကသမ္ပဒါယဟူသည်ကား၊ ပါဝစနသင်္ခါတသမ္ပတ္တိယာ၊
စကားပြောဆိုခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ သာဝိတ္တိ အာဒိတိ၊ သာဝိတ္တိဆန်း
ကျမ်းအစရှိကုန်သော၊ သန္တဗန္ဓေဟိစ၊ ဂါထာဘွဲ့ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဂဂ္ဂဗန္ဓေဟိစ၊ ဝဂ်ဖြင့်ဘွဲ့ခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံ
စေ၍၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသေတိ၊
ပြု၏၊ တတ္ထစာတိ၊ တတ္ထစဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ မန္တပဒေ၊ ထိုမန္တာန်
ပုဒ်၌၊ ပဝတ္ထာရောတိ၊ ပဝတ္ထာရော ဟူသည်ကား၊ ပဝတ္ထာ ဝိတာရော၊
ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ ယေသန္တိ၊ ယေသံ ဟူသည်ကား၊ ယေသံ၊ အကြင်
ရှေး၌ဖြစ်သောရသေ့တို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ မန္တပဒန္တိ၊ မန္တပဒ်
ဟူသည်ကား၊ ဗေဒသင်္ခါတံ၊ ဗေဒင်ဟုဆိုအပ်သော၊ မန္တမေဝ၊ ဗေဒင်
ကိုသာလျှင်၊ ဝိတန္တိ၊ ဝိတံဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကောဒိတိ၊ အဋ္ဌကရသေ့အစ
ရှိကုန်သော၊ ဒသဟိ၊ တကျိပ်ကုန်သော၊ ပေါရာဏကဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ရှေး
၌ဖြစ်သော ရသေ့တို့သည်၊ ပဒသမ္ပတ္တိဝသေန၊ ပုဒ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ သဏ္ဌာယိတံ၊ သရဏ္ဌာယံအပ်၏၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ပဝတ္တံဟူသည်

၂၉

ကား၊ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား၊ ဂုတ္တံ၊ ပြောဆိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်
ပို့ချအပ်၏၊ ဝါစိတံ၊ ပို့ချအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ သမိဟိတန္တိ၊ သမိဟိတံဟူသည်ကား၊ သမုပဋိဋ္ဌံ၊ ပေါင်းအပ်
၏၊ ရာသိကတံ၊ အရပြုအပ်၏၊ ပိဏ္ဍံ၊ အပေါင်းအရကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌာပိတံ၊
ထားအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

‘ တဒနုဂါယန္တိတိ၊ တဒနုဂါယန္တိ ဟူသည်ကား၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊
ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တေဟိ၊ ထိုအဋ္ဌက အစရှိကုန်သော ရှေး
၌ဖြစ်သောရသေ့၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဂိတံ၊ သိအပ်သော၊ တံမန္တ
ပဒံ၊ ထိုမန္တာန်ဝန်ကို၊ အနုဂါယန္တိ၊ အတုလိုက်၍သိကုန်၏၊ အနုသဇ္ဈာ
ယန္တိ၊ အတုလိုက်၍သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏၊ ဝါစေန္တိ၊ ပို့ချကုန်၏၊ တဒနုဘာ
သန္တိဣဒံ၊ တဒနုဘာသံ ဟူသော ဤစကားသည်၊ ပုရိမသေဝ၊ ရှေးဖြစ်
သောတဒနုဂါယန္တိ ဟူသောဝန်၏ သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း၊
ဘာသိတမနုဘာသန္တိတိ၊ ဘာသိတမနုဘာသန္တိ ဟူသည်ကား၊ တေဟိ၊
ထိုအဋ္ဌကအစရှိကုန်သောရှေး၌ဖြစ်သော ရသေ့၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဘာသိ
တံ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ကို၊ သဇ္ဈာယိတံ၊ သရဇ္ဈာယ်အပ်သည်ကို၊ သဇ္ဈာ
ယန္တိ၊ အတုလိုက်၍သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏၊ ဝါစိတမနုဝါစေန္တိတိ၊ ဝါစိတမနု
ဝါစေန္တိ ဟူသည်ကား၊ တေဟိ၊ ထိုအဋ္ဌကအစရှိကုန်သောရှေး၌ဖြစ်သော
ရသေ့၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အညေသံ၊ တပါးသော တပည့်ဖြစ်သောသူတို့
အား၊ ဝါစိတံ၊ ပို့ချအပ်သည်ကို၊ အနုဝါစေန္တိ၊ အတုလိုက်၍ပို့ချကုန်၏၊
သေယျထိဒန္တိ၊ သေယျထိဒံဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်သောရသေ့၊
ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဋ္ဌကောတိအာဒိနိ၊ အဋ္ဌကအစရှိသည်တို့
သည်၊ တေသံ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်သော ရသေ့၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ နာမာနိ၊ အမည်
တို့တည်း၊ တေ၊ ထိုအဋ္ဌကအစရှိကုန်သောရှေး၌ဖြစ်သော ရသေ့၊ ပုဏ္ဏား
တို့သည်၊ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ဩလောကေတွာ၊
ကြည့်၍၊ ပရူပဃာတံ၊ သူတပါးကိုညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ အကတွာ၊
မပြုမူ၍၊ ဘဂဝတော၊ တုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ကဿ
ပသဗ္ဗာသမ္ပန္နဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဝစနေန၊ ဝဋ္ဋနိသိတ
ဖြစ်သောစကားတော်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ သံသန္ဓေတွာ၊ နှီးနှော၍၊ မန္တေး
ဗေဒင် ကျင်းတို့ကို၊ ဝန္ဓေသုံကိရ၊ သိကုံးကုန်သတတ်၊ ပန၊ ဖေါပြန်
သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အပရာပရေ၊ နော်နော်သောကာလ၌၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား

၃၈၀ မန္တိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တို့သည်။ ပါဏာတိပါတာဒီဒိ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသည်တို့ကို၊ ပက္ခိ
ပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ တယောပေဒေ၊ ပေဒေသုံးပုံတို့ကို၊ ဘိန္ဒုတွာ၊ ဖျက်ဆီး
၍၊ ဗုဒ္ဓဝစနေန၊ ဝဋ္ဋနိသိတဖြစ်သောကဿပမြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်
နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဝိရုဒ္ဓေ၊ ဆန့်ကျင်သည်တို့ကို၊ အကံသုကိရ၊ ပြုကုန်သ
တတ်။ ။

အန္ဓဝေဏိတိ၊ အန္ဓဝေဏိဟူသည်ကား။ အန္ဓပဝေဏိ၊ သူကန်းတို့၏
အစဉ်တည်း။ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ ဧကေန၊ တယောက်သော၊ စက္ခုမ
တာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော သေသောက်ကြူးသည်။ ဂဟိတယဗ္ဗိယာ၊
ကိုင်အပ်သောတောင်ဌေးထွံတံ၏၊ ကောဋီ၊ အစွန်းကို၊ ဧကော၊ တယောက်
သော၊ အန္ဓော၊ သူကန်းသည်။ ဂဏ္ဍတိ၊ ကိုင်၏၊ တံအန္ဓံ၊ ထိုသူကန်းကို၊
အညော၊ တပါးသော၊ အန္ဓော၊ ဒုတိယသူကန်းသည်။ ဂဏ္ဍတိ၊ ကိုင်၏၊ တံ၊
ထိုဒုတိယသူကန်းကို၊ 'အညော၊ တပါးသော၊ အန္ဓော၊ တတိယသူကန်း
သည်။ ဂဏ္ဍတိ၊ ကိုင်ပြန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ နယေန၊ ဤသို့သောနည်း
ဖြင့်၊ ပဏ္ဏာသသဗ္ဗိအန္ဓာ၊ ငါးကျိပ်ခြောက်ကျိပ်သော သူကန်းတို့သည်။
ပဋိပါဒုံယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ စာဒုံတာ၊ စပ်အပ်သည်တို့ကို၊ အန္ဓဝေဏိ
တိ၊ အန္ဓဝေဏိဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပရိပရာသံသတ္တာတိ၊ ပရိပရာသံ
သတ္တာဟူသည်ကား၊ ယဗ္ဗိဂါဟကေန၊ ထွံတံတောင်ဌေးဖြင့်ဆွဲယူသော၊
စက္ခုမတာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော သေသောက်ကြူးသည်။ အညမညံ၊
အချင်းချင်း၊ လဝ္ဂါ၊ ကပ်ငြိစေအပ်၏၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ရတ္ထော၊ သေသောက်ကြူးသည်
အန္ဓဂဏံ၊ သူကန်းအပေါင်းကို၊ ဒိသွာ၊ ဝေ့မြင်၍၊ အသုကသ္မိံနာမ၊ ဤအ
မည်ရှိသော၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ခန္ဓဘောဇ္ဇံ၊ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်သည်။ သုလတံ၊
ရလွယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဿာဘောတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ တေဟိ၊ ထိုသူ
ကန်းတို့သည်၊ သာမိ၊ အရှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကိုရလွယ်ရာအ
ရပ်သို့၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့သူကန်းတို့ကို၊ နေဟိ၊ ဆောင်ပါလော၊ တေ၊ သင်
အား၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောဥစ္စာကို၊ ဒေမ၊ ပေးပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ရတ္ထော၊ ဆိုအပ်သောသေသောက်ကြူးသည်။ လဉ္စံ၊ တံရိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ၊ ဩက္ကမ္ဘ၊ ဖဲတည်၍၊ မဟန္တံ၊
ကြီးစွာသော၊ ဂန္တံ၊ ချုံကို၊ အနုပရိဂဏံ၊ ထည့်လည်၍၊ ပုရိမဿ၊ ရှေးဖြစ်
သောသူကန်း၏၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ပစ္ဆိမဿ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သောသူ
ကန်း၏၊ ကန္တံ၊ ခါးတောင်မိတ်ကို၊ ဂဏ္ဍာပေတွာ၊ ကိုင်စေ၍၊ ကိပ္ပိ၊ တပုံ

တခုသော၊ ကမ္မံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ တု၊ ငှေ။ သင်သူကန်း
 တို့သည်၊ တာဝဂ္ဂန္ထထ၊ သွားနှင့်ကုန်ဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ခို၍၊
 ပလယိကိရ၊ ပြေးလေသတတ်၊ တေ၊ ထိုသူကန်းတို့သည်။ ဒိဝသမ္ဘိ၊ များ
 စွာသောနေ့ပတ်လုံးလည်း။ ဂတ္တိ၊ ချုံကိုတချာချာလှည့်သွား၍၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီး
 ကို၊ အဝိန္ဒမာနာ၊ မရကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဘောစက္ခမာ၊ ဒိုချက်မိ
 အမြင်ရှိသောယောကျ်ား၊ ကဟံ၊ အတိမှာနည်း။ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်၊ ကဟံ၊
 အတိမှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဒေဝိတွာ၊ ပိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၍၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီး
 ကို၊ အဝိန္ဒမာနာ၊ မရကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုချုံအရပ်
 နှံ့ပင်လျှင်၊ မရိ၊ သုက်ရ၊ သေကုန်သတတ်၊ တေ၊ ထိုသူကန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ ပရိပရာသံသတ္တာတိ၊ ပရိပရာသံသတ္တာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။

ပုရိမောပီတိ၊ ပုရိမောပီဟူသည်ကား။ ပုရိမေသု၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဒသသု၊ တကျိပ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏေသု၊ အဋ္ဌကအစရှိသောရသေ့ပုဏ္ဏား
 တို့တွင်၊ ဇကောပိ၊ တယောက်သောရသေ့ပုဏ္ဏားသည်မျှလည်း။ မန္တိမော
 ပီတိ၊ မန္တိမောပီဟူသည်ကား။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ အာစရိယပါစရိယေသု၊
 ဆရာအဆက်ဆက်သော ပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ ဇကောပိ၊ တယောက်သော
 ပုဏ္ဏားသည်မျှလည်း။ ပန္တိမောပီတိ၊ ပန္တိမောပီဟူသည်ကား။ ဣဒါနိ၊ ယ
 ခုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ ဇကောပိ၊ တယောက်သော
 ပုဏ္ဏားသည်မျှလည်း။ ပဉ္စမောပီတိ၊ ပဉ္စမောပီဟူသည်ကား။ ပါဠိအာဂတေသု၊
 ပါဠိ၌လာကုန်သော၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးကုန်သောသဒ္ဓါတရား-အနုဿဝတရား
 တို့၌၊ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်
 သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သောရုပ်တရား-အာကာရပရိဝါတက္ကတရား
 ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနာနန္တိတရားတို့ကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဝဒတိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ဇေဝာပိပါကောတိ၊ ဇေဝာပိပါကောဟူသည်ကား။ ဘူတပိပါကာဝါ၊ ဟုတ်
 မှန်သောအကျိုး၏ပြီးခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ အဘူတပိပါကာဝါ၊ မဟုတ်
 မမှန်သောအကျိုး၏ပြီးခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ နာလမေတ္တာတိ၊ နာလမေတ္တာ
 ဟူသည်ကား။ ဘာရန္နါ၊ ဘာရန္နါ၊ သမ္ဘံ၊ မှန်သောစကားကို၊ အနုရေက္ခံ
 သာမိ၊ ငါစေတင့်ရှောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိပန္နေန၊ ကျင့်သော၊ ဝိညနာ၊
 ပညာရှိသည်၊ ယံ၊ အကြင်အယူကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။
 ဣဒမေဝ၊ ဤငါယူသော အယူသည်သာလျှင်၊ သမ္ဘံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ တပါး
 သောသူတို့၏ အယူသည်၊ မောဗံ၊ အချည်းနှီးသာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။

၃၀၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ဧတ္ထံ ဤသဒ္ဓါယိတ အစရှိသောဝတ္ထု၌၊ ဧကံသေနဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့် သာလျှင်၊ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဝန္တံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နာလံနယုတ္တံ၊ ဧကံရချမဟုတ်သောကြောင့်မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပုစ္ဆာယ၊ ပုစ္ဆာ၏၊ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ သွင်း၍၊ ဥပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။

ဣဓကိရုတာရန္နါဇာတိက္ခူတိ၊ ဣဓကိရုတာရန္နါဇာ တိက္ခုဟူသည်ကား၊ ဇီဝကသုတ္တေဝိယ၊ ဇီဝကသုတ်၌ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မဟာဝတ္ထသုတ္တေဝိယ၊ မဟာဝတ္ထသုတ်၌ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အတ္တနုညေဝ၊ ကိုယ်တော်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ချည်၍၊ ဝဒတိ၊ တိက္ခုဟူ၍ဟောတော်မူ၏၊ လောဘနိယေသု ခဓမ္မေသုတိ၊ လောဘနိယေသုခဓမ္မေသု ဟူသည်ကား၊ လောဘခဓမ္မေသု၊ လောဘတရားတို့၌၊ သေသပဒ္ဒယေဝိ၊ ကြွင်းသောဒေါသနိယမောဟနိယဟူသောပုဒ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်း၌လည်း၊ ဧသံဝဇေသာဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သဒ္ဓံနိဝေသေတိတိ၊ သဒ္ဓံနိဝေသေတိဟူသည်ကား၊ ဩကပ္ပနိယသဒ္ဓံ၊ သက်ဝင်ယုံကြည်သော သဒ္ဓါကို၊ နိဝေသေတိ၊ ထား၏၊ ဥပသကံဝီတိ၊ ဥပသကံဝီဟူသည်ကား၊ ဥပဝတ္ထတိ၊ ကပ်၏၊ ပရိရူပါသတိတိ၊ ပရိရူပါသတိဟူသည်ကား၊ သန္တိကော၊ အနီး၌၊ နိဝီဒတိ၊ လုပ်ကျွေးသည်၏အစွမ်းဖြင့်ကပ်၍နေ၏၊ သောတန္တိ၊ သောတံ ဟူသည်ကား၊ ပသာဒသောတံ၊ ပသာဒသောတံကို၊ ဩဒဟတိ၊ ထောင်၏၊ ဓမ္မန္တိ၊ ဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဒေသနာဓမ္မံ၊ ဒေသနာဓမ္မကို၊ သုဏာတိ၊ နဒ၏၊ ဓာရေတိတိ၊ ဓာရေတိဟူသည်ကား၊ ပဂုဏံ၊ လေ့သာသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဥပပရိက္ခတိတိ၊ ဥပပရိက္ခတိ ဟူသည်ကား၊ အတ္ထတောစ၊ အကျိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာရုဏာတောစ၊ အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိမံသတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၏၊ နိဇ္ဈာနံခမန္တိတိ၊ နိဇ္ဈာနံခမန္တိဟူသည်ကား၊ ဩလောကနံ၊ ကြည့်ခြင်းကို၊ ခမန္တိ၊ ခံ့ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤအရာ၌၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ သမာဓိ၊ သမာဓိကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥဋ္ဌဟန္တိ၊ လင်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဆန္ဒောတိ၊ ဆန္ဒာ ဟူသည်ကား၊ ကတ္တု၊ ကမျတာဆန္ဒော၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သောကုသိုလ်ဆန္ဒသည်၊ ဥဿဟတိတိ၊ ဥဿဟတိ ဟူသည်ကား၊ ဝါယမတိ၊ အားထုတ်၏၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တိရေ

တိ၊ သုံးဖြတ်၏။ ပဒဟတိတိ၊ ပဒဟတိဟူသည်ကား။ မဂ္ဂပဓာနံ၊ မဂ်ဖြင့်ပြီးသောမဂ်ကိစ္စ တစ်သော သမ္မာဝါယမကို၊ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ကာယေနစေဝပရမသစ္စန္တိ၊ ကာယေနစေဝပရမသစ္စ ဟူသည်ကား။ သဟဇာတနာမကာယေနစ၊ မဂ်နှင့်သဟဇာတ်ဖြစ်သော နာမကာယဖြင့်လည်း နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ပညာယစ၊ မဂ်နှင့်သဟဇာတ်ဖြစ်သော ပညာဖြင့်လည်း။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ နိဗ္ဗိန္နိတွာ၊ မောက်တွင်း၍၊ တဒေဝ၊ ထိုပရမတ္ထဖြစ်သောနိရောဓ သစ္စာကို သာလျှင်၊ ဝိဘူတံပါကဋံ၊ ထင်ရှားစွာ၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ။

သစ္စာနုပောဓောတိ၊ သစ္စာနုပောဓော ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂါနုပောဓော၊ မဂ်အစဉ်အားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိတိ၊ သစ္စာနုပ္ပတ္တိဟူသည်ကား။ ဗလသန္တိကိရိယာ၊ ဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသညေဝါတိ၊ တေသညေဝ ဟူသည်ကား။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တာနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ ခုဒသန္တံ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော တရားတို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာသော၊ မဂ္ဂဝါဒံ၊ မဂ်ဟူသောအယူကို၊ အနုလောမေတိ၊ လျော်စေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံအတ္ထော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအနက်ကို၊ နဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မမှတ်အပ်၊ ပန၊ မှတ်အပ်သောအနက်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤတေသညေဝ အစရှိသောပါဌ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အတ္ထော၊ အလိုရှိအပ်သော အနက်တည်း။ တေသညေဝါတိ၊ တေသညေဝဟူသည်ကား။ တေသံမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ၊ ထိုမဂ်နှင့်ယှဉ်သောတရားတို့ကို၊ ပဓာနန္တိ၊ ပဓာနံဟူသည်ကား။ မဂ္ဂပဓာနံ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောဝိရိယတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိရိယသည်။ ဗလသန္တိကိရိယ သင်္ခါတာယ၊ ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ သစ္စာနုပ္ပတ္တိယာ၊ သစ္စာနုပ္ပတ္တိတရားအား၊ ဗဟူပကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ မဂ္ဂေ၊ မဂ်သည်။ အသတိ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ ဗလဘာဝတော၊ ဖိုလ်၏မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗပဒေသု၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စင်္ကသုတ်၏ အတွင်းအပြီးတည်း။ ။

ပစ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ စက္ကိသုတ္တံ၊ စက္ကိသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်-၆-သေကောရိသုတ်။

ဇေဝံမေသုတန္တိ၊ ဇေဝံမေသုတံ အစရှိသောသုတ်သည်။ သေကောရိသုတ္တံ၊ သေကောရိသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသေကောရိသုတ်၌၊ ဗိလံတြိလဂ္ဂေယျန္တိ၊ ဗိလံတြိလဂ္ဂေယျံဟူသည်ကား။ ကောဋ္ဌာသံ၊ အမဲသားအဖို့ကို၊ ဩ လဂ္ဂါပေယျံ၊ သူတပါး၏အိမ်၌ ဆွဲထားစေကုန်ရာ၏။ ဣမိနာ၊ ဤဗိလံတြိ လဂ္ဂေယျံဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သတ္တဓမ္မံနာမ၊ ဟုတ်ကုန်သည်တို့၏ ကျင့်ဝတ် တရားမည်သည်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ ကိရိပိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ သတ္တဝါ ဟော၊ ဟုတ်ကုန်သည်သည်။ မဟာကန္တာရံ၊ ကြီးစွာသော ခရီးခဲကို၊ ပဋိပန္နော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ ဂေါဏေ၊ နွား သည်။ မတေ၊ သေခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဖံသံ၊ အမဲသားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တိကာနံ၊ ဟုတ်ကုန်သည်တို့အား၊ ဣဒံ၊ ဤအမဲသားကို၊ ခါဒေတွာ၊ ခဲစေ၍၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ မူလံ၊ အဘိုး ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ကောဋ္ဌာသံ၊ အမဲသား အဖို့ကို၊ ဩလဂ္ဂေတိ၊ ဟုတ်ကုန်သည်တို့၏၊ ဂေါဏမံသံနာမ၊ နွားသား မည်သည်ကို၊ ခါဒန္တာပိ၊ စားသောသူတို့သည်လည်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန် ၏။ အခါဒန္တာပိ၊ မစားသောဟိန္ဒူ လူမျိုးတို့သည်လည်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန် ၏။ မူလံ၊ အဘိုးကို၊ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တာပိ၊ တတ်နိုင်သောသူ တို့သည်လည်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အသက္ကောန္တာပိ၊ မတတ်နိုင်သော သူတို့သည်လည်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သတ္တဝါဟော၊ ဟုတ်ကုန်သည်၊ ယေနမူလေန၊ အကြင်အမဲသားအဘိုးဖြင့်၊ ဂေါဏော၊ အသစ်သောနွားကို၊ ဂဟိတော၊ ဝယ်ယူအပ်၏။ တဿ၊ ထိုအဘိုး၏၊ နိက္ခမနတ္ထံ၊ ဟုတ်ကုန် သည်တို့မှထွက်ခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောဟုတ်ကုန်သည်တို့အား၊ ဗလက္ကာရေန၊ အနိုင်အထက်မူသဖြင့်၊ ကောဋ္ဌာသံ၊ အမဲသားအဖို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ မူလံ၊ အဘိုးကို၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ယူ၏။ အယံ၊ ဤသို့ယူခြင်းသည်၊ သတ္တဓမ္မော၊ ဟုတ်ကုန်သည်တို့၏ ကျင့်ဝတ်တရားတည်း။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏာမိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ ဇေဝံ ပဋိညံ၊ ဤဝန်ခံခြင်းကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏လည်း။

ဓမ္မတာယ။ သဘောအားဖြင့်၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပါရိစရိယာ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းတို့ကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝေမေခေါတိ အာဒိ၊ ဝေမေခေါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ပါဝိယော အဿာတိ၊ ပါဝိယော အဿဟူသည်ကား၊ အတိပါဝံ၊ အလွန်ယုတ်မာသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သေယျောအဿာတိ၊ သေယျောအဿဟူသည်ကား၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွားသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထဝါ၊ တနည်ကား၊ ပါဝိယောတိ၊ ပါဝိယော ဟူသည်ကား၊ ပါပကောလသမကော၊ ယုတ်မာသော၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သေယျောတိ၊ သေယျော ဟူသည်ကား၊ သေဇ္ဇာဥတ္တမော၊ မြတ်သော၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သေယျံသောတိ၊ သေယျံသောဟူသည်ကား၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဥစ္စာကုလိနတာတိ၊ ဥစ္စာကုလိနတာဟူသည်ကား၊ ဥစ္စာကုလိနတ္တေန၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ ပါဝိယံသောတိ၊ ပါဝိယံသောဟူသည်ကား၊ ပါဝိယော၊ ယုတ်မာ၏။ စ၊ အခြားကိုဆိုဦးအံ၊ ဥစ္စာကုလိနတာ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုး၏အဖြစ်သည်၊ ခတ္တိယကုလေစ၊ မင်းမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏကုလေစ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခုသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကုလေသု၊ အမျိုးတို့၌၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဥဇ္ဇာရဝဏ္ဏတာ၊ ပြန့်ပြောသောကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကုလေသု၊ မင်း-ပုဏ္ဏားကုန်သည်မျိုးတို့၌၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏။ ဝေသောဝိ၊ ကုန်သည်သည်လည်း၊ ဥဇ္ဇာရဝဏ္ဏာ၊ ပြန့်ပြောသော ကျေးဇူးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဇ္ဇာရဘောဂတာ၊ ပြန့်ပြောသော စည်းစိမ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ စတုသုဝိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကုလေသု၊ မင်း-ပုဏ္ဏား-ကုန်သည်သူဆင်းရဲတို့၌လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏။ သုဇ္ဈာဝိ၊ သူဆင်းရဲသည်လည်း၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ စဏ္ဍာလောဝိ၊ နွန်းစဏ္ဍား သည်လည်း၊ ဥဇ္ဇာရဘောဂေါ၊ ပြန့်ပြောသော စည်းစိမ်ရှိသည်၊ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခာစရိယန္တိဇ္ဇေ၊ ဘိက္ခာ စရိယံဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ၊ ကောဋီဇေန၊ တကုဇေသော ဥစ္စာရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏေနပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတဗ္ဗာစ၊ ဗုဒ္ဓိလည် သွားလာအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပေါရာဏကဗြာဟ္မဏာ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အသိတိကောနိဓ
 နေနိ၊ ကုဋေရှစ်သပယ်သောဥစ္စာဖြင့်လည်း၊ ကေဝလံ၊ တခုသောအပိုင်း
 အခြားရှိသော၊ သိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ စရန္တိ၊ ခဲခြင်းငှါတွည့်လည်သွားလာကုန်၏၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဒုဂ္ဂတကာလေ၊ ဆင်းရဲသောအ
 ခါ၌၊ စရန္တိနံ၊ တွည့်လည်သွားလာကုန်သောပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ သိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ စရိတံ၊ တွည့်လည်သွားလာခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓါ၊ အား
 ထုတ်ပြန်ကုန်သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်၊ နာဘိဿတိ၊
 မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စရန္တိ၊ တွည့်လည်ကုန်၏၊ အတိမည
 မာနောတိ၊ အတိမညမာနောဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်၊
 သိက္ခာစရိယဝံလံ၊ ဆွမ်းခံသောအကျင့်ဟုဆိုအပ်သောအနွယ်ကို၊ ဟရိ
 တွာ၊ ပယ်ဖျက်၍၊ သတ္တဇီဝကသိကဗ္ဗဝါဏိဇာဒိတိ၊ တွည်းကုန်သွား၍အ
 သက်မွေးခြင်း-လယ်လုပ်ခြင်း-ကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊
 အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ မွေးမြူ၏၊ အယံ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ အတိမညတိနာမ၊
 မထိမဲ၊ မြင်ပြုသောပုဏ္ဏားမည်၏၊ ဂေါပေါဝါတိ၊ ဂေါပေါဝါဟူသည်ကား၊
 ဂေါပကော၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်သောသူသည်၊ အတ္တနာ၊
 မိမိသည်၊ ခုက္ခိတဗ္ဗံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာကို၊ ထေနေန္တော
 ခိုးသည်ရှိသော်၊ အကိစ္စကာရိ၊ မပြုသင့်သည်ကိုပြုလေ့ရှိသည်မည်သည်၊
 ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗ
 ဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၏၊ အသိတဗျာဘာဂီန္တိ၊ အသိတဗျာဘာဂီဟူသည်ကား၊ တိဏလာယနအ
 သိဟဇ္ဇေဝ၊ မြက်ရိတ်သောတစဉ်ကို၎င်း၊ ကာဇ္ဇေ၊ မြက်ရိတ်ထမ်းပိုးကို
 ၎င်း၊ အနုဿရတောတိ၊ အနုဿရတောဟူသည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အ
 မျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုဖြစ်သောအမျိုး၌၊ ပေါရာဏေ၊ ရှေး၌ဖြစ်
 သော၊ မာတာပိတ္တိကေ၊ မိဘတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ကုလဝံသေ၊ အမျိုးအ
 နွယ်၌၊ အနုဿရိယမာနေ၊ မပြတ်အောက်မေ့ခြင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကား
 ရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝံ၊ ပေါ်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သေကောရိသုတ်၏အတွင်းအပြီးတည်း၊
 ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ သေကောရိသုတ္တံ၊ သေကောရိသုတ်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပြာဟ္မဏဝဂ်-၇-နေဇ္ဇာနိသုတ်။

၃၀၇

၅-ပြာဟ္မဏဝဂ်-၇-နေဇ္ဇာနိသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံအစရှိ သောသုတ်သည်။ နေဇ္ဇာနိသုတ္တံ။
 နေဇ္ဇာနိသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုနေဇ္ဇာနိသုတ်၌။ ဒက္ခိဏဂိရိသို့န္တိ၊ ဒက္ခိ
 ဏဂိရိသို့ ဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဂိရိတိ၊ ဂိရိဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်
 တည်း။ ဧတံ၊ ဤဒက္ခိဏဂိရိဟူသောအမည်သည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်
 ပြည်ကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ ဌိတပဗ္ဗတဿ၊ တည်သောပဗ္ဗတတောင်
 ၏။ ဒက္ခိဏဒိသာဘာဝေ၊ တောင်အရပ်မျက်နှာအသို့၌။ ဌိတဿ၊ တည်
 သော၊ ဇနပဒဿ၊ ဇနပုဒ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ တဏှုလပါလိဒ္ဓါရာယန္တိ
 တဏှုလပါလိဒ္ဓါရာယံဟူသည်ကား၊ ရာဇဂဟဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အား။
 နတ္ထိံသ မဟာဒ္ဓါရာနိ၊ သုံးဆွေနှစ်ပေါက်သော တံခါးကြီး တို့သည်လည်း
 ကောင်း။ စတုသဋ္ဌိသုဒ္ဓကဒ္ဓါရာနိ၊ ခြောက်ဆွေလေးပေါက်သော မလွယ်တံ
 ခါးငယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ ကိရု၊ ရှိကုန်သတတ်၊ တေသု၊ ထိုတံ
 ခါးတို့တွင်၊ ဧကံ၊ တခုသောတံခါးသည်၊ တဏှုလပါလိဒ္ဓါရံနာမံ၊ တဏှုလ
 ပါလိတံခါးမည်၏၊ တံ၊ ထိုတံခါးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တဏှုလ
 ပါလိဒ္ဓါရာယံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ရာဇာနိနိဿာယာတိ၊ ရာဇာနိ
 နိဿာယဟူသည်ကား၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ မနုဿေ၊ လယ်လုပ်သောသူတို့ကို
 အဝိဇ္ဇိတွာ၊ မမှီဝဲစက်မူ၍၊ သဿဘာဝံ၊ ကောက်အသို့ကို၊ ဂဏှာဟိ၊ သိမ်း
 ယူချေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ရညာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မင်းသည်၊ ပေသိ
 တော၊ စေလွှတ်အပ်သောနေဇ္ဇာနိပုဏ္ဏားသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ လယ်လုပ်ရာအရပ်
 သို့သွား၍၊ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်သော၊ သဿံ၊ ကောက်ကို၊ ဂ
 ဏှဟိ၊ သိမ်း၍ယူ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်နေဇ္ဇာနိပုဏ္ဏား၊ နေ၊ အက္ခန္တိတို့လယ်
 လုပ်သောသူတို့ကို၊ မာနာသေဟိ၊ မပျက်ဆီးပါလင့်၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊
 ဂုတ္တေ၊ ပြောဆိုတောင်းပန် အပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုး၌၊
 ဂုတ္တံ၊ သိမြီး၍ထားအပ်သောစပါးသည်၊ မန္တံ၊ နည်းစွာ၏၊ အဟံ၊ ငါနေဇ္ဇာနိ
 ပုဏ္ဏားကို၊ ရညာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မင်းသည်၊ အာဂမနကာလေယေဝ၊ သင်တို့
 ၏အထံသို့လာသောအခါ၌သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဏတ္တော၊ အကြွင်းမဲ့
 သိမ်းယူခဲ့ဟူ၍စေတော်မူလိုက်၏၊ မာကန္တိတ္ထ၊ မငိုကြွေးတုန်လင့်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရာဇာနိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မင်းကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊
 ပြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့ကို၊ ဝိလုပ္ပဟိ၊ လုယက်ဖျက်
 ဆီး၏၊ ဝေညံ၊ သိမ်းယူခဲ့သောစပါးကို၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊

၃၀၈ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဃာရုံ၊အိပ်သို့သာ၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်းပြီး၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ရောဇကုလေ၊မင်းမျိုး၌၊ပဝေသေတိ၊အကုန်အစင်သွင်းရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဆို၍၊ဗြာဟ္မဏ၊နေဇ္ဇာနိပုဏ္ဏား၊ကိံ၊အသို့နည်း၊ဂဟပတိကာ နံ၊လပပ်လုပ်သူကြွယ်တို့အား၊ပိဋ္ဌံ၊နှိပ်စက်ခြင်းကို၊ နအကာသိ၊မပြုဘဲရဲခဲ ပါ၏လော၊ဣတိစ၊ဤသို့လည်း၊ဝုတ္တော၊မင်းကမ်းအပ်သည်ရှိသော်၊မဟာ ရာဇ၊မင်းမြတ်၊အာမ၊ဪ၊မနှိပ်စက်ခဲ့သည်မှန်ပါ၏၊ဣမသ္မိံ၊ဝါရေ၊ဤအ ကြိမ်၌၊ဓေတ္တာနိ၊လပပ်တို့သည်၊ မဇ္ဇသဿာနိ၊ နည်းစွာဖြစ်သောကောက် ရှိကုန်သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပိဇ္ဇေန္တဿ၊မ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ဂဏ္ဍိတော၊သိမ်းယူခဲ့၏၊ မေ၊အကုန်ခန့်ာနိပုဏ္ဏား အား၊ဗဟုံ၊များစွာသောစပါးသည်၊နဇာတံ၊မဖြစ်ခဲ့၊ဣတိဝေံ၊ဤသို့၊ဗြာဟ္မ ဏဂဟပတိကေ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ရောဇာနံ၊ မင်း ကို၊ဝိလုပ္ပတိ၊လုယက်ဖျက်ဆီး၏။ ။

ပယောဝိယတန္တိ၊ ပယောဝိယတံဟူသည်ကား၊ တရုဏာခီရံ၊ အသစ် သောနို့၊ရည်ကို၊ပိဝတု၊ သောက်ဦးလော၊ တာဝတတ္ထဿာတိ၊ တာဝ တတ္ထဿဟူသည်ကား၊ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်၊ခီရံ၊နို့၊ရည်ကို၊ပိဝိတွာ သောက်ပြီး၍၊ နိသိဒိဿယ၊ နေတော်မူပါကုန်ဦးလော၊ တာဝဒေဝ၊ထို မျှလောက်၊တတ္ထဿ၊ထမင်း၏၊ကာလော၊ စားရာကာလသည်၊ ဘဝိဿ တိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဟိ၊သင့်စွ၊ဣဓေဝ၊ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊နော၊ငါတို့၏၊အတ္ထာ ယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပါတရာသတတ္တံ၊ နံနက်စာထမင်းကို၊အာဟာရိဿန္တိ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်သတတ်၊ ဣတိဣမံအတ္တံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒဿတိ ပြု၏၊မာတာဝိတရောတိအာဒိသု၊ မာတာဝိတရောဤသို့အစရှိသောပါဠိ ရပ်တို့၌၊ မဟာလ္လကာ၊ အိုမင်းကုန်သော၊ မာတာဝိတရော၊မိခင်ဘခင်တို့ ကို၊မုဒုကာနိ၊ နူးညံ့ကုန်သော၊ အတ္တရုဏပါဝုရုဏာနိ၊ အခင်းအာရုံတို့ ကိုလည်းကောင်း၊သုရုမာနိ၊သိပ်မွေ့ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ် တို့ကို လည်းကောင်း၊ မရုရတောဇနံ၊ ချိုမြိန်သောစားဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ သုဂန္ဓ ဝနမာယာဒိဟိ၊ ကောင်းသောနံ့သာ-ကောင်းသော တောပန်း-စ သည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာဖွ်၍၊ပေါသေတဗ္ဗာ၊မွေး မြူအပ်ကုန်၏၊ ပုတ္တုမိတာနံ၊ သားသွီးတို့အား၊ နာမကရုဏမင်္ဂလာဒိနိ၊အ မည်မှည့်သောမင်္ဂလာအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စ တို့ကို၊ကရောန္တေန၊ပြုသောအားဖြင့်၊ဝုတ္တဒါရော၊သားမယားကို၊ပေါသေ တဗ္ဗာ၊မွေးမြူအပ်၏၊ ဟိ၊အပြစ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဝေံ၊ဤသို့၊ အကရိယမာနေ၊

မပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဂဟရာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဣမိနာနယေန။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ ။

အဓမ္မစာရိတိ၊ အဓမ္မစာရိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဒုဿိယကမ္မာနိဝါ၊ ငါးပါး
သော၊ သီလမရှိသော သူ၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ပါဏာတိပါတအစရှိ
သောကံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒဿဒုဿိယကမ္မာနိဝါ၊ လယ်ပါးသော
သီလမရှိသော သူ၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အကုသလကမ္မပထတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ အဓမ္မောနာမ၊ အဓမ္မမည်၏၊ ဥပကာဇေယျန္တိ၊
ဥပကာဇေယျဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝိဗေဒနာဒိကမ္မကရဏတ္ထံ၊ ငါးပါးအပြား
ရှိသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်း အစရှိသောကမ္မကရဏအလို၊ ဌ၊ တံတံနိရယံ၊ ထိုထို
နေ့သို့၊ ကဇေယျံ၊ ငင်ကုန်၏၊ ဓမ္မစာရိတိ၊ ဓမ္မစာရိ ဟူသည်ကား၊ ခန္ဓိ
ကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ကသိဏဝါဏိဇာဒိကမ္မကံာရိ၊ လယ်လုပ်ခြင်း
ကုန်သွယ်ခြင်း အစရှိသော အမှုကို ပြုလေ့ရှိ၏၊ ပဒိုက္ကမန္တိတိ၊ ပတိက္က
မန္တိဟူသည်ကား၊ ဩသနန္တိ၊ အောက်သို့ သွားကုန်၏၊ ပရိဟာယန္တိ၊
ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ အဘိက္ကမန္တိတိ၊ အဘိက္ကမန္တိ ဟူသည်ကား၊ အဘိသ
ရန္တိ၊ ရှေးသို့ သွားကုန်၏၊ ဝဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ သေယျောတိ၊ သေယျော
ဟူသည်ကား၊ ဝရတရံ၊ အထူးအားဖြင့် မြတ်၏၊ ဟိနေတိ၊ ဟိနေဟူ
သည်ကား၊ နိဟိနေ လာမကေ၊ ယုတ်သောဖြဟ္မရွာ၌၊ ကာလကံတောဝ
သာရိယတ္တာတိဣဒံ၊ ကာလကံတောဝ သာရိယတ္တဟူသော ဤစကားကို၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတြ၊ ထိုဖြဟ္မပြည်၌၊ အဿ၊ ထိုပဒိုသန္ဓေ
အားဖြင့်ဖြစ်လေသော နေဇ္ဇာနိပုဏ္ဏားအား၊ ဂစ္စံ၊ ဖြဟ္မပြည်သို့သွား၍၊
ဒေသေတိ၊ တရားဟောချေလော၊ ဣတိဣမိနာအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သော
အလိုတော်ဖြင့်၊ ထေရံ၊ အရှင်သာရိယတ္တရာမထေရ်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ ထေရောပိ၊ အရှင်သာရိယတ္တရာမထေရ်သည်လည်း၊ တံဇဏံယေဝ၊
ထိုမိန့်တော်မူသောဇဏ၌ပင်လျှင်၊ ဂစ္စံ၊ ဖြဟ္မပြည်သို့သွား၍၊ မဟာ၊ မြဟူ
နော၊ နေဇ္ဇာနိမည်သောဖြဟ္မာကြီးအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟော
၏၊ စ၊ အရှင်သာရိယတ္တရာ၏ဟောသောအခြင်းအရာကိုဆိုပြီးအံ့၊ တတော၊
ထိုနေဇ္ဇာနိသုတ်ကိုဟောသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ စတုပ္ပဒိကံ၊ လေးပါး
ရှိသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ကထေန္တောပိ၊ ဟောသော်လည်း၊ စတုသစ္စ
ဝိမုတ္တံနာမ၊ သစ္စာလေးပါးမှလွတ်သောတရားမည်သည်ကို၊ နကထေသိ၊
မဟောပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နေဇ္ဇာနိသုတ်၏အတွင်းအပြီးတည်း။ သတ္တ

၃၆၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသဒ္ဓကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ။

မံ၊ရနစ်ရမြောက်သော၊ နေဉ္ဇာနိသုတ္တံ၊နေဉ္ဇာနိသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။

၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်-၈-ဝါသေဋ္ဌသုတ်။

ဇေဝံမေသုတန္တိ၊ ဇေဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ဝါသေဋ္ဌသုတ္တံ၊ ဝါသေဋ္ဌသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ထိုဝါသေဋ္ဌသုတ်၌၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂလဝနသဇ္ဈောတိ၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂလဝနသဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂလဝါမဿ၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂလအမည်ရှိသောရွာ၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊မနီးမဝေးသော၊ ဝနသဇ္ဈော၊တောအုပ်၌၊ စက္ကိတိအာဒယော၊ စက္ကိန္တိသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဝိ၊ငါးသောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနာ၊ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပသေနဒိဿ၊ပသေနဒိအမည်ရှိသော၊ကောသလဝံသ၊ကောသလတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ရညော၊မင်း၏၊ ပုရောဟိတာဝေ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားတို့ချည်းတည်း၊ အညေစအဘိညာတာတိ၊အညေစအဘိညာတာဟူသည်ကား၊ အညေစ၊တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟူ၊များစွာကုန်သော၊ အဘိညာတာ၊ အလွန်ထင်ရှားကုန်သော၊ဗြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏားတို့တည်း၊တေ၊ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ဆဋ္ဌေဆဋ္ဌေ၊ခြောက်ခု ခြောက်ခုမြောက်သော၊ မာသေ၊လ၌၊ ဇိသု၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ ဝါရေသု၊ အထွဋ်တို့၌၊ သန္နိပတန္တိ၊စည်းဝေးကုန်သတတ်၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ ဇာတိံ၊ ဇာတ်ကို၊ သောဓေတုကာမော၊ သုခသင်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပေါက္ခရသာတိဿ၊ ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏား၏၊ သန္တိ၊ကေ၊အထံ၌၊ ဇာတိသောနေတ္ထံ၊ ဇာတ်ကိုသုခသင်ခြင်းငှါ၊ ဥက္ကဋ္ဌာယ၊ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌၊ သန္နိပတန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်၏၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ မန္တေ၊ပေဒင်တို့ကို၊ သောဓေတုကာမော၊ သုခသင်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ၊ဣစ္ဆာနင်္ဂလရွာ၌၊ သန္နိပတန္တိ၊စည်းဝေးကုန်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ကာလေ၊ဤအခါ၌၊ မန္တေသောနေတ္ထံ၊ ပေဒင်ကိုသုခသင်ခြင်းငှါ၊ တတ္ထ၊ထိုဣစ္ဆာနင်္ဂလရွာ၌၊ သန္နိပတိံ၊သု၊စည်းဝေးကုန်၏၊ အယမန္တရကထာတိ၊အယမန္တရကထာဟူသည်ကား၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သဟာယကတာဝုဝါနုရူပံ၊ အပေါင်းအတော်၏ အဖြစ်အားလျော်စွာ၊ ယံကထံ၊ အကြင်စကားကို၊ ကထေန္တော၊ပြောဆိုကုန်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊အနုဝိစရိံ၊သု၊သွားလာကုန်၍၊တဿာကထာယ၊ထိုစကား၏၊အန္တရာ၊အလယ်၌၊အညာ၊တပါး

သော၊ အယံကထာ၊ ဤစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သီလဝါတိ၊ သီလဝါဟူသည်ကား၊ ဂုဏဝါ၊ ဂုဏ်ရှိ၏။ ဝတ္တသမ္ပန္နောတိ၊ ဝတ္တသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ အာစာရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ။

အနုညာတ ပဒိုညာတာတိ၊ အနုညာတ ပဒိုညာတာ ဟူသည်ကား၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တပည့်အပေါင်းတို့သည်။ သိက္ခိတာ၊ သင်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာစရိယေဟိ၊ ဆရာတို့သည်။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုအပ်ကုန်၏။ အာစရိယ၊ အိုဆရာ၊ သိက္ခိတာ၊ သင်အပ်ကုန်သည်။ အာမအမ္ဘ၊ ဩဝါ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ သယဉ္စ၊ မိမိတို့သည်လည်း။ ပဒိုညာတာ၊ ဝန်ခံအပ်ကုန်၏။ အသ္မာတိ၊ အသ္မာဟူသည်ကား၊ ဘဝါမ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဟံ ပေါက္ခရသာတိဿတာရုက္ခဿာ ယံမာဏာဝေါတိ၊ အဟံပေါက္ခရသာတိဿ တာရုက္ခဿာယံ မာဏာဝေါဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိဝါသေဋ္ဌ လုလင်သည်။ ပေါက္ခရသာတိဿ၊ ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏား၏။ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိ၊ တပည့်ကြီးတည်း။ အဂ္ဂသိဿော၊ တပည့်မြတ်တည်း။ အယံ၊ ဤတာရုခါလလုလင်သည်။ တာရုက္ခဿ၊ တာရုက္ခပုဏ္ဏား၏။ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိ၊ တပည့်ကြီးတည်း။ အဂ္ဂသိဿော၊ တပည့်မြတ်တည်း။ ဣတိ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ တေဝိဇ္ဇာနန္တိ၊ တေဝိဇ္ဇာနံ ဟူသည်ကား၊ တိဗ္ဗံဘေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို ရွတ်တတ် သရဏ္ဍာယံ တတ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား။ ယဒက္ခာတန္တိ၊ ယဒက္ခာတံ ဟူသည်ကား၊ အတ္ထတောစ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျုပ္ပနတောစ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ယံပဒမ္ပိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ အက္ခာတံ၊ ဟောအပ်၏။ တတ္ထကေဝလိနောသ္မသေတိ၊ တတ္ထကေဝလိနောသ္မသေဟူသည်ကား၊ တံသကလံ၊ ထိုအလုံးစုံသောဗေဒင်ကို၊ ဇာနနတော၊ သိခြင်းကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဟောအပ်သော တခုသောပုဂ္ဂိုလ်၊ နိဋ္ဌံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ အာဂတာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ အမ္ဘ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံကေဝလိဘာဝံ၊ ထိုအလုံးစုံ၏အဖြစ်ကို၊ အာဝိကရာဇန္တော၊ ထင်စွာပြုလိုသောဝါသေဋ္ဌ ပုဏ္ဏားသည်။ ပဒကသ္မာတိအာဒိ၊ ပဒကသ္မာဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဒကသ္မာအစရှိသောပါဌ်၌၊ ဇေဋ္ဌ အာစရိယသာဒိသာတိ၊ ဇေဋ္ဌ အာစရိယသာဒိသာ ဟူသည်ကား၊ ကထနဋ္ဌာနေ၊ ပြောဆိုသောအရာ၌၊ မယံ၊ အက္ခန္တိဝါသေဋ္ဌ တာရုခါလ

၃၉၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

လုလင်တို့သည်၊ အာစရိယသဒိသာယေဝ၊ ဆရာနှင့်တူကုန်သည်သာလျှင်
တည်း။ ။

ကမ္မနာထိ၊ ကမ္မနာဟူသည်ကား၊ ဒသကုသလ ကမ္မပထ ကမ္မနာ၊
ဆယ်ပါးသော ကုသလကမ္မပထတရားတည်းဟူသော ကံဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ အယံ၊ ဤဝါသေဋ္ဌ လုလင်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧှေး၌၊ သတ္တဝိဝံ၊ ခုနစ်ပါး
အပြားရှိသော၊ ကာယဝစိကမ္မံ၊ ကာယကံသုံးပါး ဝစိကံလေးပါးကို၊ သန္ဓာ
ယ၊ ရည်၍၊ ယတောခေါဘောသိလဝါဟောတိတိ၊ ယတောခေါဘောသိ
လဝါဟောတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဝိဝိဝံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ မနောကမ္မံ၊
မနောကံကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝတ္တသမ္ပန္နောတိ၊ ဝတ္တသမ္ပန္နောဟူ၍၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေန၊ ထိုမနောကံနှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
သူသည်၊ အာစရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ စက္ခုမာထိ၊ စက္ခုမာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ စက္ခု၊
ဟိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်၊ စက္ခုမန္တဘာဝေန၊ မျက်စိရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ခယာတိတန္တိ၊ ခယာတိတံ
ဟူသည်ကား၊ ဦးနာဘဝံ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အတိတံ၊ လွန်၏၊ ပရိ
ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပေစ္စာ
တိ၊ ပေစ္စာဟူသည်ကား၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်၍၊ နမဿန္တိတိ၊ နမဿန္တိဟူသည်
ကား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ စက္ခုလောကေသမုပ္ပန္နန္တိ၊
စက္ခုလောကေသမုပ္ပန္နံဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇန္တကာရေ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူ
သောအဓိကံတိုက်ရှိသော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ တံအန္တကာရံ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ
တည်းဟူသော အဓိကံတိုက်ကို၊ ဝိမပိတွာ၊ မျက်စိ၌၊ လောကဿ၊
လူအပေါင်း၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိအတ္ထဒဿနေန၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောအကျိုး
အစရှိသော အကျိုးကိုရှုခြင်းဖြင့်၊ စက္ခု၊ မျက်စိရှိတော်မူသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ သမုပ္ပန္နံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝါသေဋ္ဌေန၊ ဝါသေဋ္ဌ
လုလင်သည်၊ ထောမေတွာ၊ မြီးပွင်း၍၊ ယာပိတော၊ တောင်းပန်အပ်သော၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဒပိ၊ နှစ်ဦးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနေ၊
ဝါသေဋ္ဌလုလင်တာရော၊ လုလင်တို့ကို၊ သင်ဗျာန္တော၊ သင်္ကြိုက်မြီးမြှောက်
တော်မူလိုရကား၊ တေသံဝေါအဟံဗျက္ခိဿန္တိအာဒိ၊ တေသံဝေါအဟံ
ဗျက္ခိဿံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
တေသံဝေါဗျက္ခိဿံ အစရှိသောပါဌ်၌၊ ဗျက္ခိဿန္တိ၊ ဗျက္ခိဿံဟူသည်
ကား၊ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဝါဖြေတော်မူအံ့၊ အနုပုပ္ဖန္တိ၊ အနုပုပ္ဖံဟူသည်ကား။

ပြာဟ္မဏဝိန္နာ၊ ဝုဏ္ဏားတို့၏ အကြံသည်။ တာဝတိံသတု၊ တည်စေဦး။
တိဏရုက္ခကိဗ္ဗုပဋိတော၊ မြက်-သစ်ပင်-ပေါက်ဖတ်-နှံကောင်မှ၊ ပဋ္ဌာ
ယ၊ စ၍။ လောကော၊ လောက၌။ ဇာတိဝိဘင်္ဂံ၊ ဇာတ်၏ ထူးပြားခြင်းကို။
ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အနုပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ အာ
ဝိက္ခိဿာမိ၊ ငါကြားအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ။

ဇာတိဝိဘင်္ဂိန္နိ၊ ဇာတိဝိဘင်္ဂံ ဟူသည်ကား။ ဇာတိဝိတ္တာရံ၊ ဇာတ်ကို
ချဲ့ခြင်းကို။ အညမညာဟိ ဇာတိယောတိ၊ အညမညာဟိ ဇာတိယောဟူ
သည်ကား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တေသံတေသံပါဏာနံ၊ ထိုထို
ပေါက်ဖတ်နှံကောင် အစရှိသော သတ္တဝါတို့၏။ ဇာတိယော၊ ဇာတ်တို့
သည်။ အညမညာ၊ အချင်းချင်းထူးကုန်၏။ နာနုပ္ပကာရာ၊ အထူးထူးအပြား
ပြားရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဇာတိဝိဘင်္ဂံ၊ ဇာတ်အထူးကို။ ဗျာကာ
ရိဿာမိ၊ ဖြေဆိုအံ့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
တိဏရုက္ခကိဗ္ဗုဟူသည်ကား။ အနုပါဒိဏ္ဍကဇာတိံ၊ အနုပါ
ဒိဏ္ဍကဇာတ်ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်မှ။ ဥပါဒိဏ္ဍ
ကဇာတိံ၊ ဥပါဒိဏ္ဍကဇာတ်ကို။ ကထေဿာမိ၊ ငါဟောအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟော
တော်မူသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုဝါသေဋ္ဌလုလင်အား။ ဇာတိသေဇေါ၊
ဇာတ်အထူးသည်။ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမံဒေသနံ၊ ဤတိဏရုက္ခအစရှိသောဒေသနာတော်
ကို။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ပန၊ ထေရဝါဒကိုဆိုပြီးအံ့။ မဟာသိ
ဝတ္ထေရော၊ မဟာသိဝထေရ်သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အနုပါဒိဏ္ဍ
ကံ၊ အနုပါဒိဏ္ဍကဇာတ်သည်။ ဗိဇနာနတာယ၊ မျိုးစေ့၏ထူးသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ နာနံ၊ ထူး၏။ ဥပါဒိဏ္ဍကံ၊ ဥပါဒိဏ္ဍကဇာတ်သည်။ ကမ္မနာနတာ
ယ၊ ကံ၏ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နာနံ၊ ထူး၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊
ဆိုခြင်းငှါ။ နဝဇ္ဇတိကံ၊ မသင့်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်
သည်ရှိသော်။ အာမ နဝဇ္ဇတိ၊ ဖြေမသင့်။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
ကမ္မံကံသည်။ ယောနိယံ၊ ပေါက်ဖတ်-နှံကောင်-ပိုးရွ-ခြပုန်းတို့၏အမျိုး၌
ဝိပတိ၊ ပစ်ချ၏။ ယောနိပဋိသန္တိယာ၊ အမျိုးတို့၏ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ ဣမေ
သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ နာနာဝတ္ထော၊ အထူးထူးသောအမျိုးတို့သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ တိဏရုက္ခ
တိတ္ထေ၊ တိဏရုက္ခဟူသော ဤပါဌ၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံဣမိနာဝုစ္စ

မာနနယောန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဇ္ဇော၊ သိအပ်၏။ အန္တော
 ဖေဂ္ဂ။ အတွင်း၌ အကာရှိကုန်သော။ ဗဟိသာရာ၊ အပဋ္ဌအနှစ်ရှိကုန်သော
 သင်ပင်တို့သည်၊ တိဏာနေဝ၊ တိဏမည်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အန္တ
 မသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ တာလနာဠိကောရာဒယောဝိ၊
 ထန်းအုန်းအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ တိဏာနေဝ၊ တိဏမည်ကုန်သည်
 သာလျှင်တည်း။ ဗံန၊ တိဏမှတပါးရုက္ခကိုဆိုပြီးအံ့၊ အန္တောသာရာ၊ အံတွင်း
 ၌အနှစ်ရှိကုန်သော။ ဗဟိဖေဂ္ဂ။ အပဋ္ဌအကာရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံး
 စုံသောသစ်ပင်တို့သည်။ ရုက္ခာနာမ၊ ရုက္ခမည်ကုန်၏။ နစာဝိပဒ္ဓိဇာနရေ
 တိ၊ နစာဝိပဒ္ဓိဇာနရေဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တိဏာ၊ မြက်တို့
 မည်ကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့မည်ကုန်၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း၊ အတံ၊ ငါသည်၊ တိဏံ၊ မြက်မည်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရုက္ခာ၊
 သစ်ပင်မည်၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိ
 ကုန်။ ။

လိင်္ဂဇာတိမယန္တိ။ လိင်္ဂဇာတိမယံဟူသည်ကား၊ အဇာနန္တနန္တိဝ၊ မသိ
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမြက်သစ်ပင်တို့အား၊ ဇာတိမယ
 မေဝ၊ ဇာတ်အားဖြင့် ပြီးသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗာနံ၊ သဗ္ဗာနံ
 သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗုလဘူတ တိဏာဒိ သဒိသမေဝ၊ အကြောင်း
 ရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော မြက်အစရှိသည်တို့နှင့် တူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ကိံကရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်၊ ဇာတိယော၊ ဇာတ်တို့သည်၊ အညမညာ၊ အချင်းချင်းထူး
 ပြားကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒိသမေဝ၊ တူမျှသည်သာလျှင်တည်း။
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တိဏဇာတိ၊ မြက်ဇာတ်သည်၊ အညာ၊ တပါး
 တည်း။ ရုက္ခဇာတိ၊ သစ်ပင်ဇာတ်သည်၊ အညာ၊ တပါးတည်း။ တိဏေ
 သုဝိ၊ မြက်တို့တွင်လည်း၊ တာလဇာတိ၊ ထန်းပင်ဇာတ်သည်၊ အညာ၊
 တပါးတည်း။ နာဠိကောရဇာတိ၊ အုန်းပင်ဇာတ်သည်၊ အညာ၊ တပါးတည်း။
 ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ ဣမိနာ၊ ဤတိဏရုက္ခဝိဇာနာထ
 အစရှိသော ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သော အနက်သဘော
 ကိုးဒေသတိ၊ ပြု၏။ ကိံဒေသတိ၊ အဘယ်သို့ပြုသနည်း ဟူမူကား၊ ယံ၊
 အကြင်ထန်း-အုန်း-အစရှိသောခြံသည်၊ ဇာတိဝသေန၊ ဇာတ်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ နာနာ၊ အထူးထူး၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုထန်း-အုန်း-အစရှိ
 သောခြံသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ထန်းပင်-အုန်းပင်၏ပုဂ္ဂိုလ်

ဝါ။ ငါထန်းပင်-အုန်းပင်ဟူ၍ ဝန်ခံခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပရေသံ။ သူ
 တပါးတို့၏။ ဥပဒေသံဝါ။ သင်ကား-ထန်းပင် မည်လေလော-သင်ကား
 အုန်းပင်မည်လေလောဟူ၍ ညွှန်းပြခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝိနာပိ။ ကြဉ်၍
 လည်း။ ဇာတိ။ ထန်းပင်ဇာတ်-အုန်းပင်ဇာတ်သည်။ အညာ။ တပါးတည်း။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိသေသေန။ အထူးအားဖြင့်။ ဂဗ္ဘတိ။ ယူအပ်၏။ စ။ ယူအပ်
 သည်မှတပါး မယူအပ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဇာတိယာဇေ။ ဇာတ်အားဖြင့်
 သာလျှင်။ ဗြာဟ္မဏော။ ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ ယဒိဘဝေယျ။ အကယ်၍
 ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သောပိ။ ထိုဗြာဟ္မဏမည်
 သောသူသည်လည်း။ အတ္တနော။ မိမိဟုဆိုအပ်သောဝုဏ္ဏား၏။ ပဋိညံဝါ။
 ငါဗြာဟ္မဏဟူ၍ဝန်ခံခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပရေသံ။ သူတပါးတို့၏။ ဥပ
 ဒေသံဝါ။ သင်ကား ဗြာဟ္မဏမည်လေလောဟူ၍ ညွှန်းပြခြင်းကို လည်း
 ကောင်း။ ဝိနာ။ ကြဉ်၍။ ခတ္တိယတောဝါ။ မင်းမျိုးမှ လည်းကောင်း။ ဝေဿ
 တောဝါ။ ကုန်သည်မျိုးမှ လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓတောဝါ။ သူဆင်းရဲမျိုးမှ
 လည်းကောင်း။ ဝိသေသေန။ အထူးအားဖြင့်။ ဂဇ္ဈေယျ။ ယူရုံ၏။ နစဂဏ္ဌ
 တိ။ မယူနိုင်။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဇာတိယာ။ ဇာတ်အားဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏော။
 ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ န။ မဟုတ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒေသတိ။ ပြ၏။ ပန။ ဂန္ဓဂရု
 ကိုပယ်ပြီးအံ့။ ပရတော။ နောက်မှ။ ယထာတောသု ဇာတိသုတိဂါထာယ။
 ယထာတောသု ဇာတိသု ဟူသောဂါထာ၌။ တေမတ္ထံ။ ဤအနက်ကို။ ဇမီ
 ဘေဒေနဝ။ နှုတ်မြွက်တော်မူသော အားဖြင့်သာလျှင်။ အာဝိ။ ထင်စွာ။
 ကရိဿတိ။ ပြုတော်မူလတ္တံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အနုပါဒိဏ္ဏကေသု။ အနုပါဒိဏ္ဏက
 ဖြစ်သောမြက်သစ်ပင်တို့၌။ ဇာတိ။ ဇာတ်ကို။ ဒေသတော။ ပြတော်မူပြီး
 ၍။ ဥပါဒိဏ္ဏကေသု။ ဥပါဒိဏ္ဏကဖြစ်သော-ပေါက်ဖတ်-နှံကောင်-ပိုး-ရ-မြ
 ပုန်းတို့၌။ ဇာတိ။ ဇာတ်ကို။ ဒေသန္တော။ ပြတော်မူလိုသောသူများရှင်သည်
 တတော ကိဇ္ဇေတိအာဒိ။ တတောကိဇ္ဇေ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။
 အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ။

ယာဝကုဇ္ဇိ ကိဝိလ္လိကေတိ။ ယာဝကုဇ္ဇိ ကိဝိလ္လိကေယူသည်ကား။
 ကုဇ္ဇိကိဝိလ္လိကံ။ ပိုး-ရွ-မြပုန်းကို။ ပရိယန္တံ။ အပိုင်းအခြားကို။ ကာတွာ။ ပြု၍
 ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ စ။ အဝယသုတ္တကိုဆိုပြီး
 အံ့။ ဧတ္ထံ။ ဤတတောကိဇ္ဇေပရုဇ်စဟူသောဂါထာ၌။ ယေ။ အကြင်သတ္တ
 ဝါတို့သည်။ ဥပ္ပတိတွာ။ ခုန်၍။ ဂန္ထန္တိ။ သွားကုန်၏။ တေ။ ထိုသတ္တဝါတို့
 သည်။ ပဗ္ဗင်္ဂံ။ နာမ၊ ပဗ္ဗင်္ဂံမည်ကုန်၏။ အညမညာဟိဇာတိယောတိ။ အည

မညာဟိဇာတိယောဟူသည်ကား။ တေသမ္ပိ။ ထိုပေါက်ဖတ်နှံကောင်-ပိုးရွ
 ခြပုန်းတို့အားလည်း။ နိလရတ္တာဒိဝဏ္ဏဝသေန။ ညိုသောအဆင်းနီသောအ
 ဆင်း-အစရှိသောအဆင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဇာတိယော။ ဇာတ်တို့သည်။
 နာနုပ္ပကာရာဝ။ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။
 ဖြစ်ကုန်၏။ ခုဒ္ဒကေတိ။ ခုဒ္ဒကေဟူသည်ကား။ ကာဠုကာဒယော။ ရှဉ့်နက်
 အစရှိသောသတ္တဝါတို့တည်း။ မဟလ္လကေတိ။ မဟလ္လကေဟူသည်ကား။
 သသ ဗိဇ္ဇာရာဒယော။ ယုန်-ကြောင်-အစရှိသောသတ္တဝါတို့တည်း။ ပါဒု
 ဒရေတိ။ ပါဒုဒရေဟူသည်ကား။ ဥဒရပါဒေ။ ဝမ်းလျှင် အခြေရှိကုန်သော
 မြွေတို့ကို။ နေသံ။ ထိုမြွေတို့အား။ ဥဒရံယေဝ။ ဝမ်းသည်သာလျှင်။ ပါဒါ။
 မြွေတို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂုတ္တံဂုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟော
 တိ။ ဖြစ်၏။ ဒိဃာပိဋ္ဌိကေတိ။ ဒိဃာပိဋ္ဌိကေ ဟူသည်ကား။ ဟိယသ္မာ။ အကြင်
 ကြောင့်။ သပ္ပါနမ္ပိ။ မြွေတို့အားလည်း။ သိသတော။ ဦးခေါင်းမှ။ ယာဝနဂိုဠာ။
 အမြီးတိုင်အောင်။ ပိဋ္ဌိယေဝ။ ကျောက်ကုန်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်
 ၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ တေ။ ထိုမြွေတို့ကို။ ဒိဃာပိဋ္ဌိကာတိ။ ဒိဃာပိဋ္ဌိကတို့ဟူ
 ၍။ ဂုတ္တန္တိ။ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဥဒကေတိ။ ဥဒကေဟူသည်ကား။ ဩဒကေ။ ရေ၌
 ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့ကို။ ဥဒကမ္ပိ။ ရေ၌။ ဇာတေ။ ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့ကို။
 ပက္ခိတိ။ ပက္ခိဟူသည်ကား။ သကုဏော။ ငှက်တည်း။ ဟိယသ္မာ။ အကြင်
 ကြောင့်။ တေ။ ထိုငှက်တို့သည်။ ပတ္တယိ။ အတောင်တို့ဖြင့်။ ယန္တိ။ သွား
 ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ပတ္တယာနာ။ ပတ္တယာန မည်ကုန်၏။ ဝေ
 ဟာသံ။ ကောင်းကင်သို့။ ဂန္ထန္တိ။ ပျံသွားကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
 ဝိဟာရိမာ။ ဝိဟာရိမ မည်ကုန်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ယလ ဇလောကာသဂေါစရေနံ။
 ကြည်း၌ကျက်စားကုန်-ရေ၌ကျက်စားကုန်-ကောင်းကင်၌ကျက်စားကုန်
 သော။ ပါဏာနံ။ သတ္တဝါတို့၏။ ဇာတိဘေဒံ။ ဇာတ်အထူးကို။ ဒဿေတွာ။
 ပြတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ယေနာမိပ္ပါယေန။ အကြင်အလိုဖြင့်။
 တံအတ္ထံ။ ထိုအနက်ကို။ ဒဿေတိ။ ပြတော်မူ၏။ တံ။ ထိုအနက်ကို။ အာဝိ
 ကဇ္ဈေန္တော။ ထင်စွာ ပြတော်မူလိုသော တရားရှင်သည်။ ယထာတော
 သူတိဂါထံ။ ယထာတောသု ဟူသော ဂါထာကို။ အာဟ။ ဟောတော်
 မူ၏။ တဿ။ ထိုယထာတောသု ဟူသောဂါထာ၏။ အတ္ထော။ အနက်ကို။
 သင်္ခပေန။ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဂုတ္တောဝ။ ဖွင့်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည် သာလျှင်
 တည်း။ ပန။ အကျဉ်းမှတစ်ပါး- အကျယ်ကိုဆိုဦးအံ့။ ဝိတ္ထာရေတော။ အကျယ်
 အားဖြင့်။ ဧတ္ထ။ ဤယထာတောသုဟူသောဂါထာ၌။ ဝတ္ထုပ္ပံ။ ဆိုအပ်သော။

ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ သယမေ
ဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူပြန်လို့ရကား၊ နကေ
သေဟိတိအာဒိ၊ နကေသေဟိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟံ၊ ဟော
တော်မူ၏။ ။

ဤသို့နကေသေဟိ အစရှိသောပါဌ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာ ခြင်းတည်း။ နတ္ထိမနုဿသုလိင်္ဂဇာ
တိမယံပုဏ္ဏတိ၊ နတ္ထိမနုဿသုလိင်္ဂဇာတိမယံပုဏ္ဏဟူ၍၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်
စကားကို။ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့
ဝတ္ထမာနနယေန၊ ဤသို့နကေသေဟိနာသိသေဟိအစရှိသည်ဖြင့်ဟောတော်
မူလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ နတ္ထိ၊ အထူးအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ မနုဿသု၊ လူတို့၌။ လိင်္ဂဇာတိမယံ၊ ဇာတ်အားဖြင့်ပြီးသော
အသွင်သဏ္ဌာန်သည်။ ပုဏ္ဏ၊ အဘိုးအခြား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒံ၊ ဤအထူးအခြား
မရှိခြင်းဟူသည်။ သေယုယာကတဓံ၊ အစာပင်နည်းဟူမူကား၊ နကေသေ
ဟိတိ၊ နကေသေဟိအစရှိသည်တည်း။ ကေသေဟိ၊ ဆံတို့ဖြင့်ကား၊ ပုဏ္ဏ၊
အဘိုးအခြား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဧဒိသာ
ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်
၏။ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းတို့အား၊ ဧဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ကေသာ၊ ဆံ
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိယမော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟတ္ထိအဿမိဂါဒိနံ၊ ဆင်-မြင်း-သမင်အစရှိသောသတ္တဝါတို့
အား၊ ဧဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိယမော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိယထာ၊ ရှိသ
ကဲ့သို့။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သောနယိသ-နကဏ္ဍ-နအက္ခိ-အစရှိသောပုဒ်ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်
၏။ ပန၊ နိဂုံးဝါထာ၏အနက်ကိုပြပြီးအံ့။ လိင်္ဂဇာတိမယံ၊ နေဝယထာအညာ
သုဇာတိသူတို့အံ့။ လိင်္ဂဇာတိမယံ၊ နေဝယထာအညာသု ဇာတိသူဟူသော
ဤစကားကို၊ ဝတ္ထသေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အတ္ထဿ၊
အနက်၏။ နိဂမနံ၊ နိဂုံးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တဿ၊
ထိုဂုံးစကား၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇ
နာခြင်းတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဣမံဟိကေသာဒိတိ၊
ဤဆံအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ မနုဿသု၊ လူတို့၌။ လိင်္ဂဇာတိမယံ၊ ဇာတ်အား
ဖြင့်ပြီးသောအသွင်သဏ္ဌာန်သည်။ ပုဏ္ဏ၊ အဘိုးအခြား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊

ထိုကြောင့်၊ ဗြဟ္မဏာဒိဘေဒေသု၊ ပုဏ္ဏား စသည်အပြားရှိကုန်သော၊ မ
 နုသောသု၊ လူတို့၌၊ လိင်္ဂဇာတိမယံ၊ ဇာတ်အားဖြင့်ပြီးသောအသွင်သဏ္ဌာန်
 သည်၊ ပုထု၊ အသီးအခြား၊ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အညာသု၊ တပါးကုန်သော၊
 ဇာတိသု၊ ဆင်ခြင်းသမင်အစရှိသောဇာတ်တို့၌၊ ပုထု၊ အသီးအခြား၊ အတ္ထိ
 ယထာ၊ ရှိသကဲ့သို့၊ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံအတ္ထဇာတံ၊ ဤသို့သော
 အနက်သဘောကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာ
 တိဘေဒံ၊ ဇာတ်၏ထူးသည်၏အဖြစ်သည်၊ အသတိ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မ
 ဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း၊ ခတ္တိယော၊ မင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံနာနတ္ထံ၊ ဤ
 အထူးသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုဖြစ်
 သောအခြင်းအရာကို၊ ဒေသထံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ပစ္စတ္တန္တိဂါထံ၊ ပစ္စတ္တံဟူသော
 ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုပစ္စတ္တံဟူသောဂါထာ၌၊ ဝေါကာရန္တိ၊ ဝေါကာရံဟူသည်
 ကား၊ နာနတ္ထံ၊ အထူးတည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
 ပစ္စတ္တံဟူသောပါဌ၌၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ဟိ
 ကထံဟောတိ၊ အတတ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ တိရုစ္ဆာနာနံ၊ တိရုစ္ဆာန်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပောနိနံ၊ အမျိုးတို့အား၊ သေဋ္ဌမေဝ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သည်သာ
 လျှင်ဖြစ်သော၊ ကောသာဒိသဏ္ဌာနေန၊ ဆံအစရှိသောသဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ နာနတ္ထံ၊
 အထူးသည်၊ အတ္ထိယထာ၊ ရှိသကဲ့သို့၊ ဝာထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗြဟ္မဏာဒိနံ၊
 ပုဏ္ဏားအစရှိသောအမျိုးလေးပါးတို့အား၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊
 သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ တံ၊ ထိုအထူးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧဝံသန္တေဝိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်
 လည်း၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း၊ ခတ္တိယော၊ မင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယ
 ဒေတံဟံဧတံ၊ ဝေါကာရံ၊ အကြင်အထူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မနုဿေသု၊ လူ
 တို့၌၊ တံဝေါကာရဉ္စ၊ ထိုအထူးကိုလည်း၊ သမညာယ၊ အမည်အားဖြင့်၊
 ပဝုစ္စတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ ဝေါဟာရမတ္ထေနေဝ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျှ
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဝုစ္စတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ဧတ္တာဝုတာ၊ ဤမျှအတိုင်း
 အရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာရန္တိ၊
 ဇဿ၊ ဘာရန္တိဇလုလင်၏၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဍိတွာ၊ နှိပ်နင်းတော်မူပြီး၍၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ ဗြဟ္မဏော၊ ဗြဟ္မဏမည်
 သည်၊ ယဒိဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိ
 သော်၊ အာဇီဝသိသာစာရုပိပန္နောပိ၊ ပျက်စီးသောအသက်မွေးခြင်းပျက်

စီးသောသီလ-ပျက်စီးသောအကျင့်ရှိသော်လည်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
မည်သေးသည်။ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားပညာရှိတို့သည်
တဿ၊ ထိုပျက်စီးသောအသက်မွေးခြင်း- ပျက်စီးသောသီလ-ပျက်စီး
သောအကျင့်ရှိသောသူ၏။ ဗြာဟ္မဏတာဝံ၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်၏အဖြစ်
ကို။ နုဇ္ဈန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ စ၊ ထိုမှတပါး။ လောကေ၊ လူ့ရှု၌။ အညေပိ၊
ပုဏ္ဏားမှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတမနုဿာ၊ ပညာရှိသောသူတို့
သည်။ တဿ၊ ထိုပျက်စီးသောအသက်မွေးခြင်း- ပျက်စီးသောသီလ
ပျက်စီးသော အကျင့်ရှိသောသူ၏။ ဗြာဟ္မဏတာဝံ၊ ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်ကို။
နုဇ္ဈန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝါသေဋ္ဌာယ၊ ဝါသေဋ္ဌလုလင်
၏။ ဝါဒံ၊ အယူကို။ ပဂ္ဂဏ္ဍန္တော၊ ခြီးမြှောက်တော်မူလိုသောသူများရှင်
သည်။ ယောဟိကောပိမနုဿသုတိ၊ ယောဟိကောပိမနုဿသုဟူကုန်
သော၊ အဋ္ဌဂါထာ၊ ရှစ်ဂါထာတို့ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုရှစ်ဂါထာ၌၊ ဂေါရက္ခန္တိ၊ ဂေါရက္ခံဟူသည်ကား၊ ခေတ္တရက္ခံ၊
လပ်စောင့်သောအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဥပဇိဝတိ၊ အသက်မွေး၏။ ကသိ
ကမ္မံ၊ လပ်လုပ်သောအမှုတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ငွေ၏။ ဂေါတိနာမံ၊ ဂေါဟူသောအမည်သည်။
ပထဝိယာ၊ မြေ၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂေါ
ရက္ခံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝုထုသိပ္ပေနာတိ၊ ဝုထုသိပ္ပေနဟူသည်
ကား။ တန္တဝါယကမ္မာဒိနာ၊ ရက်ကန်းရက်သောအမှုအစရှိသော။ သိပ္ပေ
န၊ အတတ်ဖြင့်။ ဝေါဟာရန္တိ၊ ဝေါဟာရံဟူသည်ကား။ ဝါဏိဇံ၊ ကုန်သွယ်
သောအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဥပဇိဝတိ၊ အသက်မွေး၏။ ပရပေသေနာတိ၊
ပရပေသေနဟူသည်ကား။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဝေယျာဝံစ္စကံဓမ္မေန၊
အမှုကြီးငယ်ကို ပြုသောအားဖြင့်။ ဣဿတ္တန္တိ၊ ဣဿတ္တံဟူသည်ကား။
အာဝုဇေဇိဝိကံ၊ လက်နက်ဖြင့် အသက်မွေးသောအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
ဥပဇိဝတိ၊ အသက်မွေး၏။ ဥသုဉ္စ၊ မြားကိုလည်းကောင်း။ သတ္တိဉ္စ၊ လှံကို
လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ပေါရောဟိဓ္ဓေနာတိ၊ ပေါရောဟိဓ္ဓေနဟူသည်ကား။ ဝုရောဟိတကဓမ္မေန၊
လွန်စွာအကျိုးစီးပွားကိုပြုသောအားဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗြာဟ္မဏသမယေန
စ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ အယူအားဖြင့် လည်းကောင်း။ လောကဝေါဟာရေနစ၊
လောကဝေါဟာရအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အာဇိဝသိလာမာရိပန္နဿ၊

အသက်မွေးခြင်း သိလ အကျင့်ပျက်စီးသောသူ၏၊ အပြာဟူ၍ ဘာဝံ၊
 ပြာဟူ၍ မမည်သည်၏၊ အပြာကို သာဓကော၊ ပြီးစေတော်မူ၍၊ ဧဝံသန္တေ၊
 ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ ပြာဟူ၍၊ ပြာဟူ၍
 မည်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ပြာဟူ
 ကော၊ ပြာဟူ၍ မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယတ္ထ
 ကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သော၊ ဧယံ၊
 အကြင်သူသည်၊ ဂုဏဝါ၊ ဂုဏ်ရှိ၏၊ သော၊ ထိုဂုဏ်ရှိသောသူသည်သာ
 ဟူ၍၊ ပြာဟူ၍၊ ပြာဟူ၍ မည်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊
 ဤပြာဟူ၍ မည်ရာ၌၊ ဥာယော၊ သင့်လျော်သော အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတံ ဥာယံ၊ ဤသင့်လျော်သော
 အကြောင်းကို၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ အာပါဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နံဥာယံ၊ ထိုအကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော သင့်
 လျော်သော အကြောင်းကို၊ ဝစိတောဒေန၊ နှုတ်မြှောက်တော်မူသောအားဖြင့်၊
 ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူပြန်လိုရကား၊ နစာဟံ ပြာဟူ၍၊ အာဒိ၊ နစာ
 ဟံ ပြာဟူ၍ ဤသို့အစရှိသောစကားထိုးအာဟံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တဿ၊ ထိုနစာဟံ ပြာဟူ၍ အစရှိသောပါဌ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊
 ဟိသန္တံ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ယွာယံယော အယံ ဝုဂ္ဂလော၊ အကြင်
 ဝုဂ္ဂိလ်သည်၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယောနိနံ၊ အမျိုးတို့တွင်၊ ယတ္ထ
 ကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိသောအမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တတြာပိ၊ ထိုအမျိုး၌
 သည်း၊ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပြာဟူ
 ကဿ၊ မလိဗ္ဗာသော ဝုဏ္ဏားသည်၊ သံဝဏ္ဏိတာယ၊ ဥာတောသုဇာတော
 အစရှိသောဂုဏ်ဖြင့်ပြီးပွမ်းအပ်သော၊ မာတရိ၊ အမိဖြစ်သော ဝုဏ္ဏားမ၌၊
 သမ္ဘူတော၊ ဖြစ်၏၊ ယောနိဇံ၊ ဝုဏ္ဏားတို့၏အမျိုး၌ဖြစ်သော၊ မတ္တိသမ္ဘဝံ၊
 အမိ၌ဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ပြာဟူ၍၊ ပြာဟူ၍ မည်၏ဟူ၍၊ နဗြူမိ၊
 ဆိုတော်မူ၊ စ၊ သတ္တဝီတပ္ပုရိသံသမာသံမှတပါး၊ ပဉ္စဝီတပ္ပုရိသံသံ
 မာသံကိုဆိုပြီးအံ၊ ဥာတောသုဇာတောတိအာဒိနာ၊ ဥာတောသုဇာတော
 ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပြာဟူ၍၊ မလိဗ္ဗာသော ဝုဏ္ဏား
 တို့သည်၊ ပြာဟူ၍၊ ဝုဏ္ဏား၏၊ ပရိသုဒ္ဓဥပ္ပတ္တိမဂ္ဂသင်္ခါတာ၊ စင်ကြယ်
 စွာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယာယံယောနိ၊ အကြင်အမျိုး
 ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ စ၊ ယောနိဇံဟူသောဝုဒ်၏အကျယ်မှတပါး၊ မတ္တိသမ္ဘ
 ဝံဟူသောဝုဒ်၏ အကျယ်ကို ဆိုပြီးအံ၊ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကောတိ ဣမိနာ၊

သံသုဒ္ဓဂဟဏိကောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ မာတိသမ္ပတ္တိတော၊ အမိ၏ပြည့်
 စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗိတိသမ္ပတ္တိတော၊ အဘ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ တတောပိ၊ ထိုပုဏ္ဏားမျိုးမှလည်းကောင်း၊ ဇာတသမ္ပူတတ္တော၊
 ဖြစ်သည်၏အဖြစ် ဖွားမြင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယောနိဇောတိ၊ ယော
 နိဇောဟူ၍လည်းကောင်း၊ မတ္တိသမ္ပဝေါတိ၊ မတ္တိသမ္ပဝဟူ၍လည်းကောင်း၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံယောနိဇံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏အမျိုး၌ ဖြစ်သောသူကို၊
 တံမတ္တိသမ္ပဝံ၊ ထိုပြည့်စုံသောပုဏ္ဏားမမှဖြစ်သောသူကို၊ ဣမိနာစယောနိ
 ဇမတ္တိသမ္ပဝမတ္တေန၊ ဤပုဏ္ဏားတို့၏အမျိုးမှဖြစ်ခြင်း ပြည့်စုံသောဇာတ်
 ရှိသောပုဏ္ဏားမမှ ဖွားမြင်ကာမျှတည်းဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏
 ဟူ၍၊ နဗြူမိ၊ ဆိုတော်မမူ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဗြူမိ၊ ဆိုတော်မမူ
 သနည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သကိဉ္စနေသပလိယောဓေ၊ ရာဂနှင့်
 တက္ခကြောင့်ကြခြင်းရှိသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊
 ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဘောတောတိဝစနမတ္တေန၊ ဘောတောဟူသော
 စကားမျှဖြင့်၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ သကိဉ္စနေဟိ၊ ရာဂနှင့်တက္ခ
 ကြောင့်ကြခြင်း ရှိသောသူတို့မှ၊ ဝိသိဋ္ဌတ္တာ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဘောဝါဒီနာမ၊ ဘောဝါဒီမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏ဟူ၍၊ နဗြူမိ၊ ဆိုတော်
 မမူ၊ ပန၊ အကိဉ္စနံအနာဒါနံဟူသော အပရေဒ္ဓ၏အတွင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယော
 အယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိသောအမျိုး
 ၌၊ ဇာတောပိ၊ ဖြစ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ရာဂါဒိကိဉ္စနာဘာဝေန၊ ရာဂအစ
 ရှိသောကြောင့်ကြခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကိဉ္စနေ၊ အကိဉ္စန
 မည်၏၊ သဗ္ဗဂဟဏပဒ္ဓိနိဿဂ္ဂေန၊ အလုံးစုံသောစွဲလမ်းတတ်သောဥပါ
 ဒါနိတရားကို စွန့်ခြင်းကြောင့်၊ အနာဒါနေ၊ အနာဒါနမည်၏၊ အကိဉ္စနံ၊
 ရာဂအစရှိသော ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသော၊ အနာဒါနံ၊ စွဲလမ်းတတ်သော
 ဥပါဒါနိတရားလေးပါးမရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏ဟူ၍၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဗဟိတပါပေါ၊ အပဋ္ဌိအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏ဟူ၍၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိဉ္စာဝိ
 ယျော၊ စဉ်းငယ်ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏၊ သဗ္ဗသံယောဇနံ ဆေတွာတိအာဒိ၊
 သဗ္ဗသံယောဇနံဆေတွာဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သတ္တဝိသတိဂါယာ၊ နှစ်

၄၀၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဆဲးခုနစ်ဂါထာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ဆဲးခုနစ်ဂါထာ
 တို့၌၊ သဗ္ဗသံယောဇနန္တိ၊ သဗ္ဗသံယောဇနံဟူသည်ကား။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံ
 သော။ ဒသဝိမ သံယောဇနံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော သံယောဇဉ်ကို၊
 ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ နပရိတဿတိတိ၊ နပရိတဿတိဟူသည်ကား။ တဏှာ
 ပရိတဿနာဿ၊ တဏှာတည်းဟူသောတောင့်တခြင်းဖြင့်၊ နပရိတဿ
 တိ၊ မတောင့်တ၊ သင်္ဂါတိဂန္တိ၊ သင်္ဂါတိဝံ ဟူသည်ကား။ ရာဂသံဂါဒ
 ယော၊ ကပ်ငြိတတ်သော ရာဂအစရှိသည်တို့ကို၊ အတိက္ကန္တံ၊ လွန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိသညတ္တန္တိ၊ ဝိသညတ္တံဟူသည်ကား။ စတုဟိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ယောနိဟိဝါ၊ အမျိုးတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗကိလေသေဟိ
 ဝါ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ မယှဉ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဖြူမိ၊ ဖြာဟ္မဏဟူ၍ဆိုတော်မူ၏။ ရန္တန္တိ၊ ရန္တံဟူသည်ကား။
 ဥပနာဟံ၊ ရန်ငြိုးဘွဲ့ခြင်းကို၊ ဝရတ္တန္တိ၊ ဝရတ္တံဟူသည်ကား။ တဏှံ၊ တဏှာ
 ကို၊ သန္ဓာနန္တိ၊ သန္ဓာနံဟူသည်ကား။ ယုတ္တပါသံ၊ ယှဉ်အပ်သောကျော့
 တွင်းကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဧတံ၊ ဤသဏ္ဌာန်ဟူသောအမည်သည်၊ ဒိဋ္ဌိ
 ပရိပုဋ္ဌာနဿ၊ ထိုးကျင့်တတ်သော ဒိဋ္ဌိ၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း။
 သဟနုက္ကမန္တိ၊ သဟနုက္ကမံဟူသည်ကား။ ပါသေ၊ ကျော့တွင်း၌၊ ပဝေ
 သနဂဏ္ဌိ၊ သွင်းအပ်သော အထုံးအဖွဲ့ကို၊ အနုက္ကမေတိ၊ အနုက္ကမေ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတံ၊ ဤသဟနုက္ကမံ ဟူသော အမည်သည်၊
 ဒိဋ္ဌာနုသယဿ၊ ဒိဋ္ဌာနုသယ၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဥက္ခိတ္တ ပလိ
 စန္ဒန္တိ၊ ဥက္ခိတ္တ ပလိစံဟူသော ဤပါဌ၌၊ ပလိစောတိ၊ ပလိစော
 ဟူသည်ကား။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာတည်း။ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ဗုဒ္ဓံဟူသည်ကား။ စတု
 သစ္စဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တိတိက္ခတိတိ၊ တိတိက္ခ
 တိဟူသည်ကား။ ခမတိ၊ သည်းခံ၏။ ခန္တိဗလန္တိ၊ ခန္တိဗလံ ဟူသည်
 ကား။ အမိဝါသနခန္တိဗလံ၊ သည်းခံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ခန္တိဗလကို၊
 ပန၊ ဗလာဏိက ဟူသောပုဒ်၏ အတွင်းကိုဆိုပြီးအံ့။ သာခန္တိ၊ ထိုသည်းခံ
 ခြင်းသည်။ သကိံ၊ တကြိမ်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗလာဏိကံနာမ၊
 ဗလာဏိကမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ ဖြစ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ပုနပ္ပုနံ၊
 အဘန်တလဲလဲ၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗလာဏိကံနာမ၊ ဗလာဏိက
 မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုအဘန် တလဲလဲဖြစ်ခြင်း၏၊ အတ္ထိ
 တာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗလာဏိကံ၊ ဗလာဏိကမည်၏၊ ဂုတ
 ဝန္တိန္တိ၊ ဂုတဝန္တိ ဟူသည်ကား။ ဂုတင်္ဂဝန္တိ၊ ဂုတင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊

သီလဝန္တန္တိ၊ သီလဝန္တံဟူသညကား၊ ဂုဏဝန္တံ၊ ဂုဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အနုဿဒန္တိ၊ အနုဿဒံဟူသညကား၊ ရာဂါဒိဥဿဒမိရေဟိတံ၊ ရာဂအစရှိသညတို့၏များခြင်း၌ ကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အနုဿတန္တိပိ၊ အနုဿတံဟံ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌအမျှရှိ၏၊ အနဝဿတံ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် စွတ်စိုခြင်းမရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒန္တန္တိ၊ ဒန္တံဟူသညကား၊ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ ရိုင်းပြခြင်းမရှိသောသူကို၊ နလိမ္ပတိတိ၊ နလိမ္ပတိဟူသညကား၊ နာလ္လိယတိ၊ မကပ်ပြီးကစသောတိ၊ ကာမေသုဟူသညကား၊ ကိလေသကာမ ဝတ္ထုကာမေသု၊ ကိလေသာကာမ-ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ဒုက္ခဿပဇာနာတိဣဇေဝဓယန္တိ ဣတ္ထေ၊ ဒုက္ခဿပဇာနာတိ ဣဇေဝဓယံဟူသောဤပါဌ၌၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒုက္ခက္ခယေသတိ ဒုက္ခက္ခယဟူ၍၊ အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပဇာနာတိတိ၊ ပဇာနာတိဟူသညကား၊ အမိဂမနဝသေန၊ ရသည၍ အတွင်းအားဖြင့်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပန္နဘာရန္တိ၊ ပန္နဘာရံဟူသညကား၊ ဩဟိတဘာရံ၊ ချအပ်ပြီးသောဝန်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ခန္ဓကိလေသအဘိသင်္ခါရကာမဂုဏာဘာရေ၊ ခန္ဓာဝန်ကိလေသာဝန်-အဘိသင်္ခါရဝန်-ကာမဂုဏ်ဝန်တို့ကို၊ ဩတာ ဧေတွာ၊ ချ၍ဌိတံ၊ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိသံယုတ္တပဒံ၊ ဝိသံယုတ္တမူသောပုဒ်သည်၊ ဝတ္ထုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဂန္တိရပညန္တိ၊ ဂန္တိရပညံဟူသညကား၊ ဂန္တိရေသု၊ နက်နဲကုန်သော၊ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌၊ ပဝတ္ထပညံ၊ ဖြစ်သော ပညာရှိသောသူကို၊ မေဓာဝိတိ၊ မေဓာဝိဟူသညကား၊ ပကတိပညာယ၊ ပြကတေသော ပညာဖြင့်၊ ပညဝန္တံ၊ ပညာရှိသောသူကို၊ အနဂါရေဟိ ဝုဘယန္တိ၊ အနဂါရေဟိဝုဘယံဟူသညကား၊ အနဂါရေဟိစ၊ ရဟန်းတို့နှင့်လည်း၊ ဥဘယဉ္စ၊ နှစ်ပါးစုံလည်း၊ ဝိသံသဋ္ဌံ၊ မရောနှော၊ စသစ္စံမှန်၏၊ န္ဒိဟိဝိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သောဧတေဟိ၊ ဤလူရဟန်းတို့သည်၊ ဝိသံသဋ္ဌမေဝ၊ မရောနှောအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အနောကသာရိန္တိ၊ အနောကသာရိံဟူသညကား၊ ဩကန္တိပဒေနံ၊ ဩကန္တိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ပဉ္စကာမဂုဏာလဓယော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး တည်းဟူသောတည်ရာကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံအနုလ္လိယမာနံ၊ ထိုကာမဂုဏ် ငါးပါးတည်းဟူသောတည်ရာ၌ကပ်ငြိခြင်းမရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အပ္ပိန္နန္တိ၊ အပ္ပိန္နံဟူသညကား၊ အနိန္တံ၊ အလိုမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တေသသုတိ၊ တေသသုဟူသည

၀၃

၄၀၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကား။ သတဏှေသု။တဏှာနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၌။ ထာ
ဝရေသုတိ။ ထာဝရေသုဟူသည်ကား။ နိတ္တဏှေသု။တဏှာမကုန်သော
သတ္တဝါတို့၌။ အတ္တဒဏှေသုတိ။အတ္တဒဏှေသု ဟူသည်ကား။ ဂဟိတ
ဒဏှေသု။ ကိုင်အပ်သော ထွံ့တံရှိသော သူတို့၌။ နိဗ္ဗုတန္တိ။ နိဗ္ဗုတံဟု
သည်ကား။ ကိလေသနိဗ္ဗာနေန။ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗုတံ။
ငြိမ်းပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သာဒါနေသုတိ။ သာဒါနေသု ဟူသည်ကား။ သ
ဥပါဒါနေသု။ဥပါဒါနိနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၌။ ဩပိတော
တိ။ဩပိတောဟူသည်ကား။ ပဟိတော။ပယ်အပ်၏။ အကက္ကသန္တိ။အ
ကက္ကသံဟူသည်ကား။ နိဒ္ဒေါသံ။အပြစ်မရှိသောစကားကို။ ဟိသစ္စံ။မှန်
၏။သဒေါသော။ အပြစ်ရှိသော။ ရုက္ခောပိ။ သစ်ပင်ကိုလည်း။ သကက္က
သောတိ။သကက္ကသောဟူ၍။ရုက္ခတံ။ဆိုအပ်၏။ ဝိညာပိနိန္တိ။ဝိညာပိနိဟူ
သည်ကား။ အတ္ထဝိညာပနိကံ။ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို သိစေတတ်သော
စကားကို။ဥဒီရယေ။ပြောဆို၍။ဂိရံသစ္စန္တိ။ဂိရံသစ္စံဟူသည်ကား။အဝိသံ
ဝါဒိကံ။မချွတ်မယွင်းသောစကားကို။ဥဒီရယေတိ။ဥဒီရံယေဟူသည်ကား။
ဘဏ္ဍာတိ။ဆို၍။ယာယနာဘိသဇ္ဇေတိ။ ယာယနာဘိသဇ္ဇေဟူသည်ကား။
ယာယဂိရာယ။ အကြင်စကားဖြင့်။ပရဿာ။သူတပါးအား။ သဇ္ဇနံ။ဝါလဂွန်
ဝါ။ကပ်ငြိခြင်းကိုလည်း။ နကရောတိ။မပြုတတ်။ တာဒိသံ။ထိုသို့သဘော
ရှိသော။အဗရသံ။မကြမ်းကြုတ်သော။ဂိရံ။စကားကို။ဘာသတိ။ဆိုတတ်
၏။ဣတိအယံ။ဤသည်ကား။ အက္ခော။အနက်တည်း။ ဒီဃန္တိ။ ဒီဃံဟူ
သည်ကား။ သုတ္တံ။ရုဋ္ဌဘဏ္ဍံ။ ကြိုးဖြင့်သိ၍ ထားအပ်သော ဘဏ္ဍာကို။
ရဿန္တိ။ ရသံ ဟူသည်ကား။ ဝိပ္ပက်ဏ္ဍာဘဏ္ဍံ။ ကြိုးဖြင့်မသိဘဲဖရိဖရဲ
ထားအပ်သောဘဏ္ဍာကို။ အဏုန္တိ။ အဏုဟူသည်ကား။ ခုဒ္ဒကံ။ငယ်
သောဘဏ္ဍာကို။ထူလန္တိ။ထူလံဟူသည်ကား။မဟန္တံ။ကြီးသောဘဏ္ဍာ
ကို။သုဘာသုဘန္တိ။ သုဘာ သုဘံဟူသည်ကား။ သုန္ဓရာသုန္ဓရံ။ကောင်း
သောဘဏ္ဍာ-မကောင်းသောဘဏ္ဍာကို။ ဟိသစ္စံ။မှန်၏။ ဒီဃာဘဏ္ဍံ။ကြိုး
ဖြင့်သိ၍ထားအပ်သောဘဏ္ဍာသည်။အပ္ပပ္ပမ္ပိ။အဘိုးအနည်းထိုက်သည်
လည်း။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ မဟပ္ပမ္ပိ။အဘိုးအများထိုက်သည်လည်း။ ဟော
တိ။ဖြစ်၏။ရဿာဒိသုပိ။ ကြိုးဖြင့်မသိဘဲဖရိဖရဲ ထားအပ်သော ဘဏ္ဍာ
စသည်တို့၌လည်း။ဇေသဝဇေသောဣဝ။ဤနည်းကဲ့သို့သော။ နယော။နည်း
ကို။ဝေဒိတဗ္ဗော။ထိအပ်၏။ဣတိ။ဤသို့။ဧတ္တာဝတာဧတ္တဝန္တေနဝစနက္ကမေ
န။ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော ဒီဃာရဿအစရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။

သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဘဏ္ဍာကို၊ ပရိယာဒိဏ္ဏံ၊ ကုန်စေအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ ကုန်စေသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သုဘာသုဘန္တိ၊ ဣမိနာ၊ သုဘာသုဘံ ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဘဏ္ဍာကို၊ ပရိယာဒိဏ္ဏံ၊ ကုန်စေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

နိရာသာသန္တိ၊ နိရာသာသံဟူသည်ကား၊ နိတ္တဏ္ဍိတဏ္ဍာကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာလယာတိ၊ အာလယာ ဟူသည်ကား၊ တဏှာလယာ၊ တဏှာတည်းဟူသောတပ်ခြင်းတို့သည်၊ နသံဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်၊ အညာယာတိ၊ အညာယဟူသည်ကား၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ အမတောဂဓန္တိ၊ အမတောဂဓံဟူသည်ကား၊ အမတန္တန္တရံ၊ နိဗ္ဗာန်၏အတွင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တန္တိ၊ အနုပ္ပတ္တံဟူသည်ကား၊ အနုပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်၏၊ ဥဘောသင်္ဂန္တိ၊ ဥဘောသင်္ဂံဟူသည်ကား၊ ဥဘယဓ္မိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဧတံသင်္ဂံ၊ ဤကပ်ငြိတတ်သောကုသိုလ်တရားကို၊ ဥပစ္စဂါ၊ လွန်မြောက်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ရွာ၌၊ သဂ္ဂါပေတိ၊ ကပ်ငြိစေတတ်၏၊ အဝုညံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ အပါယေ၊ အပါယ်ဘုံ၌၊ သဂ္ဂါပေတိ၊ ကပ်ငြိစေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဘယဓမ္မတံသင်္ဂန္တိ၊ ဥဘယဓမ္မတံသင်္ဂံဟူ၍၊ အာဟ၊ ငါအဋ္ဌကထာ ဆရာဆို၏၊ ဥပစ္စဂါတိ၊ ဥပစ္စဂါဟူသည်ကား၊ အတိတော၊ လွန်မြောက်ပြီ၊ အနာဝိသန္တိ၊ အနာဝိသံဟူသည်ကား၊ အာဝိသကရုဏကိလေသဝိရဟိတံ၊ နောက်ကျခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေသာဋ္ဌာကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နန္ဒိဘဝပရိက္ခိဏန္တိ၊ နန္ဒိဘဝပရိက္ခိဏံဟူသည်ကား၊ ပရိက္ခိဏနန္ဒိ၊ ကုန်ပြီးသောတဏှာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိက္ခိဏာသဝံ၊ ကုန်ပြီးသောဘဝရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယောဇ္ဈမန္တိ၊ ဂါထာယ၊ ယောဇ္ဈမံဟူသော ဂါထာ၌၊ အတ္ထေ၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဣမိနာဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဝိဇ္ဇာယောဝ၊ အဝိဇ္ဇာသည်သာလျှင်၊ ဝိသံဝါဒကဋ္ဌေန၊ ချွတ်ယွင်းစေတတ်သော အနက်သဘော သတ္တိကြောင့်၊ ပလိပထော၊ ပလိပထမည်၏၊ မဟာဝိဒုဂ္ဂတာယ၊ ကြီးစွာသောခဲယဉ်းခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂံ၊ ဒုဂ္ဂမည်၏၊ သံသရနဋ္ဌေန၊ ရွှေ့ရှားတတ်သောအနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ သံသာရော၊ သံသာရမည်၏၊ မောဟနဋ္ဌေန၊ တွေဝေတတ်သော အနက်သဘော သတ္တိကြောင့်၊ မောဟော၊ မောဟမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ တိဇ္ဈောတိ၊ တိဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ စတုရောစာတိဇ္ဈော၊ ဩစာလေးပါးမှလွန်မြောက်ပြီးပါရန်တောတိ၊ ပါရန်တောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ကမ်းတာဝန်နှင့် တူသော

၄၀၆ မန္တိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်ပြီ။ ဈာယိတိ၊ ဈာယိဟူသည်ကား။ အာရမ္မဏ
လက္ခဏာပနိဏ္ဏာနဝသေန၊ အာရမ္မဏပနိဏ္ဏာန်-လက္ခဏာပနိဏ္ဏာန်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဈာယိ၊ ဈာန်ရှိ၏။ အနေစေတိ၊ အနေစေဟူသည်ကား။ နိတ္တဏ္ဍော
တဏှာမှကင်း၏။ အနုပါဒါယနိဗ္ဗုတောတိ၊ အနုပါဒါယ နိဗ္ဗုတောဟူ
သည်ကား။ ကိပ္ပိဂဟဏံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော စွဲလမ်းခြင်းကို။ အဂဟေတွာ၊
မစွဲလမ်းမှု၍၊ သဗ္ဗကိလေသနိဗ္ဗာနေန၊ အလုံးစုံသောကိလေသတို့မှငြိမ်း
ခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်း၏။ ။

ကောမေတိ၊ ကောမေဟူသည်ကား။ ဒုဝိဓေဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ ကောမေ၊ ဝတ္ထုကောမ ကိလေသကောမတို့ကို။ ပဟန္တာန၊
ပယ်ပျောက်၍၊ အနာဂါရောတိ၊ အနာဂါရောဟူသည်ကား။ အနာဂါရာ၊
အိမ်ရာမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇေတိ၊ ပရိဗ္ဗဇေဟူသည်ကား။ ပရိဗ္ဗ
ဇေတိ၊ လူ့ဘောင်မှထွက်၏။ ကာမဘဝပရိက္ခိဏန္တိ၊ ကာမဘဝပရိက္ခိဏံ
ဟူသည်ကား။ ခိဏကောမံ၊ ကုန်ပြီးသောဝတ္ထုကောမ ကိလေသကောမရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ခိဏဘဝံ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မာနသ
ကံယောဂန္တိ၊ မာနသကံယောဂံဟူသည်ကား။ မာနသကံ၊ လူ့ရွာ၌ဖြစ်
သော၊ ပစ္ဆိကာမဂုဏယောဂံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသောယောဂကို၊
ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဒိဗ္ဗယောဂန္တိ၊ ဒိဗ္ဗယောဂံဟူသည်ကား။ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်ရွာ၌ဖြစ်
သော၊ ပစ္ဆိကာမဂုဏယောဂံ၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးတည်းဟူသောယောဂ
ကို၊ ဥပစ္စဂါ၊ လွန်မြောက်ပြီ၊ သဗ္ဗယောဂ ဝိသံယုတ္တန္တိ၊ သဗ္ဗယောဂဝိသံ
ယုတ္တံဟူသည်ကား။ သဗ္ဗကိလေသ ယောဂဝိသံယုတ္တံ၊ အလုံးစုံသော
ကိလေသတည်းဟူသောယောဂတို့နှင့် မယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ရတိန္တိ၊
ရတိံဟူသည်ကား။ ပစ္ဆိကာမဂုဏရတိံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌မွေ့လျော်ခြင်း
ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ အရတိန္တိ၊ အရတိံဟူသည်ကား။ ကုသလတာဝနာယ၊
ကုသိုလ်ကိုပွားခြင်း၌၊ ဥက္ကဋ္ဌိတံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဝိရန္တိ၊
ဝီရံဟူသည်ကား။ ဝီရိယဝန္တိ၊ ဝီရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သုဂတန္တိ၊ သုဂ
တံဟူသည်ကား။ သုန္ဓရံ၊ ကောင်းသော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ ဂတံ၊ သွားသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုန္ဓရာယ၊ ကောင်းသော၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်
ဖြင့်၊ ဂတံ၊ သွားသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဂတိန္တိ၊ ဂတိံဟူသည်ကား။ နိပ္ပတ္တိံ၊ ပြီး
ခြင်းကို၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ပုရေတိ၊ ပုရေ ဟူသည်ကား။ အတိတေ၊ အ
တိတ်အဖို့၌လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမတိ၊ ပစ္ဆိမဟူသည်ကား။ အနာဂတေ၊
အနာဂတ်အဖို့၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေတိ၊ မဇ္ဈေဟူသည်ကား။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊

ပစ္စုပ္ပန်အတ္တိန္ဒြိယဉာဏ်ကောင်း၊ ကိဉ္ဇနန္တိ၊ ကိဉ္ဇနံဟူသည်ကား၊ ကိဉ္ဇနကာရကော။ ကြောင့်ကြခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတည်း။ မဟောနိန္တိ၊ မဟေသိ ဟူသည်ကား၊ မဟန္တေ၊ များကုန်သော၊ ဂုဏော၊ ဝီရိယက္ခန္ဓအစရှိသော၊ ဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိယေသနဋ္ဌေန၊ ရှာဖွေတတ်သော အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ မဟေသိ၊ မဟေသိမည်သော ဂုတ္တိလ်ကို၊ ဝိဇိတံဝိနန္တိ၊ ဝိဇိတာဝိနံဟူသည်ကား၊ ဝိဇိတံဝိဇယာ၊ အောင်အောင်ပြီးသောမာရ်ငါးပါးကို အောင်သောဂုတ္တိလ်ကို။ ။

ဇေံ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုဏတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့်၊ ဝိဏာသဝံယေဝ၊ ရဟန္တာဂုတ္တိလ်ကိုသာလျှင်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏ ဟူ၍၊ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ယေ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဇာတိတော၊ ဇာတိအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိနိဝေသံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဣဒံ၊ ဤဇာတိအားဖြင့် ဗြာဟ္မဏမည်၏ဟူ၍ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ လောကသမညာမတ္တံ၊ လောက၌ဖြစ်သော အမည်မျှသာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇာနန္တံ၊ မသိကုန်၊ နေသံ၊ ထိုမသိကုန်သောပုဏ္ဏားတို့အား၊ သာဝဒိဋ္ဌိ၊ ထိုအယူသည်ပင်လျှင်၊ ဒုဒ္ဓိဋ္ဌိ၊ မကောင်းသောအယူတည်း၊ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသန္တေ၊ ပြတော်မူပြန်လိုသောကြောင့်၊ သာမညာဟေသာတိဂါထာနွယံ၊ သာမညာဟေသာဟူသော ဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုသာမညာ ဟေသာဟူသော ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်း၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၊ ခတ္တိယော၊ မင်း၊ ဘာရုခါဇော၊ ဘာရုခါဇအနွယ်၊ ဝါသေဋ္ဌော၊ ဝါသေဋ္ဌအနွယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်ကို၊ ယဒိဒံယံ၊ ဣဒံပကပ္ပိတံ၊ အကြင်ကြံဆခြင်းသည်၊ ယဒိဒံယံ၊ ဣဒံကတံ၊ အကြင် ကြံဆသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ပြုခြင်းသည်၊ ယဒိဒံယံ၊ ဣဒံအဘိသင်္ခတံ၊ အကြင်ပြုပြင်စီရင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယေ၊ ဤပြုပြင်စီရင်အပ်သောအမည်သည်၊ လောကသိယံ၊ ရှာ၍၊ သမညာဟိသမညာဇေ၊ အမည်မျှသာလျှင်တည်း၊ ဝေါဟာရမတ္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျှသာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမုဒါဂတံ၊ လာ၏၊ သမညာယ၊ အမည်အားဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ယိ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဇေတနာမဂေါတ္တံ၊ ဤအမည် အနွယ်သည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဇေတကာလေယေဝ၊ ဗွားသောအခါ၌ သာလျှင်၊

၄၀၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အဿ။ ထိုသူငယ်အား၊ ဥာတိသာလောဟိတေဟိ၊ မိဆွေတမျိုးတို့သည်၊
ပကပ္ပိတံ၊ ကြိဆအပ်၏၊ ကာဝံ၊ ဖြည့်ခေါ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေါဟာ
ရမတ္တံ၊ ဝေါဟာရမျှသာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နံ၊ ထိုဖွားမြင်သောသူကို၊ နာစေ
ပကဗ္ဗေယျ၊ အကယ်၍ ကြံစည်၍ အမည်မပေးကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မကြံ
ဆကုန်သည်၊ သန္တေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်
သောသူသည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍၊ အံယံ၊
ဤသူကား၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အယံ၊
ဤသူကား၊ ဘာရုန္ဒါဇော၊ ဘာရုန္ဒါဇအနွယ်တည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း၊ နဇာ
နေယျ၊ မသိနိုင်ရာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပကပ္ပိတံ၊ မိဆွေတမျိုးတို့သည် ကြံဆ၍ ဖြည့်
အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဧတံ၊ ဤပြာဟ္မဏဘာရုန္ဒါဇအစရှိသော အမည်
အနွယ်သည်၊ အဇာနန္တာနံ၊ ဟုတ်မှန်စွာမသိကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊
ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊ ဒိဃာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊
ဇာတ်အားဖြင့် ပြာဟ္မဏမည်၏ဟူသော မိစ္ဆာအယူသည်၊ အနုသယိတံ၊
အဘန်တလဲလဲ ကိန်း၏၊ ပကပ္ပိတံ၊ မိဆွေတမျိုးတို့သည် ကြံဆ၍ ဖြည့်
အပ်သော၊ တံနာမဂေါတ္တံ၊ ထိုပြာဟ္မဏဘာရုန္ဒါဇအစရှိသော အနွယ်ကို၊
ဧတံ၊ ဤပြာဟ္မဏဘာရုန္ဒါဇ အစရှိသည်သည်၊ နာမဂေါတ္တမတ္တံ၊ အမည်
အနွယ်မျှသာသျှင်တည်း၊ သံဝေါဟာရတ္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်သည်၏အဖြစ်တည်း၊
ပကပ္ပိတံ၊ ကြိဆအပ်၏၊ ဣတိဣမိနာအာကာရေန၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ အဇာနန္တာနံ၊ မသိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟဒယေ၊
စိတ်၌၊ ဒိဃာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဇာတ်အားဖြင့်
ပြာဟ္မဏမည်၏ဟူသော မိစ္ဆာအယူသည်၊ အနုသယိတံ၊ အဘန်တလဲလဲ
ကိန်း၏၊ တဿဒိဋ္ဌိဂတဿ၊ ထိုဇာတ်အားဖြင့် ပြာဟ္မဏမည်၏ဟူသော
မိစ္ဆာအယူ၏၊ အနုသယိတတ္တာ၊ အဘန်တလဲလဲ ကိန်းသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ တံနာမဂေါတ္တံ၊ ထိုမိဆွေတမျိုးတို့သည် ကြံဆ၍ ဖြည့်ခေါ်ဝေါ်
အပ်သော ပြာဟ္မဏဘာရုန္ဒါဇအစရှိသော အမည်အနွယ်ကို၊ အဇာနန္တာ၊
မသိကြကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အယံ ပြာဟ္မဇကော၊ ဤပြာဟ္မဏမျိုး
သည်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပြာဟ္မဏမည်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇာနန္တဝေ၊ မသိကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်သာလျှင်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။

ဇေတိယသုတ္တံနယောနံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ယောအကြင်
 ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဇာတိတော၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပြာဟ္မဏမည်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတိဒိဝေသံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊
 တော၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဣဒေဝါဟာရမတ္တံ၊ ဤသို့ပြာဟ္မဏ ဘာရုခါဇ
 ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျှကို၊ အဇာနန္တံ၊ မသိကုန်၊ နေသံ၊ ထိုမသိသောပုဏ္ဏား
 တို့၏၊ သာဝဒိဋ္ဌိ၊ ထိုဇာတ်အားဖြင့်ပြာဟ္မဏမည်၏ဟူ၍နှလုံးသွင်းယူခြင်း
 သည်ပင်လျှင်၊ နုဒ္ဓိဋ္ဌိ၊ မကောင်းသောအယူတည်း။ ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤသို့
 သောအနက်ကို၊ ဒုဿေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိပ္ပရိယာယမေ
 ဝ၊ မုချအားဖြင့်ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်၊ နဇ္ဈာဝသလောဟောတိတိပုဗ္ဗဇေ
 န၊ နဇ္ဈာဝသလောဟောတိဟူသော ဂါထာ၏ရှေးထက်ဝက်ဖြင့်၊ ဇာတိ
 ဝါဒံ၊ ဇာတ်အားဖြင့် ပြာဟ္မဏမည်၏ဟူသောအယူကို၊ ပဋိက္ခိပေန္တော၊
 ပယ်တော်မူလိုသည်၊ ကမ္မုနာဝသလောဟောတိတိအပရဇေန၊ ကမ္မုနာ
 ဝသလောဟောတိဟူသော ဂါထာ၏နောက်ထက်ဝက်ဖြင့်၊ ကမ္မဝါဒဉ္စ၊
 ကံအားဖြင့်ပြာဟ္မဏမည်၏ဟူသောအယူကိုလည်း၊ ပတိဋ္ဌဟန္တော၊ တည်
 စေလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဇ္ဈာတိအာဒိ၊ နဇ္ဈာဤသို့အစရှိသောစကား
 ကို၊ အာဟ၊ ပောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနဇ္ဈာအစရှိသောဂါထာ၌၊ ကမ္မု
 နာတိ၊ ကမ္မုနာဝသလောဟူသော၊ ဥပစုဂါထာယ၊ ထက်ဝက်သောဂါ
 ထာ၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝိတ္ထာရဏတ္ထံ၊ အကျယ်ခွဲခြင်းငှါ၊ ကဿကော
 ကမ္မုနာတိအာဒိ၊ ကဿကောကမ္မုနာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊
 ပောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကဿကောအစရှိသောပါဌ၌၊ ကမ္မုနာ
 တိ၊ ကမ္မုနာဟူသည်ကား၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ကသိကမ္မာဒိနိဗ္ဗတ္တ
 ကစေတနာကမ္မုနာ၊ လယ်လုပ်ခြင်းအမှုအစရှိသည်ကို ပြီးစေတတ်သော
 စေတနာကံဖြင့်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဿာတိ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဿဟူသည်ကား၊
 ဣမိနာပစ္စယေန၊ ဤအဝိဇ္ဇာအစရှိသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဇေတံ၊ ဤသစ်၊
 ရအစရှိသောအကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ
 ဒဿာဝိနော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကိုရှုလေ့ရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ ကမ္မဝိပါက
 ကောဝိဒါတိ၊ ကမ္မဝိပါကကောဝိဒါ ဟူသည်ကား၊ သမာနာဝမာနာရူပာ
 ကုလေ၊ အတူပြုခြင်းငှါထိုက်သော မင်းအစရှိသော အမျိုး-မဝင်မဲ့ ဖြစ်
 ပြုခြင်းငှါထိုက်သောခွန်းစဉ်းအစရှိသောအမျိုး၌၊ ကမ္မဝသေန၊ ကုသိုလ်
 ကံအကုသိုလ်ကံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အညာဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဟိနပဏီတတာ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်

၄၁၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မြတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟိနပဏီတော၊ ယုတ်ယုတ် မြတ်မြတ်သော၊ ကမ္မေ၊ အကုသိုလ်ကံ ကုသိုလ်ကံသည်။ ဝိပစ္စယာနေ၊ အကျိုးပေးသည်ရှိသော်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ ကမ္မဝိပါကကုသလာ၊ ကံ၏အကျိုး နှိုင်းမွှာကုန်သောပညာရှိတို့သည်။ ။

ပန၊ ကမ္မုနာဝတ္တတိဟူသောဂါထာ၏အဖွင့်ကိုဆိုဦးအံ့။ ကမ္မုနာဝတ္တတိတိဂါထာယ၊ ကမ္မုနာဝတ္တတိဟူသောဂါထာ၌၊ လောကောတိဝါ၊ လောကောဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပဇာတိဝါ၊ ပဇာဟူ၍လည်းကောင်း၊ သတ္တာတိဝါ၊ သတ္တာဟူ၍လည်းကောင်း၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဧကောယေဝ၊ တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဝေဓမ္မတ္တတောဒေါ၊ သဒ္ဓါမျှသာထူး၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤကမ္မုနာဝတ္တတိလောကောဟူသောပါဌ်၌၊ အဓိပ္ပါယ်ဝိသေသော၊ အဓိပ္ပါယ်အထူးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပုရိမပဒေန၊ ကမ္မုနာဝတ္တတိလောကော ဟူသောရှေ့ပုဒ်ဖြင့်။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ မဟာဗြဟ္မာ၊ မဟာဗြဟ္မာသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ သဇိတာ၊ စီရင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိဗ္ဗိယာ၊ ဗိဗ္ဗိယာအယူကို၊ ပဋိသေခေ၊ မြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကမ္မုနာ၊ ဇနကနာနက္ခဏိကဖြစ်သောကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တာသုတာသုဂတိသု၊ ထိုထိုဂတိတို့၌၊ လောကော၊ သတ္တလောကသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသတ္တလောကကို၊ သဇိတာ၊ စီရင်တတ်သောသူသည်။ ကောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိလေအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိဗ္ဗိယာ၊ ဗိဗ္ဗိယာအယူကို၊ ပဋိသေခေ၊ မြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒုတိယပဒေန၊ ကမ္မုနာဝတ္တတိပဇာဟူသော ဒုတိယပါဒဖြင့်၊ ဧဝံအတ္ထံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအနက်ကို။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ကိံဒဿတိ၊ အဘယ်သို့ပြသနည်းဟူမူကား။ ကမ္မုနာ၊ ဇနကဖြစ်သောကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တောဝိစ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်သော်လည်း။ ပဝတ္တေဝိ၊ ပဝတ္တိကာလ၌လည်း။ အတိတပစ္စုပ္ပန္နဘေဒေန၊ အတိတ်ကံ-ပစ္စုပ္ပန်ကံအားဖြင့်ပြားသော။ ကမ္မုနာ၊ အပရာပရိယဝေဒနိယကံ-ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံအားဖြင့်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သေး၏။ သုခဒုက္ခာနိ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲတို့ကို၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘေဒော၊ အဘန်ဘန်ခံစားပြန်ရသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဟိနပဏီတာဒိတောဒစ္စ၊ ယုတ်ခြင်းမြတ်ခြင်းအစရှိသောအပြားသို့လည်း။ အပစ္စုပ္ပန်ဘေဒော၊ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သေး၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ တတိယေန၊ သုံးခုမြောက်သော ကမ္မုနိဗ္ဗနာသတ္တာဟူသော တတိယပါဒဖြင့်။ တမေဝတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို

ပင်လျှင်၊ နိဂမေတိ၊ နိဂုံးအုပ်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗဇာတိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကမ္မနိဗ္ဗာနာ၊ ကံ နှင့်စပ်ကုန်၏။ ကမ္မေနော၊ ကံနှင့်သာလျှင်။ ဗန္ဓာ၊ စပ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စတုတ္ထေန၊ လေးခုမြောက်သောရထသော ဣဝယာယတောဟူသောပါဒဖြင့်။ တမတ္ထံ၊ ထိုပြန်ဆိုအပ်ပြီးသောအနက် ကိုး၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်။ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြတော်မူ၏။ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြဦးအံ့။ ယာယတော၊ သွားသော။ ရထသ၊ ရထား၏။ အာဏိ၊ နပန်းဝွန်းသည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ စပ်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တာယ၊ ထိုနပန်းဝွန်းနှင့်။ အနိဗန္ဓော၊ မစပ်သည်။ နဟောတိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ နိဗ္ဗတ္တတောစ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဝတ္တတောစ၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်သည်လည်းဖြစ် သော။ လောကဿ၊ သတ္တလောကအား။ ကမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ ကုသိုလ်ကံအကု သိုလ်ကံနှင့်စပ်၏။ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံနှင့်။ အနိဗန္ဓေန၊ မစပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်မဖြစ်။ နပဝတ္တတိ၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်မဖြစ်။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ လောကော၊ သတ္တလောကသည်။ ကမ္မနိဗ္ဗာနော၊ ကံနှင့်စပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သေဋ္ဌေန၊ မြတ်သော။ ကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ သေဋ္ဌာဘဝံ၊ မြတ် သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသေဋ္ဌော၊ ပြတော်မူလိုသောဘုရားရှင်သည်။ တပေ နာတိဂါထာနွယံ၊ တပေနဟူသောဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတပေနဟူသော ဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်း၌။ တပေနာတိ၊ တပေနဟူသည်ကား။ ခုတင်တပေန၊ ခုတင်တည်းဟူသော အကျင့်ဖြင့်။ ဗြဟ္မစရိယေနာတိ၊ ဗြဟ္မစရိယေနဟူသည်ကား။ မေဓုနိရိရံ တိယာ၊ မေဓုနိမုတ္တုဉ်ခြင်းဖြင့်။ သံယမေနာတိ၊ သံယမေနဟူသည်ကား။ သီလေန၊ သီလဖြင့်။ ဒမေနာတိ၊ ဒမေနဟူသည်ကား။ ဣန္ဒြိယဒမေန၊ ဗက္ခူ အစရှိသောဣန္ဒြိယကို ဆုံးမသောအားဖြင့်။ ဧတေနာတိ၊ ဧတေနဟူသည် ကား။ သေဋ္ဌေန၊ မြတ်သော။ ပရိသုဋ္ဌေန၊ စင်ကြယ်သော။ ဗြဟ္မဗုဒ္ဓတေန၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဧတေနကမ္မုနာ၊ ဤကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ပြာဟ္မ ဧကော၊ ပြာဟ္မဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧတံပြာဟ္မဏံ၊ ဤပြာဟ္မဏသည်သာ၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧတံကမ္မံ၊ ဤကုသိုလ်ကံသည်

၄၁၂ မဇ္ဈိမဝဏ္ဏသာသနာဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သာ၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်၏၊ ဗြာဟ္မဏဂုဏော၊ ဗြာဟ္မဏတို့၏ဂုဏ်တည်း။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မာနန္တိ၊ ဗြဟ္မာ
 နံဟူ၍လည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏။ ပန၊ အဝယဝတ္ထကိုဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊
 ဤဗြဟ္မာနံဟူ၍ပါဠိရှိရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝစနုတ္တော၊ ဝစ
 နုတ္တတည်း။ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အာနေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဣ
 တိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာနမည်၏။ ဗြာဟ္မဏဘာဝံ၊ မြတ်သည်
 ၏အဖြစ်ကို။ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံဝုတ္တော၊
 ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယဂါထာယ၊ တိတိဝိဇ္ဇာဟိဟူသောဒုတိ
 ယဂါထာ၌။ သန္တောတိ၊ သန္တောဟူသည်ကား။ သန္တကိလေသော၊ ငြိမ်း
 ပြီးသောကိလေသာရှိ၏။ ဗြဟ္မာသက္ကောတိ၊ ဗြဟ္မာသက္ကောဟူသည်ကား။
 ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာကိုအလေးအမြတ်ပြုကုန်သောသူတို့၏ ဗြဟ္မာလည်းမည်
 ၏။ သက္ကောစ၊ သိကြားကိုအလေးအမြတ် ပြုကုန်သောသူတို့၏ သိကြား
 လည်းမည်၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေဓုပေါ၊ ဤသို့သ
 တောရှိ၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဗြာဟ္မ
 ဏော၊ ဗြာဟ္မဏဟူသောအမည်ကိုသာရသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ အထ
 ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိဇာနတံ ဝိဇာ
 နန္တနံ၊ မရချအားဖြင့်ဗြာဟ္မဏအထူးကို သိကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာ
 ရှိတို့အား။ ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာလည်း မည်၏။ သက္ကောစ၊ သိကြားလည်း
 မည်၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ ဇနာဟိ၊ သိလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတ္ထံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကား
 ရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဝါသေဋ္ဌသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။
 အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝါသေဋ္ဌသုတ္တံ၊ ဝါသေဋ္ဌ သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်-၆-သုတာသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ သုတာသုတ္တံ၊ သုတ
 သုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသုတာသုတ်၌။ တောဒေယျပုတ္တောတိ၊ တောဒေယျ
 ပုတ္တောဟူသည်ကား။ တုဒိဂါမဝါသိနော၊ တုဒိဂ္ဂါနန္ဒနေလေ့ရှိသော၊ တော

ဒေယျဗြာဟ္မဏဿ။ တောဒေယျပုဏ္ဏား၏။ ပုဏ္ဏားသားတည်း။ အာရာ
ဓကောဟောတိတိ။ အာရာဓကော ဟောတိဟူသည်ကား။ သမ္မာဒကော။
ပြီးစေတတ်သည်။ ပရိပူရကော။ ပြည့်စေတတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
ဥာယခမ္ပန္တိ။ ဥာယခမ္ပဟူသည်ကား။ ကာရုဏမ္ပံ။ သင့်လျော်သောတရား
ကို။ ကုသလန္တိ။ ကုသလံ ဟူသည်ကား။ အနဝဇ္ဇံ။ အပြစ်မရှိသော။ မိစ္ဆာ
ပဋိဗတ္တိန္တိ။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တိံ ဟူသည်ကား။ အနိယျာနိကံ။ ဝဋ်၌သွားလာ
ခြင်းမှ မထွက်မြောက်စေတတ်သော။ အကုသလံ။ အကုသိုလ်ဖြင့် ပြီး
သော။ ပဋိပဒံ။ အကျင့်ကို။ သမ္မာပဋိပတ္တိန္တိ။ သမ္မာပဋိပတ္တိံ ဟူသည်ကား။
နိယျာနိကံ။ ဝဋ်၌သွားလာခြင်းမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သော။ ကုသလံ။
ကုသိုလ်ဖြင့်ပြီးသော။ ပဋိပဒံ။ အကျင့်ကို။ မဟဋ္ဌန္တိအာဒိယု။ မဟဋ္ဌဉ္စိသို့
အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ အဝယဝတ္ထော။ အစိတ်ဖြစ်သော အနက်ကို။
ဝေဇ္ဇမိနာဂုစ္စမာနနယေန။ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိ
အပ်၏။ ဧတ္ထ။ ဤအိမ်ရာထောင်သော လူတို့၏အမှု၌။ မဟန္တေဟိ။ များစွာ
ကုန်သော။ ဥပကာရဏေဟိဝါ။ အဆောက်အဦတို့ဖြင့်၎င်း၊ ဗဟူဟိ။ များစွာ
ကုန်သော။ ဝေယျာ ဝစ္စကရေဟိဝါ။ အမှုကြီးငယ်တို့ကို ပြုခြင်းတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း။ အတ္ထောပယောဇနံ။ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။
ထိုကြောင့်။ မဟဋ္ဌံ။ မဟဋ္ဌမည်၏။ ဧတ္ထ။ ဤအိမ်ရာထောင်သော လူတို့၏
အမှု၌။ မဟန္တာနိ။ များစွာကုန်သော။ နာမဂ္ဂဟဏမင်္ဂလာဒိနိ။ အမည်မှည့်
ခြင်းမင်္ဂလာအစရှိကုန်သော။ ကိစ္စာနိ။ ကိစ္စတို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ ဣတိ
တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ မဟာကိစ္စံ။ မဟာကိစ္စမည်၏။ ဧတ္ထ။ ဤအိမ်ရာထောင်
သောလူတို့၏ အမှု၌။ ဣဒံ။ ဤအမှုကို။ အဇ္ဈယနေ။ ကတ္တဗ္ဗံ။ ပြုအပ်၏။ ဣဒံ။
ဤအမှုကို။ သွေ။ နက်ဖြန်မှ။ ကတ္တဗ္ဗံ။ ပြုအပ်၏။ ဣတိဝေ။ ဤသို့။ မဟန္တာနိ။
များစွာကုန်သော။ အဓိကာရသင်္ခါတာနိ။ အဓိကာရဟုဆိုအပ်ကုန်သော။
အဓိကရဏာနိ။ လွန်စွာပြုအပ်သော အမှုတို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ ဣတိ
တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ မဟာဓိကရဏံ။ မဟာဓိကရဏမည်၏။ ဧတ္ထ။ ဤအိမ်
ရာထောင်သောလူတို့၏အမှု၌။ ဗဟူနံ။ များစွာကုန်သောသူတို့၏။ ကဗ္ဗေ။ အမှု
၌။ ယုတ္တပယုတ္တဘာဝသေန။ လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်၏အ
စွမ်းအားဖြင့်။ ပိဇ္ဇာသင်္ခါတော။ နှိပ်စက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ မဟာသမာ
ရဗ္ဘော။ များစွာသောနှိပ်စက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်
မဟာသမာရဗ္ဘံ။ မဟာသမာရဗ္ဘမည်၏။ ဗာရာဝါသကဗ္ဗဋ္ဌာနန္တိ။ ဗာရာ
ဝါသကဗ္ဗဋ္ဌာနံဟူသည်ကား။ ဗာရာဝါသကဗ္ဗံ။ အိမ်ရာထောင်သောလူတို့

၄၁၄ မဏိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၏အမှုသည်။ ဇေဝံ။ ဤအတူ။ သဗ္ဗဝါရေသု။ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌။ အတ္ထော
 အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ စ။ မဟဋ္ဌမဟာကိစ္စံ အစရှိသောပုဒ်
 တို့၏အရကိုပြဦးအံ့။ ဧတ္ထ။ ဤမဟဋ္ဌ မဟာကိစ္စ အစရှိသောပါဌ်၌။ ကသိ
 ကဗ္ဗေ။ လယ်လုပ်သောအမှု၌။ နင်္ဂလကောဒိအာဒိ။ ထွန်တုံးထွန်သွားအစ
 ရှိသည်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဥပကရဏာနံ။ လယ်ယာလုပ်ခြင်း၏ အဆောက်
 အဦတို့ကို။ ပရိယေသနဝသေန။ ရှာဖွေရသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ မဟဋ္ဌ
 တာ။ မဟဋ္ဌမည်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဝါဏိဇာယ။
 ကုန်သွယ်သောအားဖြင့်။ ယထာဠိတံယေဝ။ တည်မြဲတိုင်း သာလျှင်ဖြစ်
 သော။ ဘဏ္ဍာ။ အရင်းဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ပရိဝတ္တနဝသေန။ လဲလှယ်
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အပ္ပဋ္ဌတာ။ အပ္ပဋ္ဌမည်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဝိပဇ္ဇမာနန္တိ။ ဝိပဇ္ဇမာနဟူသည်ကား။ အရဋ္ဌိအတိရဋ္ဌိ
 အာဒိတိ။ ခိုဗမ်းမရွာခြင်း အလွန် ခိုဗမ်းရွာခြင်း အစရှိသည် တို့ကြောင့်။
 ဝိပဇ္ဇမာနံ။ ဖောက်ပြန်သော။ ကသိကဋ္ဌံ။ လယ်လုပ်သောအမှုသည်။ အပ္ပ
 ဗလံ။ နည်းသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မဏိသုဝဏ္ဏာဒိသု။ ပတ္တ
 မြားရွှေအစရှိသည်တို့၌။ အတ္ထေကတာဒိတိစ။ မသိသည်၏ အဖြစ်အစရှိ
 သည်တို့ကြောင့်လည်း။ ဝါဏိဇ္ဇကဋ္ဌံ။ ကုန်သွယ်သောအမှုသည်။ အပ္ပဗလံ။
 နည်းသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မူလဇ္ဈေဒမ္ပိ။ အရင်းဥစ္စာပြတ်
 ခြင်းသို့လည်း။ ပါပုဏ္ဏာတိ။ ရောက်၏။ ဝိပရိယာယေန။ ကဏ္ဍပက္ခမဖြစ်
 သောအားဖြင့်။ သမ္ပန္နမာနံ။ ပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ မဟပ္ပလံ။ ကြီးသော
 အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကဿ။ အတတ်သူအား။ ဟောတိဝိယ။
 ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဟောတိ။ ဖြစ်သနည်း။ စူဠဇ္ဈေဝါသိကဿ။ ငယ်သောတပည့်
 အား။ မဟပ္ပလံ။ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိဝိယ။ ဖြစ်သကဲ့သို့
 တည်း။ ။

ဧဝမေဝေါတိ။ ဧဝမေဝေါဟူသည်ကား။ ကသိကဋ္ဌာနံ။ လယ်လုပ်
 သောအမှုသည်။ ဝိပဇ္ဇမာနံ။ ခိုဗမ်းမရွာခြင်း အလွန်ခိုဗမ်းရွာခြင်းတို့ဖြင့်
 ဖောက်ပြန်သည်ရှိသော်။ အပ္ပဗလံ။ နည်းသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိယ
 ထာ။ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ စာရာဝါသကဋ္ဌာနန္တိ။ လူ့ဘောင်
 ၌နေသောသူတို့၏ အမှုသည်လည်း။ အပ္ပဗလံ။ နည်းသောအကျိုးရှိသည်။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ အကတ ကလျာဏော။ မပြုအပ်သော
 ကောင်းမှုရှိသောသူသည်။ ကာလံ။ သေခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ နိရယေ။ ငရဲ
 ၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ။ ဖြစ်ရ၏။ မဟာဒတ္တသေနာပတိနာမကော။ မဟာဒတ္တသေနာ

ပထိအမည်ရှိသောသူသည်။ ဗြာဟ္မဏဘာဏ္ဍော၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို ကျွေးမွေးသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ တဿ၊ ထိုမဟာဒတ္တစစ်သူကြီးအား မရဏသမယေ၊ သေခါနီးသောအခါ၌၊ နိရယော၊ ငရဲသည်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်လာ၏။ သော၊ ထိုမဟာဒတ္တစစ်သူကြီးကို၊ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကိ၊ အတယ်ဝတ္ထုကို၊ ပဿသိ၊ သင်စစ်သူကြီးမြင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုဏ္ဍော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ လေဓဟိတဃာရုံ၊ သွေးချောင်းစီးသောအိမ်ကို၊ ပဿာမိ၊ ငါမြင်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘော၊ အိုစစ်သူကြီး၊ ဧသော၊ ဤသွေးချောင်းစီးသောအိမ်အရပ်သည်။ ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မရွာပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပုဏ္ဏားတို့ကဆိုကုန်၏။ ဘော၊ အိုဆရာပုဏ္ဏားတို့၊ ဗြဟ္မဇောကောနာမ၊ ဗြဟ္မရွာမည်သည်ကား။ ကဟံ၊ အတယ်အရပ်၌ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုဏ္ဍော၊ ပုဏ္ဏားတို့က ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မပံ၊ ငါစစ်သူကြီးအား။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ကိဉ္စာပိဥပဋ္ဌာတိ၊ အကယ်၍ကား ထင်၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ထင်သော်လည်း။ ဗြဟ္မဇောကောနာမ၊ ဗြဟ္မရွာမည်သည်။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ပုဏ္ဏားတို့ကဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုစစ်သူကြီးသည်။ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏။ ဣမိနာ၊ ဤစစ်သူကြီးသည်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ယညေ၊ လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း၌၊ ဒေါသော၊ အပြစ်ကို၊ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆိုကုန်၍၊ သဟသံ၊ တထောင်သောဥစ္စာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍၊ နိဟရိတုံ၊ အိမ်မှထုတ်ခြင်းငှါ၊ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ ပန၊ ကဗျာပက္ခမှတပါး သုက္ကပက္ခကိုဆိုပြီးအံ့။ စာရာဝါသကမ္မဋ္ဌာနဓိ၊ လူ့ဘောင်၌ နေသော သူတို့၏ အမှုသည်လည်း။ သမ္ပန္နမာနံ၊ ပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကတကလျာဏော၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသောသူသည်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သရေ၊ နတ်ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ သကဿယ၊ အလုံးစုံသော၊ ဂုတ္တိလဝိမာနကဿယ၊ ဂုတ္တိလဝိမာနကဿာဖြင့်၊ ဒိပေတဗ္ဗံ၊ ပြအပ်၏။ ပန၊ လယ်လုပ်ခြင်းဥပမာမှတပါး-ကုန်သွယ်ခြင်း ဥပမာကိုဆိုပြီးအံ့။ တံဝါဏိဇ္ဇကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ထိုကုန်သွယ်သောအမှုသည်၊ ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ ပေါက်ပြန့်သည်ရှိသော်။ အပ္ပဗလံ၊ နည်းသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။

၄၁၆ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဝိသေသသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလတို့၌၊ အပရိပူရကာရိနော၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြု
လေ့မရှိသော၊ အနေသနာယ၊ မရှာဖွ်အပ်သည်ကိုရှာဖွ်ခြင်း၌၊ ယုတ္တဿ၊
အားထုတ်သော ရဟန်း၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာကမ္မဋ္ဌာနန္တိ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်တည်းဟူ
သောအမှုသည်လည်း၊ ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ ဖောက်ပြန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပ္ပမ
လံ၊ နည်းသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊ ဧဝရူပေါ၊
ဤသို့သဘော ရှိသောရဟန်းသည်၊ ဈာနာဒိသုခံ၊ ဈာန်အစရှိသောချမ်း
သာကို၊ နေဝလံဘတိ၊ မရ၊ သဂ္ဂမောက္ခံ၊ နတ်ရွာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ နလံဘတိ၊ မရ၊
ပန၊ ဗျတိ၊ ရေကမ္ဘတပါးအန္ဓယကိုဆိုဦးအံ၊ သမ္ပန္နမာနံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇ
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်တည်းဟူသောအမှုသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသော
အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊ သိလ္လာနိ၊ သိလတို့ကို၊
ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေန္တော၊ ပွားသောရဟန်း
သည်၊ အရဟတ္တန္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့လည်း၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ ၊

ဗြာဟ္မဏာဘောဂေါတမာတိ၊ ဗြာဟ္မဏာဘောဂေါ တမအစရှိသော
ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊
ငါသုဘလုလင်မေးရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေတွာ၊ ကြံပြန်၍၊ ပုစ္ဆတိ၊
မေးလျှောက်၏၊ ဣမေဝဓမ္မေ၊ ဤငါးပါးသောတရားတို့ကိုသာလျှင်၊ ပူရေ
တုံ၊ ဖြည့်ဆည်းဘူးခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော၊ ပဗ္ဗဇိတောနာမ၊
ရဟန်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂဟဋ္ဌာဝ၊ လူသည်သာလျှင်၊ ဣမေဝဓမ္မေ၊
ဤငါးပါးသောတရားတို့ကိုသာလျှင်၊ ပူရေတိ၊ ဖြည့်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့က၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သမဏော ပနဂေါတမော၊
ရဟန်းဂေါတမမှာမူကား၊ ဂိဟိဿဝါအဟံမာဏဝပဗ္ဗဇိတဿဝါတိ၊ ဂိ
ဟိဿဝါအဟံမာဏဝပဗ္ဗဇိတဿဝါဟူ၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဝဒတိ
ဆိုတော်မူပေ၏၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူကို၊ နေဝမုစ္ဆတိ၊ မလွတ်၊ မဟု
မေဝ၊ ငါသုဘလုလင်အားသာလျှင်၊ ပုစ္ဆံ၊ မညေ၊ မေးတော်မူယောင်တ
ကား၊ နသလ္လက္ခေသိံ၊ ငါကလည်းမမှတ်နိုင်၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
လုံးသွင်း၍၊ စာဂသိသေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ပဉ္စဓမ္မေ၊ ငါးပါး
သောတရားတို့ကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ ငါသုဘလုလင်ကမေးလျှောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဗိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ သစေတေအဂရူတိ၊ သစေတေ
အဂရူဟူသည်၊ ကား၊ တုယံ၊ သင်သုဘလုလင်အား၊ ယထာ၊ အကြင်အ
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏၊
တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ ဘာသိတုံ၊ ပြောဆို

ခြင်းငှါ။ ဘာရိယံ။ ဝနံလေးသည်။ သစေနဟောတိ။ အကပင်၍မဖြစ်အံ့။
ကောမိ၊ တစုံတခုသော။ ဂရုဘာဝေါ။ ဝနံလေးသည်၏အဖြစ်သည်။ ယဒိ
နဟောတိ။ အကပင်၍မဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့မဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဘာ
သသု၊ ပြောဆိုလော။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။
နခေါမေဘောတိ။ နခေါမေဘောဟူသောစကားကို။ ကိံ။ အဘယ်သို့သော
အကြောင်းကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ အာဟ။ သုဘလုလင်ကလျောက်သနည်း။
ဟိယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ပဏ္ဍိတပတိရူပကာနံ။ ပညာရှိသောသူတို့၏
အတုဖြစ်သောသူတို့၏။ သန္တိကေ။ အထံ၌။ ကထေတုံ။ ပြောဆိုခြင်းငှါ။
ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲငြိုငြင်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တေ။ ထိုပညာရှိယောင်ဆောင်
သောသူတို့သည်။ ပဒေပဒေ။ ပုဒ်တိုင်းပုဒ်တိုင်း။ အက္ခရေ။ အက္ခရေ။ အက္ခရာ
တိုင်း။ အက္ခရာတိုင်း။ ဧဝံသမေဝ။ အပြစ်ကိုသာလျှင်။ ဝဒန္တိ။ ဆိုတတ်ကုန်
၏။ ပန။ ပညာရှိတို့၏အမူအရာကိုဆိုဦးအံ့။ ဧကန္တပဏ္ဍိတာ။ စင်စစ်ပညာရှိ
သောသူတို့သည်။ ကထံ။ မေးလျှောက်သောစကားကို။ သုတွာ။ ကြား၍။
သုကထိတံ။ ကောင်းစွာမေးလျှောက်သောစကားကို။ ပသံသန္တိ။ မြိုးမွှေး
ကုန်၏။ ဒုက္ကထိတေ။ မကောင်းသဖြင့်မေးလျှောက်အပ်သော စကား၌။ ပါ
ဠိပဒအတ္ထဗျူဓေနသု။ ပါဠိပုဒ်အနက်ဝါကျတို့တွင်။ ယံယံဌာနံ။ အကြင်အ
ကြင်အရာသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ။ ဆန့်ကျင်၏။ တံတံဌာနံ။ ထိုထိုအရာကို။ ဥဇုံ။
ဖြောင့်ဖြောင့်။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဒေန္တိ။ ပေးတတ်ကုန်၏။ စ။ သာမညဗ္ဗတမီး
ဝိသေသကိုဆိုဦးအံ့။ ဘဂဝတာ။ ဖြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒိသော။ တူသော။
ဧကန္တပဏ္ဍိတောနာမ။ စင်စစ်ပညာရှိသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တေ
န။ ထိုကြောင့်။ နခေါမေဘောဂေါတမဂရုယတ္ထသု ဘဝန္တောဝါနိသိန္နော
ဘဝန္တရူပေါဝါတိ။ နခေါမေဘောဂေါတမ ဂရုယတ္ထသု ဘဝန္တောဝါနိ
သိန္နော-ဘဝန္တရူပေါဝါဟူ၍။ အာဟ။ လျှောက်ဆို၏။ သစ္စန္တိ။ သစ္စံဟူ
သည်ကား။ ဝစိသစ္စံ။ ဝစိသစ္စာကို။ တပန္တိ။ တပ်ဟူသည်ကား။ တပစရိ
ယံ။ မီးပူဇော်ခြင်းတည်းဟူသော မြိုးခြံသောအကျင့်ကို။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ။
ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား။ မေထုနမိရတိ။ မေထုနမှကြဉ်ခြင်းကို။ အတ္ထေ
နန္တိ။ အတ္ထေနဟူသည်ကား။ မန္တဂဟဏံ။ ဗေဒင်ကိုသင်ခြင်းကို။ စာဂန္တိ။
စာဂံဟူသည်ကား။ အာမိသပရိစ္ဆာဂံ။ ပစ္စည်းအာမိသကိုစွန့်ခြင်းကို။

ပါပိတောဘဝိဿတိတိ။ ပါပိတောဘဝိဿတိဟူသည်ကား။ အဇာ
နနဘာဝံ။ မသိသည်၏အဖြစ်သို့။ ပါပိတော။ ရောက်စေအပ်သည်။ ဘဝိဿ
တိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတဒဂေါစာတိ။ ဧတဒဂေါစဟူသည်ကား။ ဘဂဝတာ။

၄၁၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အန္တဝေဏူပမာယ။ အဆက်ဆက်သောသူကန်းဥပ
မာဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟိတော။ အဋ္ဌကဝါမကအစရှိသောရသေ့တို့ကိုနှိပ်နင်းအပ်၏။
ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ပစ္စာဟရိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ နာသ
က္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သောသူတလုလင်သည်။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်
သည်ကား၊ ဒုဗ္ဗလသုနခေါ၊ အားနည်းသောခွေးပိန်သည်။ မိဝံ၊ သားကို၊ ဥဗ္ဗ
ပေတွာ၊ ထစေပြီး၍၊ သာမိကဿ၊ အရှင်အား၊ အတိမုခံ၊ ရှေးရှု၊ ကဇ္ဇော၊
ပြု၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ အပသက္ကတိယထာ၊ ဗဲခွဲသကဲ့သို့၊ ဇေဝမေဝံ၊ ဤအ
တူ၊ အာစရိယံ၊ ဆရာဖြစ်သောပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားကို၊ အပဒိသန္တော၊
ညွှန်းလိုရကား၊ ဇေတံပြာဟ္မဏောတိအာဒိဝဇနံ၊ ဤပြာဟ္မဏောအစရှိသော
စကားကို၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပြာဟ္မဏောဂေါတမအစရှိ
သောပါဌ၌၊ ပေါက္ခရသာတိတိဣဒံ၊ ပေါက္ခရသာတိဟူသော ဤအမည်
သည်၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ပေါက္ခရသာယိတိပိ၊
ပေါက္ခရသာယိဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ကာ
ယောကိုယ်သည်၊ သေတပေါက္ခရသဒိသောကိရ၊ ပြုသောကြောင့်တူ
သတတ်၊ ဒေဝနဂဇေ၊ နတ်မြို့၌၊ ဥဿာပိတ၊ ရတတောရဏံဝိယ၊ မိုက်
ဆောက်အပ်သော ငွေတုရိုက်းတိုင်ကဲ့သို့၊ သောဘတိကိရ၊ တင့်တယ်
သတတ်၊ ပန၊ အစိတ်အစိတ်သော အင်္ဂါ၏ တင့်တယ်ခြင်းကိုဆိုဦးအံ့၊
အဿ၊ ထိုပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏား၏၊ ယိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ ကာဠဝဏ္ဏ
ဣန္ဒနီလမယံဝိယ၊ မည်းသော အဆင်းရှိသော ဣန္ဒနီလာ ကျောက်ဖြင့်ပြီး
သကဲ့သို့၊ သောဘတိကိရ၊ တင့်တယ် သတတ်၊ အဿ၊ ထိုပေါက္ခရ
သာတိပုဏ္ဏား၏၊ မသုပိ၊ မုဆိတ်သည်လည်း၊ စန္ဒမဏ္ဍလေ၊ လဝန်း၌၊
ကာဠမေဃရာဇိဝိယ၊ မည်းနက်သော တိမ်အရေးကဲ့သို့၊ ခါယတိ၊ ထင်
၏၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်၊ နိလုပ္ပလသဒိသာနိ၊ ကြည့်ပွင့် အဆင်း
နှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်၏၊ နာသ၊ နှာခေါင်းတို့သည်၊ ရတပနာ
ဠိကာဝိယ၊ ငွေကျည်တောက် တို့ကဲ့သို့၊ သုဝဋ္ဋိတာ၊ အလွန်လုံးကုန်၏၊
သုပရိသုဒ္ဓါ၊ အလွန်စင်ကြယ်ကုန်၏၊ ဟတ္ထပါဒတသာနိစေတ၊ လက်ဝါး
အပြင်-ခြေဘဝါး အပြင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မုခဉ္စ၊ မျက်နှာသည်
လည်းကောင်း၊ ကတလာခါရသပရိကမ္ဘိဝိယ၊ ပြုအပ်သော ချိပ်ရည်ဖြင့်
အပြေအပြစ်ပြုအပ်သကဲ့သို့၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ အတိဝိယ၊ အလွန်
လျှင်၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏား၏၊ အတ္တဘာဂေါ၊ အတ္တဘော
သည်၊ သောဘဂ္ဂပတ္တော၊ တင့်တယ်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဣမံပြာဟ္မဏံ၊

၀၀၀

ဤပေါက္ခရသမာတိပုဏ္ဏားကို၊ အရာဇကော၊ မင်းမရှိရာဖြစ်သော၊ ဌာနေ၊
တိုင်းပြည်အရပ်၌၊ ရာဇာနံ၊မင်းကို၊ ကာဝံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တော၊သင့်၏။
ဝေမေဝ၊ဤသို့သာလျှင်၊သသိရိကော၊အသရေရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာပေါက္ခ
ရသဒိသတ္တာ၊ ဤသို့ကြာပုဏ္ဏရိက်အဆင်းနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ပေါက္ခရသမာတိတိ၊ ပေါက္ခရသမာတိဟူ၍၊ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ သဉ္ဇာနန္တိ၊
သိကုန်၏၊ပန၊ပေါက္ခရသမာတိမည်ခြင်း၏အကြောင်းမှတပါး ပေါက္ခရသ
မာတိမည်ခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ သော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ပေါက္ခရေ၊
ကြာ၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏၊ မာတုကုစ္ဆိယံ၊အမိဝမ်း၌၊ နနိဗ္ဗတ္တော၊
မဖြစ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ပေါက္ခရေ၊ကြာ၌၊ ဣတိတသ္မာ
သယိတတ္တာ၊ဤသို့ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပေါက္ခရသမာတိတိပိ၊ပေါက္ခ
ရသမာတိဟူ၍လည်း၊ နံ၊ထိုပုဏ္ဏားကို၊ သဉ္ဇာနန္တိ၊သိကုန်၏၊ ဩပမညော
တိ၊ဩပမညောဟူသည်ကား၊ ဥပမညဝေါတ္တော၊ ဥပမညအနွယ်ဖြစ်၏၊
သုဘဂဝနိကောတိ၊ သုဘဂဝနိကောဟူသည်ကား၊ ဥက္ကဋ္ဌာယ၊ ဥက္ကဋ္ဌ
မြို့၌၊ သုဘဂဝနဿ၊ သုဘဂဝတော၏၊ ဣဿရော၊အရှင်တည်း၊ ဟသ
ကညေဝါတိ၊ဟသကညေဝဟူသည်ကား၊ဟသိတဗ္ဗကညေဝ၊ရယ်စရာ
သည်သာလျှင်၊ နာမကံယေဝါတိ၊ နာမကံယေဝဟူသည်ကား၊ သာမကံ
ယေဝ၊ အယုတ်သည် သာလျှင်၊ တဒေဝ၊ ထိုအယုတ်သည် သာလျှင်၊
တံအတ္တာဘာဝေန၊ထိုထိုသောအနက်၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ ရိတ္တကံ၊အနက်
အဓိပ္ပါယ်မရှိသည်၊ ရိတ္တကတ္တာစ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ် မရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်း၊တုစ္ဆကံ၊အချည်းနှီးသည်၊ သမ္ပန္နတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ယခု
အခါ၌၊နံ၊ထိုသုဘလုလင်ကို၊တဝေါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာစရိယကံ၊
ဆရာဖြစ်သောပေါက္ခရသမာတိပုဏ္ဏားနှင့်တကွ၊ နိဂ္ဂဟိတံ၊နှိပ်ခြင်းငှါ၊ကိံ
ပနမာဏဝါတိအာဒိ၊ကိံပနမာဏဝ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုကိံပနမာဏဝအစရှိသောပါဌ်၌၊ ကတမာနေသံသေယျော
တိ၊ကတမာနေသံသေယျော ဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ထိုဗြာဟ္မဏ မဟာ
သာလတို့၏၊ကတမာ၊အဘယ်မည်သော၊ဝါစာ၊စကားသည်၊သေယျော၊
မြတ်သနည်း၊ပါသံသတရော၊ အထူးသဖြင့် ခြီးမွမ်းအပ်သနည်း၊ ဣတိ
အယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္တော၊အနက်တည်း၊သမုစ္စာတိ၊သမုစ္စာဟူသည်
ကား၊သမ္ပုတိယာ၊သမုတ်သောအားဖြင့်၊ လောကဝေါဟာရေန၊လောက
ဝေါဟာရအားဖြင့်၊မန္တာတိ၊ မန္တာဟူသည်ကား၊ တုလယိတွာ၊နှိုင်းချိန်

၄၂၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၍၊ပရိဂဏ္ဌိတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ပဋိသင်္ခါယာတိ၊ ပဋိသင်္ခါယ ဟူသည် ကား၊ဇာနိတွာ၊သိ၍၊အတ္တသဉ္ဌိတန္တိ၊ အတ္တသဉ္ဌိတံ ဟူသည်ကား၊ကာရ ဏနိသိတံ၊အကြောင်းကိုမြီသော စကားကို၊ ဧဝံသန္တေတိ၊ ဧဝံသန္တေ ဟူသည်ကား၊ လောက ဝေါဟာရံ၊ လောကဝေါဟာရကို၊ အမုဉ္ဇိတွာ၊ မလွတ်မူ၍၊ တုလယိတွာ၊နှိုင်းချိန်၍၊ ဇာနိတွာ၊သိ၍၊ ကာရဏနိသိတံ၊ အကြောင်းကိုမြီသည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ ကထိတာယ၊ဆိုအပ်သောစကား ၏၊သေယျတာဝေ၊မြတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ သတိ၊ရှိသော်၊အာရတော တိ၊အာရတောဟူသည်ကား၊အာဝရိတော၊ ပိတ်ပင်အပ်၏၊နိရုတောတိ၊ နိရုတောဟူသည်ကား၊နိဝါရိတော၊ တားမြစ်အပ်၏၊ ဩဗုဇ္ဇောတိ၊ဩဗု ဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ဩနုဇ္ဈေ၊မြှေးရှက်အပ်၏၊ ပရိယောနုဇ္ဈေတိ၊ပရိယော နုဇ္ဈေဟူသည်ကား၊ ပလိဝေဋ္ဌတော၊ရပ်ပတ်အပ်၏။ ၊

ဂမိတောတိအာဒိနိ၊ဂမိတောဤသို့အစရှိသော ဝုဒ္ဓိတို့သည်၊ဂတ္တတ္ထာ နေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ သစေတံဘော ဂေါတမဌာနန္တိ၊သစေတံ ဘောဂေါတမဌာနံဟူသည်ကား၊ ဧတံကာရ တံ၊ဤအကြောင်းသည်၊သစေအတ္ထိ၊အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊သွာဿာတိ၊သွာဿဟူသည်ကား၊ ဂူမဆာရိကာ ဒိနံ၊အရိုးပြာ အစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝေန၊မရှိခြင်းကြောင့်၊ သောအဂ္ဂိ၊ ထိုမီးသည်၊အပ္ပိမာစ၊အဈ္ဈိရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏိမာစ၊အဆင်း ရှိသည်လည်းကောင်း၊ပဘာဿဧရေစ၊ ပြုံးပြုံးပြက်သော အရောင်ရှိသည် လည်းကောင်း၊အဿာဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိဣဒံအတ္ထဇာတံ၊ဤသို့သော အနက်သဘောကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ တထူပမာဟံမာဏဝါတိ၊တထူ ပမာဟံမာဏဝဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသူရားသည်၊ တပ္ပဋိတာဂံ၊ ထို အရိုးပြာအစရှိသည်တို့မှကင်းသောမီးနှင့် တူ၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ဟောတော် မူ၏၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ဆိုလို သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိကထံပောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟူမူ ကား၊ တိဏကဠုပါဒါနံ၊မြက်တည်းဟူသောမီးစာ ထင်းတည်းဟူသော မီးစာကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ဇလမာနေ၊တောက်ပသော၊အဂ္ဂိ၊မီးသည်၊ ဂူမဆာရိ ကင်္ဂါရာနံ၊ အရိုးပြာမီးကျိုးတို့၏၊ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒေါသော၊ အပြစ်ရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူ၊ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို၊ ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ် သော၊ပီတိ၊လောကီပီတိသည်၊ဇာတိဇရာဗျာဓိမရုဏသောကာဒိနံ၊ဇာတိ

၂၀

ဧရာဗျာမိမရဏသောကအစရှိသည်တို့၏။ အတ္တိတာယ။ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။သဒေါသော။အဖြစ်ရှိသည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ပန။အနွယ်မှတစ်ပါး
ဗျတိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ပရိစ္ဆတ္တံ။စွန့်ပယ်အပ်သော။ တိဏကဋ္ဌုပါဒါနံ။မြက်
တည်းဟူသောမီးစာ။ ထင်းတည်းဟူသောမီးစာရှိသည်ကို။ ကတွာ။ပြု၍။
ရူမောဒိနံ။ အခိုးအစရှိသည်တို့၏။ အဘာဝေန။မရှိခြင်းကြောင့်။ ပရိသုဒ္ဓေါ
ယဇာ။ စင်ကြယ်သကဲ့သို့။ဝေမေဝံ။ဤအတူ။ လောကုတ္တရဈာနဒွယသမ္ပ
ယုတ္တော။လောကုတ္တရာပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန်နှစ်ပါးနှင့်ယှဉ်သော။ ပီတိ။
ပီတိသည်။ ဇာတိအာဒိနံ။ ဇာတိအစရှိသည်တို့၏။ အဘာဝေန။မရှိခြင်း
ကြောင့်။ ပရိသုဒ္ဓေါ။စင်ကြယ်၏။ ဣတိ။ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။
ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ။ဤသည်ကား။ အတ္တော။အနက်တည်း။ ။

ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ဗြာဟ္မဏေဟိ။ ဝုတ္တေားတို့သည်။ စာဂသိသေန။
စွန့်ကြဲခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်။ ယေတေပဉ္စဓမ္မာ။ အကြင်ငါးပါးသော
တရားတို့ကို။ ပညတ္တာ။ ပညတ်အပ်ကုန်၏။ တေဝိ။ထိုပညတ်အပ်သော
ငါးပါးသောတရားတို့သည်လည်း။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ပဉ္စေဝငါး
ပါးတို့သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ။ဖြစ်ကုန်၍။ နိစ္စလသ။ ရွှေစားခြင်းမရှိကုန်သည်
ဟုတွာ။ဖြစ်ကုန်၍။ နတိဋ္ဌန္တိ။မတည်ကုန်။ အနုကမ္မဇာတိကေန။ အနုကမ္မ
ဇာတိကတရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ။တကွ။ သ။ ခြောက်ပါးသောတရားတို့သည်။
အာပဇ္ဇန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ တံဒေါသံ။ ထိုငါးပါးသာရှိ၏
ဟူ၍ယူရာ၌အပြစ်ဒေါသကို။ ဒသေတံ။ပြုခြင်းငှါ။ ယေတေမာဏဝါတိ
အာဒိံ။ ယေတေမာဏဝဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ။ဟောတော်
မူ၏။ တတ္ထ။ထိုယေတေမာဏဝအစရှိသောပါဌ၌။ အနုကမ္မဇာတိကန္တိ။
အနုကမ္မဇာတိကံ ဟူသည်ကား။ အနုကမ္မသဘာဝံ။ သနားခြင်းသဘော
ကို။ ကတ္ထဗဟုလံ သမနုပသမိတိဣဒံစနံ။ ကတ္ထဗဟုလံ သမနုပသမိဟူ
သောဤစကားကို။ ဘဂဝါ။မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်။
ဧသဧသော။ ဤသုတာလုလင်သည်။ ဣမေပဉ္စဓမ္မေပဗ္ဗဇိတော ပရိပူရေတံ
သမတ္ထောနာမနတ္ထိ ဂဟဠောပရိပူရေတိတိ။ ဣမေပဉ္စဓမ္မေ ပဗ္ဗဇိတောပရိ
ပူရေတံသမတ္ထောနာမနတ္ထိဂဟဠောပရိပူရေတိဟူ၍။ အာဟ။လျှောက်ဆို
၏။တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတောဝ။ရဟန်းသည်သာလျှင်။ ဣမေ။ဤငါး
ပါးသောတရားတို့ကို။ ပူရေတိ။ဖြည့်၏။ ဂဟဠော။လူဖြစ်သောသူသည်။
ပူရေတံ။ဖြည့်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ။စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ။မရှိ
ဣတိ။ဤသို့။ တေနေဝမုခေန။ ထိုသုတာလုလင်၏ခံတွင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဂဏှာ

၄၂၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပေတုံ၊ ယုစေခြင်းငှါ၊ ဝုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏။ နသတတံသမိတံသစ္စဝါဒီ
တိအာဒိယ၊ နသတတံသမိတံသစ္စဝါဒီ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အ
က္ကော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဇ္ဈမိနာဝုစ္ဆမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုသတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဂဟဋ္ဌော၊ လူဖြစ်သောသူသည်၊ အညသ္မိံ၊ တပါး
သောအကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သော မုသာဝါဒသည်၊ အသုတိ၊
မရှိသည်ရှိသော်၊ ဝဋ္ဌန္တနကမုသာဝါဒမ္ပိ၊ သုံးဆောင်မြဲဖြစ်သောမုသာဝါ
ဒကိုလည်း အစောတိယေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်း
တို့သည်၊ အသိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဒုန္တေပိ၊ ဖြတ်
သော်လည်း၊ ဓမ္မကထာ၊ နှစ်ခွန်းသောစကားတို့ကို၊ နကထေန္တိ၊ မပြောဆို
ကုန်၊ ဂဟဋ္ဌောစ၊ လူဖြစ်သောသူသည်လည်း၊ အန္တောတေမာသမတ္တမ္ပိ၊
ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံးမျှလည်း၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်
ရှောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းဖြစ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိစ္စမေဝ၊ အမြဲသာလျှင်၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ရက္ခိတုံ၊
စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တပသတိတိ၊ တပသတိဟူ
သည်ကား၊ သိလဝါ၊ သိလရှိသည်၊ တပနိသတိတကော၊ မြိုးခြံသောအကျင့်
ကိုမြီသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဟဋ္ဌော၊ လူဖြစ်သောသူသည်၊ မာသဿ၊
တလ၏၊ အဋ္ဌဒိဝသမတ္တမ္ပိ၊ ရှစ်ရက်မျှကိုလည်း၊ ဥပေါသထကမ္ပံ၊ ဥပုသ်
သုံးသောအမှုကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊
ရဟန်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဗြဟ္မစာ
ရိနော၊ မေထုန်မှကြဉ်ရှောင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂဟဋ္ဌော၊
လူဖြစ်သောသူသည်၊ ရတနသုတ္တ မင်္ဂလသုတ္တ မတ္တမ္ပိ၊ ရတနသုတ်-မင်္ဂလ
သုတ်မျှကိုလည်း၊ ပေါတ္တကော၊ ပေဋ်သာ၊ လိဒိတွာ၊ ရေး၍၊ ဌပေတိ၊ ထား၏၊
ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ သန္တာယန္တိ၊ သ
ရန္တာယံကုန်၏၊ ဂဟဋ္ဌော၊ လူဖြစ်သောသူသည်၊ သလသကတတ္တမ္ပိ၊ စာရေး
တံဆွမ်းကိုလည်း၊ အဓဏ္ဍံ၊ မကျိုးမပျက်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒါတုံ၊ ပေး
လှူခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ အညသ္မိံ၊ တပါးသောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသတိ၊ မရှိသည်ရှိ
သော်၊ ကာကသုနခါဒိနမ္ပိ၊ ကျိုးခွေးအစရှိသည်တို့အားလည်း၊ ပိဏ္ဏံ၊ ဆွမ်း
ကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲကုန်၏၊ ဘဏ္ဍုဂ္ဂါဟကဒဟရဿာပိ၊ သက်န်း
သပိတ်စသောဘဏ္ဍာကိုဆောင်သောရဟန်းပေါ်သာမဏေပေါ်၏လည်း
ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊ ပက္ခိပတေဝ၊ ထည့်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဧဝံ၊

ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဗိတ္တဿာဟံတေတိ၊
ဗိတ္တဿာဟံတေဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ တေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့ကို၊ မေတ္တဗိတ္တဿ၊ မေတ္တာမိတ်၏၊ ပရိဝါ
ရေ၊ အခြံအရံတို့ကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဇာတဝဇောတိ၊ ဇာတဝဇောဟူသည်ကား၊ ဇာတောဝ၊ မွေးလည်း
မွေးဖွား၏၊ ဝဇိတောဝ၊ ကြီးလည်းကြီးပွား၏၊ ဟိ၊ ဗျုတ်ရိုက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယော
အကြင် ယောကျ်ားသည်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ တတ္ထ၊ ထိုရပ်ရွာ၌၊
ဇာတောဝ၊ မွေးဖွားကာမျှသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညတ္ထ၊ တပါး
သောအရပ်၌၊ ဝဇိတော၊ ကြီးပွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထို
ယောကျ်ားအား၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဂါမေနန္ဓကာရရွာ၌၊ မဂ္ဂါ၊
ခရီးတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပစ္စက္ခာ၊
မျက်မှောက်တို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇာတ
ဝဇောတိ၊ ဇာတဝဇောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသံစွံ၊ မှန်၏၊ ဇာတ
ဝဇောပိ၊ မိရပ်ဘရွာ၌ မွေးလည်းမွေး-ကြီးလည်း ကြီးပွားသည်လည်းဖြစ်
သော၊ ဗိရုနိက္ခန္ဓော၊ ရွာမှထွက်သည်ဖြစ်၍ ကြာမြင့်သော ကာလရှိ၏၊
တဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဂါမေနန္ဓကာရရွာ
၌၊ မဂ္ဂါ၊ ခရီးတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပစ္စက္ခာ
မျက်မှောက်တို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာဝဒေ
ဝအပသက္ကန္တန္တိ၊ တာဝဒေဝအပသက္ကန္တဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
တံစိဏမေဝ၊ ထိုစဏ၌သာလျှင်၊ နိက္ခန္တိ၊ ရွာမှထွက်ခဲ့၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒန္ဓာယိတတ္တန္တိ၊ ဒန္ဓာယိတတ္တံဟူ
သည်ကား၊ အယံ၊ ဤခရီးသည်၊ မဂ္ဂေါနုခေါ၊ ဟုတ်မှန်သောခရီးလေလော၊
အယံ၊ ဤခရီးသည်၊ နမဂ္ဂေါနုခေါ၊ မဟုတ်မမှန်သောခရီးလေလော၊ ဣတိ၊
ဣသို့၊ ကင်္ခါဝသေန၊ ယုံမှားသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗိရာယိတတ္တံ၊ ကြာမြင့်
သည်၏အဖြစ်တည်း၊ ဝိတ္ထာယိတတ္တန္တိ၊ ဝိတ္ထာယိ တတ္တံဟူသည်ကား၊
သုရမံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ အတ္ထဇာတံ၊ အနက်သဘောကို၊ သဟဿ၊ အဆော
တလျှင်၊ ဗုန္တိတဿ၊ မေးအပ်သော၊ ကဿမိ၊ တရံတယေဝံသောသူ၏၊ သ
ရိရံ၊ ကိုယ်သည်၊ ဒန္ဓဘာဝံ၊ လေးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဂဏ္ဍတိယထာ၊ ယူသ
ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ကိုအတူ၊ ဒန္ဓဘာဝံ၊ လေးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဂဏ္ဍတိ၊
ယူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒန္ဓဘာဝဂဏ္ဍနံ၊ လေးသည်၏အဖြစ်ကိုယူခြင်းသည်၊

၁၁

၄၂၄ မန္တိမပဏ္ဍာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

နတ္ထေဝ။ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဣမိ
 နာ။ ဤဒန္တာယိတတ္ထံအစရှိသောပါဌ်ဖြင့်။ သဗ္ဗညုတညာဏဿ။ သဗ္ဗညု
 တညာဏ်၏။ အပ္ပဋိဟတဘာဝံ။ အဝိတ်အပင်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒုဿ
 တိ။ ပြု၏။ ဟိ။ ဒဿနတ္ထမှတပါး-ဒိပနတ္ထကိုပြဋ္ဌိးအံ့။ တဿဝုရိဿ။ ထိုခါရပ်
 ဘဂ္ဂါဒ္ဓိမွေးဖွား၍ကြီးပွားသောယောကျ်ားအား။ မာရာဝတ္တနာဒိနံ။ မာရ်တို့ညွှတ်
 ပတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏။ ဝဿေန။ အစွမ်းဖြင့်။ သိယာ။ ရံခါ။ ဥာဏဿ။
 ဥာဏ်အား။ ပဋိဇာတော။ တားမြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တေန။
 ထိုကြောင့်။ သော။ ထိုရွာဒ္ဓိမွေးဖွား၍ကြီးပွားသောယောကျ်ားသည်။ ဒန္တာ
 ယေယျဝါ။ ကြာမြင့်မူလည်းကြာမြင့်ရာ၏။ ဝိတ္တာယေယျဝါ။ လေးမူလည်း
 လေးရာ၏။ ပန။ သဗ္ဗညုတညာဏ် တော်ကိုဆိုဦးအံ့။ သဗ္ဗညုတညာဏံ။
 သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်။ အပ္ပဋိဟတံ။ အဝိတ်အပင်မရှိ။ တဿ။
 ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏။ အန္တရာယော။ အန္တရာယ်ကို။ ကေနပိ။ တစ်
 တယောက်သောသူသည်။ ကာဝံ။ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်း။
 ဣတိဣမံအတ္ထံ။ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒိပေတိ။ ပြု၏။ ။

သေယျထာဝရိမာဏဝဗလဝါသင်္ခမောတိဇ္ဈေ။ သေယျထာဝရိမာဏာဝ
 ဗလဝါသင်္ခမောဟူသောဤပါဌ်၌။ ဗလဝါတိ။ ဗလဝါဟူသည်ကား။ ဗလ
 သမ္ပန္နော။ ကာယဗလနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သင်္ခမောတိ။ သင်္ခမောဟူသည်ကား
 သင်္ခမကော။ ခရုသင်းမှုတ်သောယောကျ်ားသည်။ အပ္ပကသိရေနာတိ။
 အပ္ပကသိရေနဟူသည်ကား။ အကိစ္ဆေန။ မငြိုမငြင်သဖြင့်။ အဒုက္ခေန။
 မဆင်းရဲသဖြင့်။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဒုဗ္ဗလော။ ကာယဗလအားနည်းသော။ သင်္ခ
 မကော။ ခရုသင်းမှုတ်သော ယောကျ်ားသည်။ သင်္ခံ။ ခရုသင်းကို။ ခ
 မေန္တောပိ။ မှုတ်သော်လည်း။ စတသော။ လေးပါးကုန်သော။ ဒိသာ။ အရပ်
 တို့ကို။ သရေန။ ခရုသင်းသံဖြင့်။ ဝိညာပေတံ။ သိစေခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။
 မတတ်နိုင်။ အဿ။ ထိုကာယဗလ အားနည်းသောယောကျ်ား၏။ သင်္ခ
 သဒ္ဓေါ။ မှုတ်သောခရုသင်းသံသည်။ သဗ္ဗသော။ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအံ
 ရးအားဖြင့်။ နပရိ။ မနို့။ ပန။ အန္တယမှတပါးဗျုတ္တိရိက်ကိုဆိုဦးအံ့။ ဗလဝတော
 အားရှိသော ယောကျ်ား၏။ သင်္ခသဒ္ဓေါ။ မှုတ်သော ခရုသင်းသံသည်။
 ဝိပ္ပာရိတော။ ပြန့်နှံ့သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဗလဝါတိ။
 ဗလဝါဟူ၍။ အာဟံ။ ပောတော်မူ၏။ မေတ္တာယစေတော ဝိမုတ္တိယာတိ
 ဇ္ဈေ။ မေတ္တာယစေတော ဝိမုတ္တိယာဟူသောဤပါဌ်၌။ မေတ္တာတိ။ မေတ္တာ
 ဟူ၍။ ဝုတ္တေ။ ပောတော်မူအပ်ရာ၌။ ဥပစာရောပိ။ ဥပစာရ ဖျာန်သည်

လည်းကောင်း၊ အပ္ပနာပါ၊ အပ္ပနာဈာန်သည် လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊
 ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ စေတောဝိမုတ္တိယာတိ၊ စေတောဝိမုတ္တိယာဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊
 ဟောတော်မူအပ်ရာ၌၊ အပ္ပနာဝ၊ အပ္ပနာ ဈာန်သည်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇတိ၊
 သင့်၏။ ယံပမာဏကတံ ကမ္မန္တိ၊ ယံပမာဏ ကတံကမ္မံ ဟူသည်ကား၊
 ပမာဏကတံကမ္မံနာမ၊ ပမာဏကတံကမ္မံ မည်သည်ကား၊ ကာမာဝစရံ၊
 ကာမာဝစရကံကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အပ္ပမာဏကတံ၊ အပ္ပမာဏကတံဟူ
 ဆိုအပ်သော၊ ကမ္မံနာမ၊ ကံမည်သည်ကား၊ ရူပါ ရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရ အရူ
 ပါဝစရကံကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေသုပိ၊ ထိုအပ္ပမာဏကတံ ကံတို့တွင်
 လည်း၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ဗြဟ္မဝိဟာရကမ္မဉ္စေဝ၊ လေးပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာ
 ရကံကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုဗြဟ္မ
 ဝိဟာရကံကို၊ ပမာဏံ၊ ကာမာဝစရကံကို၊ အတိတ္တမိတ္တာ၊ လွန်၍၊ ဩဓိ
 သကအနောမိသကဒိသာဖရဏဝသေန၊ ပိုင်းခြား၍ အရပ်ကိုနှိုးခြင်းမပိုင်း
 ခြားမူ၍ အရပ်ကိုနှိုးခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ကတတ္တာ၊
 ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပမာဏကတန္တိ၊ အပ္ပမာဏကတံဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နတံတတြာဝသိဿတိနတံတတြာဝ တိဋ္ဌတိတိ၊ နတံ
 တတြာဝသိဿတိနတံတတြာဝ တိဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊ တံကာမာဝစရ
 ကမ္မံ၊ ထိုကာမာဝစရ ကံသည်၊ တတ္ထိ၊ ရူပါ ရူပါဝစရကမ္မေ၊ ထိုရူပါဝစရ
 အရူပါဝစရကံ၌၊ နုဩဟိယတိ၊ မကြွင်းမကျန်ရစ်၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ ကိ
 ကောအဓိပ္ပာယော၊ အတယ်သို့သောအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကာမာဝစရကမ္မံ၊ ကာမာဝစရကံသည်၊ တဿရူပါ
 ရူပါဝစရကမ္မဿ၊ ထိုရူပါဝစရ အရူပါဝစရကံ၏၊ အန္တရာ၊ အတွင်း၌၊
 လတ္တိတုံ၊ ကပ်ပြီခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဋ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း၊ ရူပါ ရူပါဝစရကမ္မံ၊ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရကံကို၊ ဖရိတွာ၊ နှိုး၍၊
 ပရိယာဒိယိတွာ၊ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရကံ၏အစွမ်းသတ္တိကို ကုန်စေ၍၊
 အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ကာမာဝစရကံ၏၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊
 ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပတိဋ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ နသက္ကော
 တိ၊ မတတ်နိုင်၊ အထုခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ရူပါ ရူပါဝစရ ကမ္မမေဝ၊
 ရူပါဝစရအရူပါဝစရကံသည်သာလျှင်၊ ကာမာဝစရံ၊ ကာမာဝစရကံကို၊
 မဟောစော၊ ကြီးစွာသောရေးအယဉ်သည်၊ ပရိတ္တဥဒကံ၊ အနည်းငယ်မျှ
 သောရေးကို၊ ဖရိတွာ၊ နှိုး၍၊ တိဋ္ဌတိဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဖရိတွာ၊ နှိုး၍၊ ပရိ
 ယာဒိယိတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ရူပါဝစရ အရူပါ

၄၂၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဝရေကံ၏။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဿ
ထိုကာမာဝရေကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိဗာဟိတွာ၊ တားမြစ်၍၊ သယ
မေဝ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောရူပါဝရ အရူပါဝရ ကံသည်သာလျှင်၊ ဗြဟ္မ
သဟဗျတံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပနေတိ၊ ဆောင်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်း
သောစကားရှုပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဗ၊
ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သုတသုတ်၏ အဖွင့်အပြီး
တည်း၊ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော၊ သုတသုတ္တံ၊ သုတသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗ
တံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်-၁၀-သင်္ဂါရဝသုတ်။

☞ ဇေံမေသုတန္တိ၊ ဇေံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ သင်္ဂါရဝသုတ္တံ၊
သင်္ဂါရဝသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ဂါရဝသုတ်၌၊ စဉ္စလိကပ္ပေတိ၊ စဉ္စလိ
ကပ္ပဟူသည်ကား၊ ဇေံနာမကေ၊ ဤသို့စဉ္စလိကပ္ပဟူ၍အမည်ရှိသော၊ ဂါ
မေ၊ ရွာ၌၊ အဘိပ္ပသန္နာတိ၊ အဘိပ္ပသန္နာ ဟူသည်ကား၊ အဝေစ္စပသာဒဝ
သေန၊ မတုန်မလှုပ်သက်ဝင် ကြည်ညိုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပသန္နာ၊
ကြည်ညိုခြင်းရှိ၏၊ သာ၊ ထိုနေညွှာနိ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားမသည်၊ သော
တာပန္နာ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ အရိယသင်္ခါကာ၊ အရိယာတပည့်မဖြစ်
သော၊ ဘာရုခါဇဂေါတ္တဿ၊ ဘာရုခါဇအနွယ်ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊
ပုဏ္ဏား၏၊ ဘရိယာဏိရ၊ မယားဖြစ်သတတ်၊ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုဘာရု
ခါဇပုဏ္ဏားသည်၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွကသာလျှင်၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါ
မပြတ်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ဖိတ်၍၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့
အား၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ကာရောတိ၊ ပြု၏၊ ပန၊ နောက်၌ပြုသည်ကို
ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမံဗြာဟ္မဏိ၊ ဤနေညွှာနိ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားမကို၊ စာရံ၊ အိပ်
သို့၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ အတိရူပါယ၊ အလွန်အဆင်းလှသော၊ မဟာကု
လာယံ၊ မြတ်သောအမျိုးဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
ကောပေတံ၊ ပျက်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နှိုင်းသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ကာတံ၊ ပြု
ခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နှိုင်း၊ အထ၊ ထိုနေခံမှ၊ နံ၊ ထိုဘာရုခါဇပုဏ္ဏားကို၊
ဗြာဟ္မဏာ၊ တပါးသောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဗိဇ္ဇုဗိဇ္ဇုဋ္ဌာနေ၊ မြင်ရာမြင်ရာအရပ်၌

တံ၊ သင်တာရန္တိဇပုဏ္ဏားသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏလဒ္ဓိကော၊
ပုဏ္ဏားတို့၏အယူကိုယူခြင်းရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော
ကါလဒ္ဓိကံ၊ လာပတ်လုံးလည်း၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်
သကာကို၊ နကရောသိ၊ သင်မပြု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇန္တိ၊ နှိပ်စက်
ကုန်၏၊ သော၊ ထိုတာရန္တိဇ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဗာရံ၊ အိမ်သို့၊ အာဂဏ္ဏံ၊ လာ
လတ်၍၊ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ နေဉ္ဇာနိပုဏ္ဏားမအား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုနှိပ်စက်သော
အကြောင်းကို၊ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍၊ တောတိ၊ အိုရှင်အ၊ ဧကဒိဝသံ၊
တနေ့မျှ၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သစေသက္ကုဏော
ယျာသိ၊ သင်တတ်နိုင်ပါသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့တတ်နိုင်သည်ရှိ
သော်၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့မျှ၊ သိက္ခံ၊ ထမင်း
ကို၊ ဒေယျံ၊ လှူလိုပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တုယံ၊ သင်တာရန္တိဇ
ပုဏ္ဏား၏၊ ဒေယျမ္မံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ရုစ္စနကမ္ဘာနေ၊ နှစ်သက်ရာအရပ်၌၊
ဒေဟိ၊ လှူလော၊ ဧတ္ထ၊ ဤလှူရာ၌၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကိံကရိဿာမိ၊ အ
ဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုတာရန္တိဇပုဏ္ဏား
သည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ဖိတ်၍၊ အပ္ပေါဒကံ၊ ရေမရှိ
သော၊ ပါယာသံ၊ နို့ ဝဏာကို၊ ပစာပေတွာ၊ ချက်စေ၍၊ ဗာရမ္မ၊ အိမ်ကို
လည်း၊ သုဇ္ဈာပေတွာ၊ စင်ကြယ်စေ၍၊ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို၊ ပညပေတွာ
ခင်းစေ၍၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ နိသီဒါပေတိ၊ နေစေ၏။ ။

ဗြာဟ္မဏိ၊ နေဉ္ဇာနိအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားမသည်၊ မဟာသာဒူကံ၊ မြတ်
သောပုဆိုးကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ကဋ္ဌန္တိ၊ ယောင်ချိုကို၊ ဝဟေတွာ၊
ကိုင်၍၊ ပရိဝိသန္တိ၊ လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်၊ ဒုဿကဏ္ဍကော၊ ဝတ်သော
အဝတ်စွန့်၍၊ ပက္ခလေတွာပိ၊ ချော်ချွတ်၍လည်း၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊
ပရိဝိသာမိ၊ ငါလုပ်ကျွေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ အကတွာပိ၊
မပြုမူ၍လည်းကောင်း၊ အာသေဝနဝသေန၊ အဖန်တလဲလဲထုသည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ သဟသာ၊ အဆောတလျင်၊ သတ္တာရမေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
သာလျှင်၊ အနုဿရိတွာပိ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့၍လည်း၊ ဥဒါနံ၊ န
မောတဿဘဝတောအစရှိသောဥဒါန်းစကားကို၊ ဥဒါနေတိ၊ ကျူးရင့်
၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဥဒါနံ၊ ပုဏ္ဏားမရွတ်သောဥဒါန်းစကားကို၊
သုတွာ၊ ကြား၍၊ သေသော၊ ဤတာရန္တိဇပုဏ္ဏားသည်၊ ဥဘတော၊ ဗုဒ္ဓပက္ခ
ဗြာဟ္မဏပက္ခ၏အစွမ်းဖြင့်နှစ်ပါးသောအသို့အားဖြင့်၊ ပက္ခိတော၊ အသို့ရှိ
သောသူတည်း၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ သဟာယေသ

မဏိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အပေါင်းအဖော်တည်း။ တဿ။ ထိုဘာရန္တရဇပုဏ္ဏား၏။ ဒေယျဓမ္မံ။ ဂ္ဃသွယ်
ဝတ္ထုကို။ နဂဏ္ဍိယာမိ။ ငါတို့မခံကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကုပိတာ။ အမျက်
ထွက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘောဇနာနိ။ စားသွယ်တို့ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ။ စွန့်၍။
နိက္ခမိံသု။ ထွက်၍သွားကုန်၏။ ပြာဟ္မဏော။ ဘာရန္တရဇပုဏ္ဏားသည်။ ပဋ္ဌမံ
ယေဝ။ မဆွကသာလျှင်။ တံ။ နင့်ကို။ အဇ္ဈေကဒိဝသံ။ ယနေ့တရက်မျှ။ မုခံ။
ခံတွင်းကို။ ရက္ခေယျာသိ။ စောင့်ရှောက်ပါလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝဓံနန္တံ။ ငါ
ပြောဆိုသည့်အဟုတ်လော။ တေတယာ။ နင်သည်။ ဧတ္တကံ။ ဤမျှလောက်
သော။ ခိရုဉ္စန္ဒားနို့ကိုလည်းကောင်း။ ဧတ္တကာနိ။ ဤမျှလောက်ကုန်သော။
တဏှာ။ လာဒီနိစ။ ဆန်အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နာသိတာနိ။ ပျက်ဆီး
အပ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။ အတိဝိယ။ အလွန်လျှင်။ ကောပေဝ
သံ။ အမျက်ဒေါသ၏အလိုသို့။ ဥပဂတော။ ကပ်လေ၏။ ပန။ ပုဏ္ဏား၏အကြံ
အစည်အမူအရာကိုဆိုပြီးအံ့။ အယံဝသထိ။ ဤအယုတ်မသည်။ ဧဝမေဝ။
ဤသို့သာလျှင်။ ယသ္မိံဝါတသ္မိံဝါ။ ဟူးဟူးငြားငြားသော အရပ်၌။ မဏ္ဍ
ကဿ။ ဦးပြည့်သော။ တဿသမဏဿ။ ထိုရဟန်း၏။ ဝဏ္ဏံ။ ဂုဏ်ကျေး
ဇူးကိုသာ။ တာသတိ။ ပြောဆိုဘိ၏။ ဝသထိ။ ဟယ်အယုတ်မ။ အဟံ။
ငါသည်။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ဧတေ။ နင်၏။ တဿသတ္ထုနော။ ထိုဆရာဖြစ်
သောဂေါတမအား။ ဝါဒံ။ အပြစ်ကို။ အာရောပေဿာမိ။ တင်ချေအံ့။ ဣတိ။
ဤသို့။ အာဟာ။ ဆို၏။ အထေ။ ထိုအခါ၌နံ။ ထိုလင်ဖြစ်သောဘာရန္တရဇပုဏ္ဏား
ကို။ ပြာဟ္မဏီ။ ခနဉ္စာနိပုဏ္ဏားမသည်။ ပြာဟ္မဏာ။ အိုအရှင်ပုဏ္ဏား။ တံ။ အ
ရှင်ပုဏ္ဏားသည်။ ဂစ္ဆိ။ ဘုရားရှင်၏အထံသို့သွားချေ။ ဂစ္ဆံဝိ။ သွားပြီး၍
လည်း။ ဧဝံဿာမိ။ အကျွန်ုပ်သိရအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။ ပြာဟ္မဏာ။
အိုအရှင်ပုဏ္ဏား။ သဒေဝကေ။ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကေ။ သတ္တလော
က၌။ (ပ)။ ဝါဒံ။ အယူကို။ ယော။ အကြင်သူသည်။ အာရောပေယျ။ တင်နှင်
ရာ၏။ တံ။ ထိုတင်နှင်သောသူကို။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်ခနဉ္စာနိပုဏ္ဏားမသည်။
နပဿာမိ။ မမြင်။ ဣတိအာဒိ။ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟာ။ ဆို၏။
သော။ ထိုဘာရန္တရဇပုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထာရံ။ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံ
မိတွာ။ ချဉ်းကပ်၍။ ကိံသုဆေတွာ(ပ)ဂေါတမာတိ။ ကိံသုဆေတွာ
(ပ)ဂေါတမဟူ၍။ ပဉ္စံ။ ပြဿနာကို။ ဂစ္ဆိ။ မေးလျှောက်၏။ ဂေါတမ။
အိုဂေါတမအနွယ်၌ဖြစ်သောရဟန်း။ ကိံသု။ အဘယ်တရားကို။ ဆေတွာ။
ဖြတ်၍။ သုခံ။ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ။ အိပ်လျှာနည်း။ ကိံသု။ အဘယ်တရားကို။
ဆေတွာ။ ဖြတ်၍။ နသောစတိ။ မပိုးရိပ်ရသနည်း။ ကိဿ။ အဘယ်မည်

သော၊ ဧကဿ၊ တခုသော၊ ဓမ္မဿ၊ တရားကို၊ ဝဓံ၊ သတ်ခြင်းကို၊ ရောစေ
တိ၊ သင်နှစ်သက်သနည်း၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ကောဓံဆေတွာ(ပ) နသောစတိတိ၊ ကောဓံ ဆေတွာ(ပ)န
သောစတိဟူ၍၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ကထေသိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ပြာဟ္မ
ဏ၊ အိုဝုဏ္ဏား၊ ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို၊ ဆေတွာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်
၍၊ ဘုံခံ၊ ချင်းသာစွာ၊ သေတိ၊ အိပ်ရ၏၊ ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို၊
ဆေတွာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်၍၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရ၊ ဝိသမလိဿ၊ ဆင်းရဲ
သောအကျိုးရှိသော၊ မရရဂ္ဂဿ၊ သာယာအပ်သောသုခဝေဒနာ၏အဆုံး
၌ဖြစ်သော၊ ကောဓဿ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို၊ ဝဓံ၊ သတ်ခြင်းကို၊ အရိ
ယာ၊ ဘုရားအစရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပသံသန္တိ၊ ခြီးမွမ်းတော်
မူကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းကို၊ ဆေတွာ၊ အကြွင်း
မဲ့ဖြတ်၍၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရ။ ။

သော၊ ထိုဘာရန္ဒါဇပုဏ္ဏားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်လေ၏၊ အက္ခောသကဘာရန္ဒါဇောနာမ၊
အက္ခောသကဘာရန္ဒါဇ အမည်ရှိသော၊ တဿေဝ၊ ထိုဘာရန္ဒါဇပုဏ္ဏား
၏သာလျှင်၊ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ ညီငယ်သည်၊ မေ၊ ငါအက္ခောသက ဘာရန္ဒါ
ဇ၏၊ ဘာတာ၊ အစ်ကိုကြီးဖြစ်သောဘာရန္ဒါဇသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု
လေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္က
မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အက္ခောသိတွာ၊ ဆဲရေး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝိနိတော၊ ဆုံးမတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ အပရော၊ တပါးသော၊ ဟဿ
ထိုအက္ခောသက ဘာရန္ဒါဇပုဏ္ဏား၏၊ ကနိဋ္ဌော၊ ညီငယ်သည်၊ သုန္ဓရိက
ဘာရန္ဒါဇောနာမ၊ သုန္ဓရိကဘာရန္ဒါဇမည်၏၊ သောဝိ၊ ထိုသုန္ဓရိကဘာရ
န္ဒါဇသည်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်
၍၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးလျှောက်၍၊ ဝိသမန္တံ၊ ဖြေတော်မူသည်
ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ အပရော၊ တပါးသော၊ တဿ၊ ထိုသုန္ဓရိကဘာရ
န္ဒါဇပုဏ္ဏား၏၊ ကနိဋ္ဌော၊ ညီငယ်သည်၊ ဝိင်္ဂလဘာရန္ဒါဇောနာမ၊ ဝိင်္ဂလဘာ
ရန္ဒါဇမည်၏၊ သော၊ ထိုဝိင်္ဂလဘာရန္ဒါဇသည်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊
မေးလျှောက်၍၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျတ္တာရဏ ပရိယောသာနေ၊ ဖြေတော်
မူသည်၏အဆုံး၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်

မဏိမပတ္တာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ သင်္ဂါရဝေါမာဏဝေါတိ။ သင်္ဂါရဝေါမာဏဝေါ
ဟူသည်ကား။ တေသံ၊ ထိုလေးယောက်သောညီအစ်ကိုတို့၏။ သဗ္ဗက
နိဋ္ဌော၊ အလုံးစုံတို့ အောက်ငယ်သော။ အယံ၊ ဤသင်္ဂါရဝ လုလင်သည်
တသို့၊ ဒီဝသေ၊ ထိုနေ့၌၊ ပြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တံတွေ၊ နက
ဘတ္တဂ္ဂေ၊ တခုသောထမင်းကျွေးရာအရပ်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ အဝဘူတာဝါတိ၊ အဝဘူတာဝ ဟူသည်ကား။ အဝဓိဘူတာ၊
မပွါးစီးသည့်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အဝမင်္ဂလာဘူတာယေဝ၊ မင်္ဂလာမဟုတ်
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဘူတာဝါတိ၊ ပရဘူတာဝဟူသည်
ကား၊ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပတ္တာယေဝ၊ ရောက်သည်သာလျှင်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇမာနန္တိ၊ ဝိဇ္ဇမာနံဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဇမာနသု၊ ထင်ရှားရှိကုန်
စဉ်၊ သီလပညာဏန္တိ၊ သီလပညာဏံ ဟူသည်ကား။ သီလဉ္စ၊ သီလကို
လည်းကောင်း၊ ဥာဏဉ္စ၊ ဥာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ နဇာနာတိ၊ မသိ။
ဒိဋ္ဌဓမ္မာဘိညာဝေါသာန ပါရမိပ္ပတ္တာတိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မာ ဘိညာဝေါသာန
ပါရမိပ္ပတ္တာဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊
အဘိညာတေ၊ အလွန် ထင်ရှားကုန်သော။ ဣမသ္မိံ၊ ယေဝအတ္တဘာဝေ၊
ဤအတ္တဘောဋ္ဌိသာလျှင်၊ အဘိဇာနိတွာ၊ အထူးအားဖြင့်သိ၍၊ ဝေါသိတ
ဝေါသာနာ၊ ဆုံးစေအပ်သော ကိလေသာတို့၏ဆုံးခြင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ ပါရမိသင်္ခါတံ၊ ပါရမီဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောတရား
တို့၏၊ ပါရဘူတံ၊ တတက်သောကမ်း၏ သဗ္ဗယံဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်သို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
အာဒိဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနဗြဟ္မစရိယ၏အစကို၊ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အာဒိဗြဟ္မစရိယန္တိ၊
အာဒိဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ သာသနဗြဟ္မစရိယ၏၊
အာဒိ၊ အစဖြစ်၍ ဖြစ်သော တရားကို၊ မယံ၊ ငါတို့တရားသည်၊ ဗြဟ္မစရိ
ယဿ၊ သာသနဗြဟ္မစရိယ၏၊ အာဒိဘူတံ၊ အစဖြစ်၍ဖြစ်သောတရားကို၊
ဥပ္ပါဒကာ ဇနကာ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံ
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တက္ကိတိ၊
တက္ကိဟူသည်ကား။ တက္ကဂါဟိ၊ ကြံဆ၍ယူလေ့ရှိ၏။ ဝိမံသိတိ၊ ဝိမံသိ
ဟူသည်ကား။ ဝိမံသကော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်တတ်၏။ ပညာစာရံ၊ ပညာ၏
သွားလာခြင်းကို၊ စရာပေတွာ၊ သွားလာစေ၍၊ ဇေဝါဒိ၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိ၏။
တေသာဟမသ္မိတိ၊ တေသာဟမက္ခိဟူသည်ကား။ တေသံသဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓါ

နံ၊ ယိဇ္ဈိတဝုဿနာတုရားတို့တွင်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အညတရော၊ စာဆူသော
ဇြိတ်စွာတုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ။

အဗ္ဗိတဝတန္တိ။ အဗ္ဗိတဝတံဟူသည်ကား၊ အဗ္ဗိတတပံ၊ မတန်ရပ်
သော၊ ခြိုးခြံသော၊ အကျင့်ရှိသော၊ အဿ၊ ထိုအဗ္ဗိတဝတံ ဟူသောပုဒ်
၏၊ ပဓာနပဒေန၊ ပဓာန ဟူသောပုဒ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်း
ကို၊ ကောတုဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ သပ္ပုရိသပဒဿ၊ သပ္ပုရိသဟူသော ပုဒ်၏၊
တထာ၊ ထိုအတူတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော
အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိဟောတိ၊
အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား၊ ဘောတောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါ
တမအား၊ အဗ္ဗိတပဓာနဝတံ၊ မတန်ရပ်သော အားထုတ်သော အကျင့်
ရှိသည်။ အဟောတိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သပ္ပုရိသပဓာနဝတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့
သည်အားထုတ်အပ်သောခြိုးခြံသောအကျင့်ရှိသည်၊ အဟောတိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဓိဗေဝါတိပုဗ္ဗော
သမာနောတိဣဒံဝစနံ၊ အဓိဗေဝါတိပုဗ္ဗောသမာနောဟူသောဤစကားကို၊
မာဏဂေါ၊ သင်္ခါရဝလုလင်သည်။ သမ္မာသမ္ပုဇ္ဈေါ၊ ဗြိတ်စွာတုရားသည်၊
အဇာနန္တောဝ၊ မသိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ပကာသေတိ၊
ပြတော်မူ၏။ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို
၏၊ ဧဝံသန္တေတိ၊ ဧဝံသန္တေဟူသည်ကား၊ တုဗ္ဗာကံ၊ အရှင်တုရားတို့အား၊
အဇာနန္တာဝေ၊ မသိသည်၏အဖြစ်သည်၊ သန္တေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
တုန္တိ၊ မသိဟောတိတိ၊ တုန္တိ၊ မသိ ဟောတိဟူသည်ကား၊ တုဗ္ဗာကံ၊
အရှင်တုရားတို့၏၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ အပလာနိပ္ပလာ၊ အကျိုးမရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံဣဒိနာ ဝစနေန၊ ဤသို့သော စကားဖြင့်၊ မာဏဂေါ၊
သင်္ခါရဝလုလင်သည်၊ တဝတန္တိ၊ ဗြိတ်စွာတုရားကို၊ မသဝါဒေန၊ မသဝ
ဝါဒဖြင့်၊ နိဂ္ဂဏ္ဍတိနာမ၊ နှိပ်သည်မည်၏။ ဝိညူပုရိသေနာတိ၊ ဝိညူပုရိသေ
နဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသော၊ မနုဿေန၊ လောကဂေါဟာရ
၌လိမ္မာသော သူသည်၊ တံပန၊ သင်္ခါရဝလုလင်မူကား၊ အဝိညူတာ
ယ၊ မသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗျာကတမ္ဗိ၊ ဖြေလို
အပ်သော်လည်း၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဣတိဣဒိနာအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်
ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ ဥစ္စေနသမ္ပတန္တိ၊ ဥစ္စေနသမ္ပတံဟူသည်ကား၊ ဥစ္စေန၊
ကြည်သော၊ သန္ဓေန၊ အသံဖြင့်၊ သမ္ပတံ၊ သမုတ်အပ်၏။ လောကတ္ထိ၊ လော
က၌၊ အဓိဗေဝါတိ၊ အဓိဗေဝဟူ၍၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှား၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။

၄၃၂ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သုဿူ၊ ငယ်ကုန်သော၊ ဒါရကာပိ၊ သူငယ်တို့သည်လည်း၊ ဧဝါနာမ၊ နတ်
သားမည်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝိယောနာမ၊ နတ်သမီးတို့
မည်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝါပန၊ ဆာကာမာဝစရဥပ
ပတ္တိနတ်တို့သည်ကား၊ အဓိဧဝါနာမ၊ အဓိဧဝမည်ကုန်၏၊ လောကေ၊ လူ့
ရွာ၌၊ ဧဝေါ၊ နတ်သား၊ ဧဝိ၊ နတ်သမီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လဒ္ဓနာမေဟိ၊ ရအပ်သော
အမည်ရှိကုန်သော၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့ထက်၊ အဓိကာ၊ လွန်ကုန်သော
ဥပပတ္တိနတ်တို့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့
၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သင်္ဂါရဝ
သုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ သင်္ဂါရဝ
သုတ္တံ၊ သင်္ဂါရဝသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ပဉ္စမေ၊
ငါးခုမြောက်သော၊ ပဋ္ဌေါ၊ ဝင်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣတိဣမိနာဝုတ္တက္ကမေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ပပဉ္စသုဒ္ဓနိ
ယာ၊ ပပဉ္စသုဒ္ဓနိအမည်ရှိသော၊ မဏ္ဍိမဋ္ဌကထာယ၊ မဏ္ဍိမနိကာယအဋ္ဌကထာ
၌၊ ပညာသသုတ္တပ္ပဋိ မဏ္ဍိတဿ၊ ငါးဆယ်သော သုတ်တို့ဖြင့် တန်ဆာ
ဆင်အပ်သော၊ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသကဿ၊ မဏ္ဍိမ ပဏ္ဏာသကကျမ်း၏၊ အတ္ထ
ဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသ - အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲပြီး၏။

